

3 1761 08825288 7

BIBLIOTHECA
SCRIPTORUM GRÆCORUM ET ROMANORVM

HOMERI
ILIADIS CARMINA

EDITVS
ALONIVS NZACH.

LIPSIÆ
SVMPTVS FROB. G. FREYTAG.

BIBLIOTHECA SCRIPTORUM GRAECORUM ET ROMANORUM.

A. Scriptores graeci:

- Herodoti historiae.** Ed. *A. Holder.*
- Hesiodi quae feruntur omnia.** Rec. *Al. Rzach.*
Preis 3 M. = 1 fl. 80 kr.
- Homeri Odyssea.** Ed. *P. Cauer.*
— *Illiad.* Ed. *Al. Rzach.*
- Orphica.** Ed. *E. Abel.* Preis 5 M. = 3 fl.
- Platonis Apologia et Crito.** Accedunt Phaenon C. LXIV—LXVII. Ed. *J. Král.* Preis 40 Pf. = 24 kr.
- Platonis dialogi.**
 - I. Apologia Socratis. Crito. Ed. *Jos. Král.*
 - II. Phaedo. Ed. *Jos. Král.*
 - III. Protagoras. Ed. *Jos. Král.*

- Sophoclis Tragoediae.** Ed. *Fr. Schubert.*
- " — *Aiax.* Ed. *Fr. Schubert.* Preis 40 Pf. = 24 kr.
- " — *Antigone.* Ed. *Fr. Schubert.* Preis 40 Pf. = 24 kr.
- " — *Oedipus rex.* Ed. *Fr. Schubert.* Preis 40 Pf. = 24 kr.
- " — *Electra.* Ed. *Fr. Schubert.* Preis 40 Pf. = 24 kr.
- " — *Philoctetes.* Ed. *Fr. Schubert.* Preis 40 Pf. = 24 kr.
- " — *Oedipus Coloneus.* Ed. *Fr. Schubert.* Preis 40 Pf. = 24 kr.

B. Scriptores romani:

- Caesaris commentarii de bello Gallico.** Ed. *Ignatius Prammer.* Preis 1 M. 10 Pf. = 65 kr., geb. 1 M. 30 Pf. = 75 kr.
- Caesaris commentarii de bello civili.** Ed. *W. Paul.*
- Ciceronis orationes selectae.** Ed. *H. Nohl.*
- " — **Vol. I.: Oratio pro Sex. Roscio Amerino.** Preis 30 Pf. = 18 kr.
- " — **Vol. II.: In Q. Caecillum Divinatio. In C. Verrem accusationis Lib. IV. V.** Preis 80 Pf. = 45 kr.
- Ciceronis libri qui ad rem publicam et ad philosophiam spectant.** Ed. *Th. Schiche.*
- " — **Vol. IX: Cato Maior de senectute Laelius de amicitia.** Preis 50 Pf. = 30 kr.
- " — **Vol. X: De officiis libri tres.** Preis 80 Pf. = 48 kr.
- Ciceronis Orator ad Brutum** Ed. *Th. Stangl.* Preis 60 Pf. = 36 kr.
- Ciceronis Brutus.** Ed. *Th. Stangl.*
- Cornelii Nepotis vitae.** Ed. *G. Andresen.* Preis 60 Pf. = 40 kr., geb. 80 Pf. = 50 kr.
- Cornelii Nepotis vitae.** Recensuit et emendavit *A. Weidner.* Preis 60 Pf. = 40 kr., geb. 80 Pf. = 50 kr.
- Curti Ruffi historiae Alexandri Magni.** Ed. *Schmidt.*
- Eutropi breviarium ab urbe condita.** Ed. *C. Wagener.* Preis 1 M. 20 Pf. = 70 kr.
- Festi Breviarium rerum gestarum populi Romani.** Ed. *Wagener.* Preis 50 Pf. = 30 kr.
- Horati Flacci carmina.** Ed. *M. Petschenig.* Preis 1 M. 40 Pf. = 85 kr., geb. 1 M. 60 Pf. = 95 kr.
- " — **carmina selecta.** Ed. *M. Petschenig.* Preis 1 M. = 60 kr., geb. 1 M. 25 Pf. = 75 kr.
- " — **opera.** Ed. *Keller et Häussner.* Preis 1 M. = 60 kr., geb. 1 M. 25 Pf. = 75 kr.

- Livi ab urbe condita libri.** Ed. *A. Zingerle.*
- " — **Pars I. et II. Lib. I—X.**
- " — **Pars III. Lib. XXI—XXV.** Preis 1 M. 25 Pf. = 75 kr.
- " — **Pars IV. Lib. XXVI—XXX.** Preis 1 M. 25 Pf. = 75 kr.
- " — **Pars V. Lib. XXXI—XXXV.**
- " — **Pars VI. Lib. XXXVI—XXXX.**
- " — **Pars VII. Lib. XXXXI—XXXV.**
- Ovidi Nasonis carmina.**
- " — **Vol. I.: Heroides. Amores. Medicamina formae. Ars amatoria. Remedia Amoris.** Ed. *H. St. Sedlmayer.*
- " — **II.: Metamorphoses.** Ed. *A. Zingerle.* Preis 1 M. 25 Pf. = 85 kr., geb. 1 M. 50 Pf. = 1 fl.
- " — **III.: Fasti. Tristia. Ibis. Ex Ponto. Halieutica. Fragmenta.** Ed. *O. Güthling.* Preis 2 M. = 1 fl. 20. kr.
- " — **Fasti.** Ed. *O. Güthling.* Preis 75 Pf. = 45 kr.
- " — **Tristium libri, Ibis, Epistulae ex Ponto. Halieutica.** Recensuit *Otto Güthling.* Preis 1 M. 40 Pf. = 85 kr.
- Ovidi Nasonis carmina selecta.** Ed. *H. St. Sedlmayer.* Preis 80 Pf. = 48 kr., geb. 1 M. = 60 Pf.
- C. Sallusti Crispi bellum Catilinae et bellum Iugurthinum.** Ed. *A. Scheindler.* Preis 1 M. = 60 kr., geb. 1 M. 20 Pf. = 70 kr.
- C. Sallusti Crispi bellum Catilinae rec. A. Scheindler.** Preis 35 Pf. = 20 kr.
- C. Sallusti Crispi bellum Iugurthinum rec. A. Scheindler.** Preis 50 Pf. = 30 kr.
- Taciti opera. I.** Ed. *J. Mueller.* Preis 1 M. 50 Pf. = 90 kr., geb. 1 M. 70 Pf. = 1 fl.
- Taciti de origine situ moribus ac populis Germanorum liber.** Ed. *J. Mueller.* Preis 30 Pf. = 18 kr.

Illustrirte Schulwörterbücher:

- Jahr, Schulwörterbuch zu Cornelius Nepos.** Preis 1 M. 40 Pf. = 80 kr., geb. 1 M. 65 Pf. = 95 kr.
- Jurenka, Schulwörterbuch zu Ovidi Nasonis carmina selecta.** Preis 1 M. 60 Pf. = 95 kr., geb. 1 M. 80 Pf. = 1 fl. 10 kr.
- Prammer, Schulwörterbuch zu Caesar de bello Gallico.** Preis 1 M. 40 Pf. = 80 kr., geb. 1 M. 65 Pf. = 95 kr.

(BIBLIOTHECA
SCRIPTORUM GRAECORUM ET ROMANORUM
EDITA CURANTE
CAROLO SCHENKL)

HOMERI
ILIADIS CARMINA

EDIDIT

ALOISIUS RZACH

LIPSIAE
SUMPTUS FECIT G. FREYTAG
MDCCCLXXXVI

LGr
H766iR z

ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΣ

HOMERI

ILIADIS CARMINA

· EDIDIT

ALOISIUS RZACH

PARS PRIOR

CARM. I—XII

116835
20/6/11

LIPSIAE

SUMPTUS FECIT G. FREYTAG

MDCCCLXXXVI

In adornanda hac editione Iliadis, quam, etsi praecipue usui tironum destinata est, etiam viros doctos cum fructu aliquo adhibi-
turos esse spero, id egi ut non solum verba poetae mendis quam
maxime liberata lecturis proponerem, sed etiam apparatus criticum
ita instruerem, ut quivis ex illo perspicere posset quae cuiusque loci
esset condicio. tamen in adnotationibus ut quam parcissimus essem
et leges monebant his editionibus praescriptae et ipsa res postulabat,
quoniam non tam farragine lectionum e codicibus congesta aut con-
iecturis quas viri docti publicarunt omnibus enumeratis eorum qui
librum legant animos delectari nemo nescit quam solido fundamento
recensionis artissimis finibus circumscripto. cum igitur praeter co-
dices meliores indefesso labore a La Rochio aliisque examinatos
grammaticorum veterum, in primis Alexandrinos dico, de carminibus
Homericis quaestiones in scholiis servatas maximo usui esse constet,
hanc ipsam provinciam a compluribus viris iisque intellegendis nuper
feliciter administratam esse magno opere gaudeo: unde fructum haud
exiguum me cepisse fateor. attamen ad verba poetae accurate recen-
senda et librorum manu scriptorum auctoritatem, quae vitiis quibus
hic illic inquinati sunt imminuitur, et grammaticorum lectiones, quae
nobis traditae sunt, non sufficere in dies pluribus viris doctis probari
video. ac tantum abest ut illa quae nobis ad genuinam carminum
Homericorum formam restituendam suppeditavit criticorum veterum
doctrina — quibus Aristarchum quasi facem et lumen praeferre libere
et libenter profiteor — negligenda vel spernenda esse censeam ut
semper grato animo illos prosequendos existimem, licet vel ipse om-
nium princeps Aristarchus nonnumquam dormitarit. nihilo minus ne
omni ex parte talem qualis Alexandrinorum temporibus fuerit textum

exhiberem curis criticis recentiorum prohibebar, quibus elocutionem Homeri accuratius cognitam atque perspectam esse consentaneum est, quae studia haud mediocriter promota sunt ope artis grammaticae quam dicunt comparativae. iam enim ultra aetatem Alexandrinorum ascendere studeamus in factitanda crisi Homerica necesse esse persuasum habeo. namque nisi quis quae grammatici ex exemplaribus vetustis diligenter eruerunt atque ingenii acumine ipsi ad carmina illa emendanda contulerunt re cum cura pensitata cum iis coniunxerit quae recentiorum de his rebus quaestionibus debentur, vereor ut munere editoris feliciter fungatur.

his principiis nisus operam dabam ne usquam ultra certos fines vagans textum quem dicunt temere mutando corrumperem; quam rem haud scio an quibusdam nimis anxie gessisse videar: velut quod infinitivos aoristi secundi activi, quos in $-\epsilon\epsilon\iota\nu$ exeuntes libri exhibent ex Iliade non expuli. quam terminationem quamvis falsam esse inter omnes fere constet, tamen ea de caussa retinendam putabam, quod ambiguum est utrum in infinitivis illis restituendum sit $-\epsilon\epsilon\nu$ ducibus Curtio et Rennero (id quod equidem praetulerim, quoniam corruptela facilius explicatur e vetustiore scriptura $-EEN$) an Leo Meyerus audiendus, qui $-\epsilon\mu\epsilon\nu$ scribi iussit. contra quod ν paragogicum ante voces olim digammo initiali instructas abiecti, id neminem mihi vitio versurum esse pro certo habeo.

uberiora prolegomena carminibus Iliadis in quibus quae de eorum origine et auctoribus sentirem exponerem praemittere non placuit, cum fines huic editioni concessos egredi non liceret.

dabam Pragae Kalendis Decembribus MDCCCLXXXV

F. A. WOLFII

SUMMARI A

I

Rogatur ab initio Musa ut cantum praecipiat de cladibus ad Ilium Achillis iram consecutis (1—7). venit in contionem Achivorum Chryses, sacerdos Apollinis, filiam suam redempturus bello nuper captam et honoris caussa datam Agamemnoni (8—21). illo cum ignominia repulso funestam luem Apollo per exercitum spargit (22—52). habet contionem Achilles ob placandum deum, in qua Calchas vates calamitate eos levatum iri reducenda Chryseide censet auctore in primis Achille (53—129). ita irritatus Agamemno atrociam iurgia nequit cum Achille; et Chryseae quidem filiam reddere non recusat, sed illi, quod praemium virtutis rettulerat, Briseidem eripit, quamvis obnitente Nestore (130—311 et 318—347). hac incensus iniuria statuit acer iuvenis se cum Myrmidonibus a belli societate seiungere: quod propositum a matre eius Thetide confirmatur, quae et supplicanti ultionem promittit (348—427). interea publice lustratur exercitus et sacra fiunt Apollini (312—317): tum Chryseis domum reducitur una cum hostiis piacularibus, quibus mactatis scelus expiatur (428—487). Thetidi iam Olympum adeunti Iuppiter occulte annuit victores in proeliis fore Troianos, donec Achilli ab Achivis satisfactum fuerit (488—533). Iunonem infestam Troianis pungunt haec clan-

destina consilia; inde rixatur cum Iove super cenam (534—567). ea re contristatur omnis consessus deorum, quos tandem ad hilaritatem revocat Volcanus (568—611).

II

Iuppiter illatam Achilli iniuriam ulturus speciem nocturnam mittit ad Agamemnonem, quae eum ad committendum proelium spe victoriae incitet (1—40). sub lucem Agamemno rem et impetum suum aperit primoribus Achivorum; mox contionem habet universorum (41—100). placuerat ei ad temptandam populi fidem, cui diffidebat, consilium repetendae patriae simulare: eo audito statim multitudo bello fessa tumultuari et navigationem parare coepit (101—154). seditionem de compacto et Minervae monitu comprimit Ulixes ad singulos precibus minis opprobriis usus ita ut contionem restituat (155—210). Thersiten, turpem et maledicum hominem, qui discessum urgere non desinit, gravius castigat ad terrorem ceterorum (211—277). sic cohibitum volgus flectitur tandem compositis ad persuadendum orationibus Ulixis ac Nestoris, qui et vetera promissa expetunt et ostentis utuntur ad spem Ilii cito expugnandi: Agamemno autem indicit proelium et ardore pugnandi omnium animos implet (278—393). iam armatur exercitus; primores apud Agamemnonem mactata maiore hostia epulantur; ceteri passim per tentoria cibum sumunt sacraque faciunt et a suis quaeque natio ducibus instructa in aciem prodeunt (394—484). inseritur hoc loco accurata enumeratio navium populorum ducum, qui Agamemnonem ad bellum Troianum secuti erant (485—785). item Troiani comperto quid minentur Achivi duce Hectori in campum egrediuntur et ipsi et socii, quorum brevior recensu adicitur (786—877).

III

primo concursu proelii Paris seu Alexander fortissimum quemque Achivorum ad pugnam provocat; sed ut Menelaum conspexit de curru suo desilientem, abiecto animo refugit (1—37). paullo post

idem Hectoris voce correptus offert se certamini singulari cum Menelao de summa belli ineundo; qua condicione accepta poscit Menelaus ut sponsio interponatur praesente Priamo sancienda (38—110). igitur arma deponunt exercitus; sacrificia ab utraque parte parantur: interim Helena ex turri Priamo et senioribus Troianis demonstrat duces Achivorum in campo subiacente (111—244). vocatus supervenit Priamus comite Antenore foedusque ietum antiquo ritu hisee legibus, ut uter alterum vicisset Helenam eiusque opes haberet, Troiani autem inferiores Achivis gravem multam penderent (245—301). post Priami discessum arma capiunt Menelaus et Paris, et in spatium certamini dimensum procedunt: at superatum Paridem clam surripit Venus et incolumem in ipsius cubiculum asportat (302—382). in eundem locum adducit illa Helenam, quae primum reluctans novo marito ignaviam exprobrat, mox tamen eum in gratiam recipit (383—448). ita prae-miis deae fruentem adversarium frustra quaerit Menelaus, dum Agamemno publice repetit pactum pretium victoriae (449—461).

III

cum ex foedere Helena Achivis reddenda infestaque acies dirimendae essent superato Paride, Iuno in concilio deorum indignabunda ita non expleri odium suum in Troianos Iovi extorquet ut ipsi concedat Ilii excidium (1—49). Minerva ipsa quoque Troianis inimica Iunonis hortatu ad terram missa persuadet Pandaro Lycio ut iacta in Menelaum sagitta pactionem conturbet ac novam bellandi caussam serat (50—104): at non letali vulnere percussum Menelaum arcessitus medicus curat Machao (105—219). interea rursus armati ad pugnandum se referunt Troiani, dum Agamemno catervas Achivorum obit, nonnullorum, ut Idomenei Aiacum Nestoris, qui iam in procinctu stabant, alacritatem laudans, aliorum, ut Menesthei Ulixis Diomedis, qui recentem impetum nondum senserant, cunctationem reprehendens (220—421). quo facto proelium instauratur, in quo Troianis Mars et Apollo, Achivis praeter alia numina Minerva animos addit, caedesque fiunt mutuae (422—544).

V

stragem Troianorum continuant Achivi: ante omnes insignis Diomedes, Minervae Martem ab acie seducentis praesidio ferocissimus (1—94), sed ipse a Pandaro vulneratus etiam vehementius saevit in hostes (95—166): Pandarum antea peditem nunc ex Aeneae curru pugnantes interficit (167—296); Aeneam amici corpus tegentem saxo sauciat (297—310); Veneri filium ex pugna efferenti plagam in manu infligit (311—351). Venus ab Iride educta curru Martis revehitur ad Olympum, ubi eam mater Dione sinu fovet, alii dii leniter irrident (352—431). Aeneam a Venere destitutum Diomedis furori eripit Apollo et in arce Troiana recreandum curat, simul Martem in aciem revocat (432—460). Mars ad rem fortiter gerendam hortatur Troianos, quibus statim Aeneas integer subvenit (461—518), nec segnius pugnant Achivi, caedunturque ex utrisque multi, in his Tlepolemus ab Sarpedone; tandem pelluntur paullatim Achivi (519—710). his ita laborantibus ex Olympo opitulatum veniunt Iuno et Minerva (711—777): ac voce Iunonis denuo incenditur turba, Minervae autem monitu et ductu Diomedes ipsum Martem vulnerat (778—863), qui ex campo repente ad Olympum redit ibique sanatur sequentibus etiam deabus (864—909).

VI

Troianorum acie in fugam inclinante Helenus vates Hectorem hortatur ut publicam obsecrationem Minervae in arce habendam indicat (1—101). ergo is celeriter restituto proelio pergit in urbem: in eo proelio Diomedes et Glaucus, dux Lyciorum, ad certamen progressi priusquam manus consererent, paterna inter se hospitia recordati facta armorum permutatione dextras iungunt (102—236). Hecuba et ceterae matronae de Hectoris et procerum Troianorum consilio peplum in aedem Minervae inferunt votaue pro salute patriae nuncupant (237—311). interim Hector domi desidentem Paridem obiurgando in aciem reducit (312—368): uxorem Andromachen in acibus suis frustra quaesitam tandem urbe egrediens ad portam Scaeam una cum

puero Astyanacte obviam habet atque ultimum alloquitur (369—502).
mox fratrem in via armatus consequitur Paris (503—529).

VII

Achivos aequis adhuc seu prosperis armis certantes urgent Hector et Paris in proelium reversi (1—16): quod ut tandem dirimatur, de Minervae et Apollinis consilio Helenique suasu fortissimus quisque ab Hectore ad pugnam singularem provocatur (17—91). Menelaum, qui se alacrem ostendit ceteris cunctantibus, deterret Agamemno (92—122); mox a Nestore instigati surgunt ad dimicandum novem heroes, ex quibus sortis eventus designat Aiacem Telamonium (123—205). congregiuntur Hector et Ajax acriterque depugnant, donec sub noctem viribus pares datis invicem muneribus discedunt (206—312). in epulis publicis Nestor censet corpora caesorum sepelienda et castra munienda: in Troianorum contione Antenori pacis et Helenae cum opibus restituendae auctori respondet Paris nihil se praeter opes, sed eas propriis adiectis, redditurum (313—364). illud responsum altero die Priamus ad Achivos perferri atque ut Troianorum quoque corpora crementur indutias iniri iubet (365—420). post haec sepulturam curant utriusque suorum, simul Achivi navalia sua muro fossaque cingunt; quae opera Neptunus inter deos non sine indignatione miratur (421—464). cenam nox sequitur minax tonitribus (465—482).

VIII

deos ad concilium vocatos vetat Iuppiter neutri populo in acie adesse curruque vehitur ad Idam (1—52). inde prospicit manebria victoria pugnantes exercitus, deinde fortunis eorum fatali lance pensitatis deiectisque fulminibus exitia Achivis portendit (53—77). iis usque ad munimenta compulsis adiutorem Neptunum Iuno frustra expetit; mox inelamando animos reddit Agamemno et propitium Iovem ostentum significat (78—250). iam Achivi aliquamdiu superiores novo impetu repellunt Troianos, quorum multos sagittis configit Teucer vicissim ab Hectore vulneratus (251—334). rursus in fugam

vertuntur Achivi, cum Iuno et Minerva auxilii ferendi causa Troiam proficisci parant; sed conspectas statim ex monte Iuppiter per Irin reicit (335—437). ipse ad Olympum reversus contumaces deas acri obiurgatione incessit, Achivis etiam maiores clades in crastinum diem minatur (438—484). finita ob noctem dimicatione habitaque contione Troiani victores in ipso proelii loco excubias obsidionis instituunt atque ut insidias hostibus aut navigationem praecludant crebros per urbem campumque ignes accendunt (485—565).

VIII

apud Achivos et praeterito discrimine percultos et instante conterritos clam ab Agamemnone proceres convocantur, quibus rex consilium fugae et properandae per noctem navigationis indicit (1—28). a turpi incepto dehortantur eum Diomedes ac Nestor (29—78). excubiae locantur pro munimentis castrorum, in Agamemnonis tentorio cena paratur proceribus, post cenam sollicite agitur de Achille placando et ad exercitum reducendo (79—113). ipse Agamemno illi, si iracundiam suam publicae necessitati remiserit, et intactam Briseidem et eximia dona promittit (114—161). his cum condicionibus mittuntur viri a Nestore delecti, Phoenix, quem Achilli pater rectorem iuventutis addiderat, Ajax maior Ulixes duo caduceatores (162—184). legatos amice excipit Achilles, sed eorum quamvis accuratas graves blandas orationes et omnia Agamemnonis promissa aspernatur; praeterea Phoenicem apud se retinet cum eoque in patriam propediem se rediturum minatur (185—668). ita postquam irritam legationem renuntiarunt Ajax et Ulixes, graviter afflictos principes confirmat Diomedes et ad pertinaciam pugnandi hortatur (669—713).

X

Agamemno insomnis cum fratre Menelao lectis evocant Nestorem et alios principum cum iisque excubias ad fossam obeunt (1—193). consilio ibi ut in trepidis rebus habito mittunt speculatores

in castra Troiana Diomedem atque Ulixem (194—271). his aliquantum progressis praepes avis prosperum augurium affert (272—298). eodem tempore Achivorum consilia exploratum prodierat Troianus quidam, Dolo, Hectoris promissis incitatus, quem ad navalia quam maxime tendentem illi comprehendunt (299—381). hic cum vitam sibi deprecatus omnem situm castrorum et ubi Rhesus, rex Thracum, tenderet indicavit, proditor a Diomede occiditur (382—464). iam pergunt ad cubilia Rhesi, quem modo subvenisse cum insignibus equis audierant, et ipsum quidem cum duodecim sociis obruncat Diomedes, equos avertit Ulixes (465—503). heroes a Minerva moniti ne spe plura praedandi diutius morentur, dum Apollo Thraces et Troianos excitat, salvi ad suos revertuntur (504—579).

XI

instructus splendidis armis Agamemno mane copias suas in aciem educit, simul Hector et alii principes Troianorum (1—66). insolita virtute Agamemnonis, quae et incognitam turbam inflamat, Troiani commoventur magna clade accepta (67—162). Hector ipse ad urbis usque moenia repulsus Iovis iussu impetum furentis adversarii declinat, donec ille saucius proelio egreditur (163—283). quo facto Hector ad pugnandum redit et novum ardorem inicit suis (284—309). aciem inclinatam restituunt Diomedes Ulixes Ajax: sed Diomedes a Paride vulneratus cito ad naves revehitur (310—400); item Ulixes vulneratus a Soco atque eo transfixo a Troianis circumventus ope Menelai et Aiakis dimicationi eripitur (401—488); mox Paridis sagittis vulnerantur Machao et Eurypylos (489—596). Machaonem Nestoris curru praetervehentem conspicatus Achilles Patroclum mittit praesentia cogniturum (597—617). is ubi Machaonem agnovit, a Nestore miserimam fortunam proelii edocetur rogaturque ut vel Achillem ad auxilium Achivis ferendum imploret, vel ipse Achillis arma inductus hostes terreat (618—803). in reditu Patroclus Eurypylum ex vulnere aegrum offendit eique in tentorium delato medetur (804—848).

XII

Achivi intra murum compulsi (invisum diis opus ab iisque statim post ipsam urbem deletum) Troianos iam navibus imminentes vident, iam fossam transgressuros (1—59). rei difficultate primum attoniti mox Polydamantis monitu de curribus descendunt et in quinque catervas divisi incurrunt (60—107). Asius unam portarum ex curru aggredi ausus a duobus Lapithis cum magna clade suorum reicitur (108—194). infausti augurii interpretatio a Polydamante facta Hectorem non deterret a persecutendis hostibus (195—250). hi etsi procelloso vento impediti munimenta sua acriter defendunt, in primis duo Aiaces (251—289). alia parte Sarpedon et Glaucus irruunt, quibus se opponit Menestheus ab eoque accessiti Ajax maior et Teucer (290—377). Sarpedonis socius Epicles ab Aiace, Glaucus a Teucero sauciat; tandem a Sarpedone pinna muri revellitur (378—399). Lycios murum perrupturos etiam nunc fortiter arcent Achivi; Hector autem portam ingesto saxo discutit suisque viam ad naves aperit (400—471).

XIII

Troiani passim superato muro caedunt Achivos, cum Neptunus miseratione commotus clam Iove tuendis navibus auxiliator accedit (1—42): qui primum duos Aiaces, tum ceteros principes, humana specie indutus ad obsistendi pertinaciam cohortatur (43—124). igitur Aiaces et alii Hectorem in media acie ab excidio navium arcent (125—205); mox Idomeneus a Neptuno in arma instigatus assumpto Merione ad sinistram afflictis succurrit (206—329). exinde atrox proelium conseritur, in quo Troianis Iuppiter, Achivis Neptunus favet, inter Achivos Idomenei in primis virtus spectatur (330—362). is Othryoneum Asium Alcathoum interficit; idemque cum Merione Antilocho Menelao adversus Aeneam Deiphobum Helenum Paridem prospere dimicat (363—672). etiam Hectorem medio quem dudum tenuit loco sic urgent Aiaces et aliae catervae, ut gradum iam referant Troiani: sed Polydamantis consilio firmatus Hector repente col-

lectos in hostem ducit (673—808). novam pugnam ciet Ajax et ingenti utrimque clamore certatur (809—837).

XVIII

clamoribus pugnae exterritus Nestor egreditur tabernaculo suo, in quo adhuc Machaonem recreabat, ut quo res loco sit exploret (1—26). obviam ei veniunt ex vulneribus aegri Agamemno, Ulixes et Diomedes eadem de causa progressi; quorum primus de belli exitu pridem anxius nunc vallum prorutum videns rursus fugam meditatatur (27—81). hoc consilium improbat Ulixes, Diomedes autem persuadet omnibus ut in proelium redeant suosque praesentia certe atque hortatu adiuvent: simul euntem Agamemnonem solatur et exercitum confirmat Neptunus (82—152). interea Iuno, ut Achivorum laborem sublevet, ornat paratque se ad Iovem in Ida uxoriis illecebris deleniendum; quam ob rem a Venere cestum mutuatur et ex Lemno arcessit Somnum, qui deum in soporem committat (153—351). huic tempori insidiatus Somno auctore Neptunus fortunam Achivorum promptius auxiliando restituit (352—401). Hector ab Aiace ietu lapidis percussus deficit animo atque a sociis asportatur curaturque (402—439). iam renovatis animis pugnant Achivi Troianos a navibus avertunt Aiace in primis minore fugatos persequente (440—522).

XV

Iuppiter experrectus pelli videt Troianos Achivis opem ferente Neptuno (1—11). itaque aspere increpitatae Iunoni imperat ut ex Olympo advocet Irim et Apollinem; his se ministris usurum ad Troianas vires restituendas, simul omnem fatorum seriem usque ad excidium urbis praedicat (12—77). ex Iunone in deorum sedem reversa Mars audit de caede filii sui Ascalaphi et statim ad ultionem exardescit; furorem eius reprimit Minerva (78—142). Apollo et Iris deveniunt ad Iovem, cuius missu haec Neptunum minaciter conterritum quamvis reluctantem cogit ut bello desistat (143—219); Apollo sanatum Hectorem erigit eoque in pugnam reducto fortunam Troia-

norum instaurat (220—280). Hector fortissimos Achivorum adortus imbellibus ad naves degressis partim trucidat, partim in fugam vertit praeceunte deo, qui commota aegide Achivis pavorem incutit, Troianos autem deleto muro viam munit ad classem exscindendam (281—389). ea re animadversa Patroclus ab Eurypylo redit ad Achillem, ut eum extremo discrimini auxiliatorem exoret (390—404). interim acerrime pro navibus propugnant Achivi, pluribus ab utraque parte cadentibus (405—590): tandem illi nec dispersi recedunt intra ordines navium, a quibus Ajax Telamonius conto armatus ignem defendit, quo iam Hector navem Protesilai se exusturum minatur (591—746).

XVI

Patroclo deprecanti permittit Achilles suis et armis et copiis ad pugnam exire ea lege ut Troianos a navibus depulisse contentus maiori ne se periculo obiciat (1—100). iam ipse debilitatus Ajax obstare non valuit quin ignis inferretur navi (101—123). quo viso Achilles ultro amicum in arma vocat, ordines suorum instruit, alloquitur, libatione et precibus fuis dimittit (124—256). repente conspectus Myrmidonum ductor consternatos hostes Achillis specie fallit, navem oppugnatione liberat, incendium restinguit (257—305); proelium primo committit apud naves, mox caeco pavore fugientes supra vallum et usque ad campi aperta compellit (306—418); deinde congressus Sarpedonem, Iovis filium, perimit ultore caedis relieto Glaucō (419—507). is cum Hectore et aliis Troianorum gravi certamine Achivis spolia detrahentibus corpus Sarpedonis eripiunt; quod iussu Iovis lotum unctumque Apollo tuetur ab amicis in Lyciam deportandum (508—683). illo rerum successu ferox Patroclus Troianos ad urbem persequitur murumque eius scandit, sed ab eodem deo detruditur (684—711); tamen Hectori rursus irruenti fortiter obsistit, aurigam eius Cebrionem necat, spoliatum cadaver abstrahit (712—782): denique complures ex turba interficit, donec ipsum vi Apollinis attonitum et armis exutum Euphorbus sauciat, Hector prosternit, qui et Automedonti instat Achillis currum propere ad naves agenti (783—867).

XVII

occiso Patroelo arma detrahentem Euphorbum interficit Menelaus (2—60): Hector autem Apollinis monitu ab insequendo Automedonte reversus exuvias aufert, dum Menelaus Aiace[m] maiorem ad eadaver tuendum accessit; quin illud quoque mutilatum abstulisset, nisi Ajax accurrisset (61—139). Aiace[m] cedit Hector; sed Glauci obiurgatione stimulatus mox Achillis armis superbiens redit ad corpus eripiendum ac fortissimum quemque suorum in eandem pugnam accendit; simul a Menelao convocati advolant strenuissimi Achivorum (140—261). sic uno in loco acerrima dimicatione orta Menelaus et Hector cum catervis uterque suis ancipiti fortuna in diversa contendunt: illi ut Patroeli corpus defendant: hi ut ad ludibrium trahant (262—425). Achillis equis casum Patroeli dolentibus vigorem reddit Iuppiter eosque in proelium reducit Automedon socio assumpto Aleimedonte (426—483). statim adoriuntur currum Hector Aeneas alii, ut nobiles equos capiant; at impetum eorum fortiter sustinent Achivi, qui etiam eadaver propugnant, cum Menelaum novis viribus implet Minerva, Hectorem hortatur Apollo annuente Iove (484—596). tandem inclinat Achiva acies, ipse etiam Ajax Telamonius trepidat: cuius iussu Menelaus Antiochum caesi Patroeli et acceptae cladis nuntium ad Achillem mittit (597—701); idemque Menelaus cum Merione eadaver ad naves deportare audet comitatu fretus Aiace[m] ingruentes hostes arcentium (702—761).

XVIII

accepto nuntio de acce Patroeli Achilles planetui et lamentis indulget (1—34). his lamentis ex mari excita Thetis cum cohorte Nereidum ad filium consolandum venit, quem cum ulciscendi Hectoris cupidissimum videt, quamvis id statim ipsi fatale futurum sit, cupidinem eius in posterum diem differt, quo ei nova a Volcano fabricanda arma perlaturam se promittit (35—137). Nereidibus domum remissis Thetis ad Olympum festinat, dum proelium renovatur super

Patroeli corpore; quo tandem potiturus erat Hector, nisi Achilles monitu Iunonis ex fossa Troianos truci aspectu voceque terruisset et funestam ad moenia fugam fecisset (138—231). interim Achivi corpus ereptum tabernaculo Achillis inferunt instante nocte (232—242). tumultuariam contionem habent Troiani, quibus Polydamas suadet ut salutem intra moenia quaerant neu se Achilli in acie obiciant trucidandos; sed prudens consilium displicet Hectori et populo (248—314). noctem in armis pervigilant Troiani: Achivi praecunte Achille Patroeli casum deflent, cadaver curant lectoque componunt (315—355). ad Olympum, ubi Iuppiter modo coniugem obiurgabat, quod Achillem concitasset, eadem nocte pervenit Thetis inque domo Volcani amice excipitur (356—427); qui ei facile exoratus clipeum eximia arte et reliqua arma fabricatur (428—617).

XVIII

orta luce Thetis Achilli arma Volcania affert eumque rursus ad belli societatem impellit; Patroeli autem corpus divinis perfundit odoribus, ut ad sepulturam integrum duret (1—39). Achilles advocata contione iracundiam suam abolitione deponit atque e vestigio proelium postulat (40—73). Agamemno vicissim confitetur errorem suum, simul reconciliato dona offert per Ulixem legatum promissa: sed eorum ille negligens, quippe ultioni intentus, proelium poscere instat (74—153). tandem denique cedit Ulixi exspectandum esse monenti dum copiae pranderint, recipitque coram contione dona et ipsam Briseidem, contentionis causam, quam intactam reddere se Agamemno per sacrificium adiurat (154—275). dona ex publico loco in tabernaculum Achillis transferuntur, ubi mulieres Patroclum gemunt et ipse denuo lamentatur heros, qui exercitu cibum capiente pertinaciter abstinet (276—339). is igitur a Minerva caelo demissa recreatur, mox novis armis accingitur, currum conscendit cum Automedonte, atque auditis ex altero equorum fatibus suis prodigus vitae in aciem educit (340—424).

XX

utroque exercitu instructo Iuppiter diis ad concilium vocatis permittit ut quisque utri velit succurrat, ne excidium Troianis Achillis saevitia maturetur (1—30). ita ad bellum proficiscuntur Iuno Minerva Neptunus Mercurius Volcanus Achivis opem laturi, Troianis Mars Apollo Diana Latona Xanthus Venus: eorum ingressum caelestis fragor ac tremor terrae concelebrat (31—74). ante initum proelium Apollo Aeneam concitat contra Achillem Hectori instantem; interim dii suasu Neptuni seorsum ab acie considunt (75—155). varias provocationes sequitur certamen Achillis cum Aenea, quem regno inter Troianos fatis destinatum Neptunus per nebulam periculo eripit (156—352). Hector Achillem aggressurus revocatur ab Apolline; Achilles cum alios Troianorum tum etiam Polydorum, Priami filium, interficit (353—418). iam fraternam necem ulturus cum Achille concreditur Hector, quem ipsum quoque nube circumdatum Apollo subducit (419—454). ceteros Troianos dolore percitus Achilles adoritur campumque foeda strage caesorum atque armorum complet (455—503).

XXI

Troianos partim ad urbem, partim in Xanthum (Scamandrum) agit Achilles et multis in flumine trucidatis duodecim iuvenes victos inferiis Patroeli servat (1—33). ibidem Lycaonem, Priami filium, quamvis supplicem (34—135), mox et Asteropaeum, ducem Paconum, cum aliis huius gentis interficit Fluvio irriso ut impari (136—210): caedemque continuabat, nisi Xanthus vi cadaverum obstrui se dolens alveo cum excedere iussisset. vix excesserat, cum rursus insillit: at Fluvius eum suis fluctibus mergere furit et egressum insequitur (211—271). iam in undis luctanti vires addunt Neptunus et Minerva: Xantho autem, qui irritatior etiam Simoentis opem invocat, a Iunone obicitur Volcanus, qui campum et Fluvium exurit nec flammam cohibet nisi eadem dea auctore (272—384). oriuntur deinde

singulares contentiones ceterorum deorum, Martis Minervae Veneris; Apollinis Neptuni; Iunonis Dianae; Mercurii Latonae (385—513). post haec in Olympum revertuntur dii praeter Apollinem, qui Troiam versus pergit, dum Achilles ferro saevit per campum, alios compellit in urbem, quibus portam recludi iubet Priamus (514—543). illi ne in fuga opprimantur, Apollo Achillem primum immisso Agenore distinet, mox ipse Agenoris specie indutus fallit fugiendo et ab urbe abstrahit (544—611).

XXII

uterque exercitus se ex campo in tutum receperat, cum Achillem a perseguendo Apolline redeuntem solus manet Hector parentibus ex muro flebiliter revocantibus (1—89). frustra: hinc enim pudor, hinc alii affectus illum loco cedere prohibent; adspectu tamen viri exterritus fugit insequente eum Achille ac ter circum moenia agente (90—166). inter haec Iuppiter vicem Hectoris miseratus temptatis fatorum lancibus illi necem appendit, quem ab Apolline statim desertum Minerva specie fratris Deiphobi ad dimicandum hortatur (167—247). ita heroes congregiuntur singulari certamine, in quo Minerva Achillem praesens adiuvat, Hectorem atroci dolo deludit (248—305). tandem hunc maxima contentione pugnantem Achilles hasta transfigit, armis spoliat, insultandum foedandumque praebet suis et reli-gatum curru ad stationem navium raptat (306—404). Hectoris sui interitum plorat omnis civitas, lamentantur ex muro spectantes parentes et domo excita Andromache (405—515).

XXIII

Myrmidones circa Patrocli lectum in armis decurrunt praecunte Achille, qui iisdem mox epulum funebre praebet, ipse apud Agamemnonem cenat et in alterum diem exsequias indicit (1—58). insequente nocte per quietem offertur ei imago Patrocli iusta funebria poscentis (59—107). Agamemnonis iussu mane convehuntur ligna, offertur corpus comis conspersum Achillis et aliorum, exstruitur rogas,

et mactatis ad eum multis victimis et duodecim iuvenibus Troianis accenditur ardetque flatu Boreae et Zephyri, dum Hectoris corpus a Venere et Apolline curatur (108—225). proxima die leguntur et in urnam conduntur Patrocli ossa, ex ipsius voto olim cum Achillis reliquiis socianda; excitatur etiam tumulus subitarius (226—256). his in defuncti honorem adicit Achilles certamina de vario genere, in quibus praemia et munera merent principes Achivorum: equis Diomedes Antilochus Menelaus Meriones Eumelus Nestor (257—650), pugilatu Epeus et Euryalus (651—699), luctando Ajax Telamonius et Ulixes (700—739), cursu Ulixes Ajax minor Antilochus (740—797), decertando armis Diomedes et Ajax Telamonius (798—825), disco Polypoetes (826—849), sagittando Meriones et Teucer (850—883), iaculando Agamemno et Meriones (884—897).

XXIII

ludis peractis cenae somnoque se dant Achivi; Achilles noctem insomnem ducit maneque Hectorem curru religatum circa tumulum Patrocli raptat (1—18). eam contumeliam plures per dies repetitam inter deos, partim dolentes, partim laetantes, miseratus Apollo, qui corpus adhuc integrum servabat, graviter conqueritur (19—54). itaque Iuppiter per Thetidem ab Iride arcessitam imperat Achilli ut ab saevitia desistat et corpus redimentibus tradere ne recuset: simul eiusdem mandatu Iris cohortatur Priamum ut oblato redemptionis pretio filium recipiat (55—186). geruntur haec duodecimo post mortem Hectoris die, quo Priamus sub noctem Hecuba et ceteris omnibus remotis qui iter morarentur pretiosa dona colligit hisque currum onerari ab Idaeo praceone ducendum, sibi alium parari iubet (187—282): tum libatione facta et dextro omine accepto iter ingreditur (283—330). ei Iovis missu occurrit Mercurius, a quo per sopitos vigiles ad tabernaculum herois deducitur (331—467). Achilles a rege supplice facile exoratus pretium redemptionis accipit, corpus ei lotum et vestibus involutum restituit, undecim dies indutiarum ad sepulturam concedit, cenaeque adhibitum honestissime dormitum

dimittit (468—676). prima luce postridie Mercurio duce Priamus ad urbem refert corpus, cuius visendi caussa obviam effusi Troiani lamentantur; mox in aula positum, praeter conductos cantores plorant Andromache Hecuba Helena (677—776). exstructo deinde rogo celebratur funus cum epulo (777—804).

ΙΛΙΑΣ

NOTAE LIBRORUM

A = cod. Venetus 454, saec. X*)

C = cod. Laurentianus XXXII 3, saec. XI**)

D = cod. Laurentianus XXXII 15, saec. XI vel XII

codices ceteri, quorum scripturas interdum commemoravi, nihil nisi fragmenta quaedam Iliadis continent: sunt autem hi: Syr. = liber Syriacus rescriptus saec. V (vel VI), Ambr. = liber Ambrosianus pictus saec. V exeuntis, tria papyrorum lacinia: pap. Bankesianus (Ω 127—804), Parisiensis (N 1—175), Harrisianus (Σ 311—617)

*) ex alio libro recentiore suppleta sunt folia undeviginti, quae exciderant. in his continentur E 336—635 P 277—577, 729—761 T 126—326 Ω 403—504

***) omissi sunt vv. B 494—877, desiderantur P 28—159

ΙΑΙΑΔΟΣ Α

ΛΟΙΜΟΣ. ΜΗΝΙΣ

I Μῆνιν ἔειδε, θεά. Πηληιάδεω Ἀχιλῆος
οἰλομένην, ἣ μυρὶ Ἀχαιοῖς ἕλγε' ἔθιγεν,
πολλὰς δ' ἰφθίμους ψυχὰς Ἄϊδι προΐαψεν
ἡρώων, αἰτοὺς δὲ ἐλώρια τεῖχε κινεσσιν
οἴωνοῖσί τε δαῖτα· Διὸς δ' ἐτελείετο βουλή, 5
ἔξ οἷ δὴ τὰ πρῶτα διαστήτην ἐρίσαντε
Ἄτρεΐδης τε ἄναξ ἀνδρῶν καὶ δῖος Ἀχιλλεύς.
τίς τ' ἔο σφωε θεῶν ἔριδι ξυνέηκε μάχεσθαι;
Αἰτοῦς καὶ Διὸς νόος, ὃ γὰρ βασιλῆι χολωθείς
νοῦσον ἀνὰ στρατὸν ὄρσε κακίην· ὀλέκοντο δὲ λαοί, 10
οὔνεκα τὸν Χρῦσῆν ἠτίμασεν ἑορητῆρα
Ἄτρεΐδης, ὃ γὰρ ἦλθε θεὸς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν
λασόμενός τε θύγεται φέρον τ' ἀπειροῖσι ἔπειτα,
στέμματα ἔχων ἐν χερσὶ ἐκρηβόλου Ἀπόλλωνος

1] cf. quae de aliis prooemiis Iiadis traduntur a gramm. Rom. in Lex. Vindob. app. p. 273, 8 N. (— Anecd. Rom. p. 5 O.) 3 ψυχὰς] Aristarch. et codd., κεφαλὰς Apollon. Rhod. (cum Zenod., cf. Ribbeck. Philol. VIII 45) 4 sq.] damnavit Zenod. 5 δαῖτα] Zenod. teste Athen. I p. 12 E, cf. Aeschyl. Suppl. 801 (Lehrs. de Arist. stud.² 161 et Robert. Herm. XVIII 469 sqq.). πᾶσι Aristarch. libri βουλῆ] βουλή Nicanor al. teste Eust. 20, 11 6 διαστήτην ἐρίσαντε] διὰ στήτην ἐρίσαντο schol. Dion. Thrac. (Bekk. Anecd. 735, 2) 8 σφωε] Aristarch., σφῶι (σφῶϊν cod., corr. Lehrs.) Zenod. Seleuc. al. 11 ἠτίμασεν] A Ambr., ἠτίμησ' vulgo (ἠτίμησεν D) 14 στέμματα] Aristarch. libri, στέμμα τ' aliis videtur placuisse

I χορσέω ἀνὰ σκήπτρῳ, καὶ λίσσεται πάντας Ἀχαιοὺς, 15
 Ἀτρεΐδα δὲ μάλιστα δῦω, κοσμήτορε λαῶν·
 Ἀτρεΐδαι τε καὶ ἄλλοι ἐνννήμιδες Ἀχαιοί,
 ἔμιν μὲν θεοὶ δοῖεν Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες
 ἐκπέρσαι Πριάμοιο πόλιν, ἐν δ' οἴκαδ' ἰέσθαι·
 παῖδα δ' ἐμοὶ λύσσετε φίλην τὰ τ' ἄποινα δέχεσθαι 20
 ἄζόμενοι Λιδὸς υἱὸν ἐκηβόλον Ἀπόλλωνα.

ἐνθ' ἄλλοι μὲν πάντες ἐπευφήμησαν Ἀχαιοὶ
 αἰδεῖσθαι θ' ἱερεῖα καὶ ἀγλαὰ δέχθαι ἄποινα·
 ἀλλ' οὐκ' Ἀτρεΐδῃ Ἀγαμέμνονι ἔνδαρε θυμῷ,
 ἀλλὰ κακῶς ἀφίει, κρατερόν δ' ἐπὶ μῦθον ἔτελλεν· 25
 μή σε, γέρον, κοίλῃσιν ἐγὼ παρὰ νηυσὶ κινήω
 ἢ νῦν δηθύνοντ' ἢ ὕστερον αὖτις ἴοντα,
 μή νῦ τοι οὐ χραίσμη σκήπτρον καὶ στέμμα θεοῖο.
 τὴν δ' ἐγὼ οὐ λύσω· πρὶν μιν καὶ γῆρας ἔπεισιν
 ἡμετέρῳ ἐνὶ οἴκῳ ἐν Ἀργεῖ τηλόθι πάτρις 30
 ἰστὸν ἐποιχομένην καὶ ἐμὸν λέχος ἀντιώωσαν.
 ἀλλ' ἴθι, μή μ' ἐρέθιζε, σαώτερος ὧς κε νέηαι.

ὧς ἔφατ', ἔδδισεν δ' ὁ γέρον καὶ ἐπέθετο μῦθον.
 βῆ δ' ἀέων παρὰ θῖνα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης,
 πολλὰ δ' ἔπειτ' ἀπάνευθε κίων ἦρᾷθ' ὁ γεραῖός 35
 Ἀπόλλωνι ἄνακτι, τὸν ἠύκομος τέκε Λητώ·
 κλυθί μιν, ἀρηρότοξ', ὃς Χρῆσιν ἀμφιβέβηκας
 Κίλλαν τε ζαθέην Τενέδοιό τε ἴφι ἀνάσσεις,

15 λίσσεται] Aristarch. (cf. Didym. ad 374) A, ἐλίσσεται codd. cett. 16 Ἀ-
 τρεΐδα] Ἀτρεΐδες quidam teste Ariston. (in quibus Zenodotum fuisse suspicatus
 est Kayserus Philol. XXI 311) 20 λύσσετε] A (λύσατε CD) Apoll. de synt. 14,
 25, λῶσαι τε dett. pars cum Eust. 28, 4; λύσατε φίλην τὰ τ' ἄποινα δέχεσθε Bent-
 leius δέχεσθαι] Apio et Herodorus teste Eust. 28, 2 AD, δέχεσθε C
 24 Ἀτρεΐδῃ Ἀγαμέμνονι] Ἀτρεΐδew [Ἀγαμέμνονος] Zenod. ἔνδαρε] ἠνδαρε
 libri 26 κοίλῃσιν] Hauptius et Nauckius, κοίλῃσιν libri (quam discrepantiam
 iam non notabo) κινήω] Curtius, κινήω Aristarch. et libri 29-31] ἀθετοῦνται
 Ariston. 33 ἔδδισεν] Aristarch., ἔδδισεν libri; de stirpis digammo cf. AFENIA.
 quod nomen legitur in titulo Corinthio I. G. A. ed. Roehl. n. 15 34 ἀέων]
 ἀέων Zenod. 38 Κίλλαν] Κίλλον 'πολλὰ τῶν ἀντιγράφων' Eust. 33, 43

- I Σμινθεῦ· εἴ ποτέ τοι χαρίεντ' ἐπὶ νηὸν ἔρεψα
 ἢ εἰ δὴ ποτέ τοι κατὰ πύονα μηρὶ ἔηρα 40
 τάρων ἢ δ' αἰγῶν, τότε μοι κρήνον ἐέλωρ·
 τίσιαν Δαναοὶ ἐμὰ δάκρυα σοῖσι βέλεσιν.
 ὣς ἔφατ' εὐχόμενος, τοῦ δὲ κλύε Φοῖβος Ἀπόλλων,
 βῆ δὲ κατ' Οὐλύμποιο κρήνων χωόμενος κῆρ,
 τόξ' ὤμοισιν ἔχων ἀμφιρρεφέα τε φαρέτρην. 45
 ἔκλαξαν δ' ἄρ' ἰστοὶ ἐπ' ὤμων χωομένοιο,
 αὐτοῦ κινήθέντος. δ' δ' ἦγε νυκτὶ ζοικῶς.
 ἔξετ' ἔπειτ' ἀπάνευθε νεῶν, μετὰ δ' ἰὸν ἔηγεν·
 δεινὴ δὲ κλαγγὴ γένετ' ἀργυρέοιο βιοῖο.
 οὐρῆας μὲν πρῶτον ἐπώχετο καὶ κύνας ἀργούς, 50
 αὐτὰρ ἔπειτ' αὐτοῖσι βέλος ἐχεπευκὲς ἐφίεις
 βάλλ'. αἰεὶ δὲ πυρὰ νεκρῶν καίοντο θαμείαι.
 ἐνῆμαρ μὲν ἀνὰ στρατὸν ὄχετο κῆλα θεοῖο,
 τῆ δεκάτῃ δ' ἀγορήνδε καλέσσατο λαὸν Ἀχιλλεύς·
 τῷ γὰρ ἐπὶ φρεσὶ θῆκε θεὰ λευκώλενος Ἥρη· 55
 κήδετο γὰρ Δαναῶν, ὅτι ῥα θνήσκοντας ὄρατο.
 οἳ δ' ἐπεὶ οὖν ἤγερον δημηγέρες τε γέγοντο,
 τοῖσι δ' ἀπιστάμενος μετέφη πόδας ὠκὲς Ἀχιλλεύς·
 Ἄτροϊδῆ, νῦν ἄμμε πάλιν πλεγχθέντας δῖω
 ἔψ ἀπονοστήσειν, εἴ κεν θάνατόν γε φύγοιμεν, 60
 εἰ δὴ ἰοῦ πόλεμος τε δαμῆ καὶ λοιμὸς Ἀχαιοῦς.
 ἀλλ' ἄγε δὴ τινα μάντιν ἐρήσομεν ἢ ἱερεῖα
 ἢ καὶ ὄνειροπόλον, - καὶ γὰρ τ' ὄναρ ἐκ Διὸς ἐστίν -
 ὃς κ' εἴποι ὅ τι τόσσον ἐχώσατο Φοῖβος Ἀπόλλων.

41 τότε] Herodian., τὸ δὲ Aristarch. 42 τίσιαν] libri; sic fortasse Zenod., cf. Ludwich. Arist. Hom. Textkrit. I 177 (Ariston. schol. A exhibet Ζηρόδοτος τίσιαν); Aristarchum Ludwichius τίσιαν legisse censet coll. Didymo ad Ω 38 46 sq.] damnavit Zenod. 47 ζοικῶς] ἐλυσθείς Zenod. 52 θαμείαι] Pamphilus, θαμειαί Aristarch. et libri 56 θνήσκοντας] A, θνήσκοντας libri cett. ὄρατο] ὄρητο Zenod. 59 πάλιν πλεγχθέντας] αἰμαπλεγχθέντας Aristarch. et libri 60 εἰ κεν] αἰ κεν C, οἰ κεν Zenod. 62 ἐρήσομεν] Curtius, ἐρήσομεν libri 63] damnavit Zenod.

- I εἴ τ' ἄρ' ὃ γ' εὐχολῆς ἐπιμέμφεται εἴ θ' ἑκατόμβης, 65
 αἶ κέν πως ἀρνῶν κνίσσης ἀλγῶν τε τελείων
 βούλητ' ἀντιάσας ἡμῖν ἀπὸ λοιγὸν ἀμῦναι.
 ἦ τοι ὃ γ' ὡς εἰπὼν κατ' ἄρ' ἔξετο. τοῖσι δ' ἀνέστη
 Κάλχας Θεστορίδης, οἰωνοπόλων δ' ἄριστος, 70
 ὃς ἤδει τὰ τ' ἔόντα τὰ τ' ἔσσομενα πρό τ' ἔόντα,
 καὶ νήεσσ' ἠγήσατ' Ἀχαιῶν Ἴλιον εἶσω
 ἦν διὰ μαντοσύνην, τήν οἱ πόρε Φοῖβος Ἀπόλλων·
 ὃ σφιν ἐν φρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν·
 ὦ Ἀχιλεῦ, κέλευά με, διίφιλε, μνθῆσασθαι 75
 μῆριν Ἀπόλλωνος ἑκατηβελέταιο Ἰνακτος.
 τοιγὰρ ἐγὼ ἐρέω· σὺ δὲ σύνθεο καὶ μοι ὄμοσον
 ἦ μὲν μοι πρόφρων ἔπεσιν καὶ χερσὶν ἀρήξειν.
 ἦ γὰρ οἶομαι ἄνδρα χολωσέμεν, ὃς μέγα πάντων
 Ἀργείων κρατέει καὶ οἱ πείθονται Ἀχαιοί.
 κρείσσων γὰρ βασιλεύς, ὅτε χόσεται ἀνδρὶ χέρι· 80
 εἴ περ γὰρ τε χόλον γε καὶ αὐτῆμαρ καταπέψῃ,
 ἀλλὰ τε καὶ μετόπισθεν ἔχει κότον, ὄφρα τελέσῃ,
 ἐν στήθεσσι ξοῖσι. σὺ δὲ φράσαι εἴ με σωῶσεις.
 τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκίς Ἀχιλλεύς·
 θαρσύνσας μάλα εἰπέ θεοπρόπιον ὃ τι οἶσθα· 85
 οὐ μὰ γὰρ Ἀπόλλωνα διίφιλον, ᾧ τε σύ, Κάλχαν,

65 εἴ θ' ἦδ' CD, ἦδ' A 66 κνίσσης] Aristarch. libri, κνίσσης alii gramm.
 67 βούλητ'] Stierius et Curtius, βούλεται libri 68 κατ' ἄρ' ἔξετο] ἐκαθέξετο
 Zenod. 69 Κάλχας] μάντις Zenod. 69] Eust. 51, 9 (cf. Schrader. Herm. XIII
 234): ὅτι δὲ τινὲς φασὶν ἐν τῇ τοῦ Κάλχαντος Ὀμηρικῆ γενεαλογίᾳ στίχους
 ἐλλειλομένους, ὃ Ποσειδώνιος ἱστορεῖ ἐπιτιθέμενος καὶ στίχους δύο, ἐν οἷς Εὐβοεύς
 τε φαίνεται εἶναι καὶ Ἀβαντος ἀπόγονος 70 ἦδει] codd. dett., quod rectius
 scriberetur εἶδει, cf. Wackernagelium Bezenb. Beitr. III 266; ἦδη libri mel.,
 quod Aristarcho tribuitur a Choerobosco (Herodiano?), cf. Ludwich. l. c. I 178
 73 ὃ σφιν] Aristarch. A C D m¹, ὅς σφιν Ambr. D m² 73] ὅς μιν ἀμειβόμενος
 ἔπεα πτερόεντα προσηύδα Zenod. 80] damnavit Zenod. κρείσσων] κρείσσω
 Zenod. 82 ἀλλὰ τε] ἀλλὰ γε C Arist. Rhet. II 2 p. 1379 A 83 φράσαι]
 φράσον Zenod. 85 θεοπρόπιον] θεοπροπέων Nauckius οἶσθα] Aristarch.
 libri, οἶσθας Zenod.? (cf. Eust. 1773, 27) 86 Κάλχαν] Κάλχα Zenod. D

- I εὐχόμενος Δαναοῖσι θεοπροπίας ἀναφαίνεις,
 οὐ τις ἐμεῦ ζῶντος καὶ ἐπὶ χθοῖ δευροζόμενοι
 σοὶ κοίλης παρὰ νηυσὶ βαρείας χειρὰς ἐποίσει
 συμπάτων Δαναῶν, οὐδ' ἔγ' Ἀγαμέμνονα εἶπης, 90
 δὲ νῦν πολλὸν ἄριστος Ἀχαιῶν εἴχεται εἶναι.
 καὶ τότε δὴ θάρσησε καὶ ἤδα μάντις ἀνύμων·
 οὐτ' ἄρ' ὁ γ' εὐχολῆς ἐπιμέμφεται οὐδ' ἐκατόμβης,
 ἀλλ' ἔνεκ' ἀρητῆρος, δὴν ἠτίμησ' Ἀγαμέμνων
 οὐδ' ἀπέλυσε θύγατρα καὶ οὐκ ἀπεδέξατ' ἄποινα· 95
 τοῖνεκ' ἄρ' ἄλγε' ἔδωκε ἐκρηβόλος ἠδ' ἔτι δώσει.
 οὐδ' ὁ γε πρὶν Δαναοῖσιν ἀεικέα λοιγὸν ἀπώσει,
 πρὶν γ' ἀπὸ πατρὶ φίλῳ δόμενα ἐλιζώπιδα κόρυνη
 ἀπριάτην ἀνάποινον, ἔγειν θ' ἰερὴν ἐκατόμβην
 ἐς Χρῆσιν· τότε κέν μιν ἱλασσύμενοι πεπίθοιμεν. 100
 ἦ τοι ὁ γ' ὅς εἰπὼν κατ' ἄρ' ἔξετο, τοῖσι δ' ἀνέστη
 ἦρως Ἀτρεΐδης εἶθ' ἰοχρῆων Ἀγαμέμνων
 ἀκνήμενος· μέγας δὲ μέγα φρένες ἀμφιμέλαινα
 πίμπλαντ', ὅσσε δέ οἱ πύρι λεμπετόωντι εἴκτιν.
 Κάλχαντα πρόωιστα κάκ' ὀσσομένοσ προσέειπεν· 105
 μάντι κακῶν, οὐ πώ ποτέ μοι τὸ κρήνην εἶπας.
 αἰεὶ τοι τὰ κάκ' ἐστὶ φίλα φρεσὶ μαρτυέσθαι,
 ἐσθλὸν δ' οὔτε τί πω εἶπας ἔπος οὔτε τέλεσσας·
 καὶ νῦν ἐν Δαναοῖσι θεοπροπέων ἀγορεύεις,
 ὡς δὴ τοῦδ' ἔνεκά σφι ἐκρηβόλος ἄλγεα τεύχει, 110
 οἴνεκ' ἐγὼ κόρυης Χρῆσιδος ἀγλά' ἄποινα
 οὐκ ἔθελον δέξασθαι, ἐπεὶ πολὺ βούλομαι αὐτὴν
 οἴχοι ἔχειν. καὶ γάρ ὅα Κλυταιμνήστρης προβέβουλα,

91 Ἀχαιῶν] Zenod. Aristoph. Aristarch. Sosigen., ἐν στρατῷ libri melior.

93 οὐδ' οὐδ' codd. melior. 94 ἠτίμησ'] ἠτίμησσο' Nauckius 96] ἀθε-
 τεῖται Ariston. 97 Δαναοῖσιν - ἀπώσει] Rhian. Aristarch. cum edit. Massil.,
 λοιμοῖο βαρείας χειρὰς (κῆρας Marklandius) ἀφ᾽ ἑξέτι Zenod. 100 τότε] εἰ
 Zenod. 106 εἶπας] Aristarch., ἔειπας D, εἶπας A, ἔειπας C 108 οὔτε - οὔτε]
 Aristoph. Aristarch., οὔτε - οὐδ' alteram lectionem fuisse suspicatus est Lehrsius;
 οὐδ' (ἐτέλεσσας) ACD 110] ἀθετεῖται Ariston.

- I
 κοιριδίης ἀλόχου, ἐπεὶ οὐ' ἔθεν ἔστι χειρίων,
 οὐ δέμας οὐδὲ φρήν, οὐτ' ἄρ' φρένας οὔτε τι ἔργα. 115
 ἀλλὰ καὶ ὣς ἐθέλω δόμεναι πάλιν, εἰ τό γ' ἔμεινον·
 βούλομ' ἐγὼ λαὸν σὸον ἔμμεναι ἢ ἀπολέσθαι.
 αὐτὰρ ἐμοὶ γέρας ἀντίχ' ἐτοιμάσασθ', ὄφρα μὴ οἶος
 Ἄργείων ἀγέραστος ἔω, ἐπεὶ οὐδὲ ἔοικεν.
 λείψετε γὰρ τό γε πάντες, ὅ μοι γέρας ἔρχεται ἄλλη. 120
 τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα ποδάργης δῖος Ἀχιλλεύς·
 Ἄτρεΐδῃ κίδιστε, φιλοκτεανώτατε πάντων,
 πῶς γὰρ τοι δώσουσι γέρας μεγάθυμοι Ἀχαιοί;
 οὐδέ τί που ἴδμεν ξινήια κείμενα πολλά· 125
 ἀλλὰ τὰ μὲν πολίων ἐξεπράθομεν, τὰ δέδασται,
 λαοὺς δ' οὐκ ἐπέοικε παλίλλογα ταῦτ' ἐπαγείρειν.
 ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν τήνδε θεῶν πρόες· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
 τριπλῆ τετραπλῆ τ' ἀποτίσομεν, αἳ κέ ποθι Ζεὺς
 δῶσι πόλιν Τροίην ἐντείχεον ἐξαλαπάξαι.
 τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων· 130
 μὴ δὴ οὕτως, ἀγαθὸς περ ἑὼν, θεοεἰκέλ' Ἀχιλλεῦ,
 κλέπτε νόω, ἐπεὶ οὐ παρελεύσεαι οὐδέ με πείσεις.
 ἢ ἐθέλεις, ὄφρ' αὐτὸς ἔχῃς γέρας, αὐτὰρ ἔμ' αὐτως
 ἦσθαι δευόμενον, κέλευαι δέ με τήνδ' ἀποδοῖναι;
 ἀλλ' εἰ μὲν δώσουσι γέρας μεγάθυμοι Ἀχαιοί, 135
 ἄρσαντες κατὰ θυμόν, ὅπως ἀντάξιον ἔσται·
 εἰ δέ γε μὴ δώωσιν, ἐγὼ δέ κεν αὐτὸς ἔλωμαι
 ἢ τεὸν ἢ Αἴαντος ἰὼν γέρας ἢ Ὀδυσῆος

114 ἐπεὶ οὐ] οὐ γὰρ Priscian. Inst. XVIII 173 117] damnavit Zenod.
 σόον] AC, σῶον D, σάον Apoll. de conl. 489, 16, σῶν Aristarch. 120 λείψ-
 σετε] Aristarch. A, λεύσετε Herodian. (II 818, 23 L.) CD ἄλλη] Aristarch. AC,
 ἄλλη D 122 φιλοκτεανώτατε] φιλοκτεανέστατε Aristoph. teste Seleuco ap. Eust.
 1441, 18 123 γὰρ] γάρ A 124 που] Aristoph. Aristarch. Sosig. (schol. A Did.),
 πω CD, πω supra ser. ου A 126 οὐκ ἐπέοικε] οὐδὲ κέποιε Hoffmannus
 ταῦτ'] ταῦτ' Tyrannio 129 Τροίην] Zenodot., Τροῖην Aristarch. libri optimi,
 Τρωῖην Apoll. lex. 155, 12, Τρωῖην Ahrensius, cf. Cobeti Misc. crit. 253
 ἐντείχεον] ἐντειχέα Nauckius 131 μὴ δὴ] Bekkerus, μὴ δ' libri 133 sq.]
 ἀθετοῦνται Ariston. 136 ἄρσαντες] Herodian. CD, ἄρσαντες Aristarch. A

I [ἄξω ἐλών· ὃ δέ κεν κεχολώσεται, ὃν κεν ἴκωμαι.]
 ἀλλ' ἦ τοι μὲν ταῦτα μεταφρασόμεσθα καὶ αἶτις, 140
 κῆρ δ' ἔχε κῆρα μέλαιναν ἐρούσομεν εἰς ἔλα διαν,
 ἐν δ' ἐρέτας ἐπιτηδὲς ἀγείρομεν, ἐς δ' ἐκατόμβην
 θήομεν, ἐν δ' αἰτὴν Χρυσίδα καλλιπάρηον
 βήσομεν· εἰς δέ τις ἀρχὸς ἀνὴρ βοτλιφόρος ἔστω,
 ἦ Αἴας ἦ Ἰδομενεὺς ἦ δῖος Ὀδυσσεὺς 145
 ἦ ἔσθ' ἢ Πηλεΐδῃ, πάντων ἐκπαγλότατ' ἀνδρῶν,
 ὄφρ' ἤμῃν ἐκάεργον ἰλάσσειαι ἱερὰ ῥέξας.
 τὸν δ' ἔο' ἐπόδοι ἰδὼν προσέφη πόδας ὠκίς Ἀχιλλεύς·
 ὦ μοι, ἀναιδείην ἐπιειμένε, κερδαλεόφρον,
 πῶς τίς τοι πόσφρον ἔπεσιν πείθεται Ἀχαιοῶν 150
 ἦ ὁδὸν ἐλθέμεναι ἦ ἀνδράσι ἴφι μάχεσθαι;
 οὐ γὰρ ἐγὼ Τρώων ἔνεκ' ἦλυθον ἀλχητῶν
 δεῦρο μαχεσόμενος, ἐπεὶ οὐ τί μοι αἰτιοὶ εἰσιν.
 οὐ γὰρ πό ποτ' ἐμὰς βοῆς ἦλυσαν οὐδὲ μὲν ἵππους,
 οὐδέ ποτ' ἐν Φθίῃ ἐριβόλοισι βοττανείῳ 155
 κερπὸν ἐδηλίσαντ', ἐπεὶ ἦ μάλα πολλὰ μεταξὺ,
 οὐραὶ τε σκιδώοντα θάλασσά τε ἠχέησσα.
 ἀλλὰ σοί, ὦ μέγ' ἀναιδέες, ἔμ' ἐσπόμεθ', ὄφρα σὺ χαίρης,
 τιμὴν ἀρνύμενοι Μεγέλαφ σοί τε, κινῶπα,
 πρὸς Τρώων· τῶν οὐ τι μετατρέπη σὺδ' ἀλεγγύεις· 160
 καὶ δὴ μοι γέρας αὐτὸς ἀφειρήσεσθαι ἀπειλεῖς,
 ᾧ ἔπι πολλὰ μόγησα, δόσαν δέ μοι νῆες Ἀχαιοῶν.
 οὐ μὲν σοί ποτε ἴσον ἔχω γέρας, δαπνότη' Ἀχαιοὶ
 Τρώων ἐκπέσσωσ' ἐν νεύομενον πτολίεθρον·

139] ἀθετεῖται Ariston. 142 ἐν δ'] Aristarch., ἐς δ' libri 143] damnavit Zenod. θήομεν] Curtius, θεύομεν libri 147 καὶ] καὶ Herodian. A
 148] aliter ac nunc scriptum fuisse versum a Zenodoto putavit Friedlaenderus coll. schol. Ariston. ad M 230 153 μαχεσόμενος] Nauckius, μαχησόμενος libri 156 μεταξὺ] μεσηγύς Bekkerus 157 σκιδώοντα] Aristarch., σκιδώοντα libri 159 τιμὴν] ποιήν scriptura invenitur in Etym. M. 758, 46 ἀρνύμενοι] ἀρνύμενος Zenod. 160] damnavit Zenod. 162 καλλὲ μόγησα] Aristarch., πόλλ' ἐμόγησα libri 163 δαπνότη'] σὺδ' ἔπι Zenod.

- I ἀλλὰ τὸ μὲν πλεῖον πολυαῖκος πολέμοιο 165
 χεῖρες ἐμαὶ διέποισ'· ἀτὰρ ἦν ποτε δασυδὸς ἵκηται,
 σοὶ τὸ γέρας πολὺ μείζον, ἐγὼ δ' ὀλίγον τε φίλον τε
 ἔρχομαι ἔχων ἐπὶ νῆας, ἐπεὶ κε κάμω πολεμιῶν.
 νῦν δ' εἶμι Φθίηνδ', ἐπεὶ ἦ πολὺ φέρτερόν ἐστιν 170
 οἴκαδ' ἵμεν σὺν νηυσὶ κορωνίσιν, οὐδέ σ' οἶω
 ἐνθάδ' ἄτιμος εἶν ἀφενος καὶ πλοῦτον ἀφύξειν.
 τὸν δ' ἤμειβετ' ἔπειτα ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
 φεῦγε μάλ', εἴ τοι θυμὸς ἐπέσσεται· οὐδέ σ' ἐγὼ γε 175
 λίσσομαι εἴνεκ' ἐμείο μένειν· πάρ' ἐμοί γε καὶ ἄλλοι,
 οἳ κέ με τιμήσουσι, μάλιστα δὲ μητίετα Ζεὺς.
 ἔχθιστος δέ μοι ἔσσι διοτρεφέων βασιλῆων·
 αἰεὶ γάρ τοι ἔρις τε φίλη πόλεμοι τε μάχαι τε.
 εἰ μάλ' ἀκατερός ἐσσι, θεὸς που σοὶ τὸ γ' ἔδωκεν.
 οἴκαδ' ἴδων σὺν νηυσὶ τε σῆς καὶ σοῖς ἐτάροισιν 180
 Μυρμιδόνεσσι ἄνασσε, σέθεν δ' ἐγὼ οὐκ ἀλεγίζω,
 οὐδ' ὄθομαι κοτέοντος· ἀπειλήσω δέ τοι ὧδε·
 ὡς ἐμ' ἀφαιρεῖται Χρυσήϊδα Φοῖβος Ἀπόλλων,
 τὴν μὲν ἐγὼ σὺν νηὶ τ' ἐμῇ καὶ ἐμοῖς ἐτάροισιν
 πέμψω, ἐγὼ δέ κ' ἄγω Βρισηίδα καλλιπάρηον 185
 αὐτὸς ἴδων κλισίηνδε, τὸ σὸν γέρας, ὄφρ' ἐν εἰδίῃς,
 ὅσσον φέρτερός εἶμι σέθεν, σιγγῆν δὲ καὶ ἄλλος
 ἴσον ἐμοὶ φάσθαι καὶ δμοιωθῆμεναι ἀντήν.
 ὣς φάτο· Πηλεΐωνι δ' ἄχος γένετ', ἐν δέ οἱ ἦτορ
 στήθεσσι λεσίοισι διάνδιχα μερμηρίξεν,
 ἣ δ' γε φάσγανον ὄξυν ἐρυσσάμενος παρὰ μηροῦ 190
 τοὺς μὲν ἀναστήσειεν, δ' δ' Ἀτρεΐδην ἐναρτίζοι,
 ἥε χόλον παύσειεν ἐρητύσειέ τε θυμόν.

168 ἐπεὶ κε κάμω] Aristarch. et Herodian., ἐπὴν κεικάμω alii et codd.

169 Φθίηνδ'] Zenod. Aristarch. teste Didymo, libri, Φθίην alii (cf. Ludwich. I 183, qui confert schol. H ad α 88) 177] [obelus cum] asterisco, cf. Friedlaenderi Ariston. p. 47 184 Βρισηίδα] Βρησηίδα Fickius, qui nomen derivat a Βρησα oppido in Lesbo insula sito, sed cf. B 690 185 τὸ σὸν] τὸν Nauckius 192] ἀθετεῖται Ariston. ἥε] ἥε Herodian. A

- I ἦρος δ' ταῦθ' ὤρμαινε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν.
 ἔλκετο δ' ἐκ κολεοῖο μέγα ξίφος, ἦλθε δ' Ἀθήνη
 οὐρανόθεν· πρὸ γὰρ ἦγε θεὰ λευκώλενος Ἥρη 195
 ἄμφω ὁμῶς θυμῷ φιλέουσα τε κηδομένη τε.
 στή δ' ὕπιδεν, ξανθῆς δὲ κόμης ἔλε Πηλεΐωνα,
 οἴω φαινομένη· τῶν δ' ἄλλων οὐ τις ὄρατο.
 θάμβησεν δ' Ἀχιλεὺς, μετὰ δ' ἐτράπετ', αἰτίαι δ' ἔγνω
 Παλλάδ' Ἀθηναίην· δεινὸν δὲ οἱ ὕσσε φάσανθεν. 200
 καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 τίπτ' αὐτ', αἰγιόχοιο Διὸς τέκος, εἰλήλουθας;
 ἦ ἴνα ἕβριν ἴδης Ἀγαμέμνονος Ἀτροείδασ;
 ἀλλ' ἐξ τοι ἐρέω, τὸ δὲ καὶ τελέεσθαι οἴω·
 ἦς ἐπεροπλήγῃ τάχ' ἔν ποτε θυμόν ὀλέσση. 205
 τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλανκῶπις Ἀθήνη·
 ἦλθον ἐγὼ παύσουσα τὸ σὸν μένος, αἴ κε πίθῃαι,
 οὐρανόθεν· πρὸ δέ μ' ἦγε θεὰ λευκώλενος Ἥρη
 ἄμφω ὁμῶς θυμῷ φιλέουσα τε κηδομένη τε.
 ἀλλ' ἔγε, λίγ' ἔριδος, μὴ δὲ ξίφος ἔλκεο χειρὶ· 210
 ἀλλ' ἦ τοι ἔπεσιν μὲν ὀνειδίσον ὡς ἔσεται περ.
 ὧδε γὰρ ἐξερέω, τὸ δὲ καὶ τετελεσμένον ἔσται·
 καὶ ποτέ τοι τρις τόσσα παρέσσεται ἀγλαὰ δῶρα
 ἕβριος εἵνεκα τῆσδε· σὺ δ' ἴσχειο, πείθεο δ' ἡμῖν.
 τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκίς Ἀχιλλεύς· 215
 χοῖ μὲν σφωίτερόν γε, θεά, ἔπος εἰρούσασθαι,
 καὶ μάλα περ θυμῷ κεχολωμένον· ὧς γὰρ ἄμεινον.
 ὅς κε θεοῖς ἐπιπέθῃται, μάλα τε κλύον αἰτιοῖ.

193 ἦρος] Curtius, ἕως libri 195 sq.] obelus cum asterisco in A
 197 ξανθῆς δὲ κόμης ἔλε Πηλεΐωνα] ξανθὴν δὲ κόμην (correx. Friedlaenderus,
 ξανθῆς δὲ κόμης cod.) ἔλε Πηλεΐωνος quidam teste Ariston. 198 ὄρατο]
 ὄρητο Zenod. 203 ἴδης] Zenod., ἴδη Aristarch. libri melior. 204 τελέ-
 εσθαι οἴω] Aristarch., τετελέσθαι οἴω alii gramm. et libri, τετελεσμένον ἔσται
 Zenod. 205 ὀλέσση] ὀλέσσαι C D 207 τὸ σὸν] τειόν Eust. 208 sq.]
 damnavit Zenod. 212 τετελεσμένον ἔσται] τετελέσθαι οἴω Zenod. 214
 ἡμῖν] Herodian. libri, ἡμῖν Aristarch.

- I ἦ καὶ ἐπ' ἀργυρέῃ κώπῃ σχέθε χεῖρα βαρβαίαν,
 ἄψ δ' ἐς κοιλῶν ὥσε μέγα ξίφος, οὐδ' ἐπίθῃσεν 220
 μύθῳ Ἀθηναίης. ἦ δ' Οὔλυμπόνδε βεβήκει
 δώματ' ἐξ αἰγιόχοιο Λιδὸς μετὰ δαίμονας ἔλλους.
 Πηλεΐδης δ' ἐξαῦτις ἀταρτηροῖσι ἔπεσιν
 Ἄτρεΐδην προσέειπε, καὶ οὔ' πω λῆγε γόλοιο·
 οἴνοβαρές, κενὸς ὕμιατ' ἔχων, κραδίην δ' ἐλέφοιο, 225
 οὔτε ποτ' ἐς πόλεμον ἔμε λαῶ Ἰωρηχθῆραι
 οὔτε λόχονδ' ἰέναι σὺν ἀριστήεσσιν Ἀχαιῶν
 τέλῃκαε θυμῷ· τὸ δέ τοι κῆρ εἶδεται εἶναι.
 ἦ πολὺ λώϊόν ἐστι κατὰ στρατὸν εὐρὴν Ἀχαιῶν
 δῶρ' ἀποκιρεῖσθαι, ὅς τις σέθεν ἀντίον εἴπῃ. 230
 δημοβόρος βασιλεύς, ἐπεὶ οὔτιδενοῖσι ἀνάσσεις·
 ἦ γὰρ ἄν, Ἄτρεΐδη, νῦν ἴστατα λωβήσειο.
 ἀλλ' ἐκ τοι ἐρέω καὶ ἐπὶ μέγαν ὄρονον δημοῖμα·
 καὶ μὲ τόδε στήπτρον, τὸ μὲν οὔ' ποτε φύλλα καὶ ὄζους 235
 φύσει, ἐπεὶ δὴ πρῶτα τομὴν ἐν ὄρεσσι λέλοιπεν,
 οὐδ' ἀναθρήσει· περὶ γὰρ ῥά εἰ χαλκὸς ἔλεψεν
 φύλλα τε καὶ φλοιόν· νῦν αὔτε μιν νῆες Ἀχαιῶν
 ἐν παλάμῃς φορέουσι δικασπόλοι, οἳ τε θέμιστας
 πρὸς Λιδὸς εἰρύεται· ὃ δέ τοι μέγας ἔσσεται ὄρονος· 240
 ἦ ποτ' Ἀχιλλῆος ποθὴ ἴξεται νῆες Ἀχαιῶν
 σύμπαντας· τότε δ' οὔ' τι δινήσει ἀχνύμενός περ
 χροισμεῖν, εἴτ' ἄν πολλοὶ ἴφ' Ἐκτορος ἀνδροσόνοιο
 θνήσκοντες πίπτωσι· σὺ δ' ἔνδοθι θυμὸν ἀμύξεις
 χωόμενος, ὃ τ' ἀριστον Ἀχαιῶν οὐδέν' ἔτισας.
 ὅς φάτο Πηλεΐδης, ποτὶ δὲ στήπτρον βύλε γαίῃ 245
 χροσεῖοις ἦλοισι πεπεσμένον, ἔξετο δ' αὐτός·

219 sq.] contraxit Zenodotus hunc in modum: ὡς εἰπὼν πάλιν ὥσε μέγα
 ξίφος οὐδ' ἐπίθῃσε 222] δύναται . . . ἀθειεῖσθαι schol. A, de quo cf. Ludwich.
 I 186 sq. 223 ἀταρτηροῖσι ἔπεσιν] Bekkerus (ῥ.π.), ἀταρτηροῖς ἐπέσιν libri
 225-233] damnavit Zenod. 230 ἀντίον] ἀντία Bentleius 238 παλάμῃς]
 Etym. M. 166, 42. παλάμεις libri optimi 241 τότε] Aristarch. A, τοῖς alii CD
 245 Πηλεΐδης] χωόμενος Athen. XI p. 488 B (β 80)

I Ἄτροείδης δ' ἐτέρωθεν ἐμίμηε, τοῖσι δὲ Νέστιω
 ἰδυεπῆς ἀνόρουσε, λιγὴς Πυλίων ἀγορητῆς,
 τοῦ καὶ ἀπὸ γλώσσης μέλιτος γλυκίων ῥέειν αἰδή.
 τῷ δ' ἴδη δύο μὲν γενεαὶ μερόπων ἀνθρώπων 250
 ἐφθίαθ', οἳ οἱ πρόσθεν ἕμα τράφεν ἰδὲ γέγοντο
 ἐν Πύλῳ ἡγαθέη, μετὰ δὲ τριτάτοισι ἔνασσαν·
 ὃ σφιν ἐὺ φρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν·
 ὦ πόποι, ἦ μέγα πένθος Ἀχαιίδα γαῖαν ἱκάνει,
 ἦ κεν γηθήσει Ποῖαμος Ποῖαμοῖό τε παῖδες, 255
 ἄλλοι τε Τρῶες μέγα κεν κελχοῖατο θυμῷ,
 εἰ σφῶν τάδε πάντα πυνθοῖατο μαρναμένοιιν,
 οὐ περὶ μὲν βουλὴν Δαναῶν, περὶ δ' ἔστέ μάχεσθαι.
 ἀλλὰ πίδαεσθ' ἄμφω δὲ νεωτέρω ἔστιόν ἐμεῖο.
 ἴδη γάρ ποτ' ἐγὼ καὶ ἄραιοσιν ἠέ περ ἑμῖν 260
 ἀνδράσιν ὠμίλησα, καὶ οὐ ποτέ μ' οἳ γ' ἀθέριζον,
 σὺ γάρ ποι τοίοις ἴδον ἀνέρες οὐδὲ ἴδουμαι,
 οἷον Πειρίθοόν τε Λούραντά τε, ποιμένα λαῶν,
 Καιρέα τ' Ἐξεδίον τε καὶ ἀντίθεον Πολύφημον
 [Θησέα τ' Αἰγαῖδην, ἐπιείκελον ἀθανάτοισιν]. 265
 κάρτιστοι δὲ κείνοι ἐπιχθονίων τράφεν ἀνδρῶν·
 κάρτιστοι μὲν ἔσαν καὶ κάρτιστοισι μάχοντο,
 Φηροσὶν ὄρεσζῶοισι, καὶ ἐκπέγλωσ ἀπόλεσσαν.
 καὶ μὲν τοῖσιν ἐγὼ μεθομίλεον ἐκ Πύλον ἐλθόν,
 τηλόθεν ἐξ ἀπίης γαίης· καλέσαντο γάρ αὐτοί· 270
 καὶ μαχόμεν κατ' ἔμ' αὐτὸν ἐγὼ· κείνοισι δ' ἔν σέ τις

249 τοῦ] οὐ Eust. 95, 33; 1628, 32 γλυκίων] γλυκίω Zenod.

251 οἳ οἳ] αἰ οἳ Zenod. τράφεν] τράφον Buttmanus (sic etiam 266)

254 ὦ] ὦ AC 258 βουλὴν] Aristarch. et edit. 'πολύστιχος' A. βουλὴ Heraclides

D, βουλὴν superscr. ἦ C 260 ἑμῖν] Aristarch. AD, ἑμῖν Zenod. C 265] deest

in libris melioribus, extat in parte dett.; agnoscitur tamen a Pausan. X 29, 19

(= Hesiod. Scut. 182) 267 κάρτιστοισι μάχοντο] Grashofius et Bekkerus,

κάρτιστοις μαχόντο libri, quod defendit Kayserus eundem syllabarum nume-

rum flagitans quem id verbum continet in versu initio 268 Φηροσῶν] et

quae exposuit Meister. Griech. Dial. I 119 269 μεθομίλεον] αἰθ' ἐμῖν

Aristarch. 271 ἔμ' αὐτὸν] Aristarch., ἐμῶν τὸν Zenod.

- I τῶν οἱ νῦν βροτοὶ εἰσιν ἐπιχθόνιοι μαχέοιτο.
καὶ μὲν μεν βουλέων ξύνειεν πείθοιτό τε μύθο.
ἀλλὰ πίδαεσθε καὶ ἔμμεσ, ἐπεὶ πείθεσθαι ἔμεινον.
μήτε σὺ τόνδ', ἀγαθός περ ἐὼν, ἀποαίρεο κούρη, 275
ἀλλ' ἔα, ὡς οἱ πρῶτα δόσαν γέρας νῆες Ἀχαιῶν·
μήτε σὺ, Πηλεΐδῃ, θελ' ἐοιζέμεναι βασιλῆι
ἀντιβίηρ, ἐπεὶ οὐ ποθ' ὁμοίης ἔμμορε τιμῆς
σκηπτουχὸς βασιλεύς, ᾧ τε Ζεὺς κῆδος ἔδωκεν.
εἰ δέ σὺ κάριερός ἐσσι, θεὰ δέ σε γείνατο μήτηρ, 280
ἀλλ' ὅδε φέριερός ἐστιν, ἐπεὶ πλεόνεσσι ἀνάσσει.
Ἄτρεΐδῃ, σὺ δὲ πᾶνε τεδὸν μένος· αὐτὰρ ἐγὼ γε
λίσσομ' Ἀχιλλῆι μεθέμεν χόλον, ὃς μέγα πᾶσιν
ἔργος Ἀχαιοῖσιν πέλεται πολέμοιο κακοῖο.
τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κροῖων Ἀγαμέμνων· 285
καὶ δὴ ταῦτά γε πάντα, γέρον, κατὰ μοῖραν ἔειπες.
ἀλλ' ὅδ' ἀνὴρ ἐθέλει περὶ πάντων ἔμμεναι ἄλλον,
πάντων μὲν κρατέειν ἐθέλει, πάντεσσι δ' ἀνάσσειν,
πᾶσι δὲ σημαίνειν, ἢ τιν' οὐ πείσεσθαι δίω.
εἰ δέ μιν αἰχμητῆρ ἔθεσαν θεοὶ αἰὲν ἐόντες, 290
τοῦνεκά οἱ προθέουσι δνειδέα μνῆσασθαι;
τὸν δ' ἄρ' ἐποβλήδην ἡμείβετο δῖος Ἀχιλλεύς·
ἦ γὰρ κεν δειλός τε καὶ οὐτιδανὸς καλοῖμην,
εἰ δὴ σοὶ πᾶν ἔργον ὑπείξομαι, ὅτι κε εἴπης·
ἄλλοισιν δὴ ταῦτ' ἐπιτέλλεο, μὴ γὰρ ἐμοί γε 295
[σῆμαιν'· οὐ γὰρ ἐγὼ γ' εἴ σοὶ πείσεσθαι δίω].
ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσιν·
χερσὶ μὲν οὐ τοι ἐγὼ γε μαχέσσομαι εἵνεκα κούρης
οὔτε σοὶ οὔτε τῷ ἄλλῳ, ἐπεὶ μ' ἀφέλεσθέ γε δόντες·

273 ξύνειεν] Aristarch. A, ξύνιον alii, CD 277 Πηλεΐδῃ, θελ'] CD, Πηλεΐδῃ-
 θελ' Aristarch. (Πηλεΐδ' ἢ θελ' A), Πηλεΐδῃ θελ' Cram. Epim. 203, 6 288 πάν-
 τεσσι δ'] πᾶσιν δὲ Bentleius 294 εἰ δὴ σοὶ πᾶν ἔργον ὑπείξομαι] εἴ σοι
 πᾶν ἔργον ὑποείξομαι Nauckius 296 ἀθετεῖται Ariston. 298 μαχέσσομαι]
 Heracleo Porphy. (p. 12, 2 Schrad.) libri dett., μαχίσομαι editt. Massil. Argol.
 Sinop. Antimach. Aristoph. Aristarch. libri melior. 299 ἐπεὶ μ' ἀφέλεσθέ γε
 δόντες] ἐπεὶ ὃ ἐθέλεις ἀφέλεσθαι Zenod.

I τῶν δ' ἄλλων ἔ μοί ἐστι θοῆ περὶ νηὶ μελαίνῃ, 309
 τῶν οὐκ ἔν τι φέροις ἀνελὼν ἀέκοτος ἐμεῖο.
 εἰ δ' ἄγε μῆν, πείρησαι, ἵνα γνῶωσι καὶ οἶδε·
 αἰψά τοι αἶμα κελευνὸν ἐρωήσει περὶ δουρί.

ὣς τῷ γ' ἀντιβίοισι μαχεσσαμένῳ ἐπέεσσιν
 ἀνστήτην, λῦσαν δ' ἀγορῆν περὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν. 305

Πηλεΐδης μὲν ἐπὶ κλισίας καὶ νῆας εἶσας
 ἦε σὺν τε Μαιοντιάδῃ καὶ οἷς ἐτάροισιν·
 Ἀτρεΐδης δ' ἔρα νῆα θοῆν ἔλλαδε προσέρυσσεν,
 ἐν δ' ἐρέτας ἔχοιεν εἴζοσιν, ἐς δ' ἐκατόμβην
 βῆσε θεῶ, ἀνὰ δὲ Χρυσίδα καλλιπάρῃον 310
 εἶσαν ἄγων· ἐν δ' ἀρχὸς ἔβη πολέμητις Ὀδυσσεύς.

οἳ μὲν ἔπειτ' ἀναβάντες ἐπέπλεον ἔγρὰ κέλευθα,
 λαοὺς δ' Ἀτρεΐδης ἀπολυμαίνεσθαι ἔνωγεν.
 οἳ δ' ἀπελυμαίνοντο καὶ εἰς ἔλα λήματα βάλλον,
 ἔροδον δ' Ἀπόλλωνι τελέεσσας ἐκατόμβας 315
 ταύρων ἢ δ' αἰγῶν περὶ θῆν' ἔλλος ἀτρογέτιο·
 κνήση δ' οὐρανὸν ἴεν ἐλισσομένη περὶ κελυφῶ.

ὣς οἳ μὲν τὰ πένοντο κατὰ στρατὸν οὐδ' Ἀγαμέμνων
 λῆγ' ἔριδος, τὴν πρῶτον ἐπηρείλησ' Ἀχιλλῆι,
 ἀλλ' ὃ γε Τάλθυβιὸν τε καὶ Εὐρυβάτην προσέειπεν, 320
 τῷ οἳ ἔσαν κήρυκε καὶ διοτρῶ θεράποντε·
 ἔρχεσθον κλισίην Πηληϊάδεω Ἀχιλλῆος·
 χειρὸς ἐλόντ' ἀγέμεν Βοισηίδα καλλιπάρῃον·
 εἰ δέ γε μὴ δώησιν, ἐγὼ δέ ვεν αἰτὸς ἔλωμαι
 ἔλθῶν σὺν πλεόνεσσι· τὴ οἳ καὶ ὀίηον ἔσται. 325

ὣς εἰπὼν προΐει, κρατερόν δ' ἐπὶ μῆθρον εἶελλεν.
 τὼ δ' ἀέκοτε βήτην περὶ θῆν' ἔλλος ἀτρογέτιο,
 Μυρμιδόνων δ' ἐπὶ τε κλισίας καὶ νῆας ἰκέσθην.

304 μαχεσσαμένῳ] libri melior., μαχησαμένῳ Aristarch. 309 ἐν δ']
 Aristarch., ἐς δ' libri 314 λήματα βάλλον] Aristarchum legisse probabile
 est (cf. schol. Didymi), λήματ' ἐβάλλον libri 323 ἐλόντ'] ἐλόντε (ἐκ πλεόνεσσι)
 Aristarch. 324 δώησιν] D, δώησιν A, δώησιν C 325 σὺν] ἐν Ambr.
 327 ἀέκοτε] ἀέκοτε Bentleius

I τὸν δ' εἶρον παρὰ τε κλισίῃ καὶ νηὶ μελαίνῃ
 ἤμερον· οὐδ' ἔρα τῷ γε ἰδὼν γήθησεν Ἀχιλλεύς. 330
 τὼ μὲν τερβήσαντε καὶ αἰδομένω βασιλῆα
 στήτην, οὐδέ τί μιν προσεφώνεον οὐδ' ἔρέοντο·
 αὐτὰρ δ' ἔγνω ἦσιν ἐνὶ φρεσὶ, φώνησέν τε·
 χαίρετε, κίρνεες, Διὸς ἄγγελοι ἠδὲ καὶ ἀνδρῶν,
 ἄσσον ἴτ'. οὐ τί μοι ἔμμεσ' ἐπαίτιοι, ἀλλ' Ἀγαμέμνων, 335
 δ σφῶι προῖει Βρισηίδος εἵνεκα κούρης.
 ἀλλ' ἄγε, διογενὲς Πατρόζλεις, ἔξαστε κούρην
 καὶ σφωιν δὸς ἔγειν. τὼ δ' αὐτῷ μάρτυροι ἔστων
 πρὸς τε θεῶν μακάρων πρὸς τε θνητῶν ἀνθρώπων
 καὶ πρὸς τοῦ βασιλῆος ἀπηγέος, εἴ ποτε δὴ αὐτε 340
 χρεῖῳ ἐμεῖο γένηται ἀεικέα λοιγὸν ἀμῦναι
 τοῖς ἄλλοις. ἦ γὰρ ὅ γ' ὀλοῖῃσιν φρεσὶ θύει,
 οὐδέ τι οἶδε νοῆσαι ἔμα πρόσσω καὶ ὀπίσσω,
 ὀππως οἱ παρὰ νηυσὶ σόοι μαχεοῖατ' Ἀχαιοί.
 ὧς φάτο, Πάτροζλος δὲ φίλῳ ἐπεπέθεθ' ἐτάρῳ, 345
 ἐκ δ' ἀγαγεν κλισίης Βρισηίδα καλλιπάρῳον,
 δῶκε δ' ἄγειν. τὼ δ' αὖτις ἴτην παρὰ νῆας Ἀχαιῶν·
 ἦ δ' ἀέουσσ' ἔμα τοῖσι γυνὴ κίεν. αὐτὰρ Ἀχιλλεύς
 δακρύσας ἐτάρων ἄφαρ ἔξετο νόσφι λιασθεῖς 350
 θῖν' ἔφ' ἄλῳς πολίης, ὀρόων ἐπ' ἀπείρονα πόντον
 πολλὰ δὲ μητοὶ φίλῃ ἠρήσατο χεῖρας ὀρεγνύς·
 μήτερο, ἐπεὶ μ' ἔτεκές γε μιν νηϊάδιόν περ ἐόντα,
 τιμὴν πέρ μοι ἔφελλεν Ὀλύμπιος ἐγγυαλίξαι
 Ζεὺς ὑψιβρομέτης· νῦν δ' οὐδέ με τυτθὸν ἔτισεν.

332 τί] Aristarch. cum edit. Cypria, τε alii 336 θ] Zenod. Aristarch.,
 ὅς D Apoll. de synt. 166, 8 σφῶι] Aristarch., σφῶιν Zenod. Apoll. l. c.
 337 Πατρόζλεις] unus e dett., Πατρόζλεις cett. 340 ἀπηγέος] ἀναιδέος fuisse
 'ἐν τῇ πολυσίχῳ' rettulit Seleucus (cf. Ludwich. I 190) δῆ] Bekkerus, δ'
 libri 344 μαχεοῖατ'] Barnesius, μαχεοῖοντο libri 348 ἀέουσσ'] ἀέουσσ'
 Nauckius 350 ἐπ' ἀπείρονα] Aristarch., ἐπὶ οἴνοπα alii (sic libri) 351
 χεῖρας ὀρεγνύς] χεῖρας ἀναπτάς Zenod. teste Ariston., quod in χεῖρ' ἀναπτάς
 mutabat Cobetus; (χεῖρας) ἀνασχών quidam teste schol. LV

- I ἦ γὰρ μὲν Ἀτρεΐδης εὐρὺν νοσίων Ἀγαμέμνων
 ἤτιμισην· ἔλων γὰρ ἔχει γέρας αὐτὸς ἔποιρας. 355
- ὣς φάτο δάκρυ χέων, τοῦ δὲ κλίε πότνια μήτηρ
 ἡμένη ἐν βένθεσσιν ἄλως παρὰ πατρὶ γέροντι.
 καρπαλίμως δ' ἀνέδν' ἀπολιῆς ἄλως ἦντ' ὀμίχλη,
 καὶ ῥα πάροιθ' αὐτοῖο καθέζετο δάκρυ χέοντος, 360
 χειρὶ τέ μιν κατέρεξε, ἔπος τ' ἔφατ' ἔξ τ' ὀνόμαζεν·
 τέκνον, τί κλαίεις; τί δέ σε φρένας ἵετο πένθος;
 ἔξαυδα, μὴ κεῦθε νόω, ἵνα εἶδομεν ἕμφω.
 τὴν δὲ βαρὺ στενάχων προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
 οἴσθα· τί ἦ τοι ταῦτα ἰδυίη πάντ' ἀγορεύω; 365
 ὄχόμεθ' ἐς Θήβην, ἱερὴν πόλιν Ἡετίωνος,
 τὴν δὲ διεπράθομέν τε καὶ ἴγρομεν ἐνθάδε πάντα.
 καὶ τὰ μὲν εὖ δάσσαντο μετὰ σφίσιν υἱὲς Ἀχαιῶν,
 ἐξ δ' ἔλον Ἀτρεΐδην Χρυσίδα καλλιπάρηον.
 Χρύσης δ' αἶθ' ἱερὸς ἐκατηβόλου Ἀπόλλωνος, 370
 ἦλθε θοὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων
 λισόμενος τε θύγατρα φέρων τ' ἀπερείσι' ἄποινα,
 στέμματα ἔχων ἐν χερσὶ ἐκηβόλου Ἀπόλλωνος
 χρυσῆφ' ἀνὰ σκήπτρω, καὶ λίσσετο πάντας Ἀχαιοὺς,
 Ἀτρεΐδα δὲ μάλιστα δύνω, κοσμήτορα λαῶν. 375
 ἐνθ' ἄλλοι μὲν πάντες ἐπευφρήμισαν Ἀχαιοὶ
 αἰδεῖσθαί θ' ἱερῶν καὶ ἀγλαὰ δέχθαι ἄποινα·
 ἀλλ' οὐκ Ἀτρεΐδην Ἀγαμέμνωνι ἔνδανε θυμῷ,
 ἀλλὰ κακῶς ἀφίει, κρατερόν δ' ἐπὶ μῦθον ἔτελλεν.
 χωόμενος δ' ὁ γέρον πάλιν ὄχετο· τοῖο δ' Ἀπόλλων 380
 εὐξαμένον ἴχουσεν, ἐπεὶ μάλα οἱ φίλος ἦεν,
 ἴχε δ' ἐπ' Ἀργεΐοισι κακὸν βέλος· οἳ δέ νυ λαοὶ
 θνήσκον ἐλασσύτεροι, τὰ δ' ἐλύχετο κίλα θεοῖο

364 στενάχων] Aristarch., στεναχῶν Dionys. Sidon. 365 ταῦτα ἰδυίη] Ahrensius corr., ταῦτ' εἰδυίη libri 366-392] ἀλλότρωμα . . . οἱ ἐλαττορόμενοι στίχοι εἰκοσι ἐπτά Ariston. 374 λίσσετο] Aristarch. A, ἐλάσσειτο alii CD 378 ἔνδανε] ἤνδανε libri 381 εὐξαμένον ἴχουσεν] εὐξαμένον ἢ Lugdunensis bilius ἐπεὶ μάλα] ἐπεὶ ῥα νυ editt. Cypria et Cretensis teste Selencio

I πάντῃ ἀπὸ στρατὸν εὐρὸν Ἀχαιῶν. ἄμμι δὲ μάντις
 εἶ εἰδὼς ἀγόρευε θεοπρολίᾳς ἐκάτοιο. 385
 αὐτίξ' ἐγὼ πρῶτος κελόμην θεὸν ἰλάσσεσθαι·
 Ἀτρεΐωνα δ' ἔπειτα χόλος λάβεν, αἴψα δ' ἀναστὰς
 ἰπέλιχεν μῦθον, ὃ δὴ τετελεσμένον ἐστίν.
 τὴν μὲν γὰρ σὺν νηὶ θοῆ ἑλίχωνες Ἀχαιοὶ
 ἐξ Χρύσην πέμπουσιν, ἄγοισι δὲ δῶρα ἄνακτι· 390
 τὴν δὲ νέον κλισίῃθεν ἔβαν κίρκυες ἄγοιτες
 κοῦρον Βοισῆος, τὴν μοι δόσαν ἦες Ἀχαιῶν.
 ἀλλὰ σὺ, εἰ δύνεσαι γε, περίσχεο παιδὸς ἔηος·
 ἔλθοῦσ' Ὀλυμπόνδε Δία λίσει, εἴ ποτε δὴ τι
 ἢ ἔπει ὤνησας κραδίην Διὸς ἠὲ καὶ ἔργω. 395
 πολλὰ μὲν γὰρ σεο πατρὸς ἐνὶ μεγάροισιν ἔκουσα
 εὐχομένης, δι' ἔφησθα κελαινεφεῖ Κρονίωνι
 οἷη ἐν ἑθανάτοισιν ἀεικέα λοιγὸν ἀμύνει,
 δαπότε μιν ξινθῆσαι Ὀλύμπιοι ἤθελον ἄλλοι,
 Ἦρη τ' ἠδὲ Ποσειδάων καὶ Παλλὰς Ἀθήνη. 400
 ἀλλὰ σὺ τὸν γ' ἔλθοῦσα, θεά, ἐπελίσαο δεσμῶν
 ὧν ἑκατόγχειρον καλέσασ' ἐξ μακρὸν Ὀλυμπον,
 ὃν Βοιάρεων καλέουσι θεοί, ἄνδρες δέ τε πάντες
 Αἰγείων· ὃ γὰρ αἶτε βίη σὲ πατρὸς ἀμείνων· 405
 ὃς ἴα παρὰ Κρονίωνι καθέζετο κίδει γαίω·
 τὸν καὶ ἐπέδεισαν μάκαρες θεοὶ οἰδέ τ' ἔδισαν.
 τῶν νῦν μιν μῆνυσσα παρῆξο καὶ λαβὲ γούνων,
 αἶ κέν πως ἐθέλῃσιν ἐπὶ Τρώεσσιν ἐοῆξαι,
 τοὺς δὲ κατὰ πρόμνας τε καὶ ἀμφ' ἔλα ἔλσαι Ἀχαιοὺς

393 ἔηος] ἔηος C Apoll. lex. 63, 5, ἐοῖο Zenod., quod suasit Brugman. Probl. d. hom. Textkr. 53 sqq. 395 ἠὲ καὶ] ἠὲ τι Bentleius 396-406] damnavit Zenod. 399] fuisse, qui hunc post 400 collocarent, testis est Porphyrius (?) p. 13, 8 Schrad. 400 Παλλὰς Ἀθήνη] Φοῖβος Ἀπόλλων Zenod. 404 βίη] Zenod. libri, βίην Aristarch. σὲ πατρὸς ἀμείνων] πολὺν φέρτατος ἄλλων (sic Duentzerus et Lehrsius, ἀπάρτων schol. Ariston.), ἀππόσοι (Duentzerus, ἀππόσοι cod.) γαίωσ' ἐπὶ Τρώεσσιν ἐρώεσσα Zenod. (φέρτατος ἦεν τῶν ἀππόσοι emendabat Bentleius) 406 ἐπέδεισαν] ἐπέδδεισαν libri (cf. ad 33)

I κτεινομένους, ἵνα πάντες ἐπαύρωνται βασιλῆος, 410
 γῶ δὲ καὶ Ἀτρεΐδης εὐρὸν κρείων Ἀγαμέμνων
 ἦν ἀάτην, ὃ τ' ἄριστον Ἀχαιῶν οὐδὲν ἔτισεν.

τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Θέτις κατὰ δάκρυ χέουσα·
 ὦ μοι, τέκνον ἐμόν, τί νύ σ' ἔτρεφον αἰνὰ τεκοῖσα;
 αἶψ' ὄφελος παρὰ νησὶν ἀδάκρυτος καὶ ἀπῆμων 415
 ἦσθαι, ἐπεὶ νύ τοι αἴσα μίνυθ' ἀπερ, οὔ τι μάλ' ἀγῆν
 νῦν δ' ἅμα τ' ὠκύμορος καὶ διζυρὸς περὶ πάντων
 ἔπλεο· τῷ σε κακῇ αἴσῃ τέκον ἐν μεγάροισιν.

τοῦτο δέ τοι ἐρέουσα ἔπος Διὶ τερολιξεραίνω
 εἶμ' αὐτῇ πρὸς Ὀλυμπον ἀγάννιφον, αἶψα πίθηται. 420

ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν νησὶ παρήμενος ὠκυπόροισιν
 μῆνι' Ἀχαιοῖσιν, πολέμου δ' ἀποπαῖεο πάμπαν·
 Ζεὺς γάρ ἐς Ὀκεανὸν μετ' ἀνύμονας Αἰθιοπῆας
 χθιζὸς ἔβη κατὰ δαῖτα, θεοὶ δ' ἅμα πάντες ἔποντο· 425
 δωδεκάτῃ δέ τοι αὐτίς ἐλεύσεται Οὔλυμπόνδε,
 καὶ τότε ἔπειτά τοι εἶμι Διὸς ποτὶ χαλκοβατῆς δῶ,
 καὶ μιν γονάσομαι, καὶ μιν πείσεσθαι δίω.

ὣς ἄρα φωνήσασ' ἀπεβήσεται, τὸν δὲ λίπ' αὐτοῦ
 χωόμενον κατὰ θυμὸν ἐνζώνοιο γυναϊκός,
 τῆν ἴα βίη ἀέζοντος ἀπῆρων. αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς 430
 ἐς Χρῦσην ἵκανεν ἔργων ἱερῆν ἐκατόμβην.
 οἱ δ' ὅτε δὴ λιμένος πολυβενθέος ἐντὸς ἴσοντο,
 ἰστία μὲν στείλαντο, θέσαν δ' ἐν νηὶ μελαίνῃ,
 ἰστὸν δ' ἰστοδόκῃ πέλασαν προτόνοισιν ἀφῆτες

412 ἀάτην] Nauckius, ἄτην libri 418 τῷ] τῶ libri 423 ἐς] ἐπ' C
 μετ' ἀνύμονας Αἰθιοπῆας] μετὰ Μέμονας Αἰθιοπῆας quidam scripserunt
 test. schol. ALV (Eust. 128, 41) 424 κατὰ] Aristarch. cum editt. Massil.
 Sinop. Cypr. Antimach. Aristoph. (ita etiam Callistr. Dionys. Sidon. Ixio), μετὰ
 alii, ut auctor tab. Iliac. C. I. G. 6129 b (Jahn. Griech. Bilderchron. E p. 63, 36);
 sic etiam libri optimi ἔποντο] ἔπονται critici quidam teste Didymo, qua
 de re cf. Ludwichium I 169, 29 sqq. 430 ἀπῆρων] fortasse rectius ἀπέρων;
 cf. Sonnum Kuhns Zeitschr. XIII 434 Curtium Verb. d. gr. Spr. I 193 Wacker-
 nagelium Bezenb. Beitr. III 270 432 ἐντὸς] ἐγγὺς Aristarch. 434 ἀφῆ-
 τες] Aristarch., ἀφῆτες Zenod. libri

- I καρτελίμως, τὴν δ' εἰς ὄρμον προέρεσσαν ἔρετμοις. 435
 ἐκ δ' ἐνὶ ἄς ἔβαλον, κατὰ δὲ προμηθεῖ ἔδησαν·
 ἐκ δὲ καὶ αὐτοὶ βαῖνον ἐπὶ ὀρηγμῆν θαλάσσης,
 ἐκ δ' ἐκατόμβην βῆσαν ἐκρηβόφ' Ἀπόλλωνι·
 ἐκ δὲ Χρυσῆς νηὸς βῆ πομποπόροιο.
 τὴν μὲν ἔπειτ' ἐπὶ βωμὸν ἄγων πολέμητις Ὀδυσσεὺς 440
 πατρὶ φίλῳ ἐν χερσὶ τίθει, καὶ μιν προσέειπεν·
 ὦ Χρῦση, πρό μ' ἔπειψε ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
 παῖδά τε σοὶ ἀγέμεν, Φοῖβον δ' ἱερὴν ἐκατόμβην
 δέξαι ὑπὲρ Δαναῶν, ὄφρ' ἰλασόμεσθα ἄνακτα,
 δεῦρ' ἔνν' Ἀργεῖοισι πολίστονα κίθε' ἐφῆκεν. 445
 ὧς εἰπὼν ἐν χερσὶ τίθει, δὲ δὲ δέξατο χαίρων
 παῖδα φίλῳ· τοὶ δ' ὄκα θεῶ ἱερὴν ἐκατόμβην
 ἐξείης ἔστησαν ἐνδμητον περὶ βωμὸν,
 χερσίψαντο δ' ἔπειτα καὶ οὐλοχίτας ἀέλοντο.
 τοῖσιν δὲ Χρῦσης μεγάλ' εἶχετο χεῖρας ἀνασχῶν 450
 κλυθί μιν, ἀργυρότοξ', δεῦρ' ἔστην ἀμφιβέβηκας
 Κίλλαν τε ζαθέην Τενέδοιό τε ἴφι ἀνάσσεις·
 ἤμην δὲ ποτ' ἔμετ' ἰέρος ἔλλες ἐξικαμένοιο,
 τίμησας μὲν ἐμέ, μέγα δ' ἵψω λαὸν Ἀχαιῶν
 ἴδ' ἔτι καὶ ἔνν' μοι τόδ' ἐπιζοήγγρον ἐέλωθ' 455
 ἦδη ἔνν' Δαναοῖσιν ἀεικέα λοιγὸν ἔμνηρον.
 ὧς ἔφατ' εὐχόμενος, τοῦ δὲ κλυε Φοῖβος Ἀπόλλων,
 αὐτὰρ ἐπεὶ ὁ εἶξαντο καὶ οὐλοχίτας προβάλλοντο,
 αἰέρουσαν μὲν πρῶτα καὶ ἔσφαξαν καὶ ἔδειραν,
 μῆρούς τ' ἐξέταμον κατὰ τε κρήνην ἐκάλυψαν 460
 δίπτυχα ποιήσαντες, ἐπ' αὐτῶν δ' ὀμοθέτησαν.

435 προέρεσσαν] Aristarch., ita etiam editt. Argol. Sinop. Sosigen., προ-
 ερεσσαν codd. 440 βωμὸν] βωμῶ Apoll. lex. 53. 20 444] obelo notatus
 ab Aristarcho 446 sq.] Zenodotus sic conformavit: ὧς εἶπεν· (corr. Wolfius,
 εἶπων cod. A) τοὶ δ' ὄκα θεῶ ἱερὴν ἐκατόμβην (ἐξείης ἔστησαν κτλ.)
 447 τοῖ] OI Ambr. ἱερὴν] Aristarch. libri, κλυθίη alii, cf. vv. 99, 431, 443
 449 ἀεικέα] ἀεικέα Eust. 451 μιν] Aristarch. libri, μοι alii 453 ἡμὲν
 δὲ] Spitznerus e II 236, ἦδη μὲν libri meliores 459 αἰέρουσαν] αἰέρουσαν CD

- I καίτε δ' ἐπὶ σχίζῃς ὁ γέρον, ἐπὶ δ' αἴθοπα οἶνον
 λείβε· νέοι δὲ παρ' αὐτὸν ἔχον πεμπώβολα χερσίν.
 αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ μῆρα κήη καὶ σπλάγγνα πάσαντο,
 μίστυλλον τ' ἔρα τάλλα καὶ ἀμφ' ὀβελοῖσιν ἔπειραν, 465
 ὄπτησιάν τε περιφραδέως ἐρούσαντό τε πάντα.
 αὐτὰρ ἐπεὶ παύσαντο πόνον τεύχοντό τε δαῖτα,
 δαίνυντ', οὐδέ τι θυμὸς ἐδειέτο δαιτὸς εἴσης.
 αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,
 κοῦροι μὲν κρητῆρας ἐπεστέψαντο ποτοῖο, 470
 γώμησαν δ' ἔρα πᾶσιν ἐπαρξάμενοι δεπάεσσιν,
 οἳ δὲ πανημέριοι μολπῇ θεὸν ἰλάσκοντο,
 καλὸν ἀείδοντες παιήονα, κοῦροι Ἀχαιῶν,
 μέλποντες ἐκάεργον· ὃ δὲ φρένα τέρετ' ἐκοῦων.
 ἦμος δ' ἠέλιος κατέδυν καὶ ἐπὶ κρέμας ἦλθεν, 475
 δῆ τότε κοιμήσαντο παρὰ προμνήσια νηὸς.
 ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος ἠώς,
 καὶ τότε ἔπειτ' ἀνάγοντο μετὰ στρατὸν εἶρην Ἀχαιῶν·
 τοῖσιν δ' ἴμενον οὖρον ἴει ἐκάεργος Ἀπόλλων.
 οἳ δ' ἰστὸν στήσαντ' ἐνὲ θ' ἰστίαι λευκὰ πέτεσσεν 480
 ἐν δ' ἄνεμος προῆσεν μέσον ἰστίον, ἀμφὶ δὲ κῆμα
 στεῖρα πορφύρεον μεγάλ' ἴαχε νηὸς ἰούσης·
 ἦ δ' ἔθεν κατὰ κῆμα διαπρήσσουσα κέλευθον.
 αὐτὰρ ἐπεὶ δ' ἴζοντο κατὰ στρατὸν εἶρην Ἀχαιῶν,
 νῆα μὲν οἳ γε μέλαιναν ἐπ' ἠπείροιο ἔρισσαν 485
 ἰψοῦ ἐπὶ ψαμάθοις, ἐπὸ δ' ἔρματα μετὰ τάνυσσαν·
 αὐτοὶ δὲ σκίδναντο κατὰ κλισίας τε νέας τε.
 αὐτὰρ ὃ μῆριε νηυσὶ παρόιμενος ὠκυλόροισιν,

464 μῆρα κήη] μῆρα κήη Ptolem. Asc. et teste Herod. Aristarch. ? (quem potius μῆρα κήη scripsisse censuit M. Schmidtus, id quo recte) ἀφ' ἐκείνῃ libri σπλάγγνα πάσαντο] Aristarch., σπλάγγνα ἐπάσαντο libri 465 τάλλα] τ άλλα ACD e Herodiani praecepto 474] θραστῆσαι Ariston. 482 μῆρα ἴαχε] μεγάλ' ἴαχε pronuntiatum esse probabilis est sententia Hartelli; μῆρα ἴαχε Bentleius 484 κατὰ] Aristarch. C, κατὰ alii, AD 488-492] δαμνατῶν Zenod., 491 ne scripsit quidem

- I διογενῆς Πηλεΐδος υἱός, πόδας ὠκίς Ἀχιλλεύς·
 οὔτε ποτ' εἰς ἀγορὴν πολέσκετο κυδιάνειραν 490
 οὔτε ποτ' ἐς πόλεμον, ἀλλὰ φθινύθεσκε φίλον κῆρ
 εἶθι μένων, ποθέεσκε δ' αὐτήν τε πτόλεμόν τε.
 ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἐκ τοῖο δυωδεκάτη γένει' ἦώς,
 καὶ τότε δὴ πρός Ὀλύμπου ἴσαν θεοὶ εἰέν ἐόντες 495
 πάντες ἕμα, Ζεὺς δ' ἦρχε. Θέτις δ' οὐ λήθεται ἔφρετμέων
 παιδὸς ἑοῦ, ἀλλ' ἦ γ' ἀνεδύετο κῆμα θαλάσσης,
 ἡερίη δ' ἀνέβη μέγαν οὐρανὸν Ὀλύμπιον τε.
 εἶδεν δ' εἰρόνοπα Κρονίδην ἄτερ ἡμενον ἄλλων
 ἀκροτάτῃ κορυφῇ πολυδειράδος Ὀλύμπιοιο.
 καὶ ἔα πάροιθ' αὐτοῖο κεδεῖτο καὶ λάβε γούνων 500
 σκαιῆ, δεξιτεροῆ δ' ἔρ' ἐπ' ἀνθρεωῶνος ἐλοῦσα
 λισσομένη προσέειπε Μία Κρονίωνα ἔνεκτα·
 Ζεῦ πάτερ, εἴ ποτε δὴ σε μετ' ἀθανάτοισιν ὄνησα
 ἢ ἔπει ἢ ἔργω, τόδε μοι κρήνην ἐέλδωρ· 505
 τίμησόν μοι υἱόν, ὃς ὀκνημορώτατος ἄλλων
 ἔπλετ' ἀπὸρ μιν κῆν γε ἔναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
 ἠτίμησεν· ἔλων γὰρ ἔχει γέρας, αὐτὸς ἀπούρας.
 ἀλλὰ σὺ πέρ μιν τίσον, Ὀλύμπιε μητίετα Ζεῦ·
 τόφρα δ' ἐλὶ Τρώεσσι τίθει κράτος, ὄφρ' ἔν' Ἀχαιοὶ 510
 υἱὸν ἕμῳν τίσωσιν ὀφέλλωσίν τέ εἰ τιμῆ.
 ὣς φάτο· τὴν δ' οὐ τι προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς,
 ἀλλ' ἐκέων δὴν ἦστο. Θέτις δ' ὣς ἤψατο γούνων,
 ὣς ἔχει' ἐμπεφυγῖα, καὶ εἶρετο δεύτερον αὔτις·
 νημεροτὲς μὲν δὴ μοι ἐπόσχεο καὶ κατάνευσον,
 ἢ ἀπόειπ', ἐπεὶ οὐ τοι ἔπει δέος, ὄφρ' ἐν εἰδῶ, 515
 ὅσπον ἐγὼ μετὰ πᾶσιν ἀτιμοιάτῃ θεὸς εἰμι.
 τὴν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
 ἦ δὴ λοίγια ἔργ', ὃ τέ μ' ἐχθροδοπῆσαι ἐφίσεις

489 Πηλεΐδος] duo codd., Πηλέος A, Πηλέως CD 496 ἀνεδύετο] Aristarch.
 ἀνεδύσατο supra scr. ε A, ἀνεδύσατο CD κῆμα] αἴψα (vel ῥίμα) Herwer-
 denus 507 ἠτίμησεν] ἠτίμασσει Nauckius 513 εἶρετο] εἶρε τὸ Demetr. Ixio
 515 οὐ τοι] οὐ τι Cm¹ D ἔπει] ἔπει AD 518 ἦ δὴ] ἦδη quidam teste Eust.

- I Ἦρη, δι' ἃν μ' ἐρέθῃσιν ὀνειδείοισι ἔπεσιν.
 ἦ δὲ καὶ αὐτὸς μ' αἰεὶ ἐν ἀθανάτοισι θεοῖσιν 520
 νικεῖ, καὶ τέ μέ φησι μάχῃ Τρώεσσιν ἀρήγει,
 ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν αὐτίς ἀπόστιχε, μή τι νόση
 Ἦρη· ἐμοὶ δὲ καὶ ταῦτα μελήσεται, ὄφρα τελέσω.
 εἰ δ' ἔγε τοι κεφαλῇ κατανεύσομαι, ὄφρα πεποιθῆς·
 τοῦτο γὰρ ἔξ ἐμέθεν γε μετ' ἀθανάτοισι μέγιστον 525
 τέκμων· οὐ γὰρ ἐμὸν παλινάροτον οἶδ' ἀπαιτῆλόν
 οἶδ' ἀτελεύτητον, ὃ τί κεν κεφαλῇ κατανεύσω.
 ἦ, καὶ κενέρισιν ἐπ' ὄφροσι νεῦσε Κρονίων·
 ἀμβρόσια δ' ἔρα χαίται ἐπεροώσαντο ἀνακτος 530
 κροτὸς ἀπ' ἀθανάτοιο· μέγαν δ' ἐλέλιξεν Ὀλύμπου.
 τῷ γ' ὧς βουλευσάντε διέτιμαγεν· ἦ μὲν ἔπειτα
 εἰς ἔλα ἔλτο βαθεῖαν ἀπ' ἀγλήεντος Ὀλύμπου,
 Ζεὺς δὲ ἔδν πρός δῶμα. θεοὶ δ' ἔμα πάτες ἀνέστησαν
 ἔξ ἐδέων, σφοῦ πατρὸς ἐναντίον· οὐδέ τις ἔτιη 535
 μεῖναι ἐπερχόμενον, ἀλλ' ἐντίοι ἔσταν ἐπειτες.
 ὧς δ' μὲν ἔνθα καθέζετ' ἐπὶ θρόνον· οὐδέ μιν Ἦρη
 ἠγροίησε ἰδοῖσ' ὅτι οἱ συμφράσσατο βουλὰς
 ἀρηρόπεζα θέτις. θυγάτηρ ἄλλιοιο γέροντος,
 αὐτίκα κροτομίοισι Δία Κρονίωνα προσήυδα· 540
 τίς δὴ αὖ τοι, δολομήτα, θεῶν συμφράσσατο βουλὰς;
 αἰεὶ τοι φίλον ἐστίν, ἐμεῦ ἀπὸ νόσφιν ἔδντα,
 κροπιάδια φρονέοντα δικαζέμεν, οὐδέ τί πώ μοι

519 Ἦρη] num Ἦρη Aristarchus ipse probavit, quae scriptura commemoratur in schol. Didymi, Ludwichius dubitat (I 198); recte ἀνειδείοισι ἔπεσιν] Bekkerus (ἔπ.), ὀνειδείοις ἐπέεσσιν libri 520 αἰεὶ] eodd. optimi, αἰέν volgo, cui scripturae patrocinatus est Hermannus 522 μή τι] Aristarch. 'καὶ αἰ ἔλλασι σχεδὸν πᾶσαι διορθώσεις' teste Didymo, ἀή σε alii, libri 524 κατανεύσομαι] Aristarch. libri, ἐπινεύσομαι alii (Athen II p. 66 C) 529 ἐπεροώσαντο] ἐπεροώσαντο Eust. 1885, 60 530 κροτὸς] κροτὸς Zenod. 531 διέτιμαγεν] αἰ πᾶσαι libri melior., διέτιμαγον dett. 532 εἰς ἔλα] εἰς ἔλαδ' Bantleius

534 ἔξ ἐδέων] libri optimi, ἔξ ἐδρόων alii test. schol. ABLV, (quod legitur in parte dett.) 535 ἔσταν] ἔσταν δὲ καὶ ἡλθον γρόφειν schol. BLV

540 δὴ αὖ] Bekkerus, δ' αὖ libri

- I πρόφρων τέτληκας εἶπειν ἔπος ὅτι νοήσης.
 τὴν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε
 "Ἥρη, μὴ δὴ πάντας ἐμοὺς ἐπιέλπεο μύθους 545
 εἰδήσειν· χαλεποὶ τοι ἔσοντ' ἀλόχῳ περ ἑούσῃ.
 ἀλλ' ὄν μὲν κ' ἐπιεικὲς ἀκούμεν, οὐ τις ἔπειτα
 οὔτε θεῶν πρότερος τόν γ' εἴσεται οὔτ' ἀνθρώπων·
 ὄν δέ κ' ἐγὼν ἀπάνευθε θεῶν ἐθέλωμι νοῆσαι,
 μὴ τι σὲ ταῦτα ἕκαστα διείροο μηδὲ μετέλλα. 550
 τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα βοῶπις πότνια "Ἥρη·
 αἰνότατε Κρονίδη, ποῖον τὸν μῦθον ἔειπες;
 καὶ λίην σε πάρος γ' οὔτ' εἴρομαι οὔτε μεταλλῶ,
 ἀλλὰ μάλ' εὐχρηλος τὰ φράζεαι, ἔσσο' ἐθέλησθα.
 νῦν δ' αἰνῶς δεῖδοικα κατὰ φρένα μὴ σε παρείπῃ 555
 ἀργυρόπεζα Θέτις, θυγάτηρ ἁλίοιο γέροντος·
 ἡερίη γὰρ σοὶ γε παρεῖξετο καὶ λάβε γούνων·
 τῇ σ' ὄϊω καταρεῦσαι ἐτήτυμον ὡς Ἀχιλλῆα
 τιμήσης, δλέσης δὲ πολέας ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν.
 τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς· 560
 δαίμονιη, αἰεὶ μὲν δίδει, οὐδέ σε λήθω·
 προῖξαι δ' ἔμπης οἴ τι θυγήσεται, ἀλλ' ἀπὸ θυμοῦ
 μάλλον ἐμοὶ ἔσεται· τὸ δέ τοι καὶ ὀίγιον ἔσται.
 εἰ δ' οὔτω τοῦτ' ἐστίν, ἐμοὶ μέλλει φίλον εἶναι.
 ἀλλ' ἀκέουσα κάθησο, ἐμῶ δ' ἐπιπείθεο μύθῳ, 565
 μὴ νῦν τοι σὺ χραίσμωσιν ὄσοι θεοὶ εἰς ἔν' Ὀλύμπῳ
 ἔσσον ἰόνθ', ὅτε κέν τοι ἀάπτους χεῖρας ἐγῆω.

547 κ'] σ' Wakefieldus 549 ἐθέλωμι] Hermannus, ἐθέλωμι libri
 553 οὔτε μεταλλῶ] Rhian. Aristoph. Aristarch., οὐδέ μ. alii 554 ἔσσο'] Ari-
 starch., ὅτι (θέλησθα?) Dionys. Sidon. ἐθέλησθα] ἐθέλησθα codd.
 555 παρείπῃ] παραιφῆ Bekkerus, παρελθῆ Nauckius 557 σοὶ γε] σ' ἢ γε
 Bekkerus 559 τιμήσης, δλέσης] τιμήσεις. δλέσεις Dm¹ πολέας] πολεῖς (?)
 Zenod. (v. schol. LV, quocum conferri iubet Ludwichius Didym. schol. Φ 131;
 πολῆς corrigebat Lehrsius e schol. B 4) 560 τὴν δ' ἀπαμειβόμενος] γρ.
 τὴν δὲ μέγ' ἀχθήσας A 567 ἰόνθ'] ἰόντε (ἐκ πλήρους) Zenod., ἰών Bentleius et
 Clarkius ἀάπτους] Aristarch., ἀέπτους Aristoph. ἐγῆω] Curtius, ἐφείω libri

I ὧς ἔφατ', ἔδρυσεν δὲ βοῶπις πότνια Ἥρη,
 καὶ ῥ' ἀέουσα καθήστο, ἐπιγράψασα φίλον κῆρ·
 ὠχθήσαν δ' ἐνὲ δῶμα Λιδὸς θεοὶ Οὐρανίωτες. 570
 τοῖσιν δ' Ἥφαιστος κλυτοτέχνης ἦρχ' ἀγορεύειν
 μητρὶ φίλῃ ἐπὶ ἦρα φέρων, λευκωλένῳ Ἥρη·
 ἦ δὲ λοίμια ἔργα τὰδ' ἔσσεται οὐδ' ἔτ' ἀνεκτά,
 εἰ δὲ σφῶ ἔνεκα θνητῶν ἐριδαίνετον ἔδδε,
 ἐν δὲ θεοῖσι κολυφὸν ἐλαύνετον· οὐδέ τι δαιτὸς 575
 ἐσθλῆς ἔσσεται ἦδος, ἐπεὶ τὰ χειρίονα κικῶ.
 μητρὶ δ' ἐγὼ παράφρημι, καὶ αὐτῇ περ νοεούσῃ,
 πατρὶ φίλῳ ἐπὶ ἦρα φέρειν Δί, ὄφρα μὴ αὐτε
 κεικαίησι πατὴρ, σὶν δ' ἡμῖν δαῖτα τεράξῃ.
 εἴ περ γὰρ κ' ἐθέλησιν Ὀλύμπιος ἀστεροπητῆς 580
 ἐξ ἐδέων στυφελίξαι· ὃ γὰρ πολὺ φέρτερός ἐστιν.
 ἀλλὰ σὺ τὸν γε ἔπεσσι καθάπτεσθαι μελεκοῖσιν·
 αὐτίκ' ἔπειθ' Ἴλαος Ὀλύμπιος ἔσσεται ἡμῖν.
 ὧς ἔρ' ἔφη, καὶ ἀπαύξας δέπας ἀμφικύπελλον 585
 μητρὶ φίλῃ ἐν χειρὶ τίθει, καὶ μιν προσέειπεν·
 τέτλαθι, μήτερο ἐμῆ, καὶ ἀνάσχεο, κηδομένη περ,
 μή σε φίλῃν περ εἰούσεν ἐν δαδαιμοῖσι ἴδωμαι
 θεινομένην, τότε δ' οὔ τι δυήσομαι ἀχρήμενός περ
 χροισμεῖν· ἀργαλέος γὰρ Ὀλύμπιος ἀντιφέρεσθαι.
 ἦδη γὰρ με καὶ ἄλλοι' ἀλεξέμεναι μεμαῶτα 590
 οἴψε ποδὸς τεταγὼν ἀπὸ βηλοῦ θεσπεσίοιο.
 πᾶν δ' ἡμερ φερόμην, ἔμα δ' ἡελίῳ καταδύντι
 κάλπεσον ἐν Αἴγυψι· ὀλίγος δ' ἔτι θυμὸς ἐνῆεν·

572 ἐπὶ ἦρα] gramm. quidam probante Herodiano, ἐπίφρα Aristarch. libri
 λευκωλένῳ Ἥρη] ὡφειλεν εἶναι 'τετιχημένη ἡτοφ' schol. B (cf. schol LV) 573 ἦ
 δὴ] ἦδη quidam testibus Apione et Herodoro apud Eust. 153, 16 (sic etiam Apoll.
 lex. 82, 19) οὐδ' ἔτ' οὐδέ τ' C 574 σφῶ] σφῶ Cobetus 579 ἡαῖν] ἡαῖν
 Etym. M. 432, 34 581 ἐδέων] ἐδρῶν dett. 582 τῶν γε ἔπεσσι] Nauckius, τῶν
 γ' ἐπέσσι libri 583 Ἴλαος] Ἴλαος Thierschius 585 χειρὶ] edit. Massil.
 Aristoph. Aristarch. Sosigen., χειρὶ libri 591 βηλοῦ] Aristarch., βίλον Crates
 593 ἐν Αἴγυψι] Aristarch., ἐς Αἴγυπτον alii teste Didymo δ' ἔτι] δέσσει
 Eust. 157, 20; 1160, 15

- I ἔνθα με Σίντιες ἄνδρες ἄφαρ κοιμίσαντο πεσόντα.
 ὣς φάτο, μείδησεν δὲ θεὰ λευκώλενος Ἥρη, 595
 μειδήσασα δὲ παιδὸς ἐδέξατο χειρὶ κίπελλον.
 αὐτὰρ ὃ τοῖς ἄλλοισι θεοῖς ἐνδέξια πᾶσιν
 οἰνοχόει γλυκὺ νέκταρ ἀπὸ κορητῆρος ἀφύσσων.
 ἄσβεστος δ' ἄρ' ἐνῶρτο γέλωσ μακάρεσσι θεοῖσιν,
 ὡς ἴδον Ἥφαιστον διὰ δώματα ποιπνύοντα. 600
 ὣς τότε μὲν πρόπαν ἦμαρ ἐς ἠέλιον καταδύντα
 δαίνυντ', οὐδέ τι θυμὸς ἐδέετο δαιτὸς εἴσης,
 οὐ μὲν φόρυγγος περικαλλέος, ἦν ἔχ' Ἀπόλλων,
 Μουσάων θ', αἶ ἄειδον ἀμειβόμενα δπὶ καλῆ.
 αὐτὰρ ἐπεὶ κατέδν λαμπρὸν φάος ἠελίοιο, 605
 οἳ μὲν κακκείοντες ἔβαν οἰκόνδε ἕκαστος,
 ἦχι ἕκαστῳ δῶμα περικλιτὸς ἀμφιγυγῆις
 Ἥφαιστος ποίησε ἰδνύσιν πραλίδεσσιν.
 Ζεὺς δὲ πρὸς δν λέχος ἦι Ὀλύμπιος ἀστεροπηγῆς,
 ἔνθα πάρος κοιμᾶθ', ὅτε μιν γλυκὺς ἔπιτος ἱάνοιο· 610
 ἔνθα καθεῖδ' ἀναβάς, παρὸ δὲ χουσόθρονος Ἥρη.

598 οἰνοχόει] edd. Argol. Massil. Antimach. Zenod. Aristoph. Aristarch.,
 φροχόει libri 599 γέλωσ] Bentleius, γέλωσ libri 600 ποιπνύοντα] ποι-
 πνύσαντα 'αἶ πᾶσαι συντελικῶς' schol. LV, cf. Ludwich. praef. §. 37 603 μὲν]
 μήν A m² 606 κακκείοντες] 'δὴ κείοντες' οἴτω πᾶσαι Didym. (schol. LV)
 ἕκαστος] νέεσθαι Nauckius 607 ἦχι] Aristarch. et Dionys., ἦχι A
 608 ποίησε ἰδνύσιν] ποίησεν ἰδνύσι Aristarch. teste Didym. (schol. LV, cf.
 schol. Didym. ad Y 12) A Ambr., ποίησ' εἰδνύσι CD (et γο. A) 609 δὲ πρὸς
 δν λέχος] δὲ πρὸς δ λ. Zenod., δὲ ποτὶ λ. Nauckius, δ' ἐπὶ δν λ. Cobetus, δὲ
 ἐδν λ. Christius 611 ἔνθα καθεῖδ'] ἔνθ' ἐκάθειδ' Zenod.

ΙΛΙΑΔΟΣ Β

ΟΝΕΙΡΟΣ. ΒΟΙΩΤΙΑ

Η ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΝΕΩΝ

II Ἄλλοι μὲν ὅα θεοὶ τε καὶ ἀνέρες ἵπποχοροῦνται
 εἶδον παννύχιοι, Δία δ' οὐκ ἔχε ἡδυμος ἔπνος,
 ἀλλ' ὃ γε μερμήριζε κατὰ φρένα ὡς Ἀχιλλῆα
 τιμήσῃ, δλέσῃ δὲ πολέας ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν.
 Ἰδε δὲ οἱ κατὰ θυμὸν ἀρίστη φαίνετο βουλή, 5
 πέμψαι ἐπ' Ἀτρεΐδῃ Ἀγαμέμνονι οἶλλον Ὀνειρον
 καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 βᾶσ' ἴθι, οἶλος Ὀνειρε, θεὸς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν·
 ἔλθὼν ἐς κλισίῃν Ἀγαμέμνονος Ἀτρεΐδαο
 πάντα μάλ' ἀτροκέως ἀγορευέμεν ὡς ἐπιτέλλω. 10
 θωροῖξαι ἔ κέλευε κέρη κομόωντας Ἀχαιοὺς
 πασυνδίῃ· νῦν γὰρ κεν ἔλοι πόλιν εἰρονάγρια
 Τρώων· οὐ γὰρ ἔτ' ἐμφὶς Ὀλύμπια δόματ' ἔχοντες
 ἀθάνατοι φράζονται· ἐπέγραμψεν γὰρ ἄπαντας
 Ἥοι λισσομένη, Τρώεσσι δὲ κήδε' ἐφῆπται. 15

1 ἄλλοι] ὄλλοι Zenod. teste Ariston. (ᾤλλοι teste Apoll. de synt. 38, 13 B.,
 ὄλλοι teste schol. ad Apoll. Rhod. A 1081) 2 ἡδυμος] quosdam scripsisse
 dicit Ariston., ἡδυμος Aristarch. libri (cf. titulos metricos: Epigr. gr. ed. Kaibel.
 101, 4 et 500, 2) 4 τιμήσῃ, δλέσῃ] A (in quo super τιμήσῃ scr. ει) CD,
 τιμήσει] scripturam alteram fuisse colligitur e schol. ABLV πολέας] πολέϊς(?)
 Zenod. (πολῆς cod. A, unde πολῆς editt. plerique, imprimis Duentzerus de Zenod.
 stud. Hom. 56; sed cf. ad A 559) 8 οἶλος] Naberus coll. A 189, cf. Wacker-
 nagel. Bezenb. Beitr. III 281; οἶλε codd. 9 ἐς] δ' ἐς C 12 πασυνδίῃ]
 Aristarch. codd. melior., πασυνδίῃ (vel -η) alii et codd. dett. ἔλοι] Zenod.
 codd., ἔλοις Aristarch. 15 Τρώεσσι δὲ κήδε' ἐφῆπται] δίδομεν δὲ αἱ τέχαι
 ἀρεσθαι (Φ 297) Aristot. de soph. el. 4 (p. 166 b 7) Poet. 25 (p. 1461 a 23)

II

ὡς φάτο, βῆ δ' ἔρ' Ὀνειρος, ἔπει τὸν μῦθον ἔκρουσεν.
 κεφαλίμωσ δ' ἴκανε θοὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν,
 βῆ δ' ἔρ' ἐπ' Ἀτρεΐδην Ἀγαμέμνονα· τὸν δὲ κίχαιεν
 εἶδοντ' ἐν κλισίῃ, περὶ δ' ἀμβρόσιος κέχνηθ' ἕπνος.
 στῆ δ' ἔρ' ἔπερ' κεφαλῆς Νηληϊῶ νῦν ἑοικώς,
 Νέστορι, τὸν ἴα μάλιστα γερόντων ἵτ' Ἀγαμέμνων·
 τῷ μιν εἰσιάμενος προσεφώνεε οὔλος Ὀνειρος·
 εἶδεις, Ἀτρέος νιὲ δαΐφρονος ἵπποδάμοιο;
 οὐ γὰρ παρνήχιον εἶδεν βουλιγόρον ἄνδρα,
 ὃ λαοὶ τ' ἐπιτερόφεται καὶ τόσσα μέμνηεν.
 νῦν δ' ἐμέθεν ξύνες ὦκα. Διὸς δέ τοι ἄγγελός εἰμι,
 ὅς σευ ἔνειθεν ἔων μέγα κίχεται ἰδ' ἔλεαίρει.
 θωροῖξαι σε κέλευσε κάρη κομόωντας Ἀχαιοὺς
 παυσδίη· νῦν γὰρ κεν ἔλοις πόλιν εἰρονάγκια
 Τρώων· οὐ γὰρ ἔτ' ἀμφὶς Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες
 ἀθάνατοι φράζονται ἐλέγχαμψεν γὰρ ἕλαντας
 Ἥρη λισσομένη, Τρώεσσι δὲ κίχιδ' ἐστῆται
 ἐκ Διός. ἀλλὰ σὺ σῆσιν ἔχε φρεσί, μηδέ σε λήθη
 αἰρεΐτω, εὖτ' ἂν σε μελίφρων ἕπνος ἀνήη.
 ὡς ἔφα φωνήσας ἀπεβήσεται, τὸν δὲ λίπ' αὐτοῦ
 τὰ φρονέοντ' ἀνὰ θυμὸν ἔϊ δ' οὐ τελέεσθαι ἐμελλον.
 φῆ γὰρ δ' γ' αἰρήσειν Πριάμουν πόλιν ἤματι κείνῳ
 νῆπιος, οὐδὲ τὰ ἴδει ἔ ἴα Ζεὺς μίθετο ἔργα·
 θήσειν γὰρ ἔτ' ἐμελλεν ἐπ' ἕλγέα τε στοναχάς τε
 Τρωσὶ τε καὶ Λαλαοῖσι διὰ κρατερὸς ἰσμίνας.
 ἔργετο δ' ἔξ ἕπνου, θεΐῃ δέ μιν ἀμφέχετ' ἀμφί·
 ἔξετο δ' ὄρωθωθεὶς, μελακὸν δ' εἶδενε χιτῶνα,
 καλὸν νηγάτεον, περὶ δὲ μέγα βάλλετο φᾶρος·

22 οὔλος] var. lect. in A (extat praeterea in Moscov.), quam Nauckius in textum admisit, qui apud Homerum priorem θεῖος vocabuli syllabam in thesi poni observavit (= θεῖος). θεῖος ACD 27] notatus obelo cum asterisco, cf. schol. Ariston. ὡς σευ] cf. Ω 174, ὡς σεῦ libri mel. cum Herodiano
 29 παυσδίη] Aristarch. 35 λίπ'] Aristarch. A, ἔλιπ' alii et codd. cett.
 36 ἐμελλον] Aristarch., ἐμελλεν Zenod. libri 38 ἴδει] Dm¹, ἴδη ADm²

ΠΙ ποσσὶ δ' ἐπὶ λιπαροῖσιν ἐδήξατο καλὰ πέλδιλα,
 ἐμφὶ δ' ἄρ' ὄμοισιν βάλετο ξίφος ὀρνυρόηλον. 45
 εἶλετο δὲ σκίπτρον πατρῶιον, ἔφθιτον αἰεὶ
 σὺν τῷ ἔβη κατὰ νῆας Ἀχαιῶν χελκοχιτώνων.
 ἦώς μὲν ἔα θεὰ προσεβήσατο μακρὸν Ὀλυμπον
 Ζηγὶ φόως ἐρέουσα καὶ ἄλλοις ἀθανάτοισιν·
 αὐτὰρ ὃ κηρύσσει λιγυφθόγγοισι κέλευσεν 50
 κηρύσσειν ἄγορῆνδε κέρη κομόωντας Ἀχαιοῖς·
 οἳ μὲν ἐκέρυσσον, τοὶ δ' ἠγείροντο μᾶλ' ὄνα.
 βουλὴν δὲ πρῶτον μεγαθύμων ἴξε γερόντων
 Νεστορέη παρὰ νῆϊ Πυλαιογενέος βασιλῆος.
 τοὺς δ' γε συγκαλέσας πιτυνὴν ἠορύνετο βουλὴν· 55
 κλῆτε, φίλοι· θεῖός μοι ἐνέπαιον ἦλθεν Ὀνειρος
 ἀμβροσίην διὰ νύκτα· μάλιστα δὲ Νέστορι δίω
 εἶδός τε μέγεδός τε φηὴν τ' ἀρχιστε εἰοίξει,
 στῆ δ' ἄρ' ἐπέθω κερφαλῆς καὶ με πρὸς μῦθον ἔειπεν·
 εἶδοις, Ἀτρεΐος υἱὲ δαΐφροτος ἵπποδάμοιο; 60
 σὲ γοῖ πενήχιον εἶδεν βουλιφόρον ἄνδρα,
 ᾧ λασὶ τ' ἐπιτερόσφεται καὶ τόσσα μέμηλεν.
 νῆν δ' ἐμέθεν ξίνες ὄνα· Διὸς δέ τοι ἄγγελός εἰμι,
 ὅς σεν ἄνευθεν ἔων μέγα κήδετα ἰδ' ἔλασσει.
 θωροῖξάί σε κέλευσε κέρη κομόωντας Ἀχαιοῖς 65
 παισυνδίη· νῆν γὰρ κεν ἔλοις πόλιν εἰδονόχησαν
 Τρώων· οὐ γὰρ εἴ' ἐμφίς Ὀλύμπια δώματ' ἔχοιτας
 ἀθάνατοι φράζονται· ἐπέγραμψεν γὰρ ἄπειρας

44 ἐπὶ] ἐπὶ scripturam commemorat Eust. 170, 27 48 προσεβήσατο] προσεβήσατο CD 50 κέλευσεν] κέλευε CD 53 βουλὴν] Zenod. αἰ καινοὶ libri, βουλὴ Aristoph. Aristarch. 54 Πυλαιογενέος] A schol. BL, Πυλαιογενέος CD, utrumque Eust. 55] αὐτὰρ εἰεὶ ᾧ ἠγεροθεν θαητηρόες τ' ἐγείροντο, τοῖσι δ' ἀνιστάμενος μετέφη χοιῶν Ἀγαμέμνων Zenod. 56 θεῖος] θεῖον Zenod. (ἐνέπαιον) ἐνέπαιον] ἐνέπαιος D 58 εἰοίξει] Bekkerus, εἰοίξει libri 60-70] Zenod. sic contraxit: ἠρώγει σε πειθὸ ἐπιζήγος, αἰθίρη τοῖσιν. Τρωσὶ μαχίσσασθαι ποσὶ Ἰλιον. ὅς δ' μὲν εἰπὼν κτλ. 60 Ἀτρεΐος] Ἀτρεΐος CD 64] asteriscus et obelus teste Ariston. 65 αἰ κέλευσαι] A, α' κέλευσαι C, σε κέλευε D

- Π ἼΗρη λισσομένη, Τρώεσσι δὲ κήδε' ἐφῆπται
 ἐξ Διός. ἀλλὰ σὺ σῆσιν ἔχε φρεσίν. ὧς δ' μὲν εἰπὼν 70
 ὄχετ' ἀποπτάμενος, ἐμὲ δὲ γλυκὺς ὕπνος ἀνῆκεν.
 ἀλλ' ἄγετ', αἶ κέν πως θωρήξομεν ὕϊας Ἀχαιῶν.
 πρῶτα δ' ἐγὼ ἔπεσιν πειρήσομαι, ἢ θέμις ἐστίν,
 καὶ φεύγειν σὺν νηυσὶ πολυκλήμισι κελεύσω·
 ἡμεῖς δ' ἄλλοθεν ἄλλος ἐρητύειν ἐπέεσσιν. 75
 ἦ τοι ὁ γ' ὧς εἰπὼν κατ' ἄρ' ἔξετο, τοῖσι δ' ἀνέστη
 Νέστορ, ὃς ἴα Πύλοιο ἔναξ ἦν ἡμαθρόεντος·
 ὃ σφιν ἐν φρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν·
 ὦ φίλοι, Ἀργείων ἡγήτορες ἡδὲ μέδοντες,
 εἰ μὲν τις τὸν ὄνειρον Ἀχαιῶν ἄλλος ἐνισπεν, 80
 ψεῦδός κεν φαῖμεν καὶ νοσφιζοίμεθα μᾶλλον·
 νῦν δ' ἴδεν ὃς μέγ' ἄριστος Ἀχαιῶν εὔχεται εἶναι.
 ἀλλ' ἄγετ', αἶ κέν πως θωρήξομεν ὕϊας Ἀχαιῶν.
 ὧς ἄρα φωνήσας βουλῆς ἐξ ἦρχε νέεσθαι.
 οἳ δ' ἐπανέστησαν πείθοιτό τε ποιμένι λαῶν, 85
 σκηπτοῦχοι βασιλῆες· ἐπεσσεύοντο δὲ λαοί.
 ἦντε ἔθνεα εἴσι μελισσῶων ἀδινάων,
 πέτρης ἐκ γλαφυρῆς αἰεὶ νέον ἐρχομενάων·
 βοτρυθὸν δὲ πέτονται ἐπ' ἄνθεσι εἰαρινοῖσιν·
 αἶ μὲν τ' ἔνθα ἄλλε πεποτήγεται, αἶ δέ τε ἔνθα· 90
 ὧς τῶν ἔθνεα πολλὰ νεῶν ἄπο καὶ κλισιάων
 ἠμόνος προπάροιθε βαθείης ἐστιχόωντο
 ἱλαδὸν εἰς ἀγορήν· μετὰ δὲ σφίσι Ὅσσα δεδίξει
 ὀτρύνουσ' ἰέναι, Διὸς ἄγγελος· οἳ δ' ἀγέροντο.
 τετρήχει δ' ἀγορή, ἐπὶ δὲ στεναχίζετο γαῖα 95
 λαῶν ἰζόντων, ἑμάδος δ' ἦν· ἔννεα δὲ σφραεσ
 κήρυκες βοόωντες ἐρήτυον, εἴ ποτ' ἀντιῆς
 σχοίατ', ἀκούσειαν δὲ διοτρεφέων βασιλῆων.

73 ἦ] A Herodian., ἦ CD, quem instrumentalem praetulit Christianus, cf. prol.
 p. 140 76-83] ἀθετοῦνται Ariston. 82 δ' ἴδεν] δὲ ἴδ' Bentleius Ἀχαιῶν]
 ἐνὶ στρατῷ Eust. 175, 22 (A 91) 87 ἔθνεα εἴσι] ἔθνε' ἴασι Bentleius ἀδι-
 νάων] Herodian. A, ἀδινάων cet. 95 στεναχίζετο] A, στοραχίζετο CD

Π σπουδῇ δ' ἔξετο λαός, ἐρήτυθεν δὲ καὶ ἔδρας
 παυσάμενοι κλαγγῆς· ἀνὰ δὲ χορείων Ἀγαμέμνων 100
 ἔστη σκῆπτρον ἔχων, τὸ μὲν Ἑφαιστος κάμει τεύχων.
 Ἑφαιστος μὲν δῶκε Διὶ Κρονίῳσι ἄνακτι,
 αὐτὰρ ἄρα Ζεὺς δῶκε διακτόρῳ ἀργεϊφόνη·
 Ἑρμείας δὲ ἄναξ δῶκεν Πέλοπι πληξίππῳ,
 αὐτὰρ δ' αὖτε Πέλοψ δῶκ' Ἀτρεί, ποιμένι λαῶν· 105
 Ἀτρεὺς δὲ θνήσκων ἔλιπεν πολύαρσι Θεέσθῃ,
 αὐτὰρ δ' αὖτε Θεέστ' Ἀγαμέμνωνι λείπε φορῆνα,
 πολλῆσιν νήσοισι καὶ Ἀργεῖ παντὶ ἀνάσσειν.
 τῷ δ' ἔρσισάμενος ἔπε' Ἀργεῖοισι μετηῆδα·
 ὦ φίλοι, ἦρωες Δαναοί, θεράποντες Ἀργος, 110
 Ζεὺς με μέγα Κρονίδης ἀάτη ἐνέδησε βαρεῖη,
 σχέλιος, ὃς πρὶν μὲν μοι ὑπέσχετο καὶ κατένευσεν
 Ἴλιον ἐκπέρσαντ' ἐντείχεον ἀποπέεσθαι,
 νῦν δὲ κακὴν ἀπάτην βουλεύσατο, καὶ με κελεῖει 115
 δυσκλέα Ἀργος ἰέεσθαι, ἐπεὶ πολὺν ὄλεσα λαόν.
 οὕτω που Διὶ μέλλει ὑπερμενέει φίλον εἶναι,
 ὃς δὴ πολλῶν πολιῶν κατέλυσε κάρηνα
 ἦδ' ἔτι καὶ λύσει. τοῦ γὰρ κράτος ἐστὶ μέγιστον.
 αἰσχροὺν γὰρ τόδε γ' ἐστὶ καὶ ἐσσομένοισι πνέεσθαι,
 μὰψ οὕτω τοιόνδε τοσόνδε τε λαὸν Ἀχαιῶν 120
 ἀπρηκτον πόλεμον πολεμιζέμεν ἦδ' ἐμάχεσθαι
 ἀνδράσι παρροτέροισι· τέλος δ' οὐ πῶ τι πέφανται.
 εἴ περ γὰρ κ' ἐθέλοιμεν Ἀχαιοὶ τε Τρωῆς τε
 ὄρκια πιστὰ ταμόντες ἀριθμηθῆμεναι ἄμφω,
 Τρωῶας μὲν λέξασθαι ἐφέστιοι ὄσσοι ἔσιν, 125

102 δῶκε] ἔδωκε Bekkerus 107 δ] δ γ' Iulian. p. 51 B 110-119] contraxisse Zenodotum
 δῶκε Iulian. l. c. Priscian. Inst. XVII 208 111 μέγα] libri mel., μέγας Aristarch.
 omissis vv. 111-118 dicit Aristonicus 115 δυσκλέα] δυσκλέε' Nauckius 119
 Callistr. teste Didymo (quae scriptura falso Zenodoto tribuitur ab Aristonico)
 ἀάτη] Nauckius, ἀτη libri 121 πολεμιζέμεν] Bekkerus,
 αἰσχροὺν γὰρ τόδε γ'] λῶβη γὰρ τάδε γ' Zenod. 125 Τρωῶας] Τρωῆς Aristarch.
 πολεμιζέειν codd. 124] ἀθρεῖται Ariston.

- ΠΙ ἡμεῖς δ' ἔς δεκάδας διακοσμηθεῖμεν Ἀχαιοί,
 Τρώων δ' ἄνδρα ἕκαστοι ἐλοίμεθα οἴνοχοεῦν,
 πολλαὶ κεν δεκάδες δευοίατο οἴνοχοοιο.
 τόσσον ἐγὼ φημι πλέας ἔμμεναι ὕϊας Ἀχαιῶν
 Τρώων, οἳ καιοῦσι κατὰ πτόλιν· ἀλλ' ἐπίκουροι 130
 πολλέων ἐκ πολίων ἐγγέσπαλοι ἄνδρες ἔνεισιν,
 οἳ με μέγα πλάζουσι καὶ οὐκ εἰῶσ' ἐθέλοντα
 Ἴλιον ἐκπέρσαι, ἐν καιόμενον πτολίεθρον.
 ἐννέα δὴ βεβάασι Διὸς μεγάλου ἐνιαυτοί,
 καὶ δὴ δοῦρα σέσηπτε νεῶν καὶ σπάρατα λέλυνται· 135
 αἱ δέ που ἡμέτεραί τ' ἄλοχοι καὶ νῆπια τέκνα
 ἦατ' ἐνὶ μεγάροις ποτιδέγμεναι· ἄμμι δὲ ἔργον
 αὐτως ἀκράαντον, οἷ εἵνεκα δεῦρ' ἰκόμεσθα.
 ἀλλ' ἄγεθ', ὡς ἂν ἐγὼ εἶπω, πειθώμεθα πάντες·
 φεγγόμεν σὺν νησὶ φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν· 140
 οὐ γὰρ ἔτι Τροίην αἰρήσομεν εὐρυνάγριαν.
 ὣς φάτο, τοῖσι δὲ θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι δῖρινεν
 πᾶσι μετὰ πληθύν, ὅσοι οὐ βουλῆς ἐπάκουσαν.
 κινήθη δ' ἀγορῆ φῆ κύματα μακρὰ θαλάσσης,
 πόντον Ἰακρίοιο, τὰ μὲν τ' Εὐρὸς τε Νότος τε 145
 ὄρορ' ἐπαΐξας πατρὸς Διὸς ἐκ νεφελῶν.
 ὡς δ' ὅτε κινήσῃ Ζέφυρος βαθὺ λήιον ἐλθῶν,
 λάβρος ἐπαιγίζων, ἐπὶ τ' ἡμίει ἀσταχέεσσιν,
 ὡς τῶν πᾶσ' ἀγορῆ κινήθη. τοὶ δ' ἀλαλητῶ
 νῆας ἔπ' ἐσσεύοντο, ποδῶν δ' ὑπένερθε κοινή 150
 ἴστατ' ἀειρομένη· τοὶ δ' ἀλλήλοισι χέλευον

(cf. Lehrsium apud Friedlaender. Ariston. p. 61) 127 ἕκαστοι] Aristarch.,
 ἕκαστον Ixio teste Didymo, libri 130-133] ἀθετοῦνται Ariston. 131
 ἔνεισιν] altera ed. Aristarch. Callistr., ἔασιν alii et libri 133 Ἴλιον] Ari-
 starch., Ἴλιον libri (ut Θ 288 Φ 433) 137 ἦατ'] Curtius, εἶατ' AC, εἶατ'
 D, εἶαται (ἐν) Heraclides (fortasse Aristarchum secutus, cf. Frye, de Heracl.
 stud. Hom. Leipz. Stud. VI 127) ἐνὶ] C et γο. A, ἐν AD 141] defuisse in
 quibusdam exemplaribus testantur schol. LV (Eust.) 143] ἀθετεῖται Ariston.
 144 φῆ] Zenod., ὡς Aristarch. secundum schol. A ad Ξ 499, libri melior.
 148 ἐπαιγίζων] ἐπαΐσων Aristoph., cf. schol. Didym. ad ο 293

II

ἄπτεσθαι κηῶν ἣδ' ἐλκόμεν εἰς ἕλα δῖαν,
οἰοοῖς τ' ἐξεκάθειρον· ἀντὶ δ' οὐρανὸν ἴεν
οἴκαδε ἱεμένων· ὑπὸ δ' ἤρεον ἔρηματα κηῶν.

ἔνθα κεν Ἀργείοισιν ὑπέρομορα νόστος ἐτύχθη, 155

εἰ μὴ Ἀθηναίην Ἥρη πρὸς μῦθον ἔειπεν·

ὦ πόποι, αἰγιόχοιο Διὸς τέκος, ἀτροτώρη,

οὔτω δὴ οἰκόνδε φίλην ἐς πατρίδα γαίαν

Ἀργεῖοι φεύξονται ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης;

καὶ δέ κεν εὐχολὴν Πριάμῳ καὶ Τρωσὶ λίποιεν 160

Ἀργεῖην Ἑλένην, ἣς εἴνεκα πολλοὶ Ἀχαιῶν

ἐν Τροίῃ ἀπόλοντο, φίλης ἐπὶ πατρίδος αἴης.

ἀλλ' ἴθι νῦν κατὰ λαὸν Ἀχαιῶν χελκοχιτόνων·

σοῖς ἀγανοῖσι ἔπεσσιν ἐρήνυε φῶτα ἕκαστον,

μηδὲ ἕα νῆας ἕλαδ' ἐλκόμεν ἀμφιελίσσας. 165

ὣς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθισε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·

βῆ δὲ κατ' Οὐλύμποιο κροτήρων αἴξασα,

καρπελίμως δ' ἴκανε θεὸς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν.

εἶρεν ἔπειτ' Ὀδυσῆα, Διὶ μῆτιν ἀτάλαντον,

ἔστασά τ' οὐδ' ὅ γε κηὸς ἐνστέλλοιο μελαίνης 170

ἄπτει, ἐπεὶ μιν ἄχος κραδίην καὶ θυμὸν ἴκανεν.

ἀγχοῦ δ' ἰσταμένη προσέφη γλαυκῶπις Ἀθήνη·

διογενὲς Ἀασοτιάδι, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,

οὔτω δὴ οἰκόνδε φίλην ἐς πατρίδα γαίαν

φεύξεσθ' ἐν νῆεσσι πολυκλήμισι πεσόντες; 175

καὶ δέ κεν εὐχολὴν Πριάμῳ καὶ Τρωσὶ λίποιεν

Ἀργεῖην Ἑλένην, ἣς εἴνεκα πολλοὶ Ἀχαιῶν

ἐν Τροίῃ ἀπόλοντο, φίλης ἐπὶ πατρίδος αἴης.

156-168] Zenodotus sic contraxit: *εἰ μὴ Ἀθηναίη λευκοπῶπις ἦλθ' ἀπ' Οἴκου*
πον. εἶρεν ἔπειτ' αἰ. 160-162] *ἀθροισθέντι* Ariston. 161 *Ἀργεῖην Ἑ*
νήν] Ἀργεῖην θ' Ἑλένην Zenod. 163 *κατὰ] στασιμῶτος ἐπίστα* teste Didymi-
AC, *μετὰ* D 164] *ἀθροισθέντι* Ariston. *σοῖς] αἰ χωριστάται* et Aristoph.,
σοῖς δ' libri ἀγανοῖσι ἔπεσσιν] Nauckius, *ἀγανοῖς, ἔπεσσιν* libri 165 *μηδὲ*
ἔα] *μηδὲ τ' ἔα* Heynius (cf. A 437 Φ 596, *μηδ' ἔτ' ἔα* Nauckius, *μηδ' αἰε* Chri-
stius 168] omittunt ACD in textu, habet D in marg. m. rec

- II ἄλλ' ἴθι νῦν κατὰ λαὸν Ἀχαιῶν, μηδέ τ' ἐρώει,
 σοῖς ἀγαροῖσι ἔπεσσιν ἐρήνιτε φῶτα ἕκαστον, 180
 μηδὲ ἕα νῆας ἄλλαδ' ἐλκόμεν ἀμφιελίσσας.
 ὣς φάθ', ὃ δὲ ξινέηκε θεᾶς ὅσα φωνησάσης,
 βῆ δὲ θείειν, ἀπὸ δὲ χλαῖναν βάλε· τὴν δὲ κόμισσεν
 κῆρυξ Εἰρουβάτης Ἰθακήσιος, ὃς οἱ ὀπήδει. 185
 αὐτὸς δ' Ἀτρεΐδew Ἀγαμέμνωνος ἀντίος ἔλθων
 δέξατό οἱ σκῆπτρον πατρῷον, ἔφθιτον αἰεὶ·
 σὶν τῷ ἔβη κατὰ νῆας Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων.
 ὃν τινα μὲν βασιλῆα καὶ ἔξοχον ἔνδρα κικλήει,
 τὸν δ' ἀγαροῖσι ἔπεσσιν ἐρηγίσασκε παρσιτάς· 190
 δαιμόν', οὐ σε ἔοικε κακὸν ὡς δειδίσσεσθαι,
 ἀλλ' αὐτὸς τε κάθησο καὶ ἄλλους ἴδουε λαοὺς.
 οὐ γάρ πω σάφα οἷσθ' οἷος νόος Ἀτρεΐωνος·
 νῦν μὲν πειροῖται, τάχα δ' ἴψεται νῆας Ἀχαιῶν.
 ἐν βουλῇ δ' οὐ πάντες ἀκούσαμεν οἷον ἔειπεν. 195
 μή τι χολωσάμενος ὀρέξῃ κακὸν νῆας Ἀχαιῶν.
 θυμὸς δὲ μέγας ἐστὶ διοτρεφέος βασιλῆος·
 τιμὴ δ' ἐκ Διὸς ἐστὶ, φιλεῖ δὲ εἰ μητίετα Ζεὺς.
 ὃν δ' αἶψ' ἄδημον ἔνδρα ἴδοι βοῶντά τ' ἐφείροι,
 τὸν σκῆπτρῳ ἐλάσασκεν δημοκλίρισσά τε μῦθῳ· 200
 δαιμόν', ἀτρέμας ἦσο καὶ ἄλλων μῦθον ἄκουε,
 οἱ σέο φέρετροί εἰσι, σὲ δ' ἀπτόλεμος καὶ ἔναλκις,
 οὔτε ποτ' ἐν πολέμῳ ἐναρῖθμιος οὔτ' ἐνὶ βουλῇ.
 οὐ μὲν πῶς πάντες βασιλεύσομεν ἐνθάδ' Ἀχαιοί.

179 κατὰ] Aristarch. A, μετὰ CD 180 σοῖς] cf. schol. A Didymi, σοῖς δ'
 libri ἀγαροῖσι ἔπεσσιν] cf. ad 164 187 ἔβη] βᾶς Zenod. 188 κικλήει]
 τινὲς κικλήει] schol. V, ἐφείροι Max. Tyr. XXXII 5 189 ἀγαροῖσι ἔπεσσιν]
 v. ad 164 192 Ἀτρεΐωνος] Ἀτρεΐωνος Aristoph. Aristarch., sic αἱ πλείους τῶν
 χαρσιστάτων Dionys. Sidon. Ixio; Ἀτρεΐδew libri 193 - 197] ἀθετοῦνται
 Ariston. 196 διοτρεφέος βασιλῆος] Aristarch. et αἱ χαρσιστάται, AC, διο-
 τρεφέων βασιλῆων Zenod. Aristot. Rhet. II 2 (et alii scriptores), D; videtur
 igitur εἰ Zenodotus pro plurali accepisse] Lehrsus (cf. Brugman. Probl. 21)
 198 δῆμον ἐνδρα] A, δῆμον τ' ἐνδρα CD (δῆμόσ τ' ἐνδρα dubitanter Christus)

Π ὄν ἀγαθὸν πολυχοιρανίη· εἷς κοίρανος ἔστω,
 εἷς βασιλεύς, ᾧ ἔδωκε Κρόνου πάς ἀγκυλομήτεω. 205
 [σχιπτόν τ' ἰδὲ θέμιστας, ἵνα σφίσι βασιλεύῃ].
 Ὡς δ' γε κοιρανέων διέπεν στρατόν· οἳ δ' ἀγορήνδε
 αἵτις ἐπεσσεύοντο νεῶν ἔπο καὶ κλισιάων
 ἰχθῆ, ὥς ὅτε κῆμα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης
 αἰγιαλῷ μεγάλῳ βρέμεται, σμαραγεῖ δέ τε πόντος. 210
 ἄλλοι μὲν δ' ἔζοντο, ἐρήτυθεν δὲ καθ' ἔδρας·
 Θεοσίτης δ' ἔτι μόνος ἀμετροεπῆς ἐκολῶα,
 ὃς ἔπειτα φρεσὶ ἦσιν ἄκοσμά τε πολλὰ τε ἦδει,
 μάψ, ἀτὰρ οὐ κατὰ κόσμον, ἐριζέμεναι βασιλεῖσιν,
 ἀλλ' ὃ τί οἱ εἶσαίτο γελόιον Ἀργεῖοισιν 215
 ἔμμεναι. αἴσχιστος δὲ ἀνήρ' ἔπ' Ἴλιον ἦλθεν·
 φολκὸς ἔην, χολὸς δ' ἕτερον πύδα· τὼ δὲ οἳ ὄμω
 κροτώ, ἐπὶ στήθος συνοχωκότε· αἰτὰρ ἕπερθεν
 φοξὸς ἔην κεφαλῆν, ψεδνὴ δ' ἐπενήνοθε λάχνη.
 ἔχθιστος δ' Ἀχιλῆι μάλιστ' ἦν ἰδ' Ὀδυσῆι· 220
 τὼ γὰρ νεικεῖεσσε· τότε αἶτ' Ἀγαμέμνονι δίφῳ
 ὀξέα κεκλήγως λέγ' ὀνειδέα. τῷ δ' ἄρ' Ἀχαιοὶ
 ἐκπάγλως κοτέοντο, νευέσσηθεν τ' ἐνὶ θυμῷ.
 αἰτὰρ ὃ μακρὰ βοῶν Ἀγαμέμνονα νείκεε μύθῳ·
 Ἄτροϊδίη, τέο δὴ αἶτ' ἐπιμέμφεται ἰδὲ χατίζεις; 225
 πλειαί τοι χαλκοῦ κλισία, πολλὰ δὲ γυναικες
 εἰσὶν ἐνὶ κλισίῃς ἐξαιρέτοι, ἕς τοι Ἀχαιοὶ
 πρωτίστῳ δίδομεν, εἶτ' ἔν' πτολίεθρον ἔλωμεν.

205 ἔδωκε] libri, δῶκε Aristarch. 206] deest in libris optim., legitur
 in parte dett. et apud Dion. Chrysost. I 11 (cf. I 99) σφίσι βασιλεύῃ|
 σφίσι βουλιεύῃσι Dio Chrys. l. c., (σφίσι) ἐμβασιλεύῃ Barnesius 210 μεγάλῳ|
 μεγάλα Herwerdenus 212 ἀμετροεπῆς] ἀμετροειπῆς Plin. Epist. I 20, 22
 213 ὧς] cf. Z 351, ὧς δ' AC, ὧ δ' D ἦδει] ἦδη A 216 δέ] γὰρ Olympiod. in
 Plat. Phaed. p. 32, 27 217 ἔην] ἔεν illius formae loco ubique scribendum censuit
 L. Meyerus 218 συνοχωκότε] συνοχωκότε Hesych. 220—223] damnavit
 Zenod. 221 τῷ] Aristarch., τῷ D 225 δέ] Zenod., δ' Aristarch. libri
 226 πολλὰ δὲ γυναικες] πλειαί δὲ γυναικῶν omissis v. 227 sq. Zenod.
 Homeri Ilias I 3

- Π ἢ ἔτι καὶ χουσοῦ ἐπιδένεαι, ὃν κέ τις οἴσσει
 Τρώων ὑποδάμων ἐξ Ἴλιου νῖος ἄποινα, 230
 ὃν κεν ἐγὼ δήσας ἀγάγω ἢ ἄλλος Ἀχαιῶν,
 ἢ ἔ γυναικα νέην, ἵνα μίσγηαι ἐν φιλότῃτι,
 ἦν τ' αὐτὸς ἀποιόσφι κατίσχηαι; οὐ μὲν ἔοικεν
 ἀρχὸν ἔόντα κακῶν ἐπιβεσζέμεν νῖας Ἀχαιῶν.
 ὦ πέπορες, κἀκ' ἐλέγχε', Ἀχαιίδες, οὐκ ἐτ' Ἀχαιοί, 235
 οἴκαδέ περ σὺν νηυσὶ νεώμεθα, τόνδε δ' ἔωμεν
 αὐτοῦ ἐνὶ Τροίῃ γέρα πεσσέμεν, ὄφρα ἴδῃται
 ἢ ῥά τί οἱ χλῆμεῖς προσαινόμεν ἢ ἔ καὶ οἴκι·
 δς καὶ νῦν Ἀχιλῆα, ἔο μὲν' ἀμείνονα φῶτα,
 ἠτίμησεν· ἐλὼν γὰρ ἔχει γέρας, αὐτὸς ἀπούρας. 240
 ἀλλὰ μάλ' οὐκ Ἀχιλῆι χόλος φρεσίν, ἀλλὰ μεδήμων·
 ἢ γὰρ ἄν, Ἀτρεΐδῃ, νῦν ἔσσιτατε λωβήσαιο.
 ὧς φάτο ρειζείων Ἀγαμέμνονα, ποιμένα λαῶν,
 Θεοσίτης· τῷ δ' ὦκα περίστατο δῖος Ὀδυσσεύς,
 καὶ μιν ἐλόδρα ἰδὼν χαλεπῷ ἠρίλασε μῦθον· 245
 Θεροσίτ' ἀχοιτόμυθε, λιγύς περ ἐὼν ἀγορητής,
 ἴσχεο, μηδ' ἔθειλ' οἶος ἐοιζέμεναι βασιλεῦσιν.
 οὐ γὰρ ἐγὼ σέο φημι χειριότερον βροτιὸν ἄλλον
 ἔμμεναι, ὅσσοι ἐμ' Ἀτρεΐδης ὑπὸ Ἴλιον ἦλθον.
 τῷ οὐκ ἔν βασιλῆας ἀνὰ στόμ' ἔχων ἀγορευόεις, 250
 καὶ σφιν ὀνειδέά τε προφέροεις, νόστιον τε φιλιάσσοεις.
 οὐδέ τί πω σάρα ἴδμεν ὅπως ἔσται τάδε ἔργα,
 ἢ ἐν ἢ ἔ κακῶς νοστήσομεν νῖες Ἀχαιῶν.
 [τῷ νῦν Ἀτρεΐδῃ Ἀγαμέμνονι, ποιμένι λαῶν,
 ἦσαι ὀνειδιζῶν, διὰ οἱ μέγα πολλὰ διδοῦσιν 255
 ἦρωες Δαναοί· σὺ δὲ νεροτομέων ἀγορευέεις.]

231—234] damnavit Zenod. 232 μίσγηαι] Curtius, nisi quis malit
 μίσγη' a Christio in textum admissum; μίσγηαι libri 233 κατίσχηαι] Curtius,
 κατίσχη' Christius, κατίσχηαι libri οὐ μὲν] οὐδέ Heynius, οὐ τι Christius
 238 χλῆμεῖς] χ' ἡμεῖς libri οὐκ ἐτ'] Aristarch. (non οὐκ ἐτ') 239 ἔο] ἐοῖ
 Zenod. 250 τῷ] τῷ libri meliores 252-256] ἀθειοῦσιν Ariston.
 254-256] e textu removendos esse censuit Wolfius

II

ἀλλ' ἔξ τοι ἔρέω, τὸ δὲ καὶ τετελεσμένον ἔσται·
 εἴ κ' ἔτι σ' ἀφραίνοντα κηχίσομαι ὥς τὴ περ ὧδε.
 μηκέτ' ἔπειτ' Ὀδυσῆι κάρη ὄμοισιν ἐπίει,
 μηδ' ἔτι Τηλεμάχοιο πατὴρ κελημένος εἴην. 260
 εἰ μὴ ἐγὼ σε λαβὼν ἀπὸ μὲν φίλα εἴματα δύσω,
 χλαῖνάν τ' ἰδέω χιτῶνα, τὰ τ' αἰδῶ ἐμφικαλύπτει,
 αὐτὸν δὲ κλαίοντα θοὰς ἐπὶ νῆας ἀφήσω
 πεπληγῶς ἀγορήθεν ἀεικέσσιν πληγῆσιν.

ὣς ἔφ' ἔφη, σκήπτρον δὲ μεταφρονον ἰδὲ καὶ ὄμοιο 265
 πλῆξεν· ὁ δ' ἰδὼν θη, θαλερόν δέ οἱ ἔκπεσε δάκρυ.
 σμῶδιξ δ' αἰματώεσσα μεταφρόνου ἔξυπανάσθη
 σκήπτρου ἵπο χουσέου· ὁ δ' ἔφ' ἔειπε τάρβησέν τε,
 ἀλγίστας δ' ἀχρεῖον ἰδὼν ἀπομόροξαιτο δάκρυ.
 οἱ δὲ καὶ ἀκνήμενοί περ ἐπ' αὐτῷ ἰδὼν γέλασαν. 270
 ὧδε δὲ τις εἶπεσσε ἰδὼν ἐς πλησίον ἄλλον·
 ὦ πόποι, ἦ δὴ μοῖ' Ὀδυσσεὺς ἐσθλὰ ἔοργεν
 βουλὰς τ' ἐξάσχων ἀγαθὰς πόλεμόν τε κορύσσων·
 νῦν δὲ τόδε μέγ' ἄριστον ἐν Ἀργείοισιν ἔρεξεν,
 ὅς τὸν λωβητῆρα ἐπεσβόλον ἔσχ' ἀγοράων. 275
 οὐ θῆν' μιν πάλιν αὖτις ἀνήσει θυμὸς ἀγήγορο
 νεικείην βασιλῆας ὄνειδείοισι ἔπεσιν.

ὣς φάσεν ἢ πληθύν· ἀνὰ δὲ πολίπορθος Ὀδυσσεὺς

258 εἴ κ' ἔτι] Aristarch. teste Ariston (εἰ δέ τι vel εἰ δ' ἔτι secundum schol. BLV), libri, εἰ δ' ἔτι (εἰ κέ τι secundum schol. BLV) Zenod., qua de re cf. Lehrsium de Arist. 270 et Ludwichium I 211 sq. κηχίσομαι] ed. Sinop. Philemo, κηχίσομαι Ptolemaeus (κηχίω Etym. M. 820, 44) ὥς τὴ περ ὧδε] Aristarch. libri, ὥς τὸ πάρος περ Sinop., ἔστωρον αὐτῆς Massil., ἐν Ἰαρεοῖσι Philemo 262 αἰδῶ] Aristarch., αἰδοῖα Nauckius, αἰδοῖ Payne Knightius 264 πεπληγῶς] Aristarch. (cf. Ariston. schol.), πεπληγῶν (an πεπληγῶν?) alii teste schol. B 266 θαλερόν] ἐλκζόν Zonar. lex. 133 Suid. I 1 p. 251, 12 ἔκπεσε] libri, ἔκπεσε Aristarch. 267 σμῶδιξ] σμῶδιγξ Doxopatr. Rhet. II 528, 13 W. 269 ἀχρεῖον] an ἀχρήσιον? (ἀχρεῖον Dionys. cum Tyrannione) ἰδὼν] ἰδῶν Philetas ὄλιον τῶν ὀφθαλμῶν] teste Ariston. 276 ἀνήσει] ἀνήσει Apoll. lex. 7, 19 277 ὄνειδείοισι ἔπεσιν] Bekkerus, ὄνειδείοις ἐπέεσσιν libri 278 ἀνὰ δὲ πολίπορθος] quosdam legisse scimus e schol. B Didymi, cf. schol. A; qua de

II ἔστι σκῆπτρον ἔχων. παρὰ δὲ γλαυκῶπις Ἀθήνη
 εἰδομένη κήρυξι σιωπῶν λαὸν ἀνώγει, 280
 ὡς ἕμα ὁί πρωτοὶ τε καὶ ἴστατοι υἴες Ἀχαιῶν
 μῦθον ἀλοῦσαιαν καὶ ἐπιφροσσαιέτο βουλῆν.
 ὃ σφιν εἰ φρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν·
 Ἄτροϊδῆ, νῦν δὴ σε, ἄναξ, ἐθέλουσιν Ἀχαιοὶ
 πᾶσιν ἐλέγχιστον θέμεναι μερόπεσσι βροτοῖσιν, 285
 οἳ δέ τοι ἐπιτελέουσιν ὑλόσχεσιν, ἦν περ ὑπέσταν
 ἐνθάδ' ἔτι στείχοντες ἀπ' Ἄργεος ἵπποβότοιο,
 Ἴλιον ἐκπέρσαντ' ἐντείχεον ἀπονέεσθαι·
 ὡς τε γὰρ ἦ παιδες νεαροὶ κῆραί τε γυναῖκες
 ἀλλήλοισιν ὀδύρονται οἰζόνδε νέεσθαι. 290
 ἦ μὲν καὶ πόρος ἐστὶν ἀνηθέριτα νέεσθαι.
 καὶ γὰρ τίς θ' ἕνα μῆνα μένων ἀπὸ ἧς ἀλόχοιο
 ἀσχαλάει σὺν νῆϊ πολυζῆρῳ, ὃν περ ἕλλει
 χεიმέριαι εἰλέωσιν ὀρινομένη τε θάλασσα·
 ἡμῶν δ' εἴνατός ἐστι περιτροπέων ἐναντός 295
 ἐνθάδε μιμνόντεσσι, τῷ σὺ νημεσίζου' Ἀχαιοὺς
 ἀσχαλάει παρὰ νησὶ κορωνίσιν· ἀλλὰ καὶ ἔμπης
 αἰσχροὺν τοι διρόν τε μένειν κεινόν τε νέεσθαι.
 τλήτε, φίλοι, καὶ μένει' ἐπὶ χόρον, ὕφρα δαῶμεν
 ἦ ἔτεόν Κάλχας μαρτυρεῖται ἦε καὶ οἰζί. 300
 εἰ γὰρ δὴ τόδε ἴδμεν ἐνὶ φρεσίν, ἐστὶ δὲ πάντες
 μάρτυροι, οἷς μὴ κῆρες ἔβαν θανάτοιο φέρονσαι·
 χθιζῆά τε καὶ προῖζ', ὅτ' ἐς Αἰλίδα νῆες Ἀχαιῶν

re recte sensit Pluygersius, quem secutus est Ludwichius (I 212); ἀνά δ' ὁ
 πτολίπορθος Aristarch. libri mel. 281 ἕμα ὁί] Nauckius, ἕμα θ' οἱ libri
 284 δῆ] γὰρ Aristarch. 288 ἐντείχεον] ἐντειχέα Nauckius 291 ἦ μὲν]
 νῦν γὰρ schol. BLV ad B 284 ἀνηθέριτα νέεσθαι] ἀνηθέριτ' ἀνέχεσθαι
 Spengelius coll. δ 595 π 277 293 ἐν] ἦν C 294 εἰλέωσιν] ἰλέωσιν A
 295 εἴνατός] ἔννατός Nauckius 297 ἀσχαλάει παρὰ νησὶ κορωνίσιν] ἀσχα-
 λάει μάρτυρε' ἐπὶ νῆεσσ' Zenod. (μάρτυροισι schol. Ariston., quod Bekkerus
 correxit) 299 ἐπὶ] ἔτι Zenod. 300 ἦ] Aristarch., εἰ alii gramm. CD, ἦ
 superser. εἰ A οἰζί] Aristarch. (non οὐζί) 302 μάρτυροι] μάρτυρες Zenod.

Π ἡγερέθοντο κατὰ Πριάμῳ καὶ Τρωσὶ φέρουσαι·
 ἡμεῖς δ' ἀμφὶ περὶ κρήνην ἱεροῦς κατὰ βομοῦς 305
 ἔροδομεν ἀθανάτοισι τεληέσσας ἐκατόμβας,
 καλῆ ὑπὸ πλατανίστῳ, ὅθεν ῥέειν ἀγλαὸν ἕδωρ·
 ἔνθ' ἐφάνη μέγα σῆμα· δράκων ἐπὶ νῶτα δαφροίνος,
 σμερδαλέος, τὸν δ' αὐτὸς Ὀλύμπιος ἔχε φώσδε,
 βομοῦ ὑπαίξας πρὸς ῥα πλατανίστον ὄρουσεν. 310
 ἔνθα δ' ἔσαν στρουθοῖο νεοσσοί, νήπια τέχνα,
 ὄζω ἐπ' ἀκροτάτῳ, πετάλοις ὑποπεπιτηῶτες,
 ὀκτώ, ἀτὰρ μήτηρ ἐνάτη ἦν, ἣ τέκε τέχνα.
 ἔνθ' ὁ γε τοὺς ἐλεεινὰ κατήσθιε τετριγῶτας·
 μήτηρ δ' ἀμφοποῦτο ὀδυρομένη φίλα τέχνα· 315
 τὴν δ' ἐλελιζάμενος πτέρυγος λάβεν ἀμφιαχῦαν.
 αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ τέχνα φάγεν στρουθοῖο καὶ αὐτήν,
 τὸν μὲν ἀΐζηλον θῆκεν θεός, ὅς περ ἔφηνεν·
 [λαῶν γάρ μιν ἔθηκε Κρόνου πάσις ἀγκυλομήτεω·]
 ἡμεῖς δ' ἑσταότες θαυμάζομεν οἶον ἐτύχθη. 320
 ὣς οὖν δεινὰ πέλωρα θεῶν εἰσῆλθ' ἐκατόμβας,
 Κάλχας δ' ἀπὶ τὴν ἔπειτα θεοπροπέων ἀγόρευεν·
 τίπτ' ἄνεω ἐγένεσθε, κάρη κομόωντες Ἀχαιοί;

307 ὄθεν] ὄθεν ἢ ὄθι Eust. 309 φώσδε] φόσδε D 311 στρουθοῖο]
 στρουθοῖο Chaeris 314 τετριγῶτας] τιτίζοντας Zenod. teste Ariston. (sed
 cf. etiam schol. A ad A 412, Eust. 229, 20; 490, 41), τετριγῶτας Christius
 316 δ' ἐλελιζάμενος] δὲ φελιζάμενος Cobetus πτέρυγος] πτερόγος Ari-
 starch. teste Herodiano (I 45, 16 L.) ἀμφιαχῦαν] ΑΜΦΙΑΧΟΥΣΑΝ Ambr.,
 ἀμφεφαχῦαν Ahrensius 318 ἀΐζηλον] Ambr. m¹, quae Lehrsii iudicio videtur
 Aristarchi lectio fuisse; ἀΐζηλον Apoll. lex. 16, 29, ἀΐδηλον Etym. M. 41, 44
 (unde ἀΐδηλον Christius coll. Πολύβιδον E 148, de quo v. Hartel. Hom. Stud.
 III 34); simile quid legit Cicero, qui de divin. II 30, 64 vertit: 'abdidit'; cf.
 Curtii Grundz. 4 644 (aliter Goebelius, qui ἀΐζηλον idem esse quod 'con-sid-
 num' statuit); ἀρίζηλον Ambr. m² A C D, ἀρίδηλον Zenod. 319] ἀθειεῖται
 Ariston.; 'προσέθηκεν' Zenod. teste Ariston. ad B 318 (sagacius quam verius
 locum explicat Merriamus American Journal of Philol. 1880 p. 59 sq. coll. r
 168 sqq.) ἔθηκε] θῆκε C D 323 ἄνεω] Aristarchus scripsisse videtur, A;
 ἄνεω C D

- Π ἡμῶν μὲν τόδ' ἔφραγε τέρας μέγα μητίετα Ζεὺς,
 ὄψιμον ὀψιτέλεστον, ὅο κλέος οὐ ποτ' ὀλείται. 325
 ὡς οἶτος κατὰ τέκνα φάγεν στρούθοιο καὶ αὐτήν,
 ὀκτώ, ἀτὰρ μήτηρ ἐνάτη ἦν, ἣ τέκε τέκνα·
 ὧς ἡμεῖς τοσσαῦτ' ἔτεα πολεμίζομεν αἶθρι,
 τῷ δεκάτῳ δὲ πόλιν αἰρήσομεν εὐρουάργιαν.
 κείνος τῶς ἀγόρευε· τὰ δὲ νῦν πάντα τελείται. 330
 ἀλλ' ἔγε, μίμνετε πάντες, ἐκνήμιδες Ἀχαιοί,
 αἰτοῦ, εἰς ὃ κε ἔστυ μέγα Πριάμοιο ἔλομεν.
 ὧς ἔφατ', Ἀργεῖοι δὲ μέγ' ἴαχον - ἀμφὶ δὲ νῆες
 σμερδαλέον κονάβησαν ἀνσάντων ἑπ' Ἀχαιῶν -
 μῦθον ἔπαινήσαντες Ὀδυσσεύος θείοιο. 335
 τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε Γεῆργιος ἱππότης Νέστωρ·
 ὦ πόποι, ἦ δὴ παισὶ λοιζότες ἀγοράσθε
 νηπιάχοις, οἷς οὐ τι μέλει πολέμημα ἔργα.
 πῆ δὴ συνθεσεία τε καὶ ὄρμα βήσεται ἡμῖν;
 ἐν προῖ δὴ βουλὰί τε γυνοῖατο μῆδεά τ' ἀνδρῶν 340
 σπονδαὶ τ' ἀκοητοὶ καὶ δεξιά, ἧς ἐπέπιθμεν·
 αἴτωσ γὰρ ἐπέεσσ' ἔριδαίνομεν, οὐδέ τι μῆχος
 εἰρόμενα δυνάμεσθα, πολὺν χρόνον ἐνθάδ' ἔοντες.
 Ἀτρεΐδῃ, σὺ δ' ἔθ' ὡς προῖν ἔχων ἀστεμφέα βουλὴν
 ἔρχετ' Ἀργεῖοισι κατὰ κρατερὰς ἰσμήνας, 345
 τοῖσδε δ' ἔα φθινύθαι, ἕνα καὶ δύο, τοὶ κεν Ἀχαιῶν
 νόσφιν βουλεύσωσ' - ἄντισι δ' οὐκ ἔσσειται αἰτῶν -
 προῖν Ἀργασδ' ἵεναί, προῖν καὶ Διὸς αἰγρόχοιο
 γνῶμενα εἴ τε ψεῦδος ἐπόσχεσις εἴ τε καὶ οὐκί.
 φημί γὰρ οἷν κατακεῖσαι ἔπερμενέα Κρονίωνα 350

325 ὅο] Thierschius et Buttmanus, ὅου Herodian. libri 328 τοσσαῦτ'
 ἔτεα πολεμίζομεν] τοσσαῦτα ἔτεα πολεμίζομεν Bekkerus (πολεμίζομεν C m 1,
 πολεμίζομεν D) 330 τῶς] Aristarch. (τόσσο Cram. Epim. 234, 3), θ' ὡς
 Herodian. libri 340 τε] κε Madvigius 342 γὰρ ἐπέεσσ'] Apoll. lex. 47,
 13 schol. B ad K 167; γὰρ ὃ' ἐπέεσσ' libri mel., γὰρ ὅα ἔπεεσσ' Christianus
 344 δ' ἔθ'] δέ θ' CD 345 Ἀργεῖοισι κατὰ] Ἀργεῖοισιν ἀνὰ Pseudoplut. vit.
 Hom. c. 57 347 βουλεύσωσ'] libri melior. Aristarch. (βουλεύσωσιν schol. A Did.),
 βουλεύσωσ' pars dett. 349 οὐκί] Aristarch. (non οὐκί)

II

ἴματι τῷ, ὅτε κηρὸν ἐν ὀκυπόροισιν ἔβαινον
 Ἀογίοι Τρώεσσι φόνον καὶ κῆρα φέροντες,
 ἀστράπτων ἐπιδέξι', ἐκείσιμα σήματα φείνων.
 τῷ μὴ τις ποῖν ἐπαιγέσθαι οἰζόνδε νέεσθαι.
 ποῖν τινα πᾶρ Τρώων ἀλόχῳ κατακοιμηθῆναι, 355
 τίσεσθαι δ' Ἑλένης ὀρμήματά τε στοναχάς τε.
 εἰ δέ τις ἐκπάρῳς ἐθέλει οἰζόνδε νέεσθαι,
 ἀπτέσθω ἦς κηρὸς ἐισσέλμοιο μελαίνης,
 ὄφρα πρόσθ' ἄλλων θάνατον καὶ πότμον ἐπίσπῃ,
 ἀλλὰ, ἄναξ, αὐτὸς τ' ἐν μῆδεο πείθεό τ' ἄλλῳ· 360
 οἴ τοι ἀπόβλητον ἔπος ἔσσεται, ὅτι κε εἶπω·
 κροῖν' ἄνδρας κατὰ φύλα, κατὰ φρήτορας, Ἀγαμέμνων,
 ὡς φρήτορ φρήτορῃν ἀφῆρη, φύλα δὲ φύλοις,
 εἰ δέ κεν ὧς ἔρξης καὶ τοι πείθωνται Ἀχαιοί,
 γνώσεαι ἔπειθ', ὅς θ' ἠγεμόνων κακὸς ὅς τέ νη λαῶν 365
 ἰδ' ὅς κ' ἐσθλὸς ἔρξει· κατὰ σφέας γὰρ μαχέονται·
 γνώσεαι δ' εἰ καὶ θεσπεσίῃ πόλιν οὐκ ἀλαπάξεις
 ἢ ἀνδρῶν κακότητι καὶ ἀφροδίῃ πολέμοιο.
 τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κροῖον Ἀγαμέμνων·
 ἦ μὲν αὐτ' ἀγορή κηρῶν, γέρον, τίς Ἀχαιῶν, 370
 αὐτὰρ γὰρ, Ζεῦ τε πάτερ καὶ Ἀθηγαίῃ καὶ Ἀπολλῶν,
 τοιοῦτοι δέμας μοι συμφορέδμοιες εἶεν Ἀχαιῶν·
 τῷ κε τάχ' ἠμύσειε πόλις Πριάμοιο ἄνακτος
 κηρὸν ἔφ' ἠμετέρῃσι ἀλοῦσά τε περδομένη τε.
 ἀλλὰ μοι αἰγίσχος Κρονίδης Ζεὺς ἄλγε' ἔδωκεν, 375
 ὅς με μετ' ἀπρόχητος ἔριδας καὶ κείρας βάλλει,
 καὶ γὰρ ἐγὼν Ἀχιλεὺς τε μαχεσσάμεθ' εἵνεκα κούρης
 ἀντιβίοισι ἔπεσιν, ἐγὼ δ' ἦρχον χαλεπαίονον·

351 ἐν] ἐπ' C 355 τινα] τινα Doederleinus κῆρ] libri, κῆρ Aristarch.
 356 ὀρμήματα] οἰμήματα Apoll. lex. 119, 27 365 γνώσεαι] Heynius,
 γνώση libri, γνώσε' Christius 367 γνώσεαι δ'] γνώσεαι om. δ' Barnesius
 ἀλαπάξεις] ἀλαπάξεις Bekkerus 368 ἦ] ἦ A 370 ἀγορή] ἀρετή schol. BLV
 ad B 350 375 ἔδωκεν] ἔθηκεν Eust. 241, 16 377 μαχεσσάμεθ'] libri, μαχ-
 σάμεθ' Aristarch. 378 ἀντιβίοισι ἔπεσιν] Nauckius, ἀντιβίαις ἐπίσπαι libri

- Π εἰ δέ ποτ' ἔς γε μίαν βουλεύσομεν, οὐδέτ' ἔπειτα
 Τρωσὶν ἀνάβλησις κακοῦ ἔσσεται, οὐδ' ἡβαιόν. 380
 κῆν δ' ἔρχεσθ' ἐπὶ δεῖπνον, ἵνα ξινάγωμεν Ἄρηα.
 εἴ μὲν τις δόρυ θηξάσθω, ἐν δ' ἀσπίδα θέσθω,
 εἴ δέ τις ἵπποισιν δεῖπνον δότω ὠκυπόδεσσι,
 εἴ δέ τις ἄροματος ἐμφὶ ἰδῶν πολέμοιο μεδέσθω,
 ὥς γε πανημέριοι στιγερῶ χρονώμεθ' Ἄρηι. 385
 οὐ γὰρ παυσιλή γε μετέσσεται οὐδ' ἡβαιόν,
 εἰ μὴ κῆξ ἔλθοῦσα διακρινέει μένος ἀνδρῶν.
 ἰδρώσει μὲν τευ τελαμῶν ἐμφὶ στήθεσφι
 ἀσπίδος ἐμφιβρότης, περὶ δ' ἔρχεῖ χεῖρα καμῖται·
 ἰδρώσει δέ τευ ἵπλος ἐύζοον ἄρομα τιταίνων. 390
 ὄν δέ κ' ἐγὼν ἀπάνευθε μάχης ἐθέλοντα νοήσω
 μιμνᾶζειν παρὰ νηυσὶ κορωνίσι, οὐ οἱ ἔπειτα
 ἄροιοι ἔσσειται φηγέειν κῆρας ἠδ' οἰωνούς.
 ὣς ἔφατ', Ἀργεῖοι δὲ μέγ' ἴαχον, ὥς ὅτε κῆμα
 ἀκτῆ ἔφ' ἐψηλῆ, ὅτε κινήσῃ Νότος ἔλθῶν, 395
 προβλήτι σκολέλω· τὸν δ' οὐ ποτε κῆματα λείπει
 παντοίων ἀνέμων, ὅτ' ἐν ἔνθ' ἢ ἐνθα γέρονται.
 ἀνστάντες δ' ὀρέοντο κεδασθέντες κατὰ νῆας
 κάκισσάν τε κατὰ κλισίας καὶ δεῖπνον ἔλοντο.
 ἄλλος δ' ἄλλῳ ἔρεξε θεῶν εἰειγενετῶν, 400
 εὐχόμενος θάνατόν τε φηγεῖν καὶ μῶλον Ἄρης.
 αὐτὰρ ὁ βοῦν ἰέρευσε ἕναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
 πίονα πενταέτηρον ἕλεομενέη Κρονοῖον,
 κίχλησεν δὲ γέροντας ἀριστιῆας Παναχαιῶν,
 Νέστορα μὲν πρότιστα καὶ Ἰδομενεῖα ἄνακτα, 405
 αὐτὰρ ἔπειτ' Αἴαντε δύω καὶ Τυδέος υἷον,
 ἔκτον δ' αὐτ' Ὀδυσῆα Διὶ μῆτιν ἀτάλατον.

380 οὐδ' ἡβαιόν] οὐ δὲ βαιόν alii teste schol. A 384 ἐμφὶ] ἐμφίς
 codd. 388 στήθεσφι] A C, στήθεσσι D 391 δέ κ'] δ' ἄr Ambr. Eust.
 ἐθέλοντες] πτώσονται Aristot. Eth. Nic. 3, 11 (p. 1116 a 34) 397 γέρονται]
 Aristarch. libri, γένηται alii 398 ἀνστάντες] Aristarch. libri, ἀστάντες alios
 scripsisse e schol. Did. colligitur ὀρέοντο] ὀρέοντο D, ὀρόωντο C

- Π αὐτόματος δέ οἱ ἦλθε βοῆν ἀγαθὸς Μενέλαος·
 ἦδε γὰρ κατὰ θυμὸν ἀδελφεὸν ὡς ἐπινοεῖτο.
 βοῆν δὲ περιστήσαν τε καὶ οὐλοχίτας ἀνέλοιο. 410
 τοῖσιν δ' εὐχόμενος μετέφη κρείων Ἀγαμέμνων·
 Ζεῦ κῆδιστε μέγιστε, κελαινεφές, αἰθέρι καίων,
 μὴ πρὶν ἐπ' ἠέλιον δῦναι καὶ ἐπὶ κνέφας ἔλθειν,
 πρὶν με κατὰ πρηγές βαλέειν Ποιάνοιο μέλαθρον
 αἰθαλόεν, πρῆσαι δὲ πρὸς δηῖοιο θύρετρα, 415
 Ἐκτόρεον δὲ χιτῶνα περὶ στήθεσσι δαΐζαι
 χαλκῷ ῥογαλέον· πολέες δ' ἄμφ' αὐτὸν εἰαῖροι
 πρηγέες ἐν κοίῃσιν ὁδᾶξ λαζοῖατο γαῖαν.
 ὣς ἔφατ', οὐδ' ἔρα πῶ οἱ ἐπεχρῶσάνε Κροοῖων,
 ἀλλ' ὅ γε δέκτο μὲν ἰσά, πόνον δ' ἀμέγαρτον ὄφελλεν. 420
 αὐτὰρ ἐπεὶ ὁ εἴξαντο καὶ οὐλοχίτας προβάλοιο,
 ἀέρουσαν μὲν πρῶτα καὶ ἔσφαζαν καὶ ἔδειραν,
 μηροῖς τ' ἐξέταμον κατὰ τε κνίσῃ ἐκάλιψαν
 δίπτυχα ποιήσαντες, ἐπ' αὐτῶν δ' ὠμοθέτησαν.
 καὶ τὰ μὲν ἔρ' σχίζουσιν ἀφύλλοισιν κατέκειον, 425
 σπλάγγνα δ' ἄρ' ἐμπίσαντες ἐπίερχον Ἡφαιστοιο.
 αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ μῆρα κνή και σπλάγγνα πάσαντο,
 μίστιλλον τ' ἔρα τέλλα καὶ ἄμφ' ὀβελοῖσιν ἔπειραν,
 ὠπτησάν τε περιφραδέως ἐρούσαντό τε πάντα.
 αὐτὰρ ἐπεὶ παύσαντο πόνον τετύχοντό τε δαῖτα, 430
 δαίηντι, οὐδέ τι θυμὸς ἐδεύετο δαιτὸς εἰσις.
 αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔνιο,
 τοῖς ἔρα μύθων ἦρχε Γερῆμος ἱππῖα Νέσιωρ·
 Ἀτρεΐδη κῆδιστε, ἔραξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνον,

409] in suspicionem vocatus a quibusdam teste Athen. V 177 C

410 περιστήσαν τε] Bekkerus, περιστήσαντο libri 412] Ζεῦ πάτερ Ἰδοθην

μεδέων (κῆδιστε μέγιστε) legebatur ἔν τισι' teste Ariston. 415 πρῆσαι] πλη-

σαι Aristarch. et αἰ πλεῖσται 420 ἀμέγαρτον] ἀλλάστον Aristarch.

423 κνίσῃ] κνίσση C, κνίσση Aristarch. (οὐδ' εἰτέρως), κνίσση D 426 ἐμπίσαντες]

ἐμπίσαντες schol. L ad A 591, Eust. 136, 18 427 μῆρα κνή] μῆρε κνή Ptolem.

σπλάγγνα πάσαντο] Aristarch., σπλάγγν' ἐπάσαντο codd.

- II μηκέτι νῦν δὴθ' αἶθι λεγόμεθα, μηδ' ἔτι δηρὸν 435
 ἀμβαλλώμεθα ἔργον, δ' δὴ θεὸς ἐγγυαλίξει.
 ἀλλ' ἄγε, κήρυκες μὲν Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων
 λαὸν κηρύσσοντες ἀγειρόντων κατὰ νῆας,
 ἡμεῖς δ' ἀθρόοι ὧδε κατὰ στρατὸν εἶρην Ἀχαιῶν
 ἴομεν, ὄφρα κε θᾶσσον ἐγείρομεν ὄξιν Ἴσχα. 440
 ὧς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθησε ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων.
 αἰτίαι κηρύκεσσι λιγυφθόγγοισι κέλευσεν
 κηρύσσειν πόλεμόνδε κάρη κομόωντας Ἀχαιοὺς.
 οἳ μὲν ἐκίρυσσον, τοὶ δ' ἠγείροντο μάλ' ὄκα.
 οἳ δ' ἀμφ' Αἰοεῖωνα διοτρεφέες βασιλῆες 445
 θῦνον κείνοντες, μετὰ δὲ γλαυκῶπις Ἀθήνη
 αἰγίδ' ἔχουσ' ἐρίτιμον ἀγήραον ἀθανάτην τε·
 τῆς ἑκατὸν δύσαντο παγκρύσειο ἠερέθονται,
 πάντες ἐνὶ κλέεσ, ἑκατόμβοιοι δὲ ἕκαστος.
 σὴν τῆ παιφιάσσοισα διέσσυτο λαὸν Ἀχαιῶν 450
 ὀτρύνουσ' ἴεται· ἐν δὲ σθένος ὄρσε ἐκάστω
 κερδίῃ ἄλληλκτον πολεμιζέμεν ἰδὲ μάχεσθαι.
 τοῖσι δ' ἄφαρ πόλεμος γλυκίων γένει' ἠὲ νέεσθαι
 ἐν νησὶν γλαφυροῖσι φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν.
 ἦντε πῶρ ἀίδηλον ἐπιφλέγει ἄσπετον ἔλην 455
 οὔρεος ἐν κορυφῆς, ἔκαθεν δέ τε φαίνεται αἰγῆ,
 ὧς τῶν ἐρχομένων ἀπὸ χαλκοῦ θεσπεσίοιο
 αἰγλή παμφανόωσα δι' αἰθέρος οὐρανὸν ἴεν.
 τῶν δ' ὧς τ' ὀριθῶν πετειρῶν ἔθνεα πολλὰ,
 χιρῶν ἢ κερῶν ἢ κύνων δουλιχοδείρων, 460
 Ἀσίῳ ἐν λειμῶνι Καῦστρίου ἀμφὶ ῥέεθρα

435 νῦν δὴθ' αἶθι] Aristarch. libri (δῆτ' C), νῦν <δῆ> ταῦτα (δῆ om. A) Zenod., δῆ νῦν αἶθι Callistr., (νῦν) δῆ αἶθι quidam test. schol. BLV μηδ' ἔτι] μηδέ τι A 436 ἐγγυαλίξει] Aristoph. Apoll. Rhod. Aristarch. A, ἐγγυαλίξει C (ἐγγυαλίξει D) 447 ἀγήραον] libri, ἀγῆρων Aristoph. Aristarch. 448 ἠερέθονται] ἠερέθοιο Zenod. 451 ἐκάστω] ἐκάστον Pseudoplut. vit. Hom. c. 130 452 ἄλληλκτον] ἄλλκτον CD πολεμιζέμεν] Bekkerus, πολεμιζέειν libri 461 Ἀσίῳ] C Verg. Georg. I 183 (Asia prata), Strab. XIII 627 schol.

Π

ἔνθα καὶ ἔνθα ποτῶνται ἀγαλλόμενα πτερόεσσιν,
 κλαγγηδὸν προκαθίζόντων, σμεραγεῖ δέ τε λαιμῶν,
 ὧς τῶν ἔθνεα πολλὰ νεῶν ἄπο καὶ κλισιάων
 ἐς πεδίων προχέοντο Σκαμάνδοισιν· αὐτὰρ ἔπο χθῶν 463

σμερδαλέον κοκίβιζε ποδῶν αὐτῶν τε καὶ ἵππων,
 ἔσταν δ' ἐν λαιμῶνι Σκαμανδρίῳ ἀνθεμῶντι
 μυρίαί, ὅσσα τε φύλλα καὶ ἄνθεα γίγνεται ὄρη,

ἦντε μυριάων ἀδινάων ἔθνεα πολλὰ,
 αἶ τε κατὰ σταδμὸν ποιμνίῳν ἡλίσκουσιν 470
 ὄρη ἐν εἰσρινῇ, διε τε γλάρος ἄρχει δαίει,
 τόσσοι ἐπὶ Τρώεσσι κέρη κομβῶντες Ἀχαιοὶ
 ἐν πεδίῳ ἴσταντο διαρραῖσαι μεμαῶτες.

τοὺς δ' ὧς τ' αἰπόλια πλετέ' αἰγῶν αἰπόλοι ἄνδρες
 ῥεῖα διακρίνωσιν, ελεῖ νε νομῶ μυχέωσιν, 475

ὧς τοὺς ἡγεμόνες διεκόσμεον ἔνθα καὶ ἔνθα
 ἰσμίνηνδ' ἰέναι, μετὰ δὲ κρείων Ἀγαμέμνων,
 ὄμματα καὶ κεραιλῆν ἵκελος Διὶ τερολιζεραῖνῃ,
 Ἄρει δὲ ζώνην, στέφον δὲ Ποσειδάωνι.

ἦντε βοῦς ἀγέλιφι μέγ' ἔξοχος ἔλλειτο πάντων 480
 ταῦρος· ὃ γὰρ τε βόεσσι μεταπρέπει ἀγρομένησιν·
 τοῖον ἔφ' Ἀτρεΐδην θῆκεν Ζεὺς ἦματι κείνῳ,
 ἐκπρεπέ' ἐν πολλοῖσι καὶ ἔξοχον ἠρώεσσιν.

Ἔσπετε νῦν μοι Μοῦσαι Ὀλύμπια δώματ' ἔχουσαι,
 ἡμεῖς γὰρ θεαὶ ἐστε πάρεστέ τε ἴσπε τε πάντα, 485

Apoll. Rhod. B 777; Ἀσίω, quae videtur Aristarchi lectio fuisse, Herodian. Ptolem. Asc. AD 462 ποτῶνται] πέτοται Pseudoplut. vit. Hom. c. 45 ἀγαλλόμενα] Aristarch. A, ἀγαλλόμεναι alii CD (Pseudopl. l. c.) 463 λαιμῶν] cf. schol. V (Didymi): Ἀρίσταρχος οὕτως ἔφη (scil. γράφασθαι recte explicat Ludwichius) σμεραγεῖ (δς) (suppl. Lehrsius) τε γαῖα 465 (et 467) Σκαμάνδοισιν] Καμάνδοισιν libri dett. 469 ἀδινάων] A, ἀδινῶν eet. 471 ὄρη ἐν εἰσρινῇ] ἐν sustulit Bentleius (cf. ε 485) 478 κεραιλῆ] κεραιλῆ schol. V ad Γ 168 481 ἀγρομένησιν] ἀγροαῖταισι C 484 Ὀλύμπια δώματ' ἔχουσαι] Ὀλυμπιάδες βαθέκοιποι Zenod. 485 πάρεστέ] παρῆστε quidam teste Ariston., in quorum numero Zenodotum fuisse suspicatus est Ludwichius

Π ἡμεῖς δὲ γλῆος οἶον ἀκούομεν οὐδέ τι ἴδμεν,
 οἳ τινες ἡγεμόνες Δαναῶν καὶ κοῖρανοι ἦσαν.
 πληθὺν δ' οὐκ ἂν ἐγὼ μεθήσομαι οὐδ' ὀνομήνω,
 οὐδ' εἴ μοι δέξα μὲν γλῶσσαι, δέξα δὲ στόματ' εἶεν,
 φωνὴ δ' ἄροητος, χάλκεον δέ μοι ἦτορ ἐνεΐη, 490
 εἰ μὴ Ὀλυμπιάδες Μοῦσαι, Διὸς αἰγιόχοιο
 θυγατέρες, μνησαίαθ', ὅσοι ὑπὸ Ἴλιον ἦλθον.
 ἀρχοὺς αἶ νῆων ἐρέω νῆας τε προπάσας.

Βοιωτῶν μὲν Πηγέλειος καὶ Δίητος ἦρχον
 Ἄρκεσίλαός τε Προθοῖργος τε Κλονίος τε, 495
 οἳ θ' Ὑρίην ἐνέμοντο καὶ Αἰλίδα πετρήεσσαν
 Σχοῖνόν τε Σζῶλόν τε πολύνημόν τ' Ἐτεωνόν,
 Θέσπειαν Γραϊάν τε καὶ εὐρύχορον Μυκαλήρσον,
 οἳ τ' ἀμφ' Ἄρημ' ἐνέμοντο καὶ Εἰλέσιον καὶ Ἐρύθρας,
 οἳ τ' Ἐλεῶν εἶχον ἠδ' Ἄγλην καὶ Πεπεῶνα, 500
 Ὠγαλέην Μεδεῶνά τ', ἐντίμενον πτολίεθρον,
 Κώπας Εἵτορησίν τε πολυτήρωνα τε Θίσβην,
 οἳ τε Κορώνειαν καὶ ποιήενθ' Ἀλίαστον,
 οἳ τε Πλάταιαν ἔχον ἠδ' οἳ Γλίσαντα νέμοντο,
 οἳ θ' Ὑποθήβας εἶχον, ἐντίμενον πτολίεθρον, 505
 Ὀρχηστῖόν θ' ἱερόν, Ποσιδίμον ἀγλαὸν ἄλσος,
 οἳ τε πολυστάφυλον Ἄρνην ἔχον, οἳ τε Μίδειαν
 Νισάν τε ζαθέην Ἀνθηδόνα τ' ἐσχατιόωσαν·
 τῶν μὲν πεντήκοντα νέες γίον, ἐν δὲ ἐξάστη

492 μνησαίαθ'] μνήσαισθε Nauckius 494-877] om. D 496 οἳ θ' Ὑρίην]
 οἳ Θυρίην quosdam perperam scripsisse testatur schol. A (quod vix Didymi esse
 vidit Ludwichius) 498 Θέσπειαν] Herodian. I 280, 18 L. Orus (Cram. Epim.
 370, 27) Pausan. VIII 20, 2 Strab. VIII 376, CD; Θέσπειαν Herodian. II 34, 25
 L., A 502 Θίσβην] Μέσσην Zenod. 504 Γλίσαντα νέμοντο] Γλισάντ' ἐνέ-
 μοιτο AC, cf. Eust. 269, 20 et schol. BL 505 Ὑποθήβας] ὑπὸ Θήβας C, quae
 scriptura commemoratur ab Eust. 269, 28 (cf. Strab. VIII 412) 506 ἄλσος]
 ἄστν schol. Apoll. Rhod. Γ 1242 507 Ἄρνην] Ἄσρην Zenod., Τάρνην alii
 teste Strabone VIII 413 (schol. D); ἄν Εἰρήνην? Christius 508 Νῖσαν] alias
 scripturas invenies apud Strab. VIII 405 (et Eust. 271, 5): Ἰσον, Κοιῖσαν,
 Φαρὰς (Φηράς Eust.) [τε ζαθέας], Νῦσαν

Π	<p>κοῦροι Βοιωτῶν ἐξαπὸν καὶ εἴκοσι βεῖνον. οἱ δ' Ἀσπληδόνα καὶ ἰδ' Ὀρχομενὸν Μιντήιον, τῶν Ἰρχ' Ἀσκάλαφος καὶ Ἰάλμενος, νῆες Ἄργος, οὗς τέκε Ἀστυόχη δόμῳ Ἄκτορος Ἀζεΐδαο, παρθένος αἰδοίη, ἑπερώσιον εἰσενεβῆσα, Ἄρηι κρατερῷ· δὲ δέ οἱ παρελέξατο λάθρη· τοῖς δὲ τριήκοντα γλαφυραὶ νέες ἐστιχόωντο. αὐτὰρ Φωκίων Σχεδίος καὶ Ἐπίστροφος Ἰρχον, νῆες Ἰφίτοο μεγαθύμου Ναυβολίδαο, οἱ Κυπάρισσον ἔχον Πυθῶνά τε πετορήσσαν Κοῖσάν τε Ζαθέην καὶ Λαυλίδα καὶ Πανοπία, οἱ τ' Ἀνεμώρειαν καὶ Ὑέμπολιν ἀμφενέμοντο, οἱ τ' ἔρα παρ ποταμὸν Κηφισὸν δῖον ἔγκαιον, οἱ τε Αἰλαίαν ἔχον πηγῆς ἔτι Κηφισοῖο· τοῖς δ' ἓμα τεσσαράκοντα μέλαινα νῆες ἔλοιο. οἱ μὲν Φωκίων στίχας ἴστασαν ἀμφιέλοντες, Βοιωτῶν δ' ἔμπλην ἔπ' ἐριστερὰ θωρήσσαντο. Λοχοῶν δ' ἠγεμόνευεν Ὀιλῆος ταχὺς Αἴας, [μειῶν, οἳ τι τόσος γε, ὅσος Τελαμώνιος Αἴας, ἀλλὰ πολὺ μειῶν· ὀλίγος μὲν εἶναι, λιναῖθ' ἰξί, ἐγγχείη δ' ἐπέκαστο Πανέλληνας καὶ Ἀχαιοῖς·] οἱ Κῦνόν τ' ἐνέμοντ' Ὀλόεντιά τε Κελλίερόν τε Βῆρσάν τε Σκόρφην τε καὶ Ἀγχιεῖς ἐρατεινὰς</p>	<p>510</p> <p>515</p> <p>520</p> <p>525</p> <p>530</p>
---	--	--

511 Ὀρχομενόν] hic et aliis locis Ὀρχομενόν boeoticum flagitat Herwerdenus Μιντήιον] cf. λ 284, ubi libri peiores et schol. ad A 690 exhibent ἐν Ὀρχομενῷ Μιντήιον. et Hesiod. fr. 155, 4 R., Μιντήιον libri 516 τοῖς,] Aristarch., τῶν supra ser. οἷς A 517 Φωκίων] sic et Φωκίων Aristarch. διχῶς 518 Ἰφίτοο] Ahrensius, Ἰφίτον codd., Ἰφίτου Hartelius correpta diphthongo 520 Λαυλίδα] Ἀρακρίδα schol. Soph. Oed. R. 733 καὶ Πανοπία] καὶ Πανοπίων Zenod. ἀμειφον ποιῶν τὸν στίχον teste Ariston. (ἡδὲ Παρόπτεων Duentzerus Zenodoto tribuit) 521 Ἀνεμώρειαν] τινὲς δὲ Ἀνεμώρειαν καλοῦσιν Strab. VIII 424 524 τεσσαράκοντα] τεσσαράκοντα A (sic etiam 710, 737, 747, 759) 525 ἴστασαν] ἴστασαν C 527 Ὀιλῆος] Aristarch., Ὀίλος Zenod. (cf. Duentzer. Zenod. 50) 528] damnavit Zenod. 529 sq.] ἀθροίζονται Ariston. 532 Βῆρσαν] Βῆσαν Zenod. (Strab. VIII 426), Σκόρφη C

- II Τάρφην τε Θροόνιον τε Βοαργίου ἀμφὶ ῥέεθρα·
 τῷ δ' ἕμα τεσσαράκοντα μέλαινα νῆες ἔποντο
 Λοκῶν, οἳ καίουσι πέτρην ἱερῆς Ἐυβοίης. 535
 οἳ δ' Ἐύβοιαν ἔχον μένεα πειρόντες Ἄβαντες,
 Χαλκίδα τ' Εἰρέτριάδων τε πολυστάφυλόν θ' Ἰστίαιαν
 Κήρινθόν τ' ἔφαλον Δίου τ' αἰπὴν Πτολίεθρον,
 οἳ τε Κάριστον ἔχον ἠδ' οἳ Στύρα κασιτάσχοι,
 τῶν αἰθ' ἠγεμόνεν Ἐλευθήρω, ὄζος Ἄσχος, 540
 Χαλκωδορτιάδης, μεγαθύμων ἀρχὸς Ἀβάτων.
 τῷ δ' ἕμ' Ἄβαντες ἔποντο θοοί, ὄπιθεν κομόωντες,
 αἰχμηταί, μεμαῶτες ὄρεκτῆσιν μελίησιν
 θώρηκας ῥήξιν δηίων ἀμφὶ στήθεσσι·
 τῷ δ' ἕμα τεσσαράκοντα μέλαινα νῆες ἔποντο. 545
 οἳ δ' ἄρ' Ἀθήνας εἶχον, ἐνκείμενον Πτολίεθρον,
 δῆμον Ἐρεχθίδος μεγαλήτορος, ὃν ποτ' Ἀθήνη
 θρόψε Διὸς θυγάτηρ, τέχε δὲ ζείδωρος ἄρουρα·
 καὶ δ' ἐν Ἀθήνῃς εἶσεν, ἔφ' ἐπὶ πύλαι νῆσσι·
 ἔνθα δέ μιν ταύροισι καὶ ἐρνειοῖς ἰλάονται 550
 ζοῦροι Ἀθηναίων περιτελλομένων ἐρικυτῶν·
 τῶν αἰθ' ἠγεμόνεν υἱὸς Πειτεῶο Μεγασθεύς.
 τῷ δ' οὐ πῶ τις ὁμοῖος ἐπιχθόνιος γένοιτ' ἀνήρ
 ζοσηῖσσι ἵπποις τε καὶ ἀνέρας ἀσπιδιώτας·
 Νέστωρ οἶος ἔριζεν· ὃ γὰρ προγενέστερος ἦεν· 555
 τῷ δ' ἕμα πενήκοντα μέλαινα νῆες ἔποντο.
 Αἴας δ' ἐκ Σαλαμῖνος ἔγεν διουκαίδεα νῆας.
 [στίησε δ' ἔγων, ἴν' Ἀθηναίων ἴσταντο φάλαγγες.]

537 θ' Ἰστίαιαν] τ' Ἰστίαιαν A Steph. Byz. p. 340, 7 544 ῥήξιν] ῥήσσειν
 Strab. X 449 546 sqq. (546-556?) a Pisistrato esse interpolatos Dieneclidas
 Megarensis narravit teste Diog. Laert. I 57 552 τῶν] τῶν δ' C 553-555] dam-
 navit Zenod., sed v. Herodot. VII 161 557 sq. ἄγεν-φάλαγγες] ἄγεν ρέας ἔκ τε
 Πολύχης ἔκ τ' Αἰγιοφούσσης Νισαίης τε Τροπόδων τε Megarenses test. Strab.
 VIII 394 558] agnovit Aristot. Rhet. I 15 (Ἀθηναῖοι Ὀμήρω μάρτυροι ἐχρή-
 σατο περὶ Σαλαμῖνος), damnavit Aristarch. (v. Ariston. ad Γ 230), om. A;
 a Solone in catalogum esse iniectum tradunt Porphy. (schol. BL ad B 494)

II οἳ δ' ἄρχος τ' εἶχον Τίρυνθά τε τειχιόεσσαν,
 Ἐρμιόνην Ἀσίνην τε βαθὺν κατὰ ζόλπον ἐχοῦσας, 560
 Τροῖζιν Ἡόνος τε καὶ ἀμπελόεντ' Ἐπίδαυρον,
 οἳ τ' ἔχον Ἀΐγιαν Μάσητά τε κοῦροι Ἀχαιῶν,
 τῶν αὖθ' ἡγεμόνευε βοῖν ἀγαθὸς Διομήδης
 καὶ Σθένεος, Καπαῖος ἀγκλείτου φίλος υἱός·
 τοῖσι δ' ἔμ' Ἐρύταλος τρίτατος κίε, ἰσόθεος φῶς, 565
 Μημιστῆος υἱὸς Ταλαϊονίδαο ἄνακτος.
 συμπάντων δ' ἡγεῖτο βοῖν ἀγαθὸς Διομήδης·
 τοῖσι δ' ἔμ' ὀρθόχορια μέλαινα νῆες ἔποντο.
 οἳ δὲ Μυζήρας εἶχον, ἐκτιμέμενον πτολίεθρον,
 ἀφνειὸν τε Κόρινθον ἐκτιμένους τε Κλεωναί, 570
 Ὀρειάς τ' ἐνέμοιτο Ἀραιθυρέην τ' ἑρσεινήν
 καὶ Σικυῶν, ὃθ' ἔρ' Ἄδρηστος πρῶτ' ἐμβασίλευεν,
 οἳ θ' Ὑπερησίην τε καὶ αἰπεινήν Γονόεσσαν
 Πελλήνην τ' εἶχον ἰδ' Αἴγιον ἀμφοτέρωθεν
 Αἰγαλόν τ' ἀνὰ πάντα καὶ ἄμφ' Ἐλίην εἰρσεῖαν, 575
 τῶν ἑκατὸν νηῶν ἴσχευε κρείων Ἀγαμέμνων
 Ἀτρεΐδης, ἕμα τῷ γε πολὺ πλείστοι καὶ ἄριστοι
 λαοὶ ἔποντ'· ἐν δ' αὐτὸς ἐθύσετο νόρῳπα χαλκῶν
 κυδίων, πᾶσιν δὲ μετέπρεπεν ἡρώεσσιν,
 οἶνεζ' ἄριστος ἔην, πολὺ δὲ πλείστοις ἄγε λαοῖς. 580
 οἳ δ' εἶχον κοῖλην Ἀεζεδάιμονα κητώεσσαν

Plut. Sol. c. 10 Diog. Laert. I 48, vel a Pisistrato vel a Solone Strabo VIII
 394 560 Ἐρμιόνην] Ἐρμιόνην τ' Certam. Hom. et Hes. v. 280 ed. meae
 Ἀσίνην] Ἀσίην Etym. M. p. 376, 44 562 οἳ τ' ἔχον] τῶν τινῶν τ' quosdam scripsisse
 testis est Strabo VIII 375: sic etiam Certam. 282 563] in Certam. 284 sequitur:
 Τυδείδης οἳ αὐτὸς ἔχον μέρος Οἰρεΐδω 565 Ἐρύταλος] Ἐρύταλος Certam.
 286 566 Μημιστῆος] Bekkerus. Μημιστῆος A. Μημιστῆος C 567 συμπάντων]
 ἐκ πάντων Certam. 288 568] post hunc in Certam. leguntur: ἐν δ' ἀνδρῶν
 πολέμοισι δαίμονες ἐστιχόωντο Ἰαγῆισι λινοθόρησι, κέρτεσσι πτολίεθροις
 571 Ἀραιθυρέην] Παραιθυρέην Zenod. 573 Ὑπερησίην] Ὑπερησίην schol.
 Apoll. Rhod. A 176 Γονόεσσαν] Γονόεσσαν ante Pisistratum scriptum fuisse
 tradit Pausan. VII 26, 13 579 sq.] damnavit Zenod. 579 ἰσχεῖν δέ] Zenod.
 et altera edit. Aristarchi, διτι πᾶσι libri 581 κητώεσσαν] κητιώεσσαν Zenod.

- Π Φῶριν τε Σπάρτην τε πολυτρήρονά τε Μέσσην,
 Βουσειάς τ' ἐνέμοντο καὶ Ἀργεΐας ἑρατεινάς,
 οἱ τ' ἔρ' Ἀμύκλας εἶχον Ἔλος τ' ἔφαλον πτολίεθρον,
 οἱ τε Λάαν εἶχον ἰδ' Οὔτυλον ἐμφενέμοντο, 585
 τῶν οἱ ἀδελφεὸς ἦρχε, βοῆν ἀγαθὸς Μενέλαος,
 ἐξίχοντα νεῶν· ἀπάτερθε δὲ θωρήσσοντο.
 ἐν δ' αὐτὸς κτε ἦσι προθυμίῃσι πεποιθώς,
 ὀτρύνων πόλεμόνδε· μάλιστα δὲ ἴετο θυμῷ
 τίσασθαι Ἑλένης δομήματά τε στοναχάς τε. 590
 οἱ δὲ Πύλον τ' ἐνέμοντο καὶ Ἀρήνην ἑρατεινήν
 καὶ Θρόον, Ἀλφειοῖο πόρον, καὶ ἐύκτιτον Αἰπύ,
 καὶ Κυπαρισσίην τε καὶ Ἀμφιγένειαν ἔναιον
 καὶ Πτελεὸν καὶ Ἔλος καὶ Δώριον, ἔνθα τε Μοῦσαι
 ἀντόμεναι Θάμνον τὸν Θορήμα παῦσαν ἀοιδῆς, 595
 Οἰχαλίηθεν ἰόντα παρ' Εὐρύτου Οἰχαλιῆος·
 στείτο γὰρ ἐχόμενος νικησέμεν, εἴ περ ἂν αἰτὰ
 Μοῦσαι ἀείδοιεν, κοῦραι Διὸς αἰγιόχοιο·
 αἶ δὲ χολωσάμεναι πηρόν θέσαν, αὐτὰρ ἀοιδὴν
 θεσπεσίην ἐφέλοντο καὶ ἐκλέλαθον κίθαριστίν· 600
 τῶν αἰθ' ἠγεμόνευε Γερῆμος ἱππότης Νέστωρ·
 τῷ δ' ἐνεθήχοντα γλαφυραὶ νέες ἐσπιχόωντο.
 οἱ δ' ἔχον Ἀρκαδίην ὑπὸ Κυλλήνης ὄρος αἰπύ,
 Αἰπύτιον παρὰ τύμβον, ἦν' ἀνέρες ἀγχιμαχηταί,
 οἱ Φερεὸν τ' ἐνέμοντο καὶ Ὀρχομενὸν πολύμηλον 605
 Ῥίτην τε Στρατίην τε καὶ ἠγεμόεσσαν Ἐπίσπην,
 καὶ Τεγέην εἶχον καὶ Μαντινέην ἑρατεινήν,
 Στύμφηλόν τ' εἶχον καὶ Παρρασίην ἐνέμοντο,
 τῶν ἦρχ' Ἀγκαίοιο πάς, κρείων Ἀγαπήνωρ,

(cf. schol. D ad h. l. et Didym. ad δ 1) alii, cf. Strab. VIII 367 582 Φῶριν]
 Φέρον τὲ πλείω τῶν ἀντιγράφων East. 294, 19 Μέσσην] Θίσβην Max. Tyr.
 XVI 7 (B 502) 585 Οὔτυλον] Herodian. libri, οἱ Τύλον Tyraunio 592
 ἐύκτιτον Αἰπύ] Aristarch. Apollod. (Αἰπυ Herodian.), Ἐύκτιτον αἰπύ Pherecydes
 Athen. 597 ἐχόμενος] ἐρχόμενος C 601 τῶν] τῶν δ' C

- II ἔξιζοντα νεῶν· πολέες δ' ἐν νηὶ ἐκάστη, 610
 Ἀρζάδες ἄνδρες ἔβαινον, ἐπιστάμενοι πολεμίζειν.
 αὐτὸς γὰρ σφιν δῶκε ἄναξ ἀνδρῶν Ἀρχιμέμων
 νῆες ἐυσσέλιμους περᾶν ἐπὶ οἴνοπα πόντια,
 Ἀτρεΐδης, ἐλεῖ οἱ σφι θαλάσσια ἔργα μεμύηται.
 οἱ δ' ἄρα Βουπρόσιόν τε καὶ Ἥλιδα δῖον ἔκειον, 615
 ὅσσην ἔφ' Ὑρμίνη καὶ Μύρσινος ἐσχετόοσε
 πέτρι τ' Ὀλενή καὶ Ἀλαΐσιον ἐπιτὸς ἔεργει,
 τῶν αἰ' τέσσαρες ἄρχοι ἔσαν, δέκα δ' ἄνδρες ἐκάστῳ
 νῆες ἔποιτο ἱοαί, πολέες δ' ἔμβαινον Ἐλαιοί, 620
 τῶν μὲν ἄφ' Ἀμφίμοχος καὶ Θάλπιος ἰγχισάστην,
 νῆες δ' μὲν Κιέαται, ὃ δ' ἄφ' Εἰρότιον, Ἀζιοσίωνα·
 τῶν δ' Ἀμφιργαΐδης ἴρχεν χροστεφὸς Διῶρις·
 τῶν δὲ τετέροτων ἴρχε Πολύξεινος Θεοαΐδης,
 υἱὸς Ἀγασθένεος Ἀγγριάδω ἕνεκτος.
 οἱ δ' ἐκ Δουλίχιοιο Ἐρινάων θ' ἰεράων 625
 νήσων, αἰ' ναίουσι πέριγ' ἄλλος, Ἥλιδος ὄντι,
 τῶν αἰ' θ' ἰγχιμόνατε Μέρης, ἀτάλαντος Ἄσπι,
 Φυλαΐδης, ὃν τίτιε διίφιλος ἱπλότα Φυλαίς,
 ὃς ποτε Δουλίχιδν' ἐλευσάσατο πατρὶ χολοδαίς·
 τῷ δ' ἄρα τασσεφάοντα μέλαινα νῆες ἔποιτο. 630
 αὐτὸς Ὀδυσσεύς ἴγχε Κεφαλλῆρες μεγαθύμους,
 οἱ ὃ' Ἰθάκην εἶχον καὶ Νήριον εἰροσίφιλλον,
 καὶ Κροχίλαι' ἐρέμοντο καὶ Αἰγίλιπα τροχέισιν,
 οἱ τε Ζέκυνθον ἔχον ἠδ' οἱ Σάμον ἀμφερέμοντο,

611] cf. schol. A ad E 785: τινὲς δὲ Ἀρζάδα φασὶν εἶναι τὸν Στέντομον
 καὶ ἐν τῷ καταλόγῳ πλάττουσαι περὶ αὐτοῦ στίχους 612-614] ἀμνηστικῶς
 Zenod. 612 δῶκε] ἔδωκε Bekkerus 616 Ὑρμίνη] Ὑρμίνη Zenod.
 617 Ἀλαΐσιον] libri, Ἀλάσιον Aristarch. A 757 teste schol. Nicanor., Hesych., I 123;
 Ἀλάσιον scripturam commemorat Eust. 304, 25 621 ὄφ'] deest in C, an
 Κιέαται, ὃ δ' ? Nauckius Ἀζιοσίωνα] Aristarch. A. Ἀζιοσίωνος libri cet.
 626 αἰ'] οἱ Zenod. 627 τῶν] τῶν δ' C 628 τίτιε] τίτιε Bekkerus
 631] obelo notatus in A. 634 οἱ Σάμον ἀμφερέμοντο] οἱ Σάμον [ἀμφερέμοντο
 add. Lehrsius] Zenod. ἄμπερον ποῖων' teste Ariston. (ἀμφὶ Σάμον εἰδόμενα
 coniecit Duentzerus, οἱ Σάμον ἀμφερέμοντο Nauckius)

Π οἳ τ' ἤπειρον ἔχον ἠδ' ἀντιπέραια νέμοντο · 635
 τῶν μὲν Ὀδυσσεὺς ἦρχε, Λὺ μῆτιν ἀτάλαντος ·
 τῷ δ' ἄμα νῆες ἔποντο δυνάδεα μυλοπάροχοι.
 Αἰτωλῶν δ' ἠγεῖτο Θόας, Ἀνδραίμορος υἱός,
 οἳ Πλευρῶνα νέμοντο καὶ Ὀλεον ἠδὲ Πυλῆην 640
 Χαλκίδα τ' ἀρχίαλον Καλυδῶνά τε πετρήεσσαν ·
 οὐ γὰρ ἔτ' Οἰνῆος μεγαλήτορος υἱέες ἦσαν,
 οὐδ' ἔφ' ἔτ' αὐτὸς ἔην, θάναε δὲ ξανθὸς Μελέαγρος,
 τῷ δ' ἐπὶ πάντι' εἰτέταλτο ἀνασσέμεν Αἰτωλοῖσιν ·
 τῷ δ' ἄμα τεσσαράκοντα μέλαινα νῆες ἔποντο.
 Κρητῶν δ' Ἰδομενεὺς δουρὶ κλυτὸς ἠγεμόνευεν, 645
 οἳ Κρωσσόν τ' εἶχον Γόρτυνά τε τειχιόεσσαν,
 Λύκιον Μίλητόν τε καὶ ἀργινόεντα Λύκαστον
 Φαισιόν τε Ῥύτιόν τε, πόλις ἐν ραιετωώσας,
 ἄλλοι δ' οἳ Κρήτην ἐκατόμπολιν ἀμφενέμοντο.
 τῶν μὲν ἔφ' Ἰδομενεὺς δουρὶ κλυτὸς ἠγεμόνευεν 650
 Μηριόνης τ' ἀτάλαντος Ἐνωλίῳ ἀνδραϊφόντῃ ·
 τοῖσι δ' ἔμ' ὀγδώκοντα μέλαινα νῆες ἔποντο.
 Τληπόλεμος δ' Ἡρακλεΐδης ἦν τε μέγας τε
 ἐκ Ῥόδου ἐννέα νῆας ἄγειν Ῥοδίων ἀγερώχων, 655
 οἳ Ῥόδον ἀμφενέμοντο διὰ τρίχα κοσμηθέντες,
 Αἶνον Ἰηλυσόν τε καὶ ἀργινόεντα Κάμειρον.
 τῶν μὲν Τληπόλεμος δουρὶ κλυτὸς ἠγεμόνευεν,
 ὃν τέκε Ἀστυόχεια βίη Ἡρακλεΐη,
 τὴν ἄγειτ' ἐξ Ἐφύρης, ποταμοῦ ἄπο Σελλήεντος,
 πέρσας ἄστεα πολλὰ διοιρεσέων αἰζηῶν, 660
 Τληπόλεμος δ' ἔπει οἷν τράφ' ἐνὶ μεγάρῳ ἐνπήχιῳ,

641 sq.] damnavit Zenod. 646 Κρωσσόν] Κρωσσόν Trypho C 648 πόλις] A. πόλις cet. ραιετωώσας] Aristarch., cf. schol. Didym. ad Z 415, ραιετωώσας libri 656 Κάμειρον] A. Κάμειρον C 658 Ἀστυόχεια] Ἀστυδάμεια Pindarum fortasse legisse putat schol. Pind. Ol. VII 42 Ἡρακλεΐη] Ἡρακλεΐη (sic Lehrsius, Ἡρακλεΐη A. Ἡρακλεΐη coni. Nauckius) Zenod. ἀμειρον ποιῶν; Ἡρακλεΐη Nauckius (et sic semper) 659 τὴν ἄγειτ'] τηλόθεν Strab. VII 328 VIII 339 661 τράφ' ἐν] libri optimi, τράφη ἐν dett., schol. Pind. Ol. VII 36

- II αὐτίκα πατρός ἑοῖο φίλον μήτρωα κατέκτα,
 ἤδη γηράσκοντα Δικύμιον, ὄζον Ἴσθμος.
 αἴψα δὲ νῆας ἔπηξε, πόλιν δ' ὁ γε λαὸν ἀγέρας
 βῆ φεύγων ἐπὶ πόντον· ἀπειλήσαν γὰρ οἱ ἄλλοι 665
 υἱέες υἰωνοὶ τε βίης Ἡρακλεΐης·
 αὐτὰρ ὁ γ' ἐς Ῥόδον ἴξεν ἀλώμενος, ἄλγεα πάσχων·
 τριχθὰ δὲ οἴκηθεν καταφυλάδον, ἠδὲ φίληθεν
 ἐξ Διός, ὃς τε θεοῖσι καὶ ἀνθρώποισι ἀνάσσει,
 καὶ σφιν θεσπέσιον πλοῦτον κατέχευε Κρονίων, 670
 Νιρεὺς αὖ Σήμεθεν ἄγειν τροεῖς νῆας εἰσας,
 Νιρεὺς, Ἀγλαΐης υἱὸς Χερόπου τε ἄνακτος,
 Νιρεὺς, ὃς κάλλιστος ἀνὴρ ἐπὶ Ἴλιον ἦλθεν
 τῶν ἄλλων Δαναῶν μετ' ἐμίμονε Πηλεΐωνα·
 ἀλλ' ἀλαπαδνὸς ἔην, παῖρος δὲ οἱ εἶπετο λαός, 675
 οἱ δ' ἔρε Νίσυρόν τ' εἶχον Κράταθόν τε Κάσπον τε
 καὶ Κόων, Εἰρηνύλοιο πόλιν νήσους τε Κελύδνας,
 τῶν αὖ Φαίδιππός τε καὶ Ἄντιφος ἡγήσασθην,
 Θεσσαλοῦ υἱὲ δὴω Ἡρακλεΐδω ἄνακτος·
 τοῖς δὲ τριγύχοντα γλαφυραὶ νῆες ἐστιχόωντο, 680
 νῦν αὖ τοῖς ὄσσοι τὸ Πελασγικὸν Ἴσθμος ἔνειον·
 οἱ τ' Ἴλιον οἱ τ' Ἀλόπην οἱ τε Τριχίνα νέμοντο,
 οἱ τ' εἶχον Φθίην ἠδ' Ἑλλάδα καλλιγύναικα,
 Μυρμιδόνες δὲ καλεῦντο καὶ Ἑλλήνες καὶ Ἀχαιοί,
 τῶν αὖ πεντήχοντα νεῶν ἦν ἀρχὸς Ἀχιλλεύς, 685

665 βῆ φεύγων] Aristarch. (non φεύγειν), libri γὰρ οἱ] schol. Ψ 184,
 γὰρ οἱ codd. 667 αὐτὰρ] αἴψα δ' Zenod. 668 οἴκηθεν] φησιν libri
 669] ἀθρεῖται Ariston. 673-675] 673 et 675 damnavit, 674 ne scripsit quidem
 Zenod. 672 Χερόπου τε ἄνακτος] Heynius. Χερόποιό τ' ἀνακτος libri
 677 Κόων] scribendum videtur velut Ξ 255 Ο 28 [de synizesi cf. βῶν εἰνα
 εἰλαιόδωρ Hesiod. Theog. 983]; Κῶν libri, Κῶν Nauckius 678 τῶν] τῶν
 δ' C 680 τοῖς] cf. ad 516, τῶν A 681] versum Zenod. hunc in modum
 conformavit: οἱ δ' Ἴσθμος τ' εἶχον τὸ Πελασγικὸν οὐδ' ἄρα ἀνάσσει νῦν] τῶν δ'
 schol. Apoll. Rhod. A 14 682 οἱ τ' Ἴλιον οἱ τ' Ἀλόπην] οἱ δ' Ἴλιον οἱ δ'
 Ἀλωῶν δ' alii teste Strab. VIII 432 Τριχίνα νέμοντο] Aristarch. Τριχί-
 ἐνέμοντο libri

Π ἄλλ' οἳ γ' οὐ πολέμοιο δυσηγέος ἐμύοντο·
 οὐ γὰρ ἔην δε τίς σφιν ἐπὶ στίχας ἰγῆσαιτο.
 κεῖτο γὰρ ἐν νήεσσι ποδάροχης δῖος Ἀχιλλεύς,
 κούρης χροόμενος Βρισηίδος ἠνκόμοιο,
 τὴν ἐκ Λυονησσοῦ ἐξείλετο πολλὰ μογήσας, 690
 Λυονησσοῦν διαποροθήσας καὶ τείχεα Θύβης,
 καὶ δὲ Μύνητα βάλεν καὶ Ἐπίστροσφον ἐγγεσιμώρους,
 υἱέας Εὐρηνοῖο Σεληπιάδαο ἄνακτος·
 τῆς δ' ἔγε κεῖτ' ἀχέων, τάχα δ' ἐνστήσεσθαι ἔμελλεν.
 οἳ δ' εἶχον Φυλάκην καὶ Πύρασπον ἀνθεμόεντα, 695
 Δίμητρος τέμενος, Ἴτωνά τε, μητέρα μήλων,
 ἀγχιάλῳ τ' Ἀντροῶνα ἰδέ Πτελεὸν ἰεχεποίην,
 τῶν αὖ Πρωτεσίλαος Ἀρήιος ἰγχεμόνευεν
 ζῶος ἐόν· τότε δ' ἴδῃ ἔχεν γαῖα μέλαινα.
 τοῦ δὲ καὶ ἀμφιδουρήης ἄλοχος Φυλάκη ἐλέλειπτο 700
 καὶ δόμος ἰμιτελής· τὸν δ' ἔκτανε Δάροδανος ἀτήρ
 κῆρος ἀποθρόσζοντα πολὺ πρότιστον Ἀχαιῶν.
 οὐδὲ μὲν οὐδ' οἳ ἄναρχοι ἔσαν, πόθεν γέ μὲν ἀρχόν·
 ἀλλὰ σφεας κόσμησε Ποδάροχης, ὄξος Ἄρηος,
 Ἰφίζλου υἱὸς πολυμήλου Φυλακίδαο, 705
 αὐτοκασίγνητος μεγαθύμου Πρωτεσίλαου
 ὀπλιότερος γενεῇ· δ' ἔμα πρότερος καὶ ἀρείων,
 ἴσως Πρωτεσίλαος Ἀρήιος· οὐδέ τε λαοὶ
 δεύονθ' ἰγχεμόνος, πόθεν γέ μὲν ἐσθλὸν ἐόντα·
 τῷ δ' ἔμα τεσσαράζοντα μέλαινα νῆες ἔποντο. 710
 οἳ δὲ Φερός ἐρέμοστο παρὰ Βοιβηίδα λίμνην,

686-694] damnavit Zenod. 690 ἐκ Λυονησσοῦ] ἐκ Λυονησσοῦ Zenod.

694 ἀνστήσεσθαι] Aristarch., ἀστήσεσθαι (ἀραιώσεσθαι cod. A) Zenod.

696 Ἴτωνά] Σιτώνα alteram scripturam affert Eust. 697 ἀγχιάλῳ]
ἀγχιάλῳ Zenod. Ἀντροῶνα] Herodian., Ἀντροῶνα alii teste Eust. 324, 35

701 Δάροδανος ἀτήρ] φαίδιμος Ἐπιωρ Demetr. Scepisus teste Tzetza in
Lycophr. p. 673 705 Ἰφίζλου υἱὸς] an Ἰφίζλοιο υἱὸς? Ἰφίζλοιο πάρις Nauckius

707 ἔμα] Aristarch., ἔρα libri, Apoll. lex. 54, 13 711 παρὰ Βοιβηίδα
λίμνην] ἰδέ κρήνην Ὑπέριων (cf. 734) alii teste schol. Pind. Pyth. III 221

Π

Βοίβην καὶ Γλαφύρας καὶ ἐνχιτιμένην Ἰαωλκόν,
 τῶν ἦρχ' Ἀδμήτιο φίλος πάς ἐνδεκα νηῶν,
 Εὐμήλος, τὸν ἐπ' Ἀδμήτῳ τέκε δια γυναικῶν,
 Ἄλκρησις, Πελίας θυγατρῶν εἶδος ἀρίστη.

715

οἳ δ' ἔρα Μιθῶνην καὶ Θεμισκίην ἐνέμοντο
 καὶ Μελίβοιαν ἔχον καὶ Ὀλιζῶνα τοιχεΐην,
 τῶν δὲ Φιλοκλήτης ἦρχεν, τόξων ἐὶ εἰδώς,
 ἔπτε νεῶν· ἐρέται δ' ἐν ἐκέσῃ περτιζοῦτα
 ἐμβέβησαν, τόξων ἐὶ εἰδότες ἵφι μάχεσθαι.

720

ἀλλ' ὃ μὲν ἐν νήσῳ κείτῳ κρατέῳ ἔλγεα πάσχον,
 Δῆμων ἐν ἠγαθέῃ, ὅθι μιν λίπον νῆες Ἀχαιῶν
 ἔλκεϊ μοχθίζοντα κακῷ ὀλοόφρονος Ἰδρου·
 ἐνθ' ὃ γε κείτ' ἀχέων· τάχα δὲ μνήσεσθαι ἔμελλον
 Ἀργεῖοι παρὰ νησὶ Φιλοκλήτεο ἄνακτος.

725

οἳ δὲ μὲν οἳ δ' οἳ ἄναχοι ἔσαν, πόθειόν γε μὲν ἐρχόν·
 ἀλλὰ Μέδων κόσμησεν, Ὀϊλῆος νόθος υἱός,
 τὸν ὃ ἔτεκεν Ῥήνη ἐπ' Ὀϊλῆι πολυπόροθῳ.

οἳ δ' εἶχον Τρίκκην καὶ Ἰθῶμην κλωμακθέσσαν,
 οἳ τ' ἔχον Οἰχαλίην, πόλιν Εἰρύτου Οἰχαλιῆος,
 τῶν αὖθ' ἠγείσθην Ἀσκληπιόο δύο παῖδε,
 ἰητῆρ' ἀγαθῷ, Ποδαλείριος ἦδὲ Μαχέων·
 τοῖς δὲ τοιζοῦτα γλαφυραὶ νέες ἐστιχῶντο.

730

οἳ δ' ἔχον Ὀρμέριον οἳ τε κρήνην Ὑπέρειαν,
 οἳ τ' ἔχον Ἀστέριον Τιτάνοιό τε λευκὰ κέρηνα,
 τῶν ἦρχ' Εἰρύπυλος, Ἐυαίμονος ἀγλαῶς υἱός·
 τῷ δ' ἔμα τεσσαράζοῦτα μέλειναι νῆες ἔλοισα.

735

οἳ δ' Ἀργισσαν ἔχον καὶ Γυσιῶνην ἐνέμοντο,

712 καὶ Γλαφύρας] τε γλαφυρὰν Steph. Byz. s. v. Βοίβη 717 Μελίβοιαν] Πιτύειαν Steph. Byz. s. v. Ὀλιζῶν 718] τῶν αὖ (εἰθ' ἢ? Nauckius) ἠγείσθην τε φιλοκλήτης ἀγὸς ἀνδρῶν Zenod. 719 δ' ἐν] δὲ Bekkerus 724 sq.] damnavit Zenod. 727 ἀλλὰ] τοῖς δὲ Zenod., quem etiam v. 726 eiecisse probabilis est Friedlaenderi sententia 729 κλωμακθέσσαν] κλιμακθέσσαν A Pausan. III 9, 2 Etym. M. 470, 9 731 Ἀσκληπιόο] Ahrensius, Ἀσκληπιόο Hartelius, Ἀσκληπιόο libri 733 τοῖς] Aristarch. et libri, τῶν alii gramm. 738 Ἀργισσαν]

- Π Ὄρθην Ἠλώτην τε πόλιν τ' Ὀλοοσσόνα λευκήν,
 τῶν αὖθ' ἡγεμόνευε μενεπτόλεμος Πολυλοίτης, 740
 υἱὸς Πειριθόοιο, τὸν ἀθάνατος τέκετο Ζεὺς·
 τὸν ὃ' ὑπὸ Πειριθόῳ τέκετο κλυτὸς Ἰπποδάμεια
 ἦματι τῷ ὅτε Φῆρας ἐτίσατο λαχρήνεταις,
 τοῖς δ' ἐκ Πηλίου ὄσε καὶ Αἰθίχεσσι πέλασεν·
 οὐκ οἶος, ἔμα τῷ γε Λεοντεύς, ὄζος Ἄρηος, 745
 υἱὸς ὑπερθύμοιο Κορώνου Καινείδαο·
 τοῖς δ' ἔμα τεσσαράκοντα μέλαινα νῆες ἔποντο.
 Γουρεὺς δ' ἐκ Κύφου ἦγε δύνω καὶ εἵκοσι νῆας·
 τῷ δ' Ἐπιήρες ἔποντο μενεπτόλεμοί τε Περαιβοί, 750
 οἳ περὶ Αὐδῶν γ' δυσχείμερον οἶκί' ἔθεντο,
 οἳ τ' ἀμφ' ἡμεριδὸν Τιταρήσιον ἔργα νέμοντο,
 ὅς ὃ' ἐς Πηγεῖδὸν προΐει καλλίρροον ἕδωρ,
 οὐδ' ὃ γε Πηγεῖῳ συμμίσγεται ἀργυροδίη,
 ἀλλὰ τέ μιν καθύπερθεν ἐπιρρέει ἠὲ ἔλαιον·
 ὄροισι γὰρ δεινοῦ Σιγῆος ἕδατος ἔστιν ἀλορροῶς. 755
 Μαγνήτων δ' ἦρχεν Πρόθοος, Τενθρηδόνος υἱός,
 οἳ περὶ Πηγεῖδὸν καὶ Πήλιον εἰσοσίφυλλον
 ναίεσκον· τῶν μὲν Πρόθοος θοὸς ἡγεμόνευεν,
 τῷ δ' ἔμα τεσσαράκοντα μέλαινα νῆες ἔποντο.
 οἳτοι ἔθ' ἡγεμόνες Λεγεῶν καὶ κοίρανοι ἦσαν. 760
 τίς τ' ἔρ τῶν ὄχ' ἄριστος ἔην, σὺ μοι ἔννεπε, Μοῦσα,
 αὐτῶν ἠδ' ἵππων, οἳ ἔμ' Ἀτροεΐδῃσιν ἔποντο.
 Ἴπποι μὲν μέγ' ἄρισται ἔσαν Φηρητιάδαο,
 τὰς Ἐύμηλος ἔλαυνε ποδώχεας ὄρηθας ὄς,
 ὄτρυχας οἰέτιας, σιαφύλη ἐπὶ νῶτον εἴσας· 765

Ἄργεισαν A, Ἄργεϊαν quoque scripturam repperit Eust. 333, 16 741 ἀθά-
 νατος] ἀθάνατον Zenod. 743 Φῆρας] cf. ad A 268 744 Αἰθίχεσσι] Αἰθί-
 πεισσι Democritus 749 Ἐπιήρες] ἐθ' Ἰωλοὶ scripturam commemorat Steph.
 Byz. s. v. Ἰωλοὶ 751 ἔργα νέμοιο] Aristarch., ἐθ' ἐνέμοιο libri
 762 αὐτῶν] ἀνδρῶν Galen. XVIII 2 p. 675 Julian. p. 55 A 765 οἰέτιας] ex
 δ.ῆτιας (=ο-ῆτιας) corruptum esse probavit Hartelius (Hom. Stud. III 28) coll.
 αὐτετῆ glossa Hesych.

II

τὰς ἐν Πιερίῃ θρέψ' ἀργυρότοξος Ἀπόλλων,
 ἄμφω Θηλείας, φόβον Ἄρηος φορεούσας.
 ἀνδρῶν αὖ μέγ' ἄριστος ἔην Τελαμώνιος Αἴας,
 ὄφρ' Ἀχιλεὺς μίριεν· δὲ γὰρ πολὺν φέρτατος ἦεν,
 ἵπποι θ', οἳ φορέεσζον ἀμύμονα Πηλεΐωνα. 770
 ἀλλ' ὁ μὲν ἐν νήεσσι κορονήσι ποντοπόροισιν
 κεῖτ' ἀπομηγίσσας Ἀγαμέμνονι, ποιμένι λαῶν,
 Ἀτροεΐδῃ· λαοὶ δὲ παρὰ δῆμμῖνι θαλάσσης
 δισκοοισιν τέροποντο καὶ ἀγανέησιν ἰέντες
 τόξοισίν θ'· ἵπποι δὲ παρ' ἔομασι οἷσι ἕκαστος 775
 λωπὸν ἔρεπτόμενοι ἐλεόθρεπτόν τε σέλιον
 ἔστασαν· ἔοματὰ δ' εὖ πεπυκασμένα κεῖτο ἀνάκτων
 ἐν κλισίῃς. οἳ δ' ἀρχὸν ἀρηίφιλον ποθέοντες
 φοίτων ἔνθα καὶ ἔνθα κατὰ στρατὸν οὐδὲ μάχοντο.
 οἳ δ' ἄρ' ἴσαν ὡς εἴτε πυρὶ χυθὼν πᾶσα νέμοιτο· 780
 γαῖα δ' ὑπεστεναχίζε Διὶ ὣς τεροπικεράνῳ
 χωομένῳ, ὅτε τ' ἐμφὶ Τυφωεὶ γαῖαν ἱμάσση
 εἰν Ἀρίμοις, ὅθι φασὶ Τυφωέος ἔμμεναι εὐνάς·
 ὡς ἄρα τῶν ὑπὸ ποσσὶ μέγα στεναχίζετο γαῖα
 ἐροχομένων· μάλα δ' ὦρα διέτροχισσον πεδίοιο. 785
 Τρωσὶν δ' ἄγγελος ἦλθε ποδὶγγεμος ὠκέα Ἴρις
 παρὰ Διὸς αἰγιόχοιο σὲν ἀγγελίῃ ἀλεγμνῇ·
 οἳ δ' ἀγορὰς ἐγόρευον ἐπὶ Πριάμοιο θύρῃσιν
 πάντες δημηγερέες, ἦ μὲν νέοι ἦ δὲ γέροντες.
 ἀρχοῦ δ' ἴσταμένη προσέφη πόδας ὠκέα Ἴρις· 790
 εἶσατο δὲ φθογγὴν νῦν Πριάμοιο Πολίτη,
 δε Τρώων σκοπὸς ἴξε, ποδωκείησι λειοιδῶς,
 τύμβῳ ἐπ' ἀκροτάτῳ Αἰσνήτω γέροντος,

766 Πιερίῃ] C schol. A ad Ψ 383, Πιερίη A, Πιερίη (cf. Steph. Byz. s. v. Πηρεία) et Πιερίη Eust. 341, 39, Φηρείη Valckenauerius 768 αἰ] δ' αἰ schol. Pind. Nem. VII 39 Galen. XVIII 2 p. 676, μὲν Iulian. l. c. 769 φέρτατος] Aristarch. libri, γέρτερος alii 782 τ'] γ' schol. V ad O 17 783] addidisse quosdam χώρω ἐνι θροῦντι. Ὑδης ἐν πίστι δέλω refert Strab. XIII 626 791-795] ἀθετοῦνται Ariston. 791 εἴη] εἴη A Apoll. lex. 62, 26, εἴη schol. V ad N 533

- Π δέγμενος δ' ἄλποτε καῖφιν ἀφορμηθεῖεν Ἀχαιοί·
 τῷ μιν ἔεισαμένη προσέφη πόδας ὠκέα Ἴρις· 795
 ὦ γέρον, αἰεὶ τοι μῦθοι φίλοι ἄκριτοί εἰσιν,
 ὡς ποτ' ἐπ' εἰρήνης· πόλεμος δ' ἄλλιαστος ὄρωρεν.
 ἦ μὲν δὴ μάλα πολλὰ μάχας εἰσήλυθον ἀνδρῶν,
 ἀλλ' οὔ πω τοιόνδε τοσόνδε τε λαὸν ὄπωπα·
 λίην γὰρ φύλλοισι ἕοικότες ἢ ψαμάθοισιν 800
 ἕροχονται πεδίοιο μαχεσσόμενοι προτὶ ἔστυ.
 Ἔκτωρ, σοὶ δὲ μάλιστα ἐπιτέλλομαι ὧδέ γε ῥέξιαι·
 πολλοὶ γὰρ κατὰ ἔστυ μέγα Πριάμου ἐπίκουροι,
 ἄλλη δ' ἄλλων γλῶσσα πολυσπερέων ἀνθρώπων·
 τοῖσι ἕκαστος ἀνὴρ σιμαίνεται οἷσί περ ἄρχει, 805
 τῶν δ' ἐξήγγεισθω, κοσμησάμενος πολίτας.
 Ὡς ἔφαθ', Ἔκτωρ δ' οὐ τι θεᾶς ἔτος ἠγροίησεν,
 αἴψα δ' ἔλυσ' ἀγορήν· ἐπὶ τεύχεα δ' ἔσσεύοντο,
 πᾶσαι δ' ὠήγυντο πύλαι, ἐκ δ' ἔσσαντο λαός,
 πεζοὶ δ' ἵππῆές τε· πολλὸς δ' ὄρουμαγδὸς ὄρώρει. 810
 ἔστι δὲ τις προπάροιθε πόλιος αἰλιεῖα κολώνη,
 ἐν πεδίῳ ἀπιάενθε, περιδρομος ἔνθα καὶ ἔνθα,
 τὴν ἦ τοι ἄνδρες Βατίειαν κικλήσκουσιν,
 ἀθάνατοι δὲ τε σῆμα πολυσκάρθμοιο Μυρτιάης·
 ἔνθα τότε Τρωῆς τε διέκριθεν ἰδ' ἐπίκουροι. 815
 Τρωσὶ μὲν ἠγεμόνευε μέγας κορυθαίολος Ἔκτωρ
 Πριάμίδης· ἕμα τῷ γε πολὺ πλεῖστοι καὶ ἄριστοι
 λαοὶ θωρήσσοντο, μεμαότες ἐγχείησιν.
 Λαρδαρίων αὖτ' ἵρχεν εἰς πάς Ἀγχίσιος,
 Αἰνείας, τὸν ἔπ' Ἀγχίση τέζε δὴ Ἀφροδίτη, 820
 Ἴδης ἐν κρημοῖσι θεὰ βροτῶν εὐνηθεῖσα,
 οὐκ οἶος, ἕμα τῷ γε δῶο Ἀντίνορος υἱε,

794 δέγμενος] δέγματος Cobetus 795 προσέφη] γρ. μετέφη A
 798 ἦ μὲν δὴ] libri et fortasse Herodian., ἤδη [αὖν] Aristarch. 801 μαχεσ-
 σόμενοι] Nauckius, μαχησόμενοι libri προτὶ] Zenod. Aristoph. Aristarch.,
 περὶ alii et libri 802 ὧδέ γε] ὧδε δὲ AC 809 ὠήγυντο] ἠοίγυντο Wacker-
 nagelius 811 προπάροιθε πόλιος] πόλιος προπάροιθεν Apoll. lex. 102, 3

- II Ἀρχέλογός τ' Ἀκάμας τε, μάχης ἐν εἰδότε πάσης.
 οἳ δὲ Ζέλειαν ἔναιον ἔπαι πόδα νεάτονον Ἴδις,
 ἀφνειοί, πίνοντες ἕδωρ μέλαν Αἰσὶπιοιο, 825
 Τρωῆες, τῶν αὐτ' ἦρχε Λυγιάνοσ ἀγλαὸς υἱός,
 Πάνδαροσ, ᾧ καὶ τόξον Ἀπόλλων αὐτὸς ἔδωκεν.
 οἳ δ' Ἀδρήστειάν τ' εἶχον καὶ δῆμον Ἀπαισοῦ
 καὶ Πιτύειαν ἔχον καὶ Τηρείησ ὄρος αἰπύ,
 τῶν ἦρχ' Ἀδρήστόσ τε καὶ Ἀμφιοσ λινοθώρηξ, 830
 υἱε δὲω Μέροποσ Περγωσίον, δεσ περὶ πάντων
 ἦδεε μαντοσύνας, οὐδὲ οὐδὲ παῖδας ἔασκεν
 στειχόμεν ἐσ πόλεμον φθισίγροα. τὼ δέ οἳ οὐ τι
 πειθέσθην· κῆροε γὰρ ἄγον μέλανοσ θανάτοιο.
 οἳ δ' ἔρα Περγώτην καὶ Πράκτιον ἀμφερέμοντο 835
 καὶ Σηστόν καὶ Ἀβυδὸν ἔχον καὶ δῖαν Ἀρίσβην,
 τῶν αὐθ' Ὑρακίδησ ἦρχ' Ἀσίοσ, ὄρχαμοσ ἀνδρῶν,
 Ἀσίοσ Ὑρακίδησ, δν Ἀρίσβηθεν φέρον ἔπιοι
 αἰθῶνεσ μεγάλοι, ποταμοῦ ἔπο Σέλληγετοσ.
 Ἰππόθοσ δ' ἔγε φῦλα Πελασγῶν ἐργεσιμῶρων, 840
 τῶν οἳ Λάρισαν ἐριβόλακα ναιετιάσσκον·
 τῶν ἦρχ' Ἰππόθοσ τε Πύλαιόσ τ', ὄσσοσ Ἀροησ,
 υἱε δὲω Λήθοιο Πελασγοῦ Τευταμίδαο.
 αὐτὰρ Θορήκαε ἦγ' Ἀκάμαε καὶ Πείροοε ἦροε,
 ὄσσοε Εὐλήσποτοε ἀγάρροοε ἐντόε ἔεργει. 845
 Εὐφημοε δ' ὄρχόε Κιζόνων ἦν αἰχημητιάων,
 υἱόε Τροϊζήροιο διοτρεφέοε Κεάδαο.
 αὐτὰρ Πυραίχηε ἔγε Παίοναε ἀγκυλοτόξοε,
 τηλόθεν ἐξ Ἀμυδῶνοε, ἀπ' Ἀξιοῦ εἰρὸ ἰέροτοε,
 Ἀξιοῦ, οὐ κάλλιτοε ἕδωρ ἐπιζίδναιαι αἶαν. 850

828 δ'] δ' ἄρ' schol. Apoll. Rhod. A 1116 δ' Ἀδρήστειαν] δὲ Ἀδρήστειαν
 quidam teste Eust. 355, 13 829 Πιτύειαν ἔχον] Πιτέαν εἶχον Strab. XIII
 587 833 στειχόμεν] Nauckius, στείχειν libri 848] huic subiunxisse
 quosdam Πηλεγόνοε δ' υἱόε περιθέξιοε Ἰσπεροπετίοε testantur schol. V ad Φ 140
 Eust. 1228, 37 849 Ἀμυδῶνοε] Ἀμυδῶνοε; Steph. Byz. s. h. v. 850 αἶαν]
 αἶη quoque affert Eust. 359, 24, Αἶα Eudoxus (ἀρεν τοῦ ν. ὄνομα κοίτηε) test.

- ΠΙ Παφλαγόνων δ' ἴργεϊτο Πυλαιμένεος λάσιον κῆρ
 ἐξ Ἐρεϊῶν, ὄθεν ἡμιόνων γένος ἀγροτεράων,
 οἳ ἴα Κύτωρον ἔχον καὶ Σήσαμον ἀμφενέμοιτο
 ἀμφί τε Παρθένιον ποταμὸν κλιτὰ δώματ' ἔναιον,
 Κρωῶνάν τ' Αἰγιαλὸν τε καὶ ὑψηλοὺς Ἐρυθίνους. 855
 αὐτὸρ Ἀλιζώνων Ὀδῖος καὶ Ἐπίστροφος ἴρχον
 τηλόθεν ἐξ Ἀλύβης, ὄθεν ἀργύρου ἐστὶ γενέθλη.
 Μυσῶν δὲ Χορμίς ἴρχε καὶ Ἐννομος οἰωνιστῆς·
 ἀλλ' οὐκ οἰωνοῖσι ἐρύσατο κῆρα μέλαιναν,
 ἀλλ' ἐδάμη ἐπὶ χερσὶ ποδώκεος Αἰαλίδεο 860
 ἐν ποταμῷ, ὄθι περ Τρωῶες κερᾶίζε καὶ ἄλλους.
 Φόρκυς αὖ Φοῦργας ἴργε καὶ Ἀσκάμιος θεοειδῆς
 τῆλ' ἐξ Ἀσκαρῆς· μέμπεσαν δ' ἐσμῖνι μάχεσθαι.
 Μήροσιν αὖ Μέσθλης τε καὶ Ἀντιφος ἡγησάσθην,
 εἵτε Ταλαιμένεος, τὼ Γυγαίη τέκε λίμνη, 865
 οἳ καὶ Μήρους ἴχον ἐπὶ Τυώλῳ γεγαῶτας·

schol. HQT ad l 239; fuisse qui scriberent ᾧ κάλλιστον ἔδωκε ἐπικιδναται Αἴης
 tradit Strab. VII 330 fr. 23 852 ἐξ Ἐρεϊῶν] ἐξ Ἐρεϊῆς (ἐρέτης A) Zenod.,
 ἐκ Ἐρεϊῶν Corn. Nep. ap. Plin. N. H. VI 2 854 δώματ' ἔναιον] ἐργ' ἐνέμοιτο
 Strab. XIII 590 855 Κρωῶνάν τ' Αἰγιαλὸν τε| Κρωῶναν Κωβιάλόν τε quidam
 teste Strab. XII 545, Κρωῶναν Κωβιάλόν τε schol. Apoll. Rhod. B 942
 855] post hunc addidisse quosdam Καύωνας αὐτ' ἴργε Πολυκλέος υἱὸς Ἀμειβος.
 οἳ περὶ Παρθένιον ποταμὸν κλιτὰ δώματα ταῖον refert schol. V ad Y 329; in
 quorum numero fuit Callisthenes teste Strab. XII 542, qui tamen ἀμύμων (pro
 Ἀμειβος) et δώματ' ἔναιον scripsit 856 Ἀλιζώνων] alios Ἀλαζώνων, alios (in
 quibus Ephorum) Ἀμαζώνων scripsisse narrat Strabo XII 550; praeterea Ὀλι-
 ζώνων scripturam affert Eust. 363, 18 857] ἐλθόντ' ἐξ Ἀλόπης. ὄθ' Ἀμαζονίδων
 γένος ἐστὶ Ephorus ap. Strab. XII 550 ἐξ Ἀλύβης] ἐξ Ἀλόπης, ἐξ Ἀλόβης.
 ἐκ Χαλύβης scripturas commemorat Strab. XII 540 sq.; accedunt ἐξ Ἀλύβων
 et ἐκ Χαλύβων ex Eust. 363, 12 859 ἐρύσατο] ἐρύσσατο AC 860 sq.] ἀθε-
 τοῦνται Ariston. 864 Μέσθλης] Μέστρης var. lect. ap. Eust. 366, 11
 865 Γυγαίη τέκε λίμνη] Aristarch., Γυγαίη τέκε λίμνη Chaeris et Diodor. (cum
 schol. A Didym., cf. Eust. 366, 3, v. Ludwich. l. c. I 228); Γυγαίη (corr. e γυγαίως
 Kayserus praeunte Heynio) ed. Massil. teste Eust. 366, 13 866] huic
 subiunxit ἡ καὶ Ἐρύκιδην Ἐρυκίδη ἔπο τριόρετι Ὀυδης ἐν πύονι δῆμω (Y 385)
 teste Eust. 366, 13 (cf. Strab. XIII 626)

Π Νάστις αὖ Καρῶν ἠγήσατο βαρβαροφώνων,
 οἳ Μίλητον ἔχον Φθιωῶν τ' ὄρος ἀκοιτόφυλλον
 Μαιάνδρου τε ῥοὰς Μυκάλης τ' αἰπεινὰ κάπηρα·
 τῶν μὲν ἔρ' Ἀμφίμαχος καὶ Νάστις ἠγησάσθην 870
 Νάστις Ἀμφίμαχός τε, Νομίονος ἐγγλὰ τέχνα,
 δεῖ καὶ χουσσὸν ἔχων πόλεμόνδ' Ἴεν ἦν τε κοῦρη,
 νῆπιος, οὐδέ τί οἱ τό γ' ἐπήρασε ληρὸν ὄλεθρον,
 ἀλλ' ἐδάμη, ὑπὸ χειρὶ ποδώκεος Αἰακίδαο
 ἐν ποταμῷ, χουσσὸν δ' Ἀχιλεὺς ἐκόμισσε δαΐφρον. 875
 Σαρπηθῶν δ' ἴρχεν Αἰκίων καὶ Γλαῦκος ἀμύμων
 τηλόθεν ἐκ Αἰκίης, Ξάνθου ἔπο διτήεντος.

867 Νάστις] Μάσθλης Strab. XIII 661. Ναύστις var. lect. ap. Eust. 367, 1

868 Φθιωῶν] Herodian. AC. Φθειωῶν dett. pars Hesych. s. h. v. Eust. 263, 33

870 sq.] Simonides vix videtur legisse, cf. Ariston, schol. 873 νῆπιος] νηπίη

Clem. Alex. Paed. p. 244 874 sq.] obelo notati in A, cf. Ariston, ad 860 sq.

ΙΛΙΑΔΟΣ Γ

ΟΡΚΟΙ. ΤΕΙΧΟΣΚΟΠΙΑ, ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΚΑΙ ΜΕΝΕΛΑΟΥ ΜΟΝΟΜΑΧΙΑ

- III Ἀντὰρ ἔπειτ' ἐκόσμηθεν ἕμ' ἡγεμόνεσσι ἕκαστοι,
 Τρῶες μὲν κλαγγῇ τ' ἐνοπῇ τ' ἴσαν ὄρανόθες ὥς,
 ἦντε περ κλαγγῇ γεράων πέλει οὐρανόθι πρό,
 εἴ τ' ἔπειτ' οὖν χεῖμα ἄρα φύγον καὶ ἀθέσφατον ὄμβρον,
 κλαγγῇ τὰί γε πέτονται ἐπ' Ὀκεανοῖο βροάων 5
 ἀνδράσι Πηγυαίοισι φόνον καὶ κῆρα φέρουσαι·
 ἦέριαι δ' ἔρα τὰί γε κακῆν ἔριδα προφέρουσαι·
 οἳ δ' ἄρ' ἴσαν σιγῇ μένεα πνεύοντες Ἀχαιοί,
 ἐν θυμῷ μεμαῶτες ἀλεξέμεν ἀλλήλοισιν.
 εἴτ' ὄρεος κορυφῆσι Νότος κατέχευεν ὀμίχλην, 10
 ποιμέσιν οὐ τι φίλην, κλέπτῃ δέ τε νυκτὸς ἀμείνω,
 τόσσον τίς τ' ἐπιλεύσσει, ὅσον τ' ἐπὶ λᾶεν ἴησιν·
 ὧς ἔρα τῶν ὑπὸ ποσσὶ κορίσαλος ὄροντ' ἀελλῆς
 ἐρχομένων· μάλα δ' ὄκα διέληρησσαν πεδίονιο.
 οἳ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἴσαν εἴτ' ἀλλήλοισιν ἴοιτες, 15
 Τρῳσὶν μὲν προμάχιζεν Ἀλέξανδρος θεοειδής,
 παρδαλέην ὤμοισιν ἔχων καὶ καμπύλα τόξα
 καὶ ξίφος· αὐτὰρ δ' δοῦρε δύνω κεκορυθμένα χαλκῷ
 πάλλων Ἀργείων προαλλίζετο πάντα ἀρίστοις

1 ἕκαστοι] ἕκαστος Eust. 1840, 8 2 κλαγγῇ τ'] κλαγγῇ A 3 οὐρανόθι
 πρό] οὐρανόθειν πρό quidam teste Apoll. de adv. 608, 20; οὐρανόθειν πρό Ahren-
 sius, οὐρανόθι πρό Christius 10 εἴτ' ὄρεος] Aristarch. libri; ἦντε δοεὺς (ἦντε
 Bekkerus) editt. Chia Massil. aliae 11 ἀμείνω] ἀμείνω quidam teste Ariston.

13 κορίσαλος] κορισάλον Aristoph. 18-20] damnavit Zenod. 18 δ' δοῦρε]
 libri, δ' neglexerunt Aristoph. Aristarch. Callistr. Ixio (ἔχει δὲ τὸν Ὀμηρικὸν
 χαρακτῆρα καὶ ἡ σὺν ἄρθρῳ γραφῇ, καίπερ οὐκ οὕσα Ἀριστάρχου Didym.)

19 sq.] ἀθετοῦνται Ariston.

III

ἀντίβιον μαχέσασθαι ἐν αἰνῇ δημοσίῃτι.

20

τὸν δ' ὡς οὖν ἐνόησεν ἐρημίφιλος Μενέλαος
 ἐρχόμενον προπάροισεν ὄμιλον, μακρὰ βιβάντα,
 ὡς τε λέων ἐχάρη μεγάλῳ ἐπὶ σώματι κίρσας,
 εὐρών ἢ ἔλαφον κερὰν ἢ ἄγριον αἶγα

πεινάων· μάλα γὰρ τε κατεσθίει, εἴ περ ἔν' αὐτὸν

25

σεύωνται ταχέες τε κύνες θαλεροί τ' αἰζήρι·

ὡς ἐχάρη Μενέλαος Ἀλέξανδρον Θεοιδέα

ὄφθαλμοῖσι ἰδὼν· φάτο γὰρ τίσεσθαι ἀλείτην,

αὐτίκα δ' ἐξ ὀρέων σὺν τεύχεσιν ἄλτο χαμᾶζε.

τὸν δ' ὡς οὖν ἐνόησεν Ἀλέξανδρος Θεοιδίης

30

ἐν προμάχοισι φανέντα, κατεπλήγη φίλον ἦτορ·

ἔψ δ' ἐτάρων εἰς ἔθνος ἐχάζετο κῆρ' ἀλεείνων.

ὡς δ' ὅτε τίς τε δράζοντα ἰδὼν παλίνορσος ἀπέστιν

ὄρεος ἐν βήσση, ὑπὸ τε τρομός ἔλλαβε γυῖα,

ἔψ δ' ἀνεχώρησεν, ὄχρος τέ μιν εἶλε παρειάς.

35

ὡς αὖτις καθ' ὄμιλον ἔδν Τρώων ἀγερώχων

δείσας Ἀτρέος υἱὸν Ἀλέξανδρος Θεοιδίης.

τὸν δ' Ἐκτωρ κείεσσε ἰδὼν αἰσχροῖσι ἔπεσσι·

Δύσπαρι, εἶδος ἄριστε, γυναιμαρές, ἡπεροπευτά,

αἰθ' ὄφελος ἄγονός τ' ἔμμεναι ἄγαμός τ' ἀπολέσθαι.

40

καί κε τὸ βουλομένην, καί κε πολλὸν κέρδιον ἦεν

ἢ οἴτω λώβην τ' ἔμμεναι καὶ ἐπόψιον ἔλλον.

ἦ που καρχαλόωσι κάρη, κομβόντες Ἀχαιοὶ

φάντες ἀριστῆα πρόμον ἔμμεναι, οἴνεα καλὸν

εἶδος ἔπ', ἀλλ' οὐκ ἔστι βίη φρεσὶν οὐδέ τις ἀλκή.

45

ἦ τοιόσδε ἐὼν ἐν ποντοπόροισι νέεσσιν

22 βιβάντα] Bekkerus, βιβόντα libri 28 τίσεσθαι] A, τίσεσθαι CD

ἀλείτην] Aristarch. libri, ἀλείτας Zenod. 35 παρειάς] Aristoph. Aristarch.

teste Herod., libri, παρειά Ixiō, παρειά Dionys. Sidon. 36 ὡς] ὡς δ' Crum.

Epim. 29, 29 38 αἰσχροῖσι ἔπεσσι] Bekkerus, αἰσχροῖς ἐπέσσι codd.

40] Dionysium Scytobrach. huic subiunxisse ἀπὸ τῆς γούνασι αἰσὶν ἐπέσασθαι

γυῖον υἱὸν (I 455) testatur Eust. 380, 31 42 ἐπόψιον] ἐπόψιον Aristoph.

46 τοιόσδε ἐὼν] τοῖός περ ἐὼν Bentleius, τοῖόςδ' ἄρ' ἐὼν Herwerdenus

III πόντον ἐπιπλώσας, ἐτάρους ἐρίηρας ἀγείρας,
 μιχθεῖς ἀλλοδαποῖσι γυναιῶν ἐνειδέ' ἀνήγες
 ἐξ ἀπίης γαίης, πόνδ' ἀνδρῶν αἰχιμητάων,
 πατρὶ τε σῶ μέγα πῆμα πόλιν τε παντὶ τε δήμῳ, 50
 δυσμενέσιν μὲν χάριμα, κατηφείην δὲ σοὶ αὐτῷ;
 οὐκ ἔν δὴ μείνεις ἀρηίφιλον Μενέλαον;
 γροίης χ', οἴου φωτὸς ἔχεις θαλερὴν παρὰκοιτιν.
 οὐκ ἔν τοι χαρίσμη κίθαρὶς τὰ τε δῶρ' Ἀφροδίτης,
 ἦ τε κόμην τό τε εἶδος, ὅτ' ἐν κοινήσι μιγῆης. 55
 ἀλλὰ μέλα Τρωῶες δειδήμορες· ἦ τέ κεν ἦδη
 λάϊνον ἔσσο χιτῶνα κακῶν ἔνεχ', ὅσσα ἔοργας.
 τὸν δ' αὖτε προσέειπεν Ἀλέξανδρος θεοειδής·
 "Ἐκτοο, ἐλεῖ με καὶ αἴσων ἐνείκεσας οὐδ' ὑπὲρ αἴσαν,
 αἰεὶ τοι κραδίη πέλενος ὡς ἔστιν ἀτειρής, 60
 ὅς τ' εἶσιν διὰ δουρὸς ἔλ' ἀνέροσ, ὅς ῥά τε τέχνη
 νῆμον ἐκιάμησιν, ἀφέλλει δ' ἀνδρὸς ἐρωήν·
 ὡς σοὶ ἐνὶ στήθεσσι ἀτέρβητος νόος ἔστιν.
 μή μοι δῶρ' ἐρετὰ πρόφερε χροσέης Ἀφροδίτης·
 οὐ τοι ἀπόβλητ' ἐσὶ θεῶν ἐρικυδέα δῶρα, 65
 ὅσσα κεν αὐτοὶ δῶσι, ἐκῶν δ' οὐκ ἔν τις ἔλοιτο.
 νῦν αὖτ' εἴ μ' ἐθέλεις πολεμιζέμεν ἠδὲ μάχεσθαι,
 ἄλλους μὲν κάθισον Τρωῶας καὶ πάντας Ἀχαιοὺς,
 αὐτὸρ ἔμ' ἐν μέσσω καὶ ἀρηίφιλον Μενέλαον
 συμβάλει' ἄμφ' Ἑλένη καὶ κτήμασι πᾶσι μάχεσθαι. 70
 δαπλότερος δὲ κε νικήσῃ χροίσσων τε γένηται,
 κτήμαθ' ἔλων ἐν πάντα γυναιῶν τε οἴκαδ' ἀγέσθω·
 οἳ δ' ἄλλοι φιλότιγα καὶ ὄρκια πιστὰ τεμόντες
 ραίοιτε Τροίην ἐριβόλακα, τοὶ δὲ ρεέσθω

51 κατηφείην] ed. Argol. Aristoph. Aristarch. Sosig. αἱ χαρίσσταται. libri.
 κατηφείη Zenod. 54 κίθαρὶς] κίθαρὶς τινὲς μετέγραψαν Ariston. 55 μι-
 γῆης] μιχθείης libri 56 δειδήμορες] ἐλεήμορες Zenod. 57 ἔσσο] Zenod.
 Aristoph. Aristarch libri, εἶσο alios legisse suspicatus est Spitznerus 64 χρο-
 σέης] χροσέης ACD 67 πολεμιζέμεν] Bekkerus, πολεμιζέειν libri 71 χροίσσων]
 Aristarch., χροίσσω Zenod. 74 ραίοιτε] ραίοιμεν Zenod.

III

Ἄργος ἐς ὑπόβοτον καὶ Ἀχαιίδα καλλιγύναικα.

75

ὣς ἔφαθ', Ἐκτωρ δ' αὖτε χάρι μέγα μῦθον ἀκούσας,
καὶ ὃ ἐς μέσσον ἴων Τρώων ἀνέεργε φάλαγγας,
μέσσου δουρὸς ἐλών· τοὶ δ' ἰδρύνθησαν ἄλιαντες.
τῷ δ' ἐλετοξάζοντο χάρι κομύοντες Ἀχαιοί,
ἰοῖσιν τε τιτυσζόμενοι λάεσσι τ' ἔβαλλον.

80

αὐτὰρ ὁ μακρὸν ἄνσε ἕναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
ἴσχεσθ', Ἀργεῖοι, μὴ βάλλετε, κοῦροι Ἀχαιῶν·
στεῦται γὰρ τι ἔπος ἐρέειν κορυθαίολος Ἐκτωρ.

ὣς ἔφαθ', οἳ δ' ἔσχοτο μάχης ἕνεψ' τε γέροντο
ἔσσημένως· Ἐκτωρ δὲ μετ' ἀμφοτέροισιν ἔειπεν·

85

κέκλυτέ μεν, Τρῶες καὶ ἐκνήμιδες Ἀχαιοί,
μῦθον Ἀλεξάνδροιο, τοῦ εἵνεκα νεῖκος ὄρωρεν.

ἄλλους μὲν κέλεται Τρῶας καὶ πάντας Ἀχαιοὺς
τεύχεα κάλ' ἐποθέσθαι ἐπὶ χθονὶ πολυβοτείρῃ,
αὐτὸν δ' ἐν μέσσω καὶ ἀρηίφιλον Μενέλαον

90

οἴους ἄμφ' Ἑλένη καὶ κτήμεσι πᾶσι μάχεσθαι.
ὀπλιότερος δὲ νε νικήσῃ κρείσσων τε γένηται,
κτῆμαθ' ἐλὼν ἐν πάντα γυναικά τε οἴκεδ' ἀγέσθω·
οἳ δ' ἄλλοι φιλότῃ καὶ ὄρκια πιστὰ τάμωμεν.

ὣς ἔφαθ', οἳ δ' ἄρα πάντες ἀγὴρ ἐγένοντο σιωπῇ.

95

τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε βοῆν ἀγαθὸς Μενέλαος·
κέκλυτε νῦν καὶ ἐμεῖο· μάλιστα γὰρ ἕλγος ἵκάνει
θυμὸν ἐμόν· φρονέω δὲ διακρινθῆμεναι ἴδι
Ἀργεῖους καὶ Τρῶας, ἐπεὶ κακὰ πολλὰ πέλασθε
εἵνεκ' ἐμῆς ἔριδος καὶ Ἀλεξάνδρου ἕνεκ' ἀρχῆς.
ἡμέων δ' ὀπλιτέρῳ θάνατος καὶ μοῖρα τέτυκται.

100

78] deest in A

86] post hunc legitur in C et parte dett.: ὄρκ' εἶπω

τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κέλευει (H 349) 92 κρείσσων] Aristarch., κρείσσω Zenod.

99 Ἀργεῖους καὶ Τρῶας] Aristarch. libri, Ἀργεῖοι καὶ Τρῶες Zenod. πέλασθε] Aristarch. (cf. etiam schol. Didym. ad x 465) recte (quippe ex πέλασθ-τε ortum, quod in πέλασθε assimilatione videtur transiisse; cf. πελασθ-τι q 555 et schol. H ad I. e.); πέλασθε Herodian. libri (in A α superscr. est)

100 ἀρχῆς] Aristarch. libri, ἄτης Zenod.

III

τεθναίῃ· ἄλλοι δὲ διακρινθεῖτε τάχιστα.

οἴσσετε δ' ἄρ', ἕτερον λευζόν, ἑτέρῃ δὲ μέλαιναν,

Γῆ τε καὶ Ἥλιφ· Διὶ δ' ἡμεῖς οἴσομεν ἄλλον.

ἄξετε δὲ Πριάμοιο βίην, ὄφρ' ὄροια τάμῃ

105

αὐτός, ἐλεί οἱ παῖδες ὑπερφιάλοι καὶ ἔπιστοι,

μή τις ὑπερβασίῃ Διὸς ὄροια δηλήσῃται.

αἰεὶ δ' ὀπλοτέρων ἀνδρῶν φρένες ἡφρέθονται·

οἷς δ' ὁ γέρον μαιέησιν, ἕμα πρόσσω καὶ ὀπίσσω

λείσσει, ὅπως ὄχ' ἄριστα μετ' ἀμφοτέροισι γένηται.

110

ὣς ἔφαθ', οἱ δ' ἐχάρισαν Ἀχαιοὶ τε Τρωῆς τε,

ἐλπόμενοι παύσασθαι ὀϊζυροῦ πολέμοιο.

καὶ ὁ ἵππος μὲν ἔρουξεν ἐπὶ στίχας, ἐξ δ' ἔβαν αὐτοί,

ταῦτά τ' ἐξεδύοντο, τὰ μὲν κατέθεντ' ἐπὶ γαίῃ

πλήσιον ἀλλήλων, ὀλίγη δ' ἦν ἀμφὶς ἄρουρα.

115

Ἔτιωρ δὲ προῖε ἄσιν δύο ζήρνας ἔπιμπεν

καρπαλίμως ἄρας τε φέρειν Πριάμον τε καλέσσαι.

αὐτὸρ δ' Ἐλθέβιον προῖε κρείων Ἀγαμέμνων

νῆας ἔπι γλαφυρὰς ἰέναι, ἰδὲ ἄρα κέλευεν

οἰσόμενα· ὁ δ' ἄρ' οὐκ ἀπίθῃσ' Ἀγαμέμνονι δίφ.

120

Ἴρις δ' αἶψ' Ἐλέτη λευζολένῳ ἄγγελος ἦλθεν,

εἰδομένη γαλόφ, Ἀντηροῖδαο δάμαρτι,

τὴν Ἀντηροῖδης εἶχεν κρείων Ἐλικίων,

Ἀσодίτην, Πριάμοιο θυγατρῶν εἶδος ἀρίστην.

τὴν δ' εἶρ' ἐν μεγάρῳ· ἦ δὲ μέγαν ἰσίδον ἕφαιεν,

125

δίπλακα πορφυρέην, πολέας δ' ἐνέπασσεν ἀέθλους,

Τρώων θ' ὑποδάμων καὶ Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων,

οὓς ἔθεν εἶνεκ' ἔπασχον ἐπ' Ἄρηος παλαμῶων.

ἄρχοῦ δ' ἴσταμένη προσέφη πόδας ὠγέα Ἴρις·

103 οἴσσετε] Aristarch. libri 105 ἄξετε] Aristarch. libri, ἄξετε alii videntur scripsisse 108-110] ἀφειοῦνται Ariston. 112 παύσασθαι] παύσεισθαι Bekkerus 116 ἔπιμπεν] ἐπεμπε C 119 ἰδέ] Bentleius, ἡδ' libri ἄρα κέλευεν] ἄρ' ἐκέλευεν CD 126 πορφυρέην] Zenod. Aristoph. Aristarch., μαρμαρέην alii ACD πολέας] πολλοὺς Apoll. lex. 129, 1

III δεῖθ' ἴθι, κῆρυκα φίλη, ἵνα θέσζελα ἔργα ἴδῃαι 130
 Τρώων θ' ἵπποδάμων καὶ Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων·
 οἳ πρὶν ἐπ' ἀλλήλοισι φέρον πολύδακρον Ἄρεια
 ἐν πεδίῳ, ὄλοοιό λιλαιόμενοι πολέμοιο,
 οἳ δὴ νῦν ἔσται σιγῇ, πόλεμος δὲ πέπαιται,
 ἄσπισι κεκλιμένοι, παρὰ δ' ἔρχεα μακρὰ πέπληγεν. 135
 αὐτὰρ Ἀλέξανδρος καὶ ἄρηίφιλος Μενέλαος
 μακροῦς ἐγκείησι μαχέσσονται περὶ σείο·
 τῷ δέ γε νικήσαντι φίλη κεκλήσῃ ἄκοιτις.
 ὣς εἰποῖσα θεὰ γλυκὴν ἡμερον ἔμβραλε θυμῷ
 ἀνδρός τε προτέρου καὶ ἔσπεος ἰδὲ τοκίων. 140
 αὐτίκα δ' ἀργεννήσι καλυψαμένη δῖθ' ὀθήσῃ
 ὠρμαῖ' ἐκ θαλάμοιο, τέρεν κατὰ δάκρυ χέουσα,
 οὔκ οἴη, ἔμα τῆ γε καὶ ἀμφίπολοι δὴ' ἔποιτο.
 Αἴθορ, Πιτθῆος θυγάτηρ Κλυμένη τε βοῶπις,
 αἴψα δ' ἔπειθ' ἵκετον ὄθι Σκαιαὶ πύλαι ἴσαν. 145
 οἳ δ' ἀμφὶ Πόλεμον καὶ Πάνθοον ἰδὲ Θυμοίτην
 Λάμπον τε Κλυτίον θ' Ἰκειάονά τ' ὄζον Ἄρην,
 Οὐκαλέγων τε καὶ Ἀντήνωρ, πεπνυμένω ἄμφω,
 ἦατο δημογέροντες ἐπὶ Σκαιῆσι πύλαισι,
 γήραϊ δὴ πολέμοιο πεπαιμένοι, ἀλλ' ἀγορηταὶ 150
 ἐσθλοί, τειτίγεσσι εὐοικότες, οἳ τε καθ' ἴλην
 δειδροῦσ' ἐφεζόμενοι ὄλα λειριόεσσαν ἰεῖσιν·
 τοιοῖ ἔρα Τρώων ἰγρήτορες ἦντ' ἐπὶ πύργῳ.
 οἳ δ' ὡς οἶν εἶδονθ' Ἐλέην ἐπὶ πύργῳ ἰοῦσαν,
 ἦχα πρὸς ἀλλήλους ἔπεα πτερόεντι ἀγόρευον· 155
 οἳ νέμεσις Τρῶες καὶ ἐνκρήμιδας Ἀχαιοὺς
 τοιῆδ' ἀμφὶ γυναικὶ πολὴν χρόνον ἄλγεα πάσχειν·
 αἰνῶς ἀθανάτησι θεῆς εἰς ὄλα ἔοικεν.

140 προτέρου] Eust., προτέροιο libri 144] ab Aristarcho damnatus teste
 Ariston., quem cf. etiam ad H 10 149 ἦατο] Curtius, εἶπτο A, εἶπτο CD
 150 γήραϊ] γρ. καὶ γήραϊ schol. A (Did.?) 152 δειδροῦσ' Aristarch. libri,
 δένδρει Zenod. 153 πύργῳ] πύργῳ schol. A ad O 10 154 εἶδονθ' εἶδον
 Apoll. lex. 137, 34 al. 155 ἦχα] ὄχα Zenod. (et Crates. ? cf. schol. Nican.)

III

ἀλλὰ καὶ ὣς, τοίη περ ἑοῦσ', ἐν νηυσὶ νεέσθω,
μηδ' ἡμῖν τεκέεσσι τ' ὀλίπσω πῆμα λίποιτο. 160

ὣς ἔρ' ἔφασκεν, Πρίαμος δ' Ἑλένην ἐζελέσσατο φωνῇ·
δεῦρο πάροιθ' ἔλθοῦσα, φίλον τέκος, ἴξεν ἐμεῖο,
ἄφρα ἴδης πρότερόν τε πόσιν πηροῦς τε φίλους τε·
οἳ τί μοι αἰτιή εἶσι, θεοὶ κ' μοι αἴτιοί εἰσιν,
οἳ μοι ἐφώρμησαν πόλεμον πολύδακρον Ἀχαιῶν· 165
ὣς μοι καὶ τότ' ἔνδρα πελώριον ἐξονομήρης,
δὲ τις δὲ ἐστὶν Ἀχαιῶς ἀνὴρ ἦς τε μέγας τε.
ἦ τοι μὲν κεραιῇ καὶ μεῖζονες ἄλλοι ἔσσι·
καλὸν δ' οὕτω ἐγὼν οἳ πω ἴδον ἀφθαλμοῖσιν,
οὐδ' οὕτω γερασόν· βασιλῆι γὰρ ἀνδρὶ ἔοικεν. 170

τὸν δ' Ἑλένη μύθοισιν ἀμείβετο, διὰ γυναικῶν·
αἰδοῖός τε μοὶ ἔσσι, φίλε ἐκτρέ, δεινός τε·
ὣς ἄφρα φωνάμενός μοι ἀδεῖν κακόσ, ὀλίποτε δεῦρο
εἶμι σὺ ἐλόμην θάλαμον γυναικῶν τε λιποῦσα
παιδά τε τηλυγέτην καὶ δημηλιζίην ἑρσεταινήν. 175
ἀλλὰ τά γ' οὐκ ἐγένοντο· τὸ καὶ κλείουσα τέττηκα.
τοῦτο δέ τοι ἐρέω, ὃ μ' ἀνείρεαι ἰδὲ μεταλλάξ·
οὐτός γ' Ἀιοεΐδης, εἰρὴν κραίων Ἀγαμέμνων,
ἀμφοτέρων, βασιλεύς τ' ἀγαθὸς κρατερός τ' αἰχμητής·
δαῖρον αἶψ' ἐμὸς ἔσσε κνώπιδος, εἴ ποτ' ἔην γε. 180

ὣς φάτο, τὸν δ' ὁ γέρον ἠγρέσσατο φωνήσεν τε·
ὦ μέγαρ Ἀιοεΐδη, μοιρηγενές, ὀλβιόδαιμον,
ἦ ἴα νῦν τοι πολλοὶ δεδημίχαιτο ζῶροι Ἀχαιῶν.
ἴδης καὶ Φοῦγίην εἰσὶ λυθὸν ἀμπελόεσσαν,
ἔνθα ἴδον πλείστον Φοῦγας ἀνέρας εἰσολοπώλους, 185
λαοὺς Ὀϊφῆος καὶ Μυθόνοσ ἀνιθέοιο,
οἳ ἴα τότε ἔστρατόωντο παρ' ἄχθας Σαργαοῖο·
καὶ γὰρ ἐγὼν ἐπίταρος ἐὼν μετὰ τοῖσιν ἐλέχθην

162 ἴξεν] ἴξε flagitant Christius et Nauckius, cf. Aristarchi scripturam K 146

163 ἴδης] Zenod. (Cram. Epim. 209, 16 corr. a Ribbeckio et Ludwichio, cf. A 203) C. ἴδης Aristarch. AD 170 γὰρ] δε Athen. XIII p. 566 C 176 τὰ γ'] τὰ z' schol. A, γ' ἰσχυρίζεται δὲ καὶ τὰ γε' 188 ἐλέχθην] ἐλέχθη Strab. XII

III

ἤμεσι τῷ, ὅτε τ' ἦλθον Ἀμαζόνες ἀντιάνειραι·
 ἀλλ' οὐδ' οἱ τόσοι ἦσαν, ὅσοι ἐλίκοιτες Ἀχαιοί. 190

δεύτερον αὐτ' Ὀδυσῆα ἰδὼν ἐρέειν' ὁ γεραίος·
 εἶπ' ἔγε μοι καὶ τόνδε, φίλον τέκος, ὅς τις ὄδ' ἐστίν·
 μείων μὲν κεφαλῇ Ἀρχαίμενονος Ἀτρεΐδου,
 εἰρότερος δ' ὤμοισιν ἰδὲ στέροισι ἰδέσθαι.
 τεύχεα μὲν οἱ κείται ἐπὶ χθοῖνι πολυβοτείρη, 195

αὐτὸς δὲ κτίλος ὧς ἐπιπυλεῖται στήθεσ ἀνδρῶν·
 ἀραιῶ μιν ἐγὼ γε εἶσκω πηγεσιμάλλῳ,
 ὅς τ' οἶων μέγα πῶν διέροχεται ἀργεννῶν.

τὸν δ' ἤμειβει ἔπειθ' Ἑλένη Διὸς ἐκγεγαυῖα·
 οὔτος δ' αὖ Ἀεοριάδης πολύμητις Ὀδυσσεύς, 200
 ὅς τραφῆ ἐν δῆμῳ Ἰθάκης κρηναῖς περ εἰούσης
 εἰδὼς παντοίους τε δόλους καὶ μῆδεα πικρά.

τὴν δ' αὐτ' Ἀντήνωρ πεπνυμένος ἀντίον ἦδε·
 ὦ γύναι, ἦ μάλα τοῦτο ἔπος νημερτὲς εἶπες·
 ἦδη γὰρ καὶ δεῦρό ποτ' ἦλυθε δῖος Ὀδυσσεύς 205
 σεῦ ἔνεκ' ἀγγελίην σὺν ἀρηιφίλῳ Μενελάῳ·
 τοὺς δ' ἐγὼ ἐξείμισα καὶ ἐν μεγάροισι φίλησα,
 ἀμφοτέρων δὲ φωνὴν ἐδάην καὶ μῆδεα πικρά.

ἀλλ' ὅτε δὴ Τρώεσσιν ἐν ἀγρομένοιισιν ἔμυθεν,
 σιάντων μὲν Μενέλαος ἐπείραχεν εἰρέας ὄμους, 210
 ἔμψω δ' ἐξομένῳ γεραρότερος ἦεν Ὀδυσσεύς,
 ἀλλ' ὅτε δὴ μῆθους καὶ μῆδεα πᾶσιν ἔφαινον,
 ἦ τοι μὲν Μενέλαος ἐπιτροχάδην ἀγόρευεν,
 παῖρα μὲν, ἀλλὰ μάλα λιγέως, ἐπεὶ οὐ πολὺμνητός
 οὐδ' ἀφαιμαρτοεπίης· ἦ καὶ γένει ἴστερος ἦεν. 215
 ἀλλ' ὅτε δὴ πολύμητις ἀνείξιεν Ὀδυσσεύς,

p. 552 XIII p. 681 193 κεφαλῇ] libri, κεφαλῆν Aristarch. 198 οἶων] Ariston.
 Herodian., οἶων Aristarch. Ptolem. Ascal. AC 201 τραφῆ] τραφεῖ Buttmanus
 206 σεῦ] σεῖ Leeuwenius (sic ubicumque poni potest pro σεῖ), σῆς (ἔνεκ'
 ἀγγελίης] Zenod. teste Ariston. (ἦς teste Apoll. lex. 7, 14) ἀγγελίην] Bantleins
 coll. A 140, ἀγγελίης libri 211 ἐξομένῳ] ἐξομένῳ Zenod. D schol. V ad 9· 711
 212 ἔφαινον] ἔφαινον Casaubonus 215 ἦ] (vel ἦ) Nicanor, ζ A. τὸ CD

III στάσκειν, ἔπει δὲ ἴδεσκε κατὰ χθονὸς ὄμματα πῆξας,
 σκῆπτρον δ' οὔτ' ὀπίσω οὔτε προποτρῆς ἐνώμα,
 ἀλλ' ἀστεμφῆς ἔχεσκειν, αἰδορεῖ φῶτι ζοικῶς·
 φάϊς κεν ζῆλοτόν τε τιν' ἔμμεναι ἄφρονά τ' αὔτως· 220
 ἀλλ' ὅτε δὴ ὄπα τε μεγάλην ἐκ στήθεος εἶη
 καὶ ἔπει κηφάδεσσι ζοικότα χειμερίησιν,
 οὔκ ἂν ἔπειτ' Ὀδυσῆϊ γ' ἐρίσσειεν βροτὸς ἄλλος·
 [οὐ τότε γ' ὦδ' Ὀδυσῆος ἀγασσάμεθ' εἶδος ἰδόντες.]
 τὸ τρίτον αὐτ' Αἴαντα ἰδὼν ἐρέειν δ' ἑρκαῖός· 225
 τίς τ' ἄρ' ὄδ' ἄλλος Ἀχαιὸς ἀνὴρ ἡγὲς τε μέγας τε,
 ἕξοχος Ἀργείων κεραιήν τε καὶ εὐρέας ὤμους;
 τὸν δ' Ἐλένη τανύπεπλος ἀμείβετο, δία γυναικῶν·
 οἷτος δ' Αἴας ἐστὶ πελώριος, ἕρκος Ἀχαιῶν· 230
 Ἰδομενεὺς δ' ἐτέρωθεν ἐνὶ Κρήτεσσι θεὸς ὡς
 ἔστιγ', ἀμφὶ δέ μιν Κρητῶν ἀγοὶ ἡγερέθονται.
 πολλὰ μιν ξείνισσεν ἐρηίφιλος Μενέλαος
 οἴζῳ ἐν ἡμετέρῳ, ὁπότε Κρήτηθεν ἵκοιτο.
 νῦν δ' ἄλλους μὲν πάντας ὁρῶ ἐλίωπας Ἀχαιοὺς,
 οὓς κεν εὖ γροίην καὶ τ' οἴνομα μυθησαίμην· 235
 δαῖω δ' οὐ δύναιμι ἰδέειν κοσμήτορε λαῶν,
 Καστορά θ' ἱππόδαμον καὶ πύξ ἀγαθὸν Πολυδεύκεια,
 αἰτοκασιγνήτω, τῷ μοι μία γείνατο μήτηρ.
 ἢ οὐχ ἐσπέσθην Λακεδαιμόνος ἕξ ἑρατεινῆς,
 ἢ δεύρω μὲν ἔποντο νέεσσ' ἐνὶ ποταποπόροισιν, 240
 νῦν αὐτ' οὐκ ἐθέλουσι μάχην καταδύμεναι ἀνδρῶν,
 αἴσχεα δειδιότες καὶ ὀνειδέα πόλλ', ἃ μοι ἐστιν.
 ὡς φάτο, τοὺς δ' ἤδη κάτεχεν φρεσὶζοσ ἀἴα
 ἐν Λακεδαιμόνι αἰθι, φίλη ἐν πατρίδι γαίῃ.

219 αἰδορεῖ] libri optimi (αἰδορι superser. ε D), αἰδορι codd. dett. cf. Sitzler.
 Jahrb. f. Phil. 1880 p. 513 sqq.; an αἰδορι? 221 εἶη] codd. dett. Strab. I 17
 Gellius I 15, 3, εἶη AD, ἔει C 224] spurium esse vidit Bentleius 226 τίς τ'
 ἄρ'] τίς γάρ Trypho ap. Apoll. de conl. 506, 32 227 τε καὶ] Aristoph. Aristarch.,
 καὶ (τε om.) alii, ἢ δ' libri 237 ἱππόδαμον] ἱπποδάμον mavolt Christius
 Πολυδεύκεια] Πολυδεύκη C 240 ἢ] Nican., ἢ Herodian. δεύρω]
 libri mel., quod firmat Herodian. π. μον. λέξ. 26, 32, δεύρω dett. 244 φάτο]

III

Κήρυκες δ' ἀνὰ ἔστυ θεῶν φέρον ὄρκια πιστά,
 ἔορε δῦω καὶ οἶνον εὐφρονα, καρπὸν ἐρούρης,
 ἀσπῶ ἐν αἰγίῳ· φέρε δὲ χοιτῆρα φεινὸν
 κῆρυξ Ἰδαῖος ἠδὲ χρύσεια κύπελλα·
 ὠτρυνεν δὲ γέροντα παριστάμενος ἐπέεσσιν·
 ὄρσοε, Λαομεδοντιάδη, καλέουσιν ἔριστοι 245
 Τρώων θ' ἵπποδάμων καὶ Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων
 ἐς πεδίον καταβῆναι, ἵν' ὄρκια πιστὰ τάμητε·
 αὐτὰρ Ἀλέξανδρος καὶ ἐρηίφιλος Μενέλαος
 μαχοῖς ἐγγείησι μαχέσσοντ' ἀμφὶ γυναικί·
 τῷ δὲ νε νικήσαντι γυνή καὶ κτήμαθ' ἔποιτο· 255
 οἳ δ' ἄλλοι φιλότιτὰ καὶ δοκία πιστὰ ταμόντες
 ναίομεν Τροίην ἐριβόλακα, τοὶ δὲ νέονται
 Ἄργος ἐς ἵππόβοτον καὶ Ἀχαιίδα καλλιγύναικα.
 ὧς φάτο, δίηχσεν δ' ὁ γέρων, ἐκέλευσε δ' ἑταίρους
 ἵππους ζευγνύμεναι· τοὶ δ' ὀτραιέως ἐπίθοτο. 260
 ἂν δ' ἄρ' ἔβη Πρίαμος, κατὰ δ' ἠρία τεῖνεν ὀπίσσω·
 παρ δὲ οἳ Ἀντήνωρ περικαλλέα βήσατο δίφρον.
 τῷ δὲ διὰ Σκαιῶν πεδίοισθ' ἔχον ὠκέας ἵππους·
 ἀλλ' ὅτε δῆ ὁ ἵκοντο μετὰ Τρώας καὶ Ἀχαιοῖς,
 ἔξ ἵππων ἐποβάντες ἐπὶ χθόνα πομπιβόταιραν 265
 ἐς μέσσον Τρώων καὶ Ἀχαιῶν ἐστιχθώντο.
 ὦροντο δ' αὐτίκ' ἔπειτα ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
 ἂν δ' Ὀδυσσεὺς πολύμητις. αὐτὰρ κήρυκες ἀγαοὶ
 δοκία πιστὰ θεῶν σύναγον, χοιτῆροι δὲ οἶνον
 μίσγον, αὐτὰρ βασιλεῦσιν ἕδωκ' ἐπὶ χεῖρας ἔχευαν. 270
 Ἄτρεΐδης δὲ ἐρουσσάμενος χεῖρεσσι μάχαιραν,
 ἦ οἳ παρ ζήφρος μέγα κούλεδν αἰὲν ἄωροτο.

ἐῆ Zenod., de qua scriptura cf. Brugman. Probl. p. 30 252 τάμητε] τάμηαι D
 254 μαχέσσοντ'] Nauckius, μαχήσοιτ' A 259 ἑταίρους] Zenod. Ari-
 starch. libri mel., ἑταίρους alii (et codd. dett.) 262 βήσατο] praeferabat
 Aristarchus, tamen βήσατο scripsit teste Didymo; βήσατο superscr. α A,
 βήσατο C 270 ἔχευαν] ἔχευον Aristarch. C, ἔχευαν superscr. α A
 272 ἄωροτο] Herodian. AC, ἄροτο D

- III ἄρνων ἐκ κεφαλῶν τέμνειν τρίχας· αὐτὸρ ἔπειτα
 κίρνευς Τρώων καὶ Ἀχαιῶν νεῖμαν ἀρίστοις,
 τοῖσιν δ' Ἀτρεΐδης μεγάλ' εὔχετο χεῖρας ἐνεσχῶν· 275
 Ζεῦ πάτερ, Ἴδηθεν μεδέων, κίδιστε μέγιστε,
 Ἥλιός θ', ὃς πάντ' ἐφορῆς καὶ πάντ' ἐπεκουίης,
 καὶ ποταμοὶ καὶ γαῖα, καὶ ὅθ' ὑπένευθε καυόντας
 ἀνθρώπους τίνεσθον, ὃς τίς κ' ἐπίορκον ὁμόσση,
 ἡμεῖς μάρτυροι ἔσθε, φυλάσσετε δ' ὄρκια πιστά· 280
 εἰ μὲν κεν Μενέλαον Ἀλέξανδρος καταπέφρη,
 αὐτὸς ἔπειθ' Ἑλένην ἐχέτω καὶ κτήματα πάντα,
 ἡμεῖς δ' ἐν γῆσσι νεώμεθα ποταποπόροισιν·
 εἰ δέ κ' Ἀλέξανδρον κτείνῃ ξανθὸς Μενέλαος,
 Τρώας ἔπειθ' Ἑλένην καὶ κτήματα πάντ' ἀποδοῦναι, 285
 τιμὴν δ' Ἀργείοις ἀποτινέμεν ἦν τε ἔοικεν,
 ἢ τε καὶ ἐσσομένοισι μὲν ἀνθρώποισι πέληται.
 εἰ δ' ἂν ἐμοὶ τιμὴν Πριάμοις Πριάμοιό τε παῖδες
 τινέμεν οὐκ ἐθέλωσιν Ἀλεξάνδροιο πεσότοιο,
 αὐτὸρ ἐγὼ καὶ ἔπειτα μαχέσσομαι εἵνεκα ποιῆς 290
 ἀΐθι μένων, ἧὸς κε τέλος πολέμοιο κινήω.
 ἦ, καὶ ἀπὸ στομαχῶν ἄρνων τέμνε νηλεὶ χαλκῷ·
 καὶ τοὺς μὲν κατέθνηκεν ἐπὶ χθονὸς ἀσπείροντας,
 θνητοῦ δεινομένους· ἀπὸ γὰρ μένος εἴλετο χαλκός·
 οἶνον δ' ἐκ κρητῆρος ἀφυσσόμενοι δεπέεσσιν 295
 ἔλκεον ἠδ' εὔχοντο θεοῖς αἰειγενέτησιν.
 ὧδε δέ τις εἶπεσκεν Ἀχαιῶν τε Τρώων τε·

273 ἄρνων] ἄρνῶν Zenod. 276] Ζεῦ κίδιστε μέγιστε κελαινεφές, αἰθέροι
 νεῖμων Heraclit. Alleg. Hom. c. 3 et 23 Anon. περὶ βαρβ. κ. σολ. 198 Valek.
 280 μάρτυροι] Aristarch. libri; μάρτυρες Zenod. 282 ἐχέτω] ἀγέτω
 Plut. Symp. VIII 13 p. 742 A 286 δ'] τ' D ἦν τε] Heynius, ἦν τιν'
 libri, ἦν ἐπέοικεν Eust. 416, 15 289 τινέμεν] Nauckius, τίειν libri
 290 μαχέσσομαι] Nauckius, μαχίσσομαι Aristarch. libri 291 ἧος] εἰως libri
 κινήω] Curtius, κινήω codd. 292 ἀπὸ] Aristarch. libri, ἐπὶ αἰ πλείους'
 295 ἀφυσσόμενοι] Aristarch. C, ἀφυσσάμενοι alii gramm. et libri cet.
 (in A super α scriptum est ο)

- III Ζεῦ κύνδιστε μέγιστε καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι,
 ὀπλότεροι πρότεροι ἔπερ ὄρνια πιμύρεια,
 ὧδε σφ' ἐγκέφαλος χαμάδις ῥέει ὡς ὄδε οἶνος,
 αὐτῶν καὶ τελέων, ἄλοχοι δ' ἄλλοισι δαμεῖεν. 300
- ὣς ἔφην, οὐδ' ἔρα πῶ σφιν ἐπεχραΐαινε Κροτίων.
 τοῖσι δὲ Ἀρδανίδης Πριάμοιο μετὰ μῦθον ἔειπεν·
 κέκλυτέ μεν, Τρῶες καὶ ἐνκημίδες Ἀχαιοί·
 ἦ τοι ἐγὼν εἶμι προτὶ Ἴλιον ἡγεμόεσσαν 305
 ἔψ, ἐπεὶ οὐ πῶ τλήσοι' ἐν ὄφθαλμοῖσιν ὀρέσθαι
 μερονάμενον φίλον υἱὸν ἀρηγίλω Μενελάω·
 Ζεὺς μὲν που τό γε οἶδε καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι,
 ὀπλοτέρω θανάτοιο τέλος πεπωμένον ἐστίν.
 ἦ ῥα, καὶ ἐς δίφρον ἔραες θέτο ἰσόθεος φῶς, 310
 ἐν δ' ἔρ' ἔβαιν' αὐτός, κατὰ δ' ἠγίε τεῖνεν ὀπίσσω·
 παρ δέ οἱ Ἀντήνω περικελλέα βήσειτο δίφρον.
 τῷ μὲν ἔρ' ἔψορροι προτὶ Ἴλιον ἀπορέοιτο·
 ἔκτωρ δὲ Πριάμοιο πάϊς καὶ δῖος Ὀδυσσεὺς 315
 χῶρον μὲν πρῶτον διεμέτρεον, αὐτὰρ ἔπειτα
 κλήρους ἐν κινέῃ χαλκίρῃ πᾶλλον ἐλόντες,
 ὀπλότερος δὴ πρόσθεν ἀφείη χάλκεον ἔγχος.
 λαοὶ δ' ἠρήσαντο, θεοῖσι δὲ χεῖρας ἀνέσχον·
 ὧδε δέ τις εἶπεςκεν Ἀχαιῶν τε Τρῶων τε· 320
 Ζεῦ πάτερ, Ἰδηθεν μεδέων, κύνδιστε μέγιστε,
 ὀπλότερος τάδε ἔργα μετ' ἀμφοτέροισιν ἔθιγεν,
 τὸν δὲ ἀποφθίμενον δύναι δόμον Ἄιδος εἶσω,
 ἡμῖν δ' αὖ φιλότητα καὶ ὄρνια πιστὰ γενέσθαι.
 ὧς ἔρ' ἔφην, πᾶλλον δὲ μέγας χορηθαΐολος ἔκτωρ
 ἔψ ὀρώων· Πάριος δὲ θοῶς ἐκ κλήρος ὄρουσεν. 325
 οἳ μὲν ἔπειθ' ἔζοντο κατὰ στήχας, ἦχι ἐκάστω
 ἔπλοι ἀερσίποδες καὶ ποιζίλα τεύχε' ἔκειτο·

301 δαμεῖεν] A, μιγαῖεν CD schol. BL ad E 486, utrumque Eust. 417, 7

308 τό γε] τόδε D 312 βήσειτο] βήσαιτο C 318 θεοῖσι δέ] θεοῖς ἰδὲ

Nicanor C 326 ἦχι] Aristarch., ἦχι AC ἐκάστω] ἐκάστον Aristarch.

327 ἔκειτο] ἔκειντο C, cf. Porphy. p. 332, 3 Schrad.

III

αὐτὰρ δ' ἄρ' ὄμοισιν ἐδύσετο τεύχεα καλὰ
 δίος Ἀλέξανδρος. Ἑλένης πόσις ἠνζόμοιο.
 κρημίδας μὲν πρῶτα περὶ κρήμησιν ἔθιγεν 330
 καλὰς, ἀργυρέοισιν ἐπισφινδίοις ἀραρούϊας·
 δεύτερον αὖ θώρηκα περὶ στήθεσσιν ἔδυεν
 οἷο κασιγρήτοιο Ἀγκάονος, ἤρμοσε δ' αὐτῷ.
 ἀμφὶ δ' ἄρ' ὄμοισιν βάλετο ξίφος ἀργυρόηλον,
 χάλκεον, αὐτὰρ ἔπειτα σάκος μέγα τε στιβαρόν τε· 335
 κρατὶ δ' ἐπ' ἰφθίμῳ κενέην εὐτυχιον ἔθιγεν,
 ἵπποισιν· δεινὸν δὲ λόφος καθύπερθεν ἔνευεν.
 εἴλετο δ' ἄλκιμον ἔγχος, ὃ οἱ παλάμησιν ἀρήρει.
 ὧς δ' αὐτως Μενέλαος ἀρήϊος ἔντε' ἔδυεν.
 οἱ δ' ἐπεὶ οὖν ἐκάτερθεν ὁμίλου θωρήχθησαν, 340
 ἔς μέσσον Τρωῶν καὶ Ἀχαιῶν ἐστιχόωντο
 δεινὸν δεροζόμενοι· θάμβος δ' ἔχεν εἰσορόωντας
 Τρωῶς θ' ἵπποδάμοις καὶ ἐκκρημίδας Ἀχαιοῦς.
 καὶ ὃ ἔγχος σιγήτην διαιμετροτήν ἐνὶ χώρῳ
 σείοντ' ἐγγείας, ἀλλήλοισιν νοτέοντε. 345
 πρόσθε δ' Ἀλέξανδρος προΐει δολιχόσκιον ἔγχος,
 καὶ βάλεν Ἀιρεΐδαο καὶ ἀσπίδα πάπποσ' εἰσιν·
 οὐδ' ἔρορξεν χαλκός. ἀνεγνάμφθη δὲ οἱ αἰχμῇ
 ἀσπίδ' ἐνὶ κρατερῇ, ὃ δὲ δεύτερος ὤροντο χαλκῷ
 Ἀιρεΐδης Μενέλαος, ἐπενξάμενος Ἀὶ πατρί· 350
 Ζεῦ ἔνα, δὸς τίσεσθαι ὃ με πρότερος κὰκ' ἔοργεν,
 δίον Ἀλέξανδρον, καὶ ἐμῆς ἐπὶ χερσὶ δάμασσον,
 ὄφρα τις ἐρορήσῃ καὶ ὀψιγόνων ἀνθρώπων
 ξεινοδόξον κακὰ ῥέξαι, ὃ κεν φιλότῃα παρὰσχη.
 ἦ ῥα, καὶ ἀμπεπαλὸν προΐει δολιχόσκιον ἔγχος, 355

328 ἐδύσειτο] ἐδύσατο CD 334 sq.] damnavit Zenod. 338 ὃ οἱ παλά-
 μησιν ἀρήρει] ἀεχαμῆρον ὀξεί χαλκῷ ἐν ἔλλῳ schol. A (K 135 O 481)
 338] huic subiunxit Zenod.: ἀμφὶ δ' ἄρ' ὄμοισιν βάλετ' ἀσπίδα θυσσανόεσσαν
 (sic Vilhoisonus, τισσανόεσσαν cod. A) 348 χαλκός] Aristarch. A Dm², χαλκόν
 alii CD m¹ 349 ἀσπίδ' ἐν] eodd. dett., cf. Aristarchi scripturam H 272, ἀσπίδα
 ἐν melior. 352] ἐθετεῖται Ariston. δάμασσον] δαμῆραι Aristarch.

III καὶ βάλε Πριεμίθεο κατ' ἀσπίδα πάντοσ' εἰσιν.
 διὰ μὲν ἀσπίδος ἦλθε φεικίης ὄζουμον ἔγχος,
 καὶ διὰ θώρακος πολυδαδάλου ἠρήρειστο·
 ἀντιχρὸν δὲ περὰ λατέρην διέμυσε χιτῶνα
 ἔγχος· ὃ δ' ἐκλίνθη καὶ ἀλευετο κῆρα μέλειεν· 360
 Ἄτρεΐδης δὲ ἐρουσσάμενος ξίφος ἀρηρόηλον
 πλῆξεν ἀνεσχόμενος κόρυθος φέλον· ἀμφὶ δ' ἔρ' αἰτή
 τοιχθά τε καὶ τετραχθά διατροχφέν ἔλπεσε χειρός.
 Ἄτρεΐδης δ' ὤμωξε ἰδὼν εἰς οὐρανὸν εἶον·
 Ζεῦ πάτερ, οὐ τίς σεῖο θεῶν ὀλοώτερος ἄλλος· 365
 ἦ τ' ἐφάμην τίσεσθαι Ἀλέξανδρον κακότητος·
 νῦν δέ μοι ἐν χείρεσσι ἔγη ξίφος, ἐκ δέ μοι ἔγχος
 ἠήχθη παλάμηφιν ἐτώσιον, οὐδὲ δάμασσε.
 ἦ, καὶ ἐπαΐξας κόρυθος λάβεν ἵπποδασείης.
 ἔλκε δ' ἐπιστρέψας μετ' ἐνκνήμιδας Ἀχαιοῖς· 370
 ἔρχε δέ μιν πολυγεστος ἱμάς ἀπαλὴν ἐπὶ δειρῖν,
 ὅς οἱ ὑπ' ἀνθερωῶτος ὄχεις τέτατο τροφελείης.
 καὶ νῦ κεν εἶρουσέν τε καὶ ὄσπετον ἦρετο κῆδος,
 εἰ μὴ ἔρ' ὄξυ νόησε Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη,
 ἦ οἱ ὄηξεν ἱμάτια βοῶς ἴφι κταμένοιο· 375
 κεινὴ δὲ τροφάλεια ἐμ' ἔσπετο χεῖρὶ πεχείη.
 τὴν μὲν ἔπειθ' ἦρωσ μετ' ἐνκνήμιδας Ἀχαιοῖς
 ὄηψ' ἐπιδιμήσας, κόμισεν δ' ἐρήρης ἐταῖροι.
 αὐτὰρ δ' ἔψ ἐπόρουσε κατακτάμεναι μενεαίων
 ἔγχει χαλκείῳ· τὸν δ' ἐξήραξ' Ἀφροδίτη 380
 θεῖα μάλ' ὧς τε θεός, ἐκάλυψε δ' ἔρ' ἠέρι πολλῆ,
 καὶ δ' εἶσ' ἐν θαλάμῳ ἐνώδεϊ κήθευτι.

359 περὰ] AC, περὰ D 362 αἰτή] Aristarch. (scil. τῆ τροφελείῃ
 Didym.), sic 'αἰ χειρώστεροι καὶ πλείονες' secundum schol. V, αἰτῶ alii gram-
 et libri 364 εἶρουέν] Aristarch., αἰπέν Zenod. 366 τίσεσθαι] Cobetus.
 τίσεσθαι libri, cf. v. 28 368 οὐδὲ δάμασσε] οὐδ' ἐδάμασσε Ammonius.
 quam lectionem in altera Aristarchi editione fuisse recte suspicatus est Lud-
 wichiſius (I 239); οὐδ' ἐβαλόν μιν libri, quod explicat Aristonicus (fortasse
 alteri Aristarchi recensioſi tribuendum putat Ludwighiſius) 373 εἶρουσέν τε
 καὶ] ἐξείρουσεν) καὶ Aristoph. ἦρετο] ἦρετο Cobetus

III

αὐτῇ δ' αἶψ' Ἑλένην καλέουσ' ἵε· τὴν δὲ κίχανεν
πύργῳ ἔφ' ὑψηλῷ, περὶ δὲ Τρωαὶ ἄλις ἦσαν.

χειρὶ δὲ νεκταρέου ἑανοῦ ἐτίναξε λαβοῦσα,

385

γογῆ δέ μιν εἰκυῖα παλαιγενεὶ προσέειπεν

εἰροκόμῳ, ἣ οἱ Λακεδαιμόνι καιτοώσῃ

ἦσκειν εἴρια καλά, μάλιστα δέ μιν φιλέεσκεν·

τῇ μιν εἰσαμένη προσεφώνεε δι' Ἀφροδίτῃ·

δεῦρ' ἴθ' Ἀλέξανδρός σε καλεῖ οἰκόνδε νέεσθαι

390

κείμενος ἐν θαλάμῳ καὶ δινωτοῖσι λέχεσσι,

κἀλλεῖ τε στήλβων καὶ εἴμασιν· οὐδέ γε φάτις

ἄνδρῳ μαχεσσάμενον τόν γ' ἐλθέμεν, ἀλλὰ χορόνδε

ἔρχεσθ' ἢ χοροῖο νέον λίγοντα καθεῖξιν.

ὣς φάτο, τῇ δ' ἔρα θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι βροίεν.

395

καὶ ὅ' ὥς οὖν ἐνόησε θεᾶς περικαλλέα δειοῖν

στήθεά θ' ἡμερόετα καὶ ἄμματα μαρμαίροντα,

θάμβησέν τ' ἔφ' ἔπειτα ἔπος τ' ἔφρατ' ἔξ τ' ὀνόμαζεν·

δαιμονίη, τί με ταῦτα λιλαίεα ἠεροσπεύειν;

ἦ πῆ με προτέρω πόλιών ἐδὲ καιομενίων

400

ἔξεις ἢ Φουγίης ἢ Μηρονίης ἐρατεινῆς,

εἴ τίς τοι καὶ κείθι φίλος μερόπων ἀνθρώπων;

οἴνεκα δὲ νῦν δίων Ἀλέξανδρον Μενέλαος

κηχίρας ἐθέλει σιγερῶν ἐμὲ οἴκαδ' ἄγεσθαι,

τοῖνεκα δὲ νῦν δεῦρο δολοφρονέουσα παρέστις;

405

ἴσο παρ' αὐτὸν ἰοῦσα, θεῶν δ' ἀπόειπε κελεύθου,

μηδ' εἴ σοῖσι πόδεσσιν ἔποστρέψειας Ὀλύμπου,

ἀλλ' αἰεὶ περὶ κείνον ὀΐνε καὶ ἐφύλασσε,

εἰς ὃ κέ σ' ἢ ἄλοχον ποιήσεται ἢ ὃ γε δούλην.

384 Τρωαί] Τρωαὶ libri mel. 385 ἐτίναξε] .^ρ (φε)ἐτίναξε Leuwenius

387 καιτοώσῃ] Aristarch. (cf. Did. ad Z 415), καιταώσῃ libri, καιταωόσῃ Athen.

V 191 388 ἦσκειν] Aristarch. (Didym. ad ρ 359) cf. Eust. 428, 1, ἦσαι D m²

391 κείμενος] Nauckius (Mél. Gréco-Rom. III 581), κείνος ὃ γ' (interpunctio-
ne maiore anteposita) codd. 393 μαχεσσάμενον] μαχησάμενον A ἐλθέμεν]

Bekkerus, ἐλθεῖν libri 396-418] ἀφειτοῦνται Ariston. 402 καὶ κείθι] Ari-

starch. AC, κέκείθι alii D 406 ἀπόειπε κελεύθου] Aristarch. teste Didymo,

ἀπόειπε κελεύθου libri (et schol. A Ariston. ad Γ 395) 409] ἀφειτοῦσιν schol.

III	<p>ζεῖσε δ' ἐγὼν οὐκ εἶμι, νεμεσσητὸν δέ κεν εἶη, κείνου πορσανέουσα λέχος· Τρωαὶ δέ μ' ὀπίσσω πᾶσαι μομήσονται· ἔγω δ' ἄχε' ἄχοιτα θυμῷ. τὴν δὲ χολωσαμένη προσεφώνεε δι' Ἀφροδίτη· μή μ' ἔρεθε, σχετλίη, μή χωσαμένη σε μεθήω, τὼς δέ σ' ἀπεχθήρω ὡς νῦν ἔκπαγλα φίλησα, μέσσω δ' ἀμφοτέρων μητίσομαι ἔχθεα λυγρὰ, Τρώων καὶ Δαναῶν, σὺ δέ κεν κακὸν οἶτον ὄληαι. ὣς ἔφατ', ἔδεισεν δ' Ἐλένη, Διὸς ἐκχεγαῖα, βῆ δὲ κατασχομένη ἐανῶ ἀργῆτι φαεινῷ, σιγῇ, πάσας δὲ Τρωὰς λάθειν· ἴργε δὲ δαίμων. αἶ δ' οὐτ' Ἀλεξάνδροιο δόμον περιβαλλέ' ἵκοντο, ἀμφίπολοι μὲν ἔπειτα θοῶς ἐπὶ ἔργα τράποντο, ἦ δ' εἰς ὑπόροφον θάλαμον κίε διὰ γυναικῶν. τῇ δ' ἄρα δίφρον ἐλοῦσα φιλομειδῆς Ἀφροδίτη ἀντί' Ἀλεξάνδροιο θεὰ κατέθηκε φέρουσα· ἔνθα καθί' Ἐλένη, κόρη Διὸς αἰγιόχοιο, ὅσσε πάλιν κλίνασα, πόσιν δ' ἠρίπατε μύθῳ· ἦλυθεσ ἐκ πολέμου· ὡς ὄφελεσ ἀτόθ' ὀλέσθαι ἀνδρὶ δαμῆεσ κρατερῷ, ὃσ ἐμὸσ πρότεροσ πόσισ ἦεν. ἦ μὲν δὴ πρὶν γ' εὐχε' ἀρηγίλου Μενέλαου σῆ τε βίη καὶ χερσὶ καὶ ἔργεϊ φέρτεροσ εἶναι· ἀλλ' ἴθι νῦν προκάλεσσαι ἀρηγίλου Μενέλαου ἐξαῖτισ μαχέσασθαι ἐναντίον. ἀλλὰ σ' ἐγὼ γε παύεσθαι κέλομαι, μηδὲ ξανθῷ Μενελάῳ ἀντίβιον πόλεμον πολεμιζέμεν ἠδὲ μάχεσθαι</p>	<p>410 415 420 425 430 435</p>
-----	---	--

HMQR ad δ 12 411 κείνου] κείνω Grashofius πορσανέουσα] AD (Aristarch. ? cf. La Rochii Hom. Textkr. 344), πορσανέουσα C 412 ἄχοιτα θυμῷ] ἀχοιτόμυθα D 414 μεθήω] Curtius, μεθείω libri 415 ἔκπαγλα φίλησα] Aristarch., ἔκπαγλ' ἐφίλησα codd. mel. 416 μέσσω] μέσσω D ἔχθεα] A, ἄχθε C D; utrumque Aristarch., ἄλγεα alii teste Didymo 423-426] Zenod. sic transformavit: ἀντὶ δ' ἀντίον ἵξεν Ἀλεξάνδροιο ἀνακτοσ 424-426] cf. schol. Dion. Thrac. 737, 8 B. 430 πρὶν γ'] πρὶν C D 432-436] ἀφειοδῆται Ariston. 434 παύεσθαι] Aristarch. C, παύσασθαι AD 435 πολεμιζέμεν] Bekkerus, πολεμιζέειν libri

- III ἀφραδέως, μή πως τάχ' ἐπ' αὐτοῦ δοιοὶ δαμῆης.
 τὴν δὲ Πάρις μύθοισιν ἀμειβόμενος προσέειπεν·
 μή με, γύναι, χαλεποῖσιν ὀνειδέσει θυμὸν ἔνιπτε.
 νῦν μὲν γὰρ Μενέλαος ἐνίκησεν σὺν Ἀθήνῃ,
 κείνον δ' αὔτις ἐγώ· παρὰ γὰρ θεοὶ εἰσι καὶ ἡμῖν. 440
 ἀλλ' ἄγε δὴ φιλότῃ τραπήομεν ἐννηθέντε·
 οὐ γὰρ πώ ποτέ μ' ὧδέ γ' ἔρος φρένας ἀμφεκάλυψεν,
 οὐδ' ὅτε σε πρῶτον Λακεδαιμόνος ἐξ ἔρατεινῆς
 ἔπλεον ἀρπάξας ἐν ποταπόροισι νέεσσιν,
 νῆσῳ δ' ἐν Κρανάῃ ἐμίγην φιλότῃ καὶ ἐνῆ, 445
 ὣς σεο νῦν ἔραμαι καὶ με γλυκὺς ἡμερος αἰρεῖ.
 ἦ ῥα, καὶ ἦρχε λέγασθε κίων· ἕμα δ' εἶπει' ἄκοιτις.
 τὼ μὲν ἄρ' ἐν τροχτοῖσι κατεύνασθεν λεχέεσσιν,
 Ἄτρεΐδης δ' ἀν' ὀμίλον ἐφοῖτα θηροὶ ἔοικώς,
 εἴ ποιν ἔσαθρήσειεν Ἀλέξανδρον θεοειδέα. 450
 ἀλλ' οὐ τις δύνατο Τρώων κλειτῶν τ' ἐπιζούρων
 δεῖξαι Ἀλέξανδρον τότ' ἀρημφίλῳ Μενελάῳ.
 οὐ μὲν γὰρ φιλότῃ γ' ἐκεῖθ' ἀνον, εἴ τις ἴδοιτο·
 ἴσον γὰρ σφιν πᾶσιν ἀπήχθετο κηρὶ μελαίνῃ.
 τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων· 455
 κέκλυτέ μεν, Τρῶες καὶ Δάρδανοι ἦδ' ἐπίζουροι·
 νίκη μὲν δὴ φαίνεται ἀρημφίλου Μενελάου·
 ἔμεῖς δ' Ἀργεῖν' Ἑλένην καὶ κτήμαθ' ἕμ' αὐτῇ
 ἔδδοτε, καὶ τιμὴν ἀποτινέμεν ἦν τε ἔοικεν,
 ἦ τε καὶ ἔσσομένοισι μετ' ἀνθρώποισι πέληται. 460
 ὧς ἔφατ' Ἄτρεΐδης, ἐπὶ δ' ἦγεον ἄλλοι Ἀχαιοί.

436 δαμῆης] Aristarch. (δαμείης schol. A, corr. Bekkerus), δαμείης CD, δαμασθῆς A 438 θυμὸν ἔνιπτε] μῦθον ἔνιπτε D 441 τραπήομεν] Curtius τραπέλομεν libri ἐννηθέντε] ἐννηθέντες D 442 ἔρος] ἔρωσ libri (sed cf. Eust. 433, 10) 445 Κρανάῃ] cf. schol. D, κραναῆ A 447 ἦρχε] Barnesius, ἄρχε libri 459 ἀποτινέμεν] Aristarch., ἀποτίνετον Zenod.; ἀποτίνετε pro vera scriptura habet La Rocheius ἦν τε] Heynius, cf. ad 286, ἦν τιν' libri

ΙΛΙΑΔΟΣ Δ

ΟΡΚΙΩΝ ΣΥΓΧΥΣΙΣ.

ΑΓΑΜΕΜΝΟΝΟΣ ΕΠΙΠΩΛΗΣΙΣ

ΙΙΙ Οἱ δὲ θεοὶ πᾶρ Ζητὴ καθήμενοι ἠγορόωντο
 χρυσέω ἐν δαπέδῳ, μετὰ δὲ σφισι πότνια Ἥβη
 νέκταρ ἕοινοχόει· τοὶ δὲ χρυσέοισι δέπασσιν
 δειδέχατ' ἄλλήλους, Τρώων πόλιν εἰσορόωντες.
 αὐτίκ' ἐπειρᾶτο Κρονίδης ἕρεθίζεμεν Ἥοηρ
 κερτομίοισι ἔπεσσι παραβλήθην ἀγορεύων· 5
 δοιαὶ μὲν Μενελάω ἀρηγόνες εἰσὶ θεῶων,
 Ἥοη τ' Ἀργεΐη καὶ Ἀλαζκομενηὶς Ἀθήνη.
 ἀλλ' ἦ τοι ταὶ νόσφι καθήμεναι εἰσορόωσαι
 τέρπεσθον· τῷ δ' αὖτε φιλομυειδὴς Ἀφροδίτη 10
 αἰεὶ παρμέμβλωκε καὶ αὐτοῦ κῆρας ἐμύνει,
 καὶ νῦν ἐξεσάωσεν διόμενον θανάεσθαι.
 ἀλλ' ἦ τοι νίκη μὲν ἀρηγίλου Μενελάου·
 ἡμεῖς δὲ φραζώμεθ' ὅπως ἔσται τάδε ἔργα,
 ἦ ὅ αὐτίς πόλεμόν τε κερδὸν καὶ φύλοπιν αἰτήρ 15
 ὄροσμεν, ἦ φιλότιτα μετ' ἀμφοτέροισι βάλωμεν.
 εἰ δ' αὖ πως τόδε πᾶσι φίλον καὶ ἰδὸν γένοιτο.
 ἦ τοι μὲν οἰκέοιτο πόλις Πριάμοιο ἄνακτος,
 αὐτίς δ' Ἀργεΐην Ἑλένην Μενέλαος ἄγοιτο.

3 ἕοινοχόει] ἕφροχόει libri cum Herodiano, ἐφροχόει pro Zenodoti lec-
 tione habuisse quosdam refert Didym. χρυσέοισι δέπασσιν] Nauckius, χρυ-
 σέοις δεπάσσιν libri 6 κερτομίοισι ἔπεσσι] Nauckius, κερτομίοις ἔπεσσι
 libri 12 ἐξεσάωσεν] .^o ἐξ. Leeuwenius 17 αὐ πως] Aristarch., αὐτως [sic
 A in lemmate, αὐτως in textu et schol.] Aristoph., αὐτως CD γένοιτο]
 γένοιτο Aristophanem, πέλοιτο Aristarchum scripsisse refert schol. V, sed cf.
 Ludwichium I 243

IIII ὧς ἔφαθ', αἱ δ' ἐπέμυξαν Ἀθηναίη τε καὶ Ἥρη· 20
 πλησίαι αἱ γ' ἦσαν, κατὰ δὲ Τρώεσσι μεδέσθην.
 ἦ τοι Ἀθηναίη ἀκέων ἦν οὐδέ τι εἶπεν,
 σκυζομένη Διὶ πατρί, χόλος δέ μιν ἀγχιος ἔρει·
 Ἥρη δ' οὐκ ἔχαδεν στήθος χόλον, ἀλλὰ προσήδα· 25
 αἰνότατε Κρονίδη, ποῖον τὸν μῦθον ἔειπες;
 πῶς ἐθέλεις ἄλιον θεῖναι πόνον ἦδ' ἀτέλεστον
 ἰδοῦσα θ' ὄν ἰδρωσα μόγῳ, καμέτην δέ μοι ἵπποι
 λαὸν ἀγειροῖσσι, Πριάμῳ κατὰ τοῖό τε παισίν.
 ἔοδ'· ἀτὰρ οἱ τοι πάντες ἐπαινέομεν θεοὶ ἄλλοι.
 τὴν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς· 30
 δαιμονίη, τί νῦν σε Πριάμος Πριάμοιό τε παῖδες
 τόσσα κατὰ ῥέζουσιν, ὃ τ' ἀσπερχές μενεαίνεις
 ἵλιον ἐξαλαπάξαι ἐνζυμίμενον πτολίεθρον;
 εἰ δὲ σὺ γ' εἰσελθοῖσα πύλας καὶ τείχεα μακρὰ 35
 ὤμων βεβρόθους Πριάμον Πριάμοιό τε παῖδας
 ἄλλους τε Τρώας, τότε κεν χόλον ἐξακέσαιο.
 ἔρξον ὅπως ἐθέλεις· μὴ τοῦτό γε νεῖκος ὀπίσσω
 σοὶ καὶ ἐμοὶ μέγ' ἔρισμα μετ' ἀμφιτέροισι γένηται.
 ἄλλο δὲ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσιν· 40
 ὀπίσσω κεν καὶ ἐγὼ μεμαῶς πόλιν ἐξαλαπάξαι
 τὴν ἐθέλω, ὅθι τοι φίλοι ἀνέρες ἐγγεγάασιν,
 μὴ τι διατρίβειν τὸν ἐμὸν χόλον, ἀλλὰ μ' ἔῤῃσαι.
 καὶ γὰρ ἐγὼ σοὶ δῶκα ἐκὼν ἀέροντί γε θυμῷ.
 αἱ γὰρ ἐπ' ἠελίῳ τε καὶ οὐρανῷ ἀστερόεντι 45
 κραιπνοῖσι πόλῃσι ἐπιχθονίων ἀνθρώπων,
 τάων μοι περὶ κῆρι τίεσκετο Ἴλιος ἱρή
 καὶ Πριάμος καὶ λαὸς ἐνμυελίῳ Πριάμοιο.
 σὺ γὰρ μοὶ ποτε βωμὸς ἐδένετο δαιτὸς εἴσης
 λοιβῆς τε κνίσσης τε· τὸ γὰρ λάχομεν γέρας ἡμεῖς.

20 ἐπέμυξαν] ἐπέμυξαν Cram. An. Par. III 378 27 ἰδοῦσα] Nauckius,
 ἰδού codd. 33 ἵλιον] Ἔλιον Bekkerus 41 ἐγγεγάασιν] ἐγγεγάασι(r) UD
 43 δῶκα ἐκὼν] δῶκ' ἀέκων Trypho 48 βωμὸς] θυμὸς Eust. 443, 22

III

τὸν δ' ἤμειβετ' ἔπειτα βοῶπις πότνια Ἥρη·
 ἦ τοι ἐμοὶ τρεῖς μὲν πολὺ φίλταταί εἰσι πόλεις,
 Ἄργος τε Σπάρτη τε καὶ εἰρουμένη Μυκῆνη·
 τὰς διαπέροσαι, εἴ ἂν τοι ἀπέχθωνται περὶ κῆρ·
 τῶν οὐ τοι ἐγὼ πρόσθ' ἴσταμαι οὐδὲ μαχίρω.
 εἴ περ γὰρ φθονέω τε καὶ οὐκ εἰῶ διαπέροσαι,
 οὐκ ἀνύω φθονέουσ', ἐπεὶ ἦ πολὺ φέρετός ἐσσι.
 ἀλλὰ χοῆ καὶ ἐμὸν θέμεναι πόρον οὐκ ἀτέλεστον·
 καὶ γὰρ ἐγὼ θεὸς εἰμι, γένος δέ μοι ἔνθεν ὄθεν σοί,
 καὶ με προσβυτάτην τέκετο Κρόνος ἀγκυλομήτης,
 ἀμφότερον, γενεῇ τε καὶ οἴνεκα σὶ παρόχοιτις
 κέκλημαι, σὺ δὲ πᾶσι μετ' ἀθανάτοισι ἀνάσσεις.
 ἀλλ' ἦ τοι μὲν ταῦθ' ἔποεῖζομεν ἀλλήλοισιν,
 σοὶ μὲν ἐγὼ, σὺ δ' ἐμοί· ἐπὶ δ' ἔψονται θεοὶ ἄλλοι
 ἀθάνατοι, σὺ δὲ θᾶσσον Ἀθηναίη ἐπιπέλαι
 ἐλθέμεν ἐς Τρώων καὶ Ἀχαιῶν φίλοισιν αἰνήν,
 πειρῶν δ' ὣς κεν Τρῶες ὑπερκύδαυτας Ἀχαιοὺς
 ἔοξωσιν πρότεροι ὑπὲρ ὄρασι δηλήσασθαι.
 ὣς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθῃσε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε·
 αὐτίκ' Ἀθηναίην ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 αἴψα μάλ' ἐς στρατὸν ἐλθε μετὰ Τρῶας καὶ Ἀχαιοὺς,
 πειρῶν δ' ὣς κεν Τρῶες ὑπερκύδαυτας Ἀχαιοὺς
 ἔοξωσιν πρότεροι ὑπὲρ ὄρασι δηλήσασθαι.
 ὣς εἰπὼν ὤτρυνε πάρος μεμαῖται Ἀθήνη·
 βῆ δὲ κατ' Οὐλύμποιο κροῖων ἀΐξουσα,
 οἶον δ' ἀστέρ' ἔηκε Κρόνον πέρις ἀγκυλομήτεω,
 ἢ καύτησι τέρας ἢ ἐστρατῶ εὐρέϊ λαῶν,
 λαμπρόν· τοῦ δέ τε πολλοὶ ἀπὸ σπινθήρες ἴεσαν·
 τῷ εἰκῆτ' ἦξεν ἐπὶ χθόνα Παλλὰς Ἀθήνη,
 καὶ δ' ἔθορ' ἐς μέσσον· θάμβος δ' ἔχεν εἰσορόωντας

55 sq.] ἀθετοῦνται Ariston.

56 φέρετός] φέρετατος A marg. D

59 ἀγκυλομήτης] ἀγκυλόμαχης Nauckius 62 ταῦθ' ἔποεῖζομεν] ταῖς ἐπιπέλαι-
 ξομεν Apoll. de synt. 123, 13 75 ἀστέρ' ἔηκε] Barnesius et Bentleius, ἀστέρας
 ἦκε libri

- IIII Τρωάς θ' ἵπποδάμοις καὶ ἐκνήμιδας Ἀχαιοίς. 80
 ὧδε δέ τις εἶπεςκε ἰδὼν ἐς πλησίον ἄλλον·
 ἦ ὃ ἄ τις πόλεμος τε κακὸς καὶ φύλοπις αἰνή
 ἔσσεται, ἦ φιλότῃτα μετ' ἀμφοτέροισι τίθησιν
 Ζεὺς, ὅς τ' ἀνθρώπων ταμίης πολέμοιο τέτυκται.
 ὧς ἔρα τις εἶπεςκεν Ἀχαιῶν τε Τρώων τε. 85
 ἦ δ' ἀνδρὶ ἰκέλη Τρώων κατεδύσεθ' ὄμιλον,
 Λαοδόκῳ Ἀντηρορίδῃ, κρατερῶ εἰχηρῆ,
 Πάριδρον ἀντίθεον διζήμενῃ, εἴ που ἐφείροι.
 εἶρε Ανκάονος υἱὸν ἀμύμονά τε κρατερόν τε 90
 ἔσταότ' ἀμφὶ δέ μιν κρατερὰ στίχες ἀσπιστίων
 λαῶν, οἳ οἳ ἔποντο ἀπ' Αἰσθήποιο ῥοάων.
 ἀγχοῦ δ' ἴσταμένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 ἦ ῥά νύ μοί τι πίθοιο, Ανκάονος υἱέ δαΐφρον;
 τλαίης κεν Μενελάῳ ἐπιπροέμεν ταχὺν ἰόν, 95
 πᾶσι δέ κεν Τρώεσσι χάριν καὶ κῆδος ἄροιο,
 ἐκ πάντων δὲ μάλιστα Ἀλεξάνδρῳ βασιλῆι.
 τοῦ κεν δὴ πάμπρωτα παρ' ἀγλαὰ δῶρα φέροιο,
 αἷ κέ ἴδη Μενέλαον ἐρήμιον Ἀτρέος υἱόν,
 σῶ βέλει δημιθέτα πυρῆς ἐπιβάντ' ἀλεγεινῆς.
 ἀλλ' ἔγ' δίστευσον Μενελάου κνδαλίμοιο, 100
 εἴχεο δ' Ἀπόλλωνι λυκίηνεὶ κλυτοτόξῳ
 ἀρῶν πρωτογόνων ῥέξειν κλειτὴν ἐκατόμβην
 οἴκαδε ροστήσας ἱερῆς εἰς ἔστυ Ζελαίης.
 ὧς φάτ' Ἀθηναίη, τῷ δὲ φρένας ἄφρονι πεῖθεν·
 αὐτίκ' ἐσύλα τόξον ἐνύσοον ἰξάλου αἰγὸς 105
 ἀγρίου, ὃν ῥά ποτ' αὐτὸς ἐπὶ στέροιο τυχήσας
 πέτρης ἐκβαίοντα, δεδεγμένος ἐν προδοκῆσιν,
 βεβλίξει πρὸς στήθος· ὃ δ' ὑπτιος ἔμπεσε πέτροι.

86 κατεδύσεθ'] κατεδύσεθ' Α, κατεδύσεθ' CD 88 εἴ που ἐφείροι] εἶρε
 δὲ τότε omisso versu qui sequitur Zenod. 92 ἔπεα πτερόεντα προσηύδα]
 προσέφη γλαυκῶπις Ἀθήνη dett. pars 94 ἐπιπροέμεν] Menecrates Miles. libri,
 ἐπι προέμεν Aristarch. 97 παρ'] Herodian. παρ' dett. 102 ἀρῶν πρωτο-
 γόνων] ἄ. πρωτοτόξων Etym. Gud. 78, 58; ἄρας πρωτογόνους Cram. Epim. 33, 18

III

τοῦ κέρα ἐκ κεφαλῆς ἐκκαιδεκάδωρα πεφύζει·
 καὶ τὰ μὲν ἀσκήσας κεραιοξόος ἦρασε τέκτων,
 πᾶν δ' ἐν λειήρας χροσείην ἐπέθηκε κορώνην.
 καὶ τὸ μὲν εὖ κατέθηκε τανυσσάμενος, ποτὶ γαίῃ
 ἀγκλίνας· πρόσθεν δὲ σάκεα σχέθον ἐσθλοὶ ἑταῖροι,
 μὴ πρὶν ἀνάξειαν ἀρήιοι νῆες Ἀχαιῶν,
 πρὶν βλῆσθαι Μενέλαον ἀρήιον Ἀτρέος υἱόν.
 αὐτὰρ δ' οὐλα πῶμα φερόετρες, ἐκ δ' ἔλει' Ἴον
 ἀβλήτα πτερόεντα, μελαινέων ἔριμ' ὀδυνάων·
 αἴψα δ' ἐπὶ νευρῇ κατεκόσμιε πιζρόν διστόν,
 εἴχετο δ' Ἀπόλλωνι λυγηνεὶ κλυτοτόξῳ
 ἀρῶν πρωτογόνων ῥέξειν κλειτὴν ἑκατόμβην
 οἴκαδε νοστήσας ἱερῆς εἰς ἄστυ Ζελαίης.
 ἔλκε δ' ἠμοῦ γλυφίδας τε λαβὼν καὶ νεῖρα βόεια·
 νευρὴν μὲν μαζῶν πέλασεν, τόξῳ δὲ σίδηρον.
 αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ κλυτοτέρες μέγα τόξον ἔτεινεν,
 λίγξε βιός, νευρὴ δὲ μέγ' ἴαχεν, ἄλλο δ' οἰστός
 ὄξυβελῆς, καθ' ὄμιλον ἐπιπέσθαι μενεαῖνον.

οὐδὲ σέθεν, Μενέλαε, θεοὶ μάκαρες λελάθοντο
 ἀθάνατοι, πρώτη δὲ Διὸς θυγάτηρ ἀγλαίη,
 ἣ τοι πρόσθεν σῆσα βέλος ἐχπεινέες ἔμμεν.
 ἣ δὲ τόσον μὲν ἔεργεν ἀπὸ χροός, ὥς ὅτε μήτηρ
 παιδὸς ἐέργη μυῖαν, δ' ἠδέϊ λέξεται ἔπιφ·
 αὐτὴ δ' αὐτ' ἴθιγεν ὄβρι ζωστήρος ὀχλῆς
 χροῦσειοι σύνεχον καὶ διπλόος ἦντετο θώρηξ.
 ἐν δ' ἔπεσεν ζωστήρι ἀρηρότι πιζρός οἰστός·
 διὰ μὲν ἄρ' ζωστήρος ἐλίλατο δαιδαλέιο,
 καὶ διὰ θώρηκος πολυδαδάλου ἰρήρειστο

109 ἐκκαιδεκάδωρα πεφύζει] Aristarch. libri, ἐκκαιδεκάδωρ' ἐπιφύζει alii?
 115 Ἀτρέος υἱόν] ἀρχόντ' Ἀχαιῶν C 117] ἐθετεῖται Ariston. μελαι-
 νέων] Aristarch. A, μελαινώων alii CD Apoll. lex 2, 26 metro claudicante
 118 κατεκόσμιε] dett. pars, κατεκόσμιε melior. 124] ante v. 123 collocavit
 Zenod. 129 ἦ τοι] Aristarch. libri, ἦ οἶ alii (Ludwich. I 244) 131 ἰρήρη]
 ἐέργει CD δ] Bentleius, εθ' codd.

III

μίτρης θ', ἣν ἐφόρει ἔρσημα χρῶός, ἔρκος ἀκόντων,
ἣ οἱ πλεῖστον ἔρουτο· διαπρὸ δὲ εἶσατο καὶ τῆς.
ἀκρότατον δ' ἄρ' οἰστός ἐπέγραψεν χρῶα φωτός·
αὐτίκα δ' ἔρρεεν αἷμα κελαινεφές ἐξ ὠτειλῆς.

140

ὥς δ' ὅτε τίς τ' ἐλέφαντα γυνὴ φοῖνιζι μίγη
Μηρονὶς ἠὲ Κάειρα, παρήιον ἕμμεναι ἵππων·
κεῖται δ' ἐν θαλάμῳ, πολέες τέ μιν ἠρήσαντο
ἵππῆες φορέειν· βασιλῆι δὲ κεῖται ἄγαλμα,
αἰφότερον κόσμος θ' ἵππῳ ἐλατῆρὶ τε κῦδος·
τοιοῖ τοι, Μενέλαε, μίανθην αἵματι μηροῖ
εἰφνέες κηῖμαί τε ἰδὲ σφινρὰ κάλ' ὑπένευθεν.

145

ὀίγησεν δ' ἄρ' ἔπειτα ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
ὥς εἶδεν μέλαν αἷμα καταρρέον ἐξ ὠτειλῆς·

150

ὀίγησεν δὲ καὶ αὐτὸς ἀρηίφιλος Μενέλαος.
ὥς δὲ ἶδεν νεῦρόν τε καὶ ὄγκους ἐκτὸς ἐόντας,
ἄψορρόν οἱ θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν ἀγέρθη.

τοῖς δὲ βαρὺ στενάχων μετέφη κρείων Ἀγαμέμνων
χειρὸς ἔχων Μενέλαον· ἐπεστενάχοντο δ' ἑταῖροι·
φίλε κασίγητε, θάνατόν νῦ τοι δοκί' ἔταμνον,
οἶον προστίσας πρὸ Ἀχαιῶν Τρωσὶ μάχεσθαι·

155

137 ἔρσημα] Aristarch. libri, ἔλσημα Zenod. et Aristoph. 138 δὲ εἶσατο] ἔείσατο Heynius (cf. O 415 γ 89), ἐήσατο Wackernagelius (Bezenb. Beitr. III 269 sq.) 139 ἄρ' οἰστός] ἄρα χαλκός Zenod. ἐπέγραψεν] ἐπέγραψε Aristarch. 140] ἀθειτεῖται Ariston. 141 ἐλέφαντα] Aristarch., ἐλεφαντὰ alii 142 ἵππων] libri, ἵππων et ἵππῳ (ἵππῳ schol. corrupte) διαχῶς Aristarch., ἵππῳ (δυνίωδ' [ἵππῳ] schol. corrupte) Aristoph. secundum Didymi schol. a Wolfio Pluygersio Ludwichio emendatum (cf. Ludwich. I 245); ἵππων et ἵπποιν fuisse varias lectiones existimavit Heynius; ἵππον Eust. 1051, 61 145 ἵππῳ] ἵππων D Apoll. lex. 6, 31 146 μίανθην] ex MIANΘEAN coaluisse hanc formam dicit Bergkiius Poet. lyr. Gr. ⁴ I 178; ex inscriptionibus eius modi aoristos plurales nota hos: διαλέγην C. I. G. 3048, 7 (Cauer. Del. inser. ² 123) Le Bas Voyage arch. III n. 64 et 75 (Cauer. Del. ² 124, 7; 128, 15), ἐστεφανώθη Hauvette-Besnault. et Dubois., Bull. Corr. Hell. V p. 225 sq. n. 14 (Cauer. Del. ² 164, 1), ἀπελέθην Wescher-Foucart. Inscr. recueill. à Delphes 254 148 δ' ἄρ'] Aristarch. libri mel., τ' ἄρ' alii 149] ἀθειτεῖται Ariston. 153 τοῖς δὲ ... μετέφη] codd. mel., τὸν δὲ (τοῖς δὲ schol. A 364) ... προσέφη dett.

III

ὥς σ' ἔβαλον Τρῶες, κατὰ δ' ὄρκια πιστὰ πάτησαν.
 οὐ μὲν πως ἄλιον πέλει ὄρκιον αἷμά τε ἀρκῶν
 σπονδαὶ τ' ἀρκητοὶ καὶ δεξιαί, ἧς ἐπέπιθμεν.
 εἴ περ γὰρ τε καὶ αὐτίκ' Ὀλύμπιος οὐκ ἐτέλεσεν, 160
 ἔκ τε καὶ ὀψὲ τελεῖ, σὺν τε μεγάλῳ ἀπέτισαν,
 σὺν σφῆσιν κεφαλήσιν γυναιξί τε καὶ τεκέεσσιν.
 εἰ γὰρ ἐγὼ τότε οἶδα κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν·
 ἔσσειται ἦμαρ, ὅτ' ἂν ποτ' ὀλώλῃ Ἴλιος ἰοῆ
 καὶ Πριάμοιο καὶ λαὸς ἐνμμελίῳ Πριάμοιο, 165
 Ζεὺς δέ σφιν Κρονίδης ὑψίζυγος, αἰθέρι ναίων,
 αὐτὸς ἐπισσεύσῃσιν ἔρεμνῆν αἰγίδα πᾶσιν
 τῆσδ' ἀπάτης κοίτων. τὰ μὲν ἔσσειται οὐκ ἀτέλεστα.
 ἀλλὰ μοι αἰνὸν ἄχος σέθεν ἔσσειται, ὦ Μενέλαε,
 αἶ κε θάνης καὶ πότμον ἀναπλήσης βιότοιο. 170
 καὶ νεν ἐλέγχιστος πολυδίψιον Ἄργος ἰκοίμην·
 αὐτίκα γὰρ μνήσονται Ἀχαιοὶ πατρίδος αἴης·
 καὶ δέ γε ἐνχολὴν Πριάμῳ καὶ Τρωσὶ λίποιμεν
 Ἄργεϊν Ἑλένην· σέο δ' ὀστέα πύσει ἄροισα
 κειμένου ἐν Τροίῃ ἀτελετήτῳ ἐπὶ ἔργῳ. 175
 καὶ κέ τις ὧδ' ἐρέει Τρώων ὑπερηροεόντων
 τύμβῳ ἐπιθρόσκων Μενέλαου κιδάλιμοιο·
 'αἶθ' οὕτως ἐπὶ πᾶσι χόλον τελέσει' Ἀγαμέμνων,
 ὥς καὶ νῦν ἄλιον στρατὸν ἤγαγεν ἐνθάδ' Ἀχαιῶν,
 καὶ δὴ ἔβη οἰζόνδε φίλῃν ἐς πατρίδα γαίαν 180
 σὺν κεινῆσι νέεσσι, λιπὼν ἀγαθὸν Μενέλαον.
 ὥς ποτὲ τις ἐρέει· τότε μοι χίνοι εἶρεῖα χθῶν.
 τὸν δ' ἐπιθερσύνων προσέφη Ξανθὸς Μενέλαος·

158 πέλει] πέλοι C 161 ἔκ τε] ἔκ δὲ Bekkerus τελεῖ] τελέσει Zenod.,
 in cuius editione versus initium fuisse ὀψὲ δὲ καὶ (vel δὴ) suspicatus est Duent-
 zerus, ὀψὲ καὶ ἐπέτελεσει Nauckius ἀπέτισαν] ἀπέτισαν Zenod. 170 ποί-
 μου] Aristarch., μοῖσαν 'αἶ κοιναί', libri 171 καὶ] ἢ Joann. Charax in Bekk.
 An. 1155 ἐλέγχιστος] ἐλέγχιστος et ἐλέγχιστον Aristarch. διχῶς πάλιν-
 δίψιον] πολὺ δ' ὕψιον 'τινές' teste Strab. VIII 370 173 λίποιμεν] λίποιμεν CD
 176 ὧδ'] ὧς Hoffmannus 181 κεινῆσι] κεινήσιν A C, κεινήσι Nauckius
 νέεσσι] Nauckius, νησί libri

III

θάρσει, μηδέ τί πω δειδίσσειο λαὸν Ἀχαιῶν.

οὐκ ἐν καιρίῳ δὲ πᾶγῃ βέλος, ἀλλὰ πάροιθεν 185
εἰρύσατο ζωστήρ τε παναίολος ἠδ' ἐπένευθεν
ζῶμά τε καὶ μίτρον, τὴν χαλκῆες κάμον ἄνδρες.

τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων·
αἶ γὰρ δὴ οὔτως εἴη, φίλος ᾧ Μενέλαε·
ἔλκος δ' ἠγῆρ ἐπιμάσσεται ἠδ' ἐπιθήσει 190
φάρμαχ', ἔ κεν παύσῃσι μελαινάων ὀδυνάων.

ἦ, καὶ Ταλθύβιον, θεῖον κήρυκα, προσήνδα·
Ταλθύβι', ὅτι τάχιστα Μαχάονα δεῦρο κάλεσσον,
φῶτ' Ἀσκληπιοῦ υἱόν, ἀμύμονος ἠγῆρος,
ὄφρα ἴδῃ Μενέλαον ἀρήιον Ἀτρείος υἱόν, 195
ὃν τις διστεύσας ἔβαλεν, τόξων ἐν εἰδώς,
Τρώων ἠ' Ἀκχίων, τῷ μὲν κλέος, ἔμμι δὲ πένθος.

ὣς ἔφατ', οὐδ' ἄρα οἱ κήρυξ ἀπίθησεν ἀκούσας,
βῆ δ' ἰέναι κατὰ λαὸν Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων
παπταίνων ἦρωα Μαχάονα. τὸν δὲ νόησεν 200
ἔστασι'. ἀμφὶ δέ μιν κρατερὰί στίχες ἀσπιστάων
λαῶν, οἳ οἳ ἔποντο Τροίης ἐξ ἵπποβότιο.

ἀγχοῦ δ' ἰστάμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
ὄσο', Ἀσκληπιάδη, καλέει κρείων Ἀγαμέμνων,
ὄφρα ἴδῃς Μενέλαον ἀρήιον Ἀτρείος υἱόν, 205
ὃν τις διστεύσας ἔβαλεν, τόξων ἐν εἰδώς,
Τρώων ἠ' Ἀκχίων, τῷ μὲν κλέος, ἔμμι δὲ πένθος.

ὣς φάτο, τῷ δ' ἄρα θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ὄρινεν·
βῆν δ' ἰέναι κατὰ δμίλον ἀνὰ στρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν.
ἀλλ' ὅτε δὴ δ' ἵκατον ὄβη ξανθὸς Μενέλαος 210
βλήμενος ἦν, περὶ δ' αὐτὸν ἀγηγέραθ' ὄσοισι ἔριστοι
κνυλόσ', ὃ δ' ἐν μέσσοισι παρίστατο ἰσόθεος φῶς,

184 πω] Aristarch. libri, πον alii 195-197] proscrispsit Aristarch. (cf. quae Friedlaenderus monnit ad schol. Ariston.) 195 Ἀτρείος υἱόν] ἀρχὸν Ἀχαιῶν C γο. A 196 sq.] om. D 203 προσήνδα] γο. ἀγόρευεν A 205 ἴδῃς] codd. dett., ἴδῃ Aristarch. codd. mel. (cf. ad A 203) Ἀτρείος υἱόν] D, ἀρχὸν Ἀχαιῶν AC. cf. v. 195 212 κνυλόσ'] Nicias Ptolem. Herodian. libri,

ΠΙΠ

αὐτίκα δ' ἐκ ζῶσιτῆρος ἀρηρότος ἔλκεν διστόν·
 τοῦ δ' ἐξελχομένοιο πάλιν ἄγεν ὀξέες ὄγκοι.
 λῦσε δέ οἱ ζῶσιτῆρα παναίολον ἠδ' ὑπένερθεν 215
 ζῶμά τε καὶ μίτρον, τὴν χαλκῆς κάμον ἄνδρες.
 αὐτὰρ ἐπεὶ ἴδεν ἔλκος, ὃθ' ἔμπεσε πικρὸς διστός,
 αἰμ' ἐκμυζήσας ἐπ' ἄρ' ἦπια φάρμακα εἰδὼς
 πάσσε, τὰ οἱ ποτε πατρὶ φίλα φρονέων πόρε Χείρων.
 ὄφρα τοὶ ἀμφεπένοτο βοῖν ἀγαθὸν Μενέλαιον, 220
 τόφρα δ' ἐπὶ Τρώων στίχες ἔλκον ἐσπιστάων·
 οἱ δ' αὖτις κατὰ τεύχε' ἔδυν, μνήσαντο δὲ χάριης.

Ἐνθ' οὐκ ἂν βοῖζοντα ἴδοις Ἀγαμέμνονα δῖον,
 οὐδὲ καταπτύσσοντ', οὐδ' οὐκ ἐθέλοντα μάχεσθαι,
 ἀλλὰ μάλα σπεύδοντα μάχην ἐς κνιδιάνειραν. 225
 ἵππους μὲν γὰρ ἔασε καὶ ἄρματα ποικίλα χαλκῶ·
 καὶ τοὺς μὲν θεράπων ἀπάνειθ' ἔχε φρυσίουντας
 Εὐρυμέδων, υἱὸς Πτολεμαίου Πειραΐδαο·
 τῶ μάλα πόλλ' ἐπέτελλε παρισχήμεν, ὁππότε κέν μιν
 γνῖα λάβῃ κάματος πολέας διὰ κοιρανέοντα· 230
 αὐτὰρ δ' πεζὸς ἔων ἐπεπωλεῖτο στίχας ἀνδρῶν·
 καὶ ὃ οὖς μὲν σπεύδοντας ἴδοι Δαναῶν ταχυπόλων,
 τοὺς μάλα θαρσύνεσκε παριστάμενος ἐπέεσσιν·
 Ἀργεῖοι, μὴ πῶ τι μεθίετε θούριδος ἀλκῆς·
 οὐ γὰρ ἐπὶ ψευδέσσι πατὴρ Ζεὺς ἔσσειτ' ἀρωγός, 235
 ἀλλ' οἱ περ πρότεροι ἐπὲρ δοῖα διηλίσσαντο,
 τῶν ἧ τοι αὐτῶν τέρενα χροῖα γῆρες ἔδοικαι
 ἡμεῖς αὐτ' ἀλόχοις τε φίλας καὶ νήμια τέκνα
 ἄξομεν ἐν νήεσσιν, ἐλὴν πτολίεθρον ἔλωμεν.
 οὓς τινὰς αὖ μεθιέντας ἴδοι στυγεροῦ πολέμοιο, 240
 τοὺς μάλα νεικείεσκε χολωτοῖσιν ἐπέεσσιν·

κύκλος Aristarch. (cf. schol. V ad P 392) 213 ἔλκεν] Aristarch. et 'αἰ πλείους',
 εἶλκεν libri mel. 219 οἱ] ᾧ Nauckius coniecit 229 παρισχήμεν] παρ-
 σχήμεν CD 235 ψευδέσσι] Aristarch. Ptolem. libri, ψευδέσσι Hermippus al.
 238 αὐτ'] Aristarch., δ' αὐτ' libri

III

Ἀργεῖοι ἰόμωροι, ἐλέγχεα, οὐκ ἔνε σέβασθε;
 τίφθ' οἴτως ἔσθητε τεθνηπότες ἦντε νεβροί,
 αἶψ' ἐπεὶ οὖν ἔκαμον πολέος πεδίοιο θείουσαι,
 ἔστις οὐδ' ἔρα τίς σφι μετὰ φρεσὶ γίγνεται ἀλκή· 245
 ὡς ἡμεῖς ἔσθητε τεθνηπότες, οὐδὲ μάχεσθε.
 ἦ μένετε Τρῶας σχεδὸν ἐλθέμεν, ἔνθα τε νῆες
 εἰρύατ' εὐτρομνοί, πολίης ἐπὶ θυνὶ θαλάσσης,
 ὄφρα ἴδῃτ' αἶψ' ἔμμιν ἐπέροχη χεῖρα Κροονίων;
 ὡς ὁ γε κοιρανέων ἐπεπωλεῖτο στίχας ἀνδρῶν· 250
 ἦλθε δ' ἐπὶ Κρήτεσσι κίων ἀνὰ οὐλαμὸν ἀνδρῶν.
 οἱ δ' ἄμφ' Ἰδομενεῖα δαΐφρονα θωρήσσοιτο·
 Ἰδομενεὺς μὲν ἐνὶ προμάχοις, σὺν εἰζέλῳ ἀλκήν,
 Μηριόνης δ' ἔρα οἱ πρυμνάτας ὠτρυνε φάλαγγας.
 τοὺς δὲ ἰδὼν γήθησε ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων, 255
 αἰτίκα δ' Ἰδομενεῖα προσήδα μειλίχοισιν·
 Ἰδομενεῦ, περὶ μὲν σε τίω Ἀχαιῶν τεχνιπῶλων
 ἡμὲν ἐνὶ πολέμῳ ἦδ' ἀλλοίῳ ἐπὶ ἔργῳ
 ἦδ' ἐν δαίθ', οἷε πέρ τε γερούσιον αἶδοιαι οἶνον
 Ἀργείων οἱ ἄριστοι ἐνὶ κορητῆρι κέρωρται. 260
 εἴπερ γὰρ ἴ' ἄλλοι γε κάρη κομόωντες Ἀχαιοὶ
 δαιτρὸν πίνωσιν, σὸν δὲ πλεῖον δέλας αἰεὶ
 ἔσθηχ' ὡς περ ἔμοι, πῖεῖν δτε θυμὸς ἀνώγη,
 ἀλλ' ὄρσεν πόλεμόνδ', οἷος πάρος εὔχεαι εἶναι.
 τὸν δ' αὖτ' Ἰδομενεὺς, Κορητῶν ἀγός, ἀντίον ἤϊδα· 265
 Ἀτρεΐδῃ, μάλα μὲν τοι ἐγὼν ἐρήϊρος ἐταῖρος
 ἔσσομαι, ὡς τὸ πρῶτον ἐπέστην καὶ κατένευσα·
 ἀλλ' ἄλλους ὄτρυνε κάρη κομόωντας Ἀχαιοὺς,

242 [ἐλέγχεα] Ahrensus, ἐλεγχέεις libri 243 [ἔσθητε] Ptolemaeus CD,
 ἔσθητε A (cf. Herodian. II 45 L.) 245 τίς σφι] Aristarch. libri mel., τί σφι
 dett. pars 246 [ἔσθητε] D Apoll. lex. 150, 28, ἔσθητε AC 249 [ἔμμιν]
 Aristarch. AC, [ἔμμιν] alii (αἶψ' ἔμμιν D) 253 [προμάχοις, σὺν] προμάχοισ',
 ὅτι Nauckius 260 [κορητῆρι] Aristarch., κορητῆρσι libri κέρωρται
 Nauckius 263 [πῖεῖν] πῖεῖν unus e dett. ἀνώγη] ἀνώγοι libri mel.,
 ἀνώγει dett.

- III ὄφρα τάχιστα μαχώμεθ', ἐπεὶ σὺν γ' ὄραϊ ἔχευαν
 Τρῶες· τοῖσιν δ' αὖ θάνατος καὶ κήδε' ὀπίσσω 270
 ἔσσει, ἐπεὶ πρότεροι ὑπὲρ ὄραια δηλήσαντο.
 ὧς ἔφατ', Ἀτρεΐδης δὲ παρῶχετο γηθόσυνος κῆρ.
 ἦλθε δ' ἐπ' Αἰάντεσσι κίων ἀνά οὐλαμὸν ἀνδρῶν·
 τῷ δὲ κορυσσέσθην, ἅμα δὲ νέφος εἶπετο πεζῶν.
 ὧς δ' οὐτ' ἀπὸ σκοπιῆς εἶδεν νέφος αἰπόλος ἀγῆρ 275
 ἐρχόμενον κατὰ πόντον ὑπὸ Ζεφύροιο ἰωῆς·
 τῷ δέ τ' ἀνευθεν ἐόντι μελάντερον ἤτε πίσσα
 φαίνεται ἰὸν κατὰ πόντον, ἄγει δέ τε λαίλαπα πολλήν·
 ῥίγησέν τε ἰδὼν ὑπὸ τε σπέος ἦλασε μῆλα·
 τοῖαι ἅμ' Αἰάντεσσι διοτρεφέων αἰζηῶν 280
 δῆμιον ἐς πόλεμον πυκινὰ κίνντο φάλαγγες
 κνάνεαι, σάκεσίν τε καὶ ἔρχεσι πεφροικυῖαι.
 καὶ τοὺς μὲν γῆθησε ἰδὼν κρείων Ἀγαμέμνων,
 καὶ σφεας φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 Αἴαντ', Ἀργείων ἰγγήτορε χαλκοχιτώνων, 285
 σφῶι μὲν, οὐ γὰρ ἔοικ' ὀτρυνέμεν, οὐ τι κελεύω
 αὐτῷ γὰρ μάλα λαδὸν ἀνώγετον ἴρι μάχεσθαι.
 αἶ γὰρ, Ζεῦ τε πάτερ καὶ Ἀθηναίῃ καὶ Ἀπολλῶνι,
 τοῖος πᾶσιν θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι γένοιτο·
 τῷ κε τάχ' ἡμύσειε πόλις Πριάμοιο ἄνακτος 290
 χερσὶν ὑφ' ἡμετέρῃσι ἀλοῦσά τε περδομένη τε.
 ὧς εἰπὼν τοὺς μὲν λίπεν αὐτοῦ, βῆ δὲ μετ' ἄλλους·
 ἔνθ' ὅ γε Νέστορ' ἔτετμε, λιγὴν Πυλίων ἀγορητήρ,
 οἷς ἐτάρους στέλλοντα καὶ ὀτρύνοντα μάχεσθαι.
 ἀμφὶ μέγαν Πελάγοντα Ἀλάστορά τε Χρομίον τε 295
 Αἴμονά τε κρείοντα Βιαντά τε, ποιμένα λαῶν.

277 ἐόντι] Aristarch. libri mel., ἰόντι Zenod. 282 κνάνεαι] ἡρωῖαι
 Zenod. πεφροικυῖαι] βεβροικυῖαι ἢ ἑτέρα τῶν Ἀριστάρχου Didym. 286 οὐ
 γὰρ ἔοικ' οὐδὲ ἔφοικ' Bentleius, οὐ τι ἔοικ' . . . οὐδὲ Nauckius dubitanter
 287 ἀνώγετον] ἀνώγετε Bentleius 289 τοῖος πᾶσιν] τοῖος ἅπασιν
 Nauckius 295 Χρομίον τε] Χρομίῶν τε CD 296 Βιαντά τε ποιμένα
 λαῶν] Θώωνά τε Δηίπυρόν τε Apoll. lex. 14, 9 (cf. A 92)

III Ἴππῆας μὲν πρῶτα σὺν ἵπποισιν καὶ ὄχεσφιν,
 πεζοὺς δ' ἐξόπιθεν στήσεν πολέας τε καὶ ἐσθλοὺς,
 ἕρκος ἔμην πολέμοιο· κακοὺς δ' ἐς μέσσον ἔλασεν,
 ὄφρα καὶ οὐκ ἐθέλων τις ἀναγκαίῃ πολεμίζοι. 300
 ἵππεῦσιν μὲν πρῶτ' ἐπειτέλλετο· τοὺς γὰρ ἀνώγει
 σφοδρὸς ἵππους ἐχέμεν, μὴ δὲ κλονέεσθαι ὁμίλῳ·
 μηδὲ τις ἵπποσύνη τε καὶ ἠγορέηφι πεποιθὼς
 οἶος πρόσθ' ἄλλων μεμάρτω Τρῶεσσι μάχεσθαι,
 μηδ' ἀναχωρεῖτω· ἀλαπαδνότεροι γὰρ ἔσσεσθε. 305
 δεξὸς δὲ κ' ἀνὴρ ἐπὶ ὧν ὄχεων ἕτερόν τινα
 ἔγχει ὀρεξάσθω, ἐπεὶ ἤ πολλὸν φέρετερον οὕτως.
 ὧδε καὶ οἱ πρότεροι πόλιας καὶ τείχε' ἐπόρθεον,
 τόνδε νόον καὶ θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ἔχοντες. 310
 ὣς ὁ γέρον ὠτρυνε πάλαι πολέμων ἐν εἰδώ.
 καὶ τὸν μὲν γήθησε ἰδὼν κρείων Ἀγαμέμνων,
 καὶ μιν φωτήσας ἔλεα πτερόεντα προσήϊδα·
 ὦ γέρον, εἴθ' ὡς θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι φίλοισιν,
 ὡς τοι γούναθ' ἔποιτο, βίη δὲ τοι ἔμπεδος εἴη. 315
 ἀλλὰ σε γῆρας τείρει ὁμοίον· ὡς ὄφελέν τις
 ἀνδρῶν ἄλλος ἔχειν, σὺ δὲ ζουροτέροισι μειτεῖναι.
 τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Γερῆγιος ἱπλότα Νέστωρ·
 Ἄτροϊδίη, μάλα μὲν τοι ἐγὼν ἐθέλοισι καὶ αὐτὸς
 ὡς ἔμην ὡς διὸν Ἐρευνθαλίωνα κατέχταν. 320
 ἀλλ' οὐ πῶς ἅμα πάντα θεοὶ δόσαν ἀνθρώποισιν·
 εἰ τότε κοῦρος ἔα, γῆν αὐτὴ με γῆρας ὀπάξει.
 ἀλλὰ καὶ ὡς ἵππεῦσι μειέσσομαι ἠδὲ κελεύσω
 βουλῇ καὶ μῦθοισι· τὸ γὰρ γέρας ἐστὶ γερόντων.
 αἰχμᾶς δ' αἰχμᾶσσοισι νεώτεροι, οἳ περ ἐμεῖο

299 ἔλασεν] Aristarch. libri, ἕργεν alii 301 γὰρ] μὲν D, μὲν supraser.
 γὰρ A 303 ἵπποσύνη τε] ἵπποσύνησι D 307 οὕτως] Wolfius, οὕτω libri
 308 πόλιας] CDA marg., πόλεας Aristarch. A in textu ἐπόρθεον] A,
 ἐπόρθον cet. fere 318 τοι] κερ dett. 319 κατέχταν] Aristarch., κατέχτα
 alii; κατέχταν superser. ο A, κατέχτοισι C 320] damnavit Aristarch.
 321 ὀπάξει] Aristarch., ἰκάνει libri (ἰκάνοι D)

- III ὀπλότεροι γεγάσι πεποίθασιν τε βίηφιν. 325
 ὣς ἔφατ', Ἀτρεΐδης δὲ παρῶχετο γηθόσυνος κῆρ.
 εἶδ' υἱὸν Πετεῶο Μενεσθῆα πλήξιππον
 ἔσταότ' ἀμφὶ δ' Ἀθηναῖοι, μήστωρες αὐτῆς·
 αὐτὰρ δὲ πλησίον ἔστήκει πολύμητις Ὀδυσσεύς,
 παρὸς δὲ Κεφαλλήνων ἀμφὶ στίχες οὐκ ἀλαπαδναὶ 330
 ἔστασαν· οὐ γὰρ πῶ σφιν ἀκούετο λαὸς αὐτῆς,
 ἀλλὰ νέον συνορινόμεναι κίνητο φάλαγγες
 Τρώων ἵπποδάμων καὶ Ἀχαιῶν· οἳ δὲ μένοντες
 ἔστασαν, ὁππότε πύργος Ἀχαιῶν ἄλλος ἐπελθὼν
 Τρώων ὀρυθήσειε καὶ ἄρξειαν πολέμοιο. 335
 τοὺς δὲ ἰδὼν νείκεσσε ἀναξ' ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
 καὶ σφεας φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 ὦ νιὲ Πετεῶο, διοτρεφέος βασιλῆος,
 καὶ σύ, κακοῖσι δόλοισι κεκασμένη, κερδαλέοφρον,
 τίπτε καταπτύσσοντες ἀφέστατε, μίμνετε δ' ἄλλους; 340
 σφῶν μὲν τ' ἐπέοικε μετὰ πρότοισιν ἔοντας
 ἑστάμεν ἠδὲ μάχης καυστείρης ἀντιβολῆσαι.
 πρώτῳ γὰρ καλέοντος ἀκουάξουσθον ἐμεῖο,
 ὁππότε δαῖτα γέρονσιν ἐφοπλίζωμεν Ἀχαιοί.
 ἔνθα φίλ' ὀπιταλέα κρέα ἔδυμεναι ἠδὲ κύπελλα 345
 οἴνου πινόμεναι μελιθδέος, ὄφρ' ἐθέλητον·
 νῦν δὲ φίλως χ' ὀρόωτε καὶ εἰ δέκα πύργοι Ἀχαιῶν
 ὑμείων προπάροιθε μαχοίατο νηλεί χαλκῶ.
 τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 Ἀτρεΐδη, ποῖόν σε ἔπος φύγεν ἔρκος ὀδόντων. 350

327 Πετεῶο] Πετεῶο Cobetus (sic etiam v. 338) 329 ἐστίχκει] Aristarch.
 A, εἰστίχκει alii CD 331 ἔστασαν] ἔστασαν D (ἔστασαν A) 333 Τρώων]
 Aristarch. D, Τρώων θ' cet. codd. 334 ἔστασαν] ἔσταν D πύργος Ἀχαιῶν]
 Aristarch. libri, κέν τις ἐναντίον ἢ πολύστιχος' 335 ἀρξείαν] Aristarch.
 libri, ἀρξείην ἢ πολύστιχος' 338 νιὲ] νιδς Ahrensium 339 κερδαλέοφρον]
 φαίδιμ' Ὀδυσσεῦ Zenod. 341 μὲν τ' ἐπέοικε] μὲν τε ἔοικε Hoffmannus
 342 καυστείρης] καυστήρης D, καυστειρήs schol. L 343 καλέοντος] Nauckius,
 καὶ δαιτὸς Aristarch. libri 344 ἐφοπλίζωμεν] A, ἐφοπλιζοιμεν CD 345 sq.]
 subditicios esse quidam censuerunt secundum schol. A

III

πῶς δὴ φῆς πολέμοιο μεθιέμεν; ὀππότ' Ἀχαιοὶ
 Τρωσὶν ἐφ' ἵπποδάμοισιν ἐγείρομεν ὄξιν Ἄρηα,
 ὄψαα, ἦν ἐθέλῃσθα, καὶ αἶ κέν τοι τὰ μεμύλη,
 Τηλεμάχοιο φίλον πατέρα προμάχοισι μιγέντα
 Τρώων ἵπποδάμων· σὺ δὲ ταῦτ' ἀνεμῶλια βάζεις. 355

τὸν δ' ἐπιμειδίσας προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων,
 ὡς γινῶ χωόμενοιο· πάλιν δ' ὁ γε λάξετο μῦθον·
 διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
 οὔτε σε νεικεῖω περιώσιον οὔτε κελεύω·
 οἶδα γὰρ ὡς τοι θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι φίλοισιν 360
 ἦπια δίγρεα οἶδε· τὰ γὰρ φρονέεις ἅ τ' ἐγὼ περ.
 ἀλλ' ἴθι· ταῦτα δ' ὀπισθεν ἀρεσσόμεθ', εἴ τι κακὸν νῦν
 εἴρηται, τὰ δὲ πάντα θεοὶ μεταμῶνια θεῖεν.

ὧς εἰπὼν τοὺς μὲν λίπεν αὐτοῦ, βῆ δὲ μετ' ἄλλους.
 εἶρε δὲ Τυδέος υἱόν, ἐπέροθυμον Διομήδεα, 365
 ἑσταότ' ἐν θ' ἵπποισι καὶ ἔρμασι κολλητοῖσιν·
 πέρ δέ οἱ ἐστήχει Σθένελος, Καπαρήιος υἱός.
 καὶ τὸν μὲν νείκεσσε ἰδὼν κρείων Ἀγαμέμνων,
 καὶ μιν φωνήσας ἔπειτα πτερόεντα προσήρδα·

ὦ μοι, Τυδέος υἱὲ δαΐφρονος ἵπποδάμοιο, 370
 τί πτώσσεις, τί δ' ὀλιπεύεις πολέμοιο γεφύρας;
 σὺ μὲν Τυδεί γ' ὦδε φίλον πτωσχαζόμεν ἦεν,
 ἀλλὰ πολὺ πρὸ φίλων ἐτάρων δηλοῖσι μάχεσθαι,
 ὡς φάσεν οἱ μιν ἴδοντο πονεῦμενον· σὺ γὰρ ἐγὼ γε 375
 ἦρτις' οὐδέ ἴδον· περὶ δ' ἄλλων φασὶ γενέσθαι.
 ἦ τοι μὲν γὰρ ἄτερ πολέμου εἰσῆλθε Μυκήνας
 ξεινὸς ἄμ' ἀντιθέῳ Πολυναίκεϊ, λαὸν ἀγείρων,
 οἳ ἴα τότ' ἐστρατόωνθ' ἱερὰ πρὸς τείχεα Θήβης·
 καὶ ἴα μάλ' ἀλίσσοντο δόμεν κλειτοῖς ἐπιζούρους.
 οἳ δ' ἔθελον δόμεναι καὶ ἐπήγεον ὡς ἐκέλευον· 380

351 δῆ] ἐμὲ Leeuwenius 353 ἦν] ἦν x' A ἐθέλῃσθα] ἐθέλῃσθα libri

363 μεταμῶνια] μεταμῶλια CD 367 ἐστήχει] Aristarch. A, εἰστήχει
 alii CD 374 ὡς] ὡς Eust. μιν] ἴε Bentleius 377 ξεινὸς] γράφεται καὶ
 'κεινός' schol. A ἀγείρων] Aristarch. cum libris 378 οἳ ἴα] οἳ δὲ A

III

ἀλλὰ Ζεὺς ἔτρεψε παρὰίσια σήματα φάινων.
 οἳ δ' ἐπεὶ οὖν ὤχοντο ἰδὲ πρὸ ὁδοῦ ἐγένοντο,
 Ἄσωπὸν δ' ἵκοντο βαθύσχοινον λεγεποῖν,
 ἔνθ' αὖτ' ἀγγελίην ἐπι Τυδέα στείλαν Ἀχαιοί.
 αὐτὰρ ὁ βῆ, πολέας δὲ κινήσατο Καδμείωνας
 δαινυμένους κατὰ δῶμα βίης Ἐτεοζληγείης.
 ἔνθ' οὐδὲ ξεινός περ ἔων ἱππηλάτα Τυδεὺς
 τάφει, μῶνος ἔων πολέσιν μετὰ Καδμείοισιν,
 ἀλλ' ὁ γ' ἀεθλεύειν προκαλίζετο, πάντα δ' ἐνίκα
 ὀηδίως· τοίη οἱ ἐπίροσθος ἦεν Ἀθήρη.
 οἳ δὲ χόλωσάμενοι Καδμῆοι, κέντρος ἵππων,
 ἄψ ἀναερχομένῳ πυκινὸν λόγον εἶσαν ἄγοντες,
 κούρους πεπτήζοντά· δύο δ' ἡγήτορες ἦσαν,
 Μαίων Αἰμονίδης, ἐπιείκελος ἀθανάτοισιν,
 υἱὸς τ' Αἰτοφόνοιο, μενεπτόλεμος Πολυκρόντης.
 Τυδεὺς μὲν καὶ τοῖσιν αἰετὰ πότιμον ἐφῆζεν·
 πάντας ἔπεφν', ἕνα δ' οἷον ἴει οἰζόνδε νέεσθαι·
 Μαίων ἄρα προσέφη, θεῶν τεράεσσι πιθήσας.
 τοῖος ἔην Τυδεὺς Αἰτώλιος· ἀλλὰ τὸν υἱὸν
 γείνατο εἶο χέρηα μάχη, ἀγορῇ δέ τ' ἀμείνω.
 ὣς φάτο, τὸν δ' οὔ τι προσέφη κρατερὸς Αἰομίδης,
 αἰδεσθεὶς βασιλῆος ἐνπιὴν αἰδοίοιο.
 τὸν δ' υἱὸς Κερανήος ἀμείψατο κυδαλίμοιο·
 Ἀτρεΐδη, μὴ ψεύδε' ἐπιστάμενος σάφα εἰπεῖν.
 ἡμεῖς τοι πατέρων μέγ' ἀμείνονες εὐχόμεθ' εἶναι·
 ἡμεῖς καὶ Θήβης ἔδος εἶλομεν ἑπταπύλοιο.

382 ἰδέ] ἡδέ D 384 ἐπι] schol. A ad O 339 Eust. 1018, 65; ἐπὶ libri

Τυδέα στείλαν] Τυδῆ ACm¹, Τυδεῖ Cm²D, Τυδῆ ἔστιταιν omisso ἐπι
 Nauckius, ἐπὶ Τυδέα τεῖλαν Christius 392 ἄψ ἀναερχομένῳ] A, ἄψ ἀναερχο-
 χομένῳ CD; ἄψ ἄρ' ἀναερχομένῳ Bentleius [cf. Z 187], ἄψ ἐλατιχομένῳ
 Wolfius, αὐτῆς ἀναερχομένῳ Spitznerus, sed cf. Apoll. Rhod. A 821 et quae
 dixi Gramm. Stud. z. Apoll. Rhod. 39 395 Πολυκρόντης] A, Ἀνκοκρόντης CD
 γρ. A 396 ἐφῆζει] ἐνεῖξε C 399 ἰὸν] ἴον Brugmanus 400 χέρηα] Cm²
 dett. pars. Cram. An. Par. 375, 6, χέρηα ACm¹D Aristarch. [cf. schol. H
 Didymi ad § 176) ἀμείνω] ἀμείνω Aristarch. A

III παυρότερον λαὸν ἀγαγόνθ' ὑπὸ τεῖχος ἄρειον,
 πειθόμενοι τεράεσσι θεῶν καὶ Ζητὸς ἀρωγῇ·
 καῖνοι δὲ σφειτέρησιν ἀτασθαλίησιν ὄλοντο.
 τῷ μὴ μοι πατέρας ποδ' ὁμοίῃ ἔνθεο τιμῇ. 410

τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη κρατερὸς Διομήδης·
 τέττα, σιωπῇ ἦσο, ἐμῷ δ' ἐπιπέιθεο μῦθῳ.
 οὐ γὰρ ἐγὼ νεμεσῶ Ἀγαμέμνονι, ποιμένι λαῶν,
 διτύνοντι μάχεσθαι ἐκνήμιδας Ἀχαιοὺς·
 τούτῳ μὲν γὰρ κῆδος ἐμ' ἔψεται, εἴ κεν Ἀχαιοὶ 415
 Τρῶας δηλώσωσιν ἔλωσί τε Ἴλιον ἰρήν,
 τούτῳ δ' αἰὲ μέγα πένθος Ἀχαιῶν δηιωθέντων.
 ἀλλ' ἄγε δὴ καὶ νῶι μεδώμεθα θούριδος ἀλκῆς.

ἦ ῥα, καὶ ἐξ ὀχέων σὺν τεύχεσιν ἄλλιο χαμᾶζε·
 δεινὸν δ' ἔβραχε χαλκὸς ἐπὶ στήθεσσι ἄνακτος 420
 ὀρνυμένοι· ὑπὸ κεν ταλασίφρονά περ δέος εἶλεν.

ὥς δ' οὔτ' ἐν αἰγιαλῷ πολυηγεί κῆμα θαλάσσης
 ὄρνυτ' ἐπασσύτερον Ζεφύρου ἔπο κινήσαντος·
 πότιψ μὲν τε πρῶτα κορύσσεται, αἰτὰρ ἔπειτα
 χέρσῳ ῥηγνύμενον μεγάλη βρέμει, ἐμφι δέ τ' ἄκρας 425
 κυριὸν ἰὸν κορυφοῦται, ἀποπτύει δ' ἄλῳς ἄκην·
 ὥς τότε ἐπασσύτεραι Δαναῶν κίνητο φάλαγγες
 κωλεμέως πόλεμόνδε. κέλειε δὲ οἷσι ἕκαστος
 ἡγεμόνων· οἳ δ' ἄλλοι ἐκτὴν ἴσαν, οὐδέ κε φαίης
 τόσσον λαὸν ἔλυσθαι ἔχοντ' ἐν στήθεσιν αἰδῆν, 430
 σιγῇ δειδιότες σημάτορας· ἐμφι δὲ πᾶσιν
 τεύχεα ποικίλ' ἔλαμπε, τὰ εἰμένοι ἐστιχόωντο.
 Τρῶες δ' ὥς τ' οἷες πολυπάμμονος ἀνδρὸς ἐν αἰλῇ

407-409] ἀθειοῦνται Ariston. 410 ἔρθεο] Aristarch. libri, ἐν θεῷ
 Apollon. 412 τέττα] τέττα (= τέτταθι) Helladius ap. Phot. bibl. 531 b 12, cf.
 schol. A ad h. l. (τέττα A) 416] Τρῶων ἐκπέρωσ' εἴ ταιόμενον πτολίεθρον
 (A 164) Porphyr. p. 15, 14 Schrad. δηλώσωσιν] δηώσουσιν D 423 ἔπο κινή-
 σαρτος] Ptolem. Aristonici Nicias Tyrannio, ὑποκινήσαντες alii 424 μὲν τε]
 A, μὲν τὰ CD, cf. v. 442 426 ἰὸν] Aristarch., ἐδὲν alii, libri 433 πολυπάμ-
 μοτος] CD, cf. schol. L et Hinrichs. de Hom. eloc. vest. Aeol. 59, πολυπάμμοτος A

ΠΙΠ

μυρία ἐστήλασιν ἀμελγόμενα γάλα λειζόν,
 ἀζηγῆς μεμακνῖαι ἀκούουσαι ὅλα ἐρωῶν,
 ὡς Τρώων ἀλαλήτος ἀνὰ στρατὸν εὐρὴν ὀρώρει·
 οὐ γὰρ πάντων ἦεν ὁμὸς θρόος οὐδ' ἴα γῆρας,
 ἀλλὰ γλῶσσα μέμικτο, πολὺκλήτοι δ' ἔσαν ἄνδρες.
 ὤρσε δὲ τοὺς μὲν Ἄρης, τοὺς δὲ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
 Δεῖμός τ' ἰδὲ Φόβος καὶ Ἔρις, ἔμοτον μεμακνῖα,
 Ἄρεος ἀνδροφόνιο κασιγνήτη ἐτάρη τε,
 ἢ τ' ὀλίγη μὲν πρῶτα κορύσσεται, αἰτᾶρ ἔπειτα
 οὐρανῷ ἐστήριξε κάρη καὶ ἐπὶ χροῖνὶ βαίνει.
 ἢ σφιν καὶ τότε νεῖκος ὁμοῖον ἔμβαλε μέσσω
 ἐρχομένη καθ' ὁμιλον, ὀφείλουσα στόνον ἀνδρῶν.
 οἳ δ' ὅτε δὴ ῥ' ἐς χῶρον ἓνα ξηιόντες ἵκοιτο,
 σὺν ῥ' ἔβαλον ῥινούς, σὺν δ' ἔγχεα καὶ μένε' ἀνδρῶν
 χαλκροθωρήων· αἰτᾶρ ἀσπίδες ὀμφαλόεσσα
 ἔτληντ' ἀλλήλησι, πολὺς δ' ὀρυμαγδὸς ὀρώρει.
 ἔνθα δ' αἰμ' οἰμωγὴ τε καὶ εὐχολὴ πέλεν ἀνδρῶν
 ὀλλύντων τε καὶ ὀλλυμένων, ὅε δ' αἶματι γαῖα.
 ὡς δ' ὅτε χεῖμαρροι ποταμοὶ καὶ ὄρεσφι ῥέοντες
 ἐς μισγάγκειαν συμβάλλετον ὄβριμον ἕδωρ
 κροινῶν ἐκ μεγάλων, κοίτης ἔντοσθε χαράδρης·
 τῶν δὲ τε τηλόσε δοῦπον ἐν οὐρεσιν ἔλκε ποιμήν·
 ὡς τῶν μισγομένων γένετο ἰαχὴ τε πόνος τε.
 πρῶτος δ' Ἀντίλοχος Τρώων ἔλεν ἄνδρα κορυστὴν
 ἐσθλὸν ἐνὶ προμάχοισι, Θαλυσιάδην Ἐχέπωλον·
 τὸν ῥ' ἔβαλεν πρῶτος κόρυθος φάλον ἵπποδασείης,
 ἐν δὲ μετώπῳ πῆξε, πέρησε δ' ἄφ' ὀστέον εἴσω
 αἰχμῇ χαλκείῃ· τὸν δὲ σκότος ὄσσε κάλυπεν,

434 ἐστήλασιν] ἐστήλωσιν dett., quod La Rochio placet 438 ἀλλὰ γλῶσσα
 μέμικτο] ἀλλή δ' ἄλλων γλῶσσα Polyb. XV 12, 9 (B 804) 444 μέσσω] μέσσου D
 452 χεῖμαρροι] Nicias, χεῖμαρροι Ptolem. Ascal., χεῖμαρροι Sittlius
 453 μισγάγκειαν] μισγάγκειαν D 455 τηλόσε] τηλόθι melius scribi referunt
 schol. BLV, sic Aristid. II 707 456 πόνος] Aristarch., φόβος libri mel.

III

ἦριπε δ', ὡς ὅτε πύργος, ἐνὶ κρατερῇ ἰσμίνῃ,
 τὸν δὲ πεσόντα ποδῶν ἔλαβεν κρείων Ἐλεφήνωρ
 Χαλκιδοντιάδης, μεγαθύμων ἀρχὸς Ἀβάντων·
 ἔλκε δ' ὑπὲκ βελέων, λελιγμένος ὄφρα τάχιστα 465
 τεύχεα συλίσσει· μίννυθα δέ οἱ γένεθ' ὀρηή.
 νεκρὸν γὰρ ἐρύοντα ἰδὼν μεγάθυμος Ἀγήνωρ,
 πλειρά, τὰ οἱ κίψαντι παρ' ἀσπίδος ἐξεφράνθη,
 οὔτησεν ξιστῶ χαλκήρεϊ, λῦσε δὲ γυῖα.
 ὣς τὸν μὲν λίπε θυμός, ἐπ' αὐτῷ δ' ἔργον ἐτύχθη 470
 ἀργαλέον Τρώων καὶ Ἀχαιῶν· οἳ δὲ λύκοι ὡς
 ἀλλήλοισ ἐπόρουσαν, ἀνὴρ δ' ἀνδρ' ἐδνοπάλιζεν.
 ἔνθ' ἔβαλ' Ἀνθεμίωνος υἱὸν Τελαμώνιος Αἴας,
 ἠΐθεον θαλερὸν Σιμοείσιον, ὃν ποτε μήτηρ
 Ἰδηθεν κατιοῦσα παρ' ὄχθησιν Σιμόεντος 475
 γείνατ', ἐπεὶ ἦα τοκεῦσιν αὐ' ἔσπετο μῆλα ἰδέσθαι·
 τοῦνεκά μιν κάλεον Σιμοείσιον· οὐδὲ τοκεῦσιν
 θρόετρα φίλοις ἀπέδωκε, μίννυθάδιος δέ οἱ αἰὼν
 ἔπλεθ' ἐπ' Αἴαντος μεγαθύμου δοῦρὶ δαμέντι. 480
 πρῶτον γὰρ μιν ἰόντα βάλεν στήθος παρὰ μασθὸν
 δεξιόν· ἀντικρὸν δὲ δι' ὤμον χάλκεον ἔγχος
 ἦλθεν. δ' δ' ἐν κοίτησι χαμαὶ πέσεν, αἵγειρος ὡς,
 ἢ ἥα τ' ἐν εἰαμενῇ ἔλεος μέγαλοιο πεφύκη
 λείη, ἀτάφ τε οἳ ὄζοι ἐπ' ἀκροτάτῃ πεφύασιν·
 τὴν μὲν θ' ἀρματοπηγῆς ἀνὴρ αἶθωνι σιδήρῳ 485
 ἐξέταυ', ὄφρα ἵππυ κάμψῃ περικαλλεῖ δίφρῳ·
 ἦ μὲν τ' ἀζομένη κεῖται ποταμοῖο παρ' ὄχθας.
 τοῖον ἔρ' Ἀνθεμίδην Σιμοείσιον ἐξενόριζεν
 Αἴας διογενῆς. τοῦ δ' Ἄντιφος αἰολοθώρηξ
 Πριεμίδης καθ' ὀμίλον ἀκόρτισεν ὄξει δοῦρὶ. 490
 τοῦ μὲν αἶμαθ' ἰδὲ δὲ Αεῦκον, Ὀδυσσεὺς ἐσθλὸν ἔταϊρον,

462 ὡς ὅτε] ἠΐτε? Nauckius 467 γὰρ ἐρύοντα] C al., γὰρ ᾧ ἐρύοντα A,
 γὰρ ἔλκοντα D 472 ἐδνοπάλιζεν] ἐδνοπάλιζεν Apoll. lex. 59, 23 478 θρόε-
 τρα] θρεπτά Zenod. 483 πεφύκη] Hermannus, πεφύκει libri 490 ἀκόρτισεν
 ὄξει δοῦρὶ] ἀκόρτισε δοῦρὶ φαινήφ' ἐν ἀλλῶ A (cf. v. 496) δοῦρὶ] χαλκῷ D

III

βεβλήκει βουβῶνα νέκυν ἐτέρωσ' ἐρίοντα·
 ἦριπε δ' ἀμφ' αὐτῷ, νεκρὸς δέ οἱ ἔκπεσε χειρὸς·
 τοῦ δ' Ὀδυσσεὺς μάλα θυμὸν ἀποκταμένοιο χολώθη,
 βῆ δὲ διὰ προμάχων κεκορυθμένος αἴθοπι χαλκῷ, 495
 στῆ δὲ μάλ' ἐγγὺς ἰών, καὶ ἐκόντισε δουρὶ φαιινῷ
 ἀμφὶ ἔπαπτήνας. ὑπὸ δὲ Τρῶες κεκάδοντο
 ἀνδρὸς ἐκοντίσαντος. δ' δ' οὐχ ἄλιον βέλος ἦγεν,
 ἀλλ' εἶδον Προιάμοιο νόθον βάλε Δημοκόωντα,
 ὃς οἱ Ἀβυδόθεν ἦλθε παρ' ἑλλων ὤκειάων. 500
 τὸν δ' Ὀδυσσεὺς ἐτάροιο χολωσάμενος βάλε δουρὶ
 κόρησιν· ἦ δ' ἐτέροιο διὰ κροτάφοιο πέρησεν
 αἰχμῇ χαλκείῃ· τὸν δὲ σότος ὅσσε κάλυψεν.
 δούπησεν δὲ πεσών, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ.
 χώρησαν δ' ὑπὸ τε πρόμαχοι καὶ φαιδίμοι Ἔκτωρ· 505
 Ἀργεῖοι δὲ μέγα ἴαχον, ἐρύσαντο δὲ νεκρούς,
 ἴθυσαν δὲ πολὺ προτέρω. νεμέσησε δ' Ἀπόλλων
 Περσάμοι ἐκκατιδῶν, Τρῶεσσι δὲ κέκλει' εὐσας·
 ὄρνυσθ', ἑπτόδαμοι Τρῶες, μὴ δ' εἴζετε χάριτος
 Ἀργεῖοις, ἐπεὶ οὐ σφι λίθος χρῶς οὐδέ σίδηρος 510
 χαλκὸν ἀνασχέσθαι ταμεσίχροα βαλλομένοισιν.
 οὐ μὰν οὐδ' Ἀχιλεὺς Θέτιδος πάϊς ἠικόμοιο
 μάρονται, ἀλλ' ἐπὶ νησὶ χόλον θυμάλγεα πέσσει.
 ὣς φάτ' ἐπὶ πτόλιος δεινὸς θεός· αὐτὰρ Ἀχαιοὶς
 ὤρσε Διὸς θυγάτηρ κεδίστη Τριτογένεια, 515
 ἐρχομένη κατ' ὄμιλον, ὅθι μεδιέντες ἴδοιτο.
 ἔνθ' Ἀμαρυνγεΐδην Διώρεα μοῖρα πέδησεν.
 χερμαδίῳ γὰρ βλήτο παρὰ σφυρὸν ἀκροῖετι
 κνήμην δεξιτερῇ· βάλε δὲ Θρηζῶν ἀγὸς ἀνδρῶν,
 Πείροος Ἰμβρασιδῆς, ὃς ἔφ' Αἰνίδαεν εἰληλούθει. 520

493 ἔκπεσε] ἐκρυγε Eust. 499, 37 κατὰ τινα τῶν ἐπιγραφῶν 496 ἰων] ἑῶν lemma schol. B L 506 μέγα] μέγ' C D 509 αἶ δ'] αἶ Bekkerus et Hoffmannus 517 μοῖρα πέδησεν] Aristarch., μοῖρ' ἐπέδησε libri 519 Θρηζῶν] Θρεΐζων? cf. Steph. Byz. s. v. Θρηζῶν: τὸ θρηζικὸν φασὶ καὶ Θρεΐζων, καὶ θηλυκῶς Θρεΐσσε 520 Πείροος] cf. B 844, Πείρωσ libri [idem v. 525].

ΠΙΠ ἀμφοτέρω δὲ τένοντε καὶ ὄστέα λᾶας ἀναιδῆς
 ἄχρῳ ἀπὸλοῖσεν· δ δ' ἔπτιος ἐν κονήσῳ
 κάππεσεν, ἀμφῳ χεῖρε φίλοῖς ἐτάροισι πετάσσας
 θυμὸν ἀποπνεῖων. δ δ' ἐπέδραμεν δς ῥ' ἔβαλέν περ,
 Πείροος· οὔτα δὲ δουρὶ παρ' ὀμφαλόν· ἐκ δ' ἄρα πᾶσαι 525
 κύντο χαμαὶ χολάδες, τὸν δὲ σκότος ὄσσε κάλυψεν.

τὸν δὲ Θόας Αἰτωλὸς ἀπεσσύμενον βάλε δουρὶ
 στέρον ἐπέρ μαζοῖο, πάγη δ' ἐν πνεύμονι χαλκός.
 ἀγκίμολον δὲ οἱ ἔλθε Θόας, ἐκ δ' ὄβριμον ἔγχος
 ἐσπλάσατο στέροιο, ἐρύσσατο δὲ ξίφος ὄξυ, 530

τῷ δ' γε γαστέρα τύψε μέσῳ, ἐκ δ' αἶντο θυμόν.
 τεύχεα δ' οὐκ ἀπέδινε· περίστησαν γὰρ ἐταῖροι
 Θορήκες ἀκρόκομοι, δολίχ' ἔγχεα χερσὶν ἔχοντες,
 οἱ ἔ μέγαν περ ἔοντα καὶ ἕρθυμον καὶ ἀγανὸν
 ὄσαν ἀπὸ σφείων· δ δὲ χασσάμενος πελεμύχθῃ. 535

ὄς τῷ γ' ἐν κονήσῳ παρ' ἀλλήλοισι τετάσθη,
 ἦ τοι δ μὲν Θορήκων, δ δ' Ἐπειῶν χαλκοχιτώνων
 ἡγεμόνες· πολλοὶ δὲ περικτείνοντο καὶ ἄλλοι.

ἐνθα κεν οὐκέτι ἔργον ἀνὴρ ὀνόσασατο μετελθών,
 δς τις ἔτ' ἀβλήτος καὶ ἀνούτατος ὄξεί χαλκῷ 540
 δινεῖοι κατὰ μέσσον, ἄγοι δὲ ἔ Παλλὰς Ἀθήνη
 χειρὸς ἐλοῦσα, ἀτὰρ βελέων ἀπερῖνοι ἐρωήν·
 πολλοὶ γὰρ Τρώων καὶ Ἀχαιῶν ἡματι κείνῳ
 προγρές ἐν κονήσῳ παρ' ἀλλήλοισι τέταντο.

ἄρα Strab. VII 331 fr. 58 524 ῥ] .² (.²ε) Leeuwenius 527 ἀπεσσύμενον] Aristarch. (dett. pars), ἀπεσσύμενος altera ed. Aristarchi; ἀπεσσύμενον alii (sic libri mel.) 528 πνεύμονι] πλεῦμονι Phot. lex. 433, 18 537 Θορήκων] Θορήκων? cf. ad 519 539 κεν οὐκέτι] CD (οὐ, κέτι A), κεν οὐ κέ τι videtur Aristarchus legisse secundum schol. Ariston. (cf. Friedlaender. Ariston. p. 7) 542 ἐλοῦσα ἀτὰρ] dett. pars Eust., ἐλοῦσ' suprascr. α, ἀτὰρ supra ser. v A, ἐλοῦσ', αὐτὰρ CD

ΙΛΙΑΔΟΣ Ε

ΔΙΟΜΗΔΟΥΣ ΑΡΙΣΤΕΙΑ

- V Ἐνθ' αὖ Τυδείδῃ Διομήδεϊ Παλλὰς Ἀθήνη
 δῶκε μένος καὶ θάρσος, ἵν' ἐκδηλος μετὰ πᾶσιν
 Ἀργεῖοισι γένοιτο ἰδὲ κλέος ἐσθλὸν ἄροιτο.
 δαῖέ οἱ ἐκ κόρυθός τε καὶ ἀσπίδος ἀκάματον πῦρ
 ἀστέρ' ὀπωρινῶ ἑναλίγμιον, ὅς τε μάλιστα 5
 λαμπρὸν παμφαίησι λελομένος Ὠκεανοῖο·
 τοῖόν οἱ πῦρ δαῖεν ἀπὸ κρατός τε καὶ ὤμων,
 ὥρσε δέ μιν κατὰ μέσσοι, ὅθι πλεῖστοί χλονέοντο.
 ἦν δέ τις ἐν Τρώεσσι Δίῃσιν ἀφνειὸς αἰνύμων,
 ἱεὺς Ἡφαίστοιο· δῶν δέ οἱ νίεες ἦσθην, 10
 Φηγεὺς Ἰδαῖός τε, μάχης ἐν εἰδότε πάσης.
 τῷ οἱ ἀποκρινθέντε ἐναντίῳ δομηθήτην·
 τῷ μὲν ἄφ' ἔλπου, δ' δ' ἀπὸ χροῦδος ὤροντο πεζός·
 οἱ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
 Φηγεὺς ἦα πρότερος προΐει δολιχόσκιον ἔγχος· 15
 Τυδείδω δ' ἔπερ ὤμιον ἀριστερόν ἦλυθ' ἀνωκί,
 ἔγχος, οὐδ' ἔβαλ' αὐτόν· δ' δ' ἴστερος ὤροντο χαλκῶ
 Τυδείδης· τοῦ δ' οὐχ ἔλιον βέλος ἔκφυγε χειρός,
 ἀλλ' ἔβαλεν στήθος μεταμάζιον, ὥσε δ' ἄφ' ἔλπου.
 Ἰδαῖος δ' ἀπόροισε λιπῶν περικαλλέα δίφρον, 20
 οὐδ' ἔτλη περιβῆναι ἀδελφεόοι κταμένοιο·

4 δαῖέ οἱ] libri (v parag. om., cf. Eust. 514, 4: χωρὶς τοῦ v ἐν πολλοῖς ἀντιγράφοις γερόμενον), δαῖε δέ οἱ Ambr. Eust. l. c., unde Leeuwenius [Mnemos. nov. XIII 192] δαῖε δέ ⁵ (5οι) veteres recitasse collegit. 10 ἦσθην] ἦτην D, ἦσαν C. 12 ἀποκρινθέντε] A, ἀποκρινθέντε CD Ambr. δομηθήτην] ὤρη. C. 13] in textu om. C. 21 ἀδελφεόοι] Ahrensius, ἀδελφείοο Hartelius, ἀδελφειοῦ libri

- V οὐδὲ γὰρ οὐδέ κεν αὐτὸς ὑπέκφυγε κῆρα μέλαιναν,
 ἀλλ' Ἥφαιστος ἔρυστο, σώωσε δὲ νυκτὶ καλύψας,
 ὡς δὴ οἱ μὴ πάγχυ γέρον ἀκαχήμενος εἶη.
 Ἴπποις δ' ἐξελάσας μεγαθύμου Τυδέος υἱὸς 25
 δῶκεν ἐταίροισιν κατάγειν κοίλας ἐπὶ νῆας.
 Τρῶες δὲ μεγάθυμοι ἐπεὶ ἴδον νῆε Δάρητος,
 τὸν μὲν ἀλειάμενον, τὸν δὲ κτάμενον παρ' ὄχεσφιν,
 πᾶσιν ὀρίνθη θυμός· ἀτὰρ γλαυκῶπις Ἄθρη
 χειρὸς ἐλοῦσα ἔπεσσι προσήυδα θοῦρον Ἴφρη· 30
 Ἴφρη ἀρέξ, βροτολοιγέ, μαιφόνε, τειχεσιπλῆτα,
 οὐκ ἂν δὴ Τρῶας μὲν ἐάσαιμεν καὶ Ἀχαιοὺς
 μάρασθ', ὀπλοτέροισι πατὴρ Ζεὺς κῦδος ὀρέξῃ;
 τῷ δὲ χαζώμεσθα, Λιδὸς δ' ἀλεώμεθα μῆριν.
 ὣς εἰποῦσα μάχης ἐξήγαγε θοῦρον Ἴφρη. 35
 τὸν μὲν ἔπειτα καθεῖσεν ἐπ' ἠρόεντι Σκαμάνδρῳ,
 Τρῶας δ' ἔκλινεν Λαερκοί· ἔλε δ' ἄνδρα ἕκαστος
 ἡγεμόνων· πρῶτος δὲ ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
 ἀρχὸν Ἀλιζώνων, Ὀδίων μέγαν, ἐξβαλε δίφρου·
 πρῶτον γὰρ στρεφθέντι μεταφρένῳ ἐν δόρῳ πῆξεν 40
 ὤμων μεσσηγῆς, διὰ δὲ στήθεσφιν ἔλασεν.
 δοῦτήσεν δὲ πεσῶν, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ.
 Ἰδομενεὺς δ' ἔρα Φαῖστον ἐνήρατο, Μήρονος υἱὸν
 Βώρον, ὃς ἐκ Τάρνης ἐριβώλακος εἰληλούθει.
 τὸν μὲν ἔρ' Ἰδομενεὺς δουρὶ κλιτὸς ἔρχει μακρῷ 45
 νῆξ ἵππων ἐπιβησόμενον κατὰ δεξιὸν ὤμων·
 ἦριπε δ' ἐξ ὀχέων, στυγερός δ' ἔρα μιν σκότος εἶλεν.

28 ἀλειάμενον] ἀλειόμενον fortasse Aristarchum legisse suspicatur Lud-
 wichijs (I 251) coll. schol. Did. ad E 444 in cod. Athoo servato) 30 ἐλοῦσα
 ἔπεσσι] e dett. unus, ἐλοῦσ' ἔπέσσι melior. 31 Ἴφρη ἀρέξ] Demetrius Ixio
 (οὐδέποτε γὰρ κλιτικὴ ἀναδιπλασιάζεται παρὰ τῷ ποιητῇ schol. A) cf. Bekker.
 Hom. Bl. 195; Ἴφρη Ἴφρη libri (quod in suum usum converterunt Nonnus
 Dion. XXVIII 328 XXXVI 259 Maneth. I 319) τειχεσιπλῆτα] τειχεσιβλήτα
 Zenod. (τείχεσι πλῆτα D) 36 Σκαμάνδρῳ] Καμάνδρῳ C post ras.
 39 Ἀλιζώνων] Ἀλιζώνων D 42] om. AC 43 Μήρονος] Μαίρονος C

V τὸν μὲν ἄρ' Ἰδομενεὺς ἐσύλειον θεράποντας·
 υἱὸν δὲ Στροφίοιο Σκαμάνδοιον, αἶμονα Θήρης,
 Ἄτροειδῆς Μενέλαος ἐλ' ἔρχεϊ ὄξυόντι, 50
 ἐσθλὸν θηρητῆρα· δίδαξε γὰρ Ἄστειμις ἐκτὶ
 βαλλέμεν ἄγρια πάντα, τὰ τε τρέφει οἴθεσιν ἔλη.
 ἄλλ' οὔ οἱ τότε γε χοαῖσιν Ἄστειμις ἰοχέαιρα
 οὐδὲ ἐκρηβόλικα, ἧσιν τὸ πρῶν γε κέκαστο·
 ἀλλὰ μιν Ἄτροειδῆς δουρὶ κλειτὸς Μενέλαος 55
 πρόσθε ἔθεν φεύγοντα μετάφορον οὔτεσε δουρὶ
 [ὤμων μεσσηγῆς, διὰ δὲ στήθεσφιν ἔλασσεν.]
 ἦριπε δὲ προηγῆς, ἀράβησε δὲ τειχε' ἐπ' αὐτῷ.
 Μηριόνης δὲ Φέρεκλον ἐνήρατο, Τέκτονος υἱὸν
 Ἀρμονίδεω, δς χερσὶν ἐπίστατο δαίδαλα πάντα 60
 τειχέμεν· ἔξοχα γὰρ μιν ἐφίλατο Παλλὰς Ἀθήνη·
 δς καὶ Ἀλεξάνδρῳ τεκτῆρατο νῆας εἰσας
 ἀρχεκάκους, αἵ πῦσι κακὸν Τρώεσσι γέροντο
 οἳ τ' αὐτῷ, ἐπεὶ οὔ τι θεῶν ἐξ θέσφατα ἦδει,
 τὸν μὲν Μηριόνης, ὅτε δὴ κατέμαρπτε διώκων, 65
 βεβλήκει γλοῦτὸν κάτω δεξιὸν· ἦ δὲ διαπρὸ
 ἀντικρὺ κατὰ κίστιν ἐπ' ὀστέον ἦλυθ' ἀκωκή.
 γνήξ δ' ἔριπ' οἰμῶξας, θάνατος δὲ μιν ἐμφεκάλυψεν.
 Πήδαϊον δ' ἄρ' ἔπεφνε Μέρης, Ἀντίγορος υἱὸν,
 δς ἴσα νόθος μὲν ἦν, πύξα δ' ἔτροφε διὰ Θεατῶ 70
 ἴσα φίλοισι τέκεσσι, χαριζομένη πόσει ᾗ.
 τὸν μὲν Φιλεΐδης δουρὶ κλυτὸς ἐγγύθεν ἔλθων
 βεβλήκει κεφαλῆς κατὰ ἰνίον ὄξει δουρὶ·
 ἀντικρὺ δ' ἐν' ὀδόντας ἐπὶ γλῶσσαν ἵαμε χαλκός.

49 Σκαμάνδοιον] Κάμεινδοιον C post ras. 52 βαλλέμεν] Nauckius, βάλλειεν libri 53 χοαῖσιν Ἄστειμις ἰοχέαιρα] χοαῖσινι θανέτοιο πλώρα Zenod. 55 δουρὶ κλειτὸς] δουρὶ κλυτὸς A, δουρικλυτὸς C 57] om. A (in textu) CD 59 Τέκτονος] τέκτονος quidam cf. Eust. 521.39 60 πόσει] πολλο altera Aristarchi edit. 61 τειχέμεν] Nauckius, τείχων libri 64] ἔρε- τεῖται Ariston. ἦδει] C, ἦδη Aristarch. AD 69 Πήδαϊον] Aristarch. libri, Πηδαῖον alii

- V ἦριπε δ' ἐν ζοιίῃς, ψυχρὸν δ' ἔλε χαλκὸν ὀδοῦσιν. 75
 Εὐρύπυλος δ' Ἐναιμονίδης Ὑψίγγορα δῖον,
 υἱὸν ἱπερθύμου Δολοπύουτος, ὃς ῥα Σκαμάνδρου
 ἄρητῆρ ἐτέτυκτο, θεὸς δ' ὧς τίετο δῆμω,
 τὸν μὲν ἔρ' Εὐρύπυλος, Ἐναιμόνος ἀγλαὸς υἱός,
 πρόσθε ἔθεν φεύγοντα μεταδρομιάδην ἔλασ' ὦμον 80
 φασγάνῳ ἀΐξας, ἐπὶ δ' ἔξεσε χεῖρα βερεΐαν.
 αἵματόεσσα δὲ χεῖρ πεδίῳ πέσε· τὸν δὲ κατ' ὄσσε
 ἔλλαβε πορφυρέος θάνατος καὶ μοῖρα κραταίῃ.
 ὧς οἳ μὲν πονέοντο κατὰ κρατερῆν ἰσμήνην·
 Τυδείδην δ' οἷα ἔν γροίῃς, ποτέρουσι μετείη, 85
 ἢ μετὰ Τρώεσσιν ὀμιλέει ἢ μετ' Ἀχαιοῖς.
 θῦτε γὰρ ἔμ πεδίον ποταμῶν πλήθοντι εἰοικῶς
 χειμέροφ, ὃς τ' ὄκα ῥέων ἐκέδασσε γεφύρας·
 τὸν δ' οἷτ' ἔρ τε γέφυραι ἐεομένα ἰσχανόωσιν,
 οἷτ' ἔρα ἔρκα ἴσχει ἀλώων ἐριθιγλέων, 90
 ἐλθόντ' ἐξαπίνης, δι' ἐπιβροσίῃ Διὸς ὕμβρος·
 πολλὰ δ' ἐπ' αὐτοῦ ἔργα κατήριπε κάλ' αἰζῆων.
 ὧς ἐπὶ Τυδείδῃ πικραὶ κλονέοντο φάλαγγες
 Τρώων, οἷδ' ἔρα μιν μῆνον πολέες περ ἑόντες.
 τὸν δ' ὧς οἷν ἐνόησε Αντιάουτος ἀγλαὸς υἱός 95
 θύνοτ' ἔμ πεδίον, πρὸ ἔθεν κλονέοντα φάλαγγας,
 αἰψ' ἐπὶ Τυδείδῃ ἐπιταίνετο κερπύλα τόξα,
 καὶ βάλ' ἐπαΐσσοντα, τυχὼν κατὰ δεξιὸν ὦμον,
 θώρηκος γυαλόν· διὰ δ' ἔπτετο πιρὸς οἰστός,
 ἄντιζόν δὲ διέσχε, παλάσσειτο δ' αἵματι θώρηξ. 100
 τῷ δ' ἐπὶ μαζῶν ἔτσε Αντιάουτος ἀγλαὸς υἱός·
 ὄροντοθε, Τρώες μεγάθυμοι, κέντροες ἔπλων·
 βέβληται γὰρ ὄριστος Ἀχαιῶν, οἷδ' ἔ' φημι

75 ἐν ζοιίῃς] AD, ἐν ζοιίῃ C; ἐξ ἄλλων ἐν ἄλλῳ A (cf. E 294) 77 Σκα-
 μάνδρου] Καμάνδρου C post ras. 88 χειμέροφ] χειμερόφ mavolt Christius
 ἐκέδασσε] ἐκέασσε Nauckius 89 ἐεομένα] Aristarch., ἐεομένα libri
 91 ἐπιβροσίῃ] ἐπιβροσίει CD

- V δὴθ' ἀνσχίσεσθαι κρατερὸν βέλος, εἰ ἔτεόν με
ᾤωρε ἄναξ, Διὸς υἱός, ἀπορνύμενον Ἀγκίθην. 105
- ὣς ἔφατ' εὐχόμενος· τὸν δ' οὐ βέλος ὠκὺ δάμασσεν,
ἀλλ' ἀναχωρήσας πρόσθ' ἵπποιν καὶ ὄχεσφιν
ἔστη, καὶ Σθένελον προσέφη, Καπανηιον υἱόν·
ὄρσο, πέπον Καπανηιάδη, καταβήσεο δίφρου,
ὄφρα μοι ἐξ ὄμοιο ἐρούσῃς πιζρόν διστόν. 110
- ὣς ἄρ' ἔφη, Σθένελος δὲ καθ' ἵππων ἄλιτο χαμᾶζε,
πὰρ δὲ σιάς βέλος ὠκὺ διαμπερές ἐξέροσ' ὄμου·
αἷμα δ' ἀνηκόντιζε διὰ στρεπτοῖο χιτῶνος.
δὴ τότε ἔπειτ' ἤρατο βοῆν ἄγαθὸς Διομήδης·
κλυθί μεν, ἀχιόχοιο Διὸς τέκος, ἀτροτώνη, 115
εἴ ποτέ μοι καὶ πατρὶ φίλα φρονέουσα περέστις
δριφῷ ἐν πολέμῳ, νῦν αὖτ' ἐμὲ φίλαι, Ἀθήνη·
δοῦς δέ τέ μ' ἄνδρα ἐλεῖν καὶ ἐς δομῆν ἔγχεος ἐλθεῖν,
ὅς μ' ἔβαλεν φθάμενος καὶ ἐπτεύχεται, οὐδέ μ' ἐφισιν
δριρὸν ἔτ' ὄψεσθαι λαμπρὸν φάος ἡελίοιο. 120
- ὣς ἔφατ' εὐχόμενος· τοῦ δὲ κλύε Παλλὰς Ἀθήνη,
γυῖα δ' ἔθιγεν ἑλαφρά, πόδας καὶ χεῖρας ὑπερθεῖν·
ἀγχοῦ δ' ἴσταμένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
θεαρῶν νῦν, Διομήδεις, ἐπὶ Τρώεσσι μέχεσθαι·
ἐν γὰρ τοι στήθεσσι μένος πατροῖον ἴχε 125
ἄτρομον, οἷον ἔχεσκε σακέσπελος ἵπποτα Τυδεΐς·
ἀχλὺν δ' αὖ τοι ἐπ' ὀφθαλμῶν ἔλον, ἧ πρὶν ἐπιγεν,
ὄφρ' ἐν γιγνώσκῃς ἡμὲν θεὸν ἠδὲ καὶ ἄνδρα.
τῷ νῦν, αἴ κε θεὸς πειρώμενος ἐνθάδ' ἴζηται,

104 δὴθ' ἀνσχίσεσθαι] Aristarch. libri; δὴθὰ σχίσεσθαι alios scripsisse suspicati sunt Nauckius et Ludwichius, cf. Eust. 528, 5 (an δὴθ' ἀσχίσεσθαι? cf. La Rochii Hom. Textkr. 394) βέλος] Aristarch. libri (ἰσλος alii?)
115 μεν] dett. pars, μοι melior., unde Leeuwenius ubique dativum scribere volt in tali figura (cf. K 278) 117 φίλαι] φίλις D, φίλε' C 118 δὸς δὲ τέ μ' ἄνδρα ἐλεῖν] libri, 'Aristarch.? etiam altera lectio τῶνδε τέ μ' ἄνδρα commemoratur in schol. A, de quo scite exposuit Ludwich. I 252 ὄφρα] ὄφρα] δριρὸν F' Herwerdenus 128 γιγνώσκῃς] libri dett., γινώσκεις optimi ἠδὲ καὶ ἄνδρα] ἠδ' ἄνθρωπον Zenod.

- V μή τι σύ γ' ἀθανάτοισι θεοῖς ἀντικρὺ μάχεσθαι 130
 τοῖς ἄλλοις· ἀτὰρ εἴ κε Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη
 ἔλθῃσ' ἐς πόλεμον, τὴν γ' οὐτάμεν ὀξεί χαλκῶ.
 ἦ μὲν ἔρ' ὣς εἰποῦσ' ἀπέβη γλαυκῶπις Ἀθήνη,
 Τυδείδης δ' ἐξαΐτις ἰὼν προμάχοισιν ἐμίχθη·
 καὶ πρὶν περ θυμῶ μεμαῶς Τρῶεσσι μάχεσθαι, 135
 δὴ τότε μιν τοῖς τόσσον ἔλεν μένος, ὡς τε λέοντα,
 ὅν ῥά τε ποιμὴν ἀγρῶ ἐπ' εἰροπόλοισι οἰέσσιν
 χραύσῃ μὲν τ' ἀλλῆς ὑπεράλμενον οὐδὲ δαμάσῃ·
 τοῦ μὲν τε σθένος ὄρσεν, ἔπειτα δέ τ' οὐ προσαιμῖνει,
 ἀλλὰ κατὰ σταθμοὺς δύεται, τὰ δ' ἔριμα φοβεῖται· 140
 αἶ μὲν τ' ἀγχιστῖναι ἐπ' ἀλλήλησι κέχυνται,
 αἰτὰρ δ' ἐμμεμαῶς βαθέης ἐξάλλεται ἀλλῆς·
 ὡς μεμαῶς Τρῶεσσι μίγη κρατερὸς Διομήδης.
 ἔνθ' ἔλε Ἀστυνοῦν καὶ Ὑπείρονα, ποιμένα λαῶν,
 τὸν μὲν ἔπερ μαζοῖο βαλῶν χαλκίρεϊ δουρί, 145
 τὸν δ' ἔτερον ξίφεϊ μεγάλῳ κληῖδα παρ' ὄμιον
 πλῆξ', ἀπὸ δ' ἀχένος ὄμιον ἐέργαθεν ἰδ' ἀπὸ κότου.
 τοῖς μὲν ἔασ', ὃ δ' Ἀβαντα μετώχετο καὶ Πολύιδον,
 υἱέας Εἰρουδάμαντος, ὄνειροπόλοιο γέροντος,
 τοῖς οὐκ ἐρχομένοις ὃ γέρον ἐκρίναι ὄνειρους, 150
 ἀλλὰ σφεας κρατερὸς Διομήδης ἐξενόριξεν.
 βῆ δὲ μετὰ Ξάνθου τε Θόωνά τε, Φαίνοπος υἱέ,
 ἄμφω τιληγέτω· ὃ δὲ τείρετο γήραϊ λυγρῶ,
 υἷὸν δ' οὐ τέλει ἄλλον ἐπὶ κτεάτεσσι λιπέσθαι.
 ἔνθ' ὃ γε τοῖς ἐνόριξε, φίλον δ' ἐξαινότο θυμὸν 155
 ἀμφοτέρω, πατέρι δὲ γόνυ καὶ κίβδα λυγρὰ

132 τὴν γ'] τὴν γ' et τὴν Aristarch. διχῶς, τὴν Zenod. οὐτάμεν] Ari-
 starch. libri, οὐτάσσει Zenod. (οὐτάμεν et οὐτάσσει cod. A) 136 ἔλεν] ἔχειν
 Ptolem. Oroandae 139 τ'] ὦ Leenwenius 141 ἀγχιστῖναι] D, ἀγχι-
 στῖναι AC 146 τὸν δ' ἔτερον] τοῦ δ' ἔτερον Zenod. 148 Πολύιδον] Apollon.
 Archibii. libri melior. (cf. Herodian. II 572 L.), Πολύειδον dett. pars.; cf. Eust.
 533, 6 et Hartel. Hom. Stud. III 34 155 ἐνόριξε] ἐνόριξε D 156 ἀμφο-
 τέρω] ἀμφοτέρων Zenod.

- V λείπ', ἐπεὶ οὐ ζῶοντε μάχης ἐκνοστήσατε
 δέξατο· χρωσταὶ δὲ διὰ κτῆσιν δατέοντο.
- ἔνθ' ὕϊας Πριάμοιο δῶν λάβε Λαοδαρίδαο
 εἶν ἐνὶ δίφρῳ ἕοντας. Ἐχέμμονά τε Χρομίον τε. 160
 ὡς δὲ λέων ἐν βουσί θορῶν ἐξ ἀρχαῖα ἄζη
 πόρτιος ἢ βός, ξύλοχον κἀτα βοσκομενάων,
 ὧς τοὺς ἀμφοτέρους ἐξ ἵππων Τυδέος υἱός
 βῆσε κακῶς ἄεχοντας, ἔπειτα δὲ τεύχε' ἐσύλα.
 ἵππους δ' οἷς εἰάροισι δίδου μετὰ νῆας ἐλαύνειν. 165
 τὸν δ' ἴδεν Αἰνεΐας ἐλαπάζοντα σίχας ἀνδρῶν,
 βῆ δ' ἕμεν ἔν τε μάχην καὶ ἀνὰ κλόνον ἐγχειάων
 Πάνδαρον ἀντίθεον διζήμενος, εἴ που ἐφεύροι.
 εἶρε Ανκίονος υἱὸν ἀμύμονά τε κρατερὸν τε,
 στή δὲ πρόσθ' αὐτοῖο ἔπος τέ μιν ἀπὶόν ἠΐδα· 170
 Πάνδαρε, ποῦ τοι τόξον ἰδὲ πτερόεντες ὀιστοὶ
 καὶ κλέος; ᾧ οὐ τις τοι ἐρίζεται ἐνθάδε γ' ἀνὴρ,
 οὐδέ τις ἐν Ανκίῃ σέο γ' εὔχεται εἶναι ἀμείνων.
 ἀλλ' ἄγε τῶδ' ἔφεες ἀνδρὶ βέλος, Αἰ χεῖρας ἀνασχών,
 ὅς τις ὄδε κρατέει καὶ δὴ κακὰ πολλὰ ἔοργεν 175
 Τρώας, ἐπεὶ πολλῶν τε καὶ ἐσθλῶν γούνατ' ἔλυσεν·
 εἰ μὴ τις θεὸς ἐστι κοτεσσάμενος Τρώεσσι
 ἰούων μνήσας· χαλεπὴ δὲ θεοῦ ἔπι μῆρις.
 τὸν δ' αὖτε προσέειπε Ανκίονος ἀγλαὸς υἱός·
 Αἰνεΐα, Τρώων βουλῆφόρε χαλκοχιτώνων, 180
 Τυδείδῃ μιν ἐγὼ γε δαίφροσι πάντα εἶσχω,
 ἀσπίδι γηγώσων ἀλλώπιδί τε τρυφαλείῃ
 ἵππους τ' εἰσορόων· σάφα δ' οὐ οἶδ' εἰ θεὸς ἐστίν.
 εἰ δ' ὅ γ' ἀνὴρ, ὃν φημι, δαίφρων Τυδέος υἱός,
 οὐχ ὅ γ' ἄνευθε θεοῦ τάδε μείνεται, ἀλλὰ τις ἔγχι 185
 ἐστὶν ἄθανάτων, νεφέλη ἐλλυμένος ὄμων.

160 ἕοντας] ἕοντε fortasse Aristophanem legisse suspicatur La Rochius
 coll. schol. Did. ad A 103 162 πόρτιος] βοσκάλου Zenod. 166 δ' ἴδεν] cf
 ad B 82 178 ἐπι μῆρις] ἐπὶ μῆρις A, ἐπιμῆρις Aristarch. CD, ἐπιμῆρις alii
 teste Herod. 181 μιν] μίν et μέν Aristarch. διχῶς 183] ἐπιτίθειαι Ariston.

V ὅς τούτου βέλος ὠκὺ κηχήμενον ἔτραπεν ἄλλη.
 ἦδη γὰρ οἱ ἐφῆκα βέλος, καὶ μιν βάλλον ὤμων
 δεξιόν, ἀντιζυρὸν διὰ θώρηκος γυάλοιο·
 καὶ μιν ἐγὼ γ' ἐφάμην Ἰδωῶνι προϊάψειν, 190
 ἔμπης δ' οὐκ ἐδάμασσα· θεὸς νύ τίς ἐστι κοιήεις.
 ἵπποι δ' οὐ παρέασι καὶ ἔρματα, τῶν κ' ἐπιβαίην·
 ἀλλὰ που ἐν μεγάροισι Λυκάονος ἔνδεκα δίφροι
 καλοὶ πρωτοπαγεῖς νεοτευχέες· ἐμφί δὲ πέπλοι
 πέπτανται· παρὰ δέ σφι ἐκάστω δίξυγες ἵπποι 195
 ἐστᾶσιν, κοῖ λευκὸν ἐρεπτόμενοι καὶ ὀλύρας.
 ἦ μὲν μοι μάλα πολλὰ γέρον ἀχμητὰ Λυκάων
 ἐρχομένῳ ἐπέτελλε δόμοις ἔνι ποιητοῖσιν·
 ἵπποισίν μ' ἐκέλευε καὶ ἔρμασιν ἐμβεβαῶτα 200
 ἀρχεῖν Τρώεσσι κατὰ νεοτεράς ἰσημίνας·
 ἀλλ' ἐγὼ οὐ πιθόμην, ἦ τ' ἂν πολὺ κέρδιον ἦεν,
 ἵππων φειδόμενος, μή μοι δευοίατο φορβῆς
 ἀνδρῶν εἰλομένων, εἰωθότες ἔδμεναι ἄδην.
 ὣς λίπον, αὐτὰρ πεζὸς ἐς Ἴλιον εἰλήλουθα,
 τόξοισιν πίσυρος· τὰ δέ μ' οὐκ ἔρα μέλλον διήσειν. 205
 ἦδη γὰρ δοιοῖσιν ἐριστήεσσιν ἐφῆκα,
 Τυδείδῃ τε καὶ Ἀτρεΐδῃ, ἐκ δ' ἀμφοτέρουιν
 ἀτρεκέες αἰμ' ἔσσενα βελῶν, ἡγείρα δὲ μᾶλλον.
 τῷ ῥα κακῇ αἴσῃ ἀπὸ πασσάλου ἀγκύλα τόξα 210
 ἔματι τῷ ἐλόμην, ὅτε Ἴλιον εἰς ἐρατεινὴν
 ἡγήομην Τρώεσσι γέρον χάριν Ἐκτορι δίφω.
 εἰ δέ γε νοστήσω καὶ ἐσόψομαι ὀφθαλμοῖσιν
 πατρίδ' ἐμὴν Ἑλοχόν τε καὶ ὑπερφερές μέγα δῶμα,
 αὐτίξ' ἔλειτ' ἀπ' ἐμεῖο κάρη τάμοι ἀλλότριος φῶς,

187] damnavit Zenod. 188 γὰρ οἱ] γὰρ ὁ οἱ D 194] Ζηρόδοτος μετέ-
 θηκεν teste Ariston. (ἰθὺέτηκεν coniecit Heynius, sed cf. Duentzer. Zenod. 17 et
 Ludwich. I 253); quid vero scripserit, nescimus 199 ἐμβεβαῶτα] Aristarch.
 libri, ἐμμεμαῶτα fortasse alii (sic habent duo dett.) 203 ἄδην] Aristarch.,
 ἄδδην alii (Nicias) et codd. (ἄδην D m¹) 205 ἔρα μέλλον] ἀφ' ἔμελλον C, ἀφ'
 ἐμελλεν AD 211 Ἐκτορι δίφω] ἱπποδάμοισιν quidam scripserunt teste Ariston.

V εἰ μὴ ἐγὼ τάδε τόξα φαιινῶ ἐν πυρὶ θείην 215
 χροσὶ διακλάσσαι· ἀνεμῶλια γὰρ μοι ἀπιδεῖ.
 τὸν δ' αὖτ' Αἰνείας, Τρώων ἀγός, ἐπίον ἤδα·
 μὴ δὴ οὕτως ἀγόρευε· πάρος δ' οὐκ ἔσσεται ἄλλως,
 πρὶν γ' ἐπὶ τῷ δ' ἀνδρὶ σὲν ἵπποισιν καὶ ὄχεσφιν
 ἀντιβίην ἐλθόντε σὲν ἔντεσι πειροθήναι. 220
 ἀλλ' ἄγ' ἐμῶν ὄχεων ἐπιβήσῃ, ὄφρα ἴδῃαι
 οἷοι Τρώοι ἵπποι, ἐπιστάμενοι πεδίοιο
 κραιπνὰ μάλ' ἔνθα καὶ ἔνθα διωκόμεν ἰδὲ φέβεσθαι·
 τῷ καὶ νῶι πόλινδε σωσέτον, εἰ περ ἂν αὐτε
 Ζεὺς ἐπὶ Τυδεΐδῃ Διομήδεϊ κῆδος ὀρέξῃ. 225
 ἀλλ' ἄγε νῦν μάστιγα καὶ ἥρια σιγελόεντα
 δέξαι, ἐγὼ δ' ἵππων ἐπιβήσομαι, ὄφρα μάχομαι·
 ἦε σὺ τόνδε δέδεξο, μελήσουσιν δ' ἐμοὶ ἵπποι.
 τὸν δ' αὖτε προσέειπε Διτκόνοζ ἀγλαὸς υἱός·
 Αἰνεία, σὺ μὲν αὐτὸς ἔχ' ἥρια καὶ τῷ ἵππῳ 230
 μᾶλλον ἔφ' ἠνόχεω εἰωθότι κραιπύλον ἔομα
 οὔσετον, εἰ περ ἂν αὐτε φεβόμεθα Τυδέος υἱόν,
 μὴ τῷ μὲν δαΐσαντε ματήσετον οἶδ' ἐθέλητον
 ἐκχερόμεν πολέμοιο, τὸν φθόγγον ποθέοντε,
 νῶι δ' ἐπαΐξας μεγαθύμου Τυδέος υἱός 235
 αὐτῷ τε κτείνῃ καὶ ἐλάσῃ μώνυχας ἵππους.
 ἀλλὰ σὺ γ' αὐτὸς ἔλαυνε τέ ἔοματα καὶ τῷ ἵππῳ,
 τόνδε δ' ἐγὼν ἐπίοντα δεδέξομαι ὀξεί δοιρί.
 ὣς ἔρα φωνήσαντε, ἐς ἔοματα ποιχίλα βάρτε,
 ἐμμεμαῶτ' ἐπὶ Τυδεΐδῃ ἔχον ὄχεας ἵππους. 240
 τοὺς δὲ ἴδεν Σθένειοζ, Κατανήιοζ ἀγλαὸς υἱός,
 αἶψα δὲ Τυδεΐδην ἔπεε πτερόεντε προσήδα·

218 δὴ οὕτως; Bekkerus, δ' οὕτως libri 219 τῷ] τῷ quidam secundum
 Etym. M. 609, 39, quod suavit Cobetus 226 ἀλλ' ἄγε] ἀλλὰ γε D
 227 ἐπιβήσομαι] Zenod. C, ἀποβήσομαι Aristarch. AD 231 εἰωθότι] ἴππῳ,
 Aristarch. καὶ σχεδὸν ἔπαντες; teste Didymo. εἰωθότι alii 234 ποθέοντε]
 ποθέοντε; D 237 ἀλλὰ σὺ γ' αὐτὸς] ἀλλ' αὐτὸς σὺ γ' C 239 φωνήσαντε-
 βάρτε] dett. pars, φωνήσαντες; -βάρτε; codd. melior.

V Τυδείδῃ Διόμηδες, ἐμῶ κεχαρισμένε θυμῷ,
 ἄνδρ' ὁρώω κρατερῶ ἐπὶ σοὶ μεμαῶτε μάχεσθαι,
 ἴν' ἀπέλεθρον ἔχοντε· ὃ μὲν τόξων ἐν εἰδῶς, 245
 Πάδαρος, υἱὸς δ' αὖτε Ανάκτορος εἴχεται εἶναι·
 Αἰνείας δ' υἱὸς μεγαλήτορος Ἀγχίσαιο
 εἴχεται ἐκγεγήμεν, μήτηρ δέ οἱ ἔστ' Ἀφροδίτη.
 ἀλλ' ἄγε δὴ χαζώμεθ' ἐφ' ἵππων, μηδέ μοι οὔτως
 θῆτε διὰ προμάχων, μή πως φίλον ἦτορ ὀλέσσης. 250
 τὸν δ' ἔρ' ἐπόδρα ἰδὼν προσέφη κρατερός Διομήδης·
 μή τι φόβονδ' ἀγόρευ', ἐπεὶ οὔδέ σε πεισέμεν οἴω·
 οὐ γὰρ μοι γενναῖον ἄλυσκάζοντι μάχεσθαι
 οὔδ' ἐκαταπτώσσειν· ἔτι μοι μένος ἐμπεδόν ἔστιν·
 ὀκνεῖω δ' ἵππων ἐπιβανέμεν, ἀλλὰ καὶ αὐτῶς 255
 ἀντίον εἴμ' αὐτῶν· τοεῖν μ' οὐκ ἔα Παλλὰς Ἀθήνη.
 τοῦτω δ' οὐ πάλιν αὐτὶς ἀλοῖσεται ὠκέες ἵπποι
 ἔμψω ἀφ' ἡμῶν, εἴ γ' οὐκ ἔτερός γε φήγησιν.
 ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσιν·
 αἶψά μοι πολύβοσκος Ἀθήνη κῆδος ὀρέξῃ 260
 ἀμφοτέρω κτεῖναι, σὺ δὲ τοῖσδε μὲν ὠκέας ἵππους
 αὐτοῦ ἐρυκαλέειν, ἐξ ἀντιγῶς ἠρία τεῖνας·
 Αἰνείαιο δ' ἐπαῖψαι μεμνημένος ἵππων,
 ἐκ δ' ἐλάσαι Τρώων μετ' ἐννεμήιδας Ἀχαιοῖς.
 τῆς γὰρ τοι γενεῆς, ἧς Τρωῖ περ εἰρόσσια Ζεὺς 265
 δῶχ' υἱὸς ποιῆν Γαυμήδεος, οὔνεκ' ἄριστοι

245 ἔχοντε] dett., ἔχοντες melior. 247 δ'] θ' C μεγαλήτορος] D var.
 lect. in A, μὲν ἀνάκτορος A in textu, quod etiam in schol. A commemoratur
 249 sq.] 'δοκεῖ . . . Ζηρόδοτος . . . ἠθετηθέναι' Ariston. 249 ἐφ' ἵππων]
 Aristarch. libri, ἐφ' ἵππους alios requisivisse putavit Spitznerus 252 οὔδ' ἔ
 σε] CD Ptolem. Asc., οὔδ' ἔ σε A Herod. 253 μοι] ἐμοὶ pars dett. 255 ὀκνεῖω]
 ἀκτιῶ Fickius αὐτῶς] αὐτῶς A 256 ἐα] ἔα A Herodian. 257 ὠκέες ἵπποι]
 ὠκέες ἵππους (superscr. αἱ) C 258 εἴ γ' οὐκ] Aristarch. libri (alii fortasse
 εἴ γ' οὐκ) 263 Αἰνείαιο] Αἰνείω Zenod. (αἰνείω corrupte cod. A, quod
 correxit Bekkerus, cf. ad 323); de hac forma v. Wackernagelium Bezzemb. Beitr.
 III 312, de accentu Lehrsium ap. Friedlaender. Ariston. 111 264 ἐκ δ'
 ἐλάσαι] ἐξελάσαι superscr. κδ A

V

ἵππων ὅσοι ἔσιν ἐπ' ἰὼ τ' ἡέλιόν τε.
 τῆς γενεῆς ἔκλεψε ἀναξ' ἀνδρῶν Ἀγχίσις
 λάθρη Λαιομέδοντος ὑποσχὼν Θήλας ἵππους·
 τῶν οὐδ' ἔξ ἐγένοντο ἐνὶ μεγάροισι γενέθλη· 270
 τοὺς μὲν τέσσαρας αὐτὸς ἔχων ἀπίτελλ' ἐπὶ φάτῃ,
 τῷ δὲ δὴν Ἀινεία δῶκεν, μῆστοροι γόβοιο.
 εἰ τοῦτω γε λάβοιμεν, ἀροίμεθ' ἀνὰ κλέος ἔσθλόν.
 ὧς οἳ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον,
 τῷ δὲ τάχ' ἐγγράφην ἦλθον ἐλαίνοντ' ὠκέας ἵππους· 275
 τὸν πρότερος προσέειπε Ἀγκέονος ἀγλαὸς υἱός·
 κροτερόθυμε, δαΐφρον, ἀγαοῦ Τυδέος τίς,
 ἦ μάλα σ' οὐ βέλος ὦκ' ἀμαμάσασατο, πιχρὸς διστός·
 νῦν αὖτ' ἐγχείη πειροῖσμαι, αἴ κε τύχωμι.
 ἦ ὅα, καὶ ἀμπεπελῶν προῖαι δολιχόσκιον ἔγχος· 280
 καὶ βάλε Τυδείδω κατ' ἀσπίδα· τῆς δὲ διαπρὸ
 εἰχμῆ χαλκείῃ πταμένη θώρηκι πελάσθη.
 τῷ δ' ἐπὶ μακρὸν ἔνυσε Ἀγκέονος ἀγλαὸς υἱός·
 βέβληται κενεῶνα διαμπερές, οὐδὲ σ' οἶο
 θηρὸν ἔτ' ἀνσχίσεσθαι· ἐμοὶ δὲ μέγ' εὖχος ἔδωκας· 285
 τὸν δ' οὐ κροθίσεις προσέφη κροτερός Διομήδης·
 ἤμβροτες, οὐδ' ἔτυχες· ἀτὰρ οὐ μὲν σφῶϊ γ' οἶο
 πρὶν γ' ἀποπαύσεσθαι, πρὶν γ' ἢ ἕτερόν γε πεσόντα
 αἵματος ἄσαι Ἄρηα τελευτήνον πολέμιστήν.
 ὧς φάμενος προσέηκε· βέλος δ' ἔθνηεν Ἀθήνη 290
 ὄϊνα παρ' ὀφθαλμόν, λεικοῖς δ' ἐπέρισεν ὀδόντας.
 τοῦ δ' ἀπὸ μὲν γλῶσσαν προμητὴν τήμε χαλκὸς ἀτειρής,
 εἰχμῆ δ' ἐξεσύθη παρὰ νείστον ἀνδρεσῶνα.

270 γενέθλη] γενέθλη C, γενέθλης, quod coniecit Wolfius, var. lect. in uno
 e dett. 272 μῆστοροι] Plat. Lach. 191 B aliique, ut e schol. Didym. collig-
 gitur; μῆστορε Aristarch. libri 273 γε] I. H. Vossius, ze libri 279 τύχωμι]
 A, τύχοιμι cet. 281 τῆς δέ] ἢ δέ La Rochius (coll. H 66 H 260 Y 276)
 288 ἀποπαύσεσθαι] ἀποπαύσεσθαι C, superscripto e A 293 ἐξεσύθη] Zenod.
 CD, ἐξελεύθη Aristarch. A, ἐξέλυθη Ahrensianus, quae forma (augumento amisso)
 alibi non legitur, ἐξεχύθη cod. Mosc.

V ἦριπε δ' ἔξ ὀχέων, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ
αἰόλα παμφανώοντα, παρέτρεσαν δὲ οἱ ἵπποι 295
ὠκύποδες· τοῦ δ' αἶθι λύθη ψυχὴ τε μένος τε.

Αἰνείας δ' ἀπόρουσε σὺν ἀσπίδι δουρὶ τε μακροῦ,
δείσας μὴ πῶς οἱ ἐρουσαίατο νεκρὸν Ἀχαιοί.
ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτῷ βαῖνε λέων ὧς ἄλλκι πεποιθώς,
πρόσθε δὲ οἱ δόρυ τ' ἔσχε καὶ ἀσπίδα πάντοσ' εἴσην, 300
τὸν κτάμεναι μεμαώς, ὃς τις τοῦ γ' ἀντίος ἔλθοι,
σιμεροδάεα ἰάχων. ὃ δὲ χειρμάδιον λάβε χειρὶ
Τυδεΐδης, μέγα ἔργον, ὃ οὐ δύο γ' ἄνδρες φέροιεν,
οἴοι νῦν βροτοὶ εἶσ'· ὃ δὲ μιν ῥέα πάλλε καὶ οἶος.
τῷ βάλεν Αἰνείας κατ' ἰσχίον, ἔνθα τε μηρὸς 305
ἰσχύφ' ἐνστροφεται, κοτύλην δὲ τέ μιν καλέουσιν·
θλάσσε δὲ οἱ κοτύλην, πρὸς δ' ἄμφω ῥήξε τέοντε·
ὣσε δ' ἀπὸ ῥινὸν τριχῆς λίθος. αὐτὰρ δ' γ' ἦρωσ
ἔστη γνήξ' ἐριπῶν καὶ ἐρείσατο χειρὶ παχείῃ
γαίης· ἀμφὶ δὲ ὅσσε κελαινὴ νύξ' ἐκάλυπεν. 310

καὶ νῦν κεν ἔνθ' ἀπόλοιτο ἄναξ ἀνδρῶν Αἰνείας,
εἰ μὴ ἄρ' ὄξυ νόησε Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη,
μήτηρ, ἣ μιν ἐπ' Ἀγχίση τέκε βουκολέοντι·
ἀμφὶ δὲ ὃν φίλον υἱὸν ἐχέυατο πήγχε λενώ,
πρόσθε δὲ οἱ πέπλοιο φαινοῦ πτύγμα κάλυπεν, 315
ἔροσ ἐμειν βελέων, μὴ τις Δαναῶν τεχνιῶλων
καλχὸν ἐνὶ στήθεσσι βαλὼν ἐκ θυμὸν ἔλοιτο.

ἦ μὲν ἔδν φίλον υἱὸν ὑπεξέφευγεν πολέμοιο·
οὐδ' υἱὸς Καταήρος ἐλήθετο συνθεσιῶων
τάων, ὃς ἐπέτελλε βοῆν ἀγαθὸς Διομήδης, 320
ἀλλ' ὃ γε τοῖς μὲν ἔοις ἤρνεαζε μώνυχας ἵππους
νόσφιν ἀπὸ γλοίσβου, ἐξ ἄντιρος ἠγία τείνας,

302 ἰάχων] Aristarch., ἰαχῶν Tyrannio 303 δύο γ'] δύο D, δύο κ' Naberus,
δ κ' σὺ δ' δύο Nauckius 309 ἐρείσατο] ἐδράξατο Leeuwenius coll. Theocrit.
XXV 145 310 δέ] δέ. P Herwerdenus, δέ οἱ Eust. 314 δέ ἐν] A, δ' ἐδν CD
317 ἔλοιτο] ὄλοιτο Aristarch. secundum schol. A, vix credibile, (ἔλοιτο Aristarchi
scripturam esse censuit Cobetus) 320 ἐπέτελλε] P (φοι) ἐπέτελλε Leeuwenius

V Αἰνείας δ' ἐπαΐξας καλλίτριχας ἵππους
 ἐξέλασεν Τρώων μετ' ἐκνήμιδας Ἀχαιοῦς.
 δῶκε δὲ Διηπύλῳ, ἑτάρῳ φίλῳ, ὃν περὶ πάσης 325
 τίεν διηλιχίης, ὅτι οἱ φρεσὶν ἄρτια ἦδει
 νηυσὶν ἐπιγλαφυροῖσιν ἐλαυνέμεν. αὐτὰρ δ' ἔγ' ἦρως
 ὦν ἵππων ἐπιβάς ἔλαβ' ἠγία σιγαλόεντα,
 αἴψα δὲ Τυδεΐδην μέθεπεν κρατερώνυχας ἵππους 330
 ἐμμεμαῶς· ὃ δὲ Κῦπριν ἐπώχετο νηλεὲ χαλκῶ,
 γιγνώσκων δ' ἅ' ἀνακτις ἔην θεός, οὐδὲ θεῶν
 τῶν, αἳ τ' ἀνδρῶν πόλεμον κᾶτα κοιρανέουσιν,
 οὔτ' ἄρ' Ἀθηναίη οὔτε πτολίπορθος Ἐνυώ.
 ἀλλ' ὅτε δὴ ὅ' ἐκίχανε πολλὴν καθ' ὄμιλον δπάζων,
 ἔνθ' ἐπορεξάμενος μεγαθύμου Τυδέος υἱός 335
 ἄκρον οὔτασε χεῖρα μετάλμενος ὀξεί δοῦρι
 ἀβληχρῆν· εἶθαρ δὲ δόρυ χροῶς ἀντετόρησεν
 ἀμβροσίον διὰ πέπλον, ὃν οἱ Χάριτες κάμον αἰταί,
 πορφυρὸν ἔπερ θέναρως. ἴεε δ' ἔμβροτον αἶμα θεοῖο,
 ἰχώρ, οἷός περ τε ῥέει μακάρεσσι θεοῖσιν· 340
 οὐ γὰρ σῆτον ἔδουσ', οὐ πίνουσ' αἴθοπα οἶνον,
 τοῦνεκ' ἀναίμονές εἰσι καὶ ἀθάνατοι καλέονται.
 ἦ δὲ μέγα ἰάχουσα ἀπὸ ἔο κάρβαλεν υἷον.
 καὶ τὸν μὲν μετὰ χερσὶ ἐρύσατο Φοῖβος Ἀπόλλων
 κτανέη νεφέλῃ, μὴ τις Δαναῶν ταχυπόλων 345
 χαλκῶν ἐνὶ στήθεσσι βαλὼν ἐκ θυμὸν ἔλοιτο·
 τῇ δ' ἐπὶ μακρὸν ἄσπε βοῖην ἀγαθὸς Διομήδης·
 εἶπε, Διὸς θύγατερ, πολέμου καὶ δημοτῆτος·
 ἦ οὐ ἄλλως ὅτι γυναικας ἀνάκτιδας ἠπεροπέτις;
 εἰ δὲ σύ γ' ἐς πόλεμον πωλήσεται, ἦ τέ σ' οἶω 350
 ὀιγήσειν πόλεμόν γε, καὶ εἴ γ' ἐτέρωθι πύθεται.

323 Αἰνείας] Αἰνείω (sic cod.) Zenod. 326 ἦδει] C, ἦδη AD

329 κρατερώνυχας ἵππους] κρατερονύχισ' [ἵπποις] Zenod. 334 ὅ] ὁ Leenwenius 338 ὅτι οἱ] ὁ οἱ Heynius, ὅτι αἱ Wielius 340 οἷός] οἶον Nanckius

346 ἔλοιτο] ἔληται C 348 θύγατερ] θυγάτηρ C 350 εἰ δὲ σὺ γ' ἐς]

εἰ δὲ καὶ ἐς in quibusdam fuisse exemplaribus testantur schol. LV 351 πύθεται

- V ὧς ἔφαθ', ἦ δ' ἀλλοῦσ' ἀπεβήσεται, τείρετο δ' αἰνῶς.
 τὴν μὲν ἔρ' Ἴρις ἑλοῦσα ποδὶν ἄρ' ἔξ' ἀγ' ὀμίλου
 ἀχθομένην ὀδύνησι· μελαίνετο δὲ χροῖα καλόν.
 εὔρεν ἔπειτα μάχης ἐπ' ἀριστερὰ θοῦρον Ἄρηα 355
 ἤμερον· ἡέρι δ' ἔγχος ἐκέλιτο καὶ ταχέ' ἵππῳ.
 ἦ δὲ γνῆξ ἑριποῦσα κασιγνήτοιο φίλοιο
 πολλὰ λισσομένη χροσάμπυκας ἤτεεν ἵππους·
 φίλε κασιγνήτε, κόμισαί τέ με δός τέ μοι ἵππους,
 ὄφρ' ἐς Ὀλυμπον ἵκωμαι, ἴν' ἀθανάτων ἔδος ἐστίν. 360
 λίην ἀχθομαι ἔλκος, ὃ με βροτὸς οὔτασεν ἀνήρ,
 Τυδεΐδης, ὃς νῦν γε καὶ ἔν Διὶ πατρὶ μάχοιτο.
 ὧς φάτο, τῇ δ' ἔρ' Ἄρης δῶκεν χροσάμπυκας ἵππους.
 ἦ δ' ἐς δίφρον ἔβαινε ἀνηχημένη φίλον ἦτορ.
 παρὸς δέ οἱ Ἴρις ἔβαινε καὶ ἡγία λάξετο χερσίν, 365
 μᾶστιξεν δ' ἐλάαν· τῷ δ' οὐκ ἀέκοντε πετέσθην.
 αἴψα δ' ἔπειθ' ἵκοιτο θεῶν ἔδος, αἰπὴν Ὀλυμπον.
 ἔνθ' ἵππους ἔστησε ποδὶν ἄρ' ἔξ' ἀγ' Ἴρις
 λῦσασ' ἐξ ὀχέων, περὶ δ' ἀμβρόσιον βάλαν εἶδαρ·
 ἦ δ' ἐν γούνασι πῆλτε Διώνης δι' Ἀφροδίτη, 370
 μητρὸς ἑῆς· ἦ δ' ἀγκᾶς ἐλάξετο θυγατέρα ἦν,
 χειροὶ τέ μιν κατέρεξε ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ἐνόμαζεν·
 τίς νῦ σε τοιάδ' ἔρεξε, φίλον τέκος, Οὐρανώων
 μαυιδίως, ὧς εἴ τι κακὸν ὀέξουσιν ἐνωπῇ;
 τὴν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα φίλομειδὴς Ἀφροδίτη· 375
 οὔτά με Τυδέος υἱός, ὑπέρθυμος Διομήδης,
 οὔτεκ' ἐγὼ φίλον υἱὸν ὑπεξέφερον πολέμοιο,
 Αἰνείαν, ὃς ἐμοὶ πάντων πολὺ φίλτατός ἐστιν.
 οὐ γὰρ ἔτι Τρώων καὶ Ἀχαιῶν φύλοπις αἰνή,

μόν γε] πόλεμόνδε CD 352 ἀλλοῦσ'] ἀλλοῦσ' Ptolem. Ascal., ἀλέουσ' Etym.
 Gud. 25, 24 Oris 4, 1 ἀπεβήσεται] ἀπεβήσατο C 353 μὲν ἔρ'] ἄρα Thierschius
 359 κασιγνήτε, κόμισαί] κασιγνήτ' ἐκκόμισαι A C m² τέ μοι] C, δέ
 μοι AD 365 οἱ] ἴε Cobetus coll. γ 233 366 ἀέκοντε] dett., ἀκοντε melior.
 374 ἐνωπῇ] epigr. incisum in Memnonis crure sinistro ap. Kaibel. 999, 2
 et libri; ἐνωπῇ alii teste schol. BL (ἐνωπῇ corrigere volt Christianus)

- V ἄλλ' ἤδη Δαναοί γε καὶ ἀθανάτοισι μάχονται. 380
 τὴν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα Διώνη, δία θεῶν·
 τέτλαδι, τέκνον ἐμόν, καὶ ἀνάσχειο κηδομένη περ.
 πολλοὶ γὰρ δὴ τλήμεν Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες
 ἐξ ἀνδρῶν, χαλέπ' ἄλγε' ἐπ' ἀλλήλοισι τιθέντες.
 τλή μὲν Ἄρης, ὅτε μιν Ὄτος κρατερός τ' Ἐφιάλτης, 385
 παῖδες Ἀλωῆος, δῆσαν κρατερῶ ἐνὶ δεσμῶ·
 χαλκῶ δ' ἐν κεράμῳ δέδετο τρισκαίδεκα μῆρας.
 καὶ νῦν κεν ἐνθ' ἀπόλοιτο Ἄρης ἕατος πολέμοιο.
 εἰ μὴ μητροιῆ περικαλλῆς Ἥροίβοια
 Ἐρμεία ἐξήγγειλεν· ὃ δ' ἐξέκλεψεν Ἄρηα 390
 ἤδη τειρόμενον, χαλεπὸς δέ εἰ δεσμός ἐδάμνα.
 τλή δ' Ἥρη, ὅτε μιν κρατερός πάϊς Ἀμφιτρούωνος
 δεξιτερόν κατὰ μαζὸν οἰστῶ τριγλώχινι
 βεβλήκει· τότε καὶ μιν ἀνήγεστον λάβεν ἄλγος.
 τλή δ' Αἰδῆς ἐν τοῖσι πελώριοις ὠκὴν οἰστόν, 395
 εὔτε μιν ὠκτὸς ἀνὴρ, υἱὸς Διὸς αἰγιόχοιο,
 ἐν Πύλῳ ἐν νεκύεσσι βάλων ὀδύνησιν ἔδωκεν.
 αὐτὰρ ὃ βῆ πρὸς δῶμα Διὸς καὶ μακρὸν Ὀλυμπον
 κῆρ ἀχέων, ὀδύνησι πεπαρμένος· αὐτὰρ οἰστός
 ὦμῳ ἐνὶ στιβαρῶ ἤλγλατο, κῆδε δέ θυμόν. 400
 τῷ δ' ἐπὶ Παιῶν ὀδυνήεατα φάρομακα πάσσων
 ἠρέσατ'· οὐ μὲν γὰρ τι καταθνητός γε τέτυκτο.
 [σχέτλιος, ὀβριμοεργός, ὃς οὐκ ὄφειτ' αἰσυλα ὀξέων,
 ὃς τόξοισιν ἔκρηδε θεοῖς, οἳ Ὀλυμπον ἔχουσιν.]

385 Ἐφιάλτης] Ἐπιάλης Heraclit. Alleg. c. 32 M. Clem. Alex. Protr. p. 25, quod praefert Nauckius 387 τρισκαίδεκα] τρισκαίδεκα Bekkerus 388 ἀπόλοιο] ἀπολώλε' Herwerdenus ἕατος] ἄτος libri 390 Ἐρμεία ἐξήγγειλεν] CD, Ἐρμεία ἐξ. A, unde Ἐρμεία ἐξήγγειλεν Christius; Ἐρμεία ἐξ. Barnesius 391 ἐδάμνα] ἐδάμνη Nauckius 394 καὶ μιν] κέν μιν altera Aristarchi edit., καὶ περ C 396 ὠκτὸς] codd., ὠκτός Bekk. An. 803, 23 397 Πύλῳ] πύλῳ Aristarch. (ἀντὶ τοῦ πύλη) 403 sq.] ex hoc conexu semovendus esse consentaneum est 403 ὀβριμοεργός] αἰσυλοεργός Aristarch. ὃς] ἔα' schol. LV (ὃ τ' voluisse scholiastam censet La Rochius), ὃδ' Cram. Epim. 51, 29 (ubi ὃδ' scriptum est), ὡς ibid. 73, 27 (= ὃς); cf. Kayser. Philol. XXI 329

- V σοὶ δ' ἐπὶ τοῦτον ἀνῆκε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη· 405
 νῆπιος, οὐδὲ τὸ οἶδε κατὰ φρένα Τυδέος νῖός,
 ὅτι μάλ' οὐ δηραιοῦς, ὅς ἀθανάτοισι μάχεται,
 οὐδέ τί μιν παῖδες ποτὶ γούνοσι παππάζουσιν
 ἔλθόντ' ἐκ πολέμοιο καὶ αἰνῆς δημοτῆτος.
 τῷ νῦν Τυδείδης, εἰ καὶ μάλ' αἰσχροτέρως ἔστιν, 410
 φροζέσθω μὴ τίς οἱ ἀμείνων σεῖο μάχεται,
 μὴ δὴν Αἰγιάλεια, περιφρων Ἀδρηστίνη,
 ἔξ ἕπνον γούνοσα φίλους οἰκίης ἐγείρη,
 κοιρίδιον ποθέουσα πόσιν, τὸν ἄριστον Ἀχαιῶν,
 ἰφθίμη ἔλοχος Διομήδεος ἱπποδάμοιο. 415
 ἦ ἦα, καὶ ἀμφοτέρωσιν ἀπ' ἰχῶ χειρὸς θυόσθην·
 ἄλθετο χεῖρ, ὀδύνη δὲ κατηπιόωντο βερεΐαι.
 αἶ δ' αἶτ' εἰσορόουσα Ἀθηναίη τε καὶ Ἥρη
 κροτομίωσι ἔπεισι Δία Κρονίδην ἐροέθιζον.
 τοῖσι δὲ μῦθον ἴρχε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη· 420
 Ζεῦ πάτερ, ἦ ἦά τί μοι κεχολώσεται, ὅτι κε εἶπω;
 ἦ μάλ' αἰ τίνα Κῆρις Ἀχαιῶν ἀνιῆσα
 Τρωσὶν ἔμ' ἐσπέσθαι, τοῖς νῦν ἔκταρλε φίλησεν,
 τῶν τινα κροζέουσα Ἀχαιῶν ἐπέπλων
 πρὸς χουσέη περόνη καταμύξατο χεῖρα ἄραιήν. 425
 ὅς φέτο, μείδισεν δὲ πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε,
 καὶ ἦα καλεσσάμενος προσέφη χουσέην Ἀφροδίτην·
 οὐ τοι, τέκνον ἐμόν, δέδοται πολέμημα ἔργα,
 ἀλλὰ σὺ γ' ἡμερόεντα μετέρχεο ἔργα γέμοιο,
 ταῦτα δ' Ἄρηι θεῶν καὶ Ἀθήνῃ πάντα μελήσει. 430

406 Τυδέος νῖός] καὶ κατὰ θυμόν Eust. 408 οὐδέ τί μιν] sic et οὐδέ
 τί μιν Aristarch. διχῶς secundum schol. LV ποτὶ] ἐν Eust. 1283, 36
 416 ἰχῶ] A Ambr., ἰχῶρ CD χειρὸς] Aristarch. libri, χερσὶν Zenod.
 419 κροτομίωσι ἔπεισι] Nauckius (praeunte Hoffmanno), κροτομίωσι ἔπέεσι
 libri 422 ἀνιῆσα] ἐνιῆσα Ambr. 423 ἔμ' ἐσπέσθαι] A Ambr., ἄμα σπέσθαι
 CD 424 ἐπέπλων] βεθροκόλων Plut. Symp. VIII 14. 4. 2 425 χουσέη]
 χουσῆ codd. καταμύξατο] Aristarch., καταμύξατο alii (sic libri mel.)
 ἀραιή] Aristarch. (cf. schol. BL), ἀραιήν libri mel. 427 χουσέην] χουσεῖν codd.

V ὧς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἐγόρευον,
 Αἰνεΐα δ' ἐπόρουσε βοῆν ἀγαθὸς Διομήδης
 γινώσκων δ' οἱ αὐτὸς ὑπείρεχε χεῖρας Ἀπόλλων·
 ἀλλ' ὃ γ' ἄρ' οὐδὲ θεὸν μέγαν ἔξετο. ἴετο δ' εἰεὶ
 Αἰνεΐαν κτείνειν καὶ ἀπὸ κλυτὰ τεύχεα δῦσαι. 435
 τοῖς μὲν ἔπειτ' ἐπόρουσε κατακτάμεναι μενεαίνων,
 τοῖς δέ οἱ ἐστυφέλιξε φαιειήν ἀσπίδ' Ἀπόλλων.
 ἀλλ' ὅτε δὴ τὸ τέταρτον ἐπέσσυτο δαίμονι ἴσος,
 δεινὰ δ' ἄμοκλήσας προσέφη ἑκάεργος Ἀπόλλων·
 φράζεο, Τυδεΐδη, καὶ χάζεο, μηδὲ θεοῖσιν 440
 ἴσ' ἔθελε φρονέειν, ἐπεὶ οὐ ποτε φῦλον ὁμοῖον
 ἀθανάτων τε θεῶν χαμαὶ ἐρχομένων τ' ἀνθρώπων.
 ὧς φάτο, Τυδεΐδης δ' ἀνεχάζετο τυτθὸν ὀπίσσω
 μῆρην ἀλενάμενος ἑκατηβόλον Ἀπόλλωνος.
 Αἰνεΐαν δ' ἀπάτερθεν ὁμίλον θῆκεν Ἀπόλλων 445
 Περγάμῳ εἰν ἱερῷ, ὅθι οἱ νηὸς γε τέτυκτο·
 ἦ τοι τὸν Αἰγῶ τε καὶ Ἄρτεμις ἰοχέαιρα
 ἐν μεγάλῳ ἀδύτῳ ἀκέοντό τε κίχαινον τε.
 αὐτὰρ δ' εἰδῶλον τεῦξ' ἀργυρότοξος Ἀπόλλων
 αὐτῷ τ' Αἰνεΐα ἴκελον καὶ τεύχεσι τοῖον, 450
 ἐμφί δ' ἄρ' εἰδῶλῳ Τρῶες καὶ δῖοι Ἀχαιοὶ
 δήριον ἀλλήλων ἐμφὶ στήθεσσι βοεΐας
 ἀσπίδας ἐκκύκλους λαισιγιά τε πτερόεντα.
 δὴ τότε θεῶρον Ἄρηα προσήδα Φοῖβος Ἀπόλλων·
 Ἄρες ἀρές, βροτολογέ, μαιφόνε, τειχεσιπλήτε, 455
 οὐκ ἔν δὴ τόνδ' ἄνδρα μάχης ἐρύσαιο μετελθὼν,
 Τυδεΐδην, ὃς νῦν γε καὶ ἔν Αἰ πατρὶ μάχοιτο;
 Κύπριδα μὲν πρῶτον σχεδὸν οὔτασε χεῖρ' ἐπὶ καρπῷ,

434 ὃ γ' ἄρ'] ὃ γὰρ CD 443 τυτθόν] Aristarch. libri, πολλὸν alii (schol. LV) 444 ἀλενάμενος] ἀλενόμενος Aristarch. teste Didymo (schol. cod. Athoi) A 448 κίχαινον] κήχαινον vel κήθενον Herwerdenus 451 δ' ἄρ'] δὲ Bentleius 452 δήριον] δήρον Nauckius στήθεσσι] στήθεσσι D 455 Ἄρες ἀρές] Ixio, cf. ad v. 31, Ἄρες Ἄρες codd. 458 πρῶτον] pars dett., πρῶτα optimi, sed cf. v. 883

- V αὐτὰρ ἔπειτ' αὐτῷ μοι ἐπέσσυτο δαίμοι ἴσος.
 ὣς εἰπὼν αὐτὸς μὲν ἐφέζετο Περγάμῳ ἄρῃ, 460
 Τρωάς δὲ στίχας οἴλος Ἄρης ὠτρυνε μετελθὼν,
 εἰδόμενος Ἀνάμαντι θοῶ ἠγήτορι Θορηχῶν·
 νιάσι δὲ Ποιάμοιο διοτρεφέεσσι κέλευεν·
 ὦ νῆες Ποιάμοιο, διοτρεφέος βασιλῆος,
 ἐς τί ἔτι κτείνεσθαι ἐάσατέ λαὸν Ἀχαιοῖς; 465
 ἦ εἰς ὃ κεν ἀμφὶ πύλης ἐν ποιητῆσι μάχωνται;
 κεῖται ἀνὴρ, ὃν τ' ἴσον ἐτίομεν Ἐκτορι δίῳ,
 Αἰνεΐας, νῆος μεγαλήτορος Ἀγχίσαο.
 ἄλλ' ἄγετ' ἐκ γλοισβοιο σωώσομεν ἐσθλὸν ἑταῖρον.
 ὣς εἰπὼν ὠτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἐκάστω. 470
 ἔνθ' αὖ Σαρπηθῶν μάλα ρείκεσεν Ἐκτορα δίον·
 Ἐκτορ, πῆ δὴ τοι μένος οἴχεται, ὃ πρὶν ἔχεσθες;
 φῆς που ἄτεο λαῶν πόλιν ἐξέμεν ἠδ' ἐπιζούρων
 οἶος, σὲν γαμβροῖσι κασιγνήτοισί τε σοῖσιν.
 τῶν γὰρ οὐ τίς ἐγὼ ἰδέειν δύναμ' οὐδὲ νοῆσαι, 475
 ἀλλὰ καταπτώσσοισι κίνεες ὣς ἀμφὶ λέοντα·
 ἡμεῖς δ' αὖ μαχόμεσθ', οἳ πέρ τ' ἐπίζουροι ἔνειμεν.
 καὶ γὰρ ἐγὼν ἐπίζουρος ἔων μάλα τηλόθεν ἴκω·
 τηλοῦ γὰρ Ἀνκίη Ξάνθῳ ἔπι δινήεντι·
 ἔνθ' ἄλοχόν τε φίλην ἔλιπον καὶ νήπιον υἱόν, 480
 καὶ δὲ κτήματα πολλὰ, τὰ ἔλδεται ὅς κ' ἐπιδενῆς.
 ἀλλὰ καὶ ὣς Ἀντίοις ὀτρύνω καὶ μέμον' αὐτὸς
 ἀνδρῶν μαχέσσεσθαι· ἀτὰρ οὐ τί μοι ἐνθάδε τοῖον
 οἶόν κ' ἦε φέροισιν Ἀχαιοὶ ἢ κεν ἄγοισιν·
 τίνη δ' ἔστιγας, ἀτὰρ οὐδ' ἄλλοισι κελεύεις 485

461 Τρωάς] ed. Sinop. Cypria Antimach. (τρωΐας schol. LV, quod recte interpretatus est Lehrsius), Τρωΐας C; Τρωΐας ἢ κοινή Ptolem. Ascal. Dm¹, Τρώων A οἴλος] ἡλὸς alii secundum Cram. Epim. 442, 15 463 κέλευεν] κέλευσεν C 464 νῆες] Nauckius, νείες libri 466 ποιητῆσι] Zenod. D, ἐπιποιητῆσι A, ἐπιποιήτησι C, ποιητοῖσι Aristarch. 467 ὃν τ'] ὃν Eust. 470 καὶ θυμὸν ἐκάστω] θυμὸν τε ἐκάστω Bentleius, sic etiam v. 792 473 φῆς] φῆς; Aristarch. CD 477 δ' αὖ] τὲ C ἔνειμεν] sic Aristarch. 478 ἴκω] Bekkerus, ἦκω libri 481 τὰ] Bekkerus, τὰ τ' codd. ὅς κ'] ὅς τ' C

V
 λαοῖσιν μενέμεν καὶ ἀμυνόμεναι δάφροσσιν.
 μὴ πως, ὡς ἀψῖσι λίνον ἐλόντε πακίγρον,
 ἐνδράσι δυσμενέεσσιν ἔλωρ καὶ κίρμα γένησθε·
 οἱ δὲ τάχ' ἐκπέροσσο' ἐν ναιομένην πόλιν ἔμην.
 σοὶ δὲ χοῖ' τάδε πάντα μέλειν νύκτας τε καὶ ἡμέρα, 490
 ἐροχοὺς λισσομένῳ τηλεκλειτῶν ἐπιζούρου
 νωλεμέως ἐχέμεν, χαλεπὴν δ' ἀποθέσθαι ἐπιπύρ.
 ὣς φάτο Σαρπηθῶν, δάκε δὲ φρένας Ἐκτορι μῦθος.
 αὐτίκα δ' ἔξ ὀχέων σὺν ταύχεσιν ἄλλο χαμᾶζε,
 πάλλων δ' ὀξέα δοῖρε κατὰ στρατὸν ὄφρατο πάντη 495
 ὀτρύνων μαχέσασθαι, ἔγειρε δὲ φύλοπιν εὐμήν.
 οἱ δ' ἐλελίχθησαν καὶ ἐναντίοι ἔσταν Ἀχαιῶν·
 Ἀργεῖοι δ' ἐπέμειναν ἀολλέες οὐδὲ φόβηθεν.
 ὡς δ' ἄνεμος ἄγκυρ φορέει ἱερὸς κατ' ἐλωφᾶς
 ἐνδρῶν λιζυώντων, ὅτε τε ξανθὴ Δημήτηρ 500
 κρήνη ἐπειγομένων ἀνέμων κορπὸν τε καὶ ἄγκυρ·
 αἱ δ' ἐπολευκάζονται ἀγκυραὶ· ὣς τότε Ἀχαιοὶ
 λευκοὶ ἔπερθε γένοιτο κομισάτω, ὃν ἴσα δι' αὐτῶν
 οὐρανὸν ἐς πολὺχαλκον ἐπέπληγον πόδες ἱππων
 ἄψ ἐπιμυσομένων· ἐπὸ δ' ἔστρεφον ἡμοχίρες· 505
 οἱ δὲ μένος χειρῶν ἰθὺς φέρον. ἀμφὶ δὲ νύκτα
 θοῖρος Ἄρης ἐκάλυψε μάχη Τρώεσσιν ἐρίγων,
 πάντοσ' ἐποιχόμενος· τοῦ δ' ἐκροαίειεν ἐφειτμός
 Φοῖβον Ἀπόλλωνος χροισαόρου, ὃς μιν ἐνώγει
 Τρωσὶν θυμὸν ἐγεῖραι, ἐπεὶ ἴδα Πελλάδ' Ἀθήνην 510
 οἰχομένην· ἣ γὰρ ἴδα πέλεν Λευκοῖσιν ἀρηγῶν.
 αὐτὸς δ' Αἰναίειν μάλα πύονος ἔξ ἀδύτσιο

486 δάφροσσιν] Nauckius (cf. δάφρον I 327), δάφροσσιν libri 487 λίνον
 ἐλόντε] λίνον ἐλόντε pronuntiatum fuisse probabilis est Hartelii sententia
 (Hom. Stud. III 32), λίνοιο φαλόντε Heynius (λίνονε πακίγρον φαλόντε Bent-
 leius) 491 τηλεκλειτῶν] τηλεκλειτῶν AC 492 χαλεπὴν] A (dett.), κρατερὴν
 CD 495 δοῖρε] Bekkerus, δοῖρα libri 497 δ' ἐλελίχθησαν] δὲ ἐλελίχθησαν
 Cobetus 499 ἐλωφᾶς] Townl., ἐλωφᾶς; cetera 500 ὅτε τε] εἰτ' ἄν Ptolem.
 (schol. LV) 501 κρήνη] κρήνη CD 510 ἐγεῖραι] ἀγεῖραι schol. B 62 Eust.
 577, 17 511 ἀρηγῶν] ἀρηγός CD

- V ἴγε, καὶ ἐν στήθεσσι μένος βάλε ποιμένι λαῶν.
 Αἰνείας δ' ἐτάροισι μεθήστατο· τοὶ δὲ χάρησαν,
 ὡς εἶδον ζῶόν τε καὶ ἀρτεμέα προσιόντα 515
 καὶ μένος ἐσθλὸν ἔχοντα· μετάλλησάν γε μὲν οὐ τι,
 οὐ γὰρ ἔα πόνος ἄλλος, δν ἀργυρότοξος ἔγειρεν
 Ἄρης τε βροτολογὸς Ἔρις τ' ἄμοτον μεμααῖα.
 τοὺς δ' Αἴαντε δύω καὶ Ὀδυσσεὺς καὶ Ἀιομήδης
 ὤτρυνον Ἀκαιοὺς πολεμιζέμεν· οἳ δὲ καὶ αὐτοὶ 520
 οὔτε βίας Τρῶων ὑπεδείδισαν οὔτε ἰωκῆς,
 ἀλλ' ἔμενον νεφέλῃσι λοικότες, ἔς τε Κρονίων
 νηγεμίης ἔστησεν ἐπ' ἀχροπόλοισιν ὄρεσσι
 εἰρέμας, ὅφρ' εἴδησι μένος Βορέεο καὶ ἄλλων
 ζαχρηῶν ἀνέμων, οἳ τε νέφεα σκιάοντα 525
 πνοῆσιν λιγροῆσι διασχιδῶσιν ἀέντες·
 ὡς Ἀκαιοὶ Τρῶας μένον ἔμπηδον οὐδὲ γέβοιο.
 Ἄτρεΐδης δ' ἀν' ὄμιλον ἐφοῖτα πολλὰ κελεύων·
 ὦ φίλοι, ἀνέρες ἔσθε καὶ ἄλκιμον ἦτορ ἔλεσθε,
 ἀλλήλους τ' εἰδείσθε κατὰ κρατερὰς ἰσμήνας. 530
 αἰδομένων ἀνδρῶν πλέονες σόοι γὰρ πέφραται·
 φαιγόντων δ' οὔτ' ἔρ κλέος ὄρνυται οὔτε τις ἐλκή.
 ἦ, καὶ ἀζόντισι δοῦρὶ θούῳ, βάλε δὲ πρόμον ἄνδρα,
 Αἰνείω ἔισσον μεγαθύμου, Αἰχκῶντα
 Πηργασίδην, δν Τρῶες ὁμῶς Πριάμοιο τέχεσσι
 535
 ἴθον, ἐπιθ' ἰσοῦσε μετὰ πρότοισι μάχεσθα.
 ἴόν ῥα κατ' ἀσπίδα δοῦρὶ βάλεν κραίων Ἀγαμέμνων·
 ἦ δ' αἶψ' ἔγχος ἔρντο, διαπρὸ δὲ εἴσατο χαλκός,
 νεικίῃ δ' ἐν γαστρὶ διὰ ζωστήρος ἔλασσαν.
 δαίτησεν δὲ πεσών, ἐράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αἰτῶ. 540
 ἔνθ' αἶτ' Αἰνείας Ἀκαιῶν ἔλεν ἄνδρας ἀρίστους,

515 ὡς | ὡς, ὡς Leuwenius 516 οὐ τι | οὐδ' ἔν D 525 ζαχρηῶν] ζαχρειῶν
 libri, utrumque Hesychius 531 αἰδομένων] Aristarch., cf. schol. Didym. ad
 O 563; αἰδομένων δ' libri 534 Αἰνείω] schol. D ad B 461, Αἰνείω libri
 Αἰχκῶντα] Αἰχκῶντα C schol. V ad E 326 538 δὲ εἴσατο] δ' εἴσατο
 Heynius, δ' εἴσατο Wackernagelius (cf. ad A 138) χαλκός] καὶ τῆς CD

- V ὕϊε Διοκλῆρος, Κρήθωνά τε Ὀρσίλοχόν τε,
 τῶν ῥα πατήρ μὲν ἔναιεν ἐνκτιμένη ἐνὶ Φηρῇ
 ἀφνειὸς βιότοιο, γένος δ' ἦν ἐκ ποταμοῖο
 Ἀλφειοῦ, ὅς τ' εἰρὸν ῥέει Πυλίων διὰ γαίης· 545
 ὅς τέκετ' Ὀρσίλοχον πολέεσσ' ἄνδρεςσι ἄνακτα·
 Ὀρσίλοχος δ' ἄρ' ἔτικτε Διοκλῆα μεγάρυμον,
 ἐκ δὲ Διοκλῆος διδυμάονε παῖδε γενέσθην,
 Κρήθων Ὀρσίλοχός τε, μάχης ἐὺ εἰδότε πάσης.
 τῷ μὲν ἄρ' ἠβήσαντε μελαινάων ἐπὶ νηῶν 550
 Ἴλιον εἰς εὐπωλον ἐμ' Ἀργεῖοισιν ἐπέσθην
 τιμὴν Ἀτρεΐδης, Ἀγαμέμνονι καὶ Μενελάω,
 ἀρνημένω· τῷ δ' αὖθι τέλος θανάτοιο κάλυπεν.
 οἴω τῷ γε λέοντε δῦω ὄρεος κορυφῆσιν
 ἐτραφέτην ὑπὸ μηροῖ βαθείης τάραφειν ἕλης· 555
 τῷ μὲν ἄρ' ἀρπάζοντε βόας καὶ ἴφια μῆλα
 σταθμοῦς ἀνθρώπων κεραΐζετον, ὄφρα καὶ αὐτῷ
 ἀνδρῶν ἐν παλάμησι κατέκταθεν ὀξεί χαλκῷ·
 τοῖω τῷ χεῖρεσσιν ὑπ' Αἰνείαιο δαμέντε
 καππεσέτην, ἐλάτησι ἕοικότες ὑψηλῆσιν. 560
 τῷ δὲ πεσόντ' ἐλέησεν ἀρηίφιλος Μενέλαος,
 βῆ δὲ διὰ προμάχων κεκορυθμένος αἴθοπι χαλκῷ,
 σείων ἐγγχείην· τοῦ δ' ὠτρυνεν μένος Ἄρης,
 τὰ φρονέων, ἵνα χερσὶν ὑπ' Αἰνείαιο δαμείη.
 τὸν δ' ἴδεν Ἀντίλοχος, μεγαθύμου Νέστορος υἱός, 565
 βῆ δὲ διὰ προμάχων· περὶ γὰρ δῖε ποιμένι λαῶν,
 μή τι πάθοι, μέγα δέ σφας ἀποσφίλειε πόνοιο.
 τῷ μὲν δὴ χεῖρας τε καὶ ἔγχεα ὄξυνοντα

542 Ὀρσίλοχον] διὰ τοῦ ὀ schol. LV, cf. ad 549 546 Ὀρσίλοχον]
 Ὀρσίλοχον super σ ser. τ D, Ὀρσίλοχον Aristarch. teste Et. Flor. (Miller. M&L.
 de litt. gr. p. 228), cf. schol. LV ad 542 549 Ὀρσίλοχος] διὰ τοῦ ὀ Et. Flor.
 schol. LV l. c., Ὀρσίλοχος Zenod. test. schol. HM^aQR ad γ 489 554 οἴω
 τῷ γε λέοντε] cf. quae disputavit ad h. l. Ameisius Krit. Anh., τῷ οἴω τε λέοντε
 Foerstemann 560 ἕοικότες] ἕοικότε Aristarch. 565 δ' ἴδεν] δὲ πρὸ
 Heynius 567 σφας] dett., σφας ACD, σφε Ahrensius

- V ἀντίον ἀλλήλων ἐχέτην μεμαῶτε μάχεσθαι·
 Ἄντιλοχος δὲ μάλ' ἔγχι παρίστατο ποιμένι λαῶν. 570
 Αἰνεΐας δ' οὐ μεῖνε θοός περ ἐὼν πολεμιστής,
 ὡς εἶδεν δύο φῶτε παρ' ἀλλήλοισι μένοντε.
 οἳ δ' ἐλεῖ οἷν νεκρούς ἔρυσαν μετὰ λαὸν Ἀχαιῶν,
 τῷ μὲν ἔρα δειλῶ βαλέτην ἐν χερσὶν ἑταίρων,
 αὐτῷ δὲ στρεφθέντε μετὰ πρότοισι μάχεσθην. 575
 ἔρθα Πυλαιμένεα ἐλέτην ἀτάλαστον Ἄρηι,
 ἄρχὸν Περσλαγόνων μεγαθύμων, ἀσπιστάων·
 τὸν μὲν ἔρ' Ἀτρεΐδης δοῦρὶ κλειτὸς Μενέλαος
 ἔστασ' ἔγχεϊ νύξε κατὰ κληίδα τυχήσας·
 Ἄντιλοχος δὲ Μίδωνα βάλλ', ἠρίοχον θεράποντα, 580
 ἐσθλὸν Ἀτυμιάδην, δ' δ' ἐπέστρεψε μώνυχας ἵππους,
 χερμαδίῳ ἀγκῶνα τυχῶν μέσον· ἐκ δ' ἔρα χειρῶν
 ἠρία λεῖν' ἐλέφαντι χαμαὶ πέσον ἐν κοιήσιν.
 Ἄντιλοχος δ' ἔρ' ἐλαΐξας ξίφει ἤλασε κόρσην·
 αὐτὰρ δ' γ' ἀσθμαίνων ἐνεργέος ἔκπεσε δίφρου 585
 κύμβαχος ἐν κοιήσιν ἐπὶ βρεχυόν τε καὶ ὤμου.
 δηθὰ μάλ' ἐστήζει, τίχε γὰρ ὃ' ἀμάθοιο βαθείης,
 ὄφρ' ἵππῳ πλῆξαιτε χαμαὶ βάλλον ἐν κοιήσιν.
 τοὺς ἵμεσ' Ἄντιλοχος, μετὰ δὲ στρατὸν ἤλασ' Ἀχαιῶν.
 τοὺς δ' Ἐκτωρ ἐνόησε κατὰ στίχας, ὄρωτο δ' ἐπ' αὐτοὺς 590
 κεληγῶς· ἔμα δὲ Τρώων εἶποντο φάλαγγες
 καρτεραί· ἦρχε δ' ἔρα σφιν Ἄρης καὶ πότνι Ἐννῶ,
 ἧ μὲν ἔχουσα Κυδοιμὸν ἀρεαδέα δημοτῆτος,
 Ἄρης δ' ἐν παλάμῃσι πελώριον ἔγχος ἐνώμα,
 φοῖτα δ' ἄλλοιτε μὲν πρόσθ' Ἐκτορος, ἄλλοι δ' ὀπισθεν. 595
 τὸν δὲ ἰδὼν ἠγήρησε βοῆν ἀγαθὸς Λιομίδης·
 ὡς δ' οὔτ' ἀηρ ἀπάλαμνος ἰὼν πολέος πεδίοιο,
 στήν' ἐπ' ὠκυρόφῳ ποταμῷ ἔλαθε προοέοντι,
 ἔσφρ' μορμύροντα ἰδὼν, ἀνά τ' ἔδραμ' ὀπίσσω,

576 Πυλαιμένεα] sic Zenod. hoc loco (Anon. in Ven. A I 1, 7 Dind.)

578 δοῦρὶ κλειτὸς] δοῦρὶ κλειτὸς ACD 587 ἐστήζει] (Aristarch.), εἰστήζει libri γὰρ ὃ' ἀμάθοιο] γὰρ ἀμάθοιο Apoll. lex. 27, 10, γὰρ ψαμάθοιο Dm²

V ὧς τότε Τυδείδης ἀνεχάζετο, εἶπέ τε λαῶ·
 ὦ φίλοι, οἷον δὴ θαυμάζομεν Ἐκτορα δῖον
 αἰχμητὴν τ' ἕμεναι καὶ Θροασαλέον πολεμιστὴν.
 τῷ δ' αἰεὶ πάρα εἷς γε θεῶν, ὃς λοιγὸν ἀμύνει·
 καὶ νῦν οἱ πάρα κείνος ἄλοχος, βροτῶ ἀνδρὶ λοικῶς.
 ἀλλὰ πρὸς Τρωῶας τετραμμένοι αἰὲν ὀπίσσω
 εἴτετε, μηδὲ θεοῖς μενεαίνεμεν ἴφι μάχεσθαι.

ὧς ἄρ' ἔφη, Τρωῆες δὲ μάλα σχεδὸν ἦλυθον αὐτῶν.
 ἔνθ' Ἐκτωρ δύο φῶτε κατέκτανε εἰδότε χέρουης,
 εἶν ἐνὶ δίφρῳ ἕοντε, Μενέσθην Ἀρχιγιάλον τε.

τὼ δὲ πεσόντ' ἔλεγε μέγας Τελαμώνιος Αἴας·
 στή δὲ μάλ' ἔγρηξ ἰών, καὶ ἀκόντισε δουρὶ φαινήῳ,
 καὶ βάλεν Ἀμφιον, Σελάγου υἱόν, ὃς ἔ' ἐνὶ Παισῷ
 καίτε πολυκτῆμων πολυλῆμος· ἀλλὰ ἔ μοῖρα
 ἦγ' ἐπιχοροῖσόντα μετὰ Προϊεμόν τε καὶ νῆας.

τόν ῥα κατὰ ζῶστίηρα βάλεν Τελαμώνιος Αἴας,
 ραιαίῳ δ' ἐν γαστρὶ πάγῃ δολιχόσκιον ἔγχος,
 δοῦπησεν δὲ πεσών, ὃ δ' ἐπέδραμε φαιδίμιοσ Αἴας
 τεύχεα συλίσων· Τρωῆες δ' ἐπὶ δούρατ' ἔχεναν
 ὄξεα παμφανόοντα· σάκος δ' ἀνεδέξετο πολλὰ,
 αὐτὰρ ὃ λὰξ προσβάς ἐκ νεκροῦ χάλκεον ἔγχος

ἐσπάσατ'· οἷδ' ἄρ' ἔτ' ἄλλα δυτήσαιο τεύχεα καλὰ
 ὅμοιον ἀφελέσθαι· ἐπείγετο γὰρ βελέεσσιν,
 δεῖσε δ' ὃ γ' ἀμφίβασιν κρατερὴν Τρωῶων ἀγροῶχον,
 οἳ πολλοὶ τε καὶ ἰσθλοὶ ἐφέστασαν ἔγχε' ἔχοντες,
 οἳ ἔ μέγαν περ ἕοντα καὶ ἦρθιμον καὶ ἀγενὸν
 ὄσσαν ἀπὸ σφείων· ὃ δὲ χασσάμενος πελεμήχθη.

ὧς οἳ μὲν πονέοντο κατὰ κρατερὴν ἐσμίην·
 Τληπόλεμον δ' Ἡρακλεΐδην, ἦν τε μέγαν τε,
 ὄσσαν ἐπ' ἀντιθέῳ Σαρπηδόῳ μοῖρα κραταίῃ.

603 πάρα εἷς] πάρ' εἷς Nauckius 606 μενεαίνεμεν] μενεαίνεμεν Hey-
 nius 609 Μενέσθην] libri, Μενεσθῆν Aristarch, si fides schol. LV; Μενέσθην
 alii; Μενεσθῆν dedit Christius 614 ἦγ' ἔχ' C 622 ἀφελέσθαι] ἀφ.
 Leeuwenius 623 κρατερὴν] κρατεροῦν Apoll. lex. 27, 21

- V οἳ δ' ὄτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες, 630
 υἱὸς θ' υἱωνὸς τε Διὸς νεφεληγερέταο,
 τὸν καὶ Τληπόλεμος πρότερος πρὸς μῦθον ἔειπεν·
 Σαρπηθὸν, Αντίων βουληφόρε, τίς τοι ἀνάγκη
 πτώσσειν ἐνθάδ' ἐόντι μάχης ἀδαιήμονι φωτί;
 ψευδόμενοι δέ σέ φασι Διὸς γόνον αἰγιόχοιο 635
 εἶναι, ἐπεὶ πολλὸν κείνων ἐπιθεύεαι ἀνδρῶν,
 οἳ Διὸς ἐξεγένοντο ἐπὶ προτέρων ἀνθρώπων.
 ἀλλ' οἷόν τινα φασι βίην Ἡρακλείην
 εἶναι, ἐμὸν πατέρα θρασυμένονα θυμολέοντα·
 ὃς ποτε δεῖρ' ἐλθὼν ἔνεχ' ἵππων Λαομέδοντος 640
 ἕξ οἷης σὲν νηυσὶ καὶ ἀνδράσι παυροτέροισιν
 Ἴλιον ἐξαλάπαξε πόλιν, χήρωσε δ' ἀγριάς·
 σοὶ δὲ κακὸς μὲν θυμὸς, ἀποφθινύθουσι δὲ λαοί.
 οὐδέ τί σε Τρώεσσιν οἴομαι ἄλλαρ' ἔσσεισθαι
 ἐλθόντι' ἐκ Αντίης, οὐδ' εἰ μάλα καρτερός ἐσσι, 645
 ἀλλ' ἐπ' ἐμοὶ δμηθέντα πύλας Αἴδαο περήσειν.
 τὸν δ' αἶ Σαρπηθῶν, Αντίων ἀγὼς, ἀντίον ἠΐδα·
 Τληπόλεμ', ἦ τοι κείνος ἀπώλεσεν Ἴλιον ἰοῖν
 ἀνέρος ἀφραδίησιν ἀγανοῦ Λαομέδοντος,
 ὃς ῥά μιν εὖ ἔρξαντα κακῶ ἠρίπαπε μῦθω, 650
 οὐδ' ἀπέδωχ' ἵππους, ὧν εἵνεκα τηλόθεν ἦλθεν.
 σοὶ δ' ἐγὼ ἐνθάδε φημι γόνον καὶ κῆρα μέλαιναν
 ἕξ ἐμέθεν τεύξεσθαι, ἐμῶ δ' ὑπὸ δουρὶ δαμέντα
 εὐχος ἐμοὶ δώσειν, ψυχὴν δ' Ἄιδι κλυτοπόλῳ.
 ὧς φάτο Σαρπηθῶν, δ' δ' ἀνέσχετο μείλινον ἔγχος 655
 Τληπόλεμος. καὶ τῶν μὲν ἀμαρτῆ δουράτα μακρὰ
 ἐκ χειρῶν ἤϊξαν· δ' μὲν βάλεν ἀχένα μέσσον
 Σαρπηθῶν, αἰχμὴ δὲ διαμπερές ἦλθ' ἀλεγεινῆ·

630 ἰόντες] ἰόντε altera ed. Aristarchi teste Did. (schol. LV) 638 ἀλλ' οἷον] libri Aristoph. Aristarch. alii, ἄλλοῖον Tyrannio, ἀλλ' οἷον Nicias et Parmeniscus
 639 Ἡρακλείην] Ἡρακλείην (sic Lehrsius, Ἡρακλείην cod.) Zenod. ἀμέτρως
 641 οἷης σὲν νηυσὶ] οἷησιν νηυσὶ D 651 ὧν] τῶν A 656 ἀμαρτῆ] Ptolem. Ascal. Herodian. AC Ambr., ἀμαρτῆ D, ἀμαρτῆ Aristarch. 657 ἤϊξαν] ἤϊξεν Ambr.

- V τὸν δὲ κατ' ὄφθαλμῶν ἐρεβενή νύξ ἐκάλυπεν.
 Τληπόλεμος δ' ἔρα μηρὸν ἄριστερόν ἔγχεϊ μακροῦ 660
 βεβλήζειν, αἰχμὴ δὲ διέσσντο μαιμώωσα,
 ὁστέω ἐγχοιμφθεῖσα, πατὴρ δ' ἔτι λοιγὸν ἄμυνεν.
 οἳ μὲν ἔφ' ἀντίθεον Σαρπηδόνα δίοι εἰεῖροι
 ἐξέφερον πολέμοιο· βάρονε δέ μιν δόρον μακρὸν
 ἐλκόμενον. τὸ μὲν οὐ τις ἐπεφρόσσαι' οὐδὲ νόησεν, 665
 μηροῦ ἐξερούσαι δόρον μεῖλιον, ὄφρ' ἐπιβείη,
 σπενδόντων· τοῖον γὰρ ἔχον πόρον ἐμφιέποντες.
 Τληπόλεμον δ' ἐτέρωθεν ἐκνήμιδες Ἀχαιοὶ
 ἐξέφερον πολέμοιο· νόησε δὲ δῖος Ὀδυσσεὺς
 τλήμορα θυμὸν ἔχων, μείμησε δὲ οἳ φίλον ἦτορ· 670
 μερμηόριξε δ' ἔπειτα κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,
 ἢ προτέρω Λιδὸς υἱὸν ἐριγδοῦπιον διώζοι,
 ἢ δ' γε τῶν πλεόντων Ανζίων ἐπὶ θυμὸν ἔλοιο.
 οὐδ' ἔφ' Ὀδυσσῆι μεγαλήτορι μόρσιμον ἦεν
 ἕφθυμον Λιδὸς υἱὸν ἀποκτάμεν ὄξει χαλκῷ· 675
 τῷ ῥα κατὰ πληθὺν Ανζίων τράπε θυμὸν Ἀθήνη.
 ἔνθ' δ' γε Κοῖφρονον εἶλεν Ἀλάστορά τε Χρομίον τε
 Ἀλκωνδρόν θ' Ἀλιὸν τε Νοῦμονά τε Πρωτεσίον τε.
 καὶ νῦν ἔτι πλεονας Ανζίων κτενε δῖος Ὀδυσσεύς,
 εἰ μὴ ἔφ' ὄξυν νόησε μέγας κορυθαίολος Ἔκτωρ, 680
 βῆ δὲ διὰ προμέχων κεκορηθμένος εἴδοσι χαλκῷ,
 δεῖμα φέρων Λευκοῖσι· χέρη δ' ἔρα οἳ προσιόντι
 Σαρπηδόν, Λιδὸς υἱὸς, ἔπος δ' ὀλοφνδρὸν εἶπεν·
 Ποιεμίδι, μὴ δὴ με ἔλωσ Λευκοῖσιν ἐσσης
 κείσθαι, ἔλλ' ἐπέμνον. ἔπειτά με καὶ λίτοι εἶδον 685
 ἐν πόλι θυετέρῃ, ἔπει οὐκ ἔρα μέλλον ἐγὼ γε
 νοστήσας οἰκόνδε φίλιγν ἐς πατρίδα γαίαν
 εὐφροσέειν ἄλοχόν τε φίλιγν καὶ νήπιον υἱόν.
 Ὡς φέτο, τὸν δ' οὐ τι παρσέση κορυθαίολος Ἔκτωρ,

661 βεβλήζειν] Aristarch. Am², βεβλήζει libri cet. 665 τὸ μὲν] τὸ οἱ
 quidam testo schol. A (Did.) 678 Ἀλιον] Ἀλιόν alii (Eust. 593, 34)
 686 πόλι] πόλει codd.

- V ἄλλὰ παρήξεν, λελιγμένος ὄφρα τάχιστα 690
 ὄσασι Ἄργείους, πολέων δ' ἀπὸ θυμὸν ἔλοιτο.
 οὐ μὲν ἔρ' ἀντίθεον Σαρπηδόνα δῖοι ἑταῖροι
 εἶσαν ἐπ' αἰγιόχοιο Διὸς περικαλλίει φηγῶ·
 ἐκ δ' ἄρα οἱ μηροῦ δόρου μείλινον ὥσε θύραζε
 ἴφθιμος Πελάγων, ὅς οἱ φίλος ἦεν ἑταῖρος. 695
 τὸν δ' ἔλιπεν ψυχή, κατὰ δ' ὀφθαλμῶν κέχυτ' ἀχλὺς·
 αὐτίς δ' ἀμπνύνθη, περὶ δὲ πνοιῇ Βορέασο
 ζῳόρει ἐπιπνείουσα κακῶς κεκαρηγῶτα θυμὸν.
 Ἄργεῖοι δ' ἐπ' Ἄρηι καὶ Ἐκτορι χάλκοκορυστῆ
 οὔτε ποτὲ προτρέποντο μελαινάων ἐπὶ νηῶν 700
 οὔτε ποτ' ἀντεφέροντο μάχῃ, ἀλλ' αἰὲν ὀπίσσω
 χάζονθ', ὡς ἐπύθοντο μετὰ Τρώεσσιν Ἄρηα.
 ἔνθα τίνα πρῶτον, τίνα δ' ὕστατον ἐξενάριξαν
 Ἐκτωρ τε Πριάμοιο πάϊς καὶ χάλκεος Ἄρης;
 ἀντίθεον Τεύθραντ', ἐπὶ δὲ πλῆξιππον Ὀρέστην, 705
 Τρηχόν τ' αἰχμητὴν Αἰτώλιον Οἰνόμαόν τε,
 Οἰνοπίδην θ' Ἐλεον καὶ Ὀρέσβιον αἰολομίττην,
 ὅς ὁ ἐν Ἰλῆι καίεσκε μέγα πλοῦτοιο μεμηλῶς,
 λίμνη νεκλιμένος Κηφισίδι· παρ δὲ οἱ ἄλλοι
 ναῖον Βοιωτοὶ μάλα πίονα δήμιον ἔχοντες. 710
 τοὺς δ' ὡς οὖν ἐνόησε θεὰ λευκώλενος Ἥρη
 Ἄργεῖους ὀλέζοντας ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ,
 αὐτίς Ἀθηγαίην ἔπειτα πτερόεντα προσήδα·
 ὦ πόποι, αἰγιόχοιο Διὸς τέκος, ἀτρυτώνη,
 ἦ ὅ ἄλιον τὸν μῦθον ἐπέστημεν Μενελάω, 715
 ἴλιον ἐκπέρσαντ' ἐντείχεον ἀπονέεσθαι,
 εἰ οὕτω μαινέσθαι ἐάσομεν οὐδ' ἄλλον Ἄρηα.

695 Πελάγων] Σελάγων Ptolem. Oroandae 697 ἀμπνύνθη] ἐμπνύνθη
 ἔν τισι, quod etiam Aristarchum scripsisse scimus e schol. Did. ad X 475
 (ἀμπνύνθη A superser. v) 700 προτρέποντο] Aristarch. libri, προτρέποντο
 alii ἐπὶ] Aristarch. libri, ἀπὸ alii 703 ἐξενάριξαν] Aristarch. AC, ἐξε-
 νάριζεν alii D 708 Ἰλῆ] Ἰδῆ Zenod. μεμηλῶς] μεμαῶς (cf. Π 754)
 vel μεμηῶς Nauckius 716 ἐντείχεον] ἐντειχέα Nauckius

- V ἀλλ' ἄγε δὴ καὶ νῦν μεδώμεθα θούριδος ἐλκίης.
 ὡς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθησε θεὰ γλανῶπις Ἀθήνη.
 ἦ μὲν ἐποιομένη χουσάμπυκας ἔντιεν ἵππους 720
 Ἕοη, πρέσβα θεά, θυγάτηρ μέγαλοιο Κρόνιοιο·
 Ἕβη δ' ἀμφ' ὀχέεσσι θοῶς βάλε καμπύλα κύνλα,
 χάλκεα ὀκτάκνημα, σιδηρέω ἄξιον ἀμφίς.
 τῶν ἦ τοι χουσέη ἔντις ἄφθιτος, αὐτὰρ ἔπερθεν
 χάλκε' ἐπίσσωτρα προσαεργότα, θαῦμα ἰδέσθαι· 725
 πλημναι δ' ἀργύρου εἰσὶ περιδρομοὶ ἀμφοτέρωθεν.
 δίφρος δὲ χουσέοισι καὶ ἀργυρέοισιν ἱμάσιν
 ἐντέταται, δοικὰ δὲ περιδρομοὶ ἔντυγες εἰσιν.
 τοῦ δ' ἐξ ἀργύρεος ῥυμὸς πέλεν· αὐτὰρ ἐπ' ἔκρω
 δῆσεν χουσειον καλὸν ζυγόν, ἐν δὲ λέπαθρα 730
 κάλ' ἔβαλεν, χουσεῖ· ὑπὸ δὲ ζυγὸν ἤγαγεν Ἕοη
 ἵππους ὠκύποδας, μεμανῦ ἔριδος καὶ ἀντῆς.
 αὐτὰρ Ἀθηναίη, κόρη Διὸς αἰγιόχοιο,
 πέπλον μὲν κατέχευεν ἐσθλὸν πατρὸς ἐπ' οὔδει,
 ποικίλον, ὃν ὃ' αὐτῇ ποιήσατο καὶ κέμε χερσίν· 735
 ἦ δὲ χιτῶν' ἐνδῦσα Διὸς κεραιληγερέτω
 τεύχεσιν ἐς πόλεμον θωρήσσετο δεκρομέντα.
 ἀμφὶ δ' ἄρ' ὤμοισιν βάλετ' αἰγίδα θυσανόεσσαν,
 δεινὴν, ἣν πέρι μὲν πάντη φόβος ἐστεφάνωται,
 ἐν δ' Ἕροις, ἐν δ' Ἀλκίῃ, ἐν δὲ κούρῃσσι Ἰωκίῃ, 740
 ἐν δέ τε Γοργείῃ κεραιλῇ δεινοῖο πελώρου,
 δεινὴ τε σμερδνὴ τε, Διὸς τέρας αἰγιόχοιο.
 κρατὶ δ' ἐπ' ἀμφίφραλον κενέην θέτο τετρακάληρον
 χουσειήν, ἐκατὸν πολίων προλέεσσ' ἐραρονῖται.
 ἐς δ' ὄρεα φλόγεα ποσὶ βήσειο, λάξετο δ' ἔγχος 745
 βροθὸν μέγα σπιβαρόν, τῶ δάμνησιν στίχας ἀνδρῶν

722 ὀχέεσσι] C, ὀχέεσσι A D 723 χάλκεα] χάλκει Bentleius 725 ἐπίσσωτρα] δπίσσωτρα ἔν τισι' schol. A 729 ἀκρω] σέτω D 734-736] damnavit Zenod. 734 κατέχευεν - οὔδει] ἔσθλὸν κατέχευεν ἐπ' οὔδει πατρὸς Leuwenius 736 ἦ δέ] Aristarch. CD, ἦδε alii 739 ἐστεφάνωται] A, ἐστεφάνωτα CD 744 πολίων] A superscr. ε. πόλιων Herodian CD 746 δάμνησιν] Diouys.

- V ἰρώων, τοῖσιν τε κοιτέσεται ὄβριμοπάτρι.
 Ἦρη δὲ μάστιγι θούως ἐπεμείετ' ἄρ' ἵππους·
 αἰτόμαται δὲ πύλαι μύκρον οὐρανοῦ, ἔς ἔχον Ἦραι,
 τῆς ἐπιπέτραπται μέγας οὐρανόσ Οὐλύμπός τε 750
 ἡμὲν ἀνακλίνει πικρινὸν νέφος ἠδ' ἐπιθεῖναι.
 τῆ ῥά δι' αἰτάων κροτογρεκέας ἔχον ἵππους.
 εἶρον δὲ Κρονίωνα θεῶν ἕτερον ἡμενον ἄλλων
 ἀκροσάτη κορυφῇ πολυχειράδος Οὐλύμπιοι.
 ἔνθ' ἵππους στήσεσα θεὰ λαινώλενος Ἦρη 755
 Ζῆν' ἕπατον Κρονίδην ἐξείρετο καὶ προσέειπεν·
 Ζεῦ πάτερ, οὐ νεμεσίξῃ Ἄρη τάδε κροτερά ἔργα,
 ὅσσάτιόν τε καὶ οἷον ἀπώλεσε λαὸν Ἀχαιῶν
 μάψ, ἀτὰρ οὐ κατὰ κόσμον, ἐμοὶ δ' ἄχος; οὐ δὲ ἐξηλοι
 τέρονται Κύπρις τε καὶ ἀργυρότοξος Ἀπόλλων 760
 ἄφρονα τοῖτον ἀνέντες, ὅς οἱ τίνα οἶδε θέμιστα.
 Ζεῦ πάτερ, ἦ ῥά τί μοι κελώσσει, αἶ κεν Ἄρηα
 λιγρῶς πελήγηια μάχης ἐξαποδώμαι;
 τὴν δ' ἀπεμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
 ἄργει μὲν οἱ ἔπορσον Ἀθηναίην ἀγελαίην, 765
 ἦ ἔ μέλιστ' εἴωθε κελῆς ὀδύνησι πελάζειν.
 ὣς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθισε θεὰ λαινώλενος Ἦρη,
 μάστιξεν δ' ἵππους· τῷ δ' οὐκ ἀέκοντε πετέσθην
 μεσσηγίς γαίης τε καὶ οὐρανοῦ ἀστερόεντος.
 ὅσσον δ' ἡεροειδές ἀνὴρ ἴδεν ὄφθαλμοῖσιν 770
 ἡμενος ἐν σκοπιῇ, λείσσων ἐπὶ οἴνοπα πόντον.

Sidon. CD, δάμνησι A Aristarch. secundum schol. A, quod vix recte se habere vidit Friedlaender. Ariston. 10 749 αἰτόμαται] αἰτόματοι Hermog. Rhet. III 377, 16 Eust. 750 ἐπιπέτραπται] ἐπιπετροάματα Matro ap. Athen. III p. 134 F, quod suasit Bergkiius 756 ἐξείρετο] ἐξήρετο C 757 Ζεῦ] ὦ Apoll. lex. 16, 31 νεμεσίξῃ] an νεμεσίξε? Ἄρη] AD, Ἄρηι C, ὄρων Apoll. I. c. (cf. 872) κροτερά ἔργα] Aristarch., ἔργ' ἀίδηλα alii ut Apoll. I. c. 763 ἐξαποδώμαι] ἐξ ἀποδώμαι A 764] τὴν δ' αὖτε προσέειπε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε quidam scripserunt teste Ariston. 765 μέρ οἱ] νῦν μοι Apoll. lex. 6, 20 766 μέλιστ' εἴωθε] μέλιστα ἔῖωθε Christinus 768 ἀέκοντε] dett. pars, ἄκοντε melior.

- V τόσσον ἐπιθροῦσινονσι θεῶν ἐπιγχεές ἵπποι.
 ἀλλ' ὅτε δὴ Τροίην ἴξον ποτεμῶ τε θέοντε,
 ἔχι ῥοὰς Σιμόεις στυβάλλετον ἠδὲ Σκάμανδρος.
 ἔνθ' ἵππους ἔστρησε θεὰ λαικώλενος Ἥρη 775
 λίσσασ' ἐξ ὀχέων, περὶ δ' ἠέρε ποιλὴν ἔχειεν·
 τοῖσιν δ' ἀμβροσίην Σιμόεις ἀνέτειλε νέμεσθαι.
 τῷ δὲ βέτην τρήρωσι πελειέσιν ἴθμαθ' ὀμοῖαι,
 ἀνδρόεσιν Ἀργείοισιν ἀλεξέμεναι μεμαῖται.
 ἀλλ' ὅτε δὴ ὃ ἵκενον ὕθι πλείστοι καὶ ἄριστοι 780
 ἔστασαν, ἀμφὶ βίην Διομήδεος ἵπποδάμοιο
 εἰλόμενοι, λείουσι ἐοικότες ὀμοφάροισιν
 ἢ σσι κάτροισιν, τῶν τε σθένος οὐκ ἀλεπαδνόν,
 ἔνθα σιῶσ' ἦγεσε θεὰ λαικώλενος Ἥρη,
 Στέντορι εἰσακμένη μεγαλήτορι χαλκιοφάοντι, 785
 ὃς τόσσον αἰδήσεσθ' ὅσον ἄλλοι περτιζοντε·
 αἰδῶς, Ἀργεῖοι, κατ' ἐλέγχεαι, εἶδος ἀρητοῖ·
 ὄφρα μὲν ἐς πόλεμον πωλέσμετο δῖος Ἀχιλλεῖς,
 οὐδέ ποτε Τρωῆς πρὸ πύλων Λαοδαμῶων
 οἴχεσθον· καίνου γὰρ ἐδειδίσεν ὄβριμον ἔγχος· 790
 νῦν δὲ ἐκὼς πόλιος κοίλης ἐπὶ νησὶ μάχονται.
 ὃς εἰποῖσ' ὄτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἐκάστοι.
 Τυδεΐδῃ δ' ἐπόρουσε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 εἶρε δὲ τὸν γε ἄνεκτα περ' ἵπποισιν καὶ ὄχρισιν
 ἔλκος ἀνεψύχοντα, τὸ μιν βάλε Πάνδαρος ἰφ. 795
 ἰδρῶς· γὰρ μιν ἔταιρεν ἐπὶ πλετέος τελαμῶνος

774 [χρ] ἐνθα schol. HQ ad x 513 Σκάμανδρος] Κόμανδρος C post
 ras. 777 ἀμβροσίην] ἀμβροσίης D 778 τῷ] schol. Soph. El. 977 Oed.
 Col. 1676 Eurip. Alc. 924, cf. Kayser, Philol. XVII 708; ad libri 782 λίσσασ']
 AC; perperam ortum e vetere forma λίσσασσι, quam in λίσσασσι transiisse
 probavit Hartelius; λίσσασιν D; λίσσασσι Brugmanus, λίσσασσι Nancikias suaserunt
 786] ἔν τισι' omissum fuisse testantur schol. ABLV 787 κατ' ἐλέγχεαι]
 libri optimi, κατελέγχεαι (sic restituit Lehrsus, κατελέγχεαι cod. A) Aristarch.
 (cf. I 242 Ω 239) ἀρητοῖ] libri; sic et ἀριστοι Aristarch. σιῶς 789 Λαο-
 δαμῶων] Λαοδαμῶων Pseudoplat. vit. Hom. I c. 8 791 δὲ ἐκὼς] libri Zenod.
 Aristoph., δ' ἐκὼθεν Aristarch., cf. Didym. ad N 107

- V ἀσπίδος εὐκύνκλον· τῷ τείρετο, κάμνε δὲ χεῖρα,
 ἂν δ' ἴσχων τελαμῶνα κελαινεφές αἶμ' ἀπομόρην.
 ἱππέιου δὲ θεὰ ζυγοῦ ἤψατο φώνησέν τε·
 ἦ ὀλίγον οἷ παῖδα εἰκότα γείνατο Τυδεύς. 800
 Τυδεύς τοι μικρός μὲν ἔην δέμας, ἀλλὰ μαχητής.
 καὶ ὃ' ὅτε πέρ μιν ἐγὼ πολεμιζέμεν οὐκ εἴασζον
 οὐδ' ἐκπαιφάσσειν, ὅτε τ' ἦλυθε νόσφιν Ἀχαιῶν
 ἄγγελος ἐς Θήβας πολέας μετὰ Καδμεΐωνας·
 δαίνυσθαί μιν ἄνωγον ἐνὶ μεγάροισι ἐκχλόν· 805
 αὐτὰρ ὁ θυμὸν ἔχων ὄν καστερόν, ὡς τὸ πάρος περ,
 κούρους Καδμεΐων προκαλίζετο, πάντα δ' ἐνίκα
 [ὀηιδίως· τοίη οἱ ἐγὼν ἐπιτάροθος ἦα].
 σοὶ δ' ἦ τοι μὲν ἐγὼ παρὰ θ' ἴσταμαι ἠδὲ φιλάσσω,
 καὶ σε προσφρονέως κέλομαι Τρώεσσι μάχεσθαι· 810
 ἀλλὰ σευ ἢ κάματος πολυιάξ γυῖα δέδυνεν
 ἦ νῦν σέ που δέος ἴσχει ἀκήριον· οὐ σύ γ' ἔπειτα
 Τυδέος ἔχγοτός ἐσσι δαΐφρονος Οἰνεΐδαο.
 τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κρατερός Διομήδης·
 γιγνώσκω σε, θεά, θύγατερ Διὸς αἰγιόχοιο· 815
 τῷ τοι προσφρονέως ἔρῳ ἔπος οὐδ' ἐπικεύσω.
 οὔτε τί με δέος ἴσχει ἀκήριον οὔτε τις ὄκνος,
 ἀλλ' ἔτι σέων μέμνημαι ἔφρετμέων, ὅς ἐπέτειλας.
 οὐ μ' εἷας μακάρεσσι θεοῖς ἀντικρὺ μάχεσθαι
 τοῖς ἄλλοις· ἀτὰρ εἴ γε Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη 820
 ἔλθῃσ' ἐς πόλεμον, τὴν γ' οὐτάμεν ὀξεί χαλκῷ.
 τοῖνεκα νῦν αὐτός τ' ἀναχάζομαι ἠδὲ καὶ ἄλλους
 Ἀργεῖους ἐζέλενσα ἀλήμεναι ἐνθάδε πάντας·

797 εὐκύνκλον] εὐκύνκλον ἢ ἀμφιβρότης Eust. 608, 33 τείρετο] Aristarch.
 dett. pars, τείρετο superser. ριβ A; τρέβετο alii (αἰ κοινὰ secundum schol. BLV),
 CD χεῖρα] χερσὶ D 802 πολεμιζέμεν] unus e dett., πολεμιζέειν melior.
 808] legebatur in Zenod. edit., aberat ab Aristarcheis (cf. Ariston. ad A 390)
 811 σευ] σεῖ Leeuwenius 814] τὴν δ' αὐτε προσέειπε [βοῆν ἀγαθὸς Διο-
 μῆδης] quidam scripserunt teste Ariston. 818 σέων] Aristarch. teste schol.
 LV, σῶν libri

- V γιγνώσκω γὰρ Ἄρηα μάχην ἀνὰ κοιρανέοντα.
 τὸν δ' ἡμίβειτ' ἔπειτα θεὰ γλανκῶπις Ἀθήνη· 825
 Τυδεΐδῃ Διομήδῃ, ἐμῶν κεραισμένε θυμῶ,
 μήτε σὺ γ' Ἄρηα τό γε δειδίθῃ μήτε τιν' ἄλλον
 ἀθανάτων· τοίῃ τοι ἐγὼν ἐπιτάροθός εἰμι.
 ἀλλ' ἄγ' ἐπ' Ἄρηι πρότω ἔχε μώνυχας ἵππους,
 τύψον δὲ σχεδίην μηδ' ἄξειο θοῦρον Ἄρηα 830
 τοῦτον μαινόμενον, τυκτὸν κακόν, ἄλλοπρόσαλλον,
 δς πρόην μὲν ἐμοί τε καὶ Ἥρη στεῦτ' ἀγορεύων
 Τρώσιν μαχέσσεσθαι, ἀτὰρ Ἀργείοισιν ἀρήξειν,
 νῦν δὲ μετὰ Τρώεσσιν ὀμιλεῖ, τῶν δὲ λέλασται.
 ὣς φασμένη Σθένηλον μὲν ἀφ' ἵππων ὥσε χαμᾶζε 835
 χειρὶ πάλιν ἐρούσασ'· ὃ δ' ἄρ' ἐμμεπέως ἀπόρουσεν.
 ἦ δ' ἐς δίφρον ἔβαινε παρὰ Διομήδεα δῖον
 ἐμμεμανία θεά· μέγα δ' ἔβραχε φήγιος ἄξιον
 βροθούση· δεινὴν γὰρ ἔγεν θεόν, ἄνδρα δ' ἄριστον.
 λάξετο δὲ μάστιγα καὶ ἠρία Παλλὰς Ἀθήνη· 840
 αὐτίγ' ἐπ' Ἄρηι πρότω ἔχε μώνυχας ἵππους.
 ἦ τοι ὃ μὲν Περίφρατα πελώριον ἐξεκάριζεν,
 Αἰτωλῶν ὄχ' ἄριστον, Ὀχρησίου ἀγλαὸν εἶδον·
 τὸν μὲν Ἄρης ἐκάριζε μαιφόνος· αὐτὰρ Ἀθήνη
 δῖν' Αἶδος κενέην, μή μιν ἴδοι ὕβριμος Ἄρης. 845
 ὣς δὲ ἴδεν βροτολογιγὸς Ἄρης Διομήδεα δῖον,
 ἦ τοι ὃ μὲν Περίφρατα πελώριον αὐτόθ' ἔασεν
 κείσθαι, ὄθι πρῶτον κτείνων ἐξαιντο θυμὸν,
 αὐτὰρ ὃ βῆ ὃ' ἰθὺς Διομήδεος ἵπποδάμοιο.
 οἱ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰότες, 850
 πρόσθεν Ἄρης ὠρέξεθ' ἐπέθ' ἕλγον ἠρία θ' ἑλιων
 ἔγγει χαλκείῳ, μεμειῶς ἀπὸ θυμὸν ἐλέσθαι·

832 πρόην] A (πρώην CD), πρῶτον schol. BLV ad P 24 838 sq.]
 ἀθετοῦνται teste Ariston. 838 φήγιος] πῆδινος 'οἱ παλαιοί' teste Eust. 613, 9,
 cf. Etym. M. 669, 39 839 δ' ἄριστον] Aristarch., τ' ὄρ. libri 842 ἐξεκάριζεν]
 Aristarch., ἐξεκάριζεν alii (Zenod. ? cf. Ariston. ad 1368) 844 ἐκάριζε] Aristarch.
 (Ariston. ad 842) AC, ἐκάριζε D 852 ἐλέσθαι] A Ambr., ἀλέσσαι CD et γρ. A

- V καὶ τό γε χειρὶ λαβοῦσα θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη
ὥσεν ἐπέκ δίφροιο ἐτώσιον ἀιχθῆραι.
δεύτερος αὖθ' ὠρμᾶτο βοῆν ἀγαθὸς Διομήδης 855
ἔγχεϊ χαλκείῳ· ἐτέρεισε δὲ Παλλὰς Ἀθήνη
νεῖατον ἐς κενεῶνα, δὴ ζωννύσκετο μίτρον·
τῇ ῥά μιν οὔτα τυχῶν, διὰ δὲ χροὸς κελὸν ἔδαψεν,
ἐκ δὲ δόρον σπάσεν αὔτις. δ' δ' ἔβραχε χάλκεος Ἄρης,
ὄσσον τ' ἐννεάχιλοι ἐπίαχον ἢ δεκάχιλοι 860
ἄνδρες ἐν πολέμῳ, ἔριδα ξυνάγοντες Ἄριος.
τοὺς δ' ἔφ' ἐπὶ τρόμος εἶλεν Ἀχαιοὺς τε Τρωάας τε
δεῖσαντας· τόσον ἔβραχ' Ἄρης ἄατος πολέμοιο.
οἷη δ' ἐκ νεφέων ἑρεβεννὴ φαίνεται ἐὼρ
καύματος ἔξ ἀνέμοιο δυσαέος ὀρνυμένιοιο, 865
τοῖος Τυδείδῃ Διομήδεϊ χάλκεος Ἄρης
φαίνεθ' ἁμοῦ νεφέεσσιν ἰὼν εἰς οὐρανὸν εὐρόν.
καρπαλίμως δ' ἵκανε θεῶν ἔδος, αἰπὴν Ὀλύμπου,
πὰρ δὲ Διὶ Κρονίῳρι καθέζετο θυμὸν ἀχέων,
δειξεν δ' ἄμβροτον αἶμα καταρρέον ἐξ ὀπιλήης, 870
καὶ ὃ' ὀλοφνύόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Ζεῦ πάτερ, σὺ νημεσίῃη δοῶν τάδε καρτερὰ ἔργα;
αἰεὶ τοι ὀγίστα θεοὶ τετλήροτες εἰμὲν
ἀλλήλων ἰότητι, χάριν δ' ἄνδρεςσι φέροντες.
σοὶ πάντες μαχόμεσθα· σὺ γὰρ τέλες ἄφρονα κούρη, 875
οὐλομένην, ἣ τ' αἰὲν ἀήσιλα ἔργα μέμηλεν.
ἄλλοι μὲν γὰρ πάντες, ὅσοι θεοὶ εἰς ἔν' Ὀλύμπῳ,
σοὶ τ' ἐπιπέιθορται καὶ δεδιμῆσθα ἕκαστος·

855 δεύτερος] δεύτερον D 857 ζωννύσκετο μίτρον] στελλέσκετο μίτρον
'ἐν τισι τῶν ἐποικημάτων' Didym. μίτρον] libri Herodian., μίτρον Aristarch.
858 τῇ ῥά] ἐν-θα Eust. 859 ἐκ δὲ] ἐν δὲ A 860 ὄσσον τ'] Aristarch.
libri, ὄσσον δ' Aristoph. cf. Did. ad Ξ 148 ἐννεάχιλοι-δεκάχιλοι] ἐννεάχειλοι-
δεκάχειλοι dett. pars Eust. 614, 44, quod Aristarchum scripsisse suspicatus est
Bekkerus 863 ἄατος] Nauckius, ἄτος libri 871 ῥ'] .^o Leeuwenius
872 καρτερὰ ἔργα] γρ. ἔργ' ἀώδηλα schol. LV, quod exhibet pars dett. (cf. ad 757)
874 χάριν δ'] Aristarch. libri optimi, χάριν alii grammat., codd. dett. pars

- V ταύτην δ' οὔτε ἔπει προτιβάλλεαι οὔτε τι ἔργω,
 ἀλλ' ἀνίεις, ἐπεὶ αὐτὸς ἐγείνω παῖδ' αἰδύλοιν· 880
 ἦ κῆν Τυδέος υἱὸν ἑπερφάλλον Διομήδεα
 μαργαίνειν ἀνέγχευ ἐπ' ἀθανάτοισι θεοῖσιν.
 Κύπριδα μὲν πρῶτον σχεδὸν οὔτεσε χεῖρ' ἐπὶ κροτῶ,
 αὐτὰρ ἔπειτ' αὐτῷ μοι ἐλέσσυτο δαίμονι ἴσος·
 ἀλλὰ μ' ἐτίρειζεν ταχέες πόδες· ἦ τέ κε δηρὸν 885
 αὐτοῦ πῆματ' ἔλασχον ἐν αἰήσιν νεκάδεσσιν,
 ἦ κεν ζῶς ἀμενηρὸς ἔα χαλκοῖο τυτῆσιν.
 τὸν δ' ἄρ' ἐπόδοε ἰδὼν προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
 μή τί μοι, ἄλλοπρόσαλλε, παρεζόμενος μινύριζε.
 ἔχθιστος δέ μοι ἔσσι θεῶν, οἳ Ὀλυμπον ἔχουσιν· 890
 αἰεὶ γὰρ τοι ἔρις τε φίλη πόλεμοί τε μάχαι τε,
 μητρός τοι μένος ἔστιν ἀνάσχετον, οὐκ ἐπιειχιόν,
 Ὅρης· τὴν μὲν ἐγὼ σπουδῆ δάμνημι ἔπεσσιν.
 τῷ σ' οἶω κείνης τάδε πασχέμεν ἐννεσίησιν.
 ἀλλ' οὐ μὰν σ' ἔτι δηρὸν ἀνέξομαι ἄλγε' ἔχοντα· 895
 ἐκ γὰρ ἐμεῦ γένος ἔσσι, ἐμοὶ δέ σε γείνατο μήτηρ,
 εἰ δέ τευ ἐξ ἄλλον γε θεῶν γένειν ὦδ' αἰδύλος,
 καὶ κεν δὴ πάλαι ἦσθα ἐνέριτος Ὀθηριῶνων.
 ὧς φάτο, καὶ Παιήον' ἀνώγειν ἴσησθαι.
 τῷ δ' ἐπὶ Παιήων ὀδενήματα φάρμακα πάσσειν 900
 [ἠέσσαι· οὐ μὲν γὰρ τι κατεθνήτος γε τέτυκτο.]

879 οὔτε ἔπει] Hoffmannus, οὐτ' ἔπει codd. 880 ἀνίεις] A C D, ἀνίεις
 schol. A ad Ξ 131; ἀνίης dett. aliquot (cf. G. Meyer. Gr. Gram. p. 73)
 881 ἑπερφάλλον] Aristarch. AD, ἐπερφθμον αἰ δημῶδεις C 887 ζῶς]
 Herodian., ζῶς Ptolem. Ascal. 892 ἀνάσχετον] Wackernagelius Bezzemb.
 Beitr. III 299 sqq., ἀάσχειτον libri 893 δάμνημι ἔπεσσιν] Heynius, δά-
 μνημ' ἐπέεσσιν libri 894 πασχέμεν] Bekkerus, πάσχειν libri 897 γένειν]
 γένει Christius et Nauckius 898 ἦσθα] ἦσθας AD ἐνέριτος] Aristarch.
 libri, ἐνέριτατος Zenod. 899 ἀνώγειν] AC, ἀνώγει dett., (ἀνώγει D), ἀνώγει
 Christius, ἀνώγει. ^f Leeuwenius 900 φάρμακα πάσσειν] Aristarch. libri
 melior., φάρμακα πάσσειν dett. 901] ab Aristarcho neglectum esse colligi-
 tur e scriptura πάσσειν in v. superiore, om. CD (γρ. φάρμακα πάσσειν
 ἠέσσαι· τέτυκτο C marg.), ἐν ἄλλῳ δ' στίχος οὐκ εἴρηται A marg.

V ὥς δ' ὅτ' ὀπὸς γάλα λευκὸν ἐπειγόμενος συνέπηξεν
 ἕγρον ἐόν, μάλα δ' ὄκα περιτρέφεται κυκλώντι,
 ὡς ἄρα καρπαλίμως ἴησατο Θούρον Ἄρηα.
 τὸν δ' Ἑβη λόεσεν, χαρίεντα δὲ εἴματα ἔσσην· 905
 παρὰ δὲ Διὶ Κρονίῳι καθέζετο κύδει γαίῳν.
 αἶ δ' αὔτις πρὸς δῶμα Διὸς μεγάλοιο νέοντο,
 Ἑρῆ τ' Ἀργεΐη καὶ Ἀλαλκομενῆς Ἀθήνη,
 παύσασα βροτολογὸν Ἄρην ἀνδροχτασιάων.

902 ἐπειγόμενος] ἐπειγόμενον D 903 περιτρέφεται Herodian. Apoll.
 lex. 130, 14, περισιτέφεται libri 905 λόεσεν] Nauckius, λοῦσεν libri 906]
 ab Aristarcho proscriptum esse testantur schol. LV (cf. schol. Ariston.); unde
 scholio B 'τὸ ἔπος Ζηνόδοτος ἀθετεῖ' fidem non esse tribuendam vidit Lud-
 wichius 909 Ἄρην] Herodian. libri melior., Ἄρη' unus e dett.

ΙΔΙΑΔΟΣ Ζ

ΕΚΤΟΡΟΣ ΚΑΙ ΑΝΔΡΟΜΑΧΗΣ ΟΜΙΛΙΑ

- VI Τρώων δ' οἴωθι καὶ Ἀχαιῶν φύλοπις αἰνή·
πολλὰ δ' ἔρ' ἔνθα καὶ ἔνθ' ἴδυσε μάχη πεδίοιο
ἀλλήλων ἰθυνομένων χαλκήρεα δοῦρα
μεσσηγῆς Σιμόεντος ἰδὲ Ξάνθοιο ῥοάων.
- Αἴας δὲ πρῶτος Τελεμῶνιος, ἔρκος Ἀχαιῶν, 5
Τρώων ῥῆξε φάλαγγα, φῶως δ' ἐτάροισιν ἔδρηξεν,
ἄνδρα βαλὼν, δεῦροιστος ἐνὶ Θορήγεσσι τέτυκτο,
ἰὼν Ἐυσσώρου, Ἀκάμαντ' ἴην τε μέγαν τε.
τόν θ' ἔβαλεν πρῶτος κόρουθος φάλον ἵπποδασείης,
ἐν δὲ μετώπῳ πῆξε, πέρησε δ' ἔρ' ὀστέον εἴσω 10
αἰχμῇ χαλκείῃ· τὸν δὲ σότος ὄσσε κάλυπεν.
- Ἄξιλον δ' ἔρ' ἔπεφνε βοῖν ἀγαθῶς Λιομήδης
Τευθρανίδην, δεῦραιεν ἐντιμένη ἐν Ἀρίσβη
ἀφνειὸς βίοτιο, φίλος δ' ἦν ἀνθρώποισιν· 15
πάντας γὰρ φιλέεσεν ὀδῶ ἔπι οἰκίᾳ κείων.
- ἀλλὰ οἱ οὔ τις τῶν γε τότε ἤρχεσε λιγρὸν ὄλεθρον
πρόσθεν ἑπαρτιάσας, ἀλλ' ἔμφω θυμὸν ἀπῆρε,
αὐτὸν καὶ θεράποντα Κελήσιον, δεῦρα τόθ' ἵππων
ἔσκεν ἐφηγίοχος· τὼ δ' ἔμφω γέϊεν ἐδέτην.

4 μεσσηγῆς - ῥοάων] Aristarchi ed. posterior, libri: μεσσηγῆς ποταμοῦ Σκαυάνδρου καὶ στομαλίανης τὰ ἄρχαῖα (ἀπὸ τῆς ἑσπερίας), (quorum numero etiam priorem Aristarchi editionem adscribere volt Ludwichius) et ἑπιουραῖο (Aristarchi) teste Ariston.; cf. quae scite exposuit Ludwichius I 262 sq.; μεσσηγῆς ποταμοῦ Σκαυάνδρου καὶ Σιμόεντος Chaeris (Χέρης schol. B. corr. La Rochius) 7 Θορήγεσσι] Θορήγεσσι? cf. ad J 519 10 ἀσπίδι] μετώπῳ quidam scripserunt test. schol. BDVL 15 γὰρ] αἶρ schol. E ad ζ 305 18 Καλήσιον] Κελῆσιον Fickius 19 ἐφηγίοχος] ἐφ' ἐπίοχος ACD

VI

Δρῆσον δ' Εἰρύαλος καὶ Ὀφέλιον ἐξενάριξεν· 20

βῆ δὲ μετ' Αἴσιπον καὶ Πήδασον, οὓς ποτε νύμφη
νῆς Ἀβραβαρῆ τέξ' ἀνύμοι Βουκολίωνι.

Βουκολίων δ' ἦν υἱὸς ἀγαθοῦ Λαομέδοντος
προσβύτατος γενεῆ, σκότιον δέ εἰ γείνατο μήτηρ·

ποιμαίνων δ' ἐπ' ὄεσσι μίγῃ φιλόγητι καὶ εὐνῆ, 25

ἣ δ' ὑποκυσσάμενη διδυμάοιε γείνατο παῖδε,

καὶ μὲν τῶν ὑπέλευσε μένος καὶ φαιδίμα γνῖα

Μημιστηιάδης καὶ ἀπ' ὤμων τεύχε' ἐσύλα.

Ἀστυάλον δ' ἄρ' ἔπειρε μενεπτόλεμος Πολυποίτης·

Πιδύτην δ' Ὀδυσσεὺς Περγώσιον ἐξενάριξεν 30

ἔργει χαλκείῳ, Τεῦχος δ' Ἀρετάονα δῖον.

Ἀντίλοχος δ' Ἀβλήρον ἐτήρατο δουρὶ φαιινῷ

Νεστορίδης, Ἐλατον δὲ ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·

καίε δὲ Σατυρόεντος ἐνροεῖται παρ' ὄχθας

Πήδασον αἰπεινῆ. Φύλακον δ' ἔλε Ἀήτιος ἦρος 35

φαινοῖτ'· Εὐρύπυλος δὲ Μελάνθιον ἐξενάριξεν.

Ἀδριστιον δ' ἄρ' ἔπειτα βοῖν ἀγαθὸς Μενέλαος

ζῶν ἔλ'· ἵππῳ γάρ οἱ ἀνυζόμενῳ πεδίῳ

ὄζῳ ἔτι βλαφθέντιε μυριζίνῳ, ἀγκύλον ἔρημα

ἄξαντ' ἐν πρώτῳ ὄνυμῳ, αὐτῷ μὲν ἐβήτην 40

πρὸς πόλιν, ἣ περ οἱ ἄλλοι ἀνυζόμενοι φοβέοντο,

αὐτὸς δ' ἐξ δίφρου παρὰ τροχὸν ἐξεκλίσθη

πρηγῆς ἐν ζουήσιν ἐπὶ στόμα. παρὸ δέ οἱ ἔστη

Ἀτρεΐδης Μενέλαος ἔχων δολιχόσκιον ἔγχος.

Ἀδριστιος δ' ἄρ' ἔπειτα λαβὼν ἐλλίσσειτο γούνων· 45

ζώρει, Ἀτρεὺς υἱέ, σὺ δ' ἄξια δέξαι ἄποινα.

21 Πήδασον] Πήρεχον Aristarch. teste schol. B, cui fidem derogat Ludwich. I 265 (cf. 113) (Τήρεχον οἱ ἄλλοι ἱστορικοί' schol. LV) 25 ὄεσσι] an ὄεσσι per synizesim pronuntiandum? 31 Ἀρετάονα] ἄρ' Ἐτάονα scripturam commemorat Eust. 623, 9 34 καίε δὲ] δε καίε Zenod. 'κακόφωνον', unde illud non in δε νάε mutandum esse apparet ὄχθας] ὄχθαις Strab. XIII 606 35 Φύλακον] Σχεδίον Herodian. π. μον. λέξ. 18, 6 38 ἀνυζόμενῳ] ἀνυζόμενοι Apoll. lex. 46, 22 39 ἔτι βλαφθέντιε] C, ἐπιβλ. AD

VI

πολλὰ δ' ἐν ἀφραιοῦ πατρὸς κειμήλια κεῖται,
χαλκός τε χρυσός τε πολὺκμητός τε σίδηρος·
τῶν κέν τοι χαρίζαιτο πατὴρ ἀπερείσι' ἄποινα,
εἴ κεν ἐμὲ ζῶν πεπύθοιτ' ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν.

59

ὣς φάτο, τῷ δ' ἄρα θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ἔπειθεν.
καὶ δὴ μιν τάχ' ἔμελλε θοὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν
δώσειν ᾧ θεράποντι καταξέμεν· ἀλλ' Ἀγαμέμνων
ἀντίος ἦλθε θεῶν, καὶ δημοκλήσας ἔπος ἤϊδα·
ὦ πέπον, ὦ Μενέλαε, τίη δέ σὺ κήδεαι οὕτως
ἀνδρῶν; ἦ σοὶ ἄριστα πεποίηται κατὰ οἶκον
πρὸς Τρώων· τῶν μὴ τις ὑπεκρύβοι αἰπὴν ὄλεθρον
χειρὰς θ' ἡμετέρας, μηδ' ὄν τινα γαστέρι μήτηρ
κοῦρον ἐόντα φέροι, μηδ' ὄς φύγοι, ἀλλ' ἔμα πάντες
Ἴλίου ἐξαπολοῖατ' ἀκήδεστοι καὶ ἄφραστοι.

55

60

ὣς εἰπὼν παρέπεισεν ἀδελφεόο φρένας ἦρωσ
αἴσιμα παρειπῶν. δ' δ' ἀπὸ ἔθεν ὤσατο χειρὶ
ἦρῳ Ἄδρηστον· τὸν δὲ κρείων Ἀγαμέμνων
οὔτα κατὰ λαπάργη· δ' δ' ἀνετράπετ', Ἀτρεΐδης δὲ
λάξ ἐν στήθεσι βᾶς ἐξέσπασε μείλινον ἔγχος.

65

Νέστωρ δ' Ἀργείοισιν ἐκέκλετο μακρὸν ἀύσας·
ὦ φίλοι ἦρωες Δαναοί, θεράποντες Ἄρηος,
μὴ τις νῦν ἐκάρων ἐπιβαλλόμενος μετόπισθεν
μιμνέτω, ὡς κεν πλεῖστα φέρων ἐπὶ νῆας ἵκηται,
ἀλλ' ἄνδρας κτείνωμεν· ἔπειτα δὲ καὶ τὰ ἐκίλοι
νεκροὺς ἄμ πεδίον συλήσετε τεθνηῶτας.

70

ὣς εἰπὼν ὤτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἐκάστω.
ἐνθα κεν αὐτε Τρῶες ἐρηγίλων ἐπ' Ἀχαιῶν
Ἴλιον εἰσανέβησαν ἀναλκείησι δαμέντες.

51 ἔπειθεν] AD, δοῖνε. quod A superscriptum habet, C (γρ. ἔπειθε m. rec.)

54 ἀντίος] Aristarch. libri, ἀντίον Zenod. al. 61 προσέειπεν] A, ἔπρ-
ψεν CD γρ. A ἀδελφεόο] Ahrensius, ἀδελφειοῦ Hartolius, ἀδελφειῶδ codd.
69 κεν] καὶ D, ἐν Eust. 71 νεκροὺς - τεθνηῶτας] Aristarch. (cum libris).

Zenod. vero: Τρώων ἄμ πεδίον συλήσομεν ἔπειτα νεκροὺς (νεκρῶν B)
τεθνηῶτας] Aristarch., τεθνεῶτας alii CD 74 ἀναλκείησι] ἀναλκίησι A.

VI εἰ μὴ ἔρ' Αἰνεία τε καὶ Ἔκτορι εἶπε παραστάς 75
 Πριαμίδης Ἐλενος, οἰωνοπόλων ὄχ' ἄριστος·
 Αἰνεία τε καὶ Ἔκτορ, ἐπεὶ πόνος ἔμμι μάλιστα
 Τρώων καὶ Ἀνκίων ἐγκέλιται, οὐνεκ' ἄριστοι
 πᾶσαν ἐπ' ἰθὺν ἔστε μάχεσθαί τε φρονέειν τε,
 στήτ' αὐτοῦ, καὶ λαὸν ἐρνέεσθε πρὸ πυλῶν 80
 πάντη ἐποιχόμενοι, πρὶν αὐτ' ἐν χερσὶ γυναικῶν
 φεύγοντας πεσέειν, δηίοισι δὲ χάσμα γενέσθαι.
 αὐτὰρ ἐπεὶ κε φάλαγγας ἐποτρύνητον ἀπάσας,
 ἡμεῖς μὲν Δαναοῖσι μαχессόμεθ' αἶθρι μένοντες,
 καὶ μάλα τειρόμενοί περ· ἀναγκαίη γὰρ ἐπείγει· 85
 Ἔκτορ, ἀτὰρ σὺ πόλινδε μετέρχεο, εἶπε δ' ἔπειτα
 μητέρι σῆ καὶ ἐμῇ· ἦ δὲ ξυνάγονσα γεραιᾶς
 νηὸν Ἀθηναίης γλανώπιδος ἐν πόλι ἔκρη,
 οἴξασα κληῖδι θύρας ἱεροῖο δόμοιο,
 πέπλον, δ' οἱ δοκέει χειρόστατος ἤδὲ μέγιστος 90
 εἶναι ἐνὶ μεγάρῳ καὶ οἱ πολὺ φίλτατος αὐτῇ,
 θεῖναι Ἀθηναίης ἐπὶ γούνασιν ἠγκόμοιο,
 καὶ οἱ ἐποσχέσθαι δυοκαίδεκα βοῦς ἐνὶ νηῷ
 ἦρης ἠέστας ἱερευσέμεν, αἶ κ' ἐλείψῃ
 ἄστν τε καὶ Τρώων ἐλόχους καὶ νήπια τέκνα, 95
 αἶ κεν Τυδέος υἱὸν ἀπόσχη Ἴλιον ἰοῆς
 ἄγριον αἰχμητήρ, κρατερὸν μίστωρα φόβοιο,
 ὃν δὴ ἐγὼ κάριστον Ἀχαιῶν φημὶ γενέσθαι.
 οὐδ' Ἀχιλλῆά ποθ' ὦδέ γ' ἐδείδιμεν, ὄρχαμον ἀνδρῶν,
 ὃν πέρ φασὶ θεῶς ἐξέμμεναι· ἀλλ' ὄδε λίην 100
 μαίνεται, οὐδέ τις οἱ δύναται μένος ἰσοφραζῆεν.

ἀνακλήφι Nauckius 76 οἰωνοπόλων ὄχ' ἄριστος] etiam ἡμῖν τ' οἰωνοπόλος
 τε' Aristarchi scripturam fuisse rettulit Ammonius, unde Didymus haesitavit,
 ultra lectio verior esset, 'διὸ διχῶς' 82 δέ] τε D 84 μαχессόμεθ' Nauckius,
 μαχηςόμεθ' libri 87 γεραιᾶς] γεραιῶς quidam teste schol. B, (γεραῶς schol.
 LV) 88 sq.] περισσοὶ οἱ δύο στίχοι schol. BLV πόλι] πόλει codd.
 90 ὁ οἱ] Bentleyus, ὅς οἱ libri cum Herodiano 96 αἶ κεν] ὡς κεν Aristarch.
 101 οὐδέ τις] οὐ τις Bentleyus ἰσοφραζῆεν] ἀντιφραζῆεν Bentleyus

VI

ὣς ἔφαθ'· Ἔκτωρ δ' οὐ τι κασιγνήτῳ ἀπίθρηνεν.
 αὐτίκα δ' ἐξ ὀχέων σὺν τεύχεσιν ἄλτο χαμᾶζε,
 πᾶλλον δ' ὀξέα δοῦρε κατὰ στρατὸν ἔχετο πάντη,
 δοτρίνων μαχέσασθαι, ἔγειρε δὲ φύλοπιν αἰνήν. 105
 οἳ δ' ἐλελίχθησαν καὶ ἐναντίοι ἔσταν Ἀχαιῶν·
 Ἀργεῖοι δ' ἐπεχώρησαν, λήξαν δὲ φόνοιο,
 φᾶν δὲ τιν' ἀθανάτων ἐξ οὐρανοῦ ἀστερόεντος
 Τρωσὶν ἀλεξήσοντα κατελθέμεν· ὣς ἐλέλιχθεν.
 Ἔκτωρ δὲ Τρώεσσιν ἐκέλευτο μακρὸν ἀύσας· 110
 Τρῶες ἐπέροθυμοι τηλεκλείτοί τ' ἐπίκουροι,
 ἄνδρες ἔστε, φίλοι, μνήσασθε δὲ Θούριδος ἀλκῆς,
 ὄφρ' ἔν ἐγὼ βῆω προτὶ Ἴλιον ἠδὲ γέρονσιν
 εἴπω βουλευτῆσι καὶ ἡμετέρῃς ἀλόχοισιν
 δαίμοσιν ἐρίσασθαι, ἐποσχέσθαι δ' ἐκατόμβας. 115
 ὣς ἔρα φωνήσας ἀπέβη κορυθαίολος Ἔκτωρ·
 ἀμφὶ δὲ μιν σφινὸς τύπτε καὶ αὐχένα δέρομα κελαινόν,
 ἄντιξ ἦ πνυμάτη θέεν ἀσπίδος διφαλοέσσῃς.

Γλαῦκος δ', Ἴππολόχοιο πάϊς, καὶ Τυδέος υἱὸς
 ἐξ μέσον ἀμφοτέρων συνήτην μεμαῶτε μάχεσθαι. 120
 οἳ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
 τὸν πρότερος προσέειπε βοῆν ἀγαθὸς Λιομίδης·
 τίς δὲ σὺ ἔσσι, φέριστε, καταθνητῶν ἀνθρώπων;
 οὐ μὲν γὰρ ποτ' ὄπωπα μάχῃ ἐν κνιδανείῳ
 τὸ πρῖν· ἀτὰρ μὲν νῦν γε πολὺ προβέβηκας ἀπάντων 125
 σῶ θάρσει, ὃ τ' ἐμὸν δολιχόσκιον ἔγχος ἔμεινας.
 δυστήνων δὲ τε παῖδες ἐμῶ μῆνει ἀντιώσωσιν.

104 δοῦρε] Bekkerus (cf. E 495), δοῦρα libri 105 μαχέσασθαι] μαχέσθαι
 Eust. 109 ἐλέλιχθεν] ἐλέλιχθεν Cobetus 112 ἄνδρες-ἀλκῆς] ἄνδρες ἔστε
 θεοὶ καὶ ἀμύνητον ἀστέι λῶϊν Zenod. 113 ὄφρ' ἔν] sic et ὄφρα x' Aristarch.
 διχῶς βῆω] Curtius, βεῖω codd., βέω Zenar. lex. 385, 388 115 δ'] δ' Eust.
 119-236] μετατιθέσσι τινες ἀλλάξαστε ταύτην τὴν στίσιον Ariston.
 120 ἀμφοτέρων] ἀμφοτέρω A 121 ἰόντες] ἰόντε Zenod. Aristoph.; cf. Duentzer.
 Zenod. 68 adn. 7, qui si recte iudicavit, dualem etiam Aristarchus scripsit

- VI εἰ δέ τις ἀθανάτων γε κατ' οὐρανοῦ εἰλήλουθας,
οὐκ ἂν ἐγὼ γε θεοῖσιν ἐπουρανόισι μαχοίμην.
οὐδὲ γὰρ οὐδὲ Δρύαντος υἱός, κρατερὸς Ἀνκόοργος, 130
δὴν ἦν, ὅς ῥα θεοῖσιν ἐπουρανόισιν ἔριζεν·
ὅς ποτε μαινομένοιο Διώνυσιο τιθήνας
σεῦε κατ' ἠγάθειον Νυσήιον· αἶ δ' ἅμα πᾶσαι
θύσθλα χαμαὶ κατέχευαν, ἔπ' ἀνδροφόνου Ἀνκοόργου
θεινόμεναι βουπλήγῃ· Διώνυσος δὲ φοβηθεῖς 135
δύσεθ' ἄλως κατὰ κῆμα, Θέτις δ' ὑπεδέξατο κόλπῳ
δειδιότα· κρατερὸς γὰρ ἔχεν τρόμος ἀνδρὸς δημοκλῆ.
τῷ μὲν ἔπειτ' ὀδύσαντο θεοὶ ῥεῖα ζῶντες,
καὶ μιν τυφλὸν ἔθηκε Κρόνου πάσι· οὐδ' ἄρ' ἔτι δὴν
ἦν, ἐπεὶ ἀθανάτοισιν ἀπήχθετο πᾶσι θεοῖσιν. 140
οὐδ' ἂν ἐγὼ μακάρεσσι θεοῖς ἐθέλοιμι μάχεσθαι.
εἰ δέ τις ἔσσι βροτῶν, οἳ ἀρούρης καρπὸν ἔδουσιν,
ἄσσον ἴθ', ὥς κεν θᾶσσον ὀλέθρου πείραθ' ἴκηαι.
τὸν δ' αἶθ' Ἴππολόχοιο προσηΐδα φαίδιμος υἱός·
Τυδείδη μεγάθυμε, τίη γενεὴν ἐρεεῖνεις; 145
οἴη περ φύλλων γενεή, τοίη δὲ καὶ ἀνδρῶν.
φύλλα τὰ μὲν τ' ἄνεμος χαμάδις χέει, ἄλλα δὲ θ' ἔλη
τηλεθώσσα φύει, ἔαρος δ' ἐπιγίγνεται ὥρη·
ὥς ἀνδρῶν γενεὴ ἦ μὲν φύει, ἦ δ' ἀπολήγει.
εἰ δ' ἐθέλεις καὶ ταῦτα δαήμεναι, ὄφρ' ἐν εἰδήσ
ἡμετέρεην γενεήν, πολλοὶ δὲ μιν ἄνδρες ἴσασιν· 150
ἔστι πόλις Ἐφύρη μυχῶ Ἄργεος ἵπποβότοιο,
ἔνθα δὲ Σίσυφος ἔσκεν, ὃ κέρδιστος γένετ' ἀνδρῶν,
Σίσυφος Αἰολίδης· ὃ δ' ἄρα Γλαῦκον τέκεθ' υἱόν,

128 κατ' οὐρανοῦ] κατ' οὐρανὸν Aristarch. 134 κατέχευαν] κατέχευον
dett. Heraclit. Alleg. Hom. c. 35 ἀνδροφόνου Ἀνκοόργου] Nauckius, ἀν-
δροφόνοιο Ἀνκοόργου codd. (cf. 130) 135 φοβηθεῖς] χολωθεῖς Zenod.
145 γενεήν] γενεήν μ' Leeuwenius coll. a 220 148 τηλεθώσσα] τηλεθώοντα
Aristoph. ὥρη] ὥρη Aristoph. A 149 ἦ μὲν — ἦ δ'] ἡμὲν — ἡδ' Alexio
φύει] φύεθ' Leeuwenius 150 ἐθέλεις] post hoc verbum distinxerunt
Aristarch. et Nicanor

- VI αὐτὰρ Γλαῦκος ἔτιχεν ἀμύμονα Βελλεροφόντην· 155
 τῷ δὲ θεοὶ κάλλος τε καὶ ἡγορέην ἔρατεινήν
 ὤπασαν. αὐτὰρ οἱ Προΐτος κακὰ μῆσατο θυμῷ,
 ὃς ῥ' ἐκ δήμου ἔλασεν, ἐπεὶ πολὺ φέριερος ἦεν,
 Ἄργείων· Ζεὺς γάρ οἱ ὑπὸ σκήπτρῳ ἐδάμασσεν.
 τῷ δὲ γυνὴ Προΐτου ἐπεμήγατο, δι' Ἄντεια, 160
 κορυπταδίῃ φιλόττη μιγήμενα· ἀλλὰ τὸν οὐ τι
 πεῖθ' ἀγαθὰ φρονέοντα, δαΐφρονα Βελλεροφόντην.
 ἦ δὲ ψευσαμένη Προΐτον βασιλῆα προσήδα·
 τεθναίης, ὦ Προῖτ', ἦ κάκτανε Βελλεροφόντην,
 ὃς μ' ἔθελεν φιλόττη μιγήμενα οὐκ ἐθέλοῦσθι. 165
 ὣς φάτο, τὸν δὲ ἄνακτα χόλος λάβεν, οἷον ἄκουσεν·
 κτεῖναι μὲν ῥ' ἀλέεινε, σεβάσσατο γὰρ τό γε θυμῷ,
 πέμπε δέ μιν Ανζίηρδε, πόρεν δ' ὃ γε σήματα ληγρὰ,
 γράψας ἐν πίνακι πτυχιῷ θυμοφθόρα πολλὰ,
 δεῖξαι δ' ἠνώγει ᾧ πενθερῷ, ὄφρ' ἀπόλοιτο. 170
 αὐτὰρ ὃ βῆ Ανζίηρδε θεῶν ἐπ' ἀμύμονι πομπῇ.
 ἀλλ' ὅτε δὴ Ανζίην ἴξεν Ξάνθον τε θέοντα,
 προσφρονέως μιν τίε ἀναξ Ανζίης εὐρείης·
 ἐννήμαρ ξείνισσε καὶ ἐννέα βοῦς ἴερευσεν.
 ἀλλ' ὅτε δὴ δεκάτῃ ἐφάνη ῥοδοδάκτυλος Ἥως, 175
 καὶ τότε μιν ἐρέεινε καὶ ἤτεε σῆμα ἰδέσθαι,
 ὅτι ῥά οἱ γαμβροῖο πάρα Προΐτοιο φέροιο.
 αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ σῆμα κακὸν παρεδέξατο γαμβροῦ,
 πρῶτον μὲν ῥα Χίμαιραν ἀμειμαζέτην ἐκέλευσεν
 πεφνέμεν. ἦ δ' ἄρ' ἔην θεῖον γένος οὐδ' ἀνθρώπων, 180

155 αὐτὰρ] αὐτὰρ δ D ἔτιχεν] libri, τίχεν Aristarch. Βελλεροφόντην] Ἐλλεροφόντην Zenod. teste Eust. 289, 38 157 κακὰ μῆσατο] Aristarch., κάκ' ἐμῆσατο libri 158 ῥ'] F' Leeuwenius φέριερος] superser. ατος A 159 γάρ οἱ] γάρ μιν A, γρ. γάρ οἱ schol. A 160 δι' Ἄντεια] Ἀντίτεια alii secundum schol. BL 167 ῥ'] F' Leeuwenius 169 πτυχιῷ] πτυχῷ C Apoll. lex. 55, 24 170 ἠνώγει] ἠνώγειν Aristarch. A 171 ἐπ'] μετ' Ixio 174 ξείνισσε] sic et ξείνιζε Aristarch. 179 ἐκέλευσεν] τε κέλευσεν? Bekkerus

VI

πρόσθε λέων, ὄπιθεν δὲ δράκων, μέσση δὲ χίμαιρα,
δεινὸν ἀποπνέουσα πυρὸς μένος αἰθρομένοιο.

καὶ τὴν μὲν κατέπεφνε θεῶν τεράεσσι πιθήσας,

δεύτερον αὖ Σολύμοισι μαχέσαστο κυδαλίμοισιν·

καρτίστην δὲ τὴν γε μάχην φάτο δύμεναι ἀνδρῶν. 185

τὸ τρίτον αὖ κατέπεφνε Ἀμαζόνιας ἀντιανείρας.

τῷ δ' ἔρ' ἀπεροχομένῳ πυκινὸν δόλον ἄλλον ἔφαινε·

κρίνας ἐκ Ανζίης εὐρείης φῶτας ἐρίστους

εἶσε λόχον· τοὶ δ' οὐ τι πάλιν οἰκόνδε νέοντο·

πάντας γὰρ κατέπεφνε ἀνύμων Βέλλεροφόντης. 190

ἀλλ' ὅτε δὴ γήγνωσκε θεοῦ γόνον ἦν ἐόντα,

αὐτοῦ μιν κατέρσκε, δίδου δ' ὃ γε θυγατέρα ἦν,

δῶκε δὲ οἱ τιμῆς βασιλίδος ἤμισυ πάσης·

καὶ μὲν οἱ Λύκιοι τέμενος τάμον ἔξοχον ἄλλων,

καλὸν φρυγαλῆς καὶ ἀρούρης, ὄφρα νέμοιτο. 195

ἦ δ' ἔτεκεν τρία τέκνα δαΐφρονι Βέλλεροφόντῃ,

Ἴσανδρόν τε καὶ Ἴππόλοχον καὶ Ἀσοδάμειαν.

Ἀσοδαμείῃ μὲν παρελέξατο μητιέτα Ζεὺς,

ἦ δ' ἔτεξ' ἀντίθεον Σαρπηδόνα χαλκοχοροστήν.

ἀλλ' ὅτε δὴ καὶ κείνος ἀπήχθετο πᾶσι θεοῖσιν, 200

ἦ τοι ὃ κάπ πεδίον τὸ Ἀλῆιον οἶος ἐλάτο

ὃν θυμὸν κατέδωκ, πάτον ἀνθρώπων ἀλείων,

Ἴσανδρον δὲ οἱ υἱὸν Ἄρης ἄατος πολέμοιο

μαρνάμενον Σολύμοισι κατέκτανε κυδαλίμοισιν,

τὴν δὲ χολωσαμένη χρυσήμιος Ἄρτεμις ἔκτα. 205

Ἴππόλοχος δ' ἐμὲ τίχτε, καὶ ἐκ τοῦ φημι γενέσθαι·

πέμπε δέ μ' ἐς Τροίην, καὶ μοι μᾶλα πόλλ' ἐπέτελλεν,

187 ἀπεροχομένῳ] Aristarch. libri, ἀπεροχομένῳ (correx. Lehrsus et Ludw-
wichius, ἐπεροχομένῳ cod. A) alii 188 εὐρείης] ἐλείκοσι Etym. M. p. 538, 141

195 ὄφρα νέμοιτο] πρυοφόροιο A (M 314), γρ. ὄφρα νέμοιτο 200 ἀλλ'
ὅτε δὴ] αὐτὸρ ἐπεὶ Aristot. Probl. 30, 1 p. 953 a 23 καὶ κείνος] κακείνος
DC post ras.

201 Ἀλῆιον] probat Herodian., Ἀλῆιον alii 203 Ἴσανδρον]
Πείσανδρον Strab. XII 573 XIII 631 ἄατος] Nauckius, ἄτος libri 206

δ' ἐμὲ τίχτε] δέ μ' ἔτικτε codd., cf. Bekker. Hom. Bl. I 322

- VI αἰὲν ἀριστεύειν καὶ ὑπείροχον ἔμμεναι ἄλλων,
 μηδὲ γένος πατέρων ἀίσχυνέμεν, οἳ μὲγ' ἄριστοι
 ἐν τ' Ἐφύρῃ ἐγένοντο καὶ ἐν Λυκίῃ εὐφείῃ. 210
 ταύτης τοι γενεῆς τε καὶ αἵματος εὐχομαι εἶναι.
 ὣς φάτο, γήθησεν δὲ βοῆν ἀγαθὸς Διομήδης.
 ἔργος μὲν κατέπηξεν ἐνὶ χθονὶ πολυβοτείρῃ,
 αὐτὰρ δὲ μελιχίοισι προσεγύδα ποιμένα λαῶν·
 ἦ ῥά νῦ μοι ξεῖνος πατρώϊός ἐσσι παλαιός· 215
 Οἴνεὺς γάρ ποτε δῖος ἀμύμονα Βελλεροφόντην
 ξείνισ' ἐνὶ μεγάροισιν ἐείκοσιν ἔμας' ἐρύξας·
 οἳ δὲ καὶ ἀλλήλοισι πόρον ξεινῆια καλά·
 Οἴνεὺς μὲν ζωστήρα δίδου φοῖνιχι φαιινόν,
 Βελλεροφόντης δὲ χούσειον δέπας ἀμφιζυπέλλον, 220
 καί μιν ἐγὼ κατέλειπον ἰὼν ἐν δώμασ' ἑμοῖσιν.
 Τυδέα δ' οὐ μέμνημαι, ἐπεὶ μ' ἔτι τιτθὸν ἔοντα
 κάλλιψ', ὅτ' ἐν Θήβησιν ἀπώλετο λαὸς Ἀχαιῶν.
 τῷ νῦν σοὶ μὲν ἐγὼ ξεῖνος φίλος Ἄργεϊ μέσσω
 εἰμί, σὺ δ' ἐν Λυκίῃ, ὅτε κεν τῶν δῆμον ἴκωμαι. 225
 ἔγχεα δ' ἀλλήλων ἀλεώμεθα καὶ δι' οὐμίλου·
 πολλοὶ μὲν γὰρ ἐμοὶ Τρωῆες κλεῖτοί τ' ἐπίκουροι
 κτεινέμεν, ὃν κε θεὸς γε πόρῃ καὶ ποσσὶ κίχῳ,
 πολλοὶ δ' αὖ σοὶ Ἀχαιοὶ ἐναιρέμεν, ὃν κε δύνῃαι.
 τεύχεα δ' ἀλλήλοισι ἐπαμείψομεν, ὄφρα καὶ οἶδε 230
 γνῶσιν, ὅτι ξεῖνοι πατρώιοι εὐχόμεθ' εἶναι.
 ὣς ἔφα φωνήσαντε, καθ' ἵππων αἶξαντε,
 χειρὰς τ' ἀλλήλων λαβέτην καὶ πιστώσαντο.
 ἐνθ' αὖτε Γλαύκῳ Κρονίδης φρένας ἐξέλετο Ζεὺς,
 δς πρὸς Τυδεΐδην Διομήδεα τεύχε' ἔμειβεν 235
 χούσεια χαλκείων, ἑκατόμβοι' ἐννεαβοίων.

209 γένος] κλέος Nauckius 213 ἐνὶ] Bekkerus, ἐπὶ libri 217 ξείνισ'
 ἐνὶ] CD γρ. A, ξείνισεν ἐν A 222 sq.] ἀπολοι οἱ δὲ δύο στίχοι schol. LV
 226 ἔγχεα] ἔγχεα superscr. σι AC, ἔγχεσι D, quam scripturam commemorant
 schol. BL ἀλλήλων] Aristarch. libri, [ἔγχεσι δ'] ἀλλήλους Zenod. 228
 κτεινέμεν] Nauckius, κτείνειν codd. κίχῳ] Curtius, κίχῳ codd.

VI

Ἐκτωρ δ' ὡς Σκαιάς τε πύλας καὶ πύργον ἴκανεν,
 ἀμφ' ἄρα μιν Τρώων ἔλοχοι θεόν ἠδὲ θύγατρος
 εἰρόμεναι παῖδάς τε κασιγνήτους τε ἕτας τε
 καὶ πόσιος· ὃ δ' ἔπειτα θεοῖς εὔχεσθαι ἀνώγει 240
 πάσας ἐξείης· πολλῆσι δὲ κήδε' ἐφῆπτο.

ἀλλ' ὅτε δὴ Πριάμοιο δόμον περικαλλέ' ἴκανεν,
 ξεστῆς αἰθούσῃσι τετυγμένον, αὐτὰρ ἐν αὐτῷ
 πεντήκοντ' ἔνεσαν θάλαμοι ξεστοῖο λίθοιο,
 πλησίον ἀλλήλων δεδυμημένοι· ἔνθα δὲ παῖδες 245
 κοιμῶντο Πριάμοιο παρὰ μνηστῆς ἀλόχοισιν.

κουράων δ' ἐτέρωθεν ἐναντίοι ἔνδοθεν αὐλῆς
 δώδεκ' ἔσαν τέγχοι θάλαμοι ξεστοῖο λίθοιο,
 πλησίον ἀλλήλων δεδυμημένοι· ἔνθα δὲ γαμβροὶ
 κοιμῶντο Πριάμοιο παρ' αἰδοίης ἀλόχοισιν. 250

ἔνθα οἱ ἠπιόδωρος ἐναντίη ἦλυθε μήτηρ
 Λαοδίκην ἐσάγουσα, θυγατρῶν εἶδος ἀρίστην·
 ἔν τ' ἄρα οἱ φῶ χειρὶ ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν·
 τέκνον, τίπτε λιπῶν πόλεμον θρασὺν εἰλήλουθας;
 ἦ μάλα διη τείρουσι δυσώνυμοι νῆες Ἀχαιῶν 255
 μαρνάμενοι περὶ ἔστυ· σὲ δ' ἐνθάδε θυμὸς ἀνῆκεν
 ἐλθόντ' ἐξ ἄρκης πόλιος Διὶ χειρῶς ἀνασχεῖν.

ἀλλὰ μὲν, ὄφρα κέ τοι μελιθεά οἶνον ἐνεΐζω,
 ὡς σπείσης Διὶ πατρὶ καὶ ἄλλοις ἀθανάτοισιν
 πρῶτον, ἔπειτα δὲ καὐτὸς ὀνήσεται, αἶ' κε πίησθαι. 260
 ἀνδρὶ δὲ κεκημηῶτι μένος μέγα οἶνος ἀέξει,
 ὡς τὴν κέμηκας ἀμύνων σοῖσι ἔτησιν.

τὴν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα μέγας κορυθαίολος Ἐκτωρ·

237 πύργον] supra scr. καὶ φηγὸν A, φηγὸν CD 239 ἕτας] libri
 Ptolem. Ascal. Herodian., ἕτας Alexio 241 πάσας ἐξείης] ἔν τισι' πᾶσι μάλ'
 ἐξείης Ariston. 244 ἔνεσαν] Aristarch. A D, ἔσαν C 245 πλησίον] D,
 suprascr. ι A, πλησίοι C 246 παρὰ μνηστῆς] παρ' αἰδοίης ἐν ἄλλῳ A
 250 παρ' αἰδοίης ἀλόχοισιν] Aristarch. libri, παρὰ μνηστῆσ' ἀλόχοισι ἐν ἄλλῳ A
 256 μαρνάμενοι] μαρναμένους Herwerdenus 260 καὐτὸς] κ' αὐτὸς Cm¹
 Ptolem. Ascal., καὶ αὐτὸς Athen. II 35 C πίησθαι] πίησθαι codd.

- VI μή μοι οἶνον ἕειρε μελίφρονα, πότνια μήτηρ,
 μή μ' ἐπογριώσῃς, μένεος δ' ἀλκίης τε λάθωμαι· 265
 χερσὶ δ' ἐπίπτουσιν Διὶ λειβέμεν αἴθορα οἶνον
 ἔξομαι· οὐδέ πη ἔστι κελαινεγεί Κροτίωνι
 αἵματι καὶ λύθρῳ πεταλαγμένον εὐχετάσθαι.
 ἀλλὰ σὺ μὲν πρὸς νῆδον Ἀθηναίης ἀγγελίης
 ἔρχεο σὺν Θιέεσσιν, ἐολλίσσεσσι γεραιῶς· 270
 πέπλον δ', ὅς τις τοι χαριέστατος ἦδὲ μέγιστος
 ἔστιν ἐνὶ μεγάρῳ καὶ τοι πολὺ φίλτατος αὐτῇ,
 τὸν θεὸς Ἀθηναίης ἐπὶ γούνασιν ἠκρόμοιο,
 καὶ οἱ ὑποσχέσθαι δυοκαίδεκα βοῶς ἐνὶ νῆϊ
 ἦντις ἠκέστας ἱερευσέμεν, αἶψ' ἔλεῖσθαι 275
 ἔστι τε καὶ Τρώων ἀλόχους καὶ νῆπια τένα,
 αἶψα κεν Τυδέος υἱὸν ἀπόσχη Ἴλιον ἰοῆς,
 ἄρχιον αἰχμητήν, κρατερὸν μήστρωα φόβοιο.
 ἀλλὰ σὺ μὲν πρὸς νῆδον Ἀθηναίης ἀγγελίης
 ἔρχεο· ἐγὼ δὲ Πάριν μετελεύσομαι, ὄφρα κελύσω, 280
 αἶψ' ἔθελῃς εἰπόντος ἀκουέμεν. ὣς κέ οἱ εἴδη
 γαῖα χάνοι· μέγα γάρ μιν Ὀλύμπιος ἔτρεφε πῆμα
 Τρωσὶ τε καὶ Πριάμῳ μεγαλήτορι τοῖό τε πεισὶν.
 εἰ κενὸν γε ἴδοιμι κατελθόντ' Ἄϊδος εἴσω,
 φαίην κεν φρέν' ἄτερ που διζύος ἐκλελαθέσθαι. 285
 ὣς ἔφαθ', ἣ δὲ μολοῖσα ποτὶ μέγαρ' εὐμειπόλοισιν
 κέκλετο· ταὶ δ' ἄρ' ἐολλίσσαν κατὰ ἔστυ γεραιῶς.
 αὐτῇ δ' ἐξ θαλάμου κατεβήσεται κηφέετα,

265 μένεος δ'] pars dett., δ' om. optimi, Apoll. lex. 40, 2 [cf. Plat. Crat. p. 415 A) 266 ἐπίπτουσιν] Aristarch. libri, ἐπίπτουσι Zenod. λειβέμεν] Bekkerus, λείβειν codd. 270 γεραιῶς] γερ. καὶ γεραιῶς A 280 ἔρχεο] ἔρχεο D, ἔρχε' Nauekius 281 ἐθέλῃς] ἐθέλῃ Heynius 282 ἔτρεφε] ἔτρεφε D 285 κεν] περ scriptura commemoratur in schol. LV φρέν' ἄτερ που] Aristarch. teste Ariston. (cf. Eust. 642, 16) A (ἄτερ που Nauekius); φρέν' ἀτέρου alii ab Ariston. vituperati. CD; φίλον ἦτορ Zenod. 288] ἐν ταῖς Ἀριστάρχου φέρεται καὶ ἐτέρως ἢ δ' εἰς οἶκον τοῦδε περιστετο φωριαμοῖσιν' (cf. ο 104) Didym., quod exhibent Ambr. D marg. (m. rec.) κατεβήσεται] supra scr. α A, κατεβήσεται CD

- VI ἔνθ' ἔσαν οἱ πέπλοι παμποϊκίλοι, ἔργα γυναικῶν
 Σιδονίων, τὰς αὐτὸς Ἀλέξανδρος θεοειδῆς 290
 ἤγαγε Σιδονίηθεν ἐπιπλῶς εὐρέα πόντον
 τὴν ὁδόν, ἦν Ἑλένη περ ἀνήγαγεν εὐπατέρειαν.
 τῶν ἐν' ἀειραμένη Ἑκάβη φέρε δῶρον Ἀθήνῃ,
 δε κάλλιστος ἔην ποικίλμασιν ἠδὲ μέγιστος,
 ἀστὴρ δ' ὡς ἀπέλαμπεν· ἔκειτο δὲ νεύατος ἄλλων. 295
 βῆ δ' ἰέναι, πολλὰ δὲ μετεσσεύοντο γεραιαί.
 αἶ δ' ὅτε νηὸν ἴκανον Ἀθήνης ἐν πόλι ἄκρη,
 τῆσι θύρας ὤϊξε Θεανῶ καλλιπάρῃος,
 Κισσηίς, ἔλοχος Ἀντήγορος ἵπποδάμοιο·
 τὴν γὰρ Τρῶες ἔθικαν Ἀθηναίης ἰέρειαν. 300
 αἶ δ' ὀλολυγῆ πᾶσαι Ἀθήνῃ χεῖρας ἀνέσχον.
 ἦ δ' ἄρα πέπλον ἐλοῦσα Θεανῶ καλλιπάρῃος
 θῆκεν Ἀθηναίης ἐπὶ γούνασιν ἠνκόμοιο,
 εὐχομένη δ' ἤρᾶτο Διὸς κούρη μέγαστο·
 πότνι' Ἀθηναίη, ἐρυσίπτολι, διὰ θεάων, 305
 ἄξον δὴ ἔγχος Διομήδεος ἠδὲ καὶ αὐτὸν
 προηγέα δὸς πεσέειν Σκαιῶν προπάροιθε πυλάων,
 ὄφρα τοι αὐτίκα νῦν δυοκαίδεκα βοῦς ἐνὶ νηῷ
 ἦρις ἠκέστας ἱερεύσομεν, αἶ κ' ἐλεήσης
 ἔστυ τε καὶ Τρώων ἀλόχους καὶ νήπια τέκνα. 310
 ὧς ἔφατ' εὐχομένη, ἀνένευε δὲ Παλλὰς Ἀθήνῃ.
 ὧς αἶ μὲν ὃ εὔχοντο Διὸς κούρη μέγαστο,
 Ἐκτωρ δὲ πρὸς δῶματ' Ἀλεξάνδροιο βεβήκει
 καλὰ, τὰ ὃ αὐτὸς ἔτευξε σὺν ἀνδράσιν, οἱ τότε ἄριστοι
 ἦσαν ἐνὶ Τροίῃ ἐριβώλακι τέκτονες ἄνδρες, 315
 οἱ οἱ ἐποίησαν θάλαμον καὶ δῶμα καὶ αὐλὴν
 ἐγγύθι τε Ποιάμοιο καὶ Ἐκτορος ἐν πόλι ἄκρη.

289 ἔνθ' ἔσαν οἱ] ἔνθα τ' ἔσαν Nauckius, ἔνθα Ἕ' ἔσαν Gendtius παμ-
 ποικίλοι] παμποικίλια (ἔργα) Bentleius 290 τὰς] ἄς Ambr. Strab. I 41 291
 ἐπιπλῶς] ἐπιπλοῦς Nauckius 297 πόλι] πόλει codd. 298 ὤϊξε] ἤϊξε
 Wackernagelius 305 ἐρυσίπτολι] ἄμεινον ἑρυσίπτολι' schol. ABLV 311]
 ἀθαιτεῖται Ariston.

- VI ἔνθ' Ἐκτωρ εἰσῆλθε δειφίλος, ἐν δ' ἄρα χειρὶ
 ἔγχος ἔχ' ἐνδεκάπηχυν· πάροιθε δὲ λάμπετο δουρὸς
 αἰχμῇ χαλκαίῃ, περὶ δὲ χούσεος θῆε πόρτης. 320
 τὸν δ' εἶθ' ἐν θαλάμῳ περικαλλέα τείχε' ἔποικτα,
 ἀσπίδα καὶ θώρακα, καὶ ἀγκύλα τῶξ' ἀφώοντα·
 Ἄργεΐη δ' Ἑλένη μετ' ἄρα δμῶϊσι γυναιξίν
 ἦστο, καὶ ἀμφιπόλοισι περικλυτὰ ἔργα κέλευεν.
 τὸν δ' Ἐκτωρ νείκεσσε ἰδὼν αἰσχροῖσι ἔπεσσιν· 325
 δαιμόν', οὐ μὲν καλὰ χόλον τόνδ' ἐνθεο θυμῷ.
 λαοὶ μὲν φθινύθουσι περὶ πτόλιν αἰπύ τε τείχος
 μαρνέμενοι· σέο δ' εἶνεκ' αὐτὴ τε πτόλεμός τε
 ἔστυ τόδ' ἀμφιδέδχε· σὺ δ' ἂν μαχέσαιο καὶ ἄλλῳ,
 ὃν τινά που μεθιέντα ἴδοις στυγεροῦ πολέμοιο. 330
 ἀλλ' ἴνα, μὴ τέχε ἔστυ πρὸς δῆϊοιο θέρηται.
 τὸν δ' αὖτε προσέειπεν Ἀλέξανδρος θεοειδής·
 Ἐκτωρ, ἐπεὶ με κατ' αἴσαν ἐκείκεσας οὐδ' ὑπὲρ αἴσαν,
 τοῦνεκά τοι ἔρέω· σὺ δὲ σὶνθεο καὶ μεν ἔνοισον· 335
 οὐ τοι ἐγὼ Τρώων τόσσον χόλῳ οὐδὲ νειμέσσι
 ἦμην ἐν θαλάμῳ, ἔθελον δ' ἄχει προτραπέσθαι.
 νῦν δέ με παρεμποῖσ' ἄλοχος μαλακοῖσι ἔπεσσιν
 ὤρουσ' ἐς πόλεμον· δοκέει δέ μοι ἔδε καὶ αὐτῷ
 λῶιον ἔσσεσθαι· νίκη δ' ἐπαμείβεται ἄνδρα· 340
 ἀλλ' ἔχε νῦν ἐπίμεινον, ἀρήια τείχεα δύνω·
 ἢ ἴθ', ἐγὼ δὲ μέταιμι· νικήσεσθαι δέ σ' αἴω.
 ὧς φάτο, τὸν δ' οὐ τι προσέφη χορηθαιόλος Ἐκτωρ·
 τὸν δ' Ἑλένη μῦθοισι προσήνδα μελιχίοισιν·
 δᾶεθ ἔμεϊο, κινὸς κρομμυχάνου, ἀκροσέσσας,

319 ἔχ' ἐνδεκάπηχυν] Heracleo Alexio libri, ἔχει δεκάπηχυν alii 322 τῶξ' ἀφώοντα] (ἀφ. A), τῶξα φώοντα Dm² (τῶξ' ἀφ. m², φώοντα et ἀφώοντα scripturae commemorantur in schol. LV 325 αἰσχροῖσι ἔπεσσιν] Bekkerus, αἰσχροῖς ἐπέεσσιν codd. 330 ὃν τινά] Aristarch., εἰ τινε codd. 334 με] μὲ Leeuwenius 335 νειμέσσι] schol. LV, νειμάσσι codd. 337 μαλακοῖσι ἔπεσσιν] Bekkerus, μαλακοῖς ἐπέεσσιν libri 343 μελιχίοισιν] ἢ ἄλλῳ δῆϊο γυναικῶν A 344 κρομμυχάνου, ἀκροσέσσας] κρομμυχάνου κροσέσσας Payne

- VI ὡς μ' ὄφελ' ἦματι τῷ, ὅτε με πρῶτον τέκε μήτηρ 345
 οἴχεσθαι προφέρονσα κακῇ ἀνέμοιο θύελλα
 εἰς ὄρος ἢ ἐς κῦμα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης,
 ἔνθα με κῦμ' ἀπόερσε, πάρος τάδε ἔργα γενέσθαι.
 αὐτὰρ ἐπεὶ τάδε γ' ὦδε θεοὶ κακὰ τεκμήραντο,
 ἀνδρὸς ἔπειτ' ὄφελλον ἀμείνονος εἶναι ἄκοιτις, 350
 ὃς ἦδει νέμεσιν τε καὶ αἴσχεα πόλλ' ἀνθρώπων.
 τοῦτω δ' οὔτ' ἄρα νῦν φρένες ἔμπεδοι οὔτ' ἔο' δπίσσω
 ἔσονται· τῷ καὶ μιν ἐπαυρήσεσθαι δίω.
 ἀλλ' ἄγε νῦν εἰσελθε καὶ ἔξεο τῷδ' ἐπὶ δίφρω,
 δᾶερ, ἐπεὶ σε μάλιστα πόνος φρένας ἀμφιβέβηκεν 355
 εἶνεκ' ἐμεῖο κινὸς καὶ Ἀλεξάνδρου ἕνεκ' ἀρχῆς,
 οἷσιν ἐπὶ Ζεὺς θῆκε κακὸν μόρον, ὡς καὶ δπίσσω
 ἀνθρώποισι πελώμεθ' ἀοίδιμοι ἔσσομενοισιν.
 τὴν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα μέγας χορυθαίολος Ἔκτωρ·
 μή με κάθιζ', Ἐλέη, φιλέουσά περ· οὐδέ με πείσεις· 360
 ἦδη γάρ μοι θυμὸς ἐπέσσυται, ὄφρ' ἐπαμύνω
 Τρώεσσ', οἳ μέγ' ἐμεῖο ποθὴν ἀπεόντος ἔχουσιν.
 ἀλλὰ σὺ γ' ὄρονθι τοῦτον, ἐπειγέσθω δὲ καὶ αὐτός,
 ὡς κεν ἐμ' ἔντοσθεν πόλιος καταμάρψῃ ἕοντα.
 καὶ γὰρ ἐγὼ οἰκόνδ' ἐσελεύσομαι, ὄφρα ἴδωμαι 365
 οἰκῆας ἔλοχόν τε φίλην καὶ νήπιον υἴον.
 σὲ γὰρ τ' οἶδ', εἰ ἔτι σφιν ἐπὶ τροπὸς ἴξομαι αὔτις
 ἢ ἦδη μ' ὑπὸ χερσὶ θεοὶ δαμόωσιν Ἀχαιῶν.
 ὡς ἄρα φωνήσας ἀπέβη χορυθαίολος Ἔκτωρ.
 αἴψα δ' ἔπειθ' ἵκανε δόμοις ἐν ναιετάοντας, 370
 σὺδ' εἶρ' Ἀνδρομάχην λευκώλενον ἐν μεγάροισιν,
 ἀλλ' ἢ γε ξὶν παιδὶ καὶ ἀμφιπόλῳ ἐνπέπλω

Knightius, cf. Wackernagel. in Bezzemb. Beitr. III 266 sq. 347 ἐς]
 var. lectio in Cram. Epim. 172, 14, εἰς libri 352 ἄρα] Christius, ἀρ
 codd. νῦν] Aristarch. (δὴ an νῦν alii?) 356 ἀρχῆς] Apoll. de synt.
 133, 6, αἰτῆς libri mel. 357 ἐπὶ] ἐπι Ptolem. Ascal. 365 οἰκόνδ' ἐσελεύ-
 σομαι] οἰκόνδε ἐλεύσομαι dett. pars, quod pro genuino habuerunt J. H. Vossius
 et Ahrensius 367 γὰρ τ'] γὰρ ἔτι D εἰ] ἢ Bekkerus

VI πύργῳ ἐφειστίχαι γούωσά τε μικρομένη τε.

“Ἐκτωρ δ’ ὡς οὐκ ἔνδον ἐμύμονα τέτμεν ἔκοιτιν,
ἔστη ἐπ’ οὐδὸν ἰών, μετὰ δὲ δμῳῆσιν ἔειπεν” 375

εἰ δ’ ἔγε μοι, δμῳαί, νημερτέα μνθίσασθε·
πῆ ἔβη Ἀνδρομάχη λευκώλενος ἐκ μεγάρου;
ἦέ πη ἐς γαλόων ἢ εἰνατέρων ἐυπέπλων
ἢ ἐς Ἀθηναίης ἐξοίχεται, ἔνθα περ ἄλλαι
Τρωαὶ ἐυπλόκαμοι δεινὴν θεὸν ἰλάσκονται; 380

τὸν δ’ αὐτ’ ὀτρυνὸν ταμίη πρὸς μῦθον ἔειπεν·
“Ἐκτόρ, ἐπεὶ μάλ’ ἔνωγας ἀληθέα μνθίσασθαι,
οὔτε πη ἐς γαλόων οὔτ’ εἰνατέρων ἐυπέπλων
οὔτ’ ἐς Ἀθηναίης ἐξοίχεται, ἔνθα περ ἄλλαι
Τρωαὶ ἐυπλόκαμοι δεινὴν θεὸν ἰλάσκονται, 385

ἀλλ’ ἐπὶ πύργον ἔβη μέγαν Ἴλιον, οὔνεκ’ ἔκουσεν
τείρεσθαι Τρωῶας, μέγα δὲ κράτος εἶναι Ἀχαιῶν.
ἦ μὲν δὴ πρὸς τείχος ἐπειγομένη ἀφικάνει,
μαιομένη ἐκκίεα· φέροι δ’ ἔμα παῖδα τιθήνη.

ἦ ῥα γνήνῃ ταμίῃ, δ’ ἀπέσσυτο δώματος Ἐκτωρ 390
τὴν αὐτὴν ὁδὸν αὐτὶς ἐκτιμέναις κατ’ ἀγριάς.

εὔτε πύλας ἵκανε διερχόμενος μέγα ἔστυ
Σκαιάς, τῇ ἔο’ ἔμελλε διεξιμένῃ πεδίονδε,
ἔνθ’ ἄλοχος πολύδωρος ἐναντίῃ ἦλθε θέουσα
Ἀνδρομάχη, θυγάτηρ μεγαλήτορος Ἡετίωνος, 395

Ἡετίων, δὲ ἔναιεν ἐπὶ Πλάκῳ ἐληέσση,
Θύβῃ Ὑποπλεκίῃ, Κιλίεσσ’ ἀνδρασσαὶ ἀνάσσων·
τοῦ περ δὴ θυγάτηρ ἔχεθ’ Ἐκτορι χαλκοχοριστῇ.
ἦ οἱ ἔπειτ’ ἤτησ’, ἔμα δ’ ἀμφίπολος κίεν αὐτῇ
παῖδ’ ἐπὶ κόλπῳ ἔχουσ’ ἀταλάσρονα, νήπιον αὐτως. 400

Ἐκτορίδην ἀγαπητόν, ἀλίγμιον ἀστέρι χαλῶ,
τόν δ’ Ἐκτωρ καλέεσσε Σκαμάνδριον, αὐτὰρ οἱ ἄλλαι
Ἀστνάεσσι· οἷος γὰρ ἐρέετο Πίον Ἐκτωρ.

373 ἐφειστίχαι] Aristarch., ἐφειστίχαι libri mel. 375 δμῳῆσιν] A, δμω-

σιν codd. cett. 393 πεδίονδε] πεδίον D 400 κόλπῳ] κόλπον C 402

Σκαμάνδριον] Καμάνδριον C post ras. 403 οἷος] αὐτὸς schol. BL ad 424

VI

ἦ τοι δὲ μὲν μείδησε ἰδὼν ἐξ παῖδα σιωπῆ·
 Ἄνδρομάχη δέ οἱ ἄγχι παρίστατο δάκρυ χέουσα, 405
 ἐν τ' ἄρα οἱ φῦν χειρὶ ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν·
 δαιμόνιε, φθίσει σε τὸ σὸν μένος, οὐδ' ἐλεαίρεις
 παῖδά τε νηπίαχον καὶ ἔμ' ἄμμορον, ἢ τάχα χῆρη
 σεῦ ἔσομαι· τάχα γάρ σε κατακτενέουσιν Ἀχαιοὶ 410
 πάντες ἐφορηθέντες· ἐμοὶ δέ κε κέρδιον εἶη
 σεῦ ἀφραμαρτοῦσιν χθόνα δύμεναι· οὐ γὰρ ἔτ' ἄλλη
 ἔσται θαλπωρή, ἐπεὶ ἂν σὺ γε πότιμον ἐπίσπης,
 ἀλλ' ἄχε'· οὐδέ μοι ἔστι πατήρ καὶ πότνια μήτηρ.
 ἦ τοι γὰρ πατέρ' ἄμμὸν ἀπέκτανε δῖος Ἀχιλλεύς,
 ἐκ δὲ πόλιν πέρσεν Κιλίκιον ἐν ραιετώσων, 415
 Θήβην ὑψίπυλον· κατὰ δ' ἔκτανεν Ἡετίωνα,
 οὐδέ μιν ἐξενάρηξε, σεβάσασατο γὰρ τὸ γε θυμῷ,
 ἀλλ' ἄρα μιν κατέκχε σὺν ἔντεσι δαιδαλέοισιν
 ἠδ' ἐπὶ σῆμ' ἔχεεν· περὶ δὲ πτελέας ἐφύτευσαν
 Νύμφαι ὄρεσιμάδες, κοῦραι Διὸς αἰγιόχοιο. 420
 οἱ δὲ μοι ἑπτὰ κασίγνητοι ἔσαν ἐν μεγάροισιν,
 οἱ μὲν πάντες ἰὼν κίον ἤματι Ἄιδος εἴσω·
 πάντας γὰρ κατέπεφνε ποδάροχης δῖος Ἀχιλλεύς
 βουσὶν ἐπ' εἰλιπόδεσσι καὶ ἀργεννῆς ὀίσσιν.
 μητέρα δ' ἢ βασίλευεν ἐπὶ Πλάκῳ ἔλγέσση, 425
 τὴν ἐπεὶ ἄρ' ἀεὶ ἦγαγ' ἄμ' ἄλλοισιν κτεάτεσσιν,
 ἄψ' ὃ γε τὴν ἀπέλυσε λαβὼν ἀπερδείσι ἄποινα,
 πατρὸς δ' ἐν μεγάροισι βάλ' Ἄρτεμις ἰοχέαιρα.
 Ἔκτορ, ἀτὰρ σὺ μοὶ ἔσσι πατήρ καὶ πότνια μήτηρ

407 φθίσει] φθείσει A τὸ σὸν] τεόν? Nauckius 408 ἔμ' ἄμμορον] ἔμὸν μόρον alii teste Ariston. 'οὐκ εἶδ' 409 κατακτενέουσιν] Cobetus, κατακτανέουσιν codd. 414 γὰρ] μὲν Strab. XIII 619 ἄμμὸν] aeolicam formam (accentum tamen dedi antiquiorem cf. ἐρεβεννός, ἀργεννός) Ahrensius aliique iure flagitarunt (velut ἄμμος πόλιος legimus in titulo Lesb. ap. Bechtel. Aeol. Inschr. n. 223 — Cyr. Ancon. ap. Kaibel. Eph. Epigr. II n. 14; ἄμμῆς γῆς servatum est γ 166 in codd. DL); ἄμμὸν Demetrius D, ἄμμὸν Apoll. de pron. 142 B, AC 415 ραιετώσων] Aristarch., ραιετώσων libri melior. 419 ἔχεεν] ἔχευεν D

- VI ἤδ' ἐ κασιγνήτος, σὺ δέ μοι θαλερός παρακοίτης· 430
 ἀλλ' ἔγε νῦν ἔλειαρε καὶ αὐτοῦ μίμν' ἐπὶ πύργῳ,
 μὴ παῖδ' ὄφρα κινὸν θήης χήρον τε γυναῖκα·
 λαὸν δὲ στήσον παρ' ἔρικτόν, ἔνθα μάλιστα
 ἀμβατός ἐστι πόλις καὶ ἐπίδρομον ἔπλετο τεῖχος.
 τοῖς γὰρ τῆ γ' ἐλθόντες ἐπειρήσανθ' οἱ ἄριστοι 435
 ἄμφ' Αἴαντε δῶ καὶ ἀγακλυτὸν Ἴδομενεῖα
 ἠδ' ἄμφ' Ἀτρεΐδας καὶ Τυδέος ἄλκιμον υἱόν·
 ἦ πού τις σφιν ἔτισπε θεοπροπίων ἐὺ εἰδώς,
 ἦ νῦ καὶ αὐτῶν θυμὸς ἐποτρύνει καὶ ἀνώγει.
 τὴν δ' αὖτε προσέειπε μέγας κορυθαίολος Ἔκτωρ· 440
 ἦ καὶ ἐμοὶ τάδε πάντα μέλει, γίνοι· ἀλλὰ μάλ' αἰνῶς
 αἰδέομαι Τρωῖας καὶ Τρωάδας ἔλκεσιπέπλους,
 αἶψα κακὸς ὧς νόσφιν ἀλυστάζω πολέμοιο·
 οὐδέ με θυμὸς ἀνώγει, ἐπεὶ μάθον ἔμμεναι ἐσθλὸς
 αἰεὶ καὶ πρότοισι μετὰ Τρώεσσι μάχεσθαι, 445
 ἀρνύμενος πατρός τε μέγα κλέος ἠδ' ἐμὸν αὐτοῦ.
 εἴ γάρ ἐγὼ τόδε οἶδα κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν·
 ἔσσεται ἦμαρ, ὅτ' ἐν ποτ' ὀλώλη' Ἴλιος ἰοῆ
 καὶ Προΐαμος καὶ λαὸς ἐνιμελίω Προΐαμοιο.
 ἀλλ' οὐ μοι Τρώων τόσσον μέλει ἄλλος ὀπίσσω, 450
 οὐτ' αὐτῆς Ἐκάβης οὔτε Προΐαμοιο ἔνεκτος
 οὔτε κασιγνήτων, οἳ κεν πολέες τε καὶ ἐσθλοὶ
 ἐν κοίῃσι πέσοιεν ὑπ' ἀνδράσι δυσμενέεσσιν,
 ὅσσον σεί', ὅτε κεν τις Ἀχαιῶν χελκοχιτώνων
 δακρυρόεσσαν ἀγῆται, ἐλαΐθερον ἦμαρ ἀπούρας· 455
 καὶ κεν ἐν Ἄργει ἔοῖσα πρὸς ἔλληες ἰστὸν ἱφαίτοις.

432 θήης] Aristarch. AD Ambr., θείης alii, θείης C 433-439 ἀθροισθῆναι
 Ariston. 434 ἀμβατός] Aristarch. libri, ἀμβατή Callistratus 435 τῆ γ'
 τῆ γ' et τῆ δ' scripturas commemorat schol. A (Didymi?) 437 Ἀτρεΐδας]
 Ἀτρεΐδα Ixio 438 τίς] τί A θεοπροπίων] A, θεοπροπίων Nauckius,
 θεοπροπίων D, θεοπροπίως C 439 αὐτῶν] αὐτοῦς ἐν ἐπίοις schol. A (Did.)
 443 ὧς] γο. ῥ̄ Enst. 654, 46 (β̄ schol. L) 447 γὰρ] αὐτὸν C 454 σεί']
 libri, σεί La Rochius

VI

καὶ κεν ἔδωκ' ἑορέοις Μεσσηίδος ἢ Ὑπερείης
 πόλλ' ἀεκαζομένη, κρατερὴ δ' ἐπιζείσεται ἐνάγκη,
 καὶ ποτέ τις εἴπησι ἰδὼν κατὰ δάκρυ χέουσαν·
 Ἐκτορος ἦδε γυνή, δὲ ἀριστεύεσκε μάχεσθαι 460
 Τρώων ἱπποδάμων, ὅτε Ἴλιον ἀμφεμάχοντο.
 ὣς ποτέ τις ἑρέει· σοὶ δ' αἶψά γ' ἔσσεται ἄλγος
 χήτει τοιοῦδ' ἀνδρός, ἀμύρειν δούλιον ἦμαρ.
 ἀλλὰ με τεθνηῶτα χιτῆ κατὰ γαῖα καλύπτει,
 πρὶν γέ τι σῆς τε βοῆς σοῦ θ' ἔλκηθμοῖο πυθέσθαι. 465

ὣς εἰπὼν οὗ παιδὸς ὀρέξατο φαιδιμος Ἐκτωρ.
 ὕψι δ' ὁ πάρος πρὸς κόλπον ἐκζώνοιο τιθήνης
 ἐκλίνθη ἰάχων πατρὸς φίλον ὄψιν ἀτυχεῖς,
 ταρβήσας χαλκὸν τε ἰδὲ λόφον ἱπιοχαίτην,
 δειδὼν ἀπ' ἀκροτάτης κόρυθος νεύοντα νοήσας. 470
 ἐκ δ' ἐγέλασσε πατὴρ τε φίλος καὶ πότνια μήτηρ,
 αὐτίκ' ἀπὸ κρατὸς κόρυθ' εἴλετο φαιδιμος Ἐκτωρ,
 καὶ τὴν μὲν κατέθηκεν ἐπὶ χθοῖνι πεμφανόωσαν·
 αὐτὸρ ὁ γ' ὄν φίλον υἱὸν ἐπεὶ κίσε πῆλὲ τε χερσίν,
 εἶπε δ' ἐπενζάμενος Διὶ τ' ἄλλοισίν τε θεοῖσιν· 475
 Ζεῦ ἄλλοι τε θεοί, δότε δὴ καὶ τόνδε γενέσθαι
 παῖδ' ἐμὸν, ὣς καὶ ἐγὼ περ, ἀριπρεπέα Τρώεσσιν,
 ὧδε βίην τ' ἀγαθὸν καὶ Ἴλιον ἴφι ἐνάσσειν·
 καὶ ποτέ τις εἴπησι πατρὸς γ' ὕδα πολλὸν ἀμείνων·
 ἐκ πολέμου ἀνιόντα· φέροι δ' ἔνερα βροτόεργα 480
 κτείνας δῆμιον ἄνδρα, χαρεῖν δὲ φρένα μήτηρ.

ὣς εἰπὼν ἀλόχοιο φίλης ἐν χερσὶν ἔθηκεν
 παῖδ' ἐόν· ἦ δ' ἄρα μιν κηῶδεϊ δέξατο κόλπω

457 φορέοις] φορέεις superscr. οι A 463 χήτει] χήτει libri 464
 τεθνηῶτα] τεθνηῶτα libri (in A supra scr. η) 465 γέ τι] Dionys. Sidon.
 Alexio Heracleo AD, γ' ἔτι Ptolem. Ascal. C 474 ὁ γ'] ὁ Bentleius 475
 εἶπε δ'] Aristarch., εἶπεν libri 478 βίην τ' ἀγαθόν] A, βίην ἀγαθόν τε alii
 (schol. A Did.), βίην τ' ἀγαθόν τε C 479 εἴπησι] suo iure defendit Lud-
 wichiis l. c. II 351 coll. H 85 Z 459 al., εἴπησι supra scr. οι A, εἶπαι Ni-
 canor ad Z 479 N 352 γ' ὕδα] Aristarch., δ' ὁ γε libri Nicanor altero loco

- VI δακρύνειν γελάσασα· πόσις δ' ἔλέγησε νοήσας,
 χεῖροί τε μιν κατέρεξε ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν· 485
 δειμονίη, μὴ μοί τι λίην ἀκαχίξω θυμῷ·
 οὐ γάρ τις μ' ὑπὲρ αἴσεν ἐνὶ ῥ'· Αἰδι προιάψει·
 μοῖραν δ' οὐ τίνα φημι πεφηνμένον ἔμμεναι ἀνδρῶν,
 οὐ κακὸν οὐδὲ μὲν ἐσθλόν, ἐπὶν τὰ πρότα γένηται,
 ἀλλ' εἰς οἶκον ἰούσα τὰ σ' αὐτῆς ἔργα κόμιζε, 490
 ἴστον τ' ἠλακείην τε, καὶ ἀμφιπόλοισι κέλευε
 ἔργον ἐποιήσθαι· πόλεμος δ' ἀνδρῶσσι μελήσει
 πῦσιν, ἐμοὶ δὲ μέλιστα, τοῖ' Ἰλίῳ ἐγγεγάσιν.
 ὣς ἔφα φωνήσας κόρουθ' εἴλετο φαιδύμοσ' Ἐκτωρ
 ἵππουσιν· ἔλογος δὲ φίλη οἶκόνδε βεβήκει 495
 ἐντροπελιζομένη θαλερόν κατὰ δάκρον χέουσα,
 αἴψα δ' ἔπειθ' ἵκανε δόμους ἐν ναιετάοντας
 Ἐκτορος ἀνδρῶφόνοιο, κηχίσατο δ' ἐνδοθι πολλὰς
 ἀμφιπόλους, τῆσιν δὲ γόνον πάσασιν ἐνῶρσεν.
 αἶ μὲν ἔτι ζῶδν γόνον Ἐκτορα ᾧ ἐνὶ οἴκῳ· 500
 οὐ γάρ μιν ἔτ' ἔφατο ἐπὶτόροτον ἐκ πολέμοιο
 ἴξασθαι, προφηνόντα μένος καὶ χεῖρας Ἀχαιῶν.
 οὐδὲ Πάρις δῆδ' ἦεν ἐν ὑψηλοῖσι δόμοισιν,
 ἀλλ' ὁ γ', ἐπεὶ κατέδ' κλυτὰ τεύχεα, ποικίλα χαλκῷ,
 σείσ' ἔπειτ' ἀνὰ ἔστυ ποσὶν κραιπνοῖσι πεποιθῶσ· 505
 ὣς δ' ὅτε τις στατὸς ἵππος, ἀκοστήσας ἐπὶ φάτῃ,
 δεσμὸν ἀπορριξάσ θείῃ πεδίοιο κροαίνων,
 εἰώθῶσ λούεσθαι ἐνρρεέος ποταμοῖο,
 κνιδίῶσ· ἔψῶ δὲ κάρη ἔχει, ἀμφὶ δὲ χεῖται
 ὄμοισι εἰσσοῦνται· ὁ δ' ἀγλαῖνι πεποιθῶσ· 510

484 ἔλέγησε] ἐλέγαγε D 489 πρότα] πρώτη quidam teste Herodiano,
 ἴν' ἢ τὰ πεφηνμένα 490 τὰ σ' αὐτῆς] D, τὰ στατῆς, AC, τὴ' αὐτῆς Nauckius
 493 ἐγγεγάσιν] ἐγγεγάσιν C 500 γόνον] Apollon, Herodian, (Lentz,
 II 802 = Etym. M. 238, 23) libri mel., γόνον pars dett.; γόνον asolicum Fickius
 coll. γέλευε Poet. lyr. Gr. III¹ 709 B. (Fragm. adosp. 77) 506 ἀκοστήσας]
 ἀγοστήσας alii (schol. A) 507 θείῃ] θεῖαι C 508 λούεσθαι] Nauckius,
 λούεσθαι libri ἐνρρεέος] Nauckius, ἐνρρεῖος libri

- VI ῥίμφα ἔ γούνα φέροι μετὰ ἦθεα καὶ νομόν ἵππων·
 ὡς υἱὸς Ποιάμοιο Πάρις κατὰ Περγάμον ἄχρης
 τεύχεσι παμφαίρων ὡς τ' ἠλέκτωρ ἐβεβήγει
 καρχαλόων, ταχέες δὲ πόδες φέρον. αἴψα δ' ἔπειτα
 Ἐκτορα δῖον ἔτεμεν ἀδελφεόν, εὖτ' ἄρ' ἔμελλεν 515
 στρέψουσθ' ἐκ χώρας, ὅθι ἦ δάριζε γυναικί.
 τὸν πρότερος προσέειπεν Ἀλέξανδρος θεοειδής·
 ἦθεῖ, ἦ μάλα δὴ σε καὶ ἐσσύμενον κατερύκω
 δηθύνων οὐδ' ἦλθον ἐναίσιμον, ὡς ἐκέλευες.
 τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κορυθαίολος Ἐκτωρ· 520
 δαιμόνι', οὐκ ἂν τίς τοι ἀνῆρ, ὃς ἐναίσιμος εἴη,
 ἔργον ἀτιμήσειε μάχης, ἐπεὶ ἄλκιμός ἐσσι·
 ἀλλὰ ἐκὼν μεθίεις τε καὶ οὐκ ἐθέλεις· τὸ δ' ἐμὸν κῆρ
 ἄχρηται ἐν θυμῷ, ὅθ' ἔπερ σέθεν αἴσχε' ἀκούω
 πρὸς Τρώων, οἳ ἔχουσι πολλὴν πόρον εἵνεκα σεῖο. 525
 ἀλλ' ἴομεν· τὰ δ' ὀπίσθεν ἀρεσσόμεθ', αἳ κέ ποθι Ζεὺς
 δώῃ ἐπουρανίοισι θεοῖς αἰγιγενέτησιν
 κοιτῆρα στήσασθαι ἐλεύθερον ἐν μεγάροισιν,
 ἐκ Τροίης ἐλάσασθαι ἐν νηϊδὸσιν Ἀχαιοῦς.

511 ῥίμφα ἔ γούνα] ῥίμφαι γούνα (sic) Posidonius, ῥίμφ' ἐὰ γούνα
 Zenod. μετὰ] μετὰ τ' codd. 523 μεθίεις] μεθίης dett. pars Eust. 660, 15

ΙΛΙΑΔΟΣ Η

ΕΚΤΟΡΟΣ ΚΑΙ ΑΙΑΝΤΟΣ ΜΟΝΟΜΑΧΙΑ.
ΝΕΚΡΩΝ ΑΝΑΙΡΕΣΙΣ

VII Ὡς εἰπὼν πυλέων ἐξέσσντο φαιδίμος Ἔκτωρ,
τῷ δ' ἄμ' Ἀλέξανδρος κί' ἀδελφεός· ἐν δ' ἄρα θυμῷ
ἀμφοτέροισι μέμασαν πολεμιζέμεν ἠδὲ μάχεσθαι.
ὣς δὲ θεὸς νείησιν ἐλδομένοιισιν ἔδωκεν
οἴρον, ἐπεὶ κε κάμωσιν ἐνξέστης ἐλάττησιν 5
πόντον ἐλαίνοντες, καμάτῳ δ' ὑπὸ γυῖα λέλνται,
ὣς ἄρα τῷ Τρώεσσιν ἐλδομένοιισι φανήτην.

ἔνθ' ἐλέτην δ' μὲν υἱὸν Ἀρηιθόσιο ἄνακτος,
Ἀρη ναιετάοντα Μενέσθιον, δὴ κορυνήτης
γίνεται Ἀρηιθόος καὶ Φυλομέδουσα βοῶπις· 10
Ἔκτωρ δ' Ἡιοῆα βάλ' ἔργει δζυόεντι
αἰχρὴν ὑπὸ στεφάνης ἐνχάλκου, λῦσε δὲ γυῖα.
Γλαῦκος δ' Ἰππολόχοιο πάϊς, Αἰκλίων ἀγὸς ἀνδρῶν,
Ἰφίτροον βάλε δουρὶ κατὰ κρατερῆν ὑσμίνην
Δεξιιάδην ἵππων ἐπιάλμενον ὠκειάων 15
ῶμον· δ' δ' ἐξ ἵππων χαμάδις πέσε, λύντο δὲ γυῖα.
τοὺς δ' ὡς οὖν ἐνόησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη
Ἀογείους δλέκοντας ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ,

3 πολεμιζέμεν] unus e dett., πολεμιζειν libri melior. 5 ἐπεὶ κε] Aristarch. AC, ἐπὴν κε alii (velut Sidon. secundum schol. V), ἐπὴν κεκάμωσιν praeferit Ariston., quod exhibet D 6 ἐλαίνοντες] ἐρξσσοντες καὶ ἔνια τῶν ὑπομνηματίων Aristarchi Did. 7 τῷ] Aristarch. libri τῷ A, τοῖ Ammonius praeulit (ut Aristarcheum?) 12 ἐνχάλκου] εὐχάλκου D λῦσε] λύντο Aristarch.

15 Δεξιιάδην] aut pro nomine aut pro adverbio [δεξιιάδην] accipi posse licit Nicanor, δεξιιάδην 'τιρές' secundum schol. BLV

VII

βῆ ῥα κατ' Οὐλύμποιο καρήγων δίξασα
 Ἴλιον εἰς ἱερόν. τῇ δ' ἀντίος ὤροντ' Ἀπόλλων 20
 Περγάμου ἐκκατιδών, Τρῶεσσι δὲ βούλετο νίκην.
 ἀλλήλοισι δὲ τῷ γε σικαντέσθην παρὰ φηγῶ.
 τὴν πρότερος προσέειπε ἕναξ Διὸς υἱὸς Ἀπόλλων·
 τίπτε σὺ δὴ αἶ μεμαῖα, Διὸς θύγατερ μεγάλιοι,
 ἦλθες ἀπ' Οὐλύμποιο, μέγας δέ σε θυμὸς ἀνήκεν; 25
 ἦ ἵνα δὴ Δαναοῖσι μάχης ἑτεροαλκέα νίκην
 δῶς; ἐπεὶ οὐ τι Τρῶας ἀπολλυμένους ἐλεάζεις.
 ἀλλ' εἰ μοί τι πίθοιο, τό κεν πολὺ κέρδιον εἶη.
 νῦν μὲν παύσωμεν πόλεμον καὶ δημοτῆτα
 σήμερον· ἕστερον αἶτε μαχέσσοιτ', εἰς δ' ἔτε τέμνω 30
 Ἴλιον εἴρωσιν, ἐπεὶ ὧς φίλον ἔπλετο θυμῷ
 ἑμῖν ἀθανάτησι, διαπραθέειν τόδε ἔστιν.
 τὸν δ' αἶτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 ὦδ' ἔστω, ἐκάεργε· τὰ γὰρ φρονέουσα καὶ αἰτὴ
 ἦλθον ἀπ' Οὐλύμποιο μετὰ Τρῶας καὶ Ἀχαιοῦς. 35
 ἀλλ' ἔγε, πῶς μέμονας πόλεμον καταπανσέμεν ἀνδρῶν;
 τὴν δ' αἶτε προσέειπε ἕναξ Διὸς υἱὸς Ἀπόλλων·
 Ἐκτορος ὄρωμεν κρατερόν μένος ἵπποδάμοιο,
 ἦν τινά που Δαναῶν προκαλέσσειται οἰόθεν οἶος
 ἀντίβιον μαχέσασθαι ἐν αἰνῇ δημοτῆτι, 40
 οἳ δέ κ' ἀγασσόμενοι χαλκοκνήμιδες Ἀχαιοὶ
 οἶον ἐπόρσειαν πολεμιζέμεν Ἐκτορι δίῳ.
 ὧς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη.
 τῶν δ' Ἐλενος, Πριάμοιο φίλος παῖς, σύνθετο θυμῷ
 βουλήν, ἣ ῥα θεοῖς ἐπιάνθανε μητιόωσιν· 45
 στή δὲ παρ' Ἐκτορ' ἰὼν καὶ μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν·

24 σὺ δὴ αἶ] Bekkerus, σὺ δ' αἶ libri θύγατερ] θυγάτηρ C 30 μαχέ-
 σοιτ'] Nauckius, μαχῆσοιτ' codd. 32 ἀθανάτησι] AC, ἀθανάτοισι(ν) Zenod.
 D, ἀμφοτέρησι(ν) Aristoph. 33 τὸν δ' αἶτε προσέειπε] γρ. τὸν δ' ἡμείβει'
 ἔπειτα schol. A 41 ἀγασσόμενοι] libri, ἀγασσόμενοι Aristarch. (? cf. ad
 Θ 29) 42 πολεμιζέμεν] Bekkerus, πολεμιζέειν libri 45 θεοῖς ἐπιάνθανε]
 θεοῖς ἐπιάνθανε vel θεοῖσιν ἐξάνθανε Hoffmannus; θεοῖσιν ἐγῆρθανε libri

VII

Ἐκτορ, νίε Προιάμοιο, Διὶ μήτιν ἀτάλαντε,
 ἦ ῥά νῦ μοί τι πίθοιο; κασίγνητος δέ τοι εἰμι·
 ἄλλους μὲν κάθισον Τρῶας καὶ πάντας Ἀχαιοὺς,
 αὐτὸς δὲ προκάλεσσαί Ἀχαιῶν ὅς τις ἄριστος 50
 ἀντίβιον μαχέσασθαι ἐν αἰνῇ δημοτῆτι·
 οὐ γάρ πώ τοι μοῖρα θανεῖν καὶ πότμον ἐπισπεῖν.
 [Ὅς γὰρ ἐγὼν ὅπ' ἄκουσα θεῶν αἰειγενετῶν.]
 ὣς ἔφαθ', Ἐκτορ δ' αὖτε χάρη μέγα μῦθον ἀκούσας,
 καὶ ῥ' ἐς μέσσον ἰὼν Τρῶων ἀνέεργε φάλαγγας, 55
 μέσσου δουρὸς ἐλών· οἳ δ' ἰδρύνθησαν ἅπαντες.
 καδ δ' Ἀγαμέμνων εἶσεν ἐκνήμιδας Ἀχαιοὺς.
 καδ δ' ἄρ' Ἀθηναίη τε καὶ ἀργυρότοξος Ἀπόλλων
 ἐξέσθην ὄρουσι ζοιζότες αἰγυπιοῖσιν 60
 φηγῶ ἔφ' ὑψηλῇ πατρὸς Διὸς αἰγιόχοιο,
 ἀνδράσι τεροπόμενοι· τῶν δὲ στίχες ἦατο πυκναί,
 ἀσπίσι καὶ κορυθῆσσι καὶ ἔγχεσι πεφοικυῖαι.
 οἴη δὲ Ζεφύροιο ἐχεύατο πόντον ἐπι φροῖξ
 ὀρνυμένιο νεόν, μελάνει δέ τε πόντος ἐπ' αὐτῆς,
 τοῖαι ἔρα στίχες ἦατ' Ἀχαιῶν τε Τρῶων τε 65
 ἐν πεδίῳ· Ἐκτορ δὲ μετ' ἀμφοτέροισιν ἔειπεν·
 κέκλυτέ μεν, Τρῶες καὶ ἐκνήμιδες Ἀχαιοί,
 ὄφρ' εἴπω, τὰ με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει.
 ὄρουα μὲν Κρονίδης ὑψίζυγος οὐκ ἐτέλεσσεν,
 ἀλλὰ κατὰ φρονέων τεκμαίρεται ἀμφοτέροισιν, 70
 εἰς ὃ κεν ἢ ὑμεῖς Τροίην ἐύπυργον ἔλιπε
 ἢ αὐτοὶ παρὰ νηυσὶ δαμῆτε πορτοπόροισιν.
 ἡμῖν δ' ἐν γὰρ ἔασιν ἀριστῆες Παναχαιῶν·

53] ἀφεταιται Ariston. 56 οἳ δ'] τοι δ' C 61 ἦατο] εἶατο A, εἶατο CD

62 πεφοικυῖαι] γρ. καὶ βεβροθυῖαι A 64 μελάνει] Aristarch. (Aristot. Probl. 23,
 23 p. 934 a 16), μελανεῖ (ἐπ' αὐτοῦ) Schneidero praeceunte Bergkiius πόντος ἐπ'
 αὐτῆς] libri plerique (πόντιον Cm¹), πόντιον ἐπ' αὐτῆ Aristarch., πόντος ἐπ' αὐτοῦ
 alii teste Didymo (sic Aristot. l. c.), πόντος δὲ μελαίρεθ' ἐπ' αὐτῆς Loeuwenius
 coll. E 354 Σ 548 65 ἦατ'] εἶατ' A, εἶατ' CD 68 ὄφρ'] ὡς Heynius
 72 δαμῆτε] Bekkerus, δαμείτε libri 73 δ' ἐν] Aristarch., μὲν libri melior.

VII

τῶν νῦν ὃν τινα θυμὸς ἔμοι μαχέσασθαι ἀνώγει,
 δεῦρ' ἴτω ἐκ πάντων πρόμος ἔμμεναι Ἐκτορι δίφ. 75
 ὦδε δὲ μυθέομαι, Ζεὺς δ' ἄμι' ἐπιμάρτυρος ἔστω·
 εἰ μὲν κεν ἔμ' ἐκεῖνος ἔλη ταναήκει χαλκῶ,
 τεύχεα συλήσας φερέτω κοῖλας ἐπὶ νῆας,
 σῶμα δὲ οἴκαδ' ἐμὸν δόμεναι πάλιν, ὄφρα πρὸς με
 Τρῶες καὶ Τρώων ἄλοχοι λελάχωσι θανόντα. 80
 εἰ δέ κ' ἐγὼ τὸν ἔλω, δῶή δέ μοι εὖχος Ἀπόλλων,
 τεύχεα συλήσας οἴσω προτὶ Ἴλιον ἱρὴν
 καὶ κρεμόω προτὶ νηὸν Ἀπόλλωνος ἐκάτοιο,
 τὸν δὲ νέκυν ἐπὶ νῆας ἐνστέλλοιμι ἀποδώσω,
 ὄφρα ἔταρχύσωσι κάρη κομόωντες Ἀχαιοὶ 85
 σῆμά τέ οἱ χεύωσιν ἐπὶ πλατεῖ Ἑλλησπόντῳ·
 καὶ ποτέ τις εἴπησι καὶ ὀπιγόνων ἀνθρώπων
 νηὶ πολυκλήριδι πλέων ἐπὶ οἴνοπα πόντον·
 ἀνδρὸς μὲν τόδε σῆμα πάλαι κατατεθνηῶτος,
 ὃν ποτ' ἀριστεύοντα κατέκτανε φαιδίμος Ἐκτωρ. 90
 ὣς ποτέ τις ἐρέει· τὸ δ' ἐμὸν κλέος οὐ ποτ' ὀλεῖται.

ὣς ἔφαθ', οἳ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ·
 αἶδεσθαι μὲν ἀνῆρασθαι, δεῖσαν δ' ὑποδέχθαι.
 ὀψὲ δὲ δὴ Μενέλαος ἀνίστατο καὶ μετέειπεν
 νείκει ὄνειδιζων, μέγα δὲ στεναχίζετο θυμῷ· 95
 ὦ μοι, ἀπειλητῆρες, Ἀχαιῖδες, οὐκέτ' Ἀχαιοί·
 ἦ μὲν δὴ λώβη τάδε γ' ἔσσειται αἰνόθεν αἰνώως,
 εἰ μὴ τις Δαναῶν νῦν Ἐκτορος ἀντίος εἴσιν.
 ἀλλ' ὑμεῖς μὲν πάντες ἕδωρ καὶ γαῖα γένοισθε
 ἦμενοι αἴθρι ἕκαστοι ἀκήριοι, ἀκλεῆς αὐτως· 100
 τῷδε δ' ἐγὼν αὐτὸς θωρήξομαι· αὐτὰρ ὑπερθεῖν
 νίκης πείρατ' ἔχονται ἐν ἀθανάτοισι θεοῖσιν.

74 τῶν νῦν ὃν τινα] γρ. τῶν εἰ καὶ τινα A ἀνώγει] La Rochius, ἀνώγει
 codd. 77 ἔμ' ἐκεῖνος] ἐμὲ κείνος libri melior. 81 εἰ δέ κ' ἐγὼ τὸν] αἶ
 κεν πῶς μιν Apoll. lex. 18, 10 83 προτὶ] ποτὶ C 89 κατατεθνηῶτος]
 Aristarch., κατατεθνεῖωτος libri melior. 95 νείκει] libri; νείκε' ἐν τισὶ τῶν
 ὑπομνημάτων] Didym. στεναχίζετο] AD, στοναχίζετο C

VII

ὡς ἄρα φωνήσας κατεδύσετο τεύχεα καλά.
 ἔνθα κέ τοι, Μενέλαε, φάνη βιότοιο τελευτῇ
 "Ἐκτορος ἐν παλάμῃσιν, ἐπεὶ πολὺ φέρτερος ἦεν, 105
 εἰ μὴ ἀνάξιστατες ἔλον βασιλῆες Ἀχαιῶν·
 αὐτὸς τ' Ἀτρεΐδης, εὐρὸν κρείων Ἀγαμέμνων,
 δεξιτερῆς ἔλε χειρὸς ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν·
 ἀφραίνεις, Μενέλαε διοτρεφές, οὐδέ τί σε χοῆ
 ταύτης ἀφροσύνης· ἀνὰ δὲ σχέο κηδόμενος περ 110
 μηδ' ἔθειλ' ἐξ ἔριδος σεῦ ἀμείνωνι φωτὶ μάχεσθαι,
 "Ἐκτορι Πριαμίδῃ, τὸν τε στυγέουσι καὶ ἄλλοι.
 καὶ δ' Ἀχιλεὺς τούτῳ γε μάχῃ ἔνι κνυδιανείῃ
 ἔροισ' ἀντιβολῆσαι, ὃ περ σέο πολλὸν ἀμείνων.
 ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν ἴξεν ἰὼν μετὰ ἔθνος ἑταίρων, 115
 τούτῳ δὲ πρόμον ἄλλον ἀναστήσουσιν Ἀχαιοί.
 εἴ περ ἀδειῆς τ' ἐστὶ καὶ εἰ μόθου ἔστ' ἀκόρητος,
 φημί μιν ἀσπασίως γόνυ καμψέμεν, αἴ κε φύγησιν
 δήϊον ἐκ πολέμοιο καὶ αἰνῆς δημοτῆτος.
 ὡς εἰπὼν παρέπεισεν ἀδελφεόο φρένας ἦρωος 120
 αἰσιμα παρειπὼν· ὃ δ' ἐπείθετο. τοῦ μὲν ἔπειτα
 γηθόσυνοι θεράποντες ἀπ' ὤμιον τεύχε' ἔλοντο.
 Νέστωρ δ' Ἀργεῖοισιν ἀνίστατο καὶ μετέειπεν·
 ὦ πόποι, ἦ μέγα πένθος Ἀχαιίδα γαῖαν ἰκάνει·
 ἦ κε μέγ' οἰμώξειε γέρον ἱππηλάτα Πηλεΐς, 125

103 κατεδύσετο] κατεδύσατο libri melior. 104 βιότοιο] γρ. καὶ 'θανάτοιο'

schol. A 108 δεξιτερῆς-χειρὸς] δεξιτερῆν-χειρα Bentleius 110 ἀνὰ δὲ
 σχέο] Aristarch. (schol. A ἀνὰ δ' ἄνοσχο. quod correxerunt Lentzius et Lehrsius),
 A (in textu) D; ἀνὰ δ' ἴσχο cet. 113 τούτῳ γε] libri, quod Aristarcheum
 esse probabile fit e schol. Didymi (cf. Ludwich. I 275 adn.); contra τοῦτόν γε
 (nam et haec scriptura ab illo commemoratur) Aristarchum dedisse suspicatus
 est Kayserus 114 ἀντιβολῆσαι] γρ. καὶ 'ἀντιμολῆσαι' schol. A (Didym.?) ὃ
 περ σέο πολλὸν ἀμείνων] βέλτιον ἄν, φασιν (scil. Aristarchei, Lehrsius). εἰρητι
 'Ομήρω' ὃ περ μέγα φέρτατος ἐστίν' schol. A ἀμείνων] ἀμείνω Zenod.

115 ἴξεν] ἴξε' Nauckius 117 ἀδειῆς τ'] γρ. καὶ 'ἀδειῆς γε' schol. A 118
 καμψέμεν] Bekkerus, κάμψειν libri 119 πολέμοιο] πολέμου D 120
 ἀδελφεόο Ahrensius, ἀδελφειοῦ Hartelius, ἀδελφειοῦ codd.

- VII ἔσθλός Μυρμιδόνων βουλευφόρος ἦδ' ἀγορητής,
ὅς ποτέ μ' εἰρόμενος μέγ' ἐγήθει ᾧ ἐνὶ οἴκῳ,
πάντων Ἀργείων ἐρέων γενεὴν τε τόκον τε.
τοὺς νῦν εἰ πτώσσοντας ἔφ' Ἐκτορι πάντα ἀκούσαι,
πολλὰ κεν ἀθανάτοισι φίλας ἀνὰ χεῖρας ἀείραι 130
θυμὸν ἀπὸ μελέων δῦναι δόμον Ἄιδος εἴσω.
αἶ γάρ, Ζεῦ τε πάτερ καὶ Ἀθηναίῃ καὶ Ἀπολλῶν,
ἱβῶμ' ὡς δὲ ἐπ' ὠκυρόφῳ Κελάδοντι μάχοντο
ἀγρόμενοι Πύλλιοί τε καὶ Ἀργάδες ἐγχεσίμωροι,
Φειῶς παρ' τείχεσσι, Ἰερδάνου ἐμφὶ ὄρεθρα. 135
τοῖσι δ' Ἐρεθάλῳ πρόμος ἴστατο, ἰσόθεος φῶς,
τείχε' ἔχων ὅμοισιν Ἀρηιδόοιο ἔνακτος,
δίου Ἀρηιδόου, τὸν ἐπίκλησιν χορινήτην
ἔνδρες κίκλησκον καλλίζωνοί τε γυναῖτες,
οἴνεκ' ἔρ' οὐ τόξοισι μαχέσκειτο δουρὶ τε μακροῦ, 140
ἀλλὰ σιδηρεῖη χορὴν ἠήγησε φάλαγγας.
τὸν Ἀγκόοργος ἔπεφνε δόλῳ, οὐ τι κρατεῖ γέ,
στεινωπῶ ἐν ὁδοῦ. ὅθ' ἔρ' οὐ χορὴν οἱ ὄλεθρον
χραῖσμε σιδηρεῖη· πρὶν γὰρ Ἀγκόοργος ἔποφθὰς
δουρὶ μέσον περόνησεν, δ' δ' ἔπιτιος οὐδεὶς ἐρείσθη· 145
τείχεα δ' ἐξενόριξε, τὰ οἱ πρότε χάλκεος Ἄρης.
καὶ τὰ μὲν αὐτὸς ἔπειτα φόρει μετὰ μῶλον Ἄρης.
αὐτὰρ ἐπεὶ Ἀγκόοργος ἐνὶ μεγάροισιν ἐγήρα,

127 μ' εἰρόμενος] μειώμενος Zenod. scripsisse conclusit Ariston. ex eiusdem lectione μέγα δ' ἔστεινεν μέγ' ἐγήθει] Aristarch., μέγα δ' ἔστεινεν Zenod. (μεγάλ' ἔστεινεν coniecit Spitznerus) 130 φίλας ἀνὰ] βαρείας ἐν ταῖς ἐξητασμέναις Ἀριστάρχου Didym. (ἐν τοῖς ἐξητασμένοις Lehrsium, cf. de Arist. stud. 2 22) 133 Κελάδοντι] Ἀκίδοντι alii cf. Strab. VIII 348 135 Φειῶς] libri, sic Aristarchum legisse arguunt schol. Ariston. et Herodiani, Φειῶς Sittlius, Φιδῶ Steph. Byz. p. 664, 7; Φηρῶς (Φήρης Lehrsium, φηρῶ σπάρτη καὶ cod. A) teste schol. A coniecisse videtur Didymus (οὔτω γὰρ καὶ Φηρε- κίδης ἴστορεῖ), cf. Lehrsium Arist. 2 p. 242; Χάας quidam ap. Strab. VIII 348 144 ἔποφθὰς] Aristarch. (cf. Ariston.), qui etiam alteram scripturam ἀνα- στάς in fontibus suis invenit teste Didymo: (γο. καὶ ἀναστάς A) 146 τεύ- χεα δ'] Aristarch. A, τεύχεά τ' alii, CD

VII

δῶκε δ' Ἐρευθαλίῳ, φίλῳ θεράποντι, φροῖσαι·
 τοῦ δ' γε τεύχε' ἔχων προκαλίξεται πάντας ἀρίστους. 150
 οἳ δὲ μάλ' ἐτρόμεον καὶ ἐδειδίσαν, οὐδέ τις ἔτιη.
 ἀλλ' ἔμει θυμὸς ἀνῆκε πολυτλήμων πολυμύζιν
 θάρσει ᾧ· γενεῇ δὲ νεώτατος ἔσπον ἐπάντων·
 καὶ μαχόμεν οἳ ἐγώ, δῶκεν δέ μοι εἶχος Ἀθήνη.
 τὸν δὴ μῆχιστον καὶ κάριστον κτάνον ἄνδρα· 155
 πολλὸς γάρ τις ἔκειτο παρήγορος ἔνθα καὶ ἔνθα.
 εἶθ' ὡς ἱβόοιμι, βίη δέ μοι ἔμπεδος εἴη·
 τῷ κε τάχ' ἀντήσειε μάχης κορυθαίολος Ἔκτωρ.
 ἔμειν δ' οἳ περ ἔασιν ἀριστῆες Παναχαιῶν,
 οὐδ' οἳ προφρονέως μέμαθ' Ἔκτορος ἀτίον ἔλθεῖν. 160
 ὡς νεῖκεσσ' ὁ γέρον, οἳ δ' ἐννέα πάντες ἀνέστησαν.
 ὦρτο πολὺ πρῶτος μὲν ἔναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
 τῷ δ' ἐπὶ Τυδείδης ὦρτο κρατερός Διομήδης,
 τοῖσι δ' ἐπ' Αἴαντες θοοῖν ἐπιειμένοι ἀλκίη,
 τοῖσι δ' ἐπ' Ἴδομενεὺς καὶ ὀπάων Ἴδομενεὺς, 165
 Μηριόνης, ἀτάλαντος Ἐνναλίῳ ἀνδρεῖφόντη,
 τοῖσι δ' ἐπ' Εὐρύπυλος, Ἐυαίμονος ἀγλαὸς υἱός,
 ἂν δὲ Θόας Ἀνδραϊμονίδης καὶ δῖος Ὀδυσσεύς·
 πάντες ἔφ' οἳ γ' ἔθελον πολυμύζιμον Ἔκτορι δῖω.
 τοῖς δ' αὖτις μετέειπε Γερήμιος ἱππότης Νέστωρ· 170
 κλῆρω νῦν πεπάλασθε διαμπερές, ὅς κε λάχουσιν·
 οὔτος γὰρ δὴ δνήσει ἐκνήμιδας Ἀχαιοὺς·
 καὶ δ' αὐτὸς δν θυμὸν δνήσεται, αἴ κε φήγῃσιν
 δήϊον ἐκ πολέμοιο καὶ αἰνῆς δημοτῆτος.
 ὡς ἔφαθ', οἳ δὲ κλῆρον ἐσημήνατο ἕκαστος, 175
 ἐν δ' ἔβαλον κνέη Ἀγαμέμνονος Ἀτρεΐδεο.

149 δῶκε δ'] Aristarch. AC, δῶκεν alii, D post ras. 151] huic sub-
 iungitur in quibusdam codd. deterioris notae: ἀντίβιον μαχέσασθαι ἐν αἰγί
 δημοτῆτι (= H 40) 153 θάρσει ᾧ] θάρσει ἐμῷ Zenod. 169 πολυμύζιμον
 Bekkerus, πολυμύζειν libri 171 πεπάλασθε] Aristarch. (et Herodian.) A.
 πεπάλασθε alii, C (post ras.) D; πεπάλασθε Doederleinus ὅς κε] Aristarch.
 libri, ὡς κε quidam scripserunt teste schol. A (Did.?) 172 οὔτος] οὔτως D

VII

λαοὶ δ' ἠρήσαντο, θεοῖσι δὲ χεῖρας ἀνέσχον·
 ὦδε δέ τις εἶπεσκε ἰδὼν εἰς οὐρανὸν εὐρύν·
 Ζεῦ πάτερ, ἢ Αἴαντα λαχεῖν ἢ Τυδέος υἷον
 ἢ αὐτὸν βασιλῆα πολυχρῦσοιο Μυκῆνης.

180

ὣς ἄρ' ἔφαν, πάλλεν δὲ Γεοργίμος ἱππότη Νέστωρ,
 ἐκ δ' ἔθορεν κλῆρος κενέης, ὃν ἄρ' ἠθέλον αὐτοί,
 Αἴαντος· κῆρυξ δὲ φέρον ἄν' ὄμιλον ἀπάντη
 δεῖξ' ἐνδέξια πᾶσιν ἀριστεύουσιν Ἀχαιῶν.

οἱ δ' οὐ γινώσκοντες ἀπηγήναντο ἕκαστος.

185

ἀλλ' ὅτε δὴ τὸν ἴκανε φέρον ἄν' ὄμιλον ἀπάντη,
 ὅς μιν ἐπιγράψας κενέῃ βάλε, φαιδίμος Αἴας,
 ἦ τοι ὑπέσχεθε χεῖρ', δ' δ' ἄρ' ἔμβαλεν ἄγχι παραστάς,
 γνῶ δὲ κλήρον σῆμα ἰδὼν, γήθησε δὲ θυμῷ.
 τὸν μὲν παρ' πόδ' ἔδν χαμάδις βάλε φώνησέν τε·

190

ὦ φίλοι, ἦ τοι κλῆρος ἐμός, χαίρω δὲ καὶ αὐτὸς
 θυμῷ, ἐπεὶ δοκέω νικησέμεν Ἐκτορα δῖον.
 ἀλλ' ἄγετ', ὄφρ' ἂν ἐγὼ πολεμῆια τεύχεα δύω,
 τόφρ' ἔμεῖς εἴχεσθε Διὶ Κρονίῳι ἄνακτι
 σιγῇ ἐφ' ἑμείων, ἵνα μὴ Τρωῆς γε πύθωνται,
 ἦε καὶ ἀμφαιδίην, ἐπεὶ οἳ τινα δείδιμεν ἔμπης·
 οὐ γάρ τις με βίη γε ἐκὼν ἀέχοντα δῖηται,
 οὐδέ τι ἰδρεΐη, ἐπεὶ οὐδ' ἔμὲ νῆϊδά γ' οὕτως
 ἔλλομαι ἐν Σαλαμῖνι γενέσθαι τε τραφέμεν τε.

195

ὣς ἔφαθ', οἱ δ' εἶχοντο Διὶ Κρονίῳι ἄνακτι·
 ὦδε δέ τις εἶπεσκε ἰδὼν εἰς οὐρανὸν εὐρύν·
 Ζεῦ πάτερ, ἴδθηθεν μεδέων, κύνιστε μέγιστε,
 δὸς νίκην Αἴαντι καὶ ἀγλαὸν εὖχος ἀρέσθαι·

200

177 θεοῖσι δέ] Alexio Heracleo, C (post ras.) D, θεοῖς ἰδὲ Ptolem. Ascal. A

186 ὅτε δὴ τὸν] CD; διχῶς, ὅτε δὴ ῥ' (quod habet A) et ὅτε δὴ τὸν Didym. 187 ἐπιγράψας] de altera scriptura ἐνιγράψας cf. Maass. Herm. XVIII 569 193 δύω] quidam teste Didym., libri; δύνω Aristarch. 195-199] damnarunt Zenod. Aristoph. Aristarch. 197 ἐκὼν] ἐλὼν Aristarch. (et secundum schol. V αἰ πλειούς) 198 οὐδέ τι ἰδρεΐη] Aristarch., οὐδέ μὲν ἰδρεΐη Aristoph., οὐδέ τ' ἀιδρεΐη libri melior. schol. BL

VII

εἰ δὲ καὶ Ἐκτορά περ φιλέεις καὶ κήδεα αὐτοῦ,
ἴσῃν ἀμφοτέροισι βίην καὶ κῆδος ὄπασσον.

205

ὣς ἄρ' ἔφραν, Αἴας δὲ κορύσσετο νόροπι χαλκῷ.
αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ πάντα περὶ χροῖ ἔσσατο τεύχεα,
σεύετ' ἔπειθ' οἷός τε πελώριος ἔρχεται Ἄρης,
ὃς τ' εἶσιν πόλεμόνδε μετ' ἀνέρας, οἷς τε Κρονίων
θυμοβόρον ἔριδος μένει ξυνέηχε μάχεσθαι.

210

τοῖος ἄρ' Αἴας ὄρωτο πελώριος, ἔρκος Ἀχαιῶν,
μειδιῶν βλοσυροῖσι προσώπασι· κέρθε δὲ ποσσὶν
ἦε μακρὰ βιβάς, κραδάων δολιχόσκιον ἔγχος.

τὸν δὲ καὶ Ἀργεῖοι μὲν ἐγήθεον εἰσορόωντες,
Τρῶας δὲ τρόμος αἰνὸς ἐπύλνθε γυῖα ἕκαστον,

215

Ἐκτορὶ τ' αὐτῷ θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι πάτασεν·
ἀλλ' οὐ πῶς ἔτι εἶχεν ὑποτρέσαι οἶδ' ἀναδῖναι
ἄψ λαῶν ἔς θυλον, ἐπεὶ προκαλέσσετο χάριμ.

Αἴας δ' ἐγγύθεν ἦλθε φέρον σάκος ἦντε πύργου,

χάλκεον ἑπταβόειον, ὃ οἱ Τυχίος κάμε τεύχων,

220

σκυτοτόμων ὃχ' ἄριστος, ὕλη ἔνι οἰκία καιῶν·

ὃς οἱ ἐποίησεν σάκος αἰόλον ἑπταβόειον,

ταύρων ζατρεφῶν, ἐπὶ δ' ὄγδοον ἦλασε χαλκόν.

τὸ πρόσθεν στέρονοιο φέρον Τελαμώνιος Αἴας

στήθεα μάλ' Ἐκτορός ἐγγύς, ἀπειλήσας δὲ προσήδα·

225

Ἐκτορ, ἦν μὲν δὴ σάφα εἴσεαι οἰόθεν οἷος,

οἷοι καὶ Δαναοῖσιν ἀριστιῆς μειέασιν,

καὶ μετ' Ἀχιλλῆα ῥήξιγγορα θυμολέοντα.

ἀλλ' ὃ μὲν ἐν γέσσοι κορυφίσι πορτολόροισιν

κεῖτ' ἀπομηρίσας Ἀγαμέμνονι, ποιμένι λαῶν·

230

ἡμεῖς δ' εἰμὲν τοῖοι, οἳ ἂν σέθεν ἀνιψάσμεν,

καὶ πολέες. ἀλλ' ἄρχε μάχης ἡδὲ πτολέμοιο.

207 τεύχεα] τεύχη libri (εα superser. in A) 212 προσώπασσι] προσώπασσι D

213 βιβάς] Aristarch. libri, βιβῶν alios scripsisse suspicatur Ludwichius
(cf. ad O 307) 214 μέρ] Aristarch., μέγ' libri mel. 215 ἕκαστον]

ἕκαστον D 221 ὕλη] ὕδη quidam teste Strab. VIII 408 XIII 626

230 ἀπομηρίσας] ἐπιμηρίσας Aristarch.(?) teste schol. V

VII

τὸν δ' αἶτε προσέειπε μέγας κορυθαίολος Ἔκτωρ·

Αἴαν διογενὲς Τελαμώνιε, κοίρανε λαῶν,
μή τί μεν ἤντε παιδὸς ἀφανροῦ πειρητίζε 235
ἢ ἔ γυναικός, ἢ οὐ οἶδεν πολεμῖα ἔργα.

αὐτὰρ ἐγὼν ἐν οἶδα μάχας τ' ἀνδροπατίας τε·
οἶδ' ἐπὶ δεξιᾷ, οἶδ' ἐπ' ἀριστερὰ νωμῆσαι βῶν
ἄζαλέην, τό μοι ἔστι ταλαύρινον πολεμίζειν· 240
οἶδα δ' ἐπαῖξαι μῶθον ἱππῶν ὠκειάων,

οἶδα δ' ἐνὶ σταδίῃ δηῖω μέλπεσθαι Ἄρηι.
ἀλλ' οὐ γάρ σ' ἐθέλω βαλέειν τοιοῦτον ἐόντα
λάθρη ὀπιπεύσας, ἀλλ' ἀμφαδόν, αἴ κε τύχωμι.

ἦ ῥα, καὶ ἀμπεπαλῶν προΐει δολιχόσκιον ἔγχος,
καὶ βάλεν Αἴαντος δεινὸν σάκος ἑπταβόειον 245

ἀγρότατον κατὰ χαλκόν, δε ὄγδοος ἦεν ἐπ' αὐτῷ.
ἔξ δέ διὰ πτύχας ἦλθε δαΐζων χαλκὸς ἀτειρής,
ἐν τῇ δ' ἐβδομάτῃ ῥινῷ σχέτο. δεῦτερος αἶτε
Αἴας διογενὴς προΐει δολιχόσκιον ἔγχος,
καὶ βάλε Πριαμίδεο κατ' ἀσπίδα πάντοσ' εἴσῃν. 250

διὰ μὲν ἀσπίδος ἦλθε φαινῆς ὄβριμον ἔγχος,
καὶ διὰ θώρηκος πολυδαίδαλον ἠρήρειστο·
ἀντιζῶν δέ παρὰ λατάρην διάμησε χιτῶνα
ἔγχος· δ δ' ἐκλίνθη καὶ ἀλεύατο κῆρα μέλαιναν·
τῷ δ' ἐσπασσαμένῳ δολίχ' ἔγχεα χερσὶν ἄμ' ἀμφῷ 255

σὺν ῥ' ἔπεσον, λείουσι εἰοικότες ὠμοσάγοισιν
ἢ σισὶ κάπροισιν, τῶν τε σθένος οὐκ ἀλαπαδρόν.
Πριαμίδης μὲν ἔπειτα μέσον σάκος οὔτασε δουρί,

238 οἶδ' — οἶδ'] ἢδ' — ἢδ' D e corr., quod coniecisse quosdam dicit Eust. 678, 52 βῶν] aeolicum Aristarch. libri melior., cf. Priscian. VI 69: 'et Aeolis et Doris βῶς dicunt pro βοῦς'; βοῦν Aristoph., βῶ (ἀντὶ τοῦ βόα) alii teste Didymo, in quorum numero Rhianum fuisse tradit schol. V (ubi additur: ἐν τοῖς παλαιῶς ἐγγράφω ΒΟΝ. ὅπερ οὐκ ἐνόησαν οἱ διορθωταί) 240] post 241 legitur in D ἐπαῖξαι] γρ. ἐπαῖξιν (ἐπαῖσσειν?) A 241 δηῖω] δηῖων Aristarch. 243 τύχωμι] A, τύχοιμι CD 256 sq. (255-257 Nauckius)] neglexerunt quidam velut Zenod. 256 λείουσι] v. ad E 782

- VII οὐδ' ἔρρηξεν χαλκός, ἀνεγνάμφθη δέ οἱ αἰχμή.
 Αἴας δ' ἀσπίδα νύξεν ἐπάλμενος· ἦ δὲ διαπρὸ 260
 ἦλυθεν ἐγχείῃ, στυφέλιξε δέ μιν μεμαῶτα,
 τμηθῆν δ' ἀχέν' ἐπήλθε, μέλαν δ' ἀνεκίχιεν αἷμα.
 ἀλλ' οὐδ' ὡς ἀπέληγε μάχης κορυθαίολος Ἔκτωρ,
 ἀλλ' ἀναχασσάμενος λίθον εἴλετο χειρὶ παχείῃ
 κείμενον ἐν πεδίῳ, μέλανα, τροχὸν τε μέγαν τε· 265
 τῷ βάλεν Αἴαντος δεινὸν σάκος ἑπταβόειον
 μέσσον ἐπομφάλιον· περιήχησεν δ' ἄρα χαλκός.
 δεύτερος αὐτ' Αἴας πολὺ μείζονα λᾶαν δείρας
 ἦχ' ἐπιδινήσας, ἐπέρρισε δὲ Ἴν' ἀπέλεθρον,
 εἴσω δ' ἀσπίδ' ἔαξε βαλὼν μυλοειδέϊ πέτρῳ, 270
 βλάψε δὲ οἱ φίλα γούναθ'· δ' δ' ἔπτιος ἐξετανύσθη
 ἀσπίδ' ἐνχιρομφθεῖς· τὸν δ' αἰψ' ὤρωθωσεν Ἀπόλλων.
 καὶ νῦν γε δὴ ξιφέεσσ' αὐτοσχεδὸν οὐτάζοντο,
 εἰ μὴ κήρυκες, Διὸς ἄγγελοι ἠδὲ καὶ ἀνδρῶν,
 ἦλυθον, δ' μὲν Τρώων, δ' δ' Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων, 275
 Ταλθύβιός τε καὶ Ἰδαῖος, πεπνυμένω ἄμφω·
 μέσσω δ' ἀμφοτέρων σκῆπτρα σχέθον, εἶπέ τε μῦθον
 κῆρυξ Ἰδαῖος, πεπνυμένα μῆδεα εἰδώς·
 μηκέτι, παῖδε φίλω, πολεμίζετε μηδὲ μάχεσθον·
 ἀμφοτέρω γὰρ σφῶι φιλεῖ νεφεληγεροῖτα Ζεὺς· 280
 ἄμφω δ' αἰχμητὰ· τό γε δὴ καὶ ἴδμεν ἔπαντες.
 νῆξ δ' ἦδη τελέθει· ἀγαθὸν καὶ νυκτὶ πιθέσθαι.
 τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη Τελαμώνιος Αἴας·
 Ἰδαῖ', Ἐκτορα ταῦτα κελεύετε μυθήσασθαι·
 αὐτὸς γὰρ χάριμν προκαλέσσαιτο πάντας ἀρίστους· 285
 ἀρχέτω· αὐτὰρ ἐγὼ μᾶλα πείσομαι, ἦ περ ἂν οὔτις.

259 χαλκός] Aristarch., χαλκόν libri melior. 262 ἀνεκίχιεν] ἀνακίχιεν
 schol. Soph. Phil. 697 269 ἐπέρρισε] ἐπέρησε A 272 ἀσπίδ' ἐνχιρομφ-
 θεῖς] Aristarch., ἀσπίδι ἐγχρομφθεῖς libri optimi, quod probat Hartelius Hom.
 Stud. I² 58 sq. αἰψ'] Aristarch. libri, εἰψ alii 277 σχέθον] σχέθε Bent-
 leius 279 μάχεσθον] μάχεσθε Gell. XIII 25, 18 280 σφῶι] σφῶε Ixio
 (Apoll. de pron. 89, 3 Schneid.) 285 αὐτὸς] οὔτις ἐν ἄλλῳ A

VII

τὸν δ' αὖτε προσέειπε μέγας κορυθαίολος Ἔκτωρ·
 Αἴαν, ἐπεὶ τοι δῶκε θεὸς μέγεθός τε βίην τε
 καὶ πικτήν, περὶ δ' ἔργει Ἀχαιῶν φέρτατός ἐσσι.
 νῦν μὲν παύσώμεσθα μάχης καὶ δημοτῆτος 290
 σήμερον· ἕστερον αὖτε μαχησόμεθ', εἰς ὃ γε δαίμων
 ἔμμε διακρίνη, δῶν δ' ἐτέροισί γε νίκην·
 νῆξ δ' ἤδη τελέθει· ἀγαθὸν καὶ νυκτὶ πιθέσθαι.
 ὣς σὺ τ' ἐνφρήγῃς πάντας παρὰ νηυσὶν Ἀχαιοῖς,
 σοὺς τε μάλιστα ἔτας καὶ εἰαίρους, οἳ τοι ἔασιν· 295
 αὐτὰρ ἐγὼ κατὰ ἄστυ μέγα Πριάμοιο ἄνακτος
 Τρωῶς ἐνφραπέω καὶ Τρωάδας ἔλκεσιπέπλους,
 αἶ τε μοι εὐχόμενα θεῖον δίσονται ἀγῶνα.
 δῶρα δ' ἄγ' ἀλλήλοισι περιζυγὰ δώομεν ἔμφο,
 ὄφρα τις ὧδ' εἴπῃσιν Ἀχαιῶν τε Τρώων τε 300
 ἤμην ἔμαρτάσθην ἔριδος πέρι θυμοβόροιο,
 ἦδ' αὖτ' ἐν φιλότῃτι διέτμαγεν ἀρθμήσαντε'.

ὣς ἄρα φωνήσας δῶκεν ξίφος ἀργυρόηλον,
 σὶν ζολεῶ τε γέρον καὶ ἐντιμήτῳ τελεμῶνι·
 Αἴας δὲ ζῶστίῃρα δίδον φοῖνιζι φεινόν. 305
 τὼ δὲ διακρινθέντε δ μὲν μετὰ λαῶν Ἀχαιῶν
 ἦν, δ δ' ἐς Τρώων ὄμαδον χίε. τοὶ δὲ χέρισαν,
 ὡς εἶδον ζῶν τε καὶ ἀρτεμέα προσιόντα.
 Αἴαντος προφυγόντα μένος καὶ χεῖρας ἀάπτους·
 καὶ ὃ ἦγον προτὶ ἄστυ, ἀελπτέοντες σόον εἶναι. 310
 Αἴαντ' αὖθ' ἐτέρωθεν ἐνκημίδες Ἀχαιοὶ
 εἰς Ἀγαμέμνονα δῖον ἄγον, νεχαρηότα νίκη.

289 φέρτατος] φέρτερος D 290] 'ἐν ἄλλῳ' νῦν μὲν παύσώμεθα πόλεμον
 καὶ δημοτῆτα A (- H 29) 293] huic appictus erat obelus cum asterisco
 (cf. Ariston.) 295] ἀθετεῖται Ariston. 298 δίσονται] γρ. δὲ καὶ 'θύονται',
 ὡς Ἡρωδιανός schol. BL 300 ὧδ'] ὧ; Bentleius τε Τρώων τε] χαλκοχι-
 τῶων D (supra ser. τε Τρώων τε) 301 ἤμην] ἦ μὲν D 302 ἀρθμήσαντε]
 ἀρθμήσαντες D 304 ἐντιμήτῳ] libri, ἐνκημίτῳ Aristarch. 308 εἶδον] ε' εἶδον
 Leeuwenius 310 καὶ ὃ'] καὶ δὴ Eust. ἀελπτέοντες] ἀελπότες Hesych.
 I 54, ἀελπότες ἢ ἀέλποτες Eust. 312 νεχαρηότα] κεκαρηότα Etym. M. 482, 7

VII

Οἳ δ' ὅτε δὴ κλισίῃσιν ἐν Ἀτρεΐδῃσιν γέγοντο,
 τοῖσι δὲ βοῖν ἴερευσε ἀναξ' ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
 ἔρσενα πενταέτηρον ὑπερμενεί Κροονίωι. 315
 τὸν δέρον ἐμφί θ' ἔπον, καί μιν διέχευαν ἅπαντα,
 μίστυλλον τ' ἔρ' ἐπισταμένως πείραν τ' ὀβελοῖσιν,
 ὄπιθ' αὖν τε περιφραδέως ἐρύσαντό τε πάντα.
 αὐτὰρ ἐπεὶ παύσαντο πόνον τετύχοντό τε δαῖτα,
 δαίνυντ', οὐδέ τι θυμὸς ἐδευέτο δαιτὸς εἴσης. 320
 ῥώτοισιν δ' Αἴετα διηγεζέεσσι γέροντων
 ἦρος Ἀτρεΐδης, εἰρὸν χορείων Ἀγαμέμνων.
 αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,
 τοῖς δ' ἔρων πάμπρωτος ὑφαινόμεν ἦρχετο μήτιν,
 Νέστωρ, οἷ καὶ πρόσθεν ἐρίστη φαίνετο βουλῇ· 325
 ὁ σφιν ἐν φρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν·
 Ἀτρεΐδη τε καὶ ἄλλοι ἐριστῆες Παναχειῶν,
 πολλοὶ γὰρ τεθνήσκει γόῃ κοιμώοντες Ἀχαιοί,
 τῶν νῦν αἶμα κελαινὸν ἐύροσον ἐμφί Στάμενδρον
 ἐσκέδασ' ὄξυς Ἄρης, ψυχὰ δ' Ἀιδόσδε κατῆλθον· 330
 τῷ σε γόῃ πόλεμον μὲν ἐμ' ἦροί παῖσαι Ἀχαιῶν,
 αὐτοὶ δ' ἀγρόμενοι κελήσομεν ἐνθάδε νεκροῖς
 βοῦσι καὶ ἡμιόροισιν· ἀτὰρ καταζήρομεν αὐτοῖς
 τυτθὸν ἀποπρὸ νεῶν, ὣς γ' ὄστέα παισὶ ἕκαστος
 οἴκεδ' ἔγῃ, ὅτ' ἐν αὐτῆ νεώμεθα πατρίδα γαίην. 335
 τύμβον δ' ἐμφί πυρὶν ἕνα χεύομεν ἐξαγαγόντες
 ἔκροτον ἐκ πεδίου· ποτὶ δ' αὐτὸν δαίμομεν ὦκα
 πύργους ὑψηλοῖς, εἴλεο τῆων τε καὶ αὐτῶν,

316 διέχευαν] διέχευον superser. a A 320 οὐδέ τι] οὐδ' εἰ A
 324 τοῖς] τοῖς δ' Athen. V p. 187 A πάμπρωτος] πάμπρωτον Plut. Symp.
 VII 9, 1 ὑφαινόμεν] Bekkerus, ὑφαίνειν libri μήτιν] μῆθον Eust. 1850,
 19, μύθους Etym. M. 785, 32 327 Ἀτρεΐδη] αι superser. A, Ἀτρεΐδαι C
 332 νεκροῖς] πάντα; Etym. M. 544, 24 333 καταζήρομεν] cf. Aristarchi
 scripturas λ 74 r 26, de quibus refert Didymus; καταζέομεν libri 334 sq.]
 ἀθετοῦνται Ariston. 336 δ'] τ' Aristarch. 337 ἐκ πεδίου] ἐν πεδίῳ Ari-
 stoph., cf. Didym. ad 436

VII

ἐν δ' αὐτοῖσι πύλας ποιήσομεν εἰς ἀραρυίας,
ἄφρα δι' αὐτῶν ἱππηλασίη ὁδὸς εἴη·

340

ἔκτοσθεν δὲ βαθεῖαν ὀρύξομεν ἐγγυθι τάφρον,
ἣ γ' ἵππους καὶ λαὸν ἐρυκᾶκοι ἀμφὶς ἐοῦσα,
μή ποτ' ἐπιβροίη πόλεμος Τρώων ἀγερώχων.

ὣς ἔφαθ', οἳ δ' ἄρα πάντες ἐπήρησαν βασιλῆες.
Τρώων αὐτ' ἀγορὴ γένετ' Ἰλίου ἐν πόλει ἄκρῃ
δεινὴ τετραχύια, παρὰ Πριάμοιο θυρήσιν.

345

τοῖσιν δ' Ἀντήρω πεπνυμένος ἦρχ' ἀγορεύειν·
κέκλυτέ μεν, Τρῶες καὶ Δάρδανοι ἠδ' ἐπίζουροι,
ἄφρ' εἴπω τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει.

δεῦτ' ἄγει, Ἀργεῖν' Ἑλένην καὶ κτήμαθ' ἄμ' αὐτῇ
δώομεν Ἀτρεΐδῃσιν ἄγειν· νῦν δ' ὄρκια πιστὰ
ψευδόμενοι μαχόμεσθα· τῷ οὐ νῦν τι κέρδιον ἡμῖν
[ἔλπομαι ἐκτελέεσθαι, ἵνα μὴ ὀρέξομεν ὧδε].

350

ἦ τοι δ' ὡς εἰπὼν κατ' ἄρ' ἔξετο· τοῖσι δ' ἀνέστη
δῖος Ἀλέξανδρος, Ἑλένης πόσις ἰγκόμοιο,

355

ὃς μιν ἀμειβόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Ἀντήρω, σὺ μὲν οὐκέτ' ἔμοι φίλα ταῦτ' ἀγορεύεις·
οἴσθα καὶ ἄλλον μῦθον ἀμείνονα τοῦδε νοῆσαι.

εἰ δ' ἔτεόν δι' τοῦτον ἀπὸ σπονδῆς ἀγορεύεις,
ἔξ ἄρα δὴ τοι ἔπειτα θεοὶ φρένας ὄλεσαν αὐτοί.
αὐτὰρ ἐγὼ Τρῶεσσι μεθ' ἵπποδάμοις ἀγορεύσω.

360

ἀντικρὺ δ' ἀπόφρημι, γυναῖκα μὲν οὐκ ἀποδώσω·
κτήματα δ', ὅσθ' ἀρόμην ἔξ' Ἀργεος ἡμέτερον δῶ,
πάντ' ἐθέλω δόμεναι καὶ ἔτ' οἴκοθεν ἄλλ' ἐπιθεῖναι.

339 εἶ] ἐπ' quidam teste schol. A 342 ἵππους] Eust., ἵππον libri
(ἀντὶ τοῦ ἵππους D marg.) ἐοῦσα] γρ. ἔχουσα schol. V 344 ἐπήρησαν]
ἐπήρησαν D 345 αὐτ'] δ' αὐτ' D πόλι] πόλει codd. 347 ἦρχ' ἀγο-
ρεύειν] ἀντίον ἠῦδα (γρ. ἦρχ' ἀγορεύειν) A 353 ἀθεϊτέται] Ariston.
ἵνα μὴ] ἴν' ἂν μὴ Aristarch. teste Didym. (καίτοι ὠβελισμένον τοῦ στίχου add.
schol. V) 357 Ἀντήρω] Ἀντήρω D 359 εἰ δ' ἔτεόν] Aristarch. libri,
εἰ ἔτεόν alii 364 καὶ ἔτ'] καὶ Heynius ἐπιθεῖναι] ἐπιδοῦνα Eust.
1335, 50

VII ἦ τοι δ' ἄγε ὡς εἰπὼν κατ' ἄρ' ἔξετο· τοῖσι δ' ἀνέστι 365
 Δαρδανίδης Πριάμος, θεόφιν μῆστωρ ἀτάλαντος.
 δ' σφιν ἐν φρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν·
 κέλντέ μεν, Τρῶες καὶ Δάρδανοι ἠδ' ἐπίκουροι,
 ὄφρ' εἴπω τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει.
 νῦν μὲν δόρπον ἔλεσθε κατὰ πτόλιν, ὡς τὸ πάρος περ, 370
 καὶ φυλακῆς μνήσασθε καὶ ἐργήγορθε ἕκαστος·
 ἦῶθεν δ' Ἰδαῖος ἴτω κοῖλας ἐπὶ νῆας
 εἰπέμεν Ἀτρεΐδης, Ἀγαμέμνονι καὶ Μενελάῳ.
 μῦθον Ἀλεξάνδροιο, τοῦ εἵνεκα νεῖκος ὄρωρεν·
 καὶ δὲ τὸδ' εἰπέμεναι πυκινὸν ἔπος, αἶ' ἂν ἐθέλωσιν 375
 παύσασθαι πολέμοιο δυσηγέος, εἰς δ' οὐ νεκροῦς
 κήρομεν· ἕσπερον αὖτε μαχεσσόμεθ', εἰς δ' οὐ δαίμων
 ἄμμε διακρίνη, δῶν δ' ἑτέροισί γε νίκην.
 ὡς ἔφαθ', οἳ δ' ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλύον ἠδὲ πίθοντο,
 δόρπον ἔπειθ' εἵλοντο κατὰ στρατὸν ἐν τελέεσσιν· 380
 ἦῶθεν δ' Ἰδαῖος ἔβη κοῖλας ἐπὶ νῆας.
 τοῖς δ' εἴθ' εἶν ἀγορῇ Δαναοὺς, θεράποντας Ἄρηος,
 νῆϊ πάρα προμηθῆ Ἀγαμέμνονος· αὐτὰρ δ' τοῖσιν
 στὰς ἐν μέσσοισιν μετεφώνεεν ἠπύτα κήρυξ·
 Ἀτρεΐδῃ τε καὶ ἄλλοι ἀριστῆες Παναχαιῶν, 385
 ἠγῶναι Πριάμος τε καὶ ἄλλοι Τρῶες ἀγαοὶ
 εἰπέμεν, αἶ' ἂν κέ περ ἔμμι φίλον καὶ ἠδὲ γένοιτο,
 μῦθον Ἀλεξάνδροιο, τοῦ εἵνεκα νεῖκος ὄρωρεν·
 κτήματα μὲν, ὅσ' Ἀλέξανδρος κοίλῃς ἐνὶ νηυσὶν
 ἠγάγετο Τροίηνδ' - ὡς προῖν ὤφελλ' ἀπολέσθαι - 390

368 sq.] om. A 370 κατὰ πτόλιν] γρ. κατὰ στρατὸν A (sic habet pars dett.) 371 ἐργήγορθε] ἐργήγορθε Nauckius dubitanter 375 καὶ δὲ τὸδ'] καὶ δὲ τὸ Heynius, καὶ τόδε Nauckius 377 κήρομεν] κείομεν libri fere omnes μαχεσσόμεθ'] Nauckius, μαχησόμεθ' libri 380] om. AD, habent C (D marg.) dett. εἵλοντο] ἔλορτο C 383 προμηθῆ] schol. B ad A 490, πρόμηθῆ libri 385] in margine habet A ἀριστῆες Παναχαιῶν] ἐκνηχαιδεῖ, Ἀχαιοὶ D, ἐν ἄλλῳ schol. A m. recentissima 387 εἰπέμεν] C, εἰπέ- libri cet.

VII

πάντ' ἐθέλει δόμεναι καὶ ἔτ' οἴκοθεν ἄλλ' ἐπιθεῖναι·
 κοιριδίην δ' ἄλοχον Μειελάου κινδαλίμοιο
 οὐ φησιν δώσειν· ἦ μὲν Τρωῆες γε κέλονται,
 καὶ δὲ τόδ' ἠρώμεον εἰπεῖν ἔπος, αἶψ' ἐθέλητε
 παύσασθαι πολέμοιο δυσιγχείος, εἰς δ' κε νεκροῦς
 κήρομεν· ἴστερον αἶτε μαχεσσόμεθ', εἰς δ' κε δαίμων
 ἔμμε διακρίη, δῶν δ' ἑτέροισί γε νίκην.

395

ὣς ἔφαθ', οἳ δ' ἔρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῆ.
 ὄψ' ἐ δὲ δι' μετέειπε βοῆν ἀγαθὸς Διομήδης·
 μήτ' ἔο τις νῦν κτίματ' Ἀλεξάνδροιο δεχέσθω
 μήθ' Ἑλένη· γρωτὸν δέ, καὶ δὲ μάλ' αὖτις ἐστίν,
 ὣς ἦδη Τρώεσσιν ὀλέθρου πείρατ' ἐφίηται.

400

ὣς ἔφαθ', οἳ δ' ἔρα πάντες ἐπίαχον νῆες Ἀχαιῶν,
 μῦθον ἀγασσάμενοι Διομήδους ἱπποδάμοιο.
 καὶ τότ' ἔο' Ἰδαῖον προσέφη κορίων Ἀγαμέμνων·
 Ἰδαί', ἦ τοι μῦθον Ἀχαιῶν αὐτὸς ἀκούεις,
 ὣς τοι ἵποκρίνονται· ἐμοὶ δ' ἐπιανδάνει οὕτως.
 ἀμφὶ δὲ νεκροῖσιν - κατακταίμεν οὐ τι μεγάριον·
 οὐ γὰρ τις φειδῶ νεκρῶν κατατεθνηῶτων
 γίγρετ', ἐλεῖ κε θάνοσι, πικρὸς μελισσόμεν ὄνα.
 ὄρα καὶ δὲ Ζεὺς ἴστω, ἐρίγδοιπος πόσις Ἕορς.

405

410

ὣς εἰπὼν τὸ σκῆπτρον ἀνέσχεθε πᾶσι θεοῖσιν,
 ἄψορον δ' Ἰδαῖος ἔβη προτὶ Ἴλιον ἱρήν.
 οἳ δ' ἔατ' εἰν ἀγορῇ Τρωῆες καὶ Ἀαρδακίονες,
 πάντες ὀμηγερέες, ποτιδέγμενοι ὀπλοῖτ' ἔο' ἔλθοι
 Ἰδαῖος· δ' δ' ἔο' ἦλθε καὶ ἀγγελίην ἀπέειπεν
 σιὰς ἐν μέσσοισιν. τοὶ δ' ὠπλιζόντο μάλ' ὄνα,
 ἀμφότερον, νέκυστ' ἀγέμεν, ἕτεροι δὲ μεθ' ἕλην·
 Ἀργεῖοι δ' ἐτέρωθεν ἐνστέλιμων ἀπὸ νηῶν

415

391 καὶ ἔτ'] cf. ad 364 393 ἦ μὲν] Aristarch. AC, ἦ μιν alii (Eust. 686, 35) D 394 ἠρώμεον] ἠρωγοι Bentleius, ἠρώγει Spitznerus 396 κήρομεν] κείρομεν melior. μαχεσσόμεθ'] Nanckius, μαχησόμεθ' libri 408] 'βραχὺ διασταλλέον ἐπὶ τὸ νεκροῖσιν' Nicanor 409 τεθνηῶτων] Aristarch., τεθνεώτων libri mel. 415 ποτιδέγμενοι] προστιδέγμενοι Dm¹

VII ὄτρύνοντο νέκυσ τ' ἀγέμεν, ἕτεροι δὲ μεθ' ἕλην. 420
 ἦέλιος μὲν ἔπειτα νέον προσέβαλλεν ἀρούρας
 ἐξ ἀκαλαρρεΐταο βαθυρόου Ὀκεανοῖο
 οὐρανὸν εἰσανιών· οἳ δ' ἤντεον ἀλλήλοισιν.
 ἔνθα διαγνώναι χαλεπῶς ἦν ἄνδρα ἕκαστον·
 ἀλλ' ἕδατι νίζοντες ἄπο βρότον αἱματόεντα, 425
 δάκρυα θερμὰ χέοντες ἀμαξάων ἐπάειραν.
 οἷδ' εἶα κλαίειν Πρίαμος μέγας· οἳ δὲ σιωπῆ
 νεκροὺς πυρκαϊῆς ἐπενήνεον ἀχνύμενοι κῆρ,
 ἐν δὲ πυρὶ πρόσαντες ἔβαν προτὶ Ἴλιον ἱρήν.
 ὧς δ' αὐτως ἐτέρωθεν ἐκνήμιδες Ἀχαιοὶ 430
 νεκροὺς πυρκαϊῆς ἐπενήνεον ἀχνύμενοι κῆρ,
 ἐν δὲ πυρὶ πρόσαντες ἔβαν κοῖλας ἐπὶ νῆας.
 ἦμος δ' οὐτ' ἄρ' ἔω πω ἠώς, ἔτι δ' ἀμφιλύκη νύξ,
 τίμος ἄρ' ἀμφὶ πυρὴν κριτὸς ἤγχετο λαὸς Ἀχαιῶν,
 τύμβον δ' ἀμφ' αὐτῆν ἕνα ποίεον ἐξαγαγόντες 435
 ἄκριτον ἐκ πεδίου, ποτὶ δ' αὐτὸν τεῖχος ἔδειμαν
 πύργους θ' ὑψηλοὺς, εἶλαρ νηῶν τε καὶ αὐτῶν.
 ἐν δ' αὐτοῖσι πύλας ἐνεποίεον εὖ ἀραρυίας,
 ὄφρα δι' αὐτάων ἰππηλασίη ὁδὸς εἴη·
 ἔκτοσθεν δὲ βαθεῖαν ἐπ' αὐτῶ τάφρον ὄρουξαν, 440
 εὐρεΐαν μεγάλην, ἐν δὲ σκόλοπας κατέπηξαν.
 ὧς οἳ μὲν πονέοντο κάρη κομόωντες Ἀχαιοί·
 οἳ δὲ θεοὶ πάρ Ζητὶ καθήμενοι ἀστεροπητῆ
 θεῖντο μέγα ἔργον Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων.

420 ὄτρύνοντο νέκυσ] Aristarch. teste Didymo (ὄτρυνον augmento in-
 structum legit Aristarch. P 215), ὄτρυνον (ὄτρυνον D) νέκυσ libri 422
 ἀκαλαρρεΐταο] ἀκαλαρρεΐταο Nauckius 427 οἳ δὲ] ἀλλὰ ἔν ἄλλῳ A 428
 πυρκαϊῆς] Aristarch. libri, πυρκαϊῆ Zenod. (alii fortasse πυρκαϊῆς, cf. schol. V
 et Ludwich. I 281) ἐπενήνεον] γρ. καὶ ἐπινήνεον (ἔτι νήνεον suspicatur
 Ludwichius) schol. AV 433 ἄρ] ἄρα Nauckius 434 ἤγχετο] Duentzerus
 Cobetus La Rochius, ἤγχετο libri ex ΕΓΓΕΤΟ errore τῶν μεταχαρᾶκτι-
 σάντων ortum 436 ἐκ πεδίου] ἐν πεδίῳ Aristoph. ποτὶ] περὶ Aristoph.
 443-464] damnarunt Zenod. Aristoph. Aristarch.

VII

τοῖσι δὲ μύθων ἤρχε Ποσειδάων ἐνοσίχθων·
 Ζεῦ πάτερ, ἧ ῥά τίς ἐστι βροτιῶν ἐπ' ἀπίρονα γαῖαν,
 ὅς τις ἔτ' ἀθανάτοισι νόον καὶ μῆτιν ἐνίψει;
 οὐχ ὁράας, ὅτι δὴ αὐτε κάρη κομόωντες Ἀχαιοὶ
 τεῖχος ἐτειχίσσαντο νεῶν ὑπερ, ἀμφὶ δὲ τάφρον
 ἤλασαν, οὐδὲ θεοῖσι δόσαν κλειτὰς ἐκατόμβας;
 τοῦ δ' ἦ τοι κλέος ἔσται, ὅσον τ' ἐπικίδναται ἠώς·
 τοῦ δ' ἐπιλήσονται, τό τ' ἐγὼ καὶ Φοῖβος Ἀπόλλων
 ἤρω Λαομέδοντι πολίσσαμεν ἀθλήσαντε.

445

450

τὸν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
 ὦ πόποι, ἐννοσίγαι' εἰρουθενές, οἷον ἔειπες.

455

ἄλλος κέν τις τοῦτο θεῶν δεῖσειε νόημα,
 ὅς σέο πολλὸν ἀφαιρότερος χειρὰς τε μένος τε·
 σὸν δ' ἦ τοι κλέος ἔσται, ὅσον τ' ἐπικίδναται ἠώς.
 ἄγρῃ μάν, δι' ἂν αὐτε κάρη κομόωντες Ἀχαιοὶ
 οἴχωνται σὺν κηρσὶ φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν,
 τεῖχος ἀναρρήξας τὸ μὲν εἰς ἄλλα πᾶν καταχεῦαι,
 αὐτὶς δ' ἠϊόνα μεγάλην ψαμάθοισι καλύψαι,
 ὣς κέν τοι μέγα τεῖχος ἀμαλδύνηται Ἀχαιῶν.

460

ὣς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον.
 δύσειο δ' ἥελιος, τετέλεστο δὲ ἔργον Ἀχαιῶν.
 βουφόρον δὲ κατὰ κλισίας καὶ δόρπον ἔλοντο.
 νῆες δ' ἐκ Λήμνοιο παρέσταν οἶνον ἄγουσαι
 πολλαί, τὰς προέηκεν Ἰησονίδης Εὐνῆος,
 τὸν ὃ' ἔτεχ' Ὑψιπύλη ἐπ' Ἰήσονι, ποιμένη λαῶν.

465

447 ἐνίψει] ἐνίσπη Leeuwenius 448 ὅτι] ὅτε AC δὴ αὐτε] Bekkerus,
 δ' αὐτε libri 449 ἐτειχίσσαντο] ἐτεκλήσαντο Hesych. s. v. νεῶν ὑπερ
 451 δ' ἦ τοι] δὴ τοι A ὅσον] Zenod. cum aliis, CD, ὅσην Aristarch. Ambr.
 A (superscr. ο) 452 τό τ'] Ambr. A, τὸ Aristarchi edd., τὸ δ' 'καὶ' ἔνια
 τῶν ὑπομνημάτων' teste Didymo, δι' CD 453 ἤρω] Aristarch. cf. Herod. II
 714, 34 L., ἤρωι Nauckius 455 ἐννοσίγαι' εἰρουθενές] εἰνοσίγαιε εἰρουθενές
 Nauckius ἔειπες] ἔειπας C 458 ὅσον] Zenod. CD, ὅσην Aristarch. Ambr.,
 supra scr. ο A 465 δ'] τ' supra scr. δ A, τ' CD 467 παρέσταν] Bentleius,
 παρέστασαν codd.

VII χωρὶς δ' Ἀτροεΐδης, Ἀγαμέμνονι καὶ Μενελάω, 470
 δῶκεν Ἴησονίδης ἀγέμεν μέθυ, χίλια μέτρα.
 ἔνθεν ἄρ' οἰνήζοντο κάρη κομόωντες Ἀχαιοί,
 ἄλλοι μὲν χαλκῷ, ἄλλοι δ' αἶθωνι σιδήρῳ,
 ἄλλοι δὲ ῥινοῖς, ἄλλοι δ' αὐτῆσι βόεσσιν, 475
 ἄλλοι δ' ἀνδραπόδεσσι· τίθεντο δὲ δαῖτα θάλειαν.
 παννύχιοι μὲν ἔπειτα κάρη κομόωντες Ἀχαιοὶ
 δαίνυντο, Τρῶες δὲ κατὰ πτόλιν ἰδ' ἐπίκουροι·
 παννύχιος δὲ σφιν κακὰ μῆδετο μητίετα Ζεὺς
 σμερδαλέα κτυπέων· τοῖς δὲ χλωρὸν δέος ἴρει·
 οἶνον δ' ἐκ δεπάων χαμαῖδις χέον, οὐδέ τις ἔτιλι, 480
 πινόμεναι, πρὶν λειψαὶ ὑπερμενεί Κρονίωνι.
 κοιμήσαντ' ἄρ' ἔπειτα καὶ ἔπνου δῶρον ἔλοντο.

472 ἔνθεν ἄρ'] C (ἄρ) A, ἔνθ' ἄρ D, ἔνθ' ἄρα Bentleius 474 αὐτῆσι] αὐτοῖσι C 475] ἀθιτεῖται (ab Aristarcho) Ariston., damnatus etiam a Zenod. et Aristoph. teste Eust. 692, 21 ἀνδραπόδεσσι] ἀνδραπόδοισι Aristarch. teste Didymo (cf. Eust. 692, 24) 481 πινόμεναι] Aristarch. (correx. Cobetus et Nauckius, πινόμεναι cod. A) teste Didymo, πρὶν πίνειν libri 482] removit Zenod. una cum Θ 1

ΙΛΙΑΔΟΣ Θ

ΚΟΛΟΣ ΜΑΧΗ

VIII Ἦώς μὲν χοροδόπεπλος ἐκίδνατο πᾶσαν ἐπ' αἶαν,
 Ζεὺς δὲ θεῶν ἀγορῆν ποιήσατο τεραπικέρανος
 ἀροσιότην χοροφῆ πολυδειράδος Οὐλύμπιοιο.
 αὐτὸς δέ σφ' ἀγόρευε, θεοὶ δ' ὑπὸ πάντες ἄκουον·
 κέκλυτέ μεν, πάντες τε θεοὶ πᾶσαι τε θέαινα, 5
 [ὄφρ' εἴπω τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει.]
 μήτε τις οὖν θήλεια θεὸς τό γε μήτε τις ἄροσιν
 πειράτω διακέρσαι ἐμὸν ἔπος, ἀλλ' ἔμα πάντες
 αἰνεῖτ', ὄφρα τάχιστα τελετήσω τάδε ἔργα.
 ὃν δ' ἂν ἐγὼν ἀπάνευθε θεῶν ἐθέλοντα νοήσω 10
 ἐλθόντ' ἢ Τρώεσσιν ἀρηγέμεν ἢ Δαναοῖσιν,
 πληγῆς οὐ κατὰ κόσμον ἐλεύσεται Οὐλύμπιόνδε·
 ἢ μιν ἐλὼν ῥήψω ἐς Τάρταρον ἠερόεντα,
 τῆλε μάλ', ἤχι βάθιστον ὑπὸ χθονός ἐστι βέρεθρον,
 ἔνθα σιδήρειαί τε πύλαι καὶ χάλκεος οὐδός, 15
 τόσσον ἔνερθ' Αἴδεω, ὅσον οὐρανός ἐστ' ἀπὸ γαίης·
 γνώσειτ' ἔπειθ' ὅσον εἰμὶ θεῶν κάρτιστος ἀπάντων.
 εἰ δ' ἔγε πειρήσασθε, θεοί, ἵνα εἴδετε πάντες·
 σειρῆν χροσιήν ἐξ οὐρανόθεν κρομάσαντες
 πάντες τ' ἐξάπτεσθε θεοὶ πᾶσαι τε θέαινα· 20
 ἀλλ' οὐκ ἂν ἐρύσαιτ' ἐξ οὐρανόθεν πεδίοθεν

1] removit Zenod. cum H 482; Ζηρόδοτος μετατίθησι τὴν ἀνατολήν κάτω πρὸς τὸ 'οἱ δ' ἄρα δεῖπνον ἔλορτο' (53) Ariston. 6] om. AD 7 θεός]

θεῶν Aristarch. (Apoll. de synt. p. 25, 19) τό γε] τόδε schol. V ad Σ 514

10 ἀπάνευθε] μετόπισθε Zenod., ἀπάτερθε Aristoph. 16] cf. Hesiod. Theog. 721 20 πάντες τ'] C, πάντες δ' cet.

VIII

Ζῆν' ἔπατον μῆστορ', οὐδ' εἰ μάλα πολλὰ κάμοιτε.
 ἀλλ' ὅτε δὴ καὶ ἐγὼ πρόφρων ἐθέλοιμι ἐρύσσαι,
 αὐτῇ κεν γαίῃ ἐρύσαιμ' αὐτῇ τε θαλάσῃ·
 σειρὴν μὲν κεν ἔπειτα περὶ ῥίον Οὐλύμποιο 25
 διησαίμην, τὰ δέ κ' αἴτε μετῆρα πάντα γένοιτο.
 τόσσον ἐγὼ περὶ τ' εἰμὶ θεῶν περὶ τ' εἰμὶ ἀνθρώπων.

ὣς ἔφαθ', οἳ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ
 μῦθον ἀγασσάμενοι· μάλα γὰρ κρατερῶς ἀγόρευσεν.
 ὄψε δὲ δὴ μετέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη· 30

ὦ πάτερ ἡμέτερε Κρονίδη, ἔπατε κρειόντων,
 εἴ νῦ καὶ ἡμεῖς ἴδμεν, ὃ τοι σθένος οὐκ ἐπιεικτόν·
 ἀλλ' ἔμπης Δαναῶν ὀλοφνυρόμεθ' αἰχμητῶν,
 οἳ κεν δὴ κακὸν οἶτον ἀναπλήσαντες ὄλωνται.
 ἀλλ' ἦ τοι πολέμου μὲν ἀφεξόμεθ', ὡς σὺ κελεύεις· 35
 βουλὴν δ' Ἀργείοις ὑποθησόμεθ', ἢ τις ὀνήσει,
 ὡς μὴ πάντες ὄλωνται ὀδυσσαμένοιο τεοῖο.

τὴν δ' ἐπιμειδήσας προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
 θάρσει, Τριτογένεια, φίλον τέκος· οὐ νῦν τι θυμῷ
 πρόφρωνι μνυθέομαι· ἐθέλω δέ τοι ἦπιος εἶναι. 40

ὣς εἰπὼν ἔπ' ὄχεσφι τιτύσκετο χαλκόποδ' Ἴππω,
 ὠκυπέτα, χρυσέησιν ἐθειρήσιν κομόωντε,
 χρυσὸν δ' αὐτὸς ἔδυνε περὶ χροῖ', γέντο δ' ἱμάσθλην
 χρυσεῖην ἐτύχτιον, ἑοῦ δ' ἐπεβήσετο δίφρου.
 μάλιστα δ' ἔλααν· τὼ δ' οὐκ ἀέχοντε πετέσθην 45
 μεσσηγῆς γαίης τε καὶ οὐρανοῦ ἀστερόεντος.
 Ἴδην δ' ἴκανε πολυπίδακα, μητέρα θηρῶν,

22 μῆστορ'] πάντων Arist. de part. an. c. 4 p. 700 a 1 κάμοιτε] γρ.
 καὶ 'πάθοιτε' A 23 πρόφρων] πρόσσω Ptolem. Oroandae δὴ] κεν Aristid.
 II p. 506 Pseudoplut. vit. Hom. c. 94 ἐθέλοιμι] ἐθέλωμι Aristarch., quo
 recepto scribendum proposuit Cobetus ὅτε δὴ κεν ἐγὼ vel ὅτε κεν καὶ ἐγὼ
 25 sq.] damnavit Zenod. 28-40] ἀθειοῦνται Ariston. 29 ἀγασσά-
 μενοι] γρ. καὶ 'γρασασάμενοι' Didym. ἀγόρευσεν] ἀγόρευε D 35 ὡς] Aristarch.
 A, εἰ alii, D, ἦ C 37] omisit Zenod. τεοῖο] τεῖο probabilliter Dronkius
 44 ἐπεβήσετο] supra scr. α A 45 ἀέχοντε] ἀχοιτε libri

VIII

Γάργαρον· ἔνθα δέ οἱ τέμενος βωμός τε θυήεις.
 ἐνθ' ἵππους ἔστησε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε
 λύσας ἐξ ὀχέων, κατὰ δ' ἤερα πολὺν ἔχευεν. 50
 αὐτὸς δ' ἐν κορυφῆσι καθέζετο κίδει γαίω,
 εἰσορόων Τρώων τε πόλιν καὶ νῆας Ἀχαιῶν.

οἱ δ' ἄρα δεῖπνον ἔλοντο κέρη κομῶντες Ἀχαιοὶ
 ῥίμφα κατὰ κλισίας, ἀπὸ δ' αὐτοῦ θωρήσσοντο.
 Τρῶες δ' αὖθ' ἐτέρωθεν ἀνὰ πτόλιν δπλίζοντο, 55
 παυρότεροι· μέμασαν δὲ καὶ ὡς ἑσμίην μάχεσθαι,
 χρειοὶ ἀναγκαίη, πρὸ τε παιδῶν καὶ πρὸ γυναικῶν.
 πᾶσαι δ' ὠίγγυντο πύλαι, ἐκ δ' ἔσσυτο λαός,
 πεζοὶ θ' ἵππῆές τε· πολλὸς δ' ὀρυμαγδὸς ὀρώρει.

οἱ δ' ὅτε δὴ ῥ' ἐς χῶρον ἕνα ξυνιόντες ἴκοντο, 60
 σὺν ῥ' ἔβαλον ἰνούς, σὺν δ' ἔρχεα καὶ μένε' ἀνδρῶν
 χαλκοθωρήχων· ἀτὰρ ἀσπίδες ὀμφαλόεσσαι
 ἔπληντ' ἀλλήλησι, πολλὸς δ' ὀρυμαγδὸς ὀρώρει.
 ἔνθα δ' ἔμ' οἴμωγῆ τε καὶ εὐχολῆ πέλεν ἀνδρῶν
 ὀλλύντων τε καὶ ὀλλυμένων, ῥέε δ' αἵματι γαῖα. 65

ὄφρα μὲν ἤως ἦν καὶ ἀέζετο ἱερὸν ἦμαρ,
 τόφρα μάλ' ἀμφοτέρων βέλε' ἤπτετο, πίπτε δὲ λαός.
 ἦμος δ' ἠέλιος μέσον οὐρανὸν ἀμφιβεβήκει,
 καὶ τότε δὴ χούσεια πατὴρ ἐτίταινε τάλαντα,
 ἐν δ' ἐτίθει δύο κῆρε τανηλεγέος θανάτιο, 70
 Τρώων θ' ἵπποδάμων καὶ Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων,
 ἔλκε δὲ μέσσα λαβῶν, ῥέπε δ' αἴσιμον ἦμαρ Ἀχαιῶν.
 [αἱ μὲν Ἀχαιῶν κῆρες ἐπὶ χθοῖ πολυβοτείρη]

48 δέ] τέ C, quod maluit Hermannus 50 κατὰ] περὶ D πολλὸν] πολλὴν C 53] πρὸ τούτου τὴν ἀνατολὴν τίθησι Ζηρόδοτος Ariston., cf. eiusdem schol. ad 1 54 ἀπὸ δ' αὐτοῦ] τοῖ δ' αὐτόθε quidam scripserunt teste schol. A 55 ὀπλίζοντο] Aristarch., ὀπλίζοντο libri 57 χρειοὶ] χρεῖη Porphyry. p. 116, 25 Schrad. 58 ὠίγγυντο] ῥοίγγυντο Wackernagelius 60 ἴκοντο] γρ. ἴκανον A 61 σὺν ῥ'] σὺν δ' D Etym. M. 704, 27 68 ἀμφιβεβήκει] ἀμφιβεβήκειν schol. Didymi (Aristarch.? cf. Ludwich. ad Did. E 412, I p. 380) 69 καὶ τότε δὴ] αὐτὸς δὲ Clem. Alex. Strom. V p. 727 73 sq.] ἀθετοῦνται Ariston.

VIII

ἔξεσθην, Τρώων δὲ πρὸς οὐρανὸν εὐρὴν ἄεσθεν.]

αὐτὸς δ' ἐξ Ἰδης μεγάλ' ἐκτυπε, δαιόμενον δὲ
ἦγε σέλας μετὰ λαὸν Ἀχαιῶν. οἳ δὲ ἰδόντες
θάμβησαν, καὶ πάντα ὑπὸ χλωρὸν δέος εἶλεν.

75

ἔνθ' οὔτ' Ἰδομενεὺς τλῆ μιμνήμεν οὔτ' Ἀγαμέμνων,
οὔτε δὴ Ἀίαντες μενέτην, θεράποντες Ἄρηος·
Νέστωρ οἷος ἔμιμνε Γερόνιος, οἶσος Ἀχαιῶν,

80

οὔτι ἐκὼν, ἀλλ' ἵππος εἰτρείετο, τὸν βάλεν ἰψὸς
δῖος Ἀλέξανδρος, Ἑλένης πόσις ἠνζόμοιο,
ἄροην καὶ κορυφῆν, ὅθι τε πρῶται τρίχες ἵππων
χορῶν ἐμπεφύασι, μάλιστα δὲ καιρίον ἐστίν.

ἀλήσας δ' ἀνέπαλτο, βέλος δ' εἰς ἐγκέφαλον δῦ,
σὺν δ' ἵπποις ἐτάραξε κυλινδόμενος περὶ χαλκῶ.

85

ἄφρ' ὁ γέρον ἵπποιο παρηγορίας ἀπέταμμεν
φασγάνῳ αἴσσων, τόφρ' Ἐκτορος ὠκέες ἵπποι
ἦλθον ἀν' ἰωχυὸν θρασὺν ἠγίοχον φορέοντες
Ἐκτορα. καὶ νῦν κεν ἔνθ' ὁ γέρον ἀπὸ θυμὸν ὄλλεσσαν,

90

εἰ μὴ ἄφ' ὄξυ νόησε βοῆν ἀγαθὸς Διομήδης·
σμερδαλέον δ' ἐβόησεν ἑποτρύνων Ὀδυσῆα·

διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῖ,
πῆ φεύγεις μετὰ νῶτα βαλὼν, κακὸς ὧς ἐν θυμῷ;
μὴ τίς τοι φεύγοντι μεταφρένῳ ἐν δόρῳ πῆξι.

95

ἀλλὰ μὲν, ἄφρα γέροντος ἀπώσομεν ἄγχιον ἄνδρα.

ὧς ἔφατ', οἳ δ' ἐσάκουσε πολὺτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
ἀλλὰ παρήξεν κοίλας ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν.

Τυδείδης δ' αὐτὸς περ ἐὼν προμάχοισιν ἐμίχθη,

σῆ δὲ πρόσθ' ἵππων Νηληιάδαο γέροντος,

100

καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

74 ἔξεσθην] ἐξεσθεν ἔν ἐνίοις Didym. 77 εἶλεν] ἦρει ἔν ἄλλῳ A (cf. H 479 P 67) 78 μιμνήμεν] Bekkerus, μίμνειν libri 79 οὔτε δὴ Ἀίαντες] A, οὐδὲ δὴ Ἀίαντες D, οὔτ' Αἰαντε δὴω C 81 εἰτρείετο] ἐδάμνατο ἔν τισι τῶν ἐπομημαίων schol. A 83 ὅθι] ἴνα Aristot. de anim. gen. V 5 p. 785 a 15 87 ἀπέταμμεν] ἀπέταμνε D πῆ] σοῖ Maxim. Tyr. XXI 10 Eust. 1664, 10

VIII

ὦ γέρον, ἦ μάλα δὴ σε νέοι τείρουσι μαχηταί,
 σὴ δὲ βίη λέλυται, χαλεπὸν δέ σε γῆρας ὀπάξει,
 ἠπεδανὸς δέ νύ τοι θεράπων, βραδέες δέ τοι ἵπποι.
 ἀλλ' ἄγ' ἐμῶν ὀχέων ἐπιβήσῃ, ὄφρα ἴδῃαι 105
 οἷοι Τρώιοι ἵπποι, ἐπιστάμενοι πεδίοιο
 ζοαιπνὰ μάλ' ἔνθα καὶ ἔνθα διωκόμεν ἠδὲ φέβεσθαι,
 οἷς ποτ' ἀπ' Αἰνείαν ἐλόμην, μῆστωρα φόβοιο.
 τοῦτω μὲν θεράποντε κομείτων, τῷδε δὲ νῶι
 Τρωσὶν ἔφ' ἵπποδάμοις ἰθύνομεν, ὄφρα καὶ Ἔκτωρ 110
 εἴσεται, εἰ καὶ ἐμὸν δόρυ μαίνεται ἐν παλάμῃσιν.
 ὣς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθῃσε Γεργίριος ἵπποτα Νέστωρ.
 Νεστορέας μὲν ἔπειθ' ἵππους θεράποντε κομείτην,
 ἴφθιμος Σθένελός τε καὶ Εὐρυμέδων ἀγαπήνωρ.
 τῷ δ' εἰς ἀμφοτέρω Διομήδεος ἄρματα βήτην· 115
 Νέστωρ δ' ἐν χεῖρεσσι λάβ' ἠρία σιγαλόεντα,
 μάστιξεν δ' ἵππους· τάχα δ' Ἔκτορος ἄγχι γένοιο.
 τοῦ δ' ἰθὺς μεμαῶτος ἀκόντισε Τυδέος υἱός.
 καὶ τοῦ μὲν ὃ ἀφάμερτεν, δ' δ' ἠριόχον θεράποντα,
 υἷὸν ὑπερθύμου Θηβαίου Ἥλιοπῆα, 120
 ἵππων ἠρί' ἔχοντα βάλεν σιγῆδος παρὰ μαζόν.
 ἦριπε δ' ἐξ ὀχέων, ὑπερώησαν δέ οἱ ἵπποι
 ὠκίποδες· τοῦ δ' αἶθι λύθη ψυχὴ τε μένος τε.
 Ἔκτορα δ' αἰνὸν ἔχος πύλασεν φρένας ἠριόχοιο.
 τὸν μὲν ἔπειτ' εἶασε καὶ ἀχνύμενός περ ἑταίρου 125
 κεῖσθαι, δ' δ' ἠριόχον μέθεπεν Θρασύν. οὐδ' ἄρ' ἔτι δὴν
 ἵππω δευέσθην σημάντορος· αἴψα γὰρ εἶδεν

103 ὀπάξει] Aristarch. libri, ἐπείγει Ixio (ἰκάνει 'ἐν ἄλλῳ' A, cf. Ludwich. I 284), ἰκάνει dett. 108] ἀθετεῖται Ariston. μῆστωρα] Plat. Lach. 191 B Eust. 702, 24, quod 'τινές' scripserunt teste Didymo; μῆστωρε Aristarch. libri melior. 109 κομείτων] Aristarch., κομείτων supra ser. ην A; κομείτην Zenod. teste schol. V (ad 113), DC (supra ser. ων) 111 εἰ] η superser. εἰ A; ἦ schol. BLV ad E 886 113 κομείτην] κομήτην dubitanter Christius (cf. ἀπειλήτην λ 313) 114 ἴφθιμος] AD, ἴφθιμοι cet., cf. Θ 109 Ψ 511 116 σιγαλόεντα] CD, φοινικίοεντα A schol. BL ad II 159, σιγαλόεντα 'ἐν ἄλλῳ' schol. A

VIII

Ἰφριτίδην Ἀρχεπτόλεμον θρασύν, ὃν ὄα τόθ' ἵππων
ὠκυπόδων ἐπέβησε, δίδου δέ οἱ ἡρία χερσίν.

ἔνθα γε λοιγὸς ἔην καὶ ἀμήχανα ἔργα γέροντο, 130

καὶ νῦν γε σήκασθεν κατὰ Ἴλιον ἡύτε ἄρνες,
εἰ μὴ ἄρ' ὄξυ νόησε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε.

βροντήσας δ' ἄρα δεινὸν ἀφῆκ' ἀργήτα κροανόν,
καὶ δὲ πρόσθ' ἵππων Διομήδεος ἦγε χαμᾶζε·

δεινὴ δὲ φλόξ ὄρωτο θεείου καιομένουιο, 135

τῷ δ' ἵππῳ δεισάντε καταπτίτην ἐπ' ὄχεσφιν.

Νέστορα δ' ἐκ χειρῶν φύγον ἡρία σιγαλόεντα·

δεισε δ' ὁ γ' ἐν Θυμῷ, Διομήδεα δὲ προσέειπεν·

Τυδεΐδη, ἄγε δὴ αὔτε φόβονδ' ἔχε μώνυχας ἵππους.

ἦ οὐ γινώσκεις ὁ τοι ἐκ Διὸς οὐχ ἔπειτ' ἀλκή; 140

τῆν μὲν γὰρ τούτῳ Κρονίδης Ζεὺς κῦδος δπάζει,

σήμερον· ἕστερον αὔτε καὶ ἡμῖν, αἴ κ' ἐθέλησιν,

δώσει· ἀνὴρ δὲ κεν οὐ τι Διὸς νόον εἰρούσσαιτο,

οὐδὲ μάλ' ὑφθιμος, ἐπεὶ ἦ πολὺν φέρετός ἐστιν.

τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα βοῆν ἀγαθὸς Διομήδης· 145

καὶ δὴ ταῦτά γε πάντα, γέρον, κατὰ μοῖραν ἔειπες·

ἀλλὰ τόδ' αἰνὸν ἄχος κραδίην καὶ θυμὸν ἰζάνει·

Ἐκτιω γὰρ ποτε φήσει ἐνὶ Τρώεσσ' ἀγορευόν·

Ἐτυδεΐδης ἐπ' ἐμεῖο φοβεύμενος ἴκετο νῆας·

ὣς ποτ' ἀπειλήσει· τότε μοι χάνοι εἴρεϊα χθῶν. 150

τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα Γερόμηος ἱππότα Νέστιω·

ὦ μοι, Τυδέος νιὲ δαΐφρονος, οἷον ἔειπες.

εἴ περ γὰρ σ' Ἐκτιω γε κακὸν καὶ ἀνάλκιδα φήσει,

ἀλλ' οὐ πείσονται Τρῶες καὶ Δαρδανίωνες

128 Ἀρχεπτόλεμον] Ἐρασιπτόλεμον Zenod. hoc loco (illud 312)

131] post hunc secundum schol. V ἔν τισι τῶν παλαιῶν duo versus legentur: Τρῶες ὑπ' Ἀργείων, ἔλιπον δὲ κεν Ἐκτιω δῖον | χαλκῷ δημόντια (δηωθέτια La Rochius), δάμασσε δὲ μιν Διομήδης 137 φύγον] Aristarch. C, φύγον supra ser. ε A, φύγεν alii D σιγαλόεντα] φοινικόεντα ἐν ἄλλῳ schol. A 139 δὴ αὔτε] Bekkerus, δ' αὔτε libri, τῶι Zenod. 140 ὁ τοι] ὅτε CD 148 γὰρ] δὴ Eust. 149 ὑπ'] δ' ὑπ' D 152 ἔειπες] ἔειπας C

VIII

καὶ Τρώων ἄλοχοι μεγάθυμων ἀσπιστάων, 155
τάων ἐν κοινήσι βάλες θαλεροῦς παραιοίτας.

ὣς ἄρα φωνήσας φύγαδε τράπε μώνυχας ἵππους
αἴτις ἂν ἰωχμόν· ἐπὶ δὲ Τρῶές τε καὶ Ἔκτωρ
ῥῆϊ θεσπεσίῃ βέλεα στονόεντα χέοντο.

τῷ δ' ἐπὶ μακρὸν ἔνσε μέγας κορυθαίολος Ἔκτωρ· 160

Τυδείδῃ, περὶ μὲν σε τίον Δαναοὶ ταχύπωλοι
ἔδρη τε κρέασίν τε ἰδὲ πλείοισι δέπασσιν·
νῦν δέ σ' ἀτιμήσουσι· γυναικὸς ἔρ' ἀπὶ τέτιξο.

ἔρρε, κακὴ γλήρη, ἔπει οὐ εἴξαστος ἐμεῖο
πύργων ἡμετέρων ἐπιβήσεται οὐδὲ γυναικάς 165
ἕξεις ἐν νήεσσι· πάρος τοι δαίμονα δώσω.

ὣς φάτο, Τυδείδης δὲ διάνδιχα μεριμήριξεν,
ἵππους τε στρέψαι καὶ ἐναντίβιον μαχέσασθαι.

τοῖς μὲν μεριμήριξε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,
τοῖς δ' ἔρ' ἀπ' Ἰδαίων ὀρέων κτύπε μητίετα Ζεὺς 170

σῆμα τιθεῖς Τρῶεσσι, μάχης ἑτεροαῖκα νίκην.

Ἔκτωρ δὲ Τρῶεσσιν ἐκέλευτο μακρὸν ἀύσας·

Τρῶες καὶ Λύκιοι καὶ Δάρδαροι ἀρχιμαχηταί,
ἄνδρες ἔσθε, φίλοι, μνήσασθε δὲ θούριδος ἀλκῆς·

γυγνώσκω δ' ὅτι μοι πρόφρων κατένευσε Κρονίων 175

νίκην καὶ μέγα κῆδος· ἀτὰρ Δαναοῖσί γε πῆμα·

νήπιοι, οἳ ἄρα δὴ τάδε τείχεα μηχανόωντο

ἄβλήχρ' οὐδενόσωρα· τὰ δ' οὐ μένος ἀμμὸν ἐρύξει·

ἵπποι δὲ ῥέα τάφρον ἵπερθροέονται ὀρνκτῆρ.

ἀλλ' ὅτε κεν δὴ νηυσὶν ἔπι γλαφυρῆσι γένομαι, 180

157 τράπε] Aristarch., τρέπε vel ἔτρεπε (CD) alii 162 ἔδρη] ἔδραι
Plat. Reip. V p. 468 E πλείοισι δέπασσιν] Nauckius, πλείοις δεπάεσσιν
codd. 163 ἀπὶ τέτιξο] Aristarch. D, ἀπ' ἐτίτιξο A, ἀντιτέτιξο C
164—166] damnarunt Aristoph. et Aristarch. 166 δαίμονα δώσω] πότμον
ἐφῆσω Zenod. 168 στρέψαι] τρέψαι D 168] post hunc quosdam ad-
didisse ἢ μήτε στρέψαι μήτ' ἀντίβιον μαχέσασθαι tradit Ariston. (cf. Fried-
laenderi adnot.) 170 ἀπ' γρ. ἐπ' A 177 οἳ] Aristarch. libri, οἳ' Dionys.
Sidon. 178 ἀβλήχρ'] ἀβληχρ' Heraclid. Miles. ἀμμὸν] cf. ad Z 414,
ἀμὸν AC Apoll. de pron. 142 A Apoll. lex. 2, 22, ἀμὸν alii gramm., D

VIII

μημοσύνη τις ἔπειτα πυρὸς δηρίοιο γενέσθω,
ὡς πυρὶ νῆας ἐνπρήσω, κτείνω δὲ καὶ αὐτοὺς
[Ἀργεῖους παρὰ νηυσὶν, ἀτυζομένους ἐπὶ καπνοῦ].

ὣς εἰπὼν ἵπποισιν ἐκέλευτο φώνησέν τε·
Ξάνθε τε καὶ σὺ, Πόδαργε, καὶ Αἶθων Λάμπε τε δῖε, 185

νῦν μοι τὴν κοιμίδην ἀποτίνετον, ἦν μάλα πολλὴν
Ἀνδρομάχη, θυγάτηρ μεγαλήτορος Ἡετίωνος,
ἑμῖν παρ' προτέροισι μελίφρονα πυρὸν ἔθηκεν
οἶνόν τ' ἐγχερέασασα πιεῖν, ὅτε θυμὸς ἐνώγει,
ἢ ἐμοί, ὃς πέρ οἱ θαλερὸς πόσις εὖχομαι εἶναι. 190

ἀλλ' ἐφομαρτεῖτον καὶ σπεύδετον, ὄφρα λάβωμεν
ἀσπίδα Νεστορέην, τῆς νῦν κλέος οὐρανὸν ἵκει,
πᾶσαν χουσεῖην ἔμεναι, κανόνας τε καὶ αὐτήν,
αὐτὰρ ἅπ' ὅμοιιν Διομήδεος ἵπποδάμοιο
δαιδάλεον θώρηκα, τὸν Ἡφαιστος κάμε τεύχων. 195

εἰ τούτῳ γε λάβοιμεν, ἐελποίμην κεν Ἀχαιοὺς
αἰτονηὶ νηῶν ἐπιβησέμεν ὠκείων.

ὣς ἔφατ' εὐχόμενος, νεμέσθησε δὲ πότνια Ἥρη,
σεῖσατο δ' εἰνὶ θυρῶν, ἐλέλιξε δὲ μακρὸν Ὀλυμπον,
καὶ ὅα Ποσειδάωνα, μέγαν θεόν, ἀντίον ἤϊδα· 200

ὦ πόποι, ἐννοσίγαι' εὐρυσθενές, οὐδέ νυ σοὶ περ
ὄλλυμένων Δαναῶν ὀλοφύρεται ἐν φρεσὶ θυμὸς.
οἱ δέ τοι εἰς Ἐλίχην τε καὶ Αἰγᾶς δῶρ' ἀνάγονσιν
πολλά τε καὶ χαρίεντα· σὺ δέ σφισι βούλειο νίκην.

εἴ περ γάρ κ' ἐθέλοιμεν, ὅσοι Δαναοῖσιν ἀρωγοί,
Τρωῶς ἀπώσασθαι καὶ ἐρυζέμεν εὐρύοπα Ζῆν, 205

183] om. codd. melior., habent dett. aliquot et Eust. ἐπὶ καπνοῦ] περὶ καπνῷ ἤγουρ ἐπὶ κάπνον Eust. 185] damnavit Aristarch. teste Ariston. (cf. Ariston. ad 191) 189] damnarunt Aristoph. et Aristarch. 189 ἀνώγοι] ἀνώγει C 190 ὃς περ] ὅστις C 191 ὄφρα] Aristarch. libri, αἱ κε alii 196 γε] Thierschius, κε libri 197 αἰτονηὶ] A, αἰτονηεὶ CD, utrumque schol. L Eust. 708, 2 206 Ζῆν] Hermannus, Ζῆ- | ν' (αὐτοῦ κτλ. v. 207) Aristarch. (v. Didym. ad Ω 333 Nican. ad h. l.) cf. schol. BL, Ζῆ|ν' (haec littera in capite v. sequentis posita est, in A praeterea a superscr.) ACD, sed cf. doricum accus. Ἰάρ Theocr. III 17 VII 39 et nominativum

- VIII αὐτοῦ κ' ἐνθ' ἀκάχοιτο καθήμενος οἶος ἐν Ἴδῃ.
 τὴν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη κρείων ἐνοσίχθων·
 Ἥρη ἀπτοεπές, ποῖον τὸν μῦθον ἔειπες;
 οὐκ ἂν ἐγὼ γ' ἐθέλοιμι Διὶ Κρονίῳσι μάχεσθαι 210
 ἡμέας τοὺς ἄλλους, ἐπεὶ ἦ πολὺ φέρετός ἐστιν.
 ὣς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον·
 τῶν δ' ὅσον ἐκ νηῶν ἀπὸ πύργου τάφρος ἔεργεν,
 πληθὺν ὁμῶς ἵππων τε καὶ ἀνδρῶν ἀσπιστῶν
 εἰλομένων· εἶλει δὲ θεῶν ἀτάλαντος Ἄρηι 215
 Ἔκτωρ Πριαμίδης, ὅτε οἱ Ζεὺς κῆδος ἔδωκεν.
 καὶ νῦν κ' ἐνέπρησεν πρὸς κηλέω νῆας εἰσας,
 εἰ μὴ ἐπὶ φρεσὶ θεῶν Ἀγαμέμνονι πότνια Ἥρη
 αὐτῷ ποιπνύσαντι θεῶς ὀτρῦναι Ἀχαιοὺς.
 βῆ δ' ἰέναι παρὰ τε κλισίας καὶ νῆας Ἀχαιῶν, 220
 πορφύρεον μέγα φᾶρος ἔχων ἐν χειρὶ παχείῃ,
 σιτῆ δ' ἐπ' Ὀδυσσεῆος μεγακῆτεϊ νηὶ μελαίνῃ,
 ἣ ὅ ἐν μεσσήτῳ ἔσχε γεγωνέμεν ἀμφοτέρωσε·
 [ἦ μὲν ἐπ' Αἴαντος κλισίας Τελαμωνιάδαο
 ἴδ' ἐπ' Ἀχιλλῆος, τοῖ ὅ ἔσχατα νῆας εἰσας 225
 εἶρυσαν, ἠγορέῃ πίσυνοι καὶ κάρτεϊ χειρῶν.]
 ἦρσεν δὲ διαπρύσιον Δαναοῖσι γεγωνῶς·
 αἰδῶς, Ἀργεῖοι, κάκ' ἐλέγχεα, εἶδος ἀγητοῖ·
 πῆ ἔβαν εὐχολαί, ὅτε δὴ φάμεν εἶναι ἕριστοι,
 ἔς, ὅπῳτ' ἐν Λίμνῳ, νενεαυχέες ἠγοράσθε, 230

Zῆς, quo usum esse Pherecydem testis est Herodian. II 911, 8 L. 207
 ἐνθ' ἀκάχοιτο καθήμενος] ἐνθα κάθοιτ' ἀκαχήμενος Zenod. 209 Ἥρη
 ἀπτοεπές] Aristarch. libri, ἀπτοεπές alii Etym. M. 133, 43; magnopere placet,
 quod Wackernagelius coniecit (Bezzenb. Beitr. III 283) Ἥρη ἀπτοεπές
 ('non dicenda dicens') 211 πολὺ φέρετος] πολυφέριτος D 213 ἀπὸ]
 Aristarch. libri, καὶ Zenod., cf. quae scite exposuit de schol. Didymi Lud-
 wichi I 287 coll. schol. V ἀπὸ πύργου τάφρος] ἀπὸ τάφρου πύργος ἐν
 τισὶ teste Ariston. ἔεργεν] sic et ἔρυκε Aristarch. διχῶς 214 πληθύν]
 πλησθεν C 217 κ' ἐνέπρησεν] C, κεν ἐπρησε(ν) AD 224-226] om. libri
 mel., habet Eust. 228 ἐλέγχεα] cf. ad E 787 εἶδος ἀγητοῖ] cf. ad E 787
 230 ἠγοράσθε] εὐχετάσθε ἐν ἄλλῳ A

- VIII ἔσθοντες κρέα πολλὰ βοῶν δοθοσοικράων,
 πίνοντες χοιτῆρας ἐπιστεφάας οἴνοιο,
 Τρώων ἄνθ' ἑκατόν τε διηχοσίων τε ἕκαστος
 στήσεσθ' ἐν πολέμῳ· νῦν δ' οὐδ' ἐνός ἄξιόι εἶμεν
 [Ἐπιτοσος, ὃς τάχα νῆας ἐνιπρόσσει πρὸς κηλέῳ]. 235
 Ζεῦ πάτερ, ἧ ῥά τιν' ἴδῃ ὑπερομενέων βασιλῆων
 τῆδ' ἀάτη ἄσασ; καὶ μιν μέγα κῆδος ἀπηύρας;
 οὐ μὲν δὴ ποτέ φημι τεὸν περικαλλέα βομόν
 νῆϊ πολυκλήιδι παρελθέμεν ἐνθάδε ἔρρων·
 ἀλλ' ἐπὶ πᾶσι βοῶν δημόν καὶ μηροῖ' ἔκχε, 240
 ἴεμενος Τροίην ἐντείχεον ἐξαλαπάξαι.
 ἀλλά, Ζεῦ, τόδε πέρ μοι ἐπιζογγήρον ἐέλωρ·
 αὐτοῖς δὴ περ ἔασον ἐπεκρυγέειν καὶ ἀλίξαι,
 μηδ' οὐτω Τρώεσσιν ἔα δάμνασθαι Ἀχαιοῖς.
 ὣς φάτο, τὸν δὲ πατὴρ ὀλοφύρατο δάκρυ χέοντα, 245
 νεῦσε δέ οἱ λαὸν σόον ἔμμεναι οὐδ' ἀπολέσθαι.
 αὐτίκα δ' αἰετὸν ἦχε, τελειότατον πετεινῶν,
 νεβρόν ἔχοντ' ἠτύχεσσι, τέκος ἐλάφοιο ταχείης·
 παρὸς δὲ Διὸς βομῶ περικαλλέει κάρβαλε νεβρόν,
 ἔνθα πανομφαίῳ Ζητὶ ῥέξασσον Ἀχαιοί. 250
 οἱ δ' ὡς οὖν εἶδονθ' ὃ τ' ἄρ' ἐξ Διὸς ἦλυθεν ἕρως,
 μᾶλλον ἐπὶ Τρώεσσι θόρον, μνήσαντο δὲ χέροισι.
 ἔνθ' οὐ τις πρότερος Δαναῶν, πόλλων περ ἔόντων,
 εἴξαστο Τυδείδω παρὸς σχέμεν ὠκείας ἵππους
 τάφρον τ' ἐξελάσαι καὶ ἐναντίβιον μαχέσασθαι, 255

231] damnavit Aristarch. teste Ariston. (cf. hunc ad Y 84, Athen. II 39 D Eust. 1198, 13) 233 ἄνθ'] Demetr. ὁ χοιτῆσις teste Herodiano, A, ἄνθ' (i. e. ἀντι) Aristarch. CD 234 δ'] om. A 235] damnarunt Aristoph. et Aristarch.; minori futurum esse offensionem, si scriberetur Ἐπιτοσος, ᾧ δὴ κῆδος Ὀλύμπιος ἀντὸς ἀπάξει suspicatus est Aristarchus 237 ἀάτη] Nauckius, ἀτη codd. ἄσασ;] D (ἀ supra scr. m. rec.), ἄσας vel ἄσα; cet. 240 ἔκχε] ἔκκειον Ambr., ἔκχον supra scr. e A 241 ἐντείχων] ἐντοιχέα Nauckius 244] om. Ambr. 245 ὀλοφύρατο] ὀλοφύρατο supra scr. e A, ὀλοφύρατο C 246 ἀπολέσθαι] libri, ἀπολιῖσθαι Aristarch. 249 κάρβαλε] θήκετο ἴν ἄλλω A

VIII

ἀλλὰ πολὺ πρῶτος Τρώων ἔλεν ἄνδρα κορυστῆν,
 Φοαδμονίδην Ἀγέλαον. ὃ μὲν φύγαδ' ἔτραπεν ἵππους·
 τῷ δὲ μεταστρεφθέντι μεταφρένῳ ἐν δόρῳ πῆξεν
 ὄμων μεσσηγῆς, διὰ δὲ στήθεσφιν ἔλασπεν.
 ἦριπε δ' ἐξ ὀχέων, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ. 260

τὸν δὲ μετ' Ἀτρεΐδαι, Ἀγαμέμνων καὶ Μενέλαος,
 τοῖσι δ' ἐπ' Αἴαντες θοῦριν ἐπιειμένοι ἀλκῆν,
 τοῖσι δ' ἐπ' Ἰδομενεὺς καὶ ὀπῶν Ἰδομενεῆς,
 Μηριόνης, ἀτάλαντος Ἐνναλίῳ ἀνδρεϊφόντῃ,
 τοῖσι δ' ἐπ' Εὐρύπυλος, Ἐναιμόνος ἀγλαὸς υἱός· 265
 Τεῦκρος δ' εἵνατος ἦλθε, παλίντονα τόσσα τιταίνων,
 στῆ δ' ἄρ' ἐπ' Αἴαντος σάκει Τελαμωνιάδαο.

ἐνθ' Αἴας μὲν ἵπεξέφερεν σάκος· αὐτὰρ ὃ γ' ἦρως
 παπτήνας, ἐπαὶ ἔρ τιν' διστεύσας ἐν ὀμίλῳ
 βεβλήκοι, ὃ μὲν αἶθι πεσὼν ἀπὸ θυμὸν ὕλεσπεν, 270
 αὐτὰρ ὃ αὐτίς ἰὼν, πάς ὄς ἰπὸ μητέρα, δύσκειν
 εἰς Αἴανθ'· ὃ δὲ μιν σάκει κούπτιασθε φαινήφ.

ἐνθα τίνα πρῶτον Τρώων ἔλε Τεῦκρος ἀνύμων;
 Ὅρσίλοχον μὲν πρῶτα καὶ Ὅρμενον ἦδ' Ὅφελέστην
 Δαίτορά τε Χρομίον τε καὶ ἀντίθεον Λιχοφόντην 275
 καὶ Πολυαιμονίδην Ἀμοπάονα καὶ Μελάμππον.

[πάντας ἐπασσιτέροισ πέλασεν χθοῖ πολυβοτείρη.]

τὸν δὲ ἰδὼν γήθησε ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
 τόξον ἔπο κορυπεροῦ Τρώων δλέζοντα φάλαγγας·
 στῆ δὲ παρ' αὐτὸν ἰὼν καὶ μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν· 280
 Τεῦκρε, φίλῃ κεφαλῇ, Τελαμώνιε, κοίρανε λαῶν,
 βάλλ' οὕτως, αἶ κέν τι φῶως Δαναοῖσι γένηαι
 πατρί τε σῷ Τελαμῶνι, ὃ σ' ἔτραφε τυτθὸν ἐόντα

257 ἔτραπεν] ε supra scr. habet A 260 ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ]
 ὑπερώησαν δὲ οἱ ἵπποι ἐν ἄλλῳ A 266 εἵνατος] ἔννατος Nauckius 267
 δ' ἄρ' ἐπ'] δὲ παρ' in textu, γρ. δ' ἄρ' ἐπ' A 270 βεβλήκοι] Aristarch. C,
 βεβλήκει AD 274 Ὅρμενον] Ὅρμενον A, Ὅρμενον C 276 Ἀμοπάονα]
 Ἀμοπάονα C, ἄμ' ὀπάονα quidam teste Herod. cf. Eust. 712, 54 277] om.
 libri melior. 283 δ σ'] AC, δς D

VIII

καί σε νόθον περ ἔόντα νομίσσετο ᾧ ἐνὶ οἴκῳ·
τὸν καὶ τηλόθ' ἔόντα ἐνκλείης ἐπίβησον.

285

σοὶ δ' ἐγὼ ἐξερέω, ὡς καὶ τετελεσμένον ἔσται·
αἶ' κέν μοι δῶη Ζεὺς τ' αἰγίοχος καὶ Ἀθήνη
Ἴλιον ἐξαλαπάξει ἐνκείμενον πτολίεθρον,
πρώτῳ τοι μετ' ἐμὲ πρεσβύριον ἐν χειρὶ θήσω,
ἢ τρίποδ' ἢ ἐ δύνω ἵππους αἰτοῖσιν ὄχεσφιν
ἢ ἐ γυναῖχ', ἢ κέν τοι θυὸν λέχος εἰσακαβαίνοι.

290

τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσεφώνεε Τεῦχος ἀμύμων·
Ἄτρεΐδη κίχιδιστε, τί με σπεύδοντα καὶ αἰτὸν
δοτρύνεις; οὐ μὲν τοι, ὄση δύναιμις γε πάρεστιν,
παύομαι, ἀλλ' ἐξ οὗ προτὶ Ἴλιον ὠσάμεθ' αἰτούς,
ἐκ τοῦ δὴ τόξοισι δεδεγμένους ἄνδρας ἐνείρω.
ὀκτώ δὴ προέηκα ταναγλώχινας διστοῖς,
πάντες δ' ἐν χροῦ πῆχθεν ἀρηιθῶν αἴχων·
τοῦτον δ' οὐ δύναμαι βαλέειν κίνα λυσσητήρα.

295

ἢ ὅα, καὶ ἕλλον διστὸν ἀπὸ νευροῖσιν ἵαλλον

300

Ἐκτορος ἀντικρού, βαλέειν δέ ἐ ἴετο θυμός.
καὶ τοῦ μὲν ὃ ἀφάμαρθ', δ' δ' ἀμύμονα Γοργυθίωνα,
υἷὸν ἐὼν Προάμοιο, κατὰ στήθος βάλεν ἰῶ·
τὸν δ' ἐξ Αἰσάμηθεν ὀπυιομένη τέλε μήτηρ,
καλὴ Καστιάριερα, δέμας εἰκνία θεῆσιν.

305

μήγων δ' ὡς ἐτέρωσε κάρη βάλεν, ἢ τ' ἐνὶ κήπῳ,
καρπῷ βροῖθουμένη νότῆσί τε εἰσρηῆσιν·
ὡς ἐτέρωσ' ἤμυσε κάρη πύληχι βαρυνθέν.

Τεῦχος δ' ἕλλον διστὸν ἀπὸ νευροῖσιν ἵαλλον

284] om. Zenod., damnarunt Aristoph. et Aristarch. 287 μοι] ἐμοὶ
Nauckius 289 θήσω] θείω D 290 ἵππους] ἵπῳ Zenod. et Aristoph.
294 τοι] μοι A 295 παύομαι] παύομαι ἢ παύσομαι Eust. 713, 54 296
δεδεγμένους] Aristarch., δεδεγμένος Herod. 299 λυσσητήρα] λ. ἢ λωσσητήρα
Eust. 714, 7 304 Αἰσάμηθεν] libri, Αἰσάμηθεν Zenod. Aristoph. Aristarch.

305 Καστιάριερα - θεῆσιν] Κασσιόπειρα θεοῖς δέμας εἰκνία Athen. XIII
p. 632 F (e veteri scriptura retentum ΕΟΙΚΥΛΙΑ idem esse atque ἱακνία
contendit Heydenreichius Curt. Stud. X 153 sq., cf. Σ 418)

- VIII Ἐκτορος ἀντιζού, λαλέειν δέ ἐ ἴετο θυμός. 310
 ἀλλ' ὃ γε καὶ τόθ' ἄμαρτε· παρέσφηλεν γὰρ Ἀπόλλων·
 ἀλλ' Ἀρχεπτόλεμον, θρασὺν Ἐκτορος ἡμιοχῆα,
 ἴεμενον πόλεμόνδε βάλεν στήθος παρὰ μαζόν·
 ἦριπε δ' ἐξ ὀχέων, ἐπερώησαν δέ οἱ ἵπποι
 ὠκύποδες· τοῦ δ' αἶθι λύθη ψυχὴ τε μένος τε. 315
 Ἐκτορα δ' αἰνὸν ἄχος πύκασεν φρένας ἡμιοχόιο.
 τὸν μὲν ἔπειτ' εἶασε καὶ ἀγνύμενός περ ἑταῖρον,
 Κεβριόνην δ' ἐκέλευσεν ἀδελφεὸν ἐγγυς ἔοντα
 ἵππων ἡγί' ἐλεῖν· ὃ δ' ἄρ' οὐκ ἀπίθησεν ἀκούσας.
 αὐτὸς δ' ἐκ δίφροιο χαμαὶ θόρε παμφανόωντος 320
 σμερδαλέα ἰάχων· ὃ δὲ χειμάδιον λάβε χειρὶ,
 βῆ δ' ἰθὺς Τεύκρου, βαλέειν δέ ἐ θυμὸς ἀνώγει.
 ἦ τοι ὃ μὲν φαρέτρης ἐξείλετο πιζρόν οἰστόν,
 θῆκε δ' ἐπὶ νευρῇ· τὸν δ' αὖ κορυθαίολος Ἐκτωρ
 ἀερούοντα παρ' ὄμων, ὄθι κλήϊς ἀποέργει 325
 ἀχένα τε στήθος τε, μάλιστα δὲ καιριὸν ἔστιν,
 τῇ ῥ' ἐπὶ οἷ μεμαῶτα βάλεν λίθῳ ὀκροῦντι,
 ῥῆξε δέ οἱ νευρῆν· ῥάκησε δὲ χεῖρ ἐπὶ καρπῷ.
 στῆ δὲ γνῆξ ἐριπὼν, τόξον δέ οἱ ἔκπεσε χειρός.
 Αἴας δ' οὐκ ἀμέλησε κασιγνήτοιο πεσόντος, 330
 ἀλλὰ θέων περίβη καὶ οἱ σάκος ἀμφεκάλυψεν.
 τὸν μὲν ἔπειθ' ἐποδύντε δῶο ἐρήϊρες ἑταῖροι,
 Μημιστεύς, Ἐχίοιο πάς, καὶ δῖος Ἀλάστωρ,
 νῆας ἐπι γλαφυρὰς φερέτην βαρέα στενάχοντα.
 ἄψ δ' αὖτις Τρώεσσιν Ὀλύμπιος ἐν μένος ὤρσεν· 335
 οἷ δ' ἰθὺς τάφροιο βαθείης ὄσαν Ἀχαιοὺς·
 Ἐκτωρ δ' ἐν πρώτοισι κίεν σθένει βλεμεαίνων.

311 καὶ τόθ'] sic et τοῦ μὲν Aristarch. διχῶς 313 ἴεμενον] νισσό-
 μενον D 318 ἐκέλευσεν] ἐκάλεσ[σ]εν schol. V ad A 541 322 Τεύκρου]
 Τεύκροιο D ἀνώγει] ἀνώγεν D, ἀνωγεν Eust. 325 ἀερούοντα] αὖ ἐρούοντα
 CD ἀποέργει] χωρὶς τοῦ ἰ schol. LV; alii fortasse ἀπειράγει 328 χεῖρ]
 Ptolem. Ascal. libri, χεῖρ' alii (schol. AV) 330 οὐκ ἀμέλησε] ἐρήϊγησε (O 436)
 Macrob. Sat. V 3, 9 337 δ' ἐν] δὲ Aristarch.

VIII ὡς δ' ὅτε τις τε κύνων σὺν ἀγρίου ἢ λέοντος
 ἔπιπται κατόπισθε, ποσὶν ταχέεσσι διώκων,
 ἰσχία τε γλοτοῦς τε, ἐλισσόμενον τε δοκεῖν, 340
 ὡς Ἐκτωρ ὤπαζε κέρη κομόωντας Ἀχαιοὺς
 αἰὲν ἀποκτείνων τὸν δπίστατον· οἳ δὲ φέροντο.
 αὐτὰρ ἐπεὶ διὰ τε σκόλοπας καὶ τάφρον ἔβησαν
 φεύγοντες, πολλοὶ δὲ δάμην Τρώων ἔπὸ χερσίν,
 οἳ μὲν δὴ περὰ νηυσὶν ἐρητύνοντο μένοντες, 345
 ἀλλήλοισί τε κεκλόμενοι καὶ πᾶσι θεοῖσιν
 χεῖρας ἀνίσχοντες μεγάλ' εἰχετόωντο ἕκαστος·
 Ἐκτωρ δ' ἀμφιπεριστρώφα καλλίτριχας ἵππους
 Γοργοῦς ὄμματ' ἔχων ἢ βροτολοιοῦ Ἄστρος.
 τοὺς δὲ ἰδοῦσ' ἔλέγσε θεὰ λευκώλενος Ἥρη, 350
 αἴψα δ' Ἀθηναίην ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 ὦ πόποι, αἰγμόχοιο Λιδος τέκος, οὐκέτι νῦν
 ὀλλυμένων Λευκῶν κεκαδησόμεθ' ἑστατίον περ;
 οἳ κεν δὴ κακὸν οἶτον ἀναπλήσαντες ὄλωνται 355
 ἀνδρὸς ἐνὸς διπῆ· ὃ δὲ μαινεται οὐκέτ' ἀνεκτῶς
 Ἐκτωρ Πριαμίδης, καὶ δὴ κακὰ πολλὰ ἔοργεν.
 τὴν δ' αἶτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 καὶ λίην οὔτως γε μένος θυμόν τ' ὀλέσειεν
 χερσὶν ἔπ' Ἀργείων φθίμενος ἐν πατρίδι γαίῃ·
 ἀλλὰ πατὴρ οὐμὸς φρεσὶ μαινεται οὐκ ἀγαθῆσιν, 360
 σχέτλιος, αἰὲν ἔλιτρος, ἐμῶν μετέων ἀπερωεῖς·
 οὐδέ τι τῶν μέμνηται, ὃ οἳ μᾶλα πολλὰς εὖ νῖον
 τειρόμενον σώεσxon ἔπ' Ἐλευσίδης ἀέθλων.
 ἦ τοι ὃ μὲν κλαίεσσε πρὸς οὐρανόν, αὐτὰρ ἐμὲ Ζεὺς

339 διώκων] A, πεποιθώς CD γρ. A 340 ἐλισσόμενον] Aristarch. libri, ἐλισσόμενος alii δοκεῖν] Nauckius, δοκεῖν libri 347 ἀνίσχοντες] ἀνασχόντες schol. Aesch. Sept. 171, ἀνασχόμενοι Suid. s. v. μασχάλην 349 Γοργοῦς] Aristarch. libri, Γοργόνος Zenod., Γοργός Nauckius ὄμματ'] Zenod. αἰ πλείους τῶν δηλωθῶν] libri, οἶματ' Aristarch. ἢ] Zenod., ἢ δὲ libri melior. 353 Λευκῶν] γρ. Ἀργείων A 363 σώεσxon] σώσεσxon Nauckius

VIII

τῷ ἐπαλεξήσουσαν ἀπ' οὐρανόθεν προΐαλλεν. 365
 εἰ γὰρ ἐγὼ τάδε ἤδε' ἐνὶ φρεσὶ πενκαλίμησιν,
 εὔτε μιν εἰς Ἄϊδαο πύλαρταο προέπεμψεν
 ἐξ Ἑρέβους ἄξοντα κίνα στιγεροῦ Ἄϊδαο,
 οὐκ ἂν ὑπεξέφυγεν Στυγὸς ὕδατος αἰπὰ ῥέεθρα.
 νῦν δ' ἐμὲ μὲν στυγείη, Θέτιδος δ' ἐξήρυσσε βουλὰς, 370
 ἢ οἱ γούνατ' ἔλυσσε καὶ ἔλλαβε χειρὶ γενείου,
 λισσομένη τιμῆσαι Ἀχιλλῆα πολίπορθον.
 ἔσται μὰν δι' ἂν αἴτε φίλην γλαυκώπιδα εἴτη.
 ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν ῥῶιν ἐπέντυε μώνυχας ἵππους,
 ὄφρ' ἂν ἐγὼ καταδῦσα Διὸς δόμον αἰγιόχοιο 375
 τεύχεσιν ἐς πόλεμον θωρήξομαι, ὄφρα ἴδωμαι,
 εἰ ῥῶι Πριάμοιο πάϊς, κορυθαίολος Ἔκτωρ,
 γηθήσει προφανέντε ἀνὰ πτολέμοιο γεφύρας,
 ἢ τις καὶ Τρώων κορέει κίνας ἢ δ' οἰωνοὺς
 δημῶ καὶ σάορζεσσι, πεσὼν ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν. 380
 ὣς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθησε θεὰ λευκώλενος Ἥρη.
 ἦ μὲν ἐποιομένη χρυσάμπυκας ἔντυεν ἵππους
 Ἥρη, πρόσβα θεά, θυγάτηρ μέγαλοιο Κρόνοιο·
 αἰτάρ Ἀθηγαίη, ζούρη Διὸς αἰγιόχοιο,
 πέπλον μὲν κατέχειεν ἑατὸν πατρὸς ἐπ' οὔδει, 385
 ποικίλον, ὃν δ' αὐτῇ ποιήσατο καὶ κάμει χερσίν,
 ἦ δὲ χιτῶν' ἐνδῦσα Διὸς τεφεληγερέταο
 τεύχεσιν ἐς πόλεμον θωρήσσετο δακρυόεντα.
 ἐς δ' ὄχρα γλόγχα ποσὶ βήσειτο, λάξτετο δ' ἔγχος
 βριθὸν μέγα στιβαρόν, τῷ δάμνησιν στίχας ἀνδρῶν 390

367 προέπεμψεν] Nauckius, προύπεμψεν libri 371 sq.] omisit Zenod.,
 damnavit Aristarch. 373 δι' ἂν] διτε μ' Leeuwenius 376 ἴδωμαι] γρ.
 ἴδωμεν A 377 ῥῶι] ῥῶιν Zenod. D 378 προφανέντε] Aristarch. A,
 προφανείσας correpta ultima Zenod. CDm², προφανείσα alii ut Ptolem. Ascal.
 (cf. Cram. Epim. 373) Dm¹, γρ. προφανείσα A ἀνὰ πτολέμοιο γεφύρας]
 ἴδων ἐς δοῦπον ἀκόντων Zenod. 383] om. D 385-387] omisit Zenod.,
 damnarunt Aristoph. et Aristarch.; cf. quae adnotavit Ludwichius I 293
 385] cf. ad E 734 389 λάξτετο] λάξτετο Ptolem. Oroandae 390 sq.] ἀθε-
 τοῦνται Ariston. 390 δάμνησιν] Dionys. Sidon. C, δάμνησι Aristarch. AD

VIII

ἰρώων, τοῖσιν τε· ζοτέσσειται ὀβριμοπάτορ.

Ἦρη δὲ μάστιγι θοῶς ἐπειαίειτ' ἔρ' ἵππους·
αὐτόμαται δὲ πύλαι μίζον οὐρανοῦ, ἔς ἔχον Ἦραι,
τῆς ἐπιτέτραπται μέγας οὐρανός Οὐλύμπός τε
ἤμὲν ἀνακλῖναι πυκινὸν κέφος ἴδ' ἐπιθεῖναι.
τῇ ἴα δι' αὐτῶν κεντρογχεύας ἔχον ἵππους.

395

Ζεὺς δὲ πατὴρ Ἰδηθεν ἐπεὶ ἴδε, χῶσατ' ἔρ' αἰνώς,

Ἴριον δ' ὠτρυνεν χουσόπτειρον ἀγγελέουσαν·
βάσξ' ἴθι, Ἴρι ταχεῖα, πάλιν τρέπε μηδ' ἔα ἄντην
ἔρχεσθ'· οὐ γὰρ καλὰ σινοισόμεθα πτόλεμόνδε.

400

ᾧδε γὰρ ἐξερέω, τὸ δὲ καὶ τετελεσμένον ἔσται·
γνώσω μὲν σφῶιν ἐφ' ἔρμασιν ὠκέας ἵππους,
αὐτὰς δ' ἐκ δίφρου βαλέω κατὰ θ' ἔρματα ἄξω·
οὐδέ κεν ἐς δεκάτους περιτελλομένους ἐνιαυτοῦς
ἔλξε' ἀπαλθήσεσθον, ἔ κεν μάροπτησι κεραινός·

405

ἄφρ' εἰδῆ γλαυκῶπις, ὅτ' ἔν ᾧ πατρὶ μάχηται.
Ἦρη δ' οὔ τι τόσον νημεσίζομαι οὐδὲ χολοῦμαι·
αἰεὶ γὰρ μοι ἔωθεν ἐνηκλῶν, ὅτι κε εἶπω.

ὣς ἔφατ', ὦρτο δὲ Ἴρις ἀλλόποτος ἀγγελέουσα,
βῆ δ' ἐξ Ἰδαίων ὀρέων ἐς μακρόν Ὀλύμπου.

410

πρώτησιν δὲ πύλῃσι πολυπέχου Οὐλύμπιοιο
ἀντομένη κατέρυζε, Διὸς δὲ σφ' ἔνεπε μῦθον·
πῆ μέματον; τί σφῶιν ἐνὶ φρεσὶ μαίνεται ἦτορ;
οὐκ ἔαα Κρονίδης ἐπαμνέμεν Ἀργεΐοισιν.

ᾧδε γὰρ ἰπείλιψε Κρόνου πάϊς, ἧ τέλει περ,
γνώσειν μὲν σφῶιν ἐφ' ἔρμασιν ὠκέας ἵππους,
αὐτὰς δ' ἐκ δίφρου βαλέειν κατὰ θ' ἔρματα ἄξαι·
οὐδέ κεν ἐς δεκάτους περιτελλομένους ἐνιαυτοῦς

415

394 ἐπιτέτραπται] ἐπιτετραφέσται Bergkiius e Matrone ap. Athen. III
p. 134 F 401 τὸ δὲ καὶ] ὡς καὶ A (γρ. τὸ δὲ καὶ) 405 ἀπαλθήσεσθον]
ἀπαλθήσονται altera edit. Aristarchi 406 ἄφρ' εἰδῆ] ἄφρα ἰδη Tryph. Rhet.
VIII 757, 4, ἄφρα εἰδέη Cobetus 408 κε εἶπω] κεν εἶπω Aristarch., κοῖσω libri
410] om. A in textu, C m¹ δ' ἐξ] Aristarch. teste Ariston. ad A 196, δὲ καὶ
libri melior. ἐς] ἐπὶ schol. Ariston. ad A 196 415 ἧ] Aristarch., εἰ codd.

- VIII ἔλκε' ἐπαλθῆσεσθον, ἅ κεν μάρπησι κεραινόε,
 ὄφρ' εἰδῆς, γλανκῶπι, δι' ἂν σῶ πατρὶ μάχηαι. 420
 Ἦρη δ' οὐ' τι τόσον νευεσίζεται οὐδὲ χολοῦται·
 αἰεὶ γὰρ οἱ ἔωθεν ἐνικλᾶν, ὅτι κε εἶπη.
 ἀλλὰ σύ γ', αἰνοτάτη, κύνον ἀδεές, εἰ ἑτερόν γε
 τολμήσεις Διὸς ἄντα πελώριον ἔργος ἀεῖραι.
 Ἴ μὲν ἔρ' ὧς εἰποῖσ' ἀπέβη πόδας ὠκέα Ἴρις, 425
 αἰτάρ' Ἀθηναίην Ἦρη πρὸς μῦθον ἔειπεν·
 ὦ πόποι, αἰγμόχοιο Διὸς τέκος, οὐκέτ' ἐγὼ γε
 νῶι ἔῷ Διὸς ἄντα βροτῶν ἕνεκα πτολεμιζέειν.
 τῶν ἄλλος μὲν ἀποφθίσθω, ἄλλος δὲ βιώτω,
 ὅς κε τύχη· κεῖνος δὲ τὰ εἰ φρονέων ἐνὶ θυμῷ 430
 Τρῶσιν τε καὶ Δαναοῖσι δικαζέτω, ὧς ἐπιεικές.
 ὧς ἄρα φωνήσασα πάλιν τρέπε μώνυχας ἵππους.
 τῆσιν δ' Ὄραι μὲν λῦσαν καλλιτριχας ἵππους·
 καὶ τοὺς μὲν κατέδησαν ἐπ' ἀμβροσίησι κάρησιν,
 ἄρματα δ' ἔκλιναν πρὸς ἐνώπια παμφανόωντα· 435
 αἰτὰ δὲ χρυσεῖσιν ἐπὶ κλισμοῖσι καθίζον
 μίγδ' ἄλλοισι θεοῖσι, φίλον τετιμημέναι ἦτορ.
 Ζεὺς δὲ πατὴρ Ἴδηθεν εὐτροχον ἄρμα καὶ ἵππους
 Οὐλύμπόνδε δίωκε, θεῶν δ' ἐξίκετο θώκους.
 τῷ δὲ καὶ ἵππους μὲν λῦσεν κλυτὸς ἐννοσίγαιος, 440
 ἄρματα δ' ἄμ βωμοῖσι τίθει κατὰ λίτα πετύσσας·
 αὐτὸς δὲ χρυσεῖον ἐπὶ θρόνον εὐρύοπα Ζεὺς
 ἔξετο, τῷ δ' ὑπὸ ποσσὶ μέγας πελεμιζετ' Ὀλύμπος.
 αἰ' δ' οἴαι Διὸς ἀμφὶς Ἀθηναίη τε καὶ Ἦρη

420-424] ἀθετοῦνται Ariston. 420 ὄφρ' εἰδῆς] cf. ad 406 γλαν-
 κῶπι] γλανκῶπις dett. pars, suavit Cobetus 422 κε εἶπη] cf. ad 408, νοήση
 AD (νοήσει C) 423 σύ] Aristarch. libri, σοί alii ἀδεές] Aristarch.,
 ἀδδεές Nicias libri mel. 428 νῶι] Aristarch. A, νῶιν alii C, νῶ D
 429 ἀποφθίσθω] ἀποφθείσθω A Eust. 432 τρέπε] τράπε C 435 ἐκλιναν]
 ἐγκλιναν Tryph. Rhet. VIII p. 755, 7 436 καθίζον] κάθιζον codd. melior.
 439 ἐξίκετο θώκους] ἔκατε θωόκους Nauckius 441 ἀμ βωμοῖσι] Ari-
 starch., ἀμ βῶμοῖσι Chrysippus libri, ἀμ βῶνεσσι Diogen.

- VIII ἦσθην, οὐδέ τί μιν προσεφώνεον οὐδ' ἔρέοντο· 445
 αἰτὰρ δ' ἔγνω ἦσιν ἐνὶ φρεσὶ φώνησέν τε·
 τίφθ' οὕτω τετήσθον, Ἀθηναίη τε καὶ Ἥρη;
 οὐ μὲν θην κάμετόν γε μάχη ἐν κυδισαίῳ
 ὀλλῦσαι Τρωῶας, τοῖσιν λότον αἰνὸν ἔθεσθε.
 πάντως, οἷον ἐμόν γε μένος καὶ χεῖρες ἄαπτοι, 450
 οὐκ ἂν με τρέψειαν ὅσοι θεοὶ εἰς ἔν' Ὀλύμπῳ.
 σφῶιν δὲ πρὶν περ τρόμος ἔλλαβε φαίδιμα γυῖα,
 πρὶν πόλεμόν τε ἰδεῖν πολέμοιό τε μέρορα ἔργα.
 ὧδε γὰρ ἐξερέω, τὸ δὲ κεν τετελεσμένον ἦεν·
 οὐκ ἂν ἐφ' ἑμετέρων ὀλέων, πληγέντε κεραυνῶ, 455
 ἄψ ἔς Ὀλύμπον ἴκησθον, ἵν' ἀθανάτων ἔδος ἐστίν.
 ὧς ἔφαθ', αἰ δ' ἐπέμψαν Ἀθηναίη τε καὶ Ἥρη·
 πλήσισι αἶ γ' ἦσθην, κακὰ δὲ Τρώεσσι μεδέσθην.
 ἦ τοι Ἀθηναίη ἐκέων ἦν οὐδέ τι εἶπεν,
 σκυζομένη Διὶ πατρί, χόλος δὲ μιν ἄγχιος ἦρει· 460
 Ἥρη δ' οὐκ ἔχεθεν στήθος χόλον, ἀλλὰ προσήριδα·
 αἰνότατε Κρονίδη, ποῖον τὸν μῦθον εἶπες.
 εἴ νη καὶ ἡμεῖς ἴδμεν, ὃ τοι σθένος οὐκ ἀλαπαδρόν·
 ἀλλ' ἔμπης Δαναῶν ὀλοφροῦμεθ' ἀλχηγιάων,
 οἳ κεν δὴ κακὸν οἶτον ἀναπλήσαντες ὄλωνται. 465
 [ἀλλ' ἦ τοι πολέμου μὲν ἀφεξόμεθ', εἰ σὺ κελεύεις·
 βουλήν δ' Ἀργεῖοις ὑποθῆσόμεθ', ἦ τις ὀνήσει,
 ὧς μὴ πάντες ὄλωνται ὀδυσσαμένοιο τεοῖο.]
 τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
 ἦοῦς δὴ καὶ μᾶλλον ἔπερμενέαι Κρονίωνα 470

448 οὐ μὲν θην] οὐ μὲν τον 'τινες Ἀργολικῶς τε καὶ Κορινθῶς' Cram. An. Par. III 42, 17 (οὐ μέντοι ἀντὶ τοῦ οὐ μέντοι Eust. 722, 58) κάμετον] καμέτην Zenod. 449 τοῖσιν] τοῖον Aristarch. 451 με] ἐμὲ Nauckius 452 σφῶιν] ἐμῶν Eust. 453 τε ἰδεῖν] Eust., τ' ἰδέειν libri 454 τὸ δὲ - ἦεν] A, τὸ δὲ καὶ τετελεσμένον ἔσται CD, καὶ κεν τετελεσμένον ἔστιν ἔν ἄλλῳ A 456 ἴκησθον] Elmsleius, ἴκισθον codd. 458] om. C 463 ἀλαπαδρόν] A, ἐπιεικτόν CD γρ. A 466-468] om. ACDm', habet D marg. m. rec. 468 τεοῖο] cf. ad 37 470 ἦοῦς] ἄας Zenod. (cf. Hesych. s. h. v.)

VIII

ὄψεαι, αἶψ' ἐθέλησθα, βοῶπις πότνια Ἥρη,
 ὀλλύντ' Ἀργείων πολὺν στρατὸν αἰχμητῶν·
 οὐ γὰρ πρὶν πολέμου ἀποπαύσεται ὄβριμος Ἔκτωρ,
 πρὶν ὄρθαι παρὰ ναῦφι ποδάρκεια Πηλεΐωνα
 ἥματι τῷ, δὲ ἂν οἱ μὲν ἐπὶ πρόμνησι μάχωνται, 475
 στείνει ἐν αἰνοτάτῳ περὶ Πατρόκλοιο θανόντος.
 ὧς γὰρ θέσφατόν ἐστι· σέθεν δ' ἐγὼ οὐκ ἀλεγίζω
 χωομένης, οὐδ' εἴ γε τὰ νεῖατα πείραθ' ἴζηαι
 γαίης καὶ πόντοιο, ἴν' Ἰαπετός τε Κρόνος τε
 ἤμενοι οὔτ' ἀγῆς Ὑπερίονος Ἥελιοιο 480
 τέροπιτ' οὔτ' ἀνέμοισι, βαθὺς δέ τε Τάρταρος ἀμφίς·
 οὐδ' ἦν ἐνθ' ἀφίζηαι ἀλωμένη, οὐ σεῦ ἐγὼ γε
 στυζομένης ἀλέγω, ἐπεὶ οὐ σέο κίντερον ἄλλο.

ὧς φάτο, τὸν δ' οὔ τι προσέφη λευκώλενος Ἥρη.
 ἐν δ' ἔπεισ' Ὠκεανῷ λαμπρὸν φάος ἡελίοιο 485
 ἔλκον νύκτα μέλαιναν ἐπὶ ζείδωρον ἄρουραν.
 Τρωσὶν μὲν ὃ ἀέζουσιν ἔδν φάος, αὐτὰρ Ἀχαιοῖς
 ἀσπασίη τρίλλιστος ἐπέλυθε νύξ ἔρεβεννή.

Τρώων αὐτ' ἀγορὴν ποιήσατο φαίδιμος Ἔκτωρ,
 νόσφι νεῶν ἀγαγὼν ποταμῷ ἐπι δινήεντι, 490
 ἐν καθαρῷ, ὅθι δὴ νεκῶν διεφαίνετο χῶρος.
 ἐξ ἵππων δ' ἀποβάντες ἐπὶ χθόνα μῦθον ἔζουον,
 τὸν δ' Ἔκτωρ ἀγόρευε δίφιλος· ἐν δ' ἄρα χειρὶ
 ἔγχος ἔχ' ἐνδεκάπηχυν· πάροιθε δὲ λάμπετο δουρὸς
 αἰχμῇ χαλκείῃ, περὶ δὲ χρύσεος θέε πόρκης, 495
 τῷ δ' ὄρεισάμενος ἔπεα Τρώεσσι μετήνδα·
 κέκλυτέ μεν, Τρῶες καὶ Ἀάρδανοι ἰδ' ἐπίκουροι,
 νῦν ἐφάμην νῆας τ' ὀλέσας καὶ πάντας Ἀχαιοὺς

471 αἶψ' ἦν ἐν ἄλλῳ] A ἐθέλησθα] ἐθέλησθα codd. βοῶπις] cf.
 Aristoph. lectionem O 49; βοῶπι C 474 ὄρθαι] ὄρθαι CD 475 sq.]
 ἀθετοῦνται Ariston. 475 ἐπὶ] παρὰ C 476 θανόντος] πεσόντος C γρ. A
 481 βαθὺς] πολὺς C 489 αὐτ' codd. dett., δ' αὐτ' melior. 493-496]
 damnavit Zenod. 494 ἔχ' ἐνδεκάπηχυν] cf. ad Z 319 496 Τρώεσσι μετ-
 ήνδα] AC, πτερόεντ' ἀγόρευε D γρ. A

VIII ἔψ' ἀποροστήσειν προτὶ Ἴλιον ἰγρεμόεσσαν·
 ἀλλὰ πρὶν κρέφας ἦλθε, τὸ νῦν ἐσάωσε μάλιστα 500
 Ἄρχειους καὶ νῆας ἐπὶ ὄρημιτι θαλάσσης.
 ἀλλ' ἦ τοι νῦν μὲν πειθώμεθα νηκτὶ μελαίνῃ
 δόρυπα τ' ἐφοπλισόμεσθα· ἀτὰρ καλλίτροιχας ἵππους
 λύσαθ' ἐπέξ ὀχέων, παρὰ δέ σφισι βάλλετ' ἐδωδῆν·
 ἐκ πόλιος δ' ἄξεσθε βόας καὶ ἴφια μῆλα 505
 καρπαλίμως, οἶνον δὲ μελίφρονα οἰνίζεσθε
 σίτον τ' ἐκ μεγάρων, ἐπὶ δὲ ξύλα πολλὰ λέγεσθε,
 ὥς κεν πανύχιοι μέσφ' ἵοῦς ἰριγενεῖς
 κείωμεν πυρὰ πολλὰ, σέλας δ' εἰς οὐρανὸν ἵκη,
 μὴ πως καὶ διὰ νύκτα κάρη κομόωντες Ἀχαιοὶ 510
 φεγγέμεν ὀρηγῶνται ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης.
 μὴ μὲν ἀσπουδί γε νεῶν ἐπιβαίειν ἐκῆλοι,
 ἀλλ' ὥς τις τούτων γε βέλος καὶ οἴκοθι πέσση,
 βλήμενος ἢ ἰῶ ἢ ἔρχεϊ ὀξύνοντι
 νηὸς ἐπιθρόσκων, ἵνα τις στυγέησι καὶ ἄλλος 515
 Τρωσὶν ἐφ' ἵπποδάμοισι φέρειν πολύδακρον Ἄρεια.
 κήρυκες δ' ἀνὰ ἔστυ διίφιλοι ἀγγελλότων
 παῖδας προθήβας πολιορκητάφους τε γέροντας
 λέξασθαι περὶ ἔστυ θεοδμήτων ἐπὶ πύργων·
 θηλύτεραι δὲ γυναικες ἐνὶ μεγάροισι ἐκάστη 520
 πῦρ μέγα κειόντων· φυλακὴ δέ τις ἔμπεδος ἔστω,
 μὴ λόχος εἰσέλθῃσι πόλιν λαῶν ἀπεόντων,
 ᾧδ' ἔστω, Τρῶες μεγάλητορες, ὥς ἀγορεύω·

501 ἐπὶ ὄρημιτι θαλάσσης] ἐπεὶ Λιδὸς ἐτροπάετο φρήν Zenod. 503 ἐφο-
 πλισόμεσθα] ἐφοπλιζέσθων Zenod. 504 ἐπέξ] ἐπ' ἐξ codd. melior. 505
 ἄξεσθε] schol. Ariston. ἄξασθε codd. melior. 507 σίτον τ'] σίτον δ' D
 509 ἵκη] ἵκει superscr. οι C 511 φεγγέμεν] Nauckius, φεγγέειν libri
 ὀρηγῶνται] ὀρηγῶνται Christius 512 ἀσπουδί] ἀσπουδί Ambr. CD
 513 τούτων] κείνων Aristarchum legisse rettulit Parmeniscus πέσση] πέσσοι
 Aristarch. (cod. A habet αἱ ἀριστοφ^ε πέσσοι, quod correxerunt Lehrsius et
 Kayserus, ἢ Ἀριστοφάνους maluit Nauckius), πέσση supra scr. ο A, πέσαι
 Cram. Epim. 397, 33 515 ἐπιθρόσκων] ἐπιθρόσκων Ambr. AD γρ C m.
 rec., ἀποθρόσκων C γρ. A 519 περὶ] προτὶ A, γρ. περὶ

- VIII μῦθος δ', δε μὲν νῦν ἔγιγς, εἰρημένος ἔστω,
 τὸν δ' ἦοῖς Τρῶεσσι μεθ' ἵπποδάμοις ἐγορεύσω. 525
 ἔλπομαι εὐχόμενος Διὶ τ' ἄλλοισὶν τε θεοῖσιν
 ἐξελάν ἐνθένδε κίνας κηρессиφορήτους.
 [οἷς κῆρες φορέουσι μελαινάων ἐπὶ νηῶν.]
 ἀλλ' ἦ τοι ἐπὶ νηκτὶ φυλάζομεν ἡμέας αὐτούς.
 πρῶτι δ' ἐπιροῖοι σὺν τεύχεσι θωρηχθέντες 530
 νηυσὶν ἐπὶ γλαφυροῖσιν ἐγείρομεν ὄξιν Ἄρηα.
 εἴσομαι εἴ κέ μ' ὁ Τυδεΐδης κρατερὸς Διομίδης
 παρ νηῶν πρὸς τεῖχος ἀπώσεται, ἦ κεν ἐγὼ τὸν
 χαλκῷ δηϊώσας ἔνερα βροτόεντα φέρωμαι.
 αἴριον ἦν ἀρετὴν διαίσειται, εἴ κ' ἐμὸν ἔργος 535
 μείνῃ ἐπερχόμενον· ἀλλ' ἐν πρότοισιν, οἶω,
 κείσεται οὐττ' αἰεὶς, πολέες δ' αἴμα' αὐτὸν ἑταῖροι,
 ἦελίον ἐπὶόντος ἐς αἴριον. εἴ γὰρ ἐγὼν ὧς
 εἶην ἀθάνατος καὶ ἀγήραος ἦματε πάντα,
 τιοίμην δ' ὧς τίειτ' Ἀθηναίη καὶ Ἀπόλλων, 540
 ὧς νῦν ἡμέρη ἦδε κακὸν φέρει Ἀργεῖοισιν.
 ὧς Ἐκτωρ ἀγόρευ', ἐπὶ δὲ Τρῶες κελάδησαν.
 οἱ δ' ἵππους μὲν λῦσαν ἐπὶ ζυγοῦ ἰδρώοντας.
 διῆσαν δ' ἱμάντεσσι παρ' ἄρμασι οἷσι ἕκαστος·
 ἐκ πόλιος δ' ἄζορτο βόας καὶ ἴφια μῆλα 545

524 sq.] ἀθετοῦνται Ariston. 526 ἔλπομαι εὐχόμενος] Zenod. schol.
 Θ 498 schol. Ariston. ad Ξ 45 Procul. ad Hesiod. Op. 94 al., εὐχομαι ἐλπό-
 μενος Aristarch. libri melior., εὐχόμε' ἐελπόμενος Wackernagelius (Bezzenb.
 Beitr. III 278, coll. v. 196) 527 κηρессиφορήτους] Aristarch. 'συνθέτως'.
 AC 528] omisit Zenod., damnavit Aristarch. 529 ἐπὶ νηκτὶ] γο. ἐπὶ
 νηκτε A 530 ἐπιροῖοι] ἐπ' ἠοίῃ Apoll. de adv. 573, 8 532 εἴ] αἰ C
 schol. M 118 Apoll. lex. 62, 29 534 φέρωμαι] φεροίμην 'ἐν ἀλλῶ' A
 535-537] Zenod. ne scripsit quidem, in suspicionem vocavit Aristarch.; ce-
 terum cf. Ludwichium I 295 sq. 535 εἴ κ'] εἰκ' supra ser. α A, αἰ κ' D
 538 εἴ] Aristarch. A, αἰ alii CD 539 ἀγήραος] CD, ἀγήρας Aristarch. A
 540] ab Aristarchea editione afuisse censuit Pluygersius (male trans-
 latum e N 827) δ] om. D 543 λῦσαν] cf. schol. Didym. δ 39, ἔλυσαν
 Bekkerus 545 ἄζορτο] cf. schol. Ariston., ἄζαρτο codd. melior.

VIII

καρπαλίμως, οἶνον δὲ μελίφρονα οἰνίζοντο
 σῆτόν τ' ἐκ μεγάρων, ἐπὶ δὲ ξύλα πολλὰ λέγοντο,
 [ἔρδον δ' ἀθανάτοισι τελέσσας ἐκατόμβας.]
 κνήσῃν δ' ἐκ πεδίου ἄνεμοι φέρον οὐρανὸν εἶσω
 [ἴδειαν· τῆς δ' οὐ τι θεοὶ μάκαρες θατέοντο, 550
 οὐδ' ἔθειλον· μάλα γάρ σφιν ἀπήχθετο Ἴλιος ἶοι
 καὶ Πριάμοιο καὶ λαὸς ἐνυμελίω Πριάμοιο.]
 οἳ δὲ μέγα φρονέοντες ἀνὰ πτολέμοιο γεφύρας
 ἦατο πεντήχιοι, πυρὰ δὲ σφισι καίετο πολλά.
 ὥς δ' ὅτ' ἐν οὐρανῷ ἄστρα φαινήν ἐμφὶ σελήνῃν 555
 φαίνεται ἀριπρεπέα, ὅτε τ' ἐπλετο νήνεμος αἰθήρ·
 ἔκ τ' ἔφανεν πᾶσαι σοποιαὶ καὶ πρόωνες ἄκροι
 καὶ κάπαι· οὐρανόθεν δ' ἔρ' ἵπερράγη ἄσπετος αἰθήρ,
 πάντα δὲ εἶδεται ἄστρα, γέγηθε δέ τε φρένα ποιμήν·
 τόσσα μεσηγνὴ νεῶν ἴδὲ Ξάνθοιο ῥοάων 560
 Τρώων καιόντων πυρὰ φαίνεται Ἰλιόθι πρό.
 χίλι' ἔρ' ἐν πεδίῳ πυρὰ καίετο, πᾶρ δὲ ἐκάστω
 ἦατο πεντήχοντα σέλαι πυρὸς αἰθομένοιο.
 Ἴπποι δὲ κοῖ λευκὸν ἐρεπτόμενοι καὶ δλύρας,
 ἔσταότες παρ' ὄχεσφιν, ἐύθρονον Ἥοα μίμνον. 565

548] abest a libris, insertus e Platon. Alcib. II p. 149 D a Barnesio
 550-552] in libris omissos addidit idem ex eodem fonte haustos 553 ἀνὰ]
 schol. BLV ad I 88, ἐπὶ libri γεφύρας] γεφύρη C. γρ. γεφύρη A: γεφύρη
 ἢ γεφύρας Eust. 728, 62 (cf. 729, 3) 554 ἦατο] Nauckius et Curtius,
 εἶατο libri 555 φαινήν] φάει νήν quidam cf. schol. L (ex Apione et
 Herodoro Eust. 729, 25) 557 sq.] omisit Zenod., damnarunt Aristoph. Ari-
 starch. 557 πρόωνες] πρόηρες Wackernagelius 559 δὲ εἶδεται] Aristarch.
 teste schol. V, δὲ τ' εἶδεται libri melior. 560 τόσσα] Aristarch. libri; ὡς
 τὰ quidam teste Ariston. (in quibus Zenodotum fuisse suspicatur Ludwichius),
 τοῖα alii (schol. A) 561 Ἰλιόθι πρό] Ἰλίσο πρό Ahrensius 562 χίλι']
 μύρια Zenod. πᾶρ δὲ] ἐν δὲ alteram fuisse scripturam prodit schol. Ariston.
 563 ἦατο] Nauckius et Curtius, εἶατο libri σέλαι] sic, non σέλας; schol.
 BL 565 Ἥοα] Barnesius, Ἥω libri

ΙΛΙΑΔΟΣ Ι

ΠΡΕΣΒΕΙΑ ΠΡΟΣ ΑΧΙΛΛΕΑ. ΛΙΤΑΙ

VIPII Ὡς οἱ μὲν Τρωῶες φυλακὰς ἔχον· αὐτὰρ Ἀχαιοὺς
 θεσπεσίῃ ἔχε φῦζα, φόβου κορυόεντος εἰαίρη,
 πένθει δ' ἀτλήτῳ βεβολήατο πάντες ἄριστοι.
 ὧς δ' ἄνεμοι δύο πόντον ὀρίετον ἰχθυόεντα,
 Βορέης καὶ Ζέφυρος, τῷ τε Θορήκηθεν ἄητον, 5
 ἔλθόντ' ἐξαπίνης· ἄμυδις δέ τε κῆμα κελαινὸν
 κορυβύεται, πολλὸν δὲ παρεῖξ ἄλλα φῦκος ἔχευεν·
 ὧς ἐδάϊζετο θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν Ἀχαιῶν.
 Ἀτροείδης δ' ἄχει μέγῳ βεβολημένος ἦτορ
 φοῖτα κηρύκεσσι λιγυφθόργοισι κελεύων 10
 κλήδην εἰς ἀγορῆν κικλησκέμεν ἄνδρα ἕκαστον
 μηδὲ βοᾶν· αὐτὸς δὲ μετὰ πρῶτοισι πονεῖτο.
 ἴζον δ' εἰν ἀγορῇ τετιήότες· ἔν δ' Ἀγαμέμνων
 ἴστατο δάκρυ χέων ὧς τε κρήνη μελάνυδρος,
 ἣ τε καὶ ἀγίλιτος πέτρης ὄνοφερὸν χέει ὕδωρ· 15
 ὧς δ' βαρὺ στενάχων ἔπε' Ἀργεῖοισι μετήδα·
 ὦ φίλοι Ἀργεῖων ἡγήτορες ἰδὲ μέδοντες,
 Ζεὺς με μέγα Κροῖίδης ἀάτη ἐνέδησε βαρεῖη

3 βεβολήατο] βεβλήατο alii cum Zenodoto 4 ἄνεμοι] ἀνέμω Aristoph.
 5 Θορήκηθεν] cf. ad A 519 6 ἄμυδις] Aristarch. Alexio Ptolem. Ascal.
 libri, ἄμυδις Nicias et Pamphilus 7 ἔχευεν] A Ambr.; sic et ἔχευαν 'διχῶς'
 schol. Didym., ἔχευαν CD 9 βεβολημένος] βεβλημένος dett. pars 11
 κικλησκέμεν] Bekkerus, κικλήσκειν libri 14 ὧς τε κρήνη μελάνυδρος] μετὰ δ'
 (sic corr. Heynius, μετ' cod. A) Ἀργεῖοισιν ἔειπεν Zenod. omissis 15 sq.
 16 δ βαρὺ στενάχων] δ γε δάκρυ χέων 17 18 μέγα] libri
 melior., μέγας Aristarch. teste Didymo (ta... 19 ἰστονιστικός, cf. Lehrs.
 Arist.² 27) ἀάτη] Nauckius, ἀτη libri

VIII σθένος, δε τότε μὲν μοι ὑπέσχετο καὶ κατένευσεν
 Ἴλιον ἐκπέρσαντ' ἐντείχεον ἀποπέεσθαι, 20
 τῶν δὲ κακῆν ἀπάτην βουλευσάτο, καὶ με κελεύει
 δυσκλέα Ἄργος ἰέεσθαι, ἐπεὶ πολλὴν ὄλεσα λαόν.
 οὕτω που Διὶ μέλλει ὑπερμενεῖ φίλον εἶναι,
 δε δὲ, πολλῶν πολίων κατέλυσε κάρηνα
 ἦδ' ἔτι καὶ λύσει· τοῦ γὰρ κράτος ἔστι μέγιστον. 25
 ἀλλ' ἄγεθ', ὥς ἂν ἐγὼ εἶπω, πειθόμεθα πάντες.
 φεύγωμεν σὺν νηυσὶ φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν·
 οὐ γὰρ ἔτι Τροίην αἰοῖσομεν εἰρυνάριαν.
 ὣς ἔφαθ', οἳ δ' ἔρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ,
 δὴν δ' ἄνεω ἦσαν τετιγότες ὕψος Ἀχαιῶν. 30
 ὀψὲ δὲ δὴ μετέειπε βοῆν ἐγαθὸς Διομήδης·
 Ἄτροϊδῆ, σοὶ πρῶτα μαχέσσομαι ἐφοραδέοντι,
 ἦ θέμις ἐστί, ἄναξ, ἀγορῇ· σὺ δὲ μή τι χολωθῆς·
 ἄλκην μὲν μοι πρῶτον ἀνείδισας ἐν Δαναοῖσιν,
 φᾶς ἔμεν ἀπτόλεμον καὶ ἀνάλιδα· ταῦτα δὲ πάντα 35
 ἴσασ' Ἀργείων ἡμὲν νέοι ἠδὲ γέροντες.
 σοὶ δὲ διάνδιχα δῶκε Κρόνου πάϊς ἀγκλομήτω·
 σκήπτρω μὲν τοι δῶκε τετιμῆσθαι περὶ πάντων,
 ἄλκην δ' οὐ τοι δῶκεν, ὅ τε κράτος ἔστι μέγιστον.
 δαιμόνι', οὕτω που μάλα ἔλπει ὕψος Ἀχαιῶν 40
 ἀπτολέμοις τ' ἔμεναι καὶ ἀνάλιδας, ὥς ἀγορεύεις;
 εἰ δέ τοι αὐτῶ θυμὸς ἐπέσσεται ὥς τε νέεσθαι.

19 τότε] Aristarch., πρὸν libri melior. 20 ἐντείχεον] ἐντειχία Nauckius
 21 ἀπάτην] ἀτην Cm¹ 22 δυσκλέα] δυσκλιε Nauckius 23-25 omisit
 Zenod., damnarunt Aristoph. et Aristarch.; 23-31 Zenod. teste Ariston. hunc
 in modum conformavit: ἦτοι θ γ' ὡς εἶπω κατ' ὄψ' ἔξειτο, θυμὸν ἀχέων
 τοῖσι δ' ἀριστάμενος μετέφη (προσέφη Bekkerus) κρατερός Ἰσουλίδης 30
 ἀνεω] ἄνεω CD 32 μαχέσσομαι] Dion. Halic. Rhet. VIII 4, μαχίσομαι
 Aristarch. libri 33 ἀναξ, ἀγορῇ· σὺ] ἀναξ· ἀγορῇ σὺ interpuuxit Seleucus
 36 ἡμὲν νέοι ἠδὲ γέροντες] Aristarch. libri, ἀγέροντες ἠδὲ μέθορες Zenod.
 37 διάνδιχα δῶκε] διάνδιχ' ἔδωκε D 38 σκήπτρω] supra scr. σι A,
 σκήπτρου schol. 1 3 δῶκε] ἔδωκε Nauckius (sic etiam v. 39) 42 ὡς
 τε νέεσθαι] ἀποπέεσθαι Nauckius

VIII ἔρχοο· πάρ τοι δόδος, νῆες δέ τοι ἄγχι θαλάσσης
 ἐσιῶσ', αἶ τοι ἔπομπο Μυκῆνηθεν μάλα πολλὰ.
 ἀλλ' ἄλλοι μενέουσι κάρη κομόωντες Ἀχαιοί, 45
 εἰς δ' ἐπέ περ Τροίην διαπέροσμεν. εἰ δέ καὶ αὐτοί,
 φευγόντων σὺν νηυσὶ φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν·
 ῥῶι δ', ἐγὼ Σθένελός τε, μαχεσσόμεθ', εἰς δ' οὐκ ἐπέμω
 Ἴλιου εἴρωμεν· σὺν γὰρ θεῶ, εἰλήλουθμεν.
 ὧς ἔφαθ', οἳ δ' ἄρα πάντες ἐπίεχον ὕψος Ἀχαιῶν, 50
 μῦθον ἀγασσάμενοι Διομήδεος ἱπποδάμοιο.
 τοῖσι δ' ἀνιστάμενος μετεφώνεεν ἱππότης Νέστωρ·
 Τυδεΐδι, περὶ μὲν πολέμῳ ἔνι καρτερὸς ἔσσι,
 καὶ βουλῇ μετὰ πάντας ἀμύλων ἔπλεν ἄριστος·
 οὐδ' εἰς τοι τὸν μῦθον ὀνόσσειται, ὅσσοι Ἀχαιοί, 55
 οὐδὲ πάλιν ἐρέει· ἀτὰρ οὐ τέλος ἴκεο μῦθον.
 ἦ μὲν καὶ νέος ἔσσι, ἐμὸς δέ οὐκ ἐπέ καὶ πάρος εἴης
 ὀπλότατος γενεῆσιν· ἀτὰρ πεπνημένα βάζεις·
 [Ἀργείων βασιλῆας, ἐπεὶ κατὰ μοῖραν ἔειπες].
 ἀλλ' ἄγ' ἐγὼν, ὅς σεῖο γεραίτερος εἶχομαι εἶναι, 60
 ἐξείλω καὶ πάντα διήξομαι· οὐδέ τίς μοι
 μῦθον ἀτιμήσει, οὐδέ κρείων Ἀγαμέμνων.
 ἀφρήτωρ ἀθέμιστος ἀνέστιός ἐστιν ἐκεῖνος,
 ὅς πολέμου ἔρεται ἐπιδημίου ὀφρονέεντος.
 ἀλλ' ἦ τοι νῦν μὲν παιθόμεθα νυκτὶ μελαίρῃ 65
 δόρυα ἔ' ἐφοπλισόμεσθα· φυλακτῆρες δὲ ἕεσσι
 λεξάσθων παρὰ τίσρον ὀφροντῆρ τείχεος ἐκτός.

43 δέ τοι ἄγχι θαλάσσης] δέ τοι (correx. Heynius, μὲν τοι cod. A) ἀμφιέ-
 λισσαι alii teste Ariston. 44] ἀθειτεῖται Ariston. 48 ῥῶι δ'] ἀτὰρ schol.
 BL ad J 407 μαχεσσόμεθ'] Nauckius, μαχρησόμεθ' libri 49 εἰλήλουθμεν]
 εἰλήλουθμεν Naberas 52] τοῖσι δέ καὶ μειέειπε Γερόνιος A marg. 53
 ἐπέ] ἐν A. ἐπέ C 54 μετὰ] κατὰ Nauckius ἔπλεν] ἔπλε' Christius et
 Nauckius 57 μὲν] μὲν Aristarch. 58 ὀπλότατος] ὀπλότερος CD γρ. A
 59] seclisut Heynius 62 ἀτιμήσει] supra scr. ai m. rec. C, ἀτιμήσει'
 Bentleius 63 ἀνέστιός] ἀνήμερος Philodem. de ira p. 144 G. 64 ἐπιδη-
 μίου ὀφρονέεντος] ἐπιδημίου κρονέεντος Payne Knightius, cf. ad Z 344
 66 φυλακτῆρες] φυλακτῆρας Aristarch. 67 παρὰ] γρ. περὶ A

VIII

κοῦροισιν μὲν ταῦτ' ἐπιτέλλομαι· αἰτὰρ ἔπειτα,
 Ἄτρεΐδῃ, σὺ μὲν ἔοχε· σὺ γὰρ βασιλεύτατός ἐσσι.
 δαῖν δαῖτα γέρονσι· εἰζέ τοι, οἴ τοι εἰζέες. 70
 πλείαί τοι οἴνου κλισίαι, τὸν νῆες Ἀχαιῶν
 ἡμάτιαι Θοῖζηθεν ἐπ' εἰρέα πόντον ἔχουσιν·
 πᾶσά τοι ἔσθ' ὑποδεξίη, πολέεσσι δ' ἀνέσσεις.
 πολλῶν δ' ἐχουμένων τῷ πείσεις, ὅς κεν δούστην
 βουλὴν βουλεύσῃ· μέλα δὲ χρεὼ πάντα Ἀχαιοὺς 75
 ἔσθλῆς καὶ πικρινῆς, ὅτι δῆρι ἐγγύθι νῆων
 καίουσιν πυρὰ πολλή· τίς ἔν τάδε γηθήσειεν;
 νῆξ δ' ἦδ' ἡὲ διαροαίσει στρατὸν ἡὲ σώσει.

ὅς ἔραθ', οἴ δ' ἔρα τοῦ μέλα μὲν κλίον ἡδὲ πίδαοντο.
 ἐκ δὲ φυλακτῆρες σὺν τείχεσιν ἔσσεύοντο 80
 ἐμφί τε Νεστορίδην Θρασυμήδεα, ποιμένα λαῶν,
 ἡδ' ἐμφ' Ἀσκέλαφον καὶ Ἰάλμενον, νῆας Ἄργος,
 ἐμφί τε Μηριόνην Ἀφροδίε τε Αἰγίπτωσόν τε
 ἡδ' ἐμφί Κρείοντος νιόν, Αἰζομήδεα δῖον.
 ἔπ' ἔσαν ἡγεμόνες φυλάκων, ἑκατὸν δὲ ἐλάστω 85
 κοῦροι ἕμα στεῖχον, δολίχ' ἔργεα χερσὶν ἔχοντες·
 κὰδ δὲ μέσον τάφρον καὶ τείχεος ἴσον ἴοντες·
 ἔνθα δὲ πῶρ κίεοντο, τίθεντο δὲ δόρυπα ἕκαστος.

Ἄτρεΐδης δὲ γέροντας δολλέας ἦγεν Ἀχαιῶν
 ἐς κλισίην, παρὰ δὲ σφι τίθει μεροεικέα δαῖτα. 90
 οἴ δ' ἐπ' ὀνειδάθ' ἑτοῖμα προσκείμενα χεῖρας ἱάλλον.
 αἰτὰρ ἔπει πόσιος καὶ ἐδητίος ἐξ ἔρον ἔοντο.

72 *Θοῖζηθεν*] cf. ad A 519 73 *ὑποδεξίη*] *ὑποδεξιή* A, quod quosdam perperam scripsisse commemorat Herodian. (cf. Ludwich. I 298) *πλείεσσι δ' ἀνέσσεις*] *πολέσιν γὰρ (ἀνέσσεις)* Aristarch. (*ἔχει δὲ τὴ Ὀμηρικὴν καὶ ἡ διὰ τοῦ 'δέ' Didym.*); *πολέσιν δὲ ἄ.* Hoffmannus 76 *οἴ*] Aristarch. teste Didymo, libri, *οἴτε* alii gramm. 78 *διαροαίσει*] *διαροαίσει* Aristarch. 82 *ἡδ'*] *οἴ δ'* Etym. M. p. 278, 3 86 *ἕμα στεῖχον*] Aristarch., *ἕμα ἴστικον* A, *ἕμα ἔστικον* CD 88 *κίεοντο*] *κίεοντο* libri melior. Eust. 737, 14 *δόρυπα*] Aristarch., *δόρυπον* libri melior. *δόρυπα ἕκαστος*] *δαῖτα* Philonic Zenod. 89 *δολλέας*] *ἀριστίεας* Aristarch. teste schol. A, quod a Didymo fluxit (in sinistro marg. cod. A legitur Ἄριστάρχος γέροντες ἀριστίεας)

- VIII τοῖς δ' ἄρα γέρον πάμπρωτος ὑφαινέμεν ἕρχετο μήτιν,
 Νέστωρ, οὗ καὶ πρόσθεν ἀρίστη φαίνεται βουλή·
 ὃ σφιν ἐν φρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν· 95
 Ἄτροϊδῆ κύνιστε, ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνον,
 ἐν σοὶ μὲν λήξω, σέο δ' ἄρξομαι, οἵνεκα πολλῶν
 λαῶν ἔσσι ἄναξ, καὶ τοι Ζεὺς ἐγγυάλιξεν
 σκῆπτρόν τ' ἠδὲ θέμιστας, ἵνα σφίσι βουλευήσθαι.
 τῷ σε χοῆν πέρι μὲν φάσθαι ἔπος ἠδ' ἐπακούσαι, 100
 χορηγεῖν δὲ καὶ ἄλλω, οἷον ἐν τινα θυμὸς ἀνώγη
 εἰπέμεν εἰς ἀγαθόν· σέο δ' ἔξεται ὅτι κεν ἄρχη.
 αὐτὰρ ἐγὼ ἐρέω ὡς μοι δοκεῖ εἶναι ἄριστα.
 οἱ γὰρ τις νόον ἄλλος ἀμείνονα τοῦδε νοήσει,
 οἷον ἐγὼ νοέω, ἡμὲν πάλαι ἠδ' ἔτι καὶ νῦν, 105
 ἔξ ἔτι τοῦ, ὅτε, διογενές, Βρισηίδα κόουρη
 χωμένου Ἀχιλλῆος ἔβη κλισίην ἀπούρας
 οὔ τι καθ' ἡμέτερόν γε νόον. μάλα γὰρ τοι ἐγὼ γε
 πόλλ' ἀπεμθεόμην· σὺ δὲ σῶν μεγαλήτορι θυμῷ
 εἴξας ἀνδρα φέριστον, ὃν ἀθάνατοὶ περ ἔτισαν, 110
 ἠτίμησας· ἐλὼν γὰρ ἔχεις γέρας. ἀλλ' ἔτι καὶ νῦν
 φραζώμεσθ', ὡς κέν μιν ἀρεσσάμενοι πεπίθωμεν
 δόροισιν τ' ἀγαροῖσι ἔπεσσι τε μελιχίοισιν.
 τὸν δ' αὖτε προσέειπε ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνον·
 ὦ γέρον, οὔ τι ψεῦδος ἐμὰς ἀάτας κατέλεξας. 115
 ἀσάμην, οὐδ' αὐτὸς ἀναίνομαι. ἀντί νῦ πολλῶν
 λαῶν ἔστιν ἀνὴρ, ὃν τε Ζεὺς κῆρι φίλησῃ·
 ὡς νῦν τοῦτον ἔτισε, δάμασσε δὲ λαὸν Ἀχαιῶν.

93 ὑφαινέμεν] Bekkerus, ὑφαίνειν libri 99 βουλευήσθαι] βουλευήσθαι
 codd. 102 εἰπέμεν] Nauckius, εἰπεῖν libri 104 ἄλλος] ἄλλον CA marg.

106 διογενές] διογενεῖς AD (supra ser. ἐς) γρ. C m. rec., cf. schol. A Eust.
 738, 45 109 ἀπεμθεόμην] Aristarch. libri, ἐπεμθεόμην alii gramm., ut
 tradunt schol. A Hesych. (s. v. ἀπεμ.) Apoll. lex. 38, 7 112 ἀρεσσάμενοι]
 supra ἄ ser. ο A πεπίθωμεν] Aristarch. D, πεπίθοιμεν C, superser. ω A

115 ἀάτας] Nauckius, αἰας libri 118 ἔτισε. δάμασσε] ἔτισεν, ὄλεσσε
 et γρ. ἔτισε, δάμασσε A

VIII ἄλλ' ἐπεὶ ἀσάμην φρεσὶ λευγαλέησι πιθήσας,
 ἔψ' ἐθέλω ἀρέσαι δόμεναί τ' ἀπεραισί' ἄποινα. 120
 ἡμῖν δ' ἐν πάντεσσι περικλυτὰ δῶρ' ὀνομήνω,
 ἔπ' ἀπύρους τρίποδας, δέκα δὲ χρυσοῖο τάλαντα,
 αἴθωνας δὲ λέβητας εἴκοσι, δώδεκα δ' ἵππους
 πηγῶν ἀθλοφόρους, οἳ ἀέθλια ποσσὶν ἔροντο.
 οὐ κεν ἀλῆμος εἶη ἐνὶ ῥῷ, ᾧ τόσσα γένοιτο, 125
 οὐδέ κεν ἀκτῆμων ἐριτίμοιο χρυσοῖο,
 ὅσσα μοι ἡγείζαντο ἀέθλια μώνυχες ἵπποι.
 δώσω δ' ἐπὶ γυναικας ἀμύμονα ἔργα ἰδυίας,
 Λεσβίδας, ἃς, ὅτε Λέσβον ἐντιμῆν ἔλεν αὐτός,
 ἐξελόμην, αἳ κάλλει ἐνίκων φῦλα γυναικῶν. 130
 τὰς μὲν οἳ δώσω, μετὰ δ' ἔσσεται ἦν τὸτ' ἀπῆρῶν.
 ζούρη Βοισίῳ· ἐπὶ δὲ μέγαν ὄρχον ὁμοῦμαι
 μή ποτε τῆς ἐννῆς ἐπιβήμεναι ἠδὲ μιγῆναι,
 ἢ θέμις ἀνθρώπων πέλει, ἐνδρῶν ἠδὲ γυναικῶν.
 ταῦτα μὲν αὐτίκα πάντα παρόεσσει· εἰ δὲ κεν αἴτε 135
 ἔστυ μέγα Πριάμοιο θεοὶ δώσωσ' ἐλαπέζαι,
 ἦα ἔλις χρυσοῦ καὶ χαλκοῦ νηυσάσθω
 εἰσελθῶν, ὅτε κεν δατεώμεθα ληίδ' Ἀχαιοί,
 Τρωιάδας δὲ γυναικας εἴκοσιν αὐτός ἐλέσθω.
 αἳ γε μετ' Ἀργεῖῃν Ἑλένην κάλλιστα ἔωσιν. 140
 εἰ δὲ κεν Ἀργος ἰζοίμεθ' Ἀχαικόν, οὐ θαρσ' ἀρούρης,

119] post hunc Dioscuridem, Isocratis discipulum, addidisse versum ἡ οἴησ' μεθύων ἢ μ' ἔβλαψαν θεοὶ αὐτοὶ testis est Athenaeus I p. 11 A 120 ἐθέλω] ἐθέλω⁵ Leuwenius 128 ἀμύμονα] libri, ἀμύμονας Aristarch. teste Didymo (ἀμύμονα Aristarchum scripsisse tradit Aristomachus [et schol. V], sed cf. Didym. ad I 270; unde a Didymo scholae Aristarcheae errorem correctum esse suspicatus est Friedlaenderus Ariston. 156; aliter Cobetus Misc. crit. 288) ἔργα ἰδυίας] ἔργ' ἰδυίας libri 130 ἐξελόμην] Aristarch. libri; ἔξ ἐλευτῆρ Zenod. teste schol. V, cf. schol. Ariston. ad 131 φῦλα γυναικῶν] τῶσων ἐπ' αἴαν Dm¹ (in marg. φῦλα γυναικῶν) 132 ζούρη] Aristarch. C, ζούρη AD ἐπὶ δέ] Aristarch. (Eust.), καὶ ἐπὶ libri 137 χρυσοῦ καὶ χαλκοῦ] χαλκοῦ καὶ χρυσοῦ C 140] huic quosdam subiunxisse versum τῆν γὰρ ἀπ' αὐτίκ' ἐγὼ δώσω ξανθῶ Μενελάω testis est Aristarch. ap. Ariston.

- VIII γαμβρός κέν μοι ἔοι· τίσω δέ μιν ἴσον Ὀρέστη,
 ὃς μοι τηλύγετος τρέφεται θαλίῃ ἐν πολλῇ.
 τρεῖς δέ μοι εἰσι θυγαῖρες ἐνὶ μεγάρῳ ἐυπήκτω,
 Χρυσόθεμις καὶ Ἀσодίκη καὶ Ἰφιάνασσα· 145
 τῶν ἦν κ' ἐθέλῃσι φίλην ἀνάεδνον ἀγέσθω
 πρὸς οἶκον Πηλῆρος· ἐγὼ δ' ἐπὶ μείλια δώσω
 πολλὰ μάλ', ὅσσ' οὐ πώ τις ἔῃ ἐπέδωκε θυγατρὶ.
 ἐπιὰ δέ οἱ δώσω ἐν καιόμενα πτολίεθρα,
 Καρδαμύλην Ἐνόπην τε καὶ Ἴρην ποιήσσαν 150
 Φηράς τε Ξαθέας ἰδ' Ἀνθειαν βαθυύλειμον
 καλὴν τ' Αἴπειαν καὶ Πήδασον ἀμπελόεσσαν.
 πᾶσαι δ' ἐγγὺς ἄλός, νέεται Πύλου ἡμαθόεντος·
 ἐν δ' ἄνδρες καιοῦσι πολύροηρες πολυβοῦται,
 οἳ κέ ε' ὀπιήσιν θεὸν ὡς τιμήσουσιν 155
 καὶ οἳ ἐπὶ σκίπτῳ λιπαρὰς τελέουσι θέμιστας.
 ταῦτά κέ οἱ τελέσαιμι μεταλλάξαντι χόλοιο.
 δηθήτω — Αἰδῆς τοι ἀμείλιχος ἦδ' ἀδάμαστος·
 τοῦνεα καὶ τε βροτοῖσι θεῶν ἔχθιστος ἀπάντων —
 καὶ μοι ἐποστήτω, ὅσπον βασιλεύτερός εἰμι 160
 ἦδ' ὅσπον γενεῇ προγενέστερος εἶχομαι εἶναι.
 τὸν δ' ἡμίβει' ἔπειτα Γεργήμιος ἱππότης Νέστωρ·
 Ἄτρεΐδῃ κύνιστε, ἕναξ ἀνδρῶν Ἀγάμεμνον,
 δῶρα μὲν οὐκέτ' ὄνοστὰ διδοῖς Ἀχιλλῆϊ ἕνακτι·
 ἀλλ' ἄγετε κλητοῖς ὀτρύνομεν, οἳ κέ τάχιστα 165
 ἔλθωσ' ἐς κλισίην Πηληϊάδεω Ἀχιλλῆος.

142 μιν] 5e Heynius 147 ἐπὶ μείλια] Alexio Apollodor. (Apoll. lex. 110, 20 al.), ἐπιμείλια Aristarch. libri 150 Ἴρην] Aristarch. libri, Ἰρην alii 153 νέεται] libri; Aristarch. ἀντὶ τοῦ καιοῦνται teste Ariston. (cf. Herodian.), ὁ δὲ Νικάνωρ ὀνομάσθησι τὸ νέεται schol. L; κέεται Apollodor. (Ἀπολλώνιος schol. A Herodiani, corr. Lehrsins e schol. L); γρ. καὶ νέεται schol. A 154 πολύροηρες] πολύροηρες Aristarch. 155 τιμήσουσιν] τιμήσονται Aristarch. 157 κέ] καὶ DCm¹ μεταλλάξαντι] μεταλήξαντι Aristarch. D 158 δηθήτω] καμψήτω Zenod. Aristoph. 159] huic subiunxisse quosdam versum non necessarium οὐνεκ' ἐπεὶ κέ λάβῃσι πέλωρ ἔχει οὐδ' ἀντίσιν rettulit Aristarch. 164 διδοῖς] Aristarch. libri

VIII εἰ δ' ἔγε, τοῖς ἄν ἐγὼν ἐπιόψομαι, οὐ δὲ πιθέσθων.
 Φοῖνιξ μὲν πρότιστα δῖος φίλος ἤγησάσθω,
 αὐτὰρ ἔπειτ' Αἴας τε μέγας καὶ δῖος Ὀδυσσεύς·
 κηρύξων δ' Ὀδῖος τε καὶ Εὐρυβάτης ἔμ' ἐπέσθων. 170
 φέσθε δὲ χερσὶν ἕδωρ εὐφημῆσαι τε κέλευσθε,
 ὄφρα Διὶ Κρονίδῃ ἀρησόμεθ', αἴ' ἔ' ἐλείψῃ.
 ὣς φάτο, τοῖσι δὲ πᾶσι ἐσδότε μῦθον ἔειπεν.
 αὐτίκα κήρυκες μὲν ἕδωρ ἐπὶ χεῖρας ἔχεναν,
 κοῦροι δὲ κηρυτῆρας ἐπεστέψαντο ποιοῖο, 175
 νόμισαν δ' ἄρα πᾶσιν ἐπαρξάμενοι δεπιάεσσιν.
 αὐτὰρ ἐπεὶ σπεισίαν τε πῖον θ' ὅσον ἤφειλε θυμὸς,
 ὠρμῶντ' ἐκ κλισίης Ἀγαμέμνωνος Ἀτρεΐδαιο.
 τοῖσι δὲ πόλλ' ἐπέτελλε Γερόγμος ἱππότης Νέστωρ
 δεινὸν ἔξ ἐκάστον, Ὀδυσσῆϊ δὲ μέλιστα, 180
 πειροῶν, ὡς πεπίθοιεν ἀνύμονα Πηλεΐωνα.
 τὼ δὲ βᾶτην παρὰ θῖνα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης,
 πολλὰ μάλ' εἰχομένω γαιρόχῳ ἐννοσιγαίῳ
 ὄχιδιός πεπιθεῖν μεγάλας φρένας Αἰακίδαο.
 Μυρμιδόνων δ' ἐπὶ τε κλισίας καὶ νῆας ἰξέσθην, 185
 τὸν δ' εἶρον φρένα τεροπόμενον φόρμιγγι λιγείῃ,
 καλῇ δαιδαλέῃ, ἐπὶ δ' ἀργύρεον ζυγὸν ἔην·
 τὴν ἄρειτ' ἐξ ἐνάροων, πόλιν Ἡετίωνος δλέσσαις·
 τῆ δ' γε θυμὸν ἔτερεπεν, ἄειδε δ' ἄρα κλέα ἀνδρῶν.
 Πάτροκλος δὲ οἱ οἶος ἐναντίος ἦστο σιωπῆ, 190
 δέγμενος Αἰακίδην, ὅπότε λήξειεν εἶδον.
 τὼ δὲ βᾶτην προτέρω, ἤγεῖτο δὲ δῖος Ὀδυσσεύς,
 στᾶν δὲ πρόσθ' αὐτοῖο· ταφῶν δ' ἀνόρουσεν Ἀχιλλεύς

167 ἐγὼν] C, ἐγὼ Aristarch. AD οἱ δέ] Herodian. A, τοὶ δὲ C, γρ. οἶδε C m. rec. 170 ἐπέσθων] Aristarch. AC, ἐπέσθω alii D 171 τέ] δὲ CD 174 αὐτίκα κήρυκες μὲν] κήρυκες δ' αὐτοῖσιν schol. Eurip. Troad. 424 185 ἰξέσθην] ἰκοῖτο C γρ. A 187 ἐπὶ δ'] ἐπὶ τ' schol. L ad B 293, πρὸ δ' Plut. de mus. c. 40 ἀργύρεον ζυγὸν] ἀργύρεος ζυγός schol. L ibid. Eust. 189 κλέα] κλέε' Nauckius 191 δέγμενος] γρ. δέχμενος (δεχόμενος cod. A, corr. Villosionius) Didym.

- VIII αὐτῇ σὺν φόρμιγγι, λιπὼν ἔδος ἔνθα θάσασεν.
 ὧς δ' αὖτως Πάτροκλος, ἐπεὶ ἴδε φῶτας, ἀνέστη. 195
 τῷ καὶ δεικνύμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
 χαίρετον· ἦ φίλοι ἄνδρες ἰκάνετον· ἦ τι μάλᾳ χρεῶ,
 οἳ μοι σχιζομένῳ περ' Ἀχαιῶν φίλτατοὶ ἔστων.
 ὧς ἄρα φωνήσας προτέρῳ ἔγε δῖος Ἀχιλλεύς.
 εἶσεν δ' ἐν κλισμοῖσι τάτησί τε πορφυρέοισιν· 200
 αἶψα δὲ Πάτροκλον προσεφώνεεν ἐγγυς ἔοντα·
 μεῖζονα δὴ κοιτῆρα, Μενoitίου νιέ, καθίστα·
 ζωρότερον δὲ κέραιε, δέπας δ' ἔντυνον ἐκάστω·
 οἳ γὰρ φίλτατοὶ ἄνδρες ἐμῷ ἑπέασι μελάθρῳ.
 ὧς φάτο, Πάτροκλος δὲ φίλῳ ἐπεπέθεθ' ἑταίρῳ. 205
 αὐτὰρ ὁ γε κοῖτον μέγα κάββαλεν ἐν πυρὸς ἀγῆ,
 ἐν δ' ἄρα πῶτον ἔθηκ' ὄϊος καὶ πίονος αἰγός,
 ἐν δὲ σιὸς σιάλοιο ῥάχιν τεθαλίαν ἀλοιφῆ.
 τῷ δ' ἔχεν Αἰτομέδων, τάμνεν δ' ἄρα δῖος Ἀχιλλεύς.
 καὶ τὰ μὲν εἰ μίστιλλε καὶ ἀμφ' ὀβελοῖσιν ἔπειρεν, 210
 πῦρ δὲ Μενoitιάδης δαΐεν μέγα, ἰσόθεος φῶς.
 αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ πῦρ ἐκάη καὶ φλόξ ἑμαράνθη,
 ἀνδρακίην στορέσας ὀβελούς ἐφύπερθε τάνυσσεν,
 πάσσε δ' ἄλδος θείοιο, κοραιεντῶν ἐπαείρας.

196 τῷ] γο. καὶ τοῖς A δεικνύμενος] δεικνύμενος Wackernagelius
 Bezzenb. Beitr. III 269 (cf. L. Meyerum Bezzenb. Beitr. II 260 sqq.)

197 ἦ τι μάλᾳ χρεῶ] ἡμέτερόνδε Parmeniscus protulit (ut Aristarcheam lectio-
 nem? cf. Schmidt. Didym. p. 136) 198 περ] περ' Porphyr. p. 9, 2 Schrad.

φίλτατοι] Aristarch. CD, φίλτάτω alii A, φέροτεροι Bekk. Anecd. 1144

202 καθίστα] καθίστη Naberus et Nauckius 203 κέραιε] Aristot. Poet. 25
 Aristarch. (duce Aristophane? cf. schol. LV) ADm¹, κέραιε CD e corr. Athen.
 X 423 E (I 10 C); utrumque agnoscit Eust. 746, 48 ἔντυνον] ἔντυνε Bent-
 leius 210 μίστιλλε] μίστιλε (Aristarch.? cf. Didym. ad K 258) schol. LV

212 κατὰ πῦρ-ἑμαράνθη] Aristarch. libri, ἔν τισὶ πυρὸς ἄνθος ἀπέπτατο.
 πάνσατο δὲ φλόξ Ariston. (Didym. schol. LV), quam scripturam ut vetustiore
 Aristarcheae praeferendam esse censuit Nauckius coll. Aeschyl. Prom. 7;
 κατὰ πῦρ ἑμαράνθαι. πάνσατο δὲ φλόξ alii teste Didym. (schol. LV) 214
 ἐπαείρας] ἀπαείρας Aristarch.

VIII

αὐτὰρ ἐπεὶ ὃ ὤπτησε καὶ εἰν ἔλθοισιν ἔχενεν,
 Πάτροκλος μὲν σῆτον ἔλων ἐπένειμε τραπέζῃ
 καλοῖς ἐν κατέοισιν, ἐτὰρ κρέα νεῖμεν Ἀχιλλεύς.
 αὐτὸς δ' ἀντίον ἴξεν Ὀδυσσεύς θείοιο
 τοίχου τοῦ ἐτέροιο, θεοῖσι δὲ θῦσαι ἀνώγει
 Πάτροκλον, ὃν ἔταϊρον· ὃ δ' ἐν πυρὶ βάλλε θυγιάς.
 οὐ δ' ἐπ' ὀνειδάθ' ἔτοῖμα προζείμενα χεῖρας ἰάλλον.
 αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδηγίως ἔξ ἔρον ἔντο,
 νεῦσ' Αἴας Φοῖνιχι. νόησε δὲ δῖος Ὀδυσσεύς,
 πλησάμενος δ' οἴνοιο δέπας δαίδεικτ' Ἀχιλλῆα·
 χαῖρ', Ἀχιλεῦ· δαιτὸς μὲν εἴσης οὐκ ἐπιδευεῖς
 ἡμὲν ἐνὶ κλισίῃ Ἀγαμέμνονος Ἀτροείδαο
 ἦδὲ καὶ ἐνθάδε νῦν· πάρα γὰρ μενοεικέα πολλὰ
 δαίνυσθ'· ἀλλ' οὐ δαιτὸς ἐπήρατα ἔργα μέμηλεν,
 ἀλλὰ λίην μέγα πῆμα, διοτρεφέες, εἰσοροῶντες
 δείδιμεν· ἐν δοιῇ δὲ σόας ἔμεν ἢ ἀπολέσθαι
 ἡῶας ἐνσπέλμοις, εἰ μὴ σύ γε δύσεαι ἀλκίη.
 ἔγγυς γὰρ κηῶν καὶ τείχεος ἀῖλιον ἔθεντο
 Τρωῶες ὑπέρθυμοι τηλεζεῖτοί τ' ἐτίζουροι
 κηάμενοι πυρὰ πολλὰ κατὰ στρατόν, οὐδ' ἔτι φασὶν
 σχήσεσθ', ἀλλ' ἐν κηρσὶ μελαίγησιν πεσέεσθαι.
 Ζεὺς δὲ σφιν Κροσίδης ἐνδέξια σήματα φαινῶν
 ἀστράπτει· Ἐκτωρ δὲ μέγα σθένει βλεμεαῖων
 μάνεται ἐκπάγλως πίσυρος Αἴη, οὐδέ τι τίει
 ἀνέρας οὐδέ θεοὺς· κρατερὴ δὲ ἔ λίσσα δέδυκεν.

215

220

225

230

235

215 ἔχενεν] ἔθηνεν 'ἐν ἄλλῳ' schol. AL; διχῶς, καὶ ἔθηνεν schol. V; ἔθηνεν Athen. III 173 219 θεοῖσι δέ] sic et θεοῖς ἰδὲ Eust. 749, 23
 221] om. D 222 ἐξ ἔρον ἔντο] ἐν ἐπάσαντο coniecit Aristarch., qui tamen scripturam illam 'ἐν πολλαῖς' inventam retinuit 224 δ'] om. schol. BL ad A 4 225 ἐπιδευεῖς] ἐπιδενῆς γρ. εἰς A, 'χωρὶς τοῦ σ' (ἐπιδενῆ an ἐπιδευεῖ?) Aristarch. teste schol. A (Didymi?) 226 ἡμὲν] ἡμεν quidam sec. schol. A, εἰμὲν Eust. 228 ἐπήρατα] Bentleius, ἐπηράτων libri 230 σόας ἔμεν] Bekkerus, σαωσάμεν libri, σόας ἔμεν Nauckius 234 κηάμενοι] κηάμενοι libri melior. οὐδ' ἔτι] οὐδέ τι D 236 σφιν] σφι D schol. V Didymi (Aristarch.?) ἐνδέξια] Aristarch. libri, ἐν δεξιᾷ Ptolem. Ascal.

VIII ἄραται δὲ τάχιστα φανήμεναι ἴδρα δῖαν· 240
 στεῦται γὰρ νηῶν ἀποζοψέμεν ἔκρη κόρυμβα
 αἰτὰς τ' ἐμπρόσειν μαλεροῦ πηρός, αἰτὰρ Ἀχαιοὺς
 δηρώσειν παρὰ τῆσιν, δοινομένους ἔπο καπνοῦ.
 ταῦτ' αἰνῶς δεῖδοικα κατὰ φρένα, μὴ οἱ ἀπειλὰς
 ἐκτελέσωσι θεοί, ἡμῖν δὲ δὴ αἴσιμον εἶη 245
 φθίσθαι ἐνὶ Τροίῃ, ἐκὰς Ἄργεος ἵπποβότοιο.
 ἀλλ' ἄνα, εἰ μέμονας γε καὶ ὀψέ περ εἴας Ἀχαιῶν
 τειρομένους ἐρέσθαι ἔπο Τρώων δορυμαγδοῦ.
 αἰτῷ τοι μετόπισθ' ἔχος ἔσσεται, οὐδέ τι μῆχος
 δεχθέντος κακοῦ ἔστ' ἔχος εἰρέμεν· ἀλλὰ πολὺ πρὶν 250
 φράζεν ὅπως Δαναοῖσιν ἀλεξήσεις κακὸν ἦμαρ.
 ὦ πέπον, ἦ μὲν σοὶ γε πατὴρ ἐπετέλλετο Πηλεὺς
 ἦμασι τῷ, ὅτε σ' ἐκ Φθίης Ἀγαμέμνωνι πέμπεν·
 ἔτεκνον ἐμόν, γάτος μὲν Ἀθηναίῃ τε καὶ Ἥρῃ
 δώσωσ'· αἶψ' ἐθέλωσι, σὲ δὲ μεγαλῆτορα θυμὸν 255
 ἰσχύμεν ἐν στήθεσσι· φιλοφροσύνῃ γὰρ ἀμείνων·
 λιγέμεναι δ' ἔριδος κακομηχάνου, ὄφρα σε μᾶλλον
 τίωσ' Ἀργείων ἡμὲν νέοι ἠδὲ γέροντες.
 ὣς ἐπέτελλ' ὁ γέρον, σὲ δὲ λήθεαι. ἀλλ' ἔτι καὶ νῦν
 παῖε', ἔα δὲ χόλον θυμαλγέα· σοὶ δ' Ἀγαμέμνων 260
 ἄξια δῶρα δίδωσι μεταλλήξαντι χόλοιο.
 εἰ δέ, σὲ μὲν μὲν ἄκουσον, ἐγὼ δὲ κέ τοι καταλέξω,
 ὅσσα τοι ἐν κλισίῃσιν ἐπέσχετο δῶρ' Ἀγαμέμνων,
 ἔπ' ἀπίρους τρίποδας, δέξα δὲ χρυσοῖο τάλατα,
 αἰθωνας δὲ λέβητας ἐείκοσι, δώδεκα δ' ἵππους 265
 πηροῖς ἀθλοφόρους, οἳ ἀέθλια ποσσὶν ἔροντο.
 οὔ κεν ἀλλῆος εἶη ἀνὴρ, ᾧ τόσσα γένοιτο,
 οὐδέ κεν ἀκτῆμων ἐριτίμοιο χρυσοῖο,

240 ἴδρα] Gerhardus, ἡὼ libri 241 ἀποζοψέμεν] Bekkerus, ἀποκόψειν
 codd. 242 ἐμπρόσειν] ἐμπλήσειν Aristarch. 243 δοινομένους] ἀτυχομένους
 ἢ δοινομένους Eust. 249 μῆχος] μῆχος schol. Pind. Ol. II 31 250 ἔστ']
 οὔτ' ibid. εἰρέμεν] Bekkerus, εἰρεῖν libri 251 ἀλεξήσεις] ἀλεξήσης A
 256 ἰσχύμεν] Nauckius, ἰσχειν libri 261 μεταλλήξαντι] μεταλήξαντι D

VIII

ὅσος Ἀγαμέμνωνος ἵπποι θέθλια πρὸσσιν ἄροτο.
 δώσει δ' ἐπὶ γυναῖκας, ἀνύμωνα ἔργα ἰδυίας, 270
 Λεσβίδας, ἃς, ὅτε Λέσβον ἐκτιμένην ἔλες αὐτός.
 ἐξέλεθ', αἷ τότε κάλλει ἐνίκων φῦλα γυναικῶν.
 τὰς μὲν τοι δώσει, μετὰ δ' ἔσσειται ἦν τότ' ἀπήρα
 κοῦρη Βοισῆος· ἐπὶ δὲ μέγαν ὄρον διαιτῆται 275
 μή ποτε τῆς εὐνῆς ἐπιβήμεναι ἠδὲ μιγῆναι,
 ἢ θέμις ἐστί, ἄραξ, ἢ τ' ἀνδρῶν ἢ τε γυναικῶν.
 ταῦτα μὲν αὐτίκα πάντα παρέσσειται· εἰ δέ κεν αἶτε
 ἔστυ μέγα Πριάμοιο θεοὶ δώσωσ' ἀλαπάξαι,
 νῆα ἄλις χρυσοῦ καὶ χαλκοῦ νηήσασθαι
 εἰσελθῶν, ὅτε κεν δατεώμεθα λιγὶδ' Ἀχαιοί, 280
 Τρωιάδας δὲ γυναῖκας εἰίκοσιν αὐτός ἐλέσθαι.
 αἶ νε μετ' Ἀργεῖην Ἑλένην κάλλισται ἔωσιν.
 εἴ δέ κεν Ἀργος ἰκοίμεθ' Ἀχαιικόν, οἷθαρ ἀρούρης,
 γαμβρός κεν οἱ εἶσι· τίσει δέ σε ἴσον Ὀρέστη, 285
 ὃς οἱ τηλύγετος τρέφεται θαλίῃ ἐν πολλῇ.
 τρεῖς δέ οἱ εἰσι θύγατρος ἐνὶ μεγάρῳ ἐνπίκτω,
 Χρυσόθεμις καὶ Λαοδίκη καὶ Ἰφιάνασσα·
 τάων ἦν κ' ἐθέλησθαι φίλην ἀνάεδρον ἔγασθαι
 πρὸς οἶκον Πηλῆος· δ' δ' αὐτ' ἐπὶ μείλια δώσει 290
 πολλὰ μάλ', ὅσος οὐ πώ τις ἐγὼ ἐπέδωκε θυγατρί.
 ἐπὶ δέ τοι δώσει ἐν νεοόμενα πτολίεθρα,
 Καρδαμύλην Ἐνόπην τε καὶ Ἴοῖν ποιήσσαν
 Φηράς τε Ζαθάας ἠδ' Ἀνθειαν βαθύλειμον
 καλὴν τ' Αἴπειαν καὶ Πήδασσον ἀμπελόεσσαν.
 πᾶσαι δ' ἔργης ἄλός, νέεται Πύλον ἡμαθέντος· 295
 ἐν δ' ἔνδρες νεοῖσι πολύροηρες πολυβοῦται,

270 ἀνύμωνα] Cm¹, ἀνύμοντας Aristarch. ADC m. rec. ἔργα ἰδυίας]
 ἔργ' ἰδυίας codd. melior. 274 κοῦρη] Aristarch. (κοῦρης schol. A, corr.
 Villoison.) A, κοῦρη CD ἐπὶ δέ] Aristarch., καὶ ἐπὶ libri melior. 279
 νηήσασθαι] Aristarch. libri 283 οἷθαρ] εἷθαρ D m¹ 288 ἐθέλησθαι]
 ἐθέλησθαι libri 289 ἐπὶ μείλια] cf. ad 147, ἐπιμείλια codd. melior.

VIII οἱ κέ σε δωτήγησι θεὸν ὧς τιμήσουσιν
καὶ τοι ἐπὸ σζήπτρω λιπαρὸς τελέουσι θέμιστας.
ταῦτά κέ τοι τελέσειε μεταλλήξαντι χόλοιο.
εἰ δέ τοι Ἀτρεΐδης μὲν ἀπὶ γέθετο κηρόδι μᾶλλον, 300
αὐτὸς καὶ τοῦ δῶρα, σὺ δ' ἄλλους περ Παναχαιοὺς
τειρομένους ἐλέαιρε κατὰ στρατόν, οἱ σε θεὸν ὧς
τίσουσ'· ἦ γάρ κέν σφι μᾶλα μέγα κῆδος ἔροιο.
νῦν γάρ γ' Ἐκτορ' ἔλοις, ἐπεὶ ἔν μᾶλα τοι σχεδὸν ἔλθοι
λύσσαν ἔχων ὀλοήν, ἐπεὶ οὐ τινά φησιν ὁμοῖον 305
οἷ ἔμεναι Δαναῶν, οὗς ἐνθάδε νῆες ἔνεικεν.
τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
διογενὲς Δαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
χορὴ μὲν δὴ τὸν μῦθον ἀπιλεγέως ἀποειπεῖν,
ἦ περ δὴ φρονέω τε καὶ ὧς τετελεσμένον ἔσται, 310
ὧς μὴ μοι τρυῶντε παρόντων ἄλλοθεν ἄλλος.
ἐχθρὸς γάρ μοι κείνος ὁμῶς Αἰδῶο πύλῃσιν,
ὅς γ' ἕτερον μὲν κεύθεῖ ἐνὶ φρεσίν, ἄλλο δὲ εἶπη.
αὐτὰρ ἐγὼ ἔρέω ὧς μοι δοκεῖ εἶναι ἔριστα·
οὔτ' ἐμέ γ' Ἀτρεΐδην Ἀγαμέμνονα πεισέμεν οἴω 315
οὔτ' ἄλλους Δαναοὺς, ἐπεὶ οὐκ ἔρα τις χάρις ἦεν
μάρνασθαι δηίοισιν ἐπ' ἀνδράσι κωλεμὲς αἰεὶ.
ἴση μοῖρα μένοντι, καὶ εἰ μᾶλα τις πολεμῖζοι·
ἐν δὲ ἰῆ τιμῇ ἱμὲν κακὸς ἦδὲ καὶ ἐσθλός·
κάτθαν' ὁμῶς δ' τ' ἀεργὸς ἀνὴρ δ' τε πολλὰ ἔοργός· 320
οὐδέ τί μοι περίκειται, ἐπεὶ πάθον ἄλγεα θυμῷ,

297 τιμήσουσιν] τιμήσωσι A, τιμήσονται Aristarch. (τιμήσονται schol. A, corr. Lehrs.) 299 μεταλλήξαντι] μεταλλήξαντι Aristarch. D 304 ἔλθοι] ἔλθῃ C 310 ἦ περ] Aristarch., ὧς περ Plat. Hipp. min. p. 364 E, εἶ περ Galen. XVIII 1 p. 531 φρονέω] Aristarch. (φρονέων schol. A, corr. Villosion.) γρ. Cm², φρονέω Plat. l. c., codd. melior. τετελεσμένον ἔσται] τελέεσθαι δῖω Plat. l. c. ἔσται] ἐστί D 311 παρόντων] παρόντων. γρ. παρόντων A 314 ἐγὼ] ἐγὼν codd. 316 ἦεν] ἐστίν schol. Plat. Reip. p. 468 C 317 δηίοισιν ἐπ'] Aristarch. C, δηίοισι μετ' AD 318 πολεμῖζοι] πολεμῖζοι (supra scr. ο) A, πολεμῖζει D Eust. al. 319 ἰῆ] μῆ Heynius, τ' ἰῆ? Nauckius 321 περίκειται] περὶ κεῖται Ptolem. Ascal.

VIII αἰεὶ ἐμὴν ψυχὴν παραβαλλόμενος πολεμίζειν.
 ὡς δ' ὄρνις ἀπτήσι νεοσσοῖσιν προσφέρεισιν
 μάστακ', ἐπεὶ κε λάβησι, κακῶς δέ τέ σί πέλει αἰτῆ,
 ὧς καὶ ἐγὼ πολλὰς μὲν ἀπτηνοὺς νύκτας ἴανον, 325
 ἦματα δ' αἵματόεντα διέπορῃσον πολεμίζων
 ἀνδράσι μερονάμενος δόρων ἔνεκα σφετεράων.
 δώδεκα δὴ σὺν νηυσὶ πόλις ἐλέπεξ' ἀνθρώπων,
 πεζὸς δ' ἔνδεκά φημι κατὰ Τροίην ἐρίβωλον·
 τῶων ἐκ πασέων κειμήλια πολλὰ καὶ ἐσθλὰ 330
 ἐξελόμην, καὶ πάντα φέρων Ἀγαμέμνονι δόσχον
 Ἀτρεΐδῃ· δ' δ' ὕπισθε μένων παρὰ νηυσὶ θοῆσιν
 δεξάμενος διὰ παῖρα δεσάσσετο, πολλὰ δ' ἔχεσκεν.
 ἔσσα δ' ἀριστήεσσι δίδου γέρα καὶ βασιλεύσιν,
 τοῖσι μὲν ἔμπεδα κεῖται, ἐμεῦ δ' ἀπὸ μούρου Ἀχαιῶν 335
 εἴλετ', ἔχει δ' ἄλογον θυμωρέα· τῆ παρσιείων
 τερπέσθω, τί δὲ δεῖ πολεμιζέμεναι Τρώεσσιν
 Ἀργείοις; τί δὲ λαὸν ἀνήγαγεν ἐνθάδ' ἀγείρας
 Ἀτρεΐδης; ἦ σὺχ' Ἐλένης ἔνεκ' ἠνκόμοιο;
 ἦ μοῖνοι φιλέουσ' ἀλόχοις μερόπων ἀνθρώπων 340
 Ἀτρεΐδαι; ἐπεὶ οὗς τις ἀνὴρ ἀγαθός καὶ ἐχέφρων,
 τὴν αὐτοῦ φιλέει καὶ κήδεται, ὡς καὶ ἐγὼ τὴν
 ἐκ θυμοῦ φίλεον δουρικτητὴν περ ἑοῦσεν.
 νῦν δ' ἐπεὶ ἐκ χειρῶν γέρας εἴλετο καὶ μ' ἀπάτησεν,
 μή μιν πειράτω ἐν εἰδότος· οὐδέ με πείσει. 345
 ἀλλ', Ὀδυσσεῦ, σὺν σοί τε καὶ ἄλλοισιν βασιλεῦσιν
 φραζέσθω νήεσσιν ἀλεξέμεναι δήμιον πῖρ.
 ἦ μὲν δὴ μάλα πολλὰ ποιήσατο νόσφιν ἐμεῖο,

322 πολεμίζειν] Aristarch. libri, πολεμίζων alios scripsisse opinatus est Wolfius 324 δέ τε] 'αἰ εἰκαιότεροι' libri, δ' ἄρα Aristarch. 327 μερονάμενος] μερονάμενος Ablus δόρων] Aristarch., δόρων alii (sic Cobetus, δόρων et ὠρέων schol. A) 328 δὴ σὺν] δέ ξὺν schol. A ad Γ 89 πόλις] Bekkerus, πόλεις libri 334 ἔσσα] Bekkerus, ἄλλα libri 336 εἴλετ', ἔχει δ'] εἴλετ' ἔχειν quidam cum Ηεσσίανω (schol. BLV) 342 αὐτοῦ] αὐτοῦ Ptolem. Aescal.

VIII καὶ δὴ τείχος ἔδειμε καὶ ἤλασε τάφρον ἐπ' αὐτῷ
 εὐρεῖαν μεγάλην, ἐν δὲ σκόλοπας κατέπηξεν. 350
 ἀλλ' οὐδ' ὡς δύναται σθένος Ἐκτορος ἀνδροσόμοιο
 ἰσχύειν, ὄφρα δ' ἐγὼ μετ' Ἀχαιοῖσιν πολέμιζον,
 οὐκ ἐθέλεσκε μάχην ἀπὸ τείχεος δοῦναι Ἐκτωρ,
 ἀλλ' ὅσον ἐς Σκαιάς τε πύλας καὶ φηγγὸν ἴκανε·
 ἔνθα ποτ' ὄλον ἔμεινε, μόγις δ' ἔμεν ἔκφυγεν δομῆρ. 355
 τῆν δ', ἐπεὶ οὐκ ἐθέλω πολεμιζέμεν Ἐκτορι δίφ,
 αἴοιον ἱοῦ Διὶ ῥέξας καὶ πᾶσι θεοῖσιν,
 νῆσας ἐν νῆας, ἐπὶν ἑλαδε προερούσσω,
 ὄψεται, ἦν ἐθέλησθα καὶ αἶ κέν τοι τὰ μεμύγη.
 ἦρι μάλ' Ἑλλήσποντον ἐπ' ἰχθυόεντα πλεούσας 360
 νῆας ἑμάς, ἐν δ' ἄνδρας ἔρεσσέμεναι μεμαῶτας·
 εἰ δέ κεν εὐπλοῖήν δώῃ κλυτὸς ἐννοσίγαιος,
 ἡματί κεν τριτάτῳ Φθίην ἐρίβωλον ἰσοίμην.
 ἔστι δέ μοι μέγα πολλὰ, τὰ κάλλιπον ἐνθάδε ἔρρον·
 ἄλλον δ' ἐνθ' ἐνδε χροσὸν καὶ χαλκὸν ἐροῦθρον 365
 ἠδὲ γυναικας ἐνζώνους πολίων τε σίδηρον
 ἄξομαι, ἔσσ' ἔλαχόν γε· γέρας δέ μοι, ὅς περ ἔδωκεν,
 αἴτις ἐφυβοῖζων ἔλετο κρείων Ἀγαμέμνων
 Ἀτρεΐδης, τῷ πάντ' ἀγορευέμεν, ὡς ἐπιτέλλω,
 ἀμφαδόν, ὄφρα καὶ ἄλλοι ἐπισκύζονται Ἀχαιοί, 370
 εἴ τινα που Λαυαῶν ἔτι ἔλπεται ἔξαπατήσειν,
 αἰὲν ἀναιδείην ἐπιειμένος· οὐδ' ἂν ἐμοί γε
 τετλαίῃ κύνεός περ ἑὼν εἰς ὄπα ἰδέσθαι·
 οὐδέ τί οἱ βοῦλάς σιμφράσσομαι, οὐδέ μὲν ἔργον·

349 ἤλασε τάφρον ἐπ' αὐτῷ] ἤλασεν ἔκτοθι τάφρον' ἐν τῷ περὶ Ἰλιάδος καὶ Ὀδυσσεύς δ' Ἀρίσταρχος προσφέρεται Didym., cf. Ludwich. l. c. I 112 sq.

350 ἐν] περὶ protulit Aristarch. ibidem 351 ἀνδροσόμοιο] ἱπποδάμοιο
 D 352 ἰσχύειν] Nauckius, ἰσχεῖν libri 356 πολεμιζέμεν] AD, πολεμιζέειν
 C γρ. A 359 ἦν] αἶ κ' Plat. Hipp. min. p. 370 B ἐθέλησθα] ἐθέλησθα
 libri 367 ἔσσ' ἔλαχόν γε] γρ. ἔσσα λέλογχα A ὅς περ] ὡς περ CD m^l

368 ἐφυβοῖζων] sic et ἐνεβοῖζων, διχῶς schol. AV, cf. Ludwich. I 150

372 οὐδ' οὐκ] οὐκ Eust. 374 οὐδέ τι] οὐδ' ἐτι A μὲν] τι Bekkerus

VIII ἐκ γὰρ δὴ μ' ἐπάτησε καὶ ἤλιτεν· οὐδ' ἂν εἴ' αἴτις 375
 ἐξαπάφοιτο ἔπεσσι· ἕλις δέ οἱ· ἀλλὰ ἐκίλος
 ἐροῖτό· ἐκ γὰρ εὐ φρένας εἴλετο μητίετα Ζεὺς.
 ἐχθρὰ δέ μοι τοῦ δῶρα, τίω δέ μιν ἐν καρὸς εἴση.
 οὐδ' εἴ μοι δεκάκις τε καὶ εἰκοσάκις τόσα δοίη,
 ὅσσα τέ οἱ νῦν ἐστι, καὶ εἴ ποθεν ἄλλα γένοιτο, 380
 οὐδ' ὄσ' ἐς Ὀρχομενὸν ποτινίσσεται, οὐδ' ὅσα Θήβας
 Αἰγυπτίας, ὅθι πλεῖστα δόμοις ἐν κτήματα κέτται,
 αἵ θ' ἐκατόμυλοι εἰσι, διχόσοι δ' ἂν ἐκάστας
 ἀνέρες ἐξοιχεῦσι σὲν ἵπποισιν καὶ ὄχεσφιν·
 οὐδ' εἴ μοι τόσα δοίη ὅσα ψέμαθός τε κόμης τε, 385
 οὐδέ κεν ὧς ἔτι θυμὸν ἐμὸν πείσει Ἀγαμέμνων,
 πρὶν γ' ἀπὸ πᾶσεν ἐμοὶ δόμεναι θυμολγέα λώβην.
 κοῖρον δ' οὐ γαμέω Ἀγαμέμνονος Ἀτρεΐδου,
 οὐδ' εἰ χουσαίη Ἀφροδίτη κάλλος ἐοῖζοι,
 ἔργα δ' Ἀθηναίη γλαυκῶπιδι ἰσοφροῖζοι· 390
 οὐδέ μιν ὧς γαμέω· ὁ δ' Ἀχαιῶν ἄλλον ἐλέσθω,
 ὃς τις οἷ τ' ἐπέοικε καὶ ὃς βασιλευτέρος ἐστιν.
 ἦν γὰρ δὴ με σώσει θεοὶ καὶ οἴκαδ' ἴκομαι,
 Πηλεΐς θῆν μοι ἔπειτα γυναικὰ γε μᾶσσεται αἰτός·
 πολλὰ Ἀχαιίδες εἰσὶν ἂν Ἑλλάδα τε Φθίην τε, 395
 κοῖροι ἀριστήων, οἳ τε πτόλλεθρα ὄνονται·

376 ἐξαπάφοιτο ἔπεσσι] Hoffmannus, ἐξαπάφοι' ἐπέεσσι libri 377 γὰρ
 εἶ] γὰρ εἶ C, γὰρ οἱ D: utrumque Eust. 757, 14 378 ἐν καρὸς] ἔγκαρτος
 quidam teste Eust. 757, 26 et 35, cf. schol. A 379 τε καὶ εἰκοσάκις] καὶ
 εἰκοσάκις Wackernagelius, καὶ εἰκοσάκις Bentleius 381 οὐδ' ὄσ'] γρ. A
 Strab. VIII p. 414 Paus. VIII 38, 8 schol. λ 459 Eust., ἦδ' ὄσ' libri melior.
 Ὀρχομενὸν] Ὀρχομενὸν γρ. A ποτινίσσεται] ποτινίσσεται D οὐδ'
 ὅσα] γρ. A Strab. I. c. et XVII p. 815 Diod. I 45, ἦδ' ὅσα libri melior. 382
 ὅθι] γρ. καὶ ἡ schol. A 383 δ' ἂν] δέ Bekkerus ἐκάστας] Aristarch.
 AC, ἐκάστην alii Strab. XVII p. 815 Diodor. I 45, ἐκάστη D 386 πείσει']
 Wolfius, πείσει libri 393 σώσει] Nauckius, σώσει Apio schol. II 252, σώσει
 Tyrannio, σώσει libri Herod. Ptolem. Ascal., quod Mangoldius a verbo pri-
 mitivo σώω derivat (coll. γῶον et γοῖω) Curt. Stud. VI 199 392 τ' ἐπέοικε]
 τε ἔοικε Hoffmannus 394 γε μᾶσσεται] Aristarch., γοῖσσει libri

VIII τάων ἦν γ' ἐθέλωμι, φίλην ποιήσομ' ἔκοιτιν.
 ἔνθα δέ μοι μάλα πολλὸν ἐπέσσαντο θυμὸς ἀγήρω
 γήμαντι μνηστῆρ' ἔλογον, ἐικυῖαν ἔκοιτιν,
 κτήμασι τέρεπεσθαι, τὰ γέρον ἐκτίσαστο Πηλεΐδης· 400
 οὐ γὰρ ἐμοὶ ψυχῆς ἀντάξιον οὐδ' ὅσα φασὶν
 Ἴλιον ἐκτίσθαι, εἰ κευόμενον ποτ' ἰεθρον,
 τὸ πρῖν ἐπ' εἰρήνης, πρῖν ἐλθέμεν νῆας Ἀχαιῶν,
 οὐδ' ὅσα λάνος οὐδὸς ἀφίτορος ἐντὸς ἔεργει,
 Φοῖβου Ἀπόλλωνος, Πυθῶϊ ἐν πετορήσση. 405
 ληιστοὶ μὲν γὰρ τε βόες καὶ ἵφια μῆλα,
 κτητοὶ δὲ τρίποδες τε καὶ ἵππων ξανθὰ κάρονα·
 ἀνδρὸς δὲ ψυχὴ πάλιν ἐλθέμεν οὔτε λαῖστίη
 οὔθ' ἔλετή, ἐπεὶ ὅρ' κεν ἀμείψεται ἔρκος οὐδόντων.
 μήτηρ γὰρ τέ μέ φησι θεά, Θέτις ἀργυρόπεζα, 410
 διχθαδίας κῆρας φερέμεν θανάτοιο τέλοσδε.
 εἰ μὲν γ' αἶθι μένων Τρώων πόλιν ἐμφιμάχωμαι,
 ὦλετο μὲν μοι νόστος, ἀτὰρ κλέος ἄφθιτον ἔσται·
 εἰ δέ γε οὔκαδ' ἴσσωμαι ἔην ἐς πατρίδα γαῖαν,
 ὦλετό μοι κλέος ἐσθλόν, ἐπὶ δηρὸν δέ μοι αἰὼν 415
 [ἔσσειται, οὐδέ γέ μ' ὄκα τέλος θανάτοιο κιχείη.]
 καὶ δ' ἔν τοις ἔλλοισιν ἐγὼ παραμυθησαίμην
 οὔκαδ' ἀποπλείειν, ἐπεὶ οὐκέτι δῆτε τέκμων
 Ἴλιον αἰπαινῆς· μάλα γὰρ ἔθεν εἰρούσπα Ζεὺς
 χεῖρα ἔην ὑπερέσχε, τεθαρσῆσσι δὲ λαοί. 420
 ἀλλ' ἡμεῖς μὲν ἴοντες ἐριστήσσοιν Ἀχαιῶν

397 ἐθέλωμι] Aristarch. Apoll. de comi. 516, 12, ἐθέλωμι libri melior.

399 γήμαντι] Aristarch. libri, γήμαντα alii 401 ἐμοὶ] Aristarch. libri melior., ἐμῆς alii gramm. et libri dett. 403 ἐλθέμεν] Bekkerus, ἐλθεῖν

codd. melior. 404 ἔεργει] ἔεργε Iulian. p. 480 B 405 Φοῖβου] νηοῦ Zenod. 408 ἐλθέμεν] Bekkerus, ἐλθεῖν codd. λαῖστίη] ληιστή Maxim.

Tyr. XXVIII 6 411 κῆρας] μόρας schol. V ad II 687 414 ἴσσωμαι ἔην] Brugmanus, ἴσσωμαι φίλην A, ἴσσωμαι φίλην libri cet., ἴσσωμαι ἐμῆν Bent-

leius 416] omisit Zenod., damnavit Aristarch. 418 ἀποπλείειν] fortasse ἀποπλεῖσθαι Christius 420 χεῖρα ἔην . . . τεθαρσῆσσι δὲ] χεῖρά θ' ἔην

. . . τεθαρσῆσσι τε Bentleius

VIII

ἀγγέλιγν ἀπόφασθε - τὸ γὰρ γέρας ἐστὶ γερόντων -
 ὄφρ' ἄλλην φραζῶνται ἐνὶ φρεσὶ μῆτιν ἀμείνω,
 ἢ κέν σφιν νῆας τε σαῶ καὶ λαὸν Ἀχαιῶν
 νηυσὶν ἐπι γλαφυρῆς, ἐπεὶ οὐ σφισιν ἦδε γ' ἐτοίμη, 425
 ἦν τῶν ἐφράσσαντο ἐμεῦ ἀτομηγρίσαντος.

Φοῖνιξ δ' αἶθι παρ' ἔμμι μένων κατακοιμηθῆτω,
 ὄφρα μοι ἐν νήεσσι φίλῃν ἐς πατρίδ' ἔπηται
 αἶριον, ἦν ἐθέλῃσιν· ἀνάγκη δ' οὐ τί μιν ἔξω.

Ὡς ἔφαθ', οἳ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ, 430
 μῦθον ἀγασσάμενοι· μάλα γὰρ κρατερῶς ἀπέειπεν.
 ὄψε δὲ δὴ μετέειπε γέρον ἱππῆλάτα Φοῖνιξ
 δάκρυ' ἀναπρόσας· περὶ γὰρ διέ νηυσὶν Ἀχαιῶν·
 εἰ μὲν δὴ νόστον γε μετὰ φρεσὶ, φαιδίμ' Ἀχιλλεῦ,
 βάλλεαι, οὐδέ τι πάμπαν ἀμύνειν νηυσὶ θεῶσιν 435

πῦρ ἐθέλεις ἀίδηλον, ἐπεὶ χόλος ἔμπεσε θυμῷ,
 πῶς ἂν ἔπειτ' ἀπὸ σεῖο, φίλον τέκος, αἶθι λιποίμην
 αἴος; σοὶ δέ μ' ἔπειπε γέρον ἱππῆλάτα Πηλεΐς
 ἦμασι τῷ, ὅτε σ' ἐκ Φθίης Ἀγαμέμνονι πέμπεν
 νῆπιον, οὐ πω εἰδὸθ' ὁμοίου πτολέμοιο 440

οὐδ' ἀγορέων, ἵνα τ' ἄνδρες ἀριπρεπέες τελέθουσιν.
 τοῦνεκά με προσέηχε διδασκόμεναι τάδε πάντα,
 μῦθον τε ἠγῆθ' ἔμεναι προηκτῆρά τε ἔργων.
 ὣς ἂν ἔπειτ' ἀπὸ σεῖο, φίλον τέκος, οὐκ ἐθέλομι
 λείπεσθ', οὐδ' εἴ κέν μοι ὑποσταίῃ θεὸς αἴτός, 445
 γῆρας ἀποξίσας θήσειν νέον ἰβώοντα,
 οἷον ὅτε πρῶτον λίπον Ἑλλάδα καλλιγύναικα,

424 σαῶ] Christius, σώω A. σώη CD, quod suavit Mangoldius (cf. ad 393),
 σοῖα unus e dett., σοῖ (an νῆας σοῖη?) Nauckius 426 ἀτομηγρίσαντος]
 sic Herodian. Ptolem. Aescal. Alexio 428 ἔπηται] ἔποιτο D 435 οὐδὲ
 τι] οὐδ' ἐτι A 440 ὁμοίου πτολέμοιο] Ahrensius, ὁμοίον πολέμοιο libri
 melior. 446 ἰβώοντα] Aristarch. libri, ἰβώοντα alii ut schol. Eur. An-
 drom. 553 447 οἷον] τοῖον Zenod. Ἑλλάδα καλλιγύναικα] Ὀρμῆτιον
 πολέμοιον Demetr. Scepsius teste Strab. VIII 439 Eust. 762, 36 [Ὁ πολέ-
 μιον Eust. 332, 6)

VIII φεύγων νείκεα πατρός Ἀμύντορος Ὀρμενίδαο,
 ὃς μοι παλλακίδος περιχώσατο καλλιζόμοιο,
 τὴν αὐτὸς φιλέεσζεν, ἀτιμάζεσκε δ' ἄκοιτιν, 450
 μητέρ' ἐμὴν· ἧ δ' αἰὲν ἐμὲ λισσέσζετο γούνων
 παλλακίδι προμηγῆραι, ἴν' ἐχθίρειε γέροντα.
 τῇ πιθόμην καὶ ἔρεξα· πατὴρ δ' ἐμὸς αὐτίκ' οἰσθεῖς
 πολλὰ κατηρᾶτο, στυγερός δ' ἐπεκέζλετ' Ἐρινῆς,
 μὴ ποτε γούνασι οἷσιν ἐφέσσεσθαι φίλον υἷον 455
 ἐξ ἐμέθεν γεγαῶτα· θεοὶ δ' ἐτέλειον ἐπαράς,
 Ζεὺς τε καταχθόνιος καὶ ἐπαινή Περσεφόνηα.
 [τὸν μὲν ἐγὼ βούλευσα κατακτάμεν ὀξεί χαλκῶ·
 ἀλλὰ τις ἀθανάτων παῦσεν χόλον, ὃς ὅ' ἐνὶ θυμῷ
 δῆμον θῆζε γάτιν καὶ ὄνειδα πόλλ' ἀνθρώπων, 460
 ὡς μὴ πατροφόνος μετ' Ἀχαιοῖσιν καλεοίμην.]
 ἔνθ' ἐμοὶ οὐκέτι πάμπαν ἐρητύει' ἐν φρεσὶ θυμὸς
 πατρός χωομένοιο κατὰ μέγαρα στροφᾶσθαι.
 ἧ μὲν πολλὰ ἔται καὶ ἀνεψιοὶ ἀμφὶς ἔόντες
 αἰτοῦ λισσόμενοι κατερόητον ἐν μεγάροισιν, 465
 πολλὰ δὲ ἴφια μῆλα καὶ εἰλίποδας ἔλικας βοῦς
 ἔσφαζον, πολλοὶ δὲ σῦες θαλέθοντες ἀλοιφῇ

449 περιχώσατο] Alexio CD, περι. χώσατο A 451 λισσέσζετο] supra
 ε scripto α A 452 γέροντα] γέροντι quidam test. schol. LV 453 τῇ-
 ἔρεξα] τῇ οὐ πιθόμην οὐδ' ἔρεξα Aristodem. Nys. cum Sosiphane (Eust. 763, 9)
 455 οἷσιν] (γούνασ') ἐμοῖσιν quidam teste Ariston. ἐφέσσεσθαι] Ari-
 starch. A, ἐφέσσεσθαι alii (ἐφέσσεσθαι D), ἐφέζεσθαι C Strab. XIII 601
 456 ἐπαράς] sic et ἐπ' ἀράς Herodian., ἐπ' ἀράς AD 457 ἐπαινή] ἐπ' αὐτῷ
 alii teste schol. LV Περσεφόνηα] supra π scr. φ A 458-461] non
 leguntur in libris, extant apud Plutarch. de aud. poet. 8 (p. 26 F), qui refert:
 ὁ μὲν οὖν Ἀρίσταρχος ἐξείλε ταῦτα τὰ ἔπη φοβηθεῖς; haec vana esse pro-
 bavit in primis Ludwichius l. c. I 73 sq. (v. 459 sq. inveniuntur etiam in
 Plut. Coriol. 32, v. 461 de adul. et amic. 33) 459 παῦσεν χόλον] τρέψεν
 φρένας Plutarch. Coriol. 32 ὃς ὅ'] ὃς γ' Plut. l. c., ὃς μ' Leeuwenius
 462 ἔνθ' ἐμοὶ] AD, ἔνθα μοι C γρ. A 463 στροφᾶσθαι] στροφάσθαι var.
 lect. apud Eust. 764, 2 464 ἀμφὶς ἔόντες] libri; Διονύσιος ὁ Θραῖξ ἐν τῷ
 πρὸς Κράτητα διὰ τῆς ἐπιπορομίας φησὶ γεγραμμένον 'ἀντιώοντες' μεταθεῖναι
 τὸν Ἀρίσταρχον 'ἀμφὶς ἔόντες' Didym.; 'ἐν ἄλλῳ' ἐγγὺς ἔόντες schol. A

VIII εἶδομενοι τεύοντο διὰ φλογὸς Ἡφαιστοιο,
πολλὸν δ' ἐκ νεράμων μέθυ πίνετο τοῖο γέροντος.
εἰνάωνχες δέ μοι ἄμφ' αὐτῷ περὰ νύκτας ἴανον· 470
οἳ μὲν ἀμειβόμενοι φύλακὰς ἔχον, οὐδέ ποτ' ἔσβη
πῖτο, ἕτερον μὲν ἔπ' αἰθοῦσῃ ἐνεοχέος αὐλῆς,
ἄλλο δ' ἐνὶ προδόμῳ, πρόσθεν θαλάμοιο θυράων.
ἀλλ' ὅτε δὴ δεκάτῃ μοι ἐπῆλυθε νῆξ ἔρεβενή,
καὶ τότ' ἐγὼ θαλάμοιο θύρας πυκινῶς ἀραρυίας 475
ῥήξας ἐξῆλθον, καὶ ἐπέροθορον ἐοχίον αὐλῆς
ῥεῖτα λαθῶν φύλακὰς τ' ἀνδρας θυμῶς τε γυναῖκας.
φεῦγον ἔπειτ' ἀπάνευθε δι' Ἑλλάδος εἰρονχόροιο,
Φθίγῃ δ' ἐξικόμην ἐριβόλσκα, μητέρᾳ μῆλων,
ἐς Πηλῆα ἄνακθ'· ὃ δέ με πρόφρων ἐπέδεξτο, 480
καὶ με φίλησ' ὡς εἶτε πατὴρ δὴ παιδᾶ φίλησῃ
μοῦνον τηλύγετον πολλοῖσιν ἐπὶ κτεάτεσσιν,
καὶ μ' ἀφνειὸν ἔθιγε, πολὺν δέ μοι ὤπασε λαόν·
καῖον δ' ἔσχετιγν Φθίγης, Δολόπεσσι ἐνάσσων,
καὶ σε τοσοῦτον ἔθιγα, θεοῖς ἐπιείκελ' Ἀχιλλεῦ, 485
ἐκ θυμοῦ φιλέων, ἐπεὶ οὐκ ἐθέλεσκα ἐμ' ἄλλω
οὔτ' ἐς δαῖτ' ἰέναι οὔτ' ἐν μεγάροισι πάσασθαι,
πρὶν γ' ὅτε δὴ σ' ἐπ' ἐμοῖσιν ἐγὼ γούνεσσι καθίσσας
ᾄψου τ' ἄσαιμι προταμῶν καὶ οἶνον ἐπισχῶν.
πολλάκι μοι κατέδεισας ἐπὶ στήθεσσι χιτῶνα 490
οἶνον ἀποβλύζων ἐν νηπιῇ ἀλεγεινῇ.
ὣς ἐπὶ σοὶ μάλα πολλὰ πάθον καὶ πολλὰ μόγησα,
τὰ φρονέων, ὃ μοι οὐ τι θεοὶ γόνον ἐξετέλειον

469 πολλὸν] πολλῶν Apoll. lex. 98, 5 470 εἰνάωνχες] supra r ser.
altero r C, ἐρνάνυχες Nauekius 472 ἐπ'] ἐν Aristarch. αἰθοῦσῃ] αἰθου-
σης schol. A ad A 120 ἐνεοχέος] ἐνεοχέος schol. l. e. 477 τ'] om. D
schol. HMQR ad a 1 ἀνδρας] ἀνδρῶν schol. e. ad a 1 481 φιλήσῃ]
φιλήσει CD 486 ἐθέλεσκα] ἐθέλεσκον Nauekius 488 γούνεσσι] Aristarch.
A, γούνεσσι alii CD (schol. Didym. ἔχει αἴτιοι λόγον καὶ ἡ διὰ τοῦ ἀίψου)
489 τ'] om. libri melior. 492 πολλὰ πάθον - πολλὰ μόγησα] Aristarch.,
πόλλ' ἔπαθον - πόλλ' ἐμόγησα libri melior.

VIII ἔξ ἐμεῦ· ἀλλὰ σὲ παῖδα, θεοῖς ἐπιείκελ' Ἀχιλλεῦ,
 ποιεύμην, ἵνα μοί ποτ' ἀεικέα λoιγὸν ζυγίης. 495
 ἀλλ', Ἀχιλεῦ, δάμασον θυμὸν μέγαν· οὐδέ τί σε χροὶ
 κηλεὲς ἦτορ ἔχειν· στρεπτοὶ δέ τε καὶ θεοὶ αὐτοί,
 τῶν περ καὶ μεῖζων ἀρετὴ τιμὴ τε βίη τε.
 καὶ μὲν τοῖς θυέεσσι καὶ εὐχολῆς ἀγαγῆσιν
 λoιβῆ τε κνίσῃ τε παρατροπῶσ' ἄνθρωποι 500
 λισσόμενοι, ὅτε κέν τις ἵπερβήῃ καὶ ἀμάοτη.
 καὶ γάρ τε Αἰταί εἰσι Διὸς κοῦρα μέγιστοιο,
 χολαί τε ὀρσαί τε παραβλώπες τ' ὄφθαλμῶ,
 αἱ ῥά τε καὶ μετόπισθ' Ἀάτης ἀλέγουσι κιοῦσαι.
 ἢ δ' Ἀάτη σφεναγὴ τε καὶ ἀρτίπος, οἵνεκα πάσας 505
 πολλὸν ἵπεκπροθέει, φθάνει δέ τε πᾶσαν ἐπ' αἶαν
 βλάπτοισ' ἀνθρώπους· αἱ δ' ἐξακέονται ὀπίσσω.
 δς μὲν τ' αἰδέσεται κούρας Διὸς ἄσπον ἰούσας,
 τὸν δὲ μέγ' ὤνησαν καὶ τ' ἔλλιον εὐχομένοιο·
 δς δὲ κ' ἀνήρηται καὶ τε στερεῶς ἀποείπη, 510
 λίσσονται δ' ἄρα ταί γε Δία Κρονίωνα κιοῦσαι
 τῷ Ἀάτην ἐμ' ἐπεσθαι, ἵνα βλασφειῖς ἀποτίσῃ.
 ἀλλ', Ἀχιλεῦ, πόρε καὶ σὲ Διὸς κούρησιν ἐπεσθαι
 τιμὴν, ἢ τ' ἄλλων περ ἐπιγνάπτει νόον ἐσθλῶν.
 εἰ μὲν γὰρ μὴ δῶρα φέροι, τὰ δ' ὀπισθ' ὀνομάζοι 515
 Ἀτρεΐδης, ἀλλ' αἰὲν ἐπιζαφελῶς χαλεπαίνοι,
 οὐκ ἂν ἐγὼ γέ σε μῆτιν ἀπορρίψαυτα κελoίμην
 Ἀργεΐοισιν ἀμνέμεναι, χατέουσί περ ξυπτης·
 κῆν δ' ἔμα τ' αὐτίκα πολλὰ διδοῖ, τὰ δ' ὀπισθεν ἐπέστη,

495 ποιεύμην] ποιόμην Christius 499 μὲν τοῖς] τοῖς μὲν Plat. Reip.
 Π p. 364 D θυέεσσι] θυσίαισι Plat. ibid. 500 λoιβῆ τε κνίσῃ τε] λoιβῆς
 τε κνίσῃς τε ἔν ἄλλω' schol. A 503 ὄφθαλμῶ] C, ὄφθαλμῶν AD, utrumque
 Eust. 768, 5 et 17 504 Ἀάτης] Nauckius, Ἀτης libri (sic etiam v. 506,
 512) 506 φθάνει] φθαρέει Zenod. 509 εὐχομένοιο] Aristarch., ἐξα-
 μένοιο libri 511 δ' ἄρα] δὴ ἄρα Eust. 512 ἀποτίσῃ] γρ. ἀποτίνη A
 514 νόον] φρένας Eust. 515 φέροι] διδοῖ schol. Herod. ad I 164 516
 ἐπιζαφελῶς] ἐπιζαφελῶς Bekkerus

VIII ἄνδρας δὲ λίσσεσθαι ἐπιπροέηκεν ἀρίστους 520
 κρινάμενος κατὰ λαὸν Ἀχαιικόν, οἳ τε σοὶ αὐτῶ
 φίλτατοι Ἀργείων· τῶν μὴ σὺ γε μῦθον ἐλέγξης
 μηδὲ πόδας· πρὶν δ' οὐ τι νεμεσσητὸν κεχολῶσθαι.
 οὐτῶ καὶ τῶν πρόσθεν ἐπευθόμεθα κλέα ἀνδρῶν
 ἡρώων, ὅτε κέν τιν' ἐπιζάφελος χόλος ἴκοι· 525
 δωρητοὶ τε πέλοντο παρὰρρητοὶ τε ἔπεσσι.
 μέμνημαι τόδε ἔργον ἐγὼ πάλαι, οὐ τι νέον γε,
 ὡς ἦν· ἐν δ' ἑμῖν ἐρέω πάντεσσι φίλοισιν.
 Κουρητῆς τ' ἐμάχοντο καὶ Αἰτωλοὶ μενεχάρμαι
 ἀμφὶ πόλιν Καλυδῶνα καὶ ἀλλήλους ἐνάριζον, 530
 Αἰτωλοὶ μὲν ἀμυνόμενοι Καλυδῶνος ἔρανηης,
 Κουρητῆς δὲ διαπραθέειν μεμαῶτες Ἄρηι.
 καὶ γὰρ τοῖσι κακὸν χρυσόθρονος Ἄρτεμις ὤρσεν
 χωσαμένη, ὃ οἳ οὐ τι θαλύσια γονῶ ἀλωῆς
 Οἰνεὺς ἔρξ'· ἄλλοι δὲ θεοὶ δαίνυνθ' ἐκατόμβας, 535
 οἷη δ' οὐκ ἔρρεξε Διὸς κούρη μέγαλοιο,
 ἢ λάθει' ἢ οὐκ ἐνόησεν· ἀάσσατο δὲ μέγα θυμῶ.
 ἢ δὲ χολωσαμένη, δῖον γένος, ἰοχέαιρα,
 ὤρσεν ἔπι χλοῦνην σὺν ἄγριον ἀργιόδοντα,
 ὃς κακὰ πόλλ' ἔρδεσχε ἔθων Οἰνήρος ἀλωῆν· 540
 πολλὰ δ' ὃ γε προθέλυμνα χαμαὶ βάλε δένδρεα μακρὰ
 αὐτῆσιν ῥίξῃσι καὶ αὐτοῖς ἀνθεσι μήλων.
 τὸν δ' υἱὸς Οἰνήρος ἀπέκτεινεν Μελέαγρος,
 πολλέων ἐκ πολίων θηρήτορας ἀνδρας ἀγείρας
 καὶ κύνας· οὐ μὲν γὰρ κε δάμη παύροισι βροιοῖσιν· 545

524 κλέα] κλέε' Nauckius 526 τε ἔπεσσι] τ' ἐπέσσι codd. 527
 πάλαι-γε] νέον οὐτι πάρος γε Priscian. Inst. XVIII 190 535 ἔρξ'] D, ἔρξ'
 superscr. ε A, ἔρξ' Cm¹, ῥέξ' e dett. unus 537 ἢ λάθει' ἢ οὐκ] ἐκλάθει'
 οὐδ' Zenod. ἀάσσατο] C, ἀάσατο cett. 539] θρέψεν ἐπὶ χλοῦνην σὺν
 ἄγριον, οὐδὲ ἐφκει θηρὶ γε σιτοφάγῳ ἀλλὰ οἷον ἔλκεντι (cf. i 190 sq.) Aristot.
 Hist. anim. VI 28 p. 578 B 1 540 ἔρδεσχε] ἔρρεξεν (= ἔρρεξεν) Ammonius
 teste Didymo (ἔρρεξεν habent schol. ALV; cum autem in schol. A legatur
 'διὰ τοῦ ζ', Bekkerus aliiq̄ue ἔρρεξεν Ammonio tribuerunt)

VIII τόσπος ἔην, πολλοὺς δὲ πυρῆς ἐπέβησ' ἀλεγεινῆς.
 ἢ δ' ἀμφ' αὐτῷ θῆκε πολὺν κέλαδον καὶ ἀντήν,
 ἀμφὶ σὺς κεφαλῇ καὶ δέσματι λακρήνenti,
 Κοιρήτων τε μεσηγὺ καὶ Αἰτωλῶν μεγαθύμων.
 ὄφρα μὲν οἶν Μελέαγρος ἀρηίφιλος πολέμιζεν, 550
 τόφρα δὲ Κοιρήτεσσι κακῶς ἔην, οὐδὲ δύναντο
 τείχεος ἔκτισθεν μίμνειν πόλλ' εὖ περ ἔόντες·
 ἀλλ' ὅτε δὴ Μελέαγρον ἔδν χόλος, ὅς τε καὶ ἄλλων
 οἰδάνει ἐν στήθεσσι νόον πύκα περ φροσεόντων,
 ἦ τοι δ' μητρὶ φίλῃ Ἀλθαίῃ χωόμενος κῆρ 555
 κεῖτο παρὰ μηστῇ ἀλόχῳ, καλῇ Κλεοπάτρῃ,
 κοῦρῃ Μεοπήσσης καλλισφύρου Εὐνήϊνης
 Ἰδεῶ θ', ὅς κάρτιστος ἐπιχθονίων γένει' ἀνδρῶν
 τῶν τότε, καὶ ἴα ἀνακτος ἐναντίον εἶλετο τόξον
 Φοῖβου Ἀπόλλωνος καλλισφύρου εἵνεκα νύμφης. 560
 τὴν δὲ τότε' ἐν μεγάροισι πατήρ καὶ πότνια μήτηρ
 Ἀλκινόην καλέεσζον ἐπώνυμον, οἶνεκ' ἄρ' αὐτῆς
 μήτηρ Ἀλκινόος πολυπενθέος οἶτον ἔχουσα
 κλαῖ', ὅτε μιν ἐκάρτος ἀνήρπασε Φοῖβος Ἀπόλλων.
 τῇ δ' γε περκατέλεχτο χόλον θυμάλγέα πέσσων, 565
 ἐξ ἀρέων μητρὸς κεχολωμένος, ἢ ἴα θεοῖσιν
 πόλλ' ἀχέουσ' ἱεῖτο κασιγνήτιο φόνιοι,
 πολλὰ δὲ καὶ γαῖαν πολυφόρβην χερσὶν ἀλοῖα
 κελήσζουσ' Αἶδην καὶ ἐπαινήν Περσεφόνειαν,
 πρόχην καθεζομένη, δεύοντο δὲ δάκρυσι κόλποι, 570
 παιδὶ δόμεν θάνατον· τῆς δ' ἡεροφοῖτις Ἐρινὺς
 ἔκλιεν ἐξ Ἐρέβεσφιν ἀμείλιχον ἦτορ ἔχουσα·

547 θῆκε] ἔθηκε Eust. 551 οὐδὲ δύναντο] οὐδ' ἐδύναντο AD, οὐδ' ἐθέλεσζον Aristoph. 554 στήθεσσι] στήθεσφι Apoll. lex. 119, 24 558 γένει'] ἦν Antimach. ap. Euseb. Praep. ev. X 3, 20 562 αὐτῆς] αὐτῇ ἢ αὐτῆς Eust. 563 ἀλκινόος] ἀλκινόος A 564 κλαῖ', ὅτε] Zenod. libri, κλαῖε(ν), δ Aristarch. ἀνήρπασε] ἀφήρπασε A in textu, γρ. ἀνήρπασε 567 κασιγνήτιο] Aristarch., κασιγνήτιο alii 568 πολυφόρβην] πολυφέρβην schol. λ 423 569 Περσεφόνειαν] supra π scr. φ A 572 Ἐρέβεσφιν]

VIII τῶν δὲ τάχ' ἐμφί πύλας θυαδὸς καὶ δοῦπος ὀρώρει
 πύργων βαλλομένων· τὸν δὲ λίσσοιτο γέροντες
 Αἰτωλῶν, πέμπον δὲ θεῶν ἱερῆας ἀρίστους, 575
 ἐξελθεῖν καὶ ἀμῦναι, ὑποσχόμενοι μέγα δῶρον·
 δαπλόθι πιότατον πεδίον Καλυδῶνος ἑσσηνῆς,
 ἔνθα μιν ἦρωγον τέμενος περικαλλῆς ἐλέσθαι
 πεντηχοιτόγρον, τὸ μὲν ἦμισι οἰνοπέδιοιο,
 ἦμισι δὲ ψιλῆν ἔροσιν πεδίοιο ταμέσθαι. 580
 πολλὰ δὲ μιν λιτάνευε γέρον ἱππύλατα Οἰνεὺς
 οὐδοῦ ἐπεμβεβαῶς ὑψηροφῆος θαλάμοιο,
 σείων κολλητὰς σανίδας, γουνοῦμενος υἷόν·
 πολλὰ δὲ τὸν γε κασίγνηται καὶ πότνια μήτηρ
 ἐλλίσσονθ'· ὃ δὲ μᾶλλον ἀνείνετο· πολλὰ δ' ἑταῖροι, 585
 οἳ οἳ κεδνότατοι καὶ φίλτατοι ἦσαν ἀπάντων·
 ἀλλ' οὐδ' ὧς τοῦ θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ἔπειθον,
 πρὶν γ' ὅτε δὴ θάλαμος πύκα βύλλετο, τοῖς δ' ἐπὶ πύργων
 βαῖνον Κοροῆτες καὶ ἐνέπρηθον μέγα ἄστν.
 καὶ τότε δὴ Μελέαγρον ἐϋζώνος παρὰκοιτις 590
 λίσσεται ὀδυρομένη, καὶ οἳ κατέλεξεν ἄπαντα
 κήδε', ὅσ' ἀνθρώποισι πέλει τῶν ἄστν ἀλώη·
 ἄνδρας μὲν κτείνουσι, πόλιν δὲ τε πῆρ ἀμαθύνει,
 τέκνα δὲ τ' ἄλλοι ἄγουσι βαθυζώνους τε γυναικας.
 τοῦ δ' ὠρίνετο θυμὸς ἀκούοντος κακὰ ἔργα, 595
 βῆ δ' ἰέναι, χορὸν δ' ἔντε' ἐδίψετο παμφανόωντα.
 ὧς δ' μὲν Αἰτωλοῖσιν ἀπήμυεν κακὸν ἦμαρ

Ἐρέβουσιν libri 574 δὲ λίσσοιτο] Aristarch. (schol. A ἐλλίσσοιτο, corr. primus Heynius) A C, δ' ἐλλίσσοιτο (vel δέλλίσσοιτο) alios scripsisse e schol. recte collegit Ludwichius, δ' ἐλλίσσοιτο D 576 ὑποσχόμενοι] ὑπασχόμενοι Etym. M. p. 783, 51 580 ψιλῆν] ψιλῆς (γῆς) Aristarch. 582 ἐπεμβεβαῶς] ἐπεμβεβαῶς ἢ ὑπερβεβαῶς Eust. 584 κασίγνηται] Aristarch. libri, κασίγνηται alii 585 ἐλλίσσονθ'] ἐλλίσσονθ' C 588 ἐπὶ πύργων] ἐπὶ πύργῳ ἢ ἐπὶ πύργων Eust. 770, 36; 777, 2 592 κήδε', ὅσ'] ὅσσα κάκ' Aristot. Rhet. I 7 593 ἄνδρας μὲν κτείνουσι] λαοὶ μὲν φθινέθουσι Aristot. l. c. 594 δὲ τ' ἄλλοι] Aristot. l. c. Aristarch., δὲ δήμοι Zenod. 596 ἐδίψετο] supra scr. α A

- VIII εἶξας ᾧ θυμῷ· τῷ δ' οὐκέτι δῶρα τέλεσσαν
πολλά τε καὶ χαρίεντα, κακὸν δ' ἤμυνε καὶ αὐτῶς.
ἀλλὰ σὺ μὴ τοι ταῦτα νόει φρεσὶ, μηδέ σε δαίμων 600
ἐνταῦθα τρέψειε, φίλος· χαλεπὸν δέ κεν εἴη
νηυσὶν καιομένῃσιν ἀμυνόμεν· ἀλλ' ἐπὶ δώροισι
ἔρχεο· ἴσον γάρ σε θεῶν τίσουσιν Ἀχαιοί·
εἰ δέ κ' ἄτεο δώρων πόλεμόν φθισήνορα δύης,
οὐκέθ' ὁμῶς τιμῆς ἔσσει πόλεμόν περ ἀλαλκῶν. 605
τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκίς Ἀχιλλεύς·
Φοῖνιξ, ἅπτα γεραῖέ, διοτρεφεές, οὐ τί με ταύτης
χορῶ τιμῆς· φρονέω δὲ τετιμῆσθαι Διὸς αἴσῃ,
ἢ μ' ἔξει παρὰ νηυσὶ χορωνίσιν, εἰς ὃ κ' ἀντιμῆ
ἐν στήθεσσι μένη καὶ μοι φίλα γούνατ' ὀρώρη. 610
ἕλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσιν·
μὴ μοι σύγχεε θυμὸν ὀδυρόμενος καὶ ἀχεύων,
Ἄτρεΐδῃ ἦρωι φέρων χάριν· οὐδέ τί σε χορῆ
τὸν φιλέειν, ἵνα μὴ μοι ἀπέχθῃται φιλέοντι.
καλὸν τοι σὺν ἐμοὶ τὸν κηδέμεν, ὅς κ' ἐμὲ κήδη. 615
[ἴσον ἐμοὶ βασίλειε καὶ ἦμισυ μείρεο τιμῆς.]
οὔτοι δ' ἀγγελέουσι, σὶ δ' αὐτόθι λέξεο μίμνων
ἐνῆ ἔνι μαλακῇ· ἅμα δ' ἦοι φαινομένηφιν
φρασσόμεθ', ἢ κε νεώμεθ' ἐφ' ἡμέτερό ἢ κε μένωμεν.
ἦ, καὶ Πατρόζλω ὃ γ' ἐπ' ὀφρούσι νεῦσε σιωπῇ 620
Φοίνιζι στορέσαι πεκνινὸν λέχος, ὄφρα τάχιστα
ἐκ κλισίης νόστοιο μεδοίαιτο. τοῖσι δ' ἔφ' Αἴας
ἀντίθεος Τελαμωνιάδης μετὰ μῦθον ἔειπεν·
διογενὲς Λαερτιάδῃ, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,

599 αὐτῶς] αὐτῶς Zenod. 600 τοι] μοι Eust. 601 χαλεπὸν] κάκιον
Cyr. A 602 ἐπὶ δώροισι] libri melior., ἐπὶ δώρων Aristarch. 605 τιμῆς]
Aristarch. et Chaeris hanc vocem pro genetivo acceperunt, adiectivum esse
vidit Herodian. (coll. τιμηῖτα Σ 475); τιμῆς alii 612 σύγχεε] Nauckius,
σύγχει codd. ὀδυρόμενος καὶ ἀχεύων] libri, ἐνὶ στήθεσσι[ν ἀχεύων] Ari-
starch., ὀδυρόμενος κινυρόζων Zenod. 614 μὴ μοι] μὴ μοι Ptolem. Ascal.
615 κηδέμεν] Bekkerus, κήδειν libri 616] proseripsit Heynius

VIII ἴομεν· οὐ γάρ μοι δοκεῖ μύθοιο τελευτή 625
 τῆδέ γ' ὀδῶ κρανέεσθαι· ἀπαργεῖλαι δὲ τάχιστα
 χοῖ μῦθον Δαναοῖσι, καὶ οὐκ ἀγαθόν περ ἔόντα,
 οἳ που νῦν ἔσται ποτιδέγμενοι. αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
 ἄγριον ἐν στήθεσσι θέτο μεγαλήτορα θυμὸν
 σχέλιος, οὐδὲ μετατρέπεται φιλότιτος ἐταίρων 630
 τῆς, ἧ μιν παρὰ νηυσὶν ἐτίομεν ἔξοχον ἄλλων,
 νηλῆς· καὶ μὲν τίς τε κασιγνήτοιο φονῆος
 ποιήν ἢ οὐ παιδὸς ἐδέξατο τεθνηῶτος·
 καὶ ὃ δ' ἐμὲν ἐν δῆμῳ μένει αὐτοῦ πόλλ' ἀποτίσας,
 τοῦ δὲ τ' ἐρητύεται κραδίη καὶ θυμὸς ἀγῆνωρ 635
 ποιήν δεξαμένῳ. σοὶ δ' ἄλληκτιὸν τε κακὸν τε
 θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι θεοὶ θέσαν εἵνεκα κόρης
 οἴης. νῦν δέ τοι ἐπιὰ παρίσχομεν ἔξοχ' ἀρίστας
 ἄλλα τε πόλλ' ἐπὶ τῆσι· σὺ δ' ἴλαον ἐνθεο θυμὸν,
 αἴδεσσαι δὲ μέλαθρον· ἔπωρόφιοι δέ τοί εἴμεν 640
 πληθύος ἐκ Δαναῶν, μέμαμεν δέ τοι ἔξοχον ἄλλων
 κήδιστοί τ' ἔμεναι καὶ φίλτατοι, ὅσοι Ἀχαιοί.
 τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκίς Ἀχιλλεύς·
 Αἴαν διογενές, Τελαμώνιε, κοίρανε λαῶν,
 πάντα τί μοι κατὰ θυμὸν εἴσαο μυθήσασθαι· 645
 ἀλλὰ μοι οἰδάνεται κραδίη χόλω, ὀππότ' ἐκείνων
 μνήσομαι, ὡς μ' ἀσύφηλον ἐν Ἀργείοισιν ἔρεξεν

627] huic subiungitur in parte dett. εἰπέμεν Ἀτρεΐδης Ἀγαμέμνονι καὶ
 Μενελάῳ (H 373) 628 ποτιδέγμενοι] προτιδέγμενοι D, ποτιδέχμενοι Cō-
 betus 629 ἄγριον-θέτο] δεινὸν ἐνὶ στήθεσσι ἐχει Galen. V p. 297
 632 τίς τε] τίς γε Aristarch. φονῆος] supra ser. οιο A, φόνοιο CD 633
 τεθνηῶτος] Aristarch., τεθνεῶτος libri (in A supra ser. η) 634 καὶ ὃ']
 ἀλλ' schol. Soph. El. 210 636 ἄλληκτιον] ἄληκτιον CD 637 εἵνεκα] οὐρεκα
 C 639 ἐπὶ τῆσι] οὕτως ἐν ἀπάσαις Didym. 641 πληθύος] ἀθρόοι Zenod.
 642 κήδιστοί] κῦδιστοι schol. E ad ε 310 645 εἴσαο] ἐν τισι τῶν
 ὑπομνημάτων (Aristarchi) teste Didym., εἴσω libri melior. et Plat. Cratyl.
 p. 428 C 646 ὀππότ' ἐκείνων] ὀππότ' ἐκείνων pars dett. Pseudoplut. vit.
 Hom. c. 129 647 ὡς μ'] ὅς μ' Etym. M. 160, 36 Pseudoplut. l. c.
 ἔρεξεν] ἔθηκεν Etym. Gud. p. 582, 20

VIII *Ἀτρεΐδης, ὡς εἶ τιν' ἀτίμητον μετανάστην.
 ἀλλ' ἔμεῖς ἔρχεσθε καὶ ἀγγελίην ἀπόφασθε·
 οὐ γὰρ πρὶν πολέμοιο μεθήσομαι αἵματόεντος,
 πρὶν γ' ἰὼν Πριάμοιο δαΐφρονος, Ἐκτορα δῖον,
 Μυρμιδόνων ἐπὶ τε κλισίας καὶ νῆας ἰκέσθαι
 κτείνοντ' Ἀργείους, κατὰ τε σμύξαι πρὸς νῆας.
 ἀμφὶ δέ τοι τῇ ἐμῇ κλισίῃ καὶ νηὶ μελαίνῃ
 Ἐκτορα καὶ μεμαῶτα μάχης σχήσεσθαι δίω.* 650
*ὣς ἔφαθ', οἳ δὲ ἕκαστος ἔλων δέπας ἀμφιζύπελλον
 σπείσαντες παρὰ νῆας ἴσαν πάλιν· ἦρχε δ' Ὀδυσσεύς.
 Πάτροκλος δ' ἐτάροισιν ἰδὲ δμῶνισι κέλευσεν
 Φοῖνικι στορέσαι πυκινὸν λέχος ὅτι τάχιστα.
 αἷ δ' ἐπιπειθόμενα στόρεσαν λέχος ὡς ἐκέλευσεν,
 κώεά τε ὀϊγὸς τε λίνιοί τε λεπτὸν ἄωτον.
 ἔνθ' ὁ γέρον κατέλεκτο καὶ ἦω δῖαν ἔμιμνεν.
 αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς εἶδε μυχῷ κλισίης ἐνπύχτου·
 τῷ δ' ἄρα παρκατέλεκτο γυνή, τὴν Λεσβόθεν ἦγεν,
 Φόρβατος θυγάτηρ, Διομήδη καλλιπάρῃος.* 660
*Πάτροκλος δ' ἐτέρωθεν ἐλέξατο· παρ δ' ἄρα καὶ τῷ
 Ἴφις εὐζῶνος, τὴν οἳ πόρε δῖος Ἀχιλλεὺς
 Σκῆρον ἔλων αἰπεῖαν, Ἐννίος πτολίεθρον.
 οἳ δ' ὅτε δὴ κλισίῃσιν ἐν Ἀτρεΐδαιο γέγοντο,
 τοῖς μὲν ἄρα χουσέοισι κνπέλλοις νῆες Ἀχαιῶν 670
 δειδέχαι ἄλλοθεν ἄλλος ἀνασταδὸν ἔκ τ' ἐρέοντο·
 πρῶτος δ' ἐξερέεινε ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
 εἶπ' ἄγε μ', ὦ πολύειν' Ὀδυσσεῦ, μέγα κῆδος Ἀχαιῶν,*

653 σμύξαι] Aristarch. AC, σμῦξαι D; φλέξαι Plat. Hipp. min. p. 371 B, quam scripturam etiam Aristarch. novit teste Didymo; καὶ ἐπισμύξαι schol. γ 195 654 τοῖ] μιν Plat. Hipp. min. p. 371 C τῇ ἐμῇ] τῇ μῇ ACD 657 σπείσαντες] λείψαντες altera ed. Aristarchi, sic ἐν πολλαῖς τῶν ἀρχαίων teste Didymo 658 κέλευσεν] κέλευεν Eust. 660 ὡς ἐκέλευσεν] ὡς ἐκέλευεν Eust., ἐγχορέουσαι Zenod. 662 ἦω] ἦρα Nauckius ἔμιμνεν] ἔμιμνεν Apoll. de pron. p. 112 C 664 τῷ δ' -τὴν] τῷ δὲ γυνὴ παρκατέλεκτο Κάειρ', ἦν Zenod. 669 κλισίῃσιν] κλισίην AD

VIII ἦ ῥ' ἐθέλει νῆεσσιν ἀλεξέμεναι δίον πῖρ,
 ἦ ἀπέειπε, χόλος δ' ἔτ' ἔχει μεγάλτορα θυμόν;
 τὸν δ' αὖτε προσέειπε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς·
 Ἄτρεΐδη κῦδιστε, ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγάμεμνον,
 κεινός γ' οὐκ ἐθέλει σβέσσαι χόλον, ἀλλ' ἔτι μᾶλλον
 πιμπλάνεται μένος, σέ δ' ἀκύνεται ἰδέε σά δῶρα.
 αὐτόν σε φράζεσθαι ἐν Ἀργείοισιν ἄνωγεν,
 δῆππως κεν νῆας τε σαφῶς καὶ λαὸν Ἀχαιῶν·
 αὐτὸς δ' ἠπειλήσεν ἐμ' ἰοῖ φαινομένηφιν
 νῆας ἐνσέλιμους ἔλαδ' ἔλκεμεν ἀμφιελίσσας.
 καὶ δ' ἐν τοῖς ἄλλοισιν ἔφη παρεμυθήσασθαι
 οἴκαδ' ἀποπλεῖν, ἐπεὶ οὐκέτι δήγετε τέμνω
 Ἰλίου αἰπεινῆς· μάλα γὰρ ἔθεν εἰρότοπα Ζεὺς
 χεῖρα ἔην ἐπερέσχε, τεθροσθήκασι δὲ λαοί.
 ὧς ἔφατ'· εἰσὶ καὶ οἶδε τὰδ' εἰπέμεν, οἳ μοι ἔποντο,
 Αἴας καὶ κίρριζε δῖω, πεπνημένω ἔμφω.
 Φοῖνιξ δ' αἰῖθ' ὁ γέρον κατελέξατο· ὧς γὰρ ἀνώγει,
 ὄφρα οἱ ἐν νῆεσσι φίλην ἐς πατρίδ' ἔπρηται
 αἴθριον, ἦν ἐθέλησιν· ἀνάγκη δ' οἷ τί μιν ἄξει.
 ὧς ἔφαθ', οἳ δ' ἔρα πάντες ἀλὴν ἐγένοντο σιωπῇ
 [μῦθον ἀγασσάμενοι· μάλα γὰρ τροσερῶς ἀγόρευσεν].
 δὴν δ' ἄνωγ ἦσαν τετιγότες νῆες Ἀχαιῶν·
 ὄψ' ἔδ' δὴ μετέειπε βοῆν ἀγαθὸς Διομήδης·
 Ἄτρεΐδη κῦδιστε, ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγάμεμνον,
 μηδ' ὄφελος λίσσεσθαι ἀνύμονα Πηλεΐωνα.

674 ἀλεξέμεναι] ἀμυνόμεναι 'ἐν ἄλλω' schol. A 675 δ' ἔτ'] A, δέ τ' CD
 680 αὐτόν σε] αὐτόν σέ Ptolem. Ascal. 681 σαφῶς] altera ed. Aristarchi, quem διχῶς scripsisse testatur Didym. [σαφῶς et σοφῶς e Lehrsii, σαφῶς et σόφως e Bekkeri opinione] cf. Ludwich. l. c. I 36; σαφῶς ('an νῆας σαφῶς?') Nauckius, σόφως A (σόφως C), σώφης Dm¹, σώφης m¹, σώφης pars dett. 688-692] damnarunt Aristoph. Aristarch. 688 τὰδ'] τὰ Hoffmannus 692] solum damnavit Zenod. 694] omisit Zenod., damnarunt Aristoph. et Aristarch., cf. Ariston. ad H 404 ἀγασσάμενοι] γρ. καὶ φρασσάμενοι schol. A ἀγόρευσεν] ἀγόρευε C, γρ. ἀπέειπε A 698 αἰῖθ'] Aristarch. C, αἰ AD Apoll. lex. 7, 17 ἀνύμονα Πηλεΐωνα] ἀνύμονος Πηλεΐδου schol. Aristoph. Nub. 41

- VIII μινρία δῶρα διδοίς· δ δ' ἀγῆνωρ ἐστὶ καὶ ἄλλως·
 νῦν αὖ μιν πολὺ μᾶλλον ἀγροορίησιν ἐνήκας. 700
 ἀλλ' ἦ τοι κείνον μὲν ἐάσομεν, ἦ κεν ἴησιν
 ἦ κεν μέρη· τότε δ' αὖτε μαχέσσεται, ὁππότε κέν μιν
 θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι ἀνώγη καὶ θεὸς ὄρη.
 ἀλλ' ἄγεθ', ὥς ἂν ἐγὼ εἴπω, πειθόμεθα πάντες·
 νῦν μὲν κοιμήσασθε τεταρπόμενοι φίλον ἦτορ 705
 σίτου καὶ οἴνιο· τὸ γὰρ μένος ἐστὶ καὶ ἀλκή·
 αὐτὰρ ἐπεὶ κεν φανῆ καλὴ ῥοδοδάκτυλος Ἥως,
 καρπαλίμως πρὸ νεῶν ἐχέμεν λαόν τε καὶ ἵππους
 δτρύνων, καὶ δ' αὐτὸς ἐνὶ πρώτοισι μάχεσθαι.
 ὣς ἔφαθ', οἳ δ' ἄρα πάντες ἐπήνησαν βασιλῆες, 710
 μῦθον ἀγασσάμενοι Διομήδεος ἵπποδάμοιο.
 καὶ τότε δὴ σπείσαντες ἔβαν χλισίηνδε ἕκαστος,
 ἔνθα δὲ κοιμήσαντο καὶ ἕπνου δῶρον ἔλοντο.

699 ἄλλως] γο. καὶ αὐτως schol. ALV 700 ἐνήκας] ἀνήκας ἔν τισι
 τῶν ἐπομνημάτων Didym. 702 μαχέσσεται] Nauckius, μαχίσεται codd.
 703 ἀνώγη] ὄρηνη Eust. 710 ἐπήνησαν] ἐπήνεσαν D

ΙΛΙΑΔΟΣ Κ

ΔΟΛΩΝΕΙΑ

X Ἄλλοι μὲν παρὰ νηυσὶν ἀριστῆες Παραχαιῶν
 εἶδον παννύχιοι, μαλακῶ δεδμημένοι ἕπνο·
 ἀλλ' οὐκ Ἀτρεΐδην Ἀγαμέμνονα, ποιμένα λαῶν,
 ἕπνος ἔχεν γλυκερός πολλὰ φρεσὶν δομαίνοντα,
 ὡς δ' ὅτ' ἂν ἀστράπτῃ πόσις Ἑρῆς ἠγκόμοιο, 5
 τεύχων ἢ πολὺν ὄμβρον ἀθέσφατον ἢ ἐχάλαζαν
 ἢ κφετόν, ὅτε πέρ τε χιῶν ἐπάλινεν ἀρούρας,
 ἢ ἐποθὶ πτολέμοιο μέγα στόμα πενθεδανοῖο,
 ὡς πνλίν' ἐν στήθεσσιν ἀνεστενάχιζ' Ἀγαμέμνων
 ρειόθεν ἐκ κραδίης, τρομέοντο δέ οἱ φρένες ἐντόξ. 10
 ἢ τοι ὅτ' ἐς πεδίον τὸ Τρωικὸν ἀθρήσειεν,
 θεύμαζεν πυρὰ πολλὰ, τὰ καίετο Ἰλιόθι πρό,
 αἰλῶν σφρίγγων τ' ἐροπὴν ὀμαδόν τ' ἀνθρώπων.
 αὐτὰρ ὅτ' ἐς νῆας τε ἴδοι καὶ λαὸν Ἀχαιῶν,
 πολλὰς ἐκ κεφαλῆς προθελύμινους ἔλκετο χαιτάς 15
 ὑπόθ' ἔοντι Δίι, μέγα δ' ἔστανε κινδάλιμον κῆρ.
 ἦδε δέ οἱ κατὰ θυμὸν ἀρίστη φαίνετο βουλή,
 Νέστορ' ἔπι πρῶτον Νηλῆιον ἐλθέμεν ἀνδρῶν,
 εἴ τινα οἱ σὺν μῆτιν ἀμύμονα τευτήρατο,
 ἢ τις ἀλεξίκακος πᾶσιν Δαναοῖσι γένοιτο. 20

φασὶ τὴν ῥαυνοδίαν ὑφ' Ὀμήρου ἰδίᾳ τετάχθαι καὶ μὴ εἶναι μέρος Ἰλιάδος.
 ὑπὸ δὲ Πεισιστράτου τετάχθαι εἰς τὴν πόησιν schol. V, cf. Eust. 785, 41 schol.
 Dionys. Thrac. p. 768, 26 sqq. B. 1 ἄλλοι] sic Aristot. Poet. 25 Aristarch.,
 ὄλλοι (ὄλλοι cod. A) Zenod. teste Ariston. παρὰ - Παραχαιῶν] ἢ θεοὶ τε
 καὶ ἀνέρες [ἑπποκορυσταί] (B 1) Aristot. l. c. 7 ὅτε πέρ τε] πολλὰς δὲ schol.
 Aristoph. Nub. 261 10 τρομέοντο] φοβέοντο Zenod. 12 Ἰλιόθι πρό]
 cf. ad Θ 561 13 σφρίγγων τ'] τ' om. quidam teste schol. V 14 τε ἴδοι]
 τ' ἀπίδοι D 19 σὺν μῆτιν] quidam 'καθ' ἐν μέρος λόγου' teste Herodiano,
 συμμῆτιν CD ἀμύμονα] ἀμείνονα C

- X ὀρθωθεὶς δ' ἔνδυνε περὶ στήθεσσι χιτῶνα,
 ποσσὶ δ' ὑπὸ λιπαροῖσιν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα,
 ἀμφὶ δ' ἔπειτα δαφοινὸν ἐέσσατο δέρμα λέοντος,
 αἶθωνος μεγάλοιο ποδιγεκές· εἴλετο δ' ἔγχος.
 ὣς δ' αὐτως Μενέλαον ἔχεν τρόμος, οὐδὲ γὰρ αὐτῷ 25
 ἔπνος ἐπὶ βλεφάροισιν ἐφίζανε, μὴ τι πάθοιεν
 Ἀργεῖοι, τοὶ δὲ ἔθεν εἵνεκα πολὺν ἐφ' ἕγρον
 ἦλυθον ἐς Τροίην, πόλεμον θρασὺν δομαίνοντες.
 παρδαλέη μὲν πρῶτα μετάφρενον εὐρὸν κάλυψεν
 ποικίλη, αὐτὰρ ἐπὶ στεφάνην κεφαλῆφιν εἰείρας 30
 θήκατο χαλκείην, δόρυ δ' εἴλετο χειρὶ παχείῃ.
 βῆ δ' ἕμεν ἀσπίσων δὴ ἀδελφεόν, ὃς μέγα πάντων
 Ἀργείων ἐάνασσε, θεὸς δ' ὣς τίετο δῆμῳ.
 τὸν δ' εἶδ' ἀμφ' ὤμοισι τιθήμενον ἔντεα καλὰ
 νηὶ πάρα προμνή· τῷ δ' ἀσπᾶσιος γένετ' ἐλθῶν. 35
 τὸν πρότερος προσέειπε βοῆν ἀγαθὸς Μενέλαος·
 τίφθ' οὕτως, ἦθεῖτε, κορύσσεαι; ἦ τιν' ἐταίρων
 ὀτρυνέεις Τρώεσσιν ἐπι σκοπόν; ἀλλὰ μάλ' αἰνῶς
 δεῖδω, μὴ οὐ τίς τοι ὑπόσχηται τόδε ἔργον,
 ἄνδρας δυσμενέας σκοπιαζέμεν οἶος ἐπελθῶν 40
 νύκτα δι' ἀμβροσίην· μάλα τις θρασυκάρδιος ἔσται.
 τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων·
 χορῶ βουλῆς ἐμὲ καὶ σέ, διοτρέφες ὦ Μενέλαε,
 κερδαλέης, ἦ τίς κε ἐρούσσεται ἠδὲ σαώσει
 Ἀργεῖους καὶ νῆας, ἐπεὶ Διὸς ἐτράπετο φρόν. 45
 Ἐκτροέοις ἄρα μᾶλλον ἐπὶ φρένα θῆχ' ἰεροῖσιν.

23 ἐέσσατο] ἐέσσατο CD 25 αὐτῷ] CD Tyrannio, αὐ τῷ A Ptolem.
 Asc. 26 ἐφίζανε] ἐπιπτε Porphyr. p. 197, 24 Schrad. πάθοιεν] ἐν ἄλλῳ
 'πάθωσιν' schol. A 32 ἀσπίσων] Aristarch. libri (ἀσπίσων alii?) 33
 ἐάνασσε] Hoffmannus, ἤρασσε libri melior. 38 ὀτρυνέεις] Aristarch., ὀτρύ-
 νεις libri melior. ἐπι σκοπόν] Nicias, ἐπίσκοπον Aristarch. (cuius scriptu-
 ram restituit Lehrsus) libri 41 τις] γεν Eust. ἔσται] supra scr. εἴη A,
 εἴη D Eust., ἐστὶ Demetr. Ixio 44 ἦ τις] εἴ τις schol. A (Herod.) ad I 393
 46 θῆχ'] εἴχ' ἔν τισι τῶν ὑπομνημάτων Didym.

X οὐ γὰρ πω ἰδόμεν οὐδὲ κλύον ἀδίσκετος,
 ἄνδρ' ἕνα τοσσάδε μέρομερ' ἐπ' ἡματι μητίσασθαι,
 ὅσσ' Ἐπιωρ ἔροεξε δίφιλος υἱᾶς Ἀχαιοῶν,
 αἴτωρ, οἴτε θεῶν υἱὸς φίλος οἴτε θεοῖο. 50
 ἔργα δ' ἔροεξ' ὅσα φημι μελήσεμεν Ἀργεῖοισιν
 δηθά τε καὶ δολιχόν· τόσα γὰρ κατὰ μῆσαι Ἀχαιοῦς.
 ἀλλ' ἴθι νῦν, Αἴαντα καὶ Ἰδομενῆα κάλεσον
 ῥίμφα θεῶν παρὰ νῆας· ἐγὼ δ' ἐπὶ Νέστορα δῖον
 εἶμι, καὶ ὄτρυνέω ἀνστήμεναι, αἳ κ' ἐθέλῃσιν 55
 ἐλθέμεν ἐς φυλάκων ἱερὸν τέλος ἰδ' ἐπιτεῖλαι.
 κείνῳ γὰρ κε μέλιστα πιθοίαιτο· τοῖο γὰρ υἱὸς
 σημαίνει φυλάκεσσι καὶ Ἰδομενῆος ὁπείων
 Μηριόνης· τοῖσιν γὰρ ἐπειτρόατομέν γε μέλιστα.
 τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα βοῆν ἀγαθὸς Μενέλαος· 60
 πῶς γὰρ μοι μῦθῳ ἐπιτέλλεται ἰδὲ κελεύεις;
 αἴθι μένω μετὰ τοῖσι, δεδεγμένος εἰς δ' κεν ἔλθῃς,
 ἴε θεῶ μετὰ σ' αἴτις, ἐπὶν ἐν τοῖς ἐπιτείλω;
 τὸν δ' αἶτε προσέειπε ἕναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
 αἴθι μένειν, μὴ πῶς ἀβροτάξομεν ἀλλήλοισιν 65
 ἐρχομένῳ· πολλὰ γὰρ ἀνὰ στρατὸν εἰσι κέλευθαι.
 φθέγγεο δ' ἦ κεν ἴησθα, καὶ ἐργήροσθαι ἄνωχθι,
 πατρόθεν ἐκ γενεῆς ὀνομάζων ἄνδρα ἐκαστον,
 πάντας κυδαίνων· μηδὲ μεγαλῖζο θυμῷ,
 ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ περ πονεώμεθα· ὄδὲ που ἄμυν 70
 Ζεὺς ἐπὶ γεινομένοισιν ἴει κακότητα βαρυσίαν.

48 ἐπ'] ἐν Aristarch. 51 sq.] damnarunt Aristoph. et Aristarch. 53
 Αἴαντα] sic legit Ariston. (cf. schol.); Αἴαντε (ὀνιζῶς) Aristarchum scrip-
 psisse tradidit Didym. contra dicente Telepho 54 παρὰ] Aristarch. D, ἐπὶ
 AC 55 ὄτρυνέω] ὄτρυνέω F' Leeuwenius κ' ἐθέλῃσιν] Eust., γρ. A (κς
 θέλῃσιν C), κε πίθηται A (in textu) D 56 ἐλθέμεν] Nauckius, ἐλθεῖν
 libri 57 κείνῳ] dett. pars, κείνον ACD 65 ἀβροτάξομεν] ἀβροτάξομεν
 schol. Apoll. Rhod. A 1355 67 ἴησθα] ἴησθα libri ἐργήροσθαι] Hero-
 dian. libri melior. (cf. Eust. 790, 2), ἐργήροσθαι pars dett. 70 ἄμυν]
 ἡμῶν Eust.

X

ὣς εἰπὼν ἀπέπεμπεν ἀδελφεόν, εἰ̄ ἐπιτείλας.
 αἰτῆρ δ' βῆ ὅ' ἰέναι μετὰ Νέστορα, ποιμένα λαῶν·
 τὸν δ' εἶρεν παρὰ τε κλισίῃ καὶ νηὶ μελαίνῃ
 εἰνή, ἔνι μαλακῇ· παρὰ δ' ἔντεα ποιζίλ' ἔκειτο, 75
 ἄσπις καὶ δύο δοῦρε φασινὴ τε τροφάλεια.
 πᾶρ δὲ ζῶστίη καί το παναίολος, ᾧ ὅ' ὁ γεραίος
 ζῶντιθ', ὅτ' ἐξ πόλεμον φθισίηροα θωρήσσοιτο
 λαὸν ἄγων, ἐπεὶ οὐ μὲν ἐπέτρεπε γήραϊ λυγρῷ.
 ὀρθωθεὶς δ' ἄρ' ἐπ' ἀγκῶνος, κεραιὴν ἐπαίρας, 80
 Ἄτρεΐδην προσέειπε καὶ ἐξερεΐναιτο μῦθον·
 τίς δ' οὔτις κατὰ νῆας ἀνὰ σιραιῶν ἔρχεται οἶος
 νῆατα δὲ ὀφραίνην, ὅτι θ' εἰδοῖσιν βροτοὶ ἄλλοι
 [ἴέ τιν' οἰρήων διζήμενος ἢ τιν' ἐταίρων];
 φθέγγεο, μηδ' ἀλέων ἐπ' ἔμ' ἔρχεο· τίπιτε δέ σε χρεώ; 85
 τὸν δ' ἡμίβει' ἔπειτα ἔταξ' ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
 ᾧ Νέστορ Νηλεΐδην, μέγα κῆδος Ἀχαιῶν,
 γνῶσιναι Ἄτρεΐδην Ἀγαμέμνονα, τὸν περὶ πάντων
 Ζεὺς ἐπέμπε πόνοισι διαμπερές, εἰς δ' εἴ' ἀντιμῆ,
 ἐν στήθεσσι μὲν κ' καὶ μοι φίλα γούνατ' ὀρώρη, 90
 πλάσσειαι ἰδὲ, ἐπιὶ οὔ μοι ἐπ' ὀμμεσσι ἡδυμος ἕπτος
 ἰζάνει, ἀλλὰ μέγα πόλεμος καὶ κῆδε' Ἀχαιῶν.
 αἰνῶς γὰρ Λαρκῶν περιδείδια, οἰδέ μοι ἦτορ
 ἔμπυδον, ἀλλ' ἐλελύκισται, χρεδὴν δέ μοι ἔξω
 σιγῆθῶν ἐκθρόψεται, τρομίη δ' ὑπὸ φραϊδίμω γῆα, 95
 ἀλλ' εἴ τι δοραίνης, ἐπιὶ οἰδέ σέ γ' ἕπτος ἰζάνει,
 δαῖθ' ἐς τοῖς φῦλασας καταβήσομεν, ὄφρα ἴδωμεν,
 μή τοι μὲν καμῆτω ὀδύχότις ἰδέε καὶ ἕπτορ

72 εἰ̄] εἰ̄ / Leuwenias 77 ᾧ] θr var. lect. schol. L 79 ἐπέτρεπε]

Aristarch. C, ἐπέτρεπε superser. ε A, ἐπέτρεπε D 82 ἔρχεται] ἔρχεται D

84] ἐθιπέται Ariston.: de οἰρήων cf. Curtii Grundz. p. 349 88 γνῶ-

σται] εἰσται East. 91 ἡδυμος] ἡδυμος libri, cf. ad B 2 93 περιδείδια]

περὶ δείδια A (περὶ δείδια C) 95 ἐκθρόψεται] A, ἐκ θρώσκει Nicias 97

καταβήσομεν] A, καταβήσομεν vulgo 98 ὀδύχότις] Aristarch. A, ὀδύχότις

Zenod. CD, ὀδύχότις schol. μ 281 East. (ἰδέε καὶ] ἰδέε Zenod.

X
 κοιμήσονται, αἰὲρ φριλακῆς ἐπὶ πᾶντι λάθονται.
 δυσμετέες δ' ἄνδρες σχεδὸν ἡται· οὐδέ τι ἴδμεν, 100
 μὴ πως καὶ διὰ νύκτα μενοιήσωσι μάχεσθαι.
 τὸν δ' ἠμείβεται ἔπειτα Γεργίμος ἱππότης Νέστωρ·
 Ἄτροϊδῆ κύνιστε, ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνον,
 οὐ θῆν ἔκτορι πάντα νοήματα μητίετα Ζεὺς
 ἐκτελέει, ὅσα πού νυν ἐέλπεται· ἀλλὰ μιν οἴω 105
 κήδεσι μοχθήσειν καὶ πλείοσιν, εἴ κεν Ἀχιλλεὺς
 ἐκ χόλου ἀργαλέοιο μεταστρέψῃ φίλον ἦτορ.
 σοὶ δὲ μάλ' ἔψομ' ἐγὼ· ποτὶ δ' αἶ καὶ ἐγείρομεν ἄλλους,
 ἡμὲν Τυδεΐδην δουρὶ κλυτὸν ἰδ' Ὀδυσῆα
 ἰδ' Αἴαντα ταχὲν καὶ Φιλόξυ ἄλκιμον εἰόν· 110
 ἀλλ' εἴ τις καὶ τοῖσδε μειοχόμενος καλέσειεν,
 ἀντίθεόν τ' Αἴαντα καὶ Ἰδομενεῖα ἀνακτα·
 τῶν γὰρ νῆες ἔασι ἐκασιάτω, οὐδὲ μάλ' ἐγγύς.
 ἀλλὰ φίλον περ ἔοντα καὶ αἰδοῖον Μενέλαον
 ρεικέσω, εἴ περ μοι ρεμεισήσει, οὐδ' ἐπικεύσω, 115
 ὡς εἶδει, σοὶ δ' οἴω ἐπέτρεψεν πονέεσθαι.
 νῦν ὄφελεν κατὰ πάντας ἀριστήας πονέεσθαι
 λισσόμενος· χροῖω γὰρ ἰκάνεται οὐκέτ' ἀνεκτός.
 τὸν δ' αἶτε προσέειπε ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
 ὦ γέρον, ἄλλοτε μὲν σε καὶ αἰτιάσθαι ἔνωγα· 120
 πολλάκι γὰρ μεθίει τε καὶ οὐκ ἐθέλει πονέεσθαι,
 οὔτ' ὄκνη εἴκων οὔτ' ἀφραδίησι νόοιο,
 ἀλλ' ἐμέ τ' εἰσορόων καὶ ἐμὴν ποτιδέγμενος ὀρυγήν.
 νῦν δ' ἐμέο πρότερος μάλ' ἐπέγχετο καὶ μοι ἐπέστη·
 τὸν μὲν ἐγὼ προέηκα καλήμεναι οὐδ' σὺ μεταλλάξ. 125
 ἀλλ' ἴομεν· κείνους δὲ κίχρησόμεθα πρὸ πυλάων

99 κοιμήσονται] κοιμήσονται dett. pars, quod praefert Christius 100
 ἡται] εἶται AD, εἶται C 104 οὐ θῆν] οὐ δὴ Eust. 105 ἐκτελέει]
 ἐκτελέσει D ἐέλπεται] supra π ser. δ A 108 ποτὶ] ποτὶ C 113 ἐκα-
 σιάτω] ἐκασιάτω A, cf. Usenerum Jahrb. f. Phil. 1875 p. 251 115 εἴ περ]
 libri Aristarch., εἰ καὶ alii ρεμεισήσει] γρ. ρεμεισήσεται A 124 μάλ']
 μέγ' Ixio (καὶ μήποτε ἢ Ἀριστάρχειος οὕτως εἶχεν Didym.)

X

ἐν φυλάκεσσι· ἵνα γάρ σφιν ἐπέφραδον ἡγερέθεσθαι.

τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα Γερόνιος ἵπποτα Νέστωρ·
οὕτως οὐ τις οἱ νεμεσῆσεται οὐδ' ἀπιθήσει
Ἀργείων, ὅτε κέν τιν' ἐποτρύνῃ καὶ ἀνώγῃ.

130

ὣς εἰπὼν ἔνδυνε περὶ στήθεσσι χιτῶνα,
ποσσί δ' ἐπὶ λιπαροῖσιν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα,
ἀμφὶ δ' ἔρα χλαῖναν περονήσατο φοινιζέουσαν
διπλῆν ἐκταδίην, οὐλή δ' ἐπενήροθε λάχνη.

εἴλετο δ' ἄλκιμον ἔγχος, ἀκαχμένον δῆξι χαλκῶ,
βῆ δ' ἰέναι κατὰ νῆας Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων.

135

πρῶτον ἔπειτ' Ὀδυσῆα, Διὶ μῆτιν ἀτάλαντον,
εἰς ἕπνου ἀνέγειρε Γερόνιος ἵπποτα Νέστωρ
φθεγξάμενος· τὸν δ' αἶψα περὶ φρένας ἦλυσ' ἰωή,
ἐκ δ' ἦλθεν κλισίης καὶ σφεας πρὸς μῦθον ἔειπεν·
τίφθ' οὐτω κατὰ νῆας ἀνὰ στρατὸν οἴοι ἀλᾶσθε
νύκτα δι' ἀμβροσίην, ὅ τι δὴ χρεῖώ τόσον ἴζει;

140

τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα Γερόνιος ἵπποτα Νέστωρ·
διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεύ,
μὴ νεμέσα· τοῖον γὰρ ἄχος βεβίηεν Ἀχαιοῦς.
ἀλλ' ἔπε', ὄφρα καὶ ἄλλον ἐγείρομεν, ὃν τ' ἐπέοικεν
βοιλάς βοιλαΐειν, ἢ φεργέμεν ἢ μάχεσθαι.

145

ὣς φάθ', ὃ δὲ κλισίηνδε κίων πολύμητις Ὀδυσσεὺς
ποικίλον ἀμφ' ὄμοισι σάκος θέτο, βῆ δὲ μετ' αὐτούς.
βῆν δ' ἐπὶ Τυδεΐδην Διομήδεα· τὸν δὲ κίχρον
ἐκτός ἀπὸ κλισίης σὺν τεύχεσιν· ἀμφὶ δ' ἔταϊροι
εἶδον, ἐπὶ κρασὶν δ' ἔχον ἀσπίδας· ἔρχεα δὲ σφιν

150

127 ἵνα γάρ] ἵνα τ' ἄρ Bekkerus σφιν] μιν Zenod. ἡγερέθεσθαι] Aristarch., ἡγερέσθαι libri 129 οἱ] Aristarch. AD, τοι alii, σοι C m. rec. add. γο. οἱ 130 ἐποτρύνῃ καὶ ἀνώγῃ] schol. Didym. (cod. ἐποτρύνει καὶ ἀνώγει, corr. Spitznerus), ἐποτρύνῃς καὶ ἀνώγῃς alios scripsisse suspicari licet 141 οὕτω κατὰ] γο. A, οὕτω ἐπὶ A, οὕτως ἐπὶ D 142 ἀμβροσίην] γο. ὀρυγείην A 146 ἔπε'] Aristarch., cf. Nauckium Mél. Gréco-Rom. V 103 sqq., ἔπειν libri melior. τ' ἐπέοικεν] τε ἔοικεν Hoffmannus 148 κλισίηνδε] κλισίην γε D

- X ὄρθ' ἐπὶ σαυρωτῆρος ἐλήλατο, τῆλε δὲ χαλκὸς
 λάμφ' ὡς τε στεροπὴ πατρὸς Διός. αὐτὰρ δ' ἔρωσ
 εἶδ', ἐπὸ δ' ἔστρωτο ῥινὸν βοδὸς ἀγραύλοιο, 155
 αὐτὰρ ἐπὸ κράτεσφι τάτης τετάνυστο φαινός.
 τὸν παρστιάς ἀνέγειρε Γεργήμιος ἵππότη Νέστωρ,
 λάξ ποδὶ κινήσας, ὠτρυνέ τε νείκεσέ τ' ἄντην·
 ἔγρευο, Τυδέος υἱέ· τί πάννηχον ἔπνον ἄωτεις;
 οὐκ αἶεις, ὡς Τρωῆς ἐπὶ θρωσμοῦ πεδίοιο 160
 ἦσται ἄγχι νεῶν, ὀλίγος δ' ἔτι χῶρος ἐρύκει;
 ὧς φάθ', δ' δ' ἐξ ἔπνοιο μάλα κραιπνῶς ἐνόησεν,
 καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 σθένιός ἐσσι, γεραῖέ· σὺ μὲν πόνοι οὐ ποτε λήγεις.
 οὐ γὰρ καὶ ἄλλοι ἔασιν νεώτεροι νῆες Ἀχαιῶν, 165
 οἳ κεν ἔπειτα ἕκαστον ἐγείρῃσαν βασιλῆων
 πάντη ἐποιχόμενοι; σὺ δ' ἐμύχανός ἐσσι, γεραῖέ.
 τὸν δ' αὖτε προσέειπε Γεργήμιος ἵππότη Νέστωρ·
 καὶ δὴ ταῦτά γε πάντα, φίλος, κατὰ μοῖραν ἔειπες.
 εἰσὶν μὲν μοι παῖδες ἀμίμονες, εἰσὶ δὲ λαοὶ 170
 καὶ πολέες, τῶν κεν τις ἐποιχόμενος καλέσειεν·
 ἀλλὰ μάλα μεγάλη κραιπνὴ βεβίηκεν Ἀχαιοῦς·
 νῦν γὰρ δὴ πάντεσσιν ἐπὶ ξυροῦ ἴσταται ἀκμῆς
 ἢ μάλα λυγρὸς ὕλεθρος Ἀχαιοῖς ἢ βιῶνται.
 ἀλλ' ἴθι νῦν, Αἴαντα ταχὺν καὶ Φυλῆος υἱὸν 175

153 σαυρωτῆρος] sic Aristot. Poet. 25 Aristarch., σαυρωτῆρος Aristoph.

154 τε στεροπή] τ' ἀστεροπή D 155 ῥινόν] ῥινός schol. V ad A 731
 schol. M ad ε 426 156 ἐπὸ] ἐπὶ schol. PQT ad ε 281 159 ἔγρευο] C,

ἔγρευο AD; utrumque Aristarch. (διχῶς) 159] a quibusdam additus videtur
 esse versus: μή τις τοι εἴδοι μεταφρέτω ἐν δόρῳ πῆξῃ. cf. Eust. 519, 32
 et Diog. Laert. VI 52 160 θρωσμοῦ] Didym., θρωσμοῦ Apoll. Archibii

161 ἦσται] εἴσται AC (εἴσ' D) δ' ἔτι] δέ τι CD, δέ τε Aristarch. δ'
 ἔτι-ἐρύκει] γο. δ' ἀπὸ χῶρος ἐρύκει schol. A 162 κραιπνῶς] σφοδρῶς C

168 αὖτε προσέειπε] ἐν ἄλλῳ ἡμεῖς ἐπειτα schol. A 169 φίλος]
 libri et Aristoph. teste Didymo, cuius schol. sic restituit Ludwichius: Ἀριστοφάνης φίλος, [οὐ] τέκος (Bekkerus et Dindorfius φίλος deleverunt, ut Aristoph.
 τέκος scripsisse visus sit); τέκος alii

- X ἀνστησον - σὺ γάρ ἐσσι νεώτερος - εἴ μ' ἐλεαίρεις.
 ὡς φάθ', δ δ' ἀμφ' ὤμοισιν ἐέσσατο δέσμα λείοντος
 αἴθωνος μέγαλοιο ποδηγεζές, εἴλετο δ' ἔγχος.
 βῆ δ' ἰέναι, τοὺς δ' ἔνθεν ἀναστήσας ἄγεν ἦρωσ.
 οἷ δ' ὅτε δὴ φυλάκεσσιν ἐν ἀγρομένοισιν ἔμιχθεν, 180
 οὐδέ μιν εὔδοντας φυλάκων ἡγήτορας εἶρον,
 ἀλλ' ἐργηγορτὶ σὺν τεύχεσιν ἦατο πάντες.
 ὡς δὲ κύνες περὶ μῆλα δυσωρήσωσιν ἐν αὐλῇ
 θηρὸς ἀκούσαντες κρατερόφρονος, ὅς τε καθ' ἔλην
 ἔρχεται δι' ὄρεσφι· πολλὸς δ' ὀρυμαγδὸς ἐπ' αὐτῷ 185
 ἀνδρῶν ἡδὲ κυνῶν· ἀπὸ τέ σφισιν ἔπνος ὄλωλεν·
 ὡς τῶν ἡδυμος ἔπνος ἀπὸ βλεφάρουιν δλώλει
 νύκτα φυλασσομένοισι κακὴν· πεδίονδε γὰρ αἰεὶ
 τετράφαθ', ὀππὸτ' ἐπὶ Τρώων αἰοίεν ἰόντων.
 τοὺς δ' ὁ γέρον γήθησε ἰδὼν θάρσυνέ τε μύθῳ 190
 [καὶ σφεας φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα].
 οὔτω νῦν, φίλα τέκνα, φυλάσσετε· μηδέ τιν' ἔπνος
 αἰρείτω, μὴ χάσμα γενώμεθα δυσμενέεσσιν.
 ὡς εἰπὼν τάφροιο διέεσσυτο· τοὶ δ' ἄμ' ἔποντο
 Ἄργεΐων βασιλῆες, ὅσοι κεκλήματο βουλῆν. 195
 τοῖς δ' ἄμα Μηριόνης καὶ Νέστορος ἀγλαὸς υἱὸς
 ἦσαν· αὐτοὶ γὰρ κάλεον συμμητιάσθαι.
 τάφρον δ' ἐκδιαβάντες ὀρυζιτῆν ἐδριόωντο
 ἐν καθαροῦ, ὅθι δὴ νεκῶν διεφαίνετο χῶρος
 πιπτόντων· ὅθεν αὐτὶς ἀπειτράπει ὄβριμος Ἐκτωρ 200
 ὀλλὸς Ἄργεῖους, ὅτε δὴ περὶ νῆξ ἐκάλυπεν.
 ἔνθα καθεζόμενοι ἔπε' ἀλλήλοισι πίφασκον.

176 ἀνστησον] Aristarch. libri (ἀστησον alii) 177 ἐέσσατο] ἐέσσατο CD

180 ἔμιχθεν] γέροντο ἐν ἄλλῳ schol. A, quod habet C 182 ἦατο] εἶατο libri 183 δυσωρήσωσιν] Apoll. lex. 60, 26; δυσωρήσονται libri 185 ἐπ'] ὑπ' D 187 ἡδυμος] νῆδυμος libri, cf. ad. B 2 ἀπὸ βλεφάρουιν δλώλει] ὑπὸ βλεφάροισιν ἔλωλε Eust. 1073, 58 191] om. AD 200 πιπτόντων] τεθνεώτων Rennerus, πεπιτότων Christius

X

τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε Γερόγριος ἱππότα Νέστωρ·
 ὦ φίλοι, οὐκ ἔν δὴ τις ἀνὴρ πεπίθοιθ' ἐφ' αὐτοῦ
 θυμῷ τολμῆεντι μετὰ Τρωῶας μεγαθύμους 205
 ἐλθέμεν; εἴ τινα ποῦ δῆριον ἔλοι ἐσχατόωντα,
 ἢ τινα ποῦ καὶ φῆμιν ἐνὶ Τρώεσσι πύθοιτο,
 ἔσσα τε μητιόωσι μετὰ σφίσιν, ἢ μεμιάσιν
 αὔθι μένειν παρὰ νηυσὶν ἐλόπροθεν, γὰρ πόλινδε
 ἔψ ἀναχωρήσουσιν, ἐπεὶ δαμάσαντό γ' Ἀχαιοῦς; 210
 ταῦτά τε πάντα πύθοιτο, καὶ ἔψ εἰς ἡμέας ἔλθοι
 ἀσκηθῆς· μέγα γέν οἱ ὑπουράνιον κλέος εἶη
 πάντας ἐπ' ἀνθρώπους, καὶ οἱ δόσις ἔσσειται ἐσθλή·
 ὅσοι γὰρ νῆεσσιν ἐλιζοατέονσιν ἄριστοι,
 τῶν πάντων οἱ ἕκαστος ὄν δώσουσι μέλαιναν, 215
 θῆλιν ἐπόρογγον· τῇ μὲν κτέρας οὐδὲν ὁμοῖον·
 αἰεὶ δ' ἐν δαίτησι καὶ εἰλαπίνῃσι περέσται.

ὣς ἔφαθ', οἱ δ' ἔρα πάντες ἀγὴν ἐγένοντο σιωπῇ.
 τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε βοῆν ἀγαθὸς Διομήδης·
 Νέστορ, ἔμ' ἀγρόνυι κροαδίη καὶ θυμὸς ἀγῆγνω 220
 ἀνδρῶν δυσμενέων δύναι στρατὸν ἐγγὺς ἐόντων,
 Τρώων· ἀλλ' εἴ τις μοι ἀνὴρ ἐμ' ἔποιτο καὶ ἄλλος,
 μᾶλλον θαλπωρὴ καὶ θαρσαλεώτερον ἔσται.
 σὺν τε δὴ ἐρχομένω, καὶ τε πρὸ δ τοῦ ἐνόησεν,
 ὄππως κέρδος ἔη· μοῦνος δ' εἴ πέρ τε νοήσῃ, 225
 ἀλλὰ τέ οἱ βράσσων τε νόος, λεπτή δέ τε μήτις.

ὣς ἔφαθ', οἱ δ' ἔθελον Διομήδει πολλοὶ ἔπεισθαι.
 ἦθελέτην Αἴαντε δύνω, θεράποντες Ἄργος,
 ἦθελε Μηριόνης, μάλα δ' ἦθελε Νέστορος υἱός,

203 μύθων ἦρχε] 'ἐν ἄλλω' καὶ μετέειπε schol. A 206 ἐλθέμεν] Nauckius.
 ἐλθεῖν libri 211 ταῦτά τε] Nicanorem legisse probabile est (cf. schol. A
 ad 206), sic habent Ambr. et A in textu (hic tamen supra ser. x), ταῦτά τε
 CD 216 ἐπόρογγον] ἐπόρογγον Aristarch. 221 ἐόντων] supra ω ser. α A
 224 σὺν τε] σὺν δέ schol. V ad Γ 211 ἐρχομένω] Plat. Protag. p. 348
 D Symp. p. 174 D Aristarch. libri. ἐρχομένων alii 225 εἰ πέρ τε] Ari-
 starch. (τι cod. A, quod correx. Lehrsius) libri, εἰ πέρ τι alii

X

ἤθελε δ' Ἀτρεΐδης δοῦρὶ κλειτὸς Μενέλαος,
 ἤθελε δ' ὁ τλήμων Ὀδυσσεὺς καταδῖναι ἄμιλον
 Τρώων· αἰεὶ γάρ οἱ ἐνὶ φρεσὶ θυμὸς ἐτόλμα.
 τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
 Τυδεΐδῃ Διομήδῃ, ἐμῷ κεχαρισμένε θυμῷ,
 τὸν μὲν δὴ ἕταρόν γ' αἰρήσεαι, ὃν κ' ἐθέλησθα,
 φαινομένων τὸν ἄριστον, ἐπεὶ μεμῶσά γε πολλοί.
 μηδὲ σὺ γ' αἰδόμενος σῆσιν φρεσὶ τὸν μὲν ἀρείω
 καλλίλειπιν, σὺ δὲ χεῖρον ὀπάσσεαι αἰδοῖ εἴκων,
 ἐς γενεὴν ὁρώων, μηδ' εἰ βασιλευτέρος ἐστιν.

230

235

ὣς ἔφατ', ἔδεισεν δὲ περὶ ξανθῷ Μενελάῳ.
 τοῖς δ' αὖτις μετέειπε βοῆν ἀγαθὸς Διομήδης·
 εἰ μὲν δὴ ἕταρόν γε κελεύετε μ' αὐτὸν ἐλέσθαι,
 πῶς ἂν ἔπειτ' Ὀδυσῆος ἐγὼ θεῖοιο λαθοίμην,
 οὔ πέρι μὲν πρόφρων κραδίη καὶ θυμὸς ἀγήρω
 ἐν πάντεσσι πόνοισι, φιλεῖ δέ ἐ Παλλὰς Ἀθήνη.
 τοῦτου γ' ἐσπομένοιο καὶ ἐκ πρὸς αἰδομένοιο
 ἔμφω νοστήσαιμεν, ἐπεὶ περίοιδε νοῆσαι.

240

245

τὸν δ' αὖτε προσέειπε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς·
 Τυδεΐδῃ, μήτ' ἄρ' με μάλ' αἴνεε μήτε τι νείκει·
 εἰδόσσι γάρ τοι ταῦτα μετ' Ἀργεῖοις ἀγορεύεις.
 ἀλλ' ἴομεν· μάλα γάρ νύξ ἄνεται, ἐγγύθι δ' ἠώς,
 ἄστρα δὲ δὴ προβέβηκε, παροίχωκεν δὲ πλέων νύξ
 τῶν δύο μοιράων, τριτάτῃ δ' ἔτι μοῖρα λέλειπται.

250

230 δοῦρὶ κλειτὸς] δουρικλειτὸς supra ει scr. v A, δουρικλυτὸς C 235
 ἐθέλησθα] ἐθέλησθα libri 238 αἰδοῖ] αἰδοῖ codd. 240] omisit Zenod., dam-
 navit Aristarch. 242 κελεύετε μ'] Aristarch. Ptolem. Ascal. libri, κελεύετ' ἔμ'
 Alexio 246 γ' ἐσπομένοιο] Aristarch. videtur scripsisse (cf. schol. Herodian.),
 libri; γε σπομένοιο Ptolem. Ascal. 247 περίοιδε] Aristarch. libri, περὶ (vel
 πέρι) οἶδε alii 252 παροίχωκεν] Dorotheus et Apollonius, fortasse etiam
 Aristarch. (schol. Didym. habet Ἀρίσταρχος παροίχωκεν, sed cf. Ludwichium
 I 314 sq.), παροίχηκεν Aristot. Poet. 25 Ariston. ad I 71 Porphy. p. 147, 12
 Schrad. alii, sic etiam libri melior. πλέων] D Aristot. l. c., πλώ AC Ariston.
 Porphy. ll. cc. 253] omisit Zenod., damnarunt Aristoph. Aristarch.
 τῶν] τέων Wackernagelius, fortasse rectius τριτάτῃ] τριτάτης quidam teste

X

ὧς εἰπόνθ' ὄπλοισιν ἐν δεινοῖσιν ἐδύτην.

Τυδείδῃ μὲν δῶκε μενεπτόλεμος Θρασιμίδης 255

φάσχαρον ἔμφηχες - τὸ δ' ἔδν παρὰ νηὶ λέλειπτο -
καὶ σάκος· ἀμφὶ δέ οἱ κνέην κεφαλῆφιν ἔθηκεν
ταυρείην, ἀφαλόν τε καὶ ἄλλοφον, ἣ τε καταῖτυξ
κέκληται, ῥέεται δὲ κάρη θαλερῶν αἴζιων.

Μηριόνης δ' Ὀδυσῆι δίδου βιδὸν ἤδὲ φασέτην 260

καὶ ξίφος· ἀμφὶ δέ οἱ κνέην κεφαλῆφιν ἔθηκεν,
ῥινοῦ ποιητήν· πολέσιν δ' ἔντοσθεν ἱμάσιν
ἐντέτατο στερεῶς· ἔκτοσθε δὲ λευκοὶ ὀδόντες
ἀργιόδοτος ἰὸς θαμέες ἔχον ἔνθα καὶ ἔνθα
εὔ καὶ ἐπισταμένως· μέσση δ' ἐνὶ πῖλος ἀρήρει. 265

τήν ῥά ποτ' ἐξ Ἑλεῶνος Ἀμύντορος Ὀρμενίδεο
ἐξέλετ' Ἀντόλκτος πυκινὸν δόμον ἀντιτορήσας·

Σκάνθειαν δ' ἄρα δῶκε Κυθηρίῳ Ἀμφιδάμαντι·
Ἀμφιδάμας δὲ Μόλω δῶκεν ξεινήιον εἶναι,
αὐτὰρ δὲ Μηριόνη δῶκεν ᾧ παιδὶ φορήναι· 270

δὴ τότε Ὀδυσσεύς πύκασεν κάρη ἀμφιτεθεῖσα.

τὼ δ' ἐπεὶ οἷν ὄπλοισιν ἐν δεινοῖσιν ἐδύτην,
βάν ὃ ἱέναι, λιπέτην δὲ κατ' αὐτόθι πάντας ἀρίστους.

τοῖσι δὲ δεξιὸν ἴχεν ἐρωδιὸν ἐγγυὲς ὀδοῖο 275

Παλλὰς Ἀθηναίη· τοὶ δ' οὐ ἴδον ὀφθαλμοῖσιν
νύκτα δι' ὀφθαλίην, ἀλλὰ κλάγχατος ἔκουσαν.

χαῖρε δὲ τῷ ὄρνθ' Ὀδυσσεύς, ἤρατο δ' Ἀθήνη·
κλυθὶ μὲν, αἰγλόχοιο Διὸς τέκος, ἣ τέ μοι αἰεὶ
ἐν πάντεσσι πόνοισι παρίστασαι, οὐδέ σε λήθω
ζινύμενος· νῦν αἶτε μάλιστα με φίλαι, Ἀθήνη, 280
δοῶ δὲ πάλιν ἐπὶ νῆας ἐνκλειέας ἀφικέσθαι,

Porphyrion l. c. 255 δῶκε] ἔδωκε Eust. 258 ἄλλοφον] ἄλοφον Aristarch.

CD 266 Ἑλεῶνος] Ἑλεῶνος Ptolem. Ascal. cf. Strab. VIII 439 268

Σκάνθειαν δ'] Σκάνθειανδ' schol. Ariston. ad h. l. et A 21, Σκανθεία var. lect.

ap. Eust. 804, 32 275 Παλλὰς] πᾶλλον Zopyrus (Fragm. hist. ed. Mueller,

III 532) 278 μὲν] μοι CD, μοι superscr. εν A 280 νῦν] νῦν δ' D 281

ἐνκλειέας] Nauckius, ἐνκλειῆς A, ἐνκλειῆς C, ἐνκλειῆς D ἀφικέσθαι] ἐφικέσθαι A

X

ῥέξαντας μέγα ἔργον, ὃ κεν Τρώεσσι μελήσει.

δεύτερος αὐτ' ἠρώτο βοῆν ἀγαθὸς Διομήδης·
 κέκλυθι νῦν καὶ ἐμεῖο, Διὸς τέκος, ἀτρυτώνη·
 σπεῖό μοι, ὡς ὅτε πατρὶ ἐμ' ἔσπεο Τυδείδιώ
 ἐς Θήβας, ὅτε τε πρὸ Ἀχαιῶν ἄγγελος ἦει.
 τοὺς δ' ἄρ' ἐπ' Ἀσωπῷ λίπε χαλκοχίτωνας Ἀχαιοὺς,
 αὐτὰρ δὲ μειλίχιον μῦθον φέρε Καδμείοισιν
 κειῖσ'· ἀτὰρ ἄψ ἀπιὼν μάλα μέριμνα μήσατο ἔργα
 σὺν σοί, Δία θεά, ὅτε οἱ πρόφρασσα παρέστις.
 ὡς νῦν μοι ἐθέλουσα παρίστασο καὶ με φύλασσε.
 σοὶ δ' αἶ ἐγὼ ῥέξω βοῦν ἦνιν εὐρυμέτωπον,
 ἀδμήτην, ἦν οὐ ποῦ ὑπὸ ζυγὸν ἦγαγεν ἀνήρ·
 τὴν τοι ἐγὼ ῥέξω χρυσὸν κέρασιν περιχέυας.

285

290

ὡς ἔφρασαν εὐχόμενοι, τῶν δὲ κλίε Παλλὰς Ἀθήνη.
 οἱ δ' ἐπεὶ ἠρήσαντο Διὸς ζούρη μέγαλοιο,
 βάν ὃ ἴμεν ὡς τε λέοντε δύω διὰ νύκτα μέλαιναν
 ἄμ φόνον, ἄν νέκρας, διὰ τ' ἔντεα καὶ μέλαν αἷμα.

295

οὐδὲ μὲν οὐδὲ Τρώας ἀγήγορας εἶασ' Ἐκτωρ
 εἰδέμεν, ἀλλ' ἄμυδις κικλήσκειτο πάντας ἀρίστους,
 ὅσοι ἔσαν Τρώων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες·
 τοὺς δ' γε συγκαλέσας πνικτὴν ἠρτύνετο βουλήν·
 τίς κέν μοι τόδε ἔργον ὑποσχόμενος τελέσειεν
 δώρω ἐπι μέγαλῳ; μισθὸς δέ οἱ ἄριστος ἔσται.
 δώσω γὰρ δίφρον τε δύω τ' ἐριαύχενας ἵππους,
 οἳ κεν ἄριστοι ἔωσι θοῆς ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν,

300

305

285 σπεῖο] in recentiore carmine mutare ausus non sum, ἔσπεό μ' (μοι) Leeuwenius 286 ἦει] ἦλε D 291 παρίστασο] gramm. quidam, libri; παρίσταο Zenod. Aristarch. αἱ πλείους καὶ με φύλασσε] καὶ πόρε κῦδος Zenod. 292 ἦνιν] Ptolem. Oroandae, libri (cf. Hartel. Hom. Stud. 1² 106), ἦνιν Tyrannio 293 ἦν] τὴν Porphyr. p. 298, 4 Schrad. 298 διὰ] ἀνά Eust. 25, 19 299 εἶασ'] εἶασεν C, εἶασεν Nauckius, ἔασεν ἀγήγορας dubitantes Christius 300 εἰδέμεν] Nauckius, εἰδέειν libri κικλήσκειτο] κικλήσκειτο A 306 οἳ κεν-Ἀχαιῶν] Aristarch., αὐτούς, οἳ φορέουσιν ἀμύμονα Πηλεῖωνα Zenod., καλοὺς, οἳ φορέουσιν κιλ. Aristoph. (cf. K 323) ἄριστοι ἔωσι] Aristarch., ἀριστεύωσι codd. melior.

X

ὅς τις γεν τλαίη, οἷ τ' αὐτῷ κῦδος ἄροιτο,
 νῆων ὠκυπόρων σχεδὸν ἐλθέμεν ἔκ τε πυθέσθαι,
 ἢ φιλάσσοιται νῆες θοαὶ ὡς τὸ πάρος περ,
 ἢ ἤδη χεῖρεσσιν ἔφ' ἡμετέρῃσι δαμέντες
 φύξιν βουλεύουσι μετὰ σφίσιν, οὐδ' ἐθέλουσιν
 νῆκτα φιλασσόμεναι, καμάτῳ ἐδηκότες αἰνῶ.

ὣς ἔφαθ', οἳ δ' ἔρα πάντες ἀκὴρ ἐγένοντο σιωπῇ.
 ἦν δέ τις ἐν Τρώεσσι Δόλων, Ἐυμήδεος υἱός,
 κήρυκος θεῖοιο, πολύχρυσος πολύχαλκος·

ὅς δὴ τοι εἶδος μὲν ἔην κακός, ἀλλὰ ποδώκης·
 αὐτὰρ δ' μοῦνος ἔην μετὰ πέντε κασιγνήτησιν.
 ὅς ῥα τότε Τρωσὶν τε καὶ Ἑκτορι μῦθον ἔειπεν·
 Ἑκτορ, ἔμ' ὀτρύνει κραδίη καὶ θυμὸς ἀγήρω
 νῆων ὠκυπόρων σχεδὸν ἐλθέμεν ἔκ τε πυθέσθαι.

ἀλλ' ἔγε μοι τὸ σκῆπτρον ἀνάσχεο, καὶ μοι ὄμοσσον
 ἢ μὲν τοῖς ἵπποις τε καὶ ἔρματα ποικίλα χαλκῷ
 δωσέμεν, οἳ φορέουσιν ἀμύμονα Πηλεΐωνα.

σοὶ δ' ἐγὼ οὐχ ἔλιος σκοπὸς ἔσομαι οὐδ' ἀπὸ δόξης·
 τόφρα γὰρ ἐς στρατὸν εἴμι διαμπερές, ὄφρ' ἂν ἴκωμαι
 νῆ' Ἀγαμέμνονέην, ὅθι που μέλλουσιν ἔριστοι
 βουλὰς βουλεύειν, ἢ φειγέμεν ἢ μάχεσθαι.

ὣς φάθ', δ' δ' ἐν χερσὶν σκῆπτρον λάβε καὶ σὶ ὄμοσσεν·
 ἴστω νῦν Ζεὺς αὐτός, εἰρίγδουπος πόσις Ἥοης,
 μὴ μὲν τοῖς ἵπποισιν ἀνὴρ ἐποχήσεται ἄλλος
 Τρώων, ἀλλὰ σέ φημι διαμπερές ἀγλαΐεῖσθαι.

ὣς φάτο καὶ ὁ ἐπίορχον ἐπώμοσε, τὸν δ' ὀρόθινεν.
 αὐτίκα δ' ἀμφ' ὄμοισιν ἐβάλλετο καμπύλα τόξα,
 ἔσσετο δ' ἔκτισθεν ῥινὸν πολιοῖο λύκοιο,
 κρατὶ δ' ἐπὶ κτιδέην κενέην, ἔλε δ' ὄξυν ἄκοιτα,

307 τλαίη] τλαίη A 312 ἐδηκότες] ἐδηκότες ACD, sed cf. ad K 98

317 κασιγνήτησιν] κασιγνήτοισι Zenod. 321 ἀνάσχεο] Aristarch. libri, ἀνάσχευ? alii (an ἀνίσχεο? cf. Ludwich. I 316) 323 ἀμύμονα] γρ. τοδωκασ schol. A 332 ἐπώμοσε] Aristarch. A, ἀπώμοσε alii C (ἀπώμοσσεν D)

334 πολιοῖο] πελιοῖο var. lect. ap. Crahn. Epim. 344, 5 335 ἐπὶ κτιδέην]

- X βῆ δ' ἰέναι προτὶ νῆας ἀπὸ στρατοῦ. οὐδ' ἔρ' ἔμελλεν
 ἐλθὼν ἐκ νηῶν ἄψ' Ἐκτορι μῦθον ἀποιόσειν.
 ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἵππων τε καὶ ἀνδρῶν κάλλιψ' ὄμιλον,
 βῆ ῥ' ἀν' ὄδδον μεμαῶς· τὸν δὲ φράσατο προσιόντα
 διογενῆς Ὀδυσσεύς, Διομήδεα δὲ προσέειπεν· 340
 οἷτός τις, Διομήδης, ἀπὸ στρατοῦ ἔρχεται ἀνὴρ,
 οὐ οἶδ' ἢ νῆεσσιν ἔπι σκοπὸς ἡμετέρῃσιν
 ἢ τινα συλήσων νεκρῶν κατατεθνηῶτων.
 ἀλλ' ἐὼμέν μιν πρῶτα παρεξελθεῖν πεδίωιο
 τυτθόν· ἔπειτα δὲ γ' αὐτὸν ἐπαΐξαντες ἔλοιμεν 345
 καρπαλίμως· εἰ δ' ἔμμε παραφθαίησι πόδεσσιν,
 αἰεὶ μιν ἐπὶ νῆας ἀπὸ στρατόσιν προτιειλεῖν
 ἔρχει ἐπαΐσσω, μὴ πως προτὶ ἔστιν ἀλύξι.
 ὣς ἔρα φωνήσαντε παρεῖξ ὁδοῦ ἐν νεκέεσσιν
 κλυθήτην· δ' δ' ἔρ' ὄκα παρέδραμεν ἀφραδίησιν. 350
 ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἀπέην ὄσσω τ' ἐπὶ οὔρα πέλονται
 ἡμιόνων - αἶ γάρ τε βοῶν προφερέστεραὶ εἰσιν
 ἐλζέμεναι νειοῖο βαθείης πηχτὸν ἄροτρον -
 τὼ μὲν ἐπεδραμέτην, δ' δ' ἔρ' ἔστη δοῦπον ἀκούσας·
 ἔλπετο γὰρ κατὰ θυμὸν ἀποστρέψοντας ἐταίρους 355
 ἐκ Τρώων ἰέναι, πάλιν Ἐκτορος διτύναντος.
 ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἄπεσαν δουρηγεῖς ἢ καὶ ἔλασσαν,

Herodian. (ἐπι Ptolem. Ascal.) libri melior., ἐπ' ἰτυδέην alii gramm. et libri dett. 336 προτὶ] A, ποτὶ CD γρ. A 341 οἷτός τις] Aristarch. et αἶ πλείους; οἷτός τοι libri melior. 342 ἢ] superscr. εἰ A ἐπι σκοπὸς] cf. K 38, ἐπίσκοπος libri 343 κατατεθνηῶτων] Aristarch., κατατεθνηῶτων libri melior. 345 ἔλοιμεν] supra οι scr. ω A 346 παραφθαίησι] οὕτως σχεδὸν αἰ πᾶσαι (Aristarchi aliorumque editt.) Didym., A (παραφθαίησι D) Eust.; formam illam coniunctivum praesentis verbi novicii παραφθαίω esse scite docuit I. Schmidtus (Kuhns Zeitschr. XXIII 299); παραφθαίησι (vel παραφθαίησι?) alii 347 ἐπὶ] Aristarch., ποτὶ A, προτὶ CD 349 ὡς ἀρα- κλυθήτην] Aristarch., ὡς ἔφατ'. οὐδ' ἀπίθησε βοῆν ἀγαθὸς Διομήδης· | ἐλθόντες δ' ἐκάτεροθε παρεῖξ ὁδοῦ ἐν νεκέεσσι | κλυθήτην Aristoph. et alii 351 ἐπὶ οὔρα] ἐπίονρα C 354 ἐπεδραμέτην] Aristarch. C, ἐπιδραμέτην AD Apoll. lex. 72, 31

X γνῶ ὃ ἄνδρας δηῖους, λαυπηρὰ δὲ γούνατ' ἐνόμα
 φευγέμεναι· τοὶ δ' αἶψα διωζέμεν ὀρυθήσαν.
 ὣς δ' ὅτε κροχαρόδοντε δύνω κύνε, εἰδότε θήρης, 360
 ἢ κειμὰδ' ἤδ' ἐλαγῶν ἐπείγεται ἐμμενὲς αἰεὶ
 χῶρον ἀν' ἔλκεντα, ὃ τε προθέησι μειγρῶς,
 ὣς τὸν Τυδεΐδης ἠδὲ πτολίπορθος Ὀδυσσεὺς
 λαοῦ ἀποτιμύξαντε διώκετον ἐμμενὲς αἰεὶ.
 ἀλλ' ὅτε δὴ τάχ' ἔμελλε μίγρῃσθαι φυλάξεσσι 365
 φεύγων ἐς νῆας, τότε δὴ μένος ἔμβαλ' Ἀθήνη
 Τυδεΐδῃ, ἵνα μὴ τις Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων
 φθαίῃ, ἐπενξάμενος βαλέειν, ὃ δὲ δεύτερος ἔλθοι.
 δουρὶ δ' ἐπαΐσσων προσέφη κρατερὸς Διομήδης·
 ἤε μὲν ἤε σε δουρὶ κηχίσομαι, οὐδέ σέ φημι 370
 δηρὸν ἐμῆς ἀπὸ χειρὸς ἀλυξέμεν αἰπὴν ὄλεθρον.
 ἦ ῥα, καὶ ἔγχος ἀφῆκε, ἐκὼν δ' ἡμάρτατε φωτός.
 δεξιτερὸν δ' ἔπερ ὦμον ἐνξόου δουρὸς ἀκωκῆ
 ἐν γαίῃ ἐπάγη· ὃ δ' ἔρ' ἔστη τάροβησέν τε
 βαμβαίνων, ἄραβος δὲ διὰ στόμα γίγνεται ὀδόντων, 375
 χλωρὸς ἐπὶ δέεος. τῷ δ' ἀσθμαίνοντε κηχίτην,
 χειρῶν δ' ἀψάσθη· ὃ δὲ δακρύσας ἔπος ἤδα·
 ζωργεῖτ', αἰτὰρ ἐγὼν ἐμὲ λύσομαι· ἔστι γὰρ ἔνδον
 χαλκὸς τε χρυσὸς τε πολὺκηχίτος τε σίδηρος,
 τῶν κ' ἔμμιν χαρίσασαιτο πατὴρ ἀπερσεῖσι ἔποινα, 380
 εἴ κεν ἐμὲ ζῶν πεπύθοιτ' ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν.

358 λαυπηρὰ] αἰψηρὰ Apoll lex. 17, 19 359 αἶψα] γρ. ὦρα A
 διωζέμεν] Bekkerus, διώκειν libri ὀρυθήσαν] Aristarch. A, ὀρυθήσαν
 alii gramm. CD 360 εἰδότε] οἱ τ' ἐπὶ Pseudoplut. vit. Hom. c. 86 362
 ἐλκεντα, ὃ τε] Curtius praeunte Paechio (coll. N 63), ἐλκεντα, ὃ δὲ Ari-
 starch., ἐλκενθ', ὃ δὲ τε alii gramm., libri 363 ἠδὲ] dett. pars, ἠδ' ὁ ACD
 (an τε ιδεῖ?) 368 φθαίῃ] φθαίῃ AD ἔλθοι] ἔλθη AC 370 οὐδέ σε]
 οὐδέ εἰ D 371 ἀπὸ] supra scr. v A ἀλυξέμεν] Bekkerus, ἀλύξειν codd.
 372 ἦ-ἀφῆκε] καὶ βάλεν οὐδ' ἀφάμαρτεν quidam teste Ariston. ἀφῆκε]
 supra a scr. ε A 373 ἐνξόου] per synizesim pronuntiantum CD, ἐξέον A,
 ἐνξοῦ Ptolem. Ascal. 376 ἐπὶ δέεος] Ahrensius et L. Meyerus, ἐπαὶ δειούς
 libri, fortasse ἐπὶ δειούς scribendum (= δέεος. e radice δει. ortum)

- X τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 θάρσει, μηδέ τί τοι θάνατος καταθύμιος ἔστω·
 ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἶπε καὶ ἀτρεκέως καταλέξον·
 πῆ δὴ οὕτως ἐπὶ νῆας ἀπὸ στρατοῦ ἔρχεαι οἷος 385
 νύκτα δι' ὄρφναιην, διε θ' εἴδουσιν βροτοὶ ἄλλοι;
 [ἢ τινα συλήσων νεκρῶν κατατεθνηώτων;]
 ἦ σ' Ἔκτωρ προέηγε διασχοπιᾶσθαι ἕκαστα
 νῆας ἐπι γλαφυράς; ἦ σ' αὐτὸν θυμὸς ἀνήκειν;
 τὸν δ' ἡμίβητ' ἔπειτα Δόλων, ἔποδ' ἔτρεμε γυνῆα· 390
 πολλῆσιν μ' ἀάτησι παρὲν νόον ἦγαγεν Ἔκτωρ,
 ὅς μοι Πηλεΐωνος ἀγαυοῦ μώνυχες ἵππους
 δωσέμεναι κατέπεισε καὶ ἔροματα ποικίλα χαλκῶ·
 ἠρώγει δέ μ' ἰόντα θοῖν διὰ νύκτα μέλαιναν
 ἀνδρῶν δυσμενέων σχεδὸν ἐλθέμεν ἐξ τε πυθέσθαι, 395
 ἢ ἐφιλιάσσονται νῆες θοαὶ ὡς τὸ πάρος περ,
 ἦ ἤδη χεῖρεςσιν ἔφ' ἡμετέροισι δαμέντες
 φῦξιν βουλεύουσι μετὰ σφίσι, οὐδ' ἐθέλουσιν
 νύκτα φυλασσέμεναι καμάτῳ ἀδηρότερες αἰνῶ.
 τὸν δ' ἐπιμειδίσας προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς· 400
 ἦ ῥά νύ τοι μεγάλων δῶρων ἐπεμαίετο θυμὸς,
 ἵππων Αἰακίδαο δαΐφρονος· οἳ δ' ἀλεγεινοὶ
 ἀνδράσι γε θνητοῖσι δαμνόμεναι ἦδ' ὀχέεσθαι,
 ἔλλω γ' ἦ Ἀχιλῆϊ, τὸν ἀθανάτη τέκε μήτηρ.
 ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἶπε καὶ ἀτρεκέως καταλέξον· 405
 ποῦ τῶν δεῦρο ζῶν λίπες Ἔκτορα, ποιμένα λαῶν;

385 πῆ] πῆ A, πῆ cet. fere, γρ. ποῦ A, γρ. ποῦ C δῆ] Eust. 810,
 30, δ' codd. 387] damnarunt Aristoph. et Aristarch. κατατεθνηώτων]
 Aristarch., κατατεθνηώτων alii 391 ἀάτησι] Nauckius, ἀτησι codd.
 ἦγαγεν] ἦπαφεν Aristoph. 397-399] damnavit Aristoph., Aristarchum pri-
 mum versus illos dubitationis signis notasse, postea pro spurii habuisse
 rettulit Nemesio sec. schol. A, semovendos esse (ἀφειτητέον) censuisse Ammo-
 nius tradidit teste Didymo; cf. quae scite exposuit Ludwichius l. c. II 138 sqq.
 397 ἦ] εἰ Aristarch. 398 βουλεύουσι-ἐθέλουσιν] Aristarch. (dett. pars),
 βουλεύοιτε-ἐθέλοιτε codd. melior. (γρ. βουλεύουσι-ἐθέλουσι C m. rec.)
 399 ἀδηρότερες] A, ἀδηρότερες CD

X

ποῦ δέ οἱ ἔντεα κείται ἀρήια, ποῦ δέ οἱ ἵπποι;
 πῶς δ' αἶ τῶν ἄλλων Τρώων φυλακαί τε καὶ εἶναι;
 [ἄσσα τε μητιώσιν μετὰ σφίσιν, ἢ μεμιάσιν
 αἴθι μένειν παρὰ νηυσὶν ἀπόπροθεν, ἢ πόλινδε 410
 ἄψ ἀναχωρήσουσιν, ἐπεὶ δαμάσαντό γ' Ἀχαιοῖς.]

τὸν δ' αἴτε προσέειπε Δόλων, Ἐνμίδεος υἱός·
 τοιγὰρ ἐγὼ τοι ταῦτα μάλ' ἀτρεκέως καταλέξω.

Ἐκτῶρ μὲν μετὰ τοῖσιν, ὅσοι βουλῆφόροι εἰσὶν,
 βουλὰς βουλεύει θεῖου παρὰ σήματι Ἴλου, 415
 νόσφιν ἀπὸ φλοίσβου· φυλακὰς δ' ἄς εἴρειαι, ἦρωες,
 οἳ τις κειριμένη ἴεται στρατὸν οὐδὲ φυλάσσει,
 ὄσσοι μὲν Τρώων πρὸς ἐσχάροι, οἷσιν ἀνάγκη,

οἳ δ' ἐρηγρόθεσι φυλασσέμεναι τε κέλονται
 ἀλλήλοισι. ἀτὰρ αἴτε πολὺκλήτοι ἐπίκουροι 420
 εἶδουσιν· Τρωσὶν γὰρ ἐπιτραπέουσι φυλάσσειν·
 οἳ γὰρ σφιν παῖδες σχεδὸν ἕεται οὐδὲ γυναῖκες.

τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 πῶς γὰρ νῦν, Τρώεσσι μεμιγμένοι ἵπποδάμοισιν
 εἶδουσ' ἢ ἀπάνευθε; δῖεπέ μοι, ὕφρα δαίω. 425

τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Δόλων, Ἐνμίδεος υἱός·
 τοιγὰρ ἐγὼ καὶ ταῦτα μάλ' ἀτρεκέως καταλέξω.
 πρὸς μὲν ἄλῃς Κᾶρες καὶ Παίονες ἀργυλότοξοι
 καὶ Δέλεγες καὶ Κανώνες δῖοί τε Πελασγοί.

πρὸς Θύμβρης δ' ἔλαχον Λύκιοι Μυσοὶ τ' ἀγέρωχοι 430
 καὶ Φρύγες ἵππομάχοι καὶ Μήρονες ἵπποχορυσταί.
 ἀλλὰ τίη ἐμὲ ταῦτα διεξερέεσθε ἕκαστα;

408 δ' αἶ] C Eust., δαί A Aristarch. Apoll. de synt. 6, 9: 77. 8 al., δέ D,
 δ' αἶ Duentzerus 409-411] ἀθετοῦνται Ariston. 409 ἄσσα] ἄσσα schol.
 A Etym. M. 167, 36 413 καταλέξω] Aristarch. AC, ἀγορεύσω alii, D 418
 μὲν] supra scr. γὰρ A, γὰρ D Eust. 420 πολὺκλήτοι] πολὺκλήτοί τ' A
 421 ἐπιτραπέουσι] ἐπιτροπώσιν coniecit Nauekius 422 ἕεται] εἶεται libri
 424 γὰρ] τ' ἄρ Cobetus νῦν] δὴ superscr. νῦν A 425 δαίω] Curtius,
 δαείω libri 427 καὶ] Aristarch., τοι alii, A καταλέξω] ἀγορεύσω D
 431 ἵππομάχοι] Aristarch., ἵπποδάμοι libri melior. 432 διεξερέεσθε] διεξ-
 ερέεσθαι Apoll. lex. 82, 2, παρεξερέεσθαι schol. A ad A 219

- X εἰ γὰρ δὴ μέματον Τρώων καταδῦνα δμῖλον,
 Θρήϊζες οἶδ' ἀπάνευθε νεήλυδες, ἔσχατοι ἄλλων·
 ἐν δέ σφιν Ῥῆσος βασιλεύς, πάϊς Ἡιονῆος. 435
 τοῦ δὲ καλλίστους ἵππους ἴδον ἠδὲ μεγίστους·
 λευκότεροι χιόνος, θείειν δ' ἀνέμοισιν ὁμοῖοι.
 ἔρμα δέ οἱ χροσῶ τε καὶ ἀργύρῳ εὔ ἴσκηται·
 τεύχεα δὲ χρύσεια πελώρια, θαῦμα ἰδέσθαι,
 ἦλυθ' ἔχων· τὰ μὲν οὐ τι καταδνητοῖσι ἔοικεν 440
 ἔνδρῃσιν φορέειν, ἀλλ' ἀθανάτοισι θεοῖσιν.
 ἀλλ' ἐμὲ μὲν νῦν νηυσὶ πελάσσετον ὠκυπόροισιν,
 ἠέ με δῖσαντες λίπετ' αὐτόθι νηλεί δεσμῶ,
 ὄφρα κεν ἔλθῃτον καὶ πειρηθῆτον ἐμεῖο,
 ἠέ κατ' αἴσαν ἔειπον ἐν ὑμῖν ἠέ καὶ οὐκί. 445
 τὸν δ' ἔο' ἐπόδρα ἰδὼν προσέφη κρατερὸς Διομίδης·
 μὴ δὴ μοι φύξιν γε, Δόλων, ἐμβάλλεο θυμῶ,
 ἔσθλά περ ἀγγελίας, ἐπεὶ ἴζεο χεῖρας ἐς ἀμμάς.
 εἰ μὲν γὰρ κέ σε νῦν ἀπολύσομεν ἠέ μεθώμεν,
 ἦ τε καὶ ἕστερον εἶσθα θοὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν 450
 ἠέ διοπτεύσων ἢ ἐναντίβιον πολεμίζων·
 εἰ δέ κ' ἐμῆς ὑπὸ χερσὶ δαμείς ἀπὸ θυμὸν ὀλέσσης,
 οὐκ ἐτ' ἔπειτα σὲ πῆμά ποτ' ἔσσειαι Ἀργεῖοισιν.
 ἦ, καὶ ὃ μὲν μιν ἐμελλε γενεῖου χερσὶ παχείῃ
 ἐψάμενος λίσσεσθαι, ὃ δ' ἀγένα μέσσον ἔλασεν 455
 φασγάνῳ αἰζᾶς, ἀπὸ δ' ἄμφω κέρσε τένοντε·
 φθεγγόμενοι δ' ἔρα τοῦ γε κάρη κονίησιν ἐμίχθη.
 τοῦ δ' ἀπὸ μὲν κτιδέην κινέην κεφαλῆφιν ἔλοντο

445 ἠέ] Aristarch., ἠ ἥα AC, ἦ ἥα D 447 Δόλων] δολῶν (ὡς νοῶν)
 quidam teste schol. A 448 ἐς ἀμμάς] cf. ad Z 414, ἐς ἀμάς AD, ἐς
 ἀμάς C, ἐμεῖο var. lect. ap. Eust. 817, 36 449 ἀπολύσομεν ἠέ μεθώμεν]
 πληθυντικῶς (Aristarch.) schol. V, ἀπολύσομαι et μεθώμαι alii 450 ἦ τε]
 εἰ τε Apoll. lex. 64, 33 451 ἐναντίβιον] ἀντίβιον Eust. 452 δαμείς]
 supra ser. τυπαῖς A ὀλέσσης] ὀλέσσεις Aristarch. 457 φθεγγόμενοι]
 φθεγγομένη quidam teste Aristot. de part. anim. III 10, quam scripturam
 agnoscunt etiam schol. L et Eust. 818, 4

καὶ λυζέην καὶ τόξα παλίντονα καὶ δόρυ μακρόν·
καὶ τὰ γ' Ἀθηναίῃ λιγίτιδι δῖος Ὀδυσσεύς 460
ἔψοσ' ἀνέσχεθε χειρὶ καὶ ἐρχόμενος ἔπος ἤϊδα·
χαῖρε, θεά, τοῖσδεσσι· σέ γάρ πρότην ἐν Ὀλύμπῳ
πάντων ἀθανάτων ἐπιβωσόμεθ'· ἀλλὰ καὶ αἷτις
πέμψον ἐπὶ Θρηζῶν ἀνδρῶν ἵππους τε καὶ εἵρας.
ὣς ἄρ' ἐφώνησεν, καὶ ἀπὸ ἔθεν ἔψοσ' αἰείρας 465
θῆκεν ἀνὰ μυρρίκην· δέελον δ' ἐπὶ σῆμά τ' ἔθηκεν,
συμμάρψας δόνακας μυρρίκης τ' ἐριθιλέας ὄξους,
μὴ λάθοι αἷτις ἴοντε θοῖν διὰ νύκτα μέλαινα.
τῷ δὲ βᾶτην προτέρω διὰ τ' ἔντεα καὶ μέλαν αἶμα,
αἶψα δ' ἐπὶ Θρηζῶν ἀνδρῶν τέλος ἴξον ἴοντες. 470
οἱ δ' εἶδον καμάτῳ ἐδιχότες, ἔντεα δέ σφι
καλὰ παρ' αἰτοῖσιν χθονὶ κέκλιτο, εὖ κατὰ κόσμον,
τριστοιχεί· παρὰ δέ σφι ἐκάστω δι' ἕνευς ἵπποι.
Ῥῆσος δ' ἐν μέσῳ εἶδε, παρ' αὐτῷ δ' ὠκέες ἵπποι
ἔξ ἐπιδιφοριάδος πνυμάτης ἱμάσι δέδευτο. 475
τὸν δ' Ὀδυσσεύς προπάρουθε ἰδὼν Διομήδεϊ δεῖξεν·
οἷτός τοι, Διομήδης, ἀνὴρ, οἷτοι δέ τοι ἵπποι,
οἷς κῶιν πίθασκε Δόλων, ὃν ἐπέφραμεν ἡμεῖς.
ἀλλ' ἄγε δή, πρόσφερε κρατερὸν μένος· οὐδέ τί σε χοῖ
ἔστιάμεναι μέλεον σὶν τεύχεσιν, ἀλλὰ λυ' ἵππους· 480
ἦέ σὺ γ' ἀνδρας ἔταρε, μελήσουσιν δ' ἐμοὶ ἵπποι.

461 ἀνέσχεθε] γο. ἀνέσχετο schol. A 462 τοῖσδεσσι] cf. τῶνδεων Alcaei
. 126 B.⁴ et τοῖννεσιν titul. Laris. ed. a Lollingio Mitth. d. d. arch. Inst.
II 61 sqq. v. 17 463 ἐπιβωσόμεθ'] AD, ἐπιβωσόμεθ' W. Ribbeckius,
ἐπιβωσόμεθ' Aristarch. C 464 Θρηζῶν] Θρηζῶν? cf. ad J 519 ἵππους]
r ἀλλ' ἄγενοι A 465 ἔψοσ'] libri, ἐψόσε et ἐψοῦ Aristarch. 466
ἀνὰ μυρρίκην] Aristarch. libri, ἀνὰ μυρρίκι alii δέελον] sic Aristarch. eum
bris melior. ἔθηκεν] ἔχευεν schol. Dion. Thrac. p. 797, 12 469 καὶ
ἔλεν αἶμα] τινὲς γράφουσι καὶ Πελλὲς Ἀθηναίη schol. V 470 Θρηζῶν]
. ad 464 471 ἐδιχότες] ἀδικότες libri melior. 473 τριστοιχεί] AC,
ριστοιχί D 475 ἔξ] ἔξ quidam secundum schol. A 476 Διομήδεϊ] Διο-
μήδεα supra a ser. i A 477 οἷτός τοι] Aristarch. libri 478 οἷς] Ari-
arch. (πληθυντικῶς) libri (aliine ὄν?) πίθασκε] ἐπίφρασκε Grashofius

X

ὣς φάτο, τῷ δ' ἔμπνευσε μένος γλαυκῶπις Ἀθήνη,
κτείνει δ' ἐπιστροφάδην· τῶν δὲ στόνος ὤρνυτ' ἀεικῆς
ἄορι θειομένων, ἐρουθαίνοτο δ' αἵματι γαῖα.

ὣς δὲ λέων μῆλοισιν ἀσημάντοισιν ἐπελθὼν, 485

αἴγεσιν ἢ δῖεσσι, κατὰ φρονέων ἐγοροῦση,
ὣς μὲν Θορήκας ἄνδρας ἐπώχετο Τυδέος υἱός,
ἄφρα δὴ δώδεκ' ἔπεφνεν. ἀτὰρ πολύμητις Ὀδυσσεύς,
ὄν τινα Τυδείδης ἄορι πλήξειε παραστάς,
τὸν δ' Ὀδυσσεὺς μετόπισθε λαβὼν ποδὸς ἐξερούσασκεν, 490

τὰ φρονέων κατὰ θυμόν, ὅπως καλλίτριχες ἵπποι
ῥεῖα διέλθοιεν μηδὲ τρομεοῖατο θυμῷ
νεκροῖς ἀμβαίνοντες· ἀήθεσσον γὰρ ἔτ' αὐτῶν.

ἀλλ' ὅτε δὴ βασιλῆα κινήσατο Τυδέος υἱός,
τὸν τρισκαδέκατον μελιγδέα θυμόν ἀπήρρα 495

ἀσθμαίνοντα· κακὸν γὰρ ὕναρ κεφαλῆφιν ἐπέστη
[τὴν νύκτι, Οἰνεΐδαο πάς, διὰ μῆτιν Ἀθήνης].

τόφρα δ' ἄρ' ὁ τλήμων Ὀδυσσεὺς λίε μώνυχας ἵππους,

σὺν δ' ἤριον ἱμάσι καὶ ἐξήλασεν δμίλον 500
τόξω ἐπιπλήσων, ἐπεὶ οὐ μάστιγα φαινήν

ποιζίλου ἐκ δίφροιο νοήσατο χερσὶν ἐλέσθαι·

ῥοῖζησεν δ' ἄρα πιφάσκων Διομήδεϊ δίφω.

αὐτὰρ ὁ μερμηρίζε μένων ὁ τι κύντατον ἔρδοι,

ἢ ὁ γε δίφρον ἐλών, ὅθι ποιζίλα τεύχε' ἔκειτο,

ῥυμοῦ ἐξεροῖο ἢ ἐκφέροιο ὑπόσ' ἀείρας, 505

ἢ ἔτι τῶν πλεόνων Θορηκῶν ἀπὸ θυμόν ἔλοιτο.

ἦος δ' ταῦθ' ὤρμαινε κατὰ φρένα, τόφρα δ' Ἀθήνη

484 ἐρουθαίνοτο] φοινίσσεται schol. Aristoph. Pac. 302 489 πλήξειε] libri Aristarch., πλήξασκε alii 493 ἀμβαίνοντες] ἐμβαίνοντες Cobetus ἀήθεσσον] (supra scr. αν C), ἀήθεσσον Hesych., quod suasit G. Meyerus αὐτῶν] αὐτὸν ('Ulixen' Lehrsus) quidam teste schol. A ad E 231 495 τρισκαδέκατον] A, τρεισκαδέκατον schol. Ariston. CD 497] omiserunt Zenod. et Aristoph., damnavit Aristarch. 503 μερμηρίζε] μερμηρίζε A κύντατον] κύντερον D 505 ὑπόσ'] libri, ὑπόσε et ὑποῦ Aristarch. διχῶς 506 ἢ ἔτι] ἢ δ' γέ C 507 ἦος] ἔως libri

ἐγγύθεν ἰσταμένη προσέφη Διομήδεα δῖον·
 ρόστου δὲ μῆσαι, μεγαθύμου Τυδέος υἱέ,
 νῆας ἔπι γλαφυράς, μὴ καὶ πεφοβημένος ἔλθῃς,
 μή ποῦ τις καὶ Τρώας ἐγείρῃσιν θεὸς ἄλλος. 510

ὣς φάθ', ὃ δὲ ξυνέειπε θεῶς ὅσα φωνησάσης,
 καρπαλίμως δ' ἵππων ἐπεβήσετο· κόψε δ' Ὀδυσσεὺς
 τόξῳ· τοὶ δ' ἐπέτοττο θοὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν.

οὐδ' ἄλαδς σκολιὴν εἶχ' ἀργυρότοξος Ἀπόλλων,
 ὡς ἴδ' Ἀθηγαῖην μετὰ Τυδέος υἱὸν ἔπουσαν· 515

τῇ ζοτέων Τρώων κατεδύσετο πουλὴν θυμῶν,
 ὄρσεν δὲ Θορηῶν βουλῆφόρον Ἴπποκόωντα,
 ῥῖσον ἀνεψιὸν ἐσθλόν. ὃ δ' ἐξ ἵππου ἀνορούσας,
 ὡς ἴδε χῶρον ἐρῆμον, ὃθ' ἔστασαν ὠκέες ἵπποι 520

ἄνδρας τ' ἀσπαίροντας ἐν ἀργαλέῃσι φονῆσιν,
 ἔμωξέν τ' ἄρ' ἔπειτα φίλον τ' ὀνόμηνεν ἑταῖρον.
 Τρώων δὲ κλαγγή τε καὶ ἄσπετος ὄρωτο κρυομῶς
 θυτόντων ἄμυδις· θηεῖντο δὲ μέμερα ἔργα,
 ὅσσοι ἄνδρες ῥέξαντες ἔβαν κοίλας ἐπὶ νῆας. 525

οὐδ' ὅτε δὴ ὅ ἴκανον ὄθι σκολὸν Ἐκτορος ἔκταν,
 ἐνθ' Ὀδυσσεὺς μὲν ἔρουξε δίφιλος ὠκέας ἵππους,
 Τυδείδης δὲ χαμᾶζε θορῶν ἔναρα βροτόεντα
 ἐν χεῖρεσσ' Ὀδυσῆι τίθει, ἐπεβήσετο δ' ἵππων.

μάστιξεν δ' ἵππους, τὼ δ' οὐκ ἀέζοντε πετέσθην
 [νῆας ἔπι γλαφυράς· τῇ γὰρ φίλον ἔπλετο θυμῷ]. 530

Νέστωρ δὲ πρῶτος κτύπον αἶε φώνησέν τε·
 ὦ φίλοι, Ἀργείων ἡγήτορες ἰδὲ μέδοντες,
 ψεύσομαι ἢ ἔττυμον ἐρέω; κέλεται δέ με θυμός.
 Ἴππων μ' ὠκυλόδων ἐμφὶ κτύπος οἴατα βάλλει. 535

511 μῆ] ἦν Naberus 513 ἐπεβήσετο] Aristarch. AC, ἐπεβήσετο alii D
 515 ἄλαδς σκολιὴν] (Aristarch.) A, ἄλαδν σκολιὴν Zenod., ἀλασκολιὴν
 D 518 Θορηῶν] cf. ad I 519 520 ἔστασαν] ἔστασαν A 522] ante
 20 collocavit Zenod. 529 τίθει] δίδου ἐν ἀλλῷ schol. A 530 ἵππους]
 Ὀδυσσεὺς ἐν ἀλλῷ schol. A (sic pars dett.) ἀέζοντε] ἀζοντε libri 531]
 m. AC 534] omisit Zenod.

X αἶ γὰρ δὴ Ὀδυσσεύς τε καὶ ὁ κρατερὸς Διομήδης
 ὦδ' ἄφαρ ἐκ Τρώων ἐλασαίατο μώνυχας ἵππους.
 ἀλλ' αἰνῶς δεῖδοικα μετὰ φρεσὶ, μὴ τι πάθωσιν
 Ἄργεῖων οἱ ἄριστοι ἐπὶ Τρώων δορυμαγδοῖ.

οὐ πω πᾶν εἴρητο ἔπος, ὅτ' ἄρ' ἔλλυθον αὐτοί. 540
 καὶ ὃ οἱ μὲν κατέβησαν ἐπὶ χθόνα, τοὶ δὲ χαρέντες
 δεξιῇ ἰσπάζοντο ἔπεσσι τε μελιχίοισιν.

πρῶτος δ' ἐξερέεινε Γερόγμος ἵπποτα Νέστωρ·
 εἶπ' ἄγε μ', ὦ πολύκαι' Ὀδυσσεῦ, μέγα κῆδος Ἀχαιῶν,
 δαπνως τοῖσδ' ἵππους λάβειτον· καταδύντες ὄμιλον 545
 Τρώων; ἢ τίς σφωε πόρην θεὸς ἀντιβολήσας;
 αἰνῶς ἀκίνησσι ζοικότες ἠελίοιο.

αἰεὶ μὲν Τρώεσσ' ἐπιμίσομαι, οὐδέ τί φημι
 μιμνάζειν περὶ νησὶ γέρον περ ἐὼν πολεμιστῆς·
 ἀλλ' οὐ πω τοίους ἵππους ἴδον οὐδὲ νόησα. 550

ἀλλὰ τιν' ἔμμ' οἶω δόμεναι θεὸν ἐντιάσαστα·
 ἀμφοτέρω γὰρ σφῶι φιλεῖ νεφεληγερέτα Ζεὺς
 Ζοῖον τ' αἰγιόχοιο Διὸς, γλαυκῶπις Ἀθήνη.

τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 ὦ Νέστωρ Νηληιάδη, μέγα κῆδος Ἀχαιῶν, 555
 ρεῖτα θεὸς γ' ἐθέλων καὶ ἀμείνονας ἠέ περ οἶδε
 ἵππους δωρήσαστ', ἐπεὶ ἦ πολὺ φέροτεροί εἰσιν.
 ἵπποι δ' οἶδε, γεραιέ, νεήλυδες, οἷς ἐρεεῖεις,
 Θρηάκιοι· τὸν δέ σφι ἄνακτ' ἀγαθὸς Διομήδης
 ἔκταρε, πᾶρ δ' ἐτάροισι δυσκαίδεα πάντας ἐρίστοις. 560

τὸν τρισκαιδέκατον σκολπὸν εἴλομεν ἐγγύδι νηῶν,

538 μετὰ φρεσὶ] Aristarch., κατὰ φρένα libri 539 οἱ ἄριστοι] ὄριστοι
 Aristarch. 542 δεξιῇ] sic et δεξιῇ τ' Eust. 823, 6 545 τοῖσδ'] τοῖς D
 λάβειτον] λαβέτην Zenod. 546 τίς] τί Cm¹D σφωε] Aristarch.
 Herodian. libri, σφῶι Zenod. (σφω alii?) πόρην] Aristarch. libri (ἐπο-
 ρειν alii?) 548 ἐπιμίσομαι] ἀνεμίσομαι Demetr. Ixio 552 σφῶι]
 σφῶι Ixio (teste Apoll. de pron. 89, 3 Schm.) D 557 ἐπεὶ ἦ] A Eust.,
 ἐπειὴ cet. 561 τρισκαιδέκατον] A, τρισκαιδέκατον cet., τετρακαιδέκατον
 alii teste Ariston.

τόν ῥα διοπτῆρα στρατοῦ ἔμμεναι ἡμετέροιο
 Ἐπιωρ τε προσέειπε καὶ ἄλλοι Τρώες ἀγανοί.

ὧς εἰπὼν τάφροιο διήλασε μώνυχας ἵπλους
 καρχαλόων· ἕνα δ' ἄλλοι ἴσαν χείροντες Ἀχαιοί. 565

οἱ δ' ὅτε Τυδείδεω κλισίην εὐτυκτιον ἴζοντο,
 ἵπλους μὲν κατέδησαν ἐντυήτοισιν ἱμάσιν
 φάτην ἐφ' ἱππείῃ, ὅθι περ Διομήδεος ἵπλοι
 ἔστασαν ὠκύποδες μελιθδέα πυρὸν ἔδοντες.

νῆ δ' ἐνὶ προμηθῇ ἔναρα βροτόεντα Δόλωνος 570
 θῆξ' Ὀδυσσεύς, ὄφρ' ἰδὼν ἐτοιμασσαίαιτ' Ἀθήνην.

αἰτοὶ δ' ἰδρόα πολλὸν ἀπενίζοντο θαλάσση
 ἐσβάντες κνήμας τε ἰδὲ λόφον ἀμφὶ τε μηρούς·
 αὐτὰρ ἐπεὶ σφιν κῆμα θαλάσσης ἰδρόα πολλὸν
 ἠΐψεν ἀπὸ χρωτὸς καὶ ἀνέψυχθεν φίλον ἦτορ, 575

ἔς δ' ἀσαμίνθους βάντες ἐνξέστας λοέσαντο.
 τὼ δὲ λοεσσαμένω καὶ ἀλειψαμένω λίπ' ἐλαίῳ
 δείπῳ ἐφιζανέτην, ἀπὸ δὲ κρητῆρος Ἀθήνην
 πλείου ἀφυσσόμενοι λεῖβον μελιθδέα οἶνον.

569 ἔστασαν] ἔστασαν AD 572 ἰδρόα] Nauckius, ἰδρῶ libri 573 τε
] τ' ἰδὲ Etym. M. 570, 3 Cram. Epim. 172, 7 574 ἰδρόα] Gerhardus, ἰδρῶ
 ri 576 λοέσαντο] Nauckius, λούσαντο libri 579 ἀφυσσόμενοι] Ari-
 arch. A, ἀφυσσόμενοι alii gramm. et libri cet.

ΙΑΙΑΔΟΣ Α

ΑΓΑΜΕΜΝΟΝΟΣ ΑΡΙΣΤΕΙΑ

- XI Ἦώς δ' ἐκ λεχέων παρ' ἀγανοῦ Τιθωνοῖο
 ὄρουθ', ἴν' ἀθανάτοισι φόως φέροι ἠδὲ βροτοῖσιν·
 Ζεὺς δ' Ἐριδα προΐαλλε θοῶς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν
 ἀργαλέην, πολέμοιο τέρας μετὰ χερσὶν ἔχουσαν.
 σιῇ δ' ἐπ' Ὀδυσσεύος μεγακῆτεϊ νῆϊ μελαίνῃ, 5
 ἣ ῥ' ἐν μεσσήτῳ ἔσχε γερωνέμεν ἀμφοτέρωσσε,
 ἡμὲν ἐπ' Αἴαντος κλισίας Τελαμωνιάδου
 ἠδ' ἐπ' Ἀχιλλεύου, τοῖ ῥ' ἔσχατα νῆας εἴσας
 εἶδονσαν, ἡγορήη πίσυνοι καὶ κάρτεϊ χειρῶν.
 ἔνθα σιῶσ' ἦρσε θεὰ μέγα τε δεινὸν τε 10
 ὄροθι', Ἀχαιοῖσιν δὲ μέγα σθένος ἔμβαλ' ἐλάστω
 καρδίῃ, ἄλληκτον πολεμιζέμεν ἠδὲ μάχεσθαι.
 [τοῖσιν δ' ἔφαθ πόλεμος γλυκίων γένητ' ἠὲ νέεσθαι
 ἐν νησὶν γλαφυροῖσι φίλην ἐς πατρίδα γαίαν.]
 Ἄτρεΐδης δ' ἐβόησεν ἰδὲ ζώνησθαι ἄνωγεν 15
 Ἀργείους· ἐν δ' αὐτὸς ἐδύσετο νώροπα χαλκόν.
 κνημῖδας μὲν πρῶτα περὶ κνήμησιν ἔθηκεν
 καλὰς, ἀργυρέοισιν ἐπισφυρίοις ἀραρυίας·
 δευτέρον αὖ θώρηκα περὶ στήθεσσιν ἔδυεν,
 τὸν ποτέ οἱ Κινύρης δῶκεν ξεινήιον εἶναι. 20
 πένθετο γὰρ Κύπρονδε μέγα κλέος, οἶνεκ' Ἀχαιοὶ
 ἐς Τροίην νήεσσιν ἀναπλεύσεσθαι ἔμελλον·

12 ἄλληκτον] ἄληκτον CD πολεμιζέμεν] Bekkerus, πολεμίζειν codd.

13 sq.] omisit Zenod., damnarunt Aristoph. et Aristarch. 16 ἐδύσετο] unus e dett., ἐδύσατο melior. 22 ἀναπλεύσεσθαι] ἀναπλεύσασθαι C Porphy. p. 321, 26 Schrad. (schol. B ad A 105)

XI

τοῖνεκά οἱ τὸν δῶκε, χωριζόμενος βασιλῆι.
 τοῦ δ' ἤ τοι δέκα οἴμοι ἔσαν μέλανος κύναιοι,
 δῶδεκα δὲ χρυσοῦ καὶ εἴκοσι κασσιτέροιο · 25
 κύναιοι δὲ δρᾶκοντες δρωρέχαστο προτὶ δειρῆν
 τρεῖς ἐκάτερθ', ἴρισσι ἐοικότες, ἕς τε Κρονίων
 ἐν νέφει στήριξε, τέρας μερόπων ἀνθρώπων,
 ἀμφὶ δ' ἄρ' ὄμοισιν βάλετο ξίφος · ἐν δέ οἱ ἦλοι
 χρύσειοι πύμφεινον, ἀτὰρ περὶ ζουλεὸν ἦεν 30
 ἀργύρεον, χρυσεόισιν ἀροτήρεσσιν ἀροτρός.
 ἔν δ' ἔλει' ἀμφιβρότην πολυδαίδαλον ἀσπίδα θοοῖριν,
 καλήν, ἦν πέρι μὲν κύνηλοι δέκα χάλκεοι ἦσαν,
 ἐν δέ οἱ ὀμφαλοὶ ἦσαν εἴκοσι κασσιτέροιο 35
 λευκοί, ἐν δὲ μέσοισιν ἦν μέλανος κύναιοι.
 τῆ δ' ἐπὶ μὲν Γοργῶ βλοσυρῶπις ἔσταφάνωτο
 δεινὸν δεροχομένη, περὶ δὲ Λεϊμός τε Φόβος τε.
 τῆς δ' ἔξ ἀργύρεος τελαμών ἦν · αὐτὸς ἐπ' αὐτοῦ
 κύναιος ἐλέλιχτο δρᾶκων, κεφαλαὶ δὲ οἱ ἦσαν 40
 τρεῖς ἀμφιστροφεές, ἐνὸς ἀγένης ἐκπεφυγῖαι.
 ζοατὶ δ' ἐπ' ἀμφίγαλον κύνην θέτο τετρασφάληρον
 ἵππουριν · δεινὸν δὲ λόφος κατ' ἔπερθευεν ἔνευεν.
 εἶλετο δ' ἄλιμα δοῖρε δῖον, κεκορυθμένα χάλκῳ,
 ὀξέα · τῆλε δὲ χάλκός ἐπ' αὐτόφιν οὐρανὸν εἶσι 45
 λάμπ' · ἐπὶ δ' ἐγδοῦπησαν Ἀθηναίη τε καὶ Ἥρη,
 τιμῶσαι βασιλῆα πολυχρύσοιο Μυκλήης.

23 δῶκε] ἔδωκε Bekkerus 25 χρυσοῦ καὶ εἴκοσι] Hoffmannus, χρυ-
 σοῦ καὶ εἴκοσι libri, χρυσοῦ καὶ ἑξείκοσι Bekkerus 26 κύναιοι] συμφοδαίσοι
 Aristoph. δρωρέχαστο] ἐλιχμῶντο (ἐλιχμῶντο cod. A, corr. Nauekius) Ari-
 stoph. 27 ἴρισσι] ἴρισιν D, ἴρισσιν Apoll. lex. 92, 29 Hesych., Ἰρίδισσιν
 Zenod. 28 νέφει στήριξε] Aristarch. libri, νέφει ἐστήριξε alii (νέφει στή-
 schol. D ad Γ 121) 32 ἐν] ἐν C γρ. ἐν m. rec. 33 ἦσαν] περὶ-ἦσαν lectionis
 mentio fit in schol. A 35 λευκοί] λευκοί' quidam teste Herod. ἔπ' ἔ-
 C, ἔεις Barnesius 38 ἐπ' αὐτοῦ] Aristarch. AD, γρ. ἐπ' αὐτῷ Didym. (sc-
 C Etym. M. 328, 35) 40 ἀμφιστροφεές] Aristarch. A, ἀμφιστροφεές alii;
 CD 45 δ' ἐγδοῦπησαν] supra e scri. ε A, δὲ γδοῦπησαν D

XI

ἠριόχῳ μὲν ἔπειτα ἔῳ ἐπέτελλε ἕκαστος
 ἵππους εἰ κατὰ κόσμον ἐρυκόμεν αὐθ' ἐπὶ τάφρῳ,
 αὐτοὶ δὲ προλέες σὺν τεύχεσι θωρηχθέντες
 ῥῶοντ'· ἄσβεστος δὲ βοῆ γένετ' ἠῶθι πρό.
 φθάν δὲ μέγ' ἱππῶν ἐπὶ τάφρῳ κοσμηθέντες,
 ἱππῆες δ' ὀλίγον μετεκίαθον. ἐν δὲ κυδοιμὸν
 ὤρσε κακὸν Κρονίδης, κατὰ δ' ὑπόθεν ἦεν ἑέρσας
 αἵματι μυδαλέας ἐξ αἰθέρος, οὐνεκ' ἔμελλεν
 ποίλλας ἰφθίμους κεφαλὰς Ἄιδι προΐαφειν.

50

55

Τρῶες δ' αὐθ' ἐτέρωθεν ἐπὶ θρωσμιῶν πεδίοιο,
 Ἔκτορά τ' ἀμφὶ μέγαν καὶ ἀμύμονα Πουλυδάμαντα
 Αἰνεΐαν θ', ὃς Τρωσὶ θεὸς ὡς τίετο δῆμῳ,
 τρεῖς τ' Ἀντιγορίδας, Πόλυβον καὶ Ἀγήνορα δῖον
 ἠΐθεόν τ' Ἀκάμαντ', ἐπιείκελον ἀθανάτοισιν.

60

Ἐκτιωρ δ' ἐν πρώτοισι φέρ' ἀσπίδα πάντοσ' εἴσην.
 οἶος δ' ἐκ νεφέων ἀναφαίνεται οἴλιος ἀστήρ
 παμφαίνων, τοιῆ δ' αὖτις ἔδν νεφέα σμιόεντα,
 ὡς Ἐκτιωρ ὅτε μὲν τε μετὰ πρώτοισι φάνεσκεν,
 ἄλλοτε δ' ἐν πνυμάτοισι κελεύων· πᾶς δ' ἔρα χαλκῷ
 λάμψ' ὡς τε στεροπὴ πατρὸς Διὸς αἰγιόχοιο.

65

οἱ δ', ὡς τ' ἀμητῆρες ἐναντίοι ἀλλήλοισιν
 ὄγμον ἐλαύνωσιν ἀνδρὸς μάκαρος κατ' ἄρουραν
 πυρῶν ἢ κριθέων· τὰ δὲ δάργματα ταρφέα πίπτει·
 ὡς Τρῶες καὶ Ἀχαιοὶ ἐπ' ἀλλήλοισι θορόντες
 δῆλιον, οὐδ' ἕτεροι μνῶοντ' ὀλοοῖο φόβοιο·
 ἴσας δ' ὑσμίνῃ κεφαλὰς ἔχεν· οἱ δὲ λύκοι ὡς

70

48 αὐθ'] αὐτ' A 50 ἠῶθι πρό] ἠῶθεν πρό Ahrensius 51 μέγ'] μεθ'
 C Apoll. lex. 162, 29 schol. V 55 κεφαλὰς] Aristarch. (ἐνθάδε', cf. A 3)
 libri 62 οἴλιος] αἴλιος quidam teste Ariston., cf. Apoll. Rhod. A 1630
 63 τοιῆ] σιτε D 64 ὅτε] τοιῆ CDm¹, ποιῆ Dm² 68 ἐλαύνωσιν]
 ἐλαύνουσιν CD 69 κριθέων] κριθῶν libri δάργματα] metri caussa re-
 stituendum esse vidit Hartelius Hom. Stud. I² 81 sq., δάργματα codd. 71
 δῆλιον] δῆσον Nauckius 72 ὑσμίνῃ-ἔχεν] Aristarch. D, ὑσμίνῃ-ἔχον alii
 teste Didymo, C (ὑσμίνῃ-ἔχεν A)

XI

θῆνον. Ἔρις δ' ἄρ' ἔχαιρε πολύστονος εἰσορόωσα·
 οἷη γὰρ ἔα θεῶν παρετύγχανε μαρναμένοισιν,
 οἳ δ' ἄλλοι οὐ σφιν πάρεσαν θεοί, ἀλλὰ ἐκχλοί 75
 σφοῖσιν ἐνὶ μεγάροισι καθήατο, ἦχι ἐκάστω
 δῶματα καλὰ τέτυκτο κατὰ πύχας Οὐλύμποιο.
 [πάντες δ' ἠπιόωντο κελαινεφέα Κρονίωνα,
 οἷνεζ' ἄρα Τρώεσσιν ἐβούλετο κῆδος ὀρέξαι.
 τῶν μὲν ἄρ' οὐκ ἀλέγχιζε πατήρ· ὁ δὲ νόσφι λιασθεῖς 80
 τῶν ἄλλων ἀπάνευθε καθέζετο κῆδεϊ γαίῳν,
 εἰσορόων Τρώων τε πόλιν καὶ νῆας Ἀχαιῶν
 χαλκοῦ τε στεροπῆν, ὀλλύντας τ' ὀλλυμένους τε.]
 ὕφρα μὲν ἦως ἦν καὶ ἀέζετο ἱερὸν ἦμαρ,
 τόφρα μάλ' ἀμφοτέρων βέλε' ἤπττετο, πῆπτε δὲ λαός· 85
 ἦμος δὲ δουτόμος περ ἀνὴρ ὠπλίσσατο δόρπον
 οἴρεος ἐν βήσσησιν, ἐπεὶ τ' ἐκορέσσατο χεῖρας
 τάμνων δένδρεα μακρὰ, ἔδος τέ μιν ἴκετο θυμόν,
 σίτου τε γλυκεροῖο περὶ φρένας ἡμερος αἰρεῖ,
 τῆμος σφῆ ἀρετῇ Δαρυοὶ δῆξαντο φάλαγγας, 90
 κελόμενοι ἐτάροισι κατὰ στήχας. ἐν δ' Ἀγαμέμνων
 πρῶτος ὄρουσ', ἔλε δ' ἄνδρα Βιήρορα, ποιμένα λαῶν,
 αὐτόν, ἔπειτα δ' ἐταῖρον Ὀίληα πλῆξιππον.
 ἦ τοι δ' ἄρ' ἐξ ἵππων κατεπάλμενος ἀντίος ἔσθη·
 τὸν δ' ἰθὺς μεμαῶτα μετώπιον ὀξεί δουρὶ 95
 νύξ', οὐδὲ στεφάνῃ δόρου οἳ σχέθε χαλκοβέρεα,
 ἀλλὰ δι' αὐτῆς ἦλθε καὶ δαστέου, ἐγκέφαλος δὲ

76 σφοῖσιν] codd. melior., οἷσιν γρ. A, dett. pars, quod praetulit Brug-
 manus καθήατο] unus e dett., καθείατο codd. cet. ἦχι] Aristarch. C,
 ἦχι AD 78-83] ne scripsit quidem Zenod., damnarunt Aristoph. et Ari-
 starch. 86 δόρπον] Zenod., idque suasit I. H. Vossius; cf. quae Robertus
 exposuit Herm. XVIII 469 sqq.; δεῖπνον Aristarch. libri melior. 88 ἔδος]
 Herodian. A, ἔδος CD 89 αἰρεῖ] εἴλεν? Nauckius 91 ἐν] C, ἐν A, ἐν
 D γρ. A 92 Βιήρορα] libri, Βιάνορα Aristarch. 94 ἀντίος] ἀντίος Zenod.
 et Aristoph. 97 ἐγκέφαλος δὲ] ἐγκέφαλόνδε Apollon. omissio v. 98 teste
 Ariston.

XI ἔνδον ἄπας πεπάλεατο· δάμασσε δέ μιν μεμαῶτα.
 καὶ τοὺς μὲν λίπεν αἶθι ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
 στήθεσι παμφαίνοιας, ἐπεὶ περιόνησε χιτῶνας· 100
 αὐτὰρ ὁ βῆ Ἴσον τε καὶ Ἀρτιφον ἐξεναοῖζων,
 εἶε δῖω Πριάμοιο, νόθον καὶ γνήσιον, ἔμφω
 εἶν ἐνὶ δίφρῳ ἔοντε· ὁ μὲν νόθος ἠμόχμευεν,
 Ἀρτιφος αὖ παρέβασσε περικλυτός· ὦ ποτ' Ἀχιλλεύς
 Ἰδῆς ἐν κρημοῖσι δίδη μόσχοισι λύγροισιν, 105
 ποιμαίνοντ' ἐπ' ὄεσσι λαβῶν, καὶ ἔλυσεν ἀποιῶν.
 δι' τότε γ' Ἀτρεΐδης εὐρὸν κρείων Ἀγαμέμνων
 τὸν μὲν ἔπερ μαζοῖο κατὰ στήθος βάλε δοῦρί,
 Ἀρτιφον αὖ παρὰ οὔς ἔλασεν ξίφει, ἐκ δ' ἔβαλ' ἵππων.
 σπερχόμενος δ' ἀπὸ τοῦν ἐσύλα τεύχεα καλὰ 110
 γιγνώσκων· καὶ γὰρ σφε πάρος παρὰ νηυσὶ θοῆσιν
 εἶδεν, ὅτ' ἐξ Ἰδῆς ἔγαγεν πόδας ὠκλὺς Ἀχιλλεύς·
 ὡς δὲ λέων ἐλάφοιο ταχείης νήπια τέτρα
 ὀρηθίως συνέαξε, λαβῶν κρατεροῖσιν ὀδοῦσιν.
 ἔλθων εἰς εὐνήν, ἀπεκλόν τέ σφ' ἦτορ ἀπλήροσ· 115
 ἦ δ' εἴ πέρ τε τύχησι μάλα σχεδόν, οὐ δύναται σφιν
 χραισμεῖν. αὐτῆν γὰρ μιν ἐπὶ τρόμος αἰνὸς ἰκάνει·
 καρπαλίμως δ' ἦξε διὰ δοῦμά πικρὰ καὶ ἔλην
 σπεύδουσ', ἰδρώουσα, κραταιοῦ θηρὸς ἔφ' ὀρηθῆς·
 ὣς ἄρα τοῖς οὐ τις δύνατο χραισμῆσαι ὄλεθρον 120
 Τρώων, ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ ἐπ' Ἀργείοισι φέροντο.
 αὐτὰρ ὁ Πείσεινδρόν τε καὶ Ἰππόλογον μενεχάρμην,

98 πεπάλεατο] γρ. κελήνητο (κεκλήνητο? Nauckius) schol. V 100 περι-
 όνησε χιτῶνας] ἔν τισὶ κλιτὰ τεύχε ἀπλήροσ Ariston. 101 βῆ Ἴσον] Zenod.,
 βῆ ὁ Ἴσον Aristarch. libri, de Βήριστορ lectione Posidippi cf. schol. Didymi,
 adde Apoll. de synt. 66, 5 103 ἔοντε] Aristoph., ἔοντας libri fere omnes
 104 ὦ] ὄρ Zenod. Apoll. lex. 169, 34, οὔς Eust. 106 ὀεσσι] cf. ad Z 25
 108 κατε-δοῦρί] βάλεν χαλκίρεϊ δοῦρί D 109 παρὰ οὔς] παρ' ὄσας
 Payne Knightius, παρ' ὄσας olim pronuntiatum esse censuit Curtius Erläut.³ 71,
 vel παρὰ οὔς ἔλασε ξίφε' κιλ. vel παρὰ οὔσας ἔλασσε τε ἐκ τ' Fickius 116
 τε τύχησι] notavit Aristarch., cum etiam τετύχησι legi posset (teste Ariston.)

- XI
 υἱέας Ἀντιμάχοιο δαΐφροτος, ὅς ῥα μάλιστα
 χουσὸν Ἀλεξάνδροιο δεδεγμένος, ἀγλαὰ δῶρα,
 οὐκ εἴασχ' Ἑλένην δόμεναι ξανθῷ Μενέλῳ, 125
 τοῦ περ δὴ δύο παῖδε λάβεν χρείων Ἀγαμέμνων
 εἶν ἐπὶ δίφρῳ ἔόντε, δημοῦ δ' ἔχον ὠκέας ἵππους·
 ἐκ γὰρ σφεας χειρῶν φύγον ἠρία σιγαλόεντα,
 τῷ δὲ κικηθίτην· ὃ δ' ἐναντίον ὤρωτο λέων ὡς
 Ἀτροείδης· τῷ δ' αἶτ' ἐκ δίφρου γουναζέσθην· 130
 ζῶρηι, Ἀτρέος υἱέ, σὺ δ' ἄξια δέξαι ἔποινα·
 πολλὰ δ' ἐν Ἀντιμάχοιο δόμοις κειμήλια κείται,
 χαλκός τε χρυσός τε πολύκμητός τε σίδηρος,
 τῶν κέν τοι χαρίσαστο πατὴρ ἀπερείσι' ἔποινα,
 εἰ νῶϊ ζῶῳ πεπύθοιτ' ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν. 135
- ὅς τῷ γε κλαίοντε προσαιδήτην βασιλῆα
 μειλίχοισι ἔπεσσι· ἀμείλικτον δ' ὅπ' ἔκουσαν·
 εἰ μὲν δὴ Ἀντιμάχοιο δαΐφροτος υἱέες ἔσταν,
 ὅς ποτ' ἐπὶ Τρώων ἀγορῇ Μενέλῃσιν ἔνωγεν
 ἀγγελίην ἔλθόντα σὺν ἀντιθέῳ Ὀδυσῆι, 140
 αἶθι κατακτεῖναι μηδ' ἐξέμεν ἄψ ἔς Ἀχαιοίς,
 νῦν μὲν δὴ οἷ πατρὸς ἀεικέα τίσετε ἰώβην.
- ἦ, καὶ Πείσανδρον μὲν ἀφ' ἵππων ὄσε χαμᾶζε
 δουρὶ βαλὼν πρὸς στήθος· ὃ δ' ἵππιος οἶδει ἐρείσθη.
 Ἴππόλοχος δ' ἀπόρουσε, τὸν αἶ χαμαὶ ἐξενάριξεν. 145
 χεῖρας ἐπὶ ξίφει τμήξας ἀπὸ τ' ἀχέρα κόψας.

123 δαΐφροτος] κικηθίφροτος Zenod. 127 ἔόντε] ἔόντας supra scr. ε
 unus e dett., ἔόντας codd. cet., sed cf. ad 103 128 φύγον] Aristarch. libri,
 φύγεν alii 129 ἐναντίον] Aristarch. libri, ἐναντίως alii 132 ἐν Ἀντι-
 μάχοιο δόμοις] AC, ἐν Ἀντιμάχου πατρὸς Zenod., ἐν ἀγρευτοῦ πατρὸς D gr.
 Eust. 836, 26 135 ζῶῳ] Aristoph., ζῶος codd. 137 μειλίχοισι ἔπεσσι]
 Nauckius, μειλίχοις ἐπέσσι libri 138 δαΐφροτος] κικηθίφροτος Zenod.
 142 οἶ] Zenod. (cf. Brugmani Probl. d. hom. Textkr. 46), τοῦ Aristarch. cum
 libris, σφῶδ alii 144 οἶδει ἐρείσθη] οἶδας ἐρείσθη Aristarch. teste Didymo
 secundum schol. A. contra οἶδει ἐρείσθη Aristarchum scripsisse falso refert
 schol. V (cf. quae hac de re exposuit Ludwichius l. c. I 327) 146 τμήξας]
 πλήξας Aristarch. τ'] supra scr. δ' A

XI

ὄλμον δ' ὡς ἔσσευε κλίνδεσθαι δι' ὀμίλου.
 τοὺς μὲν ἔασ'· δ' δ' ὄθι πλεῖσται κλονέοντο φάλαγγες,
 τῇ δ' ἐνόρουσ', ἅμα δ' ἄλλοι ἐνκνήμιδες Ἄχαιοί.
 πεζοὶ μὲν πεζοὺς ὄλεον φεύγοντας ἀνάγκη,
 ἵππῆες δ' ἵππῆας - ὑπὸ σφίσι δ' ὄρωτο κονίη
 ἐκ πεδίου, τὴν ὄρσαν ἐρίγδουποι πόδες ἵππων -
 χαλκῷ δηρόοντες. ἀτὰρ κρείων Ἀγαμέμνων
 αἰὲν ἀποκτείνων ἔπετ' Ἀργεῖοισι κελεύων.
 ὡς δ' ὅτε πῦρ ἀίδηλον ἐν ἀξύλῳ ἐμπέση ἔλη·
 πάντῃ τ' εἰλυφόων ἔνεμος φέρει, οἳ δέ τε θάμνοι
 πρόρριζοι πίπτουσιν ἐπειγόμενοι πυρὸς ὀρυγῆ·
 ὡς ἄρ' ὑπ' Ἀτρεΐδῃ Ἀγαμέμνωνι πίπτε κάρηνα
 Τρώων φερόντων, πολλοὶ δ' ἐριαύχενες ἵπποι
 κεῖν' ὄχεα κροτάλιζον ἀνὰ πτολέμοιο γεφύρας,
 ἱμίοχοις ποθέοντες ἀμύμονας. οἳ δ' ἐπὶ γαίῃ
 κείατο γύπεσσι πολὺ φίλτεροι ἢ ἀλόχοισιν.

150

155

160

Ἐκτορα δ' ἐκ βελέων ἔπαγεν Ζεὺς ἐκ τε κονίης
 ἐκ τ' ἀνδροκτασίης ἐκ θ' αἵματος ἐκ τε κνδοιμοῦ·
 Ἀτρεΐδης δ' ἔπετο σφεδαρὸν Δαναοῖσι κελεύων.
 οἳ δὲ παρ' Ἴλου σῆμα παλαιοῦ Δαρδανίδαο,
 μέσσον καὶ πεδίων, παρ' ἐρινεὸν ἔσσεύοντο
 ἰέμενοι πόλιος· δ δὲ κεκληγῶς ἔπετ' αἰεὶ
 Ἀτρεΐδης, λύθρω δὲ παλάσσετο χεῖρας ἀάπτους.
 ἀλλ' ὅτε δὴ Σκαιᾶς τε πύλας καὶ φηγρὸν ἴκοντο,
 ἔνθ' ἔρα δὴ ἴσταντο καὶ ἀλλήλους ἀνέμιμον.
 οἳ δ' ἔτι καὶ μέσσον πεδίων φοβέοντο βόες ὡς,

165

170

147 ὄλμον] D, ὄλμον AC 149 ἐνκνήμιδες Ἀχαιοί] ἀριστῆες Πανα-
 χαιῶν Porphyr. p. 331, 17 Schrad. 151 ἵππῆες] D schol. AD ad A 153,
 ἵππῆες AC ὑπὸ σφίσι δ'] Lehrsius (ὑπὸ σφισι mavolt La Rocheius), ὑπὸ
 δὲ σφισι libri 153 δηρόοντες] unus e dett., cf. Wackernagelium Bezzzenb.
 Beitr. III 271 (Mangold. in Curt. Stud. VI 196) 156 φέρει] γρ. στρέφει
 Eust. 838, 2 157 ἐπειγόμενοι] Aristarch. libri, ἐπειγομένον vel ἐπειγομένη
 ab aliis scriptum fuisse suspicatus est Heynius 165 σφεδαρὸν] Aristarch.
 libri 168 πόλιος] Wolfius, πόλιως libri

- XI ἄς τε λέων ἐφόβησε μολῶν ἐν νυκτὸς ἀμολγῶ
 πάσας· τῇ δέ τ' ἰῆ ἀναφαίνεται αἰπὺς ὄλεθρος·
 τῆς δ' ἐξ αὐχέν' ἔαξε λαβὼν κρατεροῖσιν ὁδοῖσιν 175
 πρῶτον, ἔπειτα δέ θ' αἶμα καὶ ἔγκατα πάντα λαφύσσει·
 ὡς τοὺς Ἀτρεΐδης ἔφεπεν κρείων Ἀγαμέμνων,
 αἰὲν ἀποκτείνων τὸν ὀπίστανον· οἳ δὲ φέβοντο.
 πολλοὶ δὲ πρηγεῖς τε καὶ ἕπτιοι ἔκπεσον ἵππων
 Ἀτρεΐδew ὑπὸ χερσίν· περιπρὸ γὰρ ἔγχει θῦεν. 180
 ἀλλ' ὅτε δὴ τάχ' ἔμελλεν ὑπὸ πτόλιν αἰπύ τε τεῖχος
 ἵξεσθαι, τότε δὴ ὅα πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε
 Ἰδης ἐν κορυφῆσι καθέζετο πιδιθέσσης
 οὐρανόθεν καταβάς· ἔχε δ' ἀστεροπὴν μετὰ χερσίν·
 Ἴωιν δ' ὄτρυνεν χουσόπτερον ἀγγελέουσαν· 185
 βάσξ' ἴθι, Ἴοι ταχεῖα, τὸν Ἐκτορι μῦθον ἐνίσπες·
 ὄφρ' ἂν μὲν κεν ὄρῃ Ἀγαμέμνονα, ποιμένα λαῶν,
 θύνοντ' ἐν προμάχοισιν ἐναίροντα στίχας ἀνδρῶν,
 τόφρ' ἀναχωρεῖτω, τὸν δ' ἄλλον λαὸν ἀνώχθω
 μάρασθαι δήροισι κατὰ κρατερὴν ὑσμίνην· 190
 αὐτὰρ ἐπεὶ κ' ἦ δοῦρὶ τυπεῖς ἢ βλήμενος ἰῶ
 εἰς ἵππους ἄλεται, τότε οἳ κράτος ἐργαλίξω
 κτεινόμεν, εἰς δ' κε νῆας ἐυσσέλμους ἀφίζηται
 δύη τ' ἡέλιος καὶ ἐπὶ κνέφας ἱερὸν ἔλθῃ.
 ὡς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθῃσε ποδὶ γέμος ὠκέα Ἴοις, 195
 βῆ δὲ κατ' Ἰδαίων ὄρέων εἰς Ἰλιὸν ἰοῆν.
 εἶρ' υἷὸν Πριάμοιο δαΐφρονος, Ἐκτορα δῖον,
 ἑσταότ' ἐν θ' ἵπποισι καὶ ἔρμασι κολητοῖσιν·
 ἀγχοῦ δ' ἴσταμένη προσέφη πόδας ὠκέα Ἴοις·

179 sq.] omisit Zenod., damnavit Aristarch. teste Ariston. 180] dam-
 navit Aristoph. teste Didymo θῦεν] θυῖεν A (cf. Hesych. ἔθυεν· ἐνε-
 μαίνετο, ἔτρεχεν; v. Curt. Verb. I 212) 181 ἔμελλεν] ἐμελλον C 184
 δ' ἀστεροπὴν] Aristarch., δὲ στεροπὴν CD, supra scr. α A 186 βάσξ' ἴθι]
 βάσιθι Tyrannio τὸν] καὶ Nauckius ἐνίσπες] A, ἐνίσπε cet. 192
 ἄλεται] Herodian. A, ἄλεται libri alii 193 κτεινόμεν] Nauckius, κτείνων libri

XI

Ἔκτορ, υἷὲ Πριάμοιο, Διὶ μῆτιν ἀτάλαντε, 200

Ζεὺς με πατὴρ προσέειπε τεῖν τάδε μιν θήσασθαι.
 ὄφρ' ἂν μὲν κεν δοῖς Ἀγαμέμνονα, ποιμένα λαῶν,
 θύοντ' ἐν προμάχοισιν ἐναίροντα στίχας ἀνδρῶν,
 τόφρ' ὑπόειπε μάχης, τὸν δ' ἄλλον λαὸν ἀνωχθι
 μάρνασθαι δηίοισι κατὰ κρατερῆν ἑσμίνην· 205

αὐτὰρ ἐπεὶ κ' ἦ δουρὶ τυπείς ἢ βλήμενος ἰῶ
 εἰς ἵππουσ' ἄλεται, τότε τοι κράτος ἐγγυαλίξει
 κτεινόμεν, εἰς ὃ κε νῆας ἐνστέλλουσ' ἀφίκηαι
 δὴν τ' ἥλιος καὶ ἐπὶ κνέφας ἱερὸν ἔλθῃ.

ἦ μὲν ἔρ' ὅς εἰποῖσ' ἀπέβη πόδας ὠκέα Ἴρις, 210

Ἔκτωρ δ' ἐξ ὀχέων σὺν τεύχεσιν ἄλτο χαμῶξε,
 πᾶλλον δ' ὀξέα δοῦρε κατὰ στρατὸν ᾗχετο πάντη,
 ὀτρύνων μαχέσασθαι, ἔγειρε δὲ φίλοσιν αἰνήν.
 οἳ δ' ἐλελίχθησαν καὶ ἐναντίοι ἔσταν Ἀχαιῶν,
 Ἀργεῖοι δ' ἐτέρωθεν ἐκαρτύναντο φάλαγγας. 215

ἀοιῦνθῃ δὲ μάχῃ, σιάν δ' ἀντίοι· ἐν δ' Ἀγαμέμνων
 πρῶτος ὄρουσ', ἔθελεν δὲ πολὺ προμάχεσθαι ἀπάντων.

ἔσπετε νῦν μοι, Μοῦσαι Ὀλύμπια δόματ' ἔχουσαι,
 ὅς τις διὴ πρῶτος Ἀγαμέμνονος ἀντίος ἦλθεν
 ἢ αὐτῶν Τρώων ἢ ἐκλειτῶν ἐπικυόρων. 220

Ἰφιδάμας Ἀντηροΐδης, ἧς τε μέγας τε,
 ὅς τράφη ἐν Θοήῃ ἐριβόλακι, μητέρι μῆλων·
 Κισσῆς τὸν γ' ἔθροψε δόμοις ἐνι τυτθὸν ἔοντα
 μητροπάτωρ, ὅς τίτιε Θεανὸν καλλιπάρηον·
 αὐτὰρ ἐπεὶ ὃ ἦβης ἐρικυδέος ἵκετο μέτρον, 225
 αὐτοῦ μιν κατέρυγε, δίδου δ' ὃ γε θνητάερα ἦν·
 γήμας δ' ἐκ θαλάμοιο μετὰ κλέος ἵκετ' Ἀχαιῶν

202 ὄφρ' ἂν] ὄφρα schol. BL ad A 225 207 ἄλεται] A, ἄλεται C
 τοι] οἱ Cm¹, σοι m² 208 κτεινόμεν] Nauckius, κτείνειν libri 212 δοῦρε]
 cod. Harl., δοῦρα ACD 214 δ' ἐλελίχθησαν] δὲ φελίχθησαν Cobetus 215
 δ' ἐτέρωθεν] ἐν ἑυσιν' [δὲ] καὶ αὐτοὶ Didym. 216 ἐν] ἐκ CD 219 ἀντίος]
 Zenod. Aristoph. CD, ἀντίον Aristarch., ἀντίος supra ser. v A 222 τράφη
 ἐν] τράφεν ἐν Buttmanus Θοήῃ] cf. ad A 519 μῆλων] θηρῶν Zenod.

XI σὺν δυοκαίδεκα νηυσὶ χορωνίσιν, αἳ οἱ ἔποντο.
 τὰς μὲν ἔπειτ' ἐν Περσώτῃ λίπε νῆας ἕϊσας,
 αὐτὰρ δὲ πεζὸς ἔων εἰς Ἴλιον εἰληλούθει· 230
 ὃς ἴα τότε Ἄτρεΐδew Ἀγαμέμνωνος ἀντίος ἦλθεν.
 οἳ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἴοντες,
 Ἄτρεΐδης μὲν ἔμαρτε, παραὶ δέ οἱ ἐτρόπετ' ἔγχος,
 Ἰφιδάμας δὲ κατὰ ζώνην, θώρηκος ἔνεοθεν,
 νύξ', ἐπὶ δ' αὐτὸς ἔρεισε, βαρεῖή χειρὶ πιθήσας· 235
 οὐδ' ἔτορεν ζωστήρα παναίολον, ἀλλὰ πολὺ πρὶν
 ἀογύρω ἀντομένη, μόλιβος ὥς, ἐτρόπετ' αἰχμή.
 καὶ τό γε χειρὶ λαβὼν εὐρὸν κορίων Ἀγαμέμνων
 ἔλκ' ἐπὶ οἷ μεμαῶς ὥς τε λίς, ἐκ δ' ἄρα χειρὸς
 σπάσσατο· τὸν δ' ἄορι πλῆξ' ἀχένα, λῦσε δὲ γυῖα. 240
 ὧς δὲ μὲν αἶθι πεσὼν κοιμήσατο χάλκεον ἔπνον
 οἰκτρὸς, ἀπὸ μνηστῆς ἀλόχου, ἀστοῖσιν ἐρήγων,
 κορυιδῆς, ἧς οὐ τι χάριν ἴδε, πολλὰ δ' ἔδωκεν·
 πρῶθ' ἑκατὸν βοῦς δῶκεν, ἔπειτα δὲ χίλι' ἐπέστη,
 αἶγας δημοῦ καὶ ὄις, τὰ οἱ ἄσπετα ποιμαίνοντο. 245
 δὴ τότε γ' Ἀτρεΐδης Ἀγαμέμνων ἐξενάριξεν,
 βῆ δὲ φέρον ἀν' ὄμιλον Ἀχαιῶν τεύχεα καλά.
 τὸν δ' ὥς οὖν ἐνόησε Κόων, ἀριδείκετος ἀνδρῶν,
 προεσβυγενῆς Ἀντηγορίδης, κρατερόν ῥά ἐ πένθος
 ὀφθαλμοὺς ἐκάλυψε κασιγνήτιο πεσόντος. 250
 στῆ δ' εὐρὰξ σὺν δουρί, λαθὼν Ἀγαμέμνονα δῖον,
 νύξε δέ μιν κατὰ χεῖρα μέσσην, ἀγῶνος ἔνεοθεν,
 ἀντικρὺ δὲ διέσχε φαινοῦ δουρὸς ἀκωκή.
 ῥίγησέν τ' ἄρ' ἔπειτα ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
 ἀλλ' οὐδ' ὧς ἀπέληγε μάχης ἠδὲ πολέμοιο, 255
 ἀλλ' ἐπόρουσε Κόωνι ἔχων ἀνεμοτρεφῆς ἔγχος.

230 ἔων] sic et ἰων διχῶς Didym., ἔων CD, supra ἔ scr. ι A 231
 ἀντίος] supra scr. ν A 238 τό γε] τότε Dm¹ 239 λίς] Aristareh., λίς
 Aeschrio 242 ἀλόχου] ἀλόχοιο C (ἀλόχοι?) 245 οἰς] οἴας C 246 γ']
 f^o Nauckius 252 ἔνεοθεν] γο. ἔπεοθεν Eust. 254 ι'] supra scr. δ' A

XI

ἦ τοι δ' Ἰφιδάμαντα κασίγνητον καὶ ὄπατρον
 ἔλκε ποδὸς μεμαῶς, καὶ ἀντι πάντας ἀρίστους·
 τὸν δ' ἔλχοντ' ἀν' ὄμιλον ὑπ' ἀσπίδος ὀμφαλοέσσης
 οὔτησεν ξυστῶ χαλκήρεϊ, λῦσε δὲ γυνία·

260

τοῦ δ' ἐπὶ Ἰφιδάμαντι κόρη ἀπέκοψε παραστάς.
 ἔνθ' Ἀντήρορος υἱὲς ὑπ' Ἀτρεΐδῃ βασιλῆϊ
 πότιμον ἀναπλήσαντες ἔδυν δόμον Ἄιδος εἴσω.

αὐτὰρ δ' τῶν ἄλλων ἐπεπολεῖτο στίχας ἀνδρῶν
 ἔρχεῖ τ' ἄορί τε μεγάλοισι τε χερμαδίοισιν,
 ὄφρα οἱ αἰὲν ἔτι θερυδὸν ἀνήγοθεν ἔξ ὠτειλῆς.
 αὐτὰρ ἐπεὶ τὸ μὲν ἔλκος ἐτέρσετο, παύσατο δ' αἶμα,
 ὄξεϊται δ' ὀδύνη δῦνον μένος Ἀτρεΐδαο.

265

ὡς δ' οὔτ' ἀν' ὠδίνουσαν ἔχη βέλος ὄξυν γυναικα,
 δοιμύ, τό τε προῖεῖσι μογοστόχοι Εἰλείθυια,
 Ἥρης θυγατέρες πικρὰς ὠδῖνας ἔχουσαι,
 ὡς ὄξεϊ τ' ὀδύνη δῦνον μένος Ἀτρεΐδαο.

270

ἔς δὲ φρον δ' ἀνόρουσε, καὶ ἠριόχῳ ἐπέτελλεν
 νησίην ἐπι γλαφυρῆσιν ἐλαυνέμεν· ἤχθετο γὰρ κῆρ.
 ἦρσεν δὲ διαπρύσιον Δαναοῖσι γεγωνώς·

275

ὦ φίλοι, Ἀργείων ἠγήτορες ἠδὲ μέδοντες,
 ἡμεῖς μὲν νῦν νησίην ἀμύνετε ποντοπόροισιν
 φίλοπιν ἀργαλέην, ἐπεὶ οὐκ ἔμὲ μητιέτα Ζεὺς
 εἴασεν Τρώεσσι πανημέριον πολεμίζειν.

ὡς ἔφαθ', ἠριόχος δ' ἵμασεν καλλίτριχας ἵππους
 νῆας ἐπι γλαφυράς· τὼ δ' οὐκ ἀέζοντε πετέσθην·
 ἄφρον δὲ στήθεα, θάινοντο δὲ νέφθε κονίη,
 τειρόμενον βασιλῆα μάχης ἀπάνευθε φέροντες.

280

Ἐκτωρ δ' ὡς ἐνόησ' Ἀγαμέμνονα νόσφι κίοντα,
 Τρωσὶ τε καὶ Ἀντίοισιν ἐπέλλετο μαζοῖον ἀύσας·

285

257 δ] om. C 261 τοῦ δ' ἐπὶ] Bentleius, τοῦ δ' ἐπ' libri 263 ἔδυν] ἔβαν C
 268 ὄξεϊ τ' ὀδύνη δῦνον] ὄξεϊ τ' ὀδύνη δῦνον Bentleius, sed cf. 268;
 ὄξεϊται ὀδύνη δῦνον Buttmanus 270 μογοστόχοι] Aristarch. libri, μογός-
 τοχοι alii 274 ἐλαυνέμεν] C, ἐλαύνειν AD 281 ἀέζοντε] dett. pars,
 ἄκοντε melior. 283 φέροντες] φέροντε unus e dett.

- XI Τρῶες καὶ Ἀχαιοὶ καὶ Δάρδανοι ἀγχιμαχηταί,
 ἀνέρες ἔστε, φίλοι, μῆσεσθε δὲ θοοῖριδος ἀλκῆς.
 οἷχαι ἄνηρ ὤριστος, ἐμοὶ δὲ μέγ' εὖχος ἔδωκεν
 Ζεὺς Κρονίδης. ἄλλ' ἰθὺς ἐλαίνετε μώνυχας ἵππους
 ἰφθίμων Δαναῶν, ἢν' ἐπέρτερον εὖχος ἄρησθε. 290
- ὣς εἰπὼν ὤτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἐκάστου.
 ὣς δ' ὅτε πού τις θηρητῆρ κύνες ἀρημόδοτος
 σεύη ἐπ' ἀγροτέρῳ σὺν κελρῖῳ ἡε λέοντι,
 ὣς ἐπ' Ἀχαιοῖσιν σεῦεν Τρῶας μεγαθύμους
 Ἐκτορ Πριαμίδης, βροτολοιοῖ ἴσος Ἄρηι. 295
 αὐτὸς δ' ἐν πρώτοισι μέγα φρονέων ἐβεβήκει,
 ἐν δ' ἔπεσ' ἑσμίνῃ ἐπεραεὶ ἴσος ἀέλλῃ,
 ἦ τε καθυλλομένη ἰοειδέα πόρτον ὀρίει.
 ἔνθα τίνα πρῶτον, τίνα δ' ἴστατον ἐξενάριζεν
 Ἐκτορ Πριαμίδης, ὅτε οἱ Ζεὺς κῆδος ἔδωκεν: 300
 Ἀσπίον μὲν πρῶτα καὶ Αὐτόνοον καὶ Ὀπίτην
 καὶ Δόλοπα Κλυτίδην καὶ Ὀφέλιον ἡδ' Ἀγέλειον
 Αἰσιμὸν τ' Ὠρόν τε καὶ Ἰπλόνοον μενεχόρην,
 τοὺς ἄρ' ὁ γ' ἡγεμόνας Δαναῶν ἔλεν, αὐτὰρ ἔπειτα
 πληθύν, ὡς ὁπότε νέφεα Ζέφυρος στυφελίξῃ 305
 ἀρηεσιῶ Νότοιο, βαθεῖν καίλαπι τύπτων·
 πολλὸν δὲ τρῶφι κῆμα κλίνδεται, ἐψόσε δ' ἀρη
 σκίδνεται ἐξ ἀνέμοιο πολυπλάκρητοιο ἰωῆς,
 ὡς ἄρα πικρὰ καθίραθ' ἰφ' Ἐκτορι δάμνατο λαῶν.
 ἔνθα κε λιογὸς ἔην καὶ ἀμύχανα ἔργα γέροντο, 310
 καὶ νῦν ἐν νῆεσσι πέσον φεύγοντες Ἀχαιοί,
 εἰ μὴ Τυδείδῃ Διομίδει κέκλειτ' Ὀδυσσεύς·

288 ὤριστος] ὤριστος A 290 ἐπέρτερον] ἐπέρτεροι Aristarch. 291
 καὶ θυμὸν] θυμὸν τε Bentleius 293 σεύη] σεύει C 297 ἐπεραεὶ Aristarch.
 libri, ἔν τισι ὑπὲρ οὐρεος schol. A (Ariston.?) 300 ὅτε-ἔδωκεν] CD γρ. A,
 βροτολοιοῖ ἴσος Ἄρηι A 301 Ἀσπίον] Herodian. libri melior., Ἀσπείον dett.
 pars, cf. Fickium Bezzemb. Beitr. VI 311 305 νέφεα Ζέφυρος] Ζέφυρος νέφεα
 Strab. I 29 (sic dett. pars) στυφελίξῃ] στυφελίξει C Eust. 845, 55 et 59,
 στυφελίξει Eust. 845, 51 309 λαῶν] ἀνδρῶν Eust. 846, 28 (sed cf. 845, 56)

XI

Τυδεΐδῃ, τί παθόντε λελάσμεθα θούριδος ἀλκῆς;
 ἀλλ' ἄγε δεῦρο, πέπον, παρ' ἔμ' ἴστασο· δὴ γὰρ ἔλεγχος
 ἔσσεται, εἴ κεν νῆας ἔλῃ κορυθαίολος Ἔκτωρ.

315

τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κρατερὸς Διομήδης·
 ἦ τοι ἐγὼ μενέω καὶ τλήσομαι· ἀλλὰ μίννυθα
 ἡμέων ἔσσεται ἦδος, ἐπεὶ νεφεληγερέτα Ζεὺς
 Τρωσὶν δὴ βόλεται δοῦναι κράτος ἤε περ ἡμῖν.

ἦ, καὶ Θυμβραῖον μὲν εἶπ' ἔππων ὥσε χαμῶζε,
 δουρὶ βελῶν κατὰ μαζὸν ἀριστερόν. αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
 ἀντίθεον θεράποντα Μολλίονα τοῖο ἕνακτος.

320

τοῖς μὲν ἔπειτ' εἶασαν, ἐπεὶ πολέμον ἀπέπασσαν·
 τὼ δ' ἀν' ὀμίλον ἰόντε κυδοίμεον, ὥς ὅτε κάπρω
 ἐν κσιθίρηντισι μέγα φρονέοντε πέσῃτον·

325

ὅς ὄλεον Τρῶας πάλιν δομένω· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
 ἀσπασίως φεύγοντες ἀνέπνεον Ἔκτορα δῖον.

ἐνθ' ἐλέτην δίφρον τε καὶ ἀνέρε δῆμου ἀρίστω,
 νῆε δ' ἄνω Μέροπτος Περκυσίου, ὅς περὶ πάντων
 ἦδεε μακροσίνας, οὐδὲ οἷς παῖδας εἶασεν
 στειχόμεν ἐς πόλεμον φθισίγορα· τὼ δέ οἱ οὔ τι
 παιθέσθην· κῆρες γὰρ ἔγον μέλανος θανάτοιο.

330

τοῖς μὲν Τυδεΐδης δουρὶ κλειτὸς Διομήδης
 θυμοῦ καὶ ψυχῆς κεκαδὼν κλυτὰ τεύχε' ἀπήρα·
 Ἰππόδαμον δ' Ὀδυσσεὺς καὶ Ὑπεύροχον ἐξενάριξεν.

335

ἐνθα σφιν κατὰ ἴσα μάχην εἰάνυσσε Κρονίων
 ἐξ Ἰδῆς καθορῶν· τοὶ δ' ἀλλήλους ἐνάριζον.

ἦ τοι Τυδέος υἱὸς Ἀγαστρίοφον οὔτασε δουρὶ

315 εἴ κεν· Ἔκτωρ] κινῆς· εἴ κεν Τρῶες [ἀγανοὶ dubitanter suppl. Lud-
 wichius] νῆας ἔλωσι' schol. V 317 τλήσομαι] καὶ τλήσομαι γράφεται schol.
 V 318 ἔσσεται] ἔσται Bentleius ἦδος] Herodian. AC, ἦδος Trypho D
 319 Τρωσὶν] Τρωσί γε e cod. Vind. Fickius βόλεται] cf. schol. Ariston.
 et a 231, βούλεται CD 323 εἶασαν] εἶασεν D ἀπέπασσαν] ἀπέπασεν
 D 325 θηρεντήσι] libri, διχῶς θηρητήρησι καὶ θηρεντήσι Didym. 326
 πάλιν δομένω] Tyrannio CD, παλινοδομένω Aristarch. et Hermappias, A
 330 οὐδὲ οἷς] οὐδ' ἑοῦς libri 331 στειχόμεν] Nauckius, στειχέειν libri
 333 δουρὶ κλειτὸς] δουρὶ κλειτὸς supra v. ser. ει A, δουρικλυτὸς CD

XI Πειονίδην ἦρωα κατ' ἰσχύον· οὐδέ οἱ ἵπποι
 ἐγγὺς ἔσαν προφυγεῖν, ἀάσσατο δὲ μέγα θυμῷ. 340
 τοῖς μὲν γὰρ θεράπων ἐπένευθ' ἔχεν, αἰτὰρ ὁ πεζὸς
 θῆνε διὰ προμάχων, ἦος φίλον ὤλεσε θυμόν.
 Ἔκτωρ δ' ὄξυ νόησε κατὰ σίχας, ὄρωτο δ' ἐπ' αὐτοῖς
 κεληγῶς· ἕμα δὲ Τρώων εἶποντο φάλαγγες.
 τὸν δὲ ἰδὼν ὀίγησε βοῆν ἀγαθὸς Διομήδης, 345
 αἴψα δ' Ὀδυσσεῖα προσεφώνεεν ἐγγὺς ἐόντα·
 νῶν δὲ τόδε πῆμα κλίνδεται, ὄβριμος Ἔκτωρ·
 ἀλλ' ἔγε δὲ στέωμεν καὶ ἀλεξώμεσθα μένοντες.
 ἦ ἦε, καὶ ἀμπεπαλὼν προῖει δολιχόσκιον ἔγχος,
 καὶ βάλεν οὐδ' ἀφάμερτε, τιτυσκόμενος κεφαλῆφιν, 350
 ἄκρον καὶ κόρυθα· πλάγχθη δ' ἀπὸ χαλκόφι χαλκός,
 οὐδ' ἵκετο χροά καλόν· ἐρύκακε γὰρ τρυφάλεια
 τρίπτυχος ἀλλῶπις, τὴν οἱ πόρε Φοῖβος Ἀπόλλων.
 Ἔκτωρ δ' ὄξ' ἀπέλεθρον ἀνέδρομε, μίχτο δ' ἠμίλῳ,
 σιτῇ δὲ γνῆξ ἑριπῶν καὶ ἑρείσατο χεῖρὶ παχείῃ 355
 γαίης· ἔμφι δὲ ὄσσε κελαινῇ νῆξ ἐκάλυπεν.
 ὄφρα δὲ Τυδεΐδης μετὰ δούρατος ὄχετ' ἐρωήν
 τῆλε διὰ προμάχων, ὅθι οἱ καταείσατο γαίης,
 τόφρ' Ἔκτωρ ἀμπνυτο, καὶ ἄψ ἐς δίφρον ὀρούσας
 ἐξέλασ' ἐς πληθὺν καὶ ἀλεύατο κῆρα μέλαιναν. 360
 δουρὶ δ' ἐπαΐσσων προσέφη κρατερὸς Διομήδης·
 ἐξ αὖ νῦν ἔφυγες θάνατον, κίον· ἦ τέ τοι ἄγχι
 ἦλθε κακόν· νῦν αὖτέ σ' ἐρείσατο Φοῖβος Ἀπόλλων,

339 οὐδέ οἱ] unus e dett. (οὐ δέ σοι Bentleius), οὐ γὰρ οἱ melior., οὐδὲ γὰρ ἔν ἄλλῳ schol. A 340 ἀάσσατο] cf. I 537, ἀάσατο codd. 342 ἦος] εἰως libri 345 ὀίγησε] ἐνόησε C γρ. A (Eust. 848, 24) cf. A 599 348 μένοντες] μένοριτε Zenod. 356] omisit Zenod., damnarunt Aristoph. Aristarch. (ad 355 et 356 suspicionem pertinuisse indicavit Nauckius) δὲ ὄσσε] δ' ἄρ' ὄσσε Bentleius, δέ σ' ὄσσε? Nauckius 358 καταείσατο] libri, κατεείσατο Wackernagelius Bezzemb. Beitr. III 270 γαίης] γαίῃ C Porphy. p. 175, 23 Schrad. Hesych. s. v. καταείσατο 359 ἀμπνυτο] ἔμπνυτο Aristarchum scripsisse suspicatus est La Rochius Hom. Textkr. 190 363 νῦν] νῦν δ' C αὖτέ σ'] αὖ σε Fickius

XI

ᾧ μέλλεις εἶχεσθαι ἴων ἐς δοῦπον ἀνόνητον.
 ἦ θῆν σ' ἔξανώ γε καὶ ὑστερον ἀντιβολήσας,
 εἴ ποῦ τις καὶ ἐμοί γε θεῶν ἐπιτάρορος ἔστιν.
 νῦν αὖ τοῖς ἄλλοις ἐπιείσομαι, ὃν κε κινήω.

365

ἦ, καὶ Παιονίδην δοῦρὸν κλυτὸν ἔξενάριξεν.
 αὐτὸρ Ἀλέξανδρος, Ἑλένης πόσις ἠνζόμοιο,
 Τυδείδῃ ἐπι τόξα τιταίνεται, ποιμένι λαῶν,
 στήλῃ κεκλιμένος ἀνδροζυγίῳ ἐπὶ τῆμβρῳ
 Ἴλου Δαρδανίδου, παλαιοῦ δημογέροντος.

370

ἦ τοι δὲ μὲν θώρηκα Ἀγαστροφόου ἰφθίμοιο
 αἴνυτ' ἀπὸ στήθεσσι παραίολον ἐσπίδα τ' ὤμων
 καὶ κόρυθα βριαρῆν· δὲ δὲ τόξον πῆγην ἀνέλκεν
 καὶ βάλεν, οὐδ' ἔρα μιν ἄλιον βέλος ἔκφυγε χειρός,
 τερσὸν δεξιτεροῖο ποδός· διὰ δ' ἀμπερές ἰός
 ἐν γαίῃ κατέπηγτο. δὲ δὲ μάλα ἰδὼν γελάσσας
 ἐκ λόχου ἀμπίδησε καὶ εὐχόμενος ἔπος ἤΐδα·
 βέβληται, οὐδ' ἄλιον βέλος ἔκφυγεν· ὡς ὄφελόν τοι
 κείστον ἐς κενεῶνα βαλὼν ἐκ θυμὸν ἐλέσθαι.
 οὐτω κεν καὶ Τρωῆς ἀρέπναισαν κακότητος,
 οἳ τε σε πεφρόισασι λέονθ' ὡς μηγάδες αἴγες.

375

τὸν δ' οὐ τερβίσας προσέφη κρατερὸς Διομήδης·
 τοξότα, λωβητῆρ, κέρα ἀγλαέ, παρθενοπίτα,
 εἴ μὲν δὴ ἀντίβιον σὶν τεύχεσι πειροθείης,
 οὐκ ἔν τοι χραίσμησι βιός καὶ τερφέες ἰοί·
 νῦν δέ μ' ἐπιγράψας τερσὸν ποδός εἴχει αὐτως·
 οὐκ ἀλέγω, ὡς εἴ με γυνὴ βάλοι ἢ πάσις ἄφρων·

380

385

366 ἔστιν] εἴη 'ἐν ἄλλῳ' A 367 νῦν] νῦν δ' D ἐπιείσομαι] ἐπιή-
 σομαι Wackernagelius 368 δοῦρὸν κλυτὸν] A, δοῦριζκλυτὸν cet. ἔξενάρι-
 ξεν] Zenod. CD, ἔξενάριξεν Aristarch. A 371 τῆμβρῳ] ἔργῳ Cm¹ 375
 ἀνέλκεν] A, ἀνείλκε CD 381 ἐλέσθαι] ὀλέ(σ)σαι ἢ μᾶλλον ἐλέσθαι Eust.
 850, 10 385 κέρα] A, κέρα (πληθυντικῶς) quidam teste Herodiano, D; de
 significatione vocis huius cf. praeter schol. ad h. l. et ad ω 81 Helbig. Hom.
 Epos 165 sq. παρθενοπίτα] παρθενοπίτα quidam teste schol. A 388
 τερσὸν] τερσῶ Apoll. lex. 55, 24

- XI ζωφὸν γὰρ βέλος ἀνδρὸς ἀνάγκηδος οὐτιδανοῖο. 390
 ἦ τ' ἄλλως ἐπ' ἐμεῖο, καὶ εἴ κ' ὀλίγον περ ἐπαύρη,
 ὄξυ βέλος πέλεται, καὶ ἀκίριον αἶψα τίθησιν·
 τοῦ δὲ γυναικὸς μὲν τ' ἀμφίδρομοί εἰσι παρειαί,
 παῖδες δ' ὄρφανοί· ὃ δέ θ' αἵματι γαῖαν ἐρεύθων
 πύθεται, οἰωνοὶ δὲ περὶ πλέες ἤε γυναῖκες. 395
 ὣς φάτο, τοῦ δ' Ὀδυσσεὺς δουρὶ κλυτὸς ἐγγύθεν ἐλθὼν
 ἔστη πρόσθ'. ὃ δ' ὀπισθε καθεζόμενος βέλος ὠκὺ
 ἐκ ποδὸς ἔλκ', ὀδύνη δὲ διὰ χροὸς ἦλθ' ἄλεγρινή.
 ἐς δίφρον δ' ἀνόρουσε, καὶ ἠνιόχῳ ἐπέτελλεν
 νηυσὶν ἔπι γλαφυρῆσιν ἐλαυνέμεν· ἦχθετο γὰρ κῆρ. 400
 οἴωθι δ' Ὀδυσσεὺς δουρὶ κλυτὸς, οὐδέ τις αὐτῷ
 Ἄρχειών παρεμεινεν, ἐπεὶ φόβος ἔλλαβε πάντας·
 ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς δὴν μεγαλήτορα θυμὸν·
 ὦ μοι ἐγὼ, τί πάθω; μέγα μὲν κακόν, αἴ κε φέβωμαι
 πληθὺν τερβήσας· τὸ δὲ ὀρίγιον, εἴ κε ἐλώω 405
 μοῖνος· τοῖς δ' ἄλλοις Δαναοῖς ἐφόβησε Κροθίων.
 ἀλλὰ τίη μοι ταῦτα φίλος διελέξατο θυμὸς;
 οἶδα γὰρ ὅτι κακοὶ μὲν ἀποίχονται πολέμοιο,
 δεῖ δέ κ' ἀριστεύησι μάχῃ ἔνι, τὸν δὲ μάλα χροεὼ
 ἐστάμεναι κρατερῶς, ἦ τ' ἔβλητ' ἦ τ' ἔβαλ' ἄλλον. 410
 ἦος δ' ταῦθ' ὄρμαινε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,
 τόφρα δ' ἐπὶ Τρώων στίχες ἦλυθον ἀσπιστάων,
 ἔλσαν δ' ἐν μέσσοισι, μετὰ σφίσι πῆμα τιθέετες.
 ὣς δ' ὅτε κάπριον ἀμφὶ κύνες θαλεροὶ τ' αἰζήροι

391 ἐπαύρη] Aristarch. libri, ἐπαύρω ἔν τισι' Didym. 392 πέλεται] πέτεται Eust. αἶψα] ἄνδρα Aristarch. 394 δ'] δ' supra ser. τ' A, τ' CD 395 περὶ πλέες] Ptolem. Ascal. Alexio A, περιπλεες Tyrannio CD 397 ὠκὺ] ὄξυ ἢ ὠκὺ Eust. 852, 43 398 ἔλκ'] εἴλκ' libri (cf. 357) 400 ἦχθετο γὰρ κῆρ] γρ. ὠκέας ἵππους schol. A 402 παρεμεινεν] παρεμεινεν Eust. 409 τὸν δέ] Tyrannio A, τόνδε Alexio CD 411 ἦος] ἔως libri 413 δ' ἐν] δὲ Nauckius μετὰ σφίσι πῆμα τιθέετες] post σφίσι interpunctit Nicanor; μετὰ σφίσι. πῆμα δὲ ἔλσαν Zenod.

XI σεύονται· δ δέ τ' εἴσι βαθείης ἐκ ξυλόχοιο 41.
 θήγων λευκὸν ὀδόντα μετὰ γραμπτήσι γένυσσιν,
 ἀμφὶ δέ τ' ἀίσσονται, ἐπαὶ δέ τε κόμπος ὀδόντων
 γήγεται, οἳ δὲ μένουσιν ἄφαρ δεινὸν περ ἔόντα·
 ὡς ἴα τὸτ' ἐμφ' Ὀδυσῆα διίφιλον ἔσσεύοντο
 Τρῶες. δ δὲ πρῶτον μὲν ἀνύμονα Δηιοπίτην 420
 οὔτασεν ὦμον ἔπερθεν ἐπάλμενος ὀξεί δουρί,
 αἰτὰρ ἔπειτα Θόωνα καὶ Ἐννομον ἐξενόριξεν.
 Χερσιδάμαντα δ' ἔπειτα καθ' ἵππων ἀίξαντα
 δουρὶ κατὰ πρόθυγιν ἐπ' ἀσπίδος ἰμφαλοέσσης
 κίξεν· δ δ' ἐν ζονήσιν πεσὼν ἔλε γαῖαν ἀγοστή· 425
 τοὺς μὲν ἔασ', δ δ' ἄρ' Ἴππασίδην Χάρωπ' οὔτασε δουρί,
 αὐτοκασίγητον ἐνηγενέος Σώχοιο.
 τῷ δ' ἐπαλεξήσων Σῶχος κίε, ἰσόθεος φῶς·
 στή δὲ μάλ' ἐγγυὲς ἴων καὶ μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν·
 ὦ Ὀδυσσεῦ πολέαινε, δόλων ἕατ' ἰδέ πόνοιο, 430
 σήμερον ἢ δοιοῖσιν ἐπεύξεαι Ἴππασίδην,
 τοιῶδ' ἄνδρε κατακτείνας καὶ τεύχε' ἀπούρας,
 ἢ κεν ἐμῷ ἔπὸ δουρὶ τυπείς ἀπὸ θυμὸν ὀλέσσης.
 ὡς εἰπὼν οὔτισε κατ' ἀσπίδα πάτοσ' εἴσην.
 διὰ μὲν ἀσπίδος ἦλθε φαινής ὄβριμον ἔγχος 435
 καὶ διὰ θόρηκος πολυδαυδάλον ἠρήρειστο,
 πάντα δ' ἀπὸ πλευρῶν χροά ἔργαθεν, οὐδέ τ' ἔασεν
 Παλλὰς Ἀθηναίη, μηθήμεναι ἔγκασσι φωτός.

415 σεύονται] σέονται C 417 ἀμφὶ δέ τ'] D, ἀμφί τε A, ἀμφὶ δέ F? Nauckius 421 ἔπερθεν ἐπάλμενος] ἔπερθε μετάλμενος alii teste schol. ABL (sic dett. pars) δουρί] γρ. χαλκῷ schol. A 422 Ἐννομον] Ὀρμενον C 423 ἀίξαντα] ἀίσσονται C γρ. A 424 πρόθυγιν] Aristarch. (cod. A πρόθυγιστιν, sed cf. Ariston.) teste Didymo, libri; πρόσμυγιστιν schol. V (ἐν τισι κεῖται τὸ τ), cf. Ludwichium I 330 427 ἐνηγενέος] ἐνηγενέος Rhianum et Aristophanem scripsisse fit probabile e schol. Didymi ad Ψ 81 430 ἕατ'] Nauckius, ἄτ' libri 431 Ἴππασίδην] γρ. Ἴππασίδην (sic) schol. A 432 καὶ τεύχε' ἀπούρας] ὅτι ἀκαίρως προσέρροισται τὸ ἡμισίχιον Ariston. 433 ὀλέσσης] ὀλέσσεις D 434 εἰπὼν] εἰπὼν F Leeuwenius 437 χροά] Zenod. libri, χροὸς Aristarch. τ'] F Leeuwenius

- XI γῶ δ' Ὀδυσσεὺς δ' οἱ οὐ τι τέλος κατὰ καιρίον ἦλθεν,
 ἄψ δ' ἀναχωρήσας Σῶζον πρὸς μῦθον ἔειπεν· 440
 εἴ δειλ', ἢ μάλα δὴ σε κικάνεται αἰπὺς ὄλεθρος.
 ἦ τοι μὲν ἔμ' ἔπαυσας ἐπὶ Τρώεσσι μάχεσθαι·
 σοὶ δ' ἐγὼ ἐνθάδε φημὶ φόνον καὶ κῆρα μέλαιναν
 ἡματι τῷδ' ἔσσεσθαι, ἐμῷ δ' ἐπὶ δουρὶ δαμέντα 445
 εἶχος ἐμοὶ δώσειν, ψυχὴν δ' Ἄϊδι κλυτοπόλῳ.
 ἦ, καὶ δ' μὲν φήγαδ' αὐτὶς ὑποστρέψας ἔβριβήκει,
 τῷ δὲ μεταστρεφθέντι μεταφρένῳ ἐν δόρῳ πῆξεν
 ὦμων μεσηγνύς, διὰ δὲ στήθεσφιν ἔλασσεν.
 δούπησεν δὲ πεσών· δ' δ' ἐπεύξατο δῖος Ὀδυσσεύς·
 ὦ Σῶχ', Ἰπλάσον υἱὲ δαΐφρονος ἵπποδάμοιο, 450
 φθῆ σε τέλος θανάτοιο κικήμενον, οὐδ' ἐπάληξας.
 εἴ δειλ', οὐ μὲν σοὶ γε πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ
 ὄσσε καθαίρῃσουσι θανάτῳ περ, ἀλλ' οἴωτοί
 ὦμησταὶ ἔρῳουσι, περὶ πτερὰ πικρὰ βελόντες.
 αὐτὰρ ἔμ', εἴ γε θάνω, κτεριοῦσί γε δῖοι Ἀχαιοί. 455
 ὣς εἰπὼν Σώχοιο δαΐφρονος ὄβριμον ἔγχος
 ἔξω τε χροὸς ἔλκε καὶ ἀσπίδος δμφαλοέσσης·
 αἶμα δὲ οἱ σπασθέντος ἀνέσσυτο, κῆδε δὲ θυμόν.
 Τρῶες δὲ μεγάθυμοι ὄπως ἴδον αἶμ' Ὀδυσῆος,
 κελδόμενοι καδ' ὀμίλον ἐπ' αὐτῷ πάντες ἔβησαν. 460

439 ὁ οἶ] δι C τέλος] Aristarch. 'καὶ σχεδὸν ἔπαυσαι' teste Didymo, A.
 βέλος Zenod. CD κατὰ καιρίον] Aristarch. C, κατακαιρίον AD 441
 δειλ'] δειλέ (ἐκ πλήρους) Aristarch. 442 μὲν ἔμ'] AC. cf. Hartel. Hom.
 Stud. I² 112, μὲν δ' D Eust. 444 δαμέντα] δαμέντι D 450 Σῶχ']
 Σῶκε (ἐκ πλήρους) Aristarch. 451 τέλος] (Aristarch.), βέλος Zenod. (cf.
 439) 454 ὦμησταὶ] Aristarch. libri, ὠμηστῆαι Tyrannio, ὠμεισταὶ Wacker-
 nagelius Bezzemb. Beitr. III 267 (cf. G. Meyer. in Curt. Stud. V 105)
 ἐρῳουσι] Aristarch. libri melior., ἐρονοῦσι Alexio 455 ἔμ', εἴ γε] Ari-
 starch., ἐπεὶ γε alii gramm., sic libri Eust. κτεριοῦσά γε] Spitznerus, κτε-
 ριοῦσά με Alexio (ap. Herodian. ad 454) libri 457 τε] τ' ἐκ C ἔλκε]
 Aristarch., εἶλκε libri melior. 458 οἶ] Aristarch. libri, οὐ Zenod. (τῷ
 Zenodoti lectionem fuisse suspicatur Ribbeckius, sed cf. ad 142) 459 ὄπως]
 AD, ἐπεὶ C γρ. A

XI

αὐτὰρ ὃ γ' ἐξοπίσω ἀνεχάζετο, αἶε δ' ἑταίρους.
 τοῖς μὲν ἔπειτ' ἦρσεν, ὅσον κεφαλῇ χάδε φωτός,
 τοῖς δ' ἄϊεν ἰάχοντος ἀρηίφίλος Μενέλαος.

αἴψα δ' ἄρ' Αἴαντα προσεφώνεεν ἑγγυς ἔοντα·

Αἴαν διογενὲς Τελαμώνιε, κοίρανε λαῶν,
 ἀμφὶ μ' Ὀδυσσεύης ταλασίφρονος ἵκετ' ἀντή,
 τῷ ἱκέλη ὡς εἴ ἐ βιώατο μῶνον ἔοντα

Τρῶες ἀποτιμήξαντες ἐνὶ κρατερῇ ἰσμίην.

ἀλλ' ἴομεν καθ' ὄμιλον· ἀλεξέμεναι γὰρ ἕμεινον.

δεῖδω, μή τι πάθῃσιν ἐνὶ Τρῳέεσσι μονοθεῖς,
 ἐσθλὸς ἔων, μεγάλη δὲ ποθὴ Δαναοῖσι γέννηται.

ὣς εἰπὼν ὃ μὲν ἦρχ', ὃ δ' ἄμ' ἔσπετο ἰσόθεος φῶς.

εἶρον ἔπειτ' Ὀδυσῆα διίφιλον· ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτὸν

Τρῶες ἔπον ὡς εἴ τε δαφροῖσι θῶες ὄρεσιν

ἀμφ' ἔλαφον κεραὸν βεβλημένον, ὃν τ' ἔβαλ' ἀνήρ

ἰῶ ἀπὸ νευρῆς· τὸν μὲν τ' ἦλξε πόδεσσιν

φεύγων, ὄφρ' αἶμα λιαρὸν καὶ γούνατ' ὀρώρη·

αὐτὰρ ἔπει δὴ τὸν γε δαμάσσειται ὠκὺς διστός,

ὠμοφάγοι μιν θῶες ἐν ὄρεσι δαρδάπτουσιν

ἐν νέμει σκιερῷ· ἐπὶ τε λῖν ἦγαγε δαίμων

σίντην· θῶες μὲν τε διέτρεσαν, αὐτὰρ ὃ δάπτει·

ὡς ῥα τότε ἀμφ' Ὀδυσῆα δαΐφρονα ποικιλομήτην

Τρῶες ἔπον πολλοὶ τε καὶ ἄλκιμοι, αὐτὰρ ὃ γ' ἦρως

αἰσῶν ᾧ ἔγχει ἀμύνετο νηλεὲς ἦμαρ.

Αἴας δ' ἐγγύθεν ἦλθε φέρων σάκος ἤντε πύργον,

στῆ δὲ παρεῖξ· Τρῶες δὲ διέτρεσαν ἄλλυδις ἄλλος.

ἦ τοι τὸν Μενέλαος ἀρήμιος ἕξα' ὄμιλον

χειρὸς ἔχων, ἶος θεράπων σχεδὸν ἤλασεν ἵππους.

Αἴας δὲ Τρῳέεσσιν ἐπάλλμενος εἶλε Δόρυκλον

466 ἵκετ' ἀντή] Aristarch., ἵκετο φωνή libri 470 πάθῃσιν ἐνὶ] πάθῃσι
 μετὰ dett. pars, γρ. A 473 αὐτὸν] supra ser. ωι A 474 ἔπον] La Rochius
 coll. 483, ἔπονθ' libri 477 ὀρώρη] ὀρώρει D 480 σκιερῷ] γλαφυρῷ
 Zenod. 482 ποικιλομήτην] ποικιλόμητιν dett. pars 483 ἔπον] ἔποντο D
 488 ἔχων] ἔλων cod. Townl. ἶος] εἶως libri

- XI Πριαμίδην, νόθον υἷόν, ἔπειτα δὲ Πάνδοκον οὔτα, 490
οὔτα δὲ Λύσανδρον καὶ Πύρασον ἠδὲ Πυλάστῃν.
ὡς δ' ὁπότε πλήθων ποταμὸς πεδίονδε κάτεισιν
χειμάρρους κατ' ὄρεσφιν, ὀπαζόμενος Διὸς ὄμβρω,
πολλὰς δὲ δοῦς ἀζαλέας, πολλὰς δέ τε πεύκας 495
ἔσφερεται, πολλὸν δέ τ' ἀρυσγετὸν εἰς ἔλα βάλλει,
ὡς ἔφεπεν κλονέων πεδίον τότε φραϊδίμος Αἴας
δαΐζων ἵππους τε καὶ ἀνέρας. οἷδέ πω Ἔκτωρ
πεύθει, ἐπεὶ ἔα μάχης ἐπ' ἀριστερὰ μάρνατο πάσης,
ὄχθας παρ ποταμοῖο Σκαμάνδρου, τῇ ἔα μάλιστα 500
ἀνδρῶν πίπτε κάρηνα, βοῖ δ' ἄσβεστος ὀρώρει
Νέστορά τ' ἀμφὶ μέγαν καὶ Ἀρήιον Ἰδομενεῖα.
Ἔκτωρ μὲν μετὰ τοῖσιν οὐκ εἰ μέρμερα ῥέζων
ἔρχετ' ἢ ἵπποσύνη τε, νέων δ' ἀλάπαζε φάλαγγας·
οἷδ' ἂν πω χάζοντο κελύθου δίοι Ἀχαιοί,
εἰ μὴ Ἀλέξανδρος, Ἑλένης πόσις ἰγκόμοιο, 505
παῦσεν ἀριστεύοντα Μαχάονα, ποιμένα λαῶν,
ἰὼ τριγλώχινι βάλων κατὰ δεξιὸν ὄμιον.
τῷ ἔα περιδείσαν μένει πνείοντες Ἀχαιοί,
μὴ πως μιν πολέμοιο μετακλιθέντος ἔλοιεν.
αὐτίκα δ' Ἰδομενεὺς προσεφώνεε Νέστορα δῖον· 510
ὦ Νέστορ Νηληιάδῃ, μέγα κῆδος Ἀχαιῶν,
ἄγρει, σὼν ὀχέων ἐπιβήσεο, παρ δὲ Μαχάων
βαινέτω, ἐς νῆας δὲ τάχιστ' ἔχε μώνυχας ἵππους·
ἰητρὸς γὰρ ἀνὴρ πολλῶν ἀντάξιός ἄλλων
[λοῦς τ' ἐκτάμνειν ἐπὶ τ' ἵππια φάρμακα πάσσειν]. 515
ὡς ἔφατ', οἷδ' ἀπίθῃσε Γερόμηος ἵπποτα Νέστωρ.

492 κάτεισιν] δέχεται Zenod. 493 χειμάρρους] χειμάρρους scribendum
esse suspicatur Sittlinus 495 ἀρυσγετὸν] Aristarch. libri, ἀφ' ἄσγετον
Tyrannio 499 τῇ ἔα] ἐνθα Eust. 502 οὐκ εἰ] οὐκ εἰ Nauckius
503 νέων] plerique teste Herodiano, sic libri, νέων Aristarch. Alexio Ptolem.
Ascal. 508 περιδείσαν] cod. unus, περιδδεισαν ACD 509 μετακλι-
θέντος] supra o ser. ε A 515] omisit Zenod., damnarunt Aristoph. et
Aristarch.

XI

αὐτίκα δ' ὦν ὀχέων ἐπεβήσετο, παρ δὲ Μαχάων
βαῖν', Ἀσκληπιοῦ υἱὸς ἀμύμονος ἰητῆρος·
μάστιξεν δ' ἵππους, τὼ δ' οὐκ ἀέζοντε πετέσθην
νῆας ἐπι γλαφυράς· τῇ γὰρ φίλον ἔπλετο θυμῷ. 520

Κεβριόνης δὲ Τρωῶας ὀρινομένους ἐνόησεν
Ἐκτορι παρβεβαώς, καί μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν·
Ἐκτορ, νῶι μὲν ἐνθάδ' ἠμιλέομεν Δαναοῖσιν
ἐσχατιῇ πολέμοιο δυσηγέος· οἳ δὲ δὴ ἄλλοι
Τρωῆες ὀρίνονται ἐπιμίξ, ἵπποι τε καὶ αὐτοί. 525

Αἴας δὲ κλονέει Τελαμώνιος· εὖ δέ μιν ἔγνω·
εὐρὸν γὰρ ἀμφ' ὤμοισιν ἔχει σάκος· ἀλλὰ καὶ ἡμεῖς
κεῖσ' ἵππους τε καὶ ἄρμ' ἰθύνομεν, ἐνθα μάλιστα
ἱππίης πεζοί τε κακὴν ἔριδα προβαλόντες
ἀλλήλους ὀλέκουσι, βοῆ δ' ἄσβεστος ὄρωσεν. 530

ὧς ἔρα φωνήσας ἵμασεν καλλίτριχας ἵππους
μάστιγι ληνροῇ· τοὶ δὲ πληγῆς αἰόντες
ὄϊμφ' ἔφερον θοὸν ἄρμα μετὰ Τρωῶας καὶ Ἀχαιοὺς
στείβοντες τέκνας τε καὶ ἀσπίδας· αἵματι δ' ἄξων
ρέθον ἅπας πεπάλακτο καὶ ἄντυγες αἰ περὶ δίφρον, 535

ὧς ἄρ' ἀφ' ἱππέων ὀπλέων θαθάμιγγες ἔβαλλον
αἶ τ' ἐπ' ἐπισσώτρων· ὃ δὲ ἴετο δῦνα διμλον
ἀνδρόμοιον ὄηξαι τε μετάλμενος· ἐν δὲ κροδοιμὸν
ἦκε κακὸν Δαναοῖσι, μίννθα δὲ χάζετο δουρός·

αὐτὰρ ὃ τῶν ἄλλων ἐπεπωλεῖτο σίγῃς ἀνδρῶν
ἔγχετ' ἑσπέρην τε μεγάλοισι τε χερμαδίοισιν,
Αἴαντος δ' ἀλέεινε μάχην Τελαμωνιάδαο.

[Ζεὺς γὰρ οἳ νημεσᾶθ', δι' ἀμείνονι φωτὶ μάχοιτο.] 540

517 δ' ὦν] libri, ὦν om. δ' Heynius 519 ἵππους] libri melior., ἐλάαν
γο. A dett. ἀέζοντε] cod. unus, ἀζοντε melior. 525 αὐτοὶ] ἄλλοι super-
scr. αὐτοὶ C 528 κεῖσ'] κεῖθ' Zenod. ἄρμ'] ἄρματ' C, ἄρματα D
529 προβαλόντες] προσφέροντες Nauckius 530 ὄρωσεν] ὀρώρει D 532 τοὶ]
οἱ schol. Pind. Pyth. III 48 537 ἐπ' ἐπισσώτρων] Aristarch., non ΑΠΟ-
ΠΙΣΣΩΤΡΩΝ. cf. schol. A ad E 725, ἐπὶ σώτρων D 538 τε] Aristarch.
CD, τε superscr. δ A, δέ alii 539 δουρός] δουροί Aristarch. 543] om. in

XI

Ζεὺς δὲ πατὴρ Αἴανθ' ἐψίζυγος ἐν φόβον ὄρσεν·
 στή δὲ ταφῶν, ὄπιθεν δὲ σάκος βάλεν ἑπταβόειον, 545
 τρέσσε δὲ παπτήνας ἐφ' οὐμίλου, θηρὸν εὐκωῶς,
 ἐντροπαλιζόμενος, ὀλίγον γόνυ γουνοῦ ἀμείβων.
 ὡς δ' αἴθωνα λέοντα βοῶν ἀπὸ μεσσαῦλοιο
 ἐσσεύαντο κύνας τε καὶ ἀνέρες ἀγροιώται,
 οἳ τὲ μιν οὐκ εἰῶσι βοῶν ἐκ πίναρ ἑλέσθαι 550
 πάννηχοι ἐγρήσσοντες· ὃ δὲ κραιῶν ἐρατίζων
 ἰθύει, ἀλλ' οὐ τι πρόησει· θαμέες γὰρ ἔκοντες
 ἀντίον αἰσσοῦσι θρασειάων ἀπὸ χειρῶν,
 καιόμεναί τε δεταί, τὰς τε τρέει ἐσσύμενός περ·
 ἦ ᾧθεν δ' ἀπορόσφιν ἔβη τέτιγόντι θυμῷ· 555
 ὣς Αἴας τότ' ἀπὸ Τρώων τετιμημένος ἦτορ
 ἦγε, πόλλ' ἀέκων· περὶ γὰρ δῖε νηυσὶν Ἀχαιῶν.
 ὡς δ' ὅτ' ὄνος παρ' ἕρουραν ἴων ἐβίβισατο παῖδας
 νωθῆς, ᾧ δὴ πολλὰ περὶ ῥόπαλ' ἀμφὶς ἔαγγη,
 κείρει τ' εἰσελθὼν βαθὺ λήιον· οἳ δὲ τε παῖδες 560
 τύπτουσιν ῥοπάλοισι· βίη δὲ τε νηπίη αὐτῶν·
 σπουδῆ τ' ἐξήλασσαν, ἐπεὶ τ' ἐκορέσσατο φορβῆς·
 ὣς τότ' ἔπειτ' Αἴαντα μέγαν, Τελαμώνιον υἱόν,
 Τρῶες ὑπέρθυμοι πολυηγερέες τ' ἐπίκουροι
 νύσσοιτες ξυστοῖσι μέσον σάκος αἰὲν ἔποντο. 565
 Αἴας δ' ἄλλοτε μὲν μνησάζετο θούριδος ἀλλῆς
 αὐτὶς ἐποστρεφθεῖς, καὶ ἐρητύσασσε φάλαγγας

libris, extat apud Arist. Rhet. II 9 p. 1387 a 35 Plut. de aud. poet. c. 6 et
 14 Pseudoplut. vit. Hom. c. 132 *νεμεσᾶθ'*] Pseudoplut., *νεμέσῃσ'* Aristot.,
νεμέσα Plut. 546 *ἐφ' οὐμίλου]* *δι' οὐμίλου* Aristoph., *ἐφ' οὐμίλου* Plut. Pomp. 72
 548-557] *damnavit* Zenod. 549 *ἐσσεύαντο]* Hermannus, *ἐσσεύοντο* libri,
 Aristarch. teste Didymo, sed cf. eundem ad O 272, unde dubitare licet, num
 schol. illud sanum sit (cf. quae adnotavit Ludwichius I 333 II 113) 551
κραιῶν] Nauckius, cf. Hymn. Merc. 130, *κραιῶν* Herodian. et libri, quocum
 contulit Kuhnus 'kravjam' sanser.; *κρηῶν* Merzdorfius 553 *ἀντίον]* Ari-
 starch. CD, *ἀντίοι* A 554 *τρέει]* Nauckius, *τρεῖ* codd. 562 *σπουδῆ τ'*
 libri melior., δ' cod. unus 564 *πολυηγερέες]* Aristarch., *τηλεκλειτοί* libri
 melior. (supra ei scr. η C)

- XI Τρώων ἵπποδάμων· ὅτε δὲ τρωπιάσζετο φεύγειν,
 πάντας δὲ προσέειπε θεὸς ἐπὶ νῆας ὀδεύειν,
 αὐτὸς δὲ Τρώων καὶ Ἀχαιῶν θῦνε μεσηγῆ 570
 ἵσταμενος· τὰ δὲ δοῦρα θρασυαίων ἀπὸ χειρῶν
 ἄλλα μὲν ἐν σάκει μεγάλῳ πάργον ὄρμενα πρόσσω,
 πολλὰ δὲ καὶ μεσηγῆ, πάρος χρόα λευκὸν ἐπαυρεῖν,
 ἐν γαίῃ ἵσταντο, ληλασόμενα χρόος ἄσαι.
 τὸν δ' ὡς οὖν ἐνόησ' Ἐυαίμονος ἀγλαῶς υἱὸς 575
 Εὐρύπυλος περὶ τοῖσι βιάζόμενον βελέεσσι,
 στήθεα παρ' αὐτὸν ἰὼν καὶ ἐκόντισε δουρὶ φαιινῷ,
 καὶ βάλε Φανσιάδην Ἀπισάονα, ποιμένα λαῶν,
 ἦτορ ἐπὶ προπιδῶν, εἶθεο δ' ἐπὶ γούνατ' ἔλυσεν·
 Εὐρύπυλος δ' ἐπόρουσε καὶ αἶντο τεύχε' ἀπ' ὤμων. 580
 τὸν δ' ὡς οὖν ἐνόησεν Ἀλέξανδρος θεοειδῆς
 τεύχε' ἀπαινύμενον Ἀπισάονος, αὐτίκα τόξον
 ἔλκει' ἐπ' Εὐρύπυλον, καὶ μιν βάλε μηρὸν διστῶ
 δεξιόν· ἐκλάσθη δὲ δόναξ, ἐβάρυνε δὲ μηρὸν.
 ἔψ' δ' ἐτάρων εἰς ἔθνος ἐχάζετο κῆρ' ἀλλεῖνων, 585
 ἦσαν δὲ διαπύσιον Λακκοῖσι γεγωνῶς·
 ὦ φίλοι, Ἀργείων ἠγήτορες ἠδὲ μέδοντες,
 στήθε' ἐλελιχθέντες καὶ ἀμύνετε νηλεῆς ἦμαρ
 Αἴανθ', ὃς βελέεσσι βιάζεται· οὐδέ ἔφημι
 φεύξεσθ' ἐκ πολέμοιο δυσηγέος, ἀλλὰ μάλ' ἄντην 590
 ἵστασθ' ἄμφ' Αἴαντα μέγαν, Τελαμώνιον υἱόν.
 ὧς ἔφατ' Εὐρύπυλος βεβλημένος· οἳ δὲ παρ' αὐτὸν
 πλησίοι ἔστησαν, σάκε' ὄμοισιν κλίναντες,
 δοῦρατ' ἀνασχόμενοι. τῶν δ' ἀντίος ἦλυθεν Αἴας,
 στήθε' ἀναστρεφθεῖς, ἐπεὶ ἵκετο ἔθνος ἐταίρων. 595

Ὡς οἳ μὲν μάραντο δέμας περὶς αἰθουμένοιο·

573 λευκὸν] γρ. χαλκὸν Eust. 574 ἄσαι] ἄσαι e vetere scriptura ΑΣΑΙ
 Homero reddendum censet Fickius 583 ἔλκει] A, εἰλκει CD γρ. A 589
 Αἴανθ'. ὃς] Αἴαντος Zenod. 592 παρ' αὐτῶν] AC schol. V, παρ' αὐτῷ alii
 D 594 δ' ἀντίος] δὲ σχεδὸν ἐν ἄλλῳ schol. A

- XI Νέστορα δ' ἐκ πολέμοιο φέρον Νηλήϊαι Ἴπποι
 ἰδρῶσαι, ἦγον δὲ Μαχάονα, ποιμένα λαῶν.
 τὸν δὲ ἰδὼν ἐνόησε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς·
 ἐστήκει γὰρ ἐπὶ προμνῆ μεγακῆτεϊ νῆϊ, 600
 εἰσορόων πόνον αἰπὺν ἰωκά τε δακρυόεσσαν.
 αἶψα δ' ἑταῖρον ἐὼν Πάτροκλῆα προσέειπεν,
 φθρεγξάμενος παρὰ νῆος· ὃ δὲ κλισίῃθεν ἀκούσας
 ἔκμολε ἴσος Ἄρηι, κακοῦ δ' ἄρα οἱ πέλεν ἀρχή.
 τὸν πρότερος προσέειπε Μενoitίου ἄλκιμος υἱός· 605
 τίπτε με κικλήσκεις, Ἀχιλεῦ; τί δέ σε χρεῶ ἐμεῖο;
 τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκῆς Ἀχιλλεύς·
 διε Μενoitιάδη, τῷ ἐμῷ κεχαρισμένε θυμῷ,
 νῦν δῖω περὶ γούνατ' ἐμὰ στήσεσθαι Ἀχαιοὺς
 λισσομένους· χρεῖῳ γὰρ ἰκάνεται οὐκέτ' ἀνεκτός. 610
 ἀλλ' ἴθι νῦν, Πάτροκλε δῖφιλε, Νέστορ' ἔρεῖο,
 ὃν τινα τοῦτον ἄγει βεβλημένον ἐκ πολέμοιο·
 ἦ τοι μὲν τά γ' ὄπισθε Μαχάονι πάντα ἔοικεν
 τῷ Ἀσκληπιάδῃ, αἰτὰρ οὐ ἴδον ὄμματα φωτός·
 Ἴπποι γὰρ με παρήϊξαν πρόσσω μεμανῖαι. 615
- ὣς φάτο, Πάτροκλος δὲ φίλῳ ἐπελείθεθ' ἑταίρω,
 βῆ δὲ θέειν περὰ τε κλισίας καὶ νῆας Ἀχαιῶν.
 οἳ δ' ὅτε δὴ κλισίην Νηληιάδεω ἀφίζοντο,
 αὐτοὶ μὲν ὃ ἀπέβησαν ἐπὶ χθόνα πολυβότειραν,
 Ἴππους δ' Εὐρυμέδων θεράπων λῦε τοῖο γέροντος 620
 ἐξ ὀχέων· τοὶ δ' ἰδρῶ ἀπεψύχοντο χιτώνων,

597 Νηλήϊαι] Νηλήιοι Ambr., Νηλήιον quidam scripserunt teste schol. V

598 ἰδρῶσαι, ἦγον] ἰδρῶσασαι, ἦγον Bekkerus, ἰδρῶσοντας. ἄγον Nauckius

600 ἐστήκει] Aristarch., εἰστήκει libri 601 ἰωκά τε δακρυόεσσαν] ἰὼ
 καταδακρυόεσσαν (ἰὼ κατὰ δακρυόεσσαν Lobeckius Rhem. 320) quidam teste
 Ariston. 606 τί δέ σε] τί δέ τε Eust. 608 ἐμῷ] duo codd., ἡμῷ C, ἰμῷ
 A, μῷ Ambr. D 610 ἀνεκτός] ἀνεκτὴ C 611 ἔρεῖο] Curtius, ἔρειο libri,
 ἔρειο Ammon. ed. Valck. 57, ἔρεινε (= ἔρεινε Hesych.) Fickius 617 δὲ
 θέειν] δ' ἰέναι ἔν ἄλλῳ A Ἀχαιῶν] ἑίσας C 621 ἰδρῶ] ἰδρῶ Nauckius,
 εἰδρῶν Fickius

XI

στάντε ποτὶ προίην παρὰ θῆν' ἄλός· αὐτὰρ ἔπειτα
ἐς κλισίην ἔλθόντες ἐπὶ κλισμοῖσι καθίζον.

τοῖσι δὲ τεύχε κικειῶ ἐνπλόκαμος Ἐκαμήδη,
τὴν ἔρετ' ἐκ Τενέδοιο γέρον, ὅτε πέρσεν Ἀχιλλεύς,
θυγατέρ' Ἀρσινόου μεγάλτορος, ἦν οἱ Ἀχαιοὶ
ἕξελον, οἵνεκα βουλῇ ἀριστεύεσεν ἀπάντων.

625

ἢ σφωιν πρῶτον μὲν ἐπιπροΐηλε τραπέζαν
καλὴν κικανόπεζαν εὐξοον, αὐτὰρ ἐπ' αὐτῆς

χάλκειον κέρεον, ἐπὶ δὲ κρόμμον, ποτῶ ὄψον,
ἠδὲ μέλι γλωρόν, παρὰ δ' ἑλφίτου ἱεροῦ ἀκτῆν,

630

πὰρ δὲ δέπας περικαλλές, δ' οἴζοθεν ἦγ' ὁ γεραῖός,
χρυσείοις ἴλοισι πεπαρμένον· οὔρα δ' αὐτοῦ

τέσσαρ' ἔσαν, δοικαὶ δὲ πελειάδες ἀμφὶ ἕκαστον
χρυσεῖαι γεμέθορον, δύνω δ' ἐπὶ πυθμένεσσι ἦσαν.

635

ἄλλος μὲν μογέων ἀποκινήσασκε τραπέζης
πλείον ἔόν, Νέστωρ δ' ὁ γέρον ἀμογητὶ ἕϊρεν.

ἐν τῷ ῥά σφι κνήσηε γυνὴ εἰκνῖα θεῆσιν
οἴῳ Πραμνείῳ, ἐπὶ δ' αἴγειον κνέε τυρόν

κνήστι χαλκείῃ, ἐπὶ δ' ἑλφίτα λευκὰ πάλυρον,
πινέμεναι δὲ κέλευσεν, ἐπεὶ ῥ' ὤπλισσε κικειῶ.

640

τῷ δ' ἐπεὶ οἶν πίνοντ' ἀφ᾽ ἑτῆν πολυκαρχέα δίψαν,

622 στάντε] Aristarch. AD, στάν δὲ alii (στάν δὲ C) προίην] προίη
C 624 κικειῶ] AC, κικειῶ D Athen. XI 492 E; κικειῶ flagitat Brugmanus
Curt. Stud. III 173 (coll. κικεῶ) 629 ἐπ' αὐτῆς] γρ. ἐπ' αὐτῆ A 631
ἠδὲ] πὰρ δὲ Apoll. lex. 168. 12 ἱεροῦ ἀκτῆν] ἱερὸν ἀκτῆν var. lect. ap.
Eust. 868, 29 632 ἦγ'] libri, sic et εἰγ' ἰδχῶς Aristarch. 634 ἀμφὶ]
C, ἀμφὶς cet. 635 ἐπὶ πυθμένεσσι] Aristarch. Alexio A, ἐπιπυθμένεσσι alii
velut Athen. XI 492, CD 636 ἄλλος] Aristarch. Ptolem. Ascal. libri, ἄλλος
alii, ἀλλ' ὅς (ἐπὶ τοῦ Μαχάροτος) alii cf. Athen. XI 493 638 θεῆσιν] θεοῖσιν
Athen. XI 492 F 639 κνέε] τινές τῶν Ἀριστοταρχείων ἐκδόσεων (qua de
significatione cf. Ludwich. I 19) teste Heraclide Alex. ap. Eust. 872, 17, κνή
libri, quod pro forma Aeolica habet Fickius 640 ἐπὶ πάλυρον] παρὰ δὲ
κρόμμον ποτῶ ὄψον (A 630) Plat. Ion. 538 C λευκὰ πάλυρον] λευκ' ἐπά-
λυρε γρ. λευκὰ πάλυρε A 641 δὲ κέλευσεν] δ' ἐκέλευεν Athen. XI 492 F
κικειῶ] κικειῶ Athen. l. c., cf. ad 624

- XI μύθοισιν τέροντο πρὸς ἀλλήλους ἐνέποντες,
 Πάτροκλος δὲ θύρησιν ἐφίστατο, ἰσόθεος φῶς.
 τὸν δὲ ἰδὼν ὁ γεραῖος ἀπὸ θρόνου ὤρτο φαινοῦ, 645
 ἐς δ' ἄγε χειρὸς ἑλών, κατὰ δ' ἐδορίασθαι ἄνωγεν.
 Πάτροκλος δ' ἐτέρωθεν ἀνείητο εἶπέ τε μῦθον·
 οὐχ ἔδος ἐστί, γεραῖε διοτρεφέες, οὐδέ με πείσεις.
 αἰδοῖος νεμεσητὸς δ' με προέηγε πυθέσθαι,
 ὃν τινα τοῦτον ἄγεις βεβλημένον· ἀλλὰ καὶ αὐτὸς 650
 γηνώσκω, ὁρώω δὲ Μαχάονα, ποιμένα λαῶν.
 νῦν δὲ ἔπος ἐρέων πάλιν ἄγγελος εἴμ' Ἀχιλῆι.
 εὐδὲ σὺ οἶσθα, γεραῖε διοτρεφέες, οἷος ἐκεῖνος
 δεινὸς ἀνήρ· τάχα κεν καὶ ἀναίτιον αἰτιώφτο.
 τὸν δ' ἡμίβευ' ἔπειτα Γεργήμιος ἱππότης Νέστωρ· 655
 τίπτε τ' ἄρ' ὦδ' Ἀχιλεὺς ὀλοφύρεται νῆας Ἀχαιῶν,
 ὅσσοι δὴ βέλεσιν βεβλήαται; οὐδέ τι οἶδεν
 πένθεος ὅσπον ὄρωρε κατὰ στρατόν· οἱ γὰρ ἄριστοι
 ἐν νηυσὶν κέσται βεβλημένοι οὐτάμενοί τε.
 βέβληται μὲν ὁ Τυδεΐδης, κρατερὸς Διομήδης, 660
 οὔτασται δ' Ὀδυσσεὺς δουρὶ κλυτὸς ἰδ' Ἀγαμέμνων·
 [βέβληται δὲ καὶ Εὐρύπυλος κατὰ μηρόν διστῶ·]
 τοῦτον δ' ἄλλον ἐγὼ νέον ἦγαγον ἐκ πολέμοιο
 ἰῶ ἀπὸ νευρῆς βεβλημένον. αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
 ἔσθλὸς ἐὼν Ἀναῶν οὐ κήδετα οὐδ' ἔλεαιρει. 665
 ἦ μένει εἰς δ' κε δὴ νῆες θοαὶ ἄγχι θαλάσσης,
 Ἀργείων ἀέκητι, πυρὸς δηρίοιο θέρωνται,
 αὐτοὶ τε κτεινώμεθ' ἐπισχερώ; οὐ γὰρ ἐμὴ ἴς
 ἔσθ' οἷη πάρος ἔσκεν ἐνὶ γραμπτοῖσι μέλεσσι.
 εἴθ' ὣς ἰβώοιμι βίη τέ μοι ἔμπεδος εἴη, 670

650 ἄγεις] Aristarch. libri 652 πάλιν ἄγγελος] Aristarch. Alexio Ptolem.
 Ascal. libri, παλιναγγελος alii teste Herod. 654 τάχα-αἰτιώφτο] οἷος καὶ
 ἀναίτιον αἰτιάσθαι Plut. de adul. et am. c. 26 (p. 67 A) 659 οὐτάμενοι]
 Aristarch. libri, οὐταμένοι Pamphilus 660 δ] delevit Nauckius 662]
 om. ACD in textu, additus in marg. CD m. rec. (cf. II 27) 668 ἐμὴ]
 ἐμοὶ pars dett. 670 τέ] δέ C

XI ὡς ἀπὸτ' Ἡλείοισι καὶ ἡμῖν νεῖκος ἐτύχθη
 ἀμφὶ βοηλασίῃ, ὅτ' ἐγὼ κτάνον Ἴτυμοῖνα,
 ἔσθλων Ὑπειροχίδην, ὃς ἐν Ἡλίδι κραιπάσκειν,
 ὅσσι' ἐλευνόμενος, ὃ δ' ἀμύνων ἦσι βόεσσιν
 ἔβλητ' ἐν πρώτοισιν ἐμῆς ἀπὸ χειρὸς ἔχοντι, 675
 καὶ δ' ἔτεσεν, λαοὶ δὲ περὶ τρεσσαν ἀγροῖῳται.
 λήϊδα δ' ἐκ πεδίου συνελάσσαμεν ἤμιθα πολλήν,
 πεντήχοντα βοῶν ἀγέλας, τόσα πώεα οἴων,
 τόσσα συνῶν συβόσια, τόσ' αἰπόλια πλατέ' αἰγῶν,
 ἵππους δὲ ξανθὰς ἑκατὸν καὶ πεντήχοντα, 680
 πάσας θηλείας, πολλῆσι δὲ πῶλοι ἐπίσαν.
 καὶ τὰ μὲν ἠλασάμεσθα Πύλον Νηλῆιον εἴσω
 ἐννύχιαι προτὶ ἔστιν· γεγύθει δὲ φρένα Νηλεΐς,
 οἴνεκά μοι τύχε πολλὰ νέφ' πόλεμόνδε κίοντι.
 κήρυκες δ' ἐλίγαινον ἐμ' ἦοι φανομένηφιν 685
 τοῖς ἦμεν, οἷσιν χοῆρος ὀφέλλειτ' ἐν Ἡλίδι δῖη·
 οἱ δὲ συναγρόμενοι Πυλίων ἠγήτορες ἐνδρες
 δαίτρεον· πολέσιν γὰρ Ἐπειοὶ χοῆρος ὀφείλλον,
 ὡς ἡμεῖς παῖροι κεκακωμένοι ἐν Πύλῳ ἦμεν.
 ἐλθὼν γάρ ὃ' ἐκάκωσε βίη Ἡρακλῆϊν 690
 τῶν προτέρων ἐτέων, κατὰ δ' ἔκταθεν ὄσσοι ἔριστοι.
 δώδεκα γὰρ Νηλῆος ἀμύμονος υἱέες ἦμεν·
 τῶν οἷος λιπόμην, οἱ δ' ἄλλοι πάντες ὄλοντο.
 ταῦθ' ἐπεριφανεόντες Ἐπειοὶ χαλκοχίτωνες,

672 βοηλασίῃ] Aristarch. AC, βοηλασίης (βοηλασίην?) alii, βοηλασίης D

677 λήϊδα] Aristarch., λήϊδα Meneerates 679 συβόσια] συβόσεια dett. pars 682 καὶ τὰ] ὡς τὰ Eust. 686 χοῆρος] Brugmanus Curt. Stud. III 158 sq., χοῆρος Aristoph., χοῆως Aristarch. A, χοῆος D ὀφέλλειτ'] ὀφείλετο Aristoph. (schol. A ὀφείλειτ', corr. Cobetus) AC, ὀφείλειτ' Aristarch. (cf. Ludwig. I 334) D 688 χοῆρος] Brugmanus, χοῆως A, χοῆος D (χοῆος C) ὀφείλλον] grammatici quidam teste Didymo, C Eust., ὀφείλον AD, (χοῆως) ὀφείλον Aristarchum scripsisse suspicatus est Friedlaenderus Ariston. 200

689 ὡς] ὡς D; utrumque Nicanor agnoscit Πύλῳ] πόλει alii Didymo teste 690 ὃ'] om. C. .^o Leeuwenius 691 ἔκταθεν] ἔκταθεν ἢ ἔκταθεν Eust. 874, 23; 879, 26 694 Ἐπειοὶ] ἐν τισὶ Ἀχαιοὶ Ariston. (cf. ad 737)

XI

ἡμέας ἐβροῖζοντες, ἀτάσθαλα μηχανόοντο. 695
 ἐξ δ' ὁ γέρον ἀγέλην τε βοῶν καὶ πῶν μὲγ' οἴων
 εἶλετο, κοιτάμενος τριηκόσι' ἠδὲ νομῆας.
 καὶ γὰρ τῷ χοῆρος μὲγ' ὀφείλετ' ἐν Ἡλιδι δίη,
 τέσσαρες ἀθλοφόροι ἵπποι αὐτοῖσιν ὄχεσθην,
 ἐλθόντες μετ' ἕθλα. περὶ τρίποδος γὰρ ἔμελλον 700
 θεύσεσθαι· τοῖς δ' αὔθι ἕναξ ἀνδρῶν Ἀγείας
 κάσχεθε, τὸν δ' ἔλατῆρ' ἀφίει ἀκαχήμενον ἵππων.
 τῶν δ' γέρον ἐπέων κεχολωμένος ἠδὲ καὶ ἔργων
 ἐξέλετ' ἄσπετα πολλά· τὰ δ' ἄλλ' ἐξ δῆμον ἔδωκεν
 [δαυτροεῖν, μὴ τις οἱ ἀτεμβόμενος κίοι ἴσης.] 705
 ἡμεῖς μὲν τὰ ἕκαστα διείπομεν, ἀμφὶ τε ἄστν
 ἔρδομεν ἰοῖα θεοῖς· οἱ δὲ τρίτῳ ἤματι πάντες
 ἦλθον ὁμῶς αὐτοὶ τε πόλεις καὶ μώνυχες ἵπποι,
 πανσυδίη· μετὰ δέ σφι Μολίονε θωρήσσοιτο
 παῖδ' ἔτ' ἐόντ', οἳ πω μάλα εἰδότε θοοῖδος ἀλκίης. 710
 ἔστι δέ τις Θρονέεσσα πόλις, αἰπεῖα κολώνη,
 τηλοῦ ἐπ' Ἀλφειῷ, κείτῃ Πύλου ἤμαθόεντος.
 τὴν ἀμφιστρατόωντο διαρραῖσαι μεμαῶτες.
 ἀλλ' ὅτε πᾶν πεδίον μετεζίαθον, ἄμμι δ' Ἀθήνη
 ἄγγελος ἦλθε θέουσ' ἀπ' Ὀλύμπου θωρήσσεσθαι 715
 ἔννηχος, οὐδ' ἀέλοντα Πύλον κᾶτα λαὸν ἄγειρεν,
 ἀλλὰ μάλ' ἐσσυμένους πολεμιζέμεν. οὐδέ με Νηλεὺς
 εἶα θωρήσσεσθαι, ἀπέκρουψεν δέ μοι ἵππους·
 οὐ γὰρ πῶ τί μ' ἔφη ἴδμεν πολεμῆια ἔργα.
 ἀλλὰ καὶ ὧς ἵππεῦσι μετέπρεπον ἡμετέροισιν, 720
 καὶ πεζῶς περ ἑών, ἐπεὶ ὧς ἄγε κείνος Ἀθήνη.

698 χοῆρος] Brugmanus, χοεῖος libri ὀφείλετ' ὀφείλετ' codd. 699]
 in suspicionem vocatum esse tradit Porphyrius p. 120, 5 Schrad., sed cf.
 Hillerum Phil. XXVIII 100 703 καί] τε Bentleius 705] omisit Zenod.,
 damnavit Aristarch. 706 τε] δὲ D, δὲ γο. τε A 708 τε πολεῖς] πολέες
 καὶ suspicatur Christius 709 πανσυδίη] πασσυδίη Eust. dett. pars 712
 κείτῃ] πνμάτῃ Strab. VIII 349 714 ἀλλ' ἔτε] ἄλλο τε Bekkerus 717 πο-
 λεμιζέμεν] Bekkerus, πολεμίζεῖν libri

XI

ἔστι δέ τις ποταμὸς Μινυῖος εἰς ἕλα βάλλων
ἐγγύθεν Ἀργίης, ὅθι μείναμεν ἦρά διαν
ἱππῆες Πυλίων, τὰ δ' ἐπέρρεον ἔθνεα πεζῶν.

ἔνθεν πανσυδίῃ σὺν τεύχεσι θωροχθύντες
ἔνδοιο ἰκόμεσθ' ἱερὸν ὄρον Ἀλφειοῖο.

725

ἔνθα Διὶ ῥέξαντες ὑπερμενεῖ ἱερὰ καλά,
ταῦρον δ' Ἀλφειῶ, ταῦρον δὲ Ποσειδάωνι,
αὐτὰρ Ἀθηναίῃ γλανζώπιδι βοῦν ἀγελαιῖν,
δεῖπνον ἔπειθ' ἐλόμεσθα κατὰ στρατὸν ἐν τελέεσσι

730

καὶ κατεκοιμήθημεν ἐν ἔντεσι οἷσι ἕκαστος
ἀμφὶ ῥοᾶς ποταμοῖο. ἀτὰρ μεγάθυμοι Ἐπειοὶ
ἀμφίσταντο δὴ ἔστυ διαφραῖσαι μεμαῶτες.

ἀλλὰ σφιν προπάρουθε φάνη μέγα ἔργον Ἀργῆος·
εὔτε γὰρ ἠέλιος φασέθων ὑπερέσχεθε γαίης,
συμφερόμεσθα μάχη Διὶ τ' ἐχθόμενοι καὶ Ἀθήρῃ.

735

ἀλλ' ὅτε δὴ Πυλίων καὶ Ἐπειῶν ἔπλετο νεῖκος,
πρῶτος ἐγὼν ἔλον ἄνδρα, κόμισσα δὲ μώνυχας ἵππους,
Μούλιον αἰχμητὴν· γαμβρὸς δ' ἦν Ἀγχιαιό,

πρεσβυτάτην δὲ θύγατρ' εἶχεν ξανθὴν Ἀγαμήδην,
ἦ τόσα φάρμακα ἦδει, ὅσα τρέφει εἰρεΐα χθῶν.

740

τὸν μὲν ἐγὼ προσιόντα βάλον χαλκῆρεϊ δουρὶ,
ἦριπε δ' ἐν κονίῃσιν· ἐγὼ δ' ἐς δίφρον ὀρούσας
στῆν ῥα μετὰ προμάχοισιν. ἀτὰρ μεγάθυμοι Ἐπειοὶ
ἔτρεσαν ἄλλυδις ἄλλος, ἐπεὶ ἴδον ἄνδρα πεσόντα
ἠγεμόν' ἱππῶν, ὃς ἀριστεύεσκε μάχεσθαι.

745

αὐτὰρ ἐγὼν ἐνόρουσα κελαινῇ λαίλαπι ἴσος,
πεντήχοντα δ' ἔλον δίφρους, δύο δ' ἀμφὶ ἕκαστον
φῶτες ὁδᾶξ ἔλον οὐδας, ἐμῶ ὑπὸ δουρὶ δαμέντες.

723 ἦρά] Gerhardus, ἦω libri 724 ἐπέρρεον] ἐπέρρεεν C schol. Arist.
Ach. 26 730 δεῖπνον] Zenod., cf. Robert. Herm. XVIII 469 sqq., δόρον
codd. 733 δῆ] superscr. ἐ A διαφραῖσαι] διαφραθέειν C γρ. A 735
γαίης] γαῖαν Hesych. s. v. ὑπερέσχεθε 737 Ἐπειῶν] Ἀχαιῶν alii teste
Ariston. 740 θύγατρ' εἶχεν] θύγατρα ἔχεν? Nauckius (ἔχε D) 741 ἦδει]
C, ἦδη AD 747 ἐνόρουσα] D, ἐπόρουσα AC 748 ἀμφὶ] ἀμφὶς libri

XI καὶ νῦ κεν Ἀκτοόριονε Μολλίονε παῖδ' ἀλάπαξα, 750
εἰ μὴ σφωε πατὴρ εὐρὸν κρείων ἐνοσίχθων
ἐκ πολέμου ἐσάωσε, καλύψας ἤέρι πολλῆ.
ἔνθα Ζεὺς Πυλίοισι μέγα κρότος ἐγγυάλιξεν·
τόφρα γὰρ οὖν ἐπόμεσθα διὰ σπιδέος πεδίοιο, 755
κτείνοντές τ' αὐτοὺς ἀνά τ' ἔντεα καλὰ λέγοντες,
ἕφρ' ἐπὶ Βουπρασίου πολυπύρον βήσαμεν ἵππους
πέτρης τ' Ὠλενίης, καὶ Ἀλεισίου ἔνθα κολώνη
κέκληται· ὄθεν αἴτις ἀπέτραπε λαὸν Ἀθήνη.
ἔνθ' ἔνδρα κτείνας πύματον λίπον· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ 760
ἄψ ἀπὸ Βουπρασίου Πύλονδ' ἔχον ὠκείας ἵππους,
πάντες δ' εὐχετόωντο θεῶν Διὶ Νέστορι τ' ἀνδρῶν.
ὣς ἔον, εἴ ποτ' ἔον γε, μετ' ἀνδράσιν. αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
οἶος ἔης ἀρετῆς ἀπονήσεται· ἦ τέ μιν οἶω
πολλὰ μετακλαύσεσθαι, ἐπεὶ κ' ἀπὸ λαὸς ὄληται.
ὦ πέπον, ἦ μὲν σοὶ γε Μενότιος ὧδ' ἐπέτελλεν 765
ἦματι τῷ, ὅτε σ' ἐκ Φθίης Ἀγαμέμνονι πέμπεν.
νῶϊ δέ τ' ἔνδον ἔόντες, ἐγὼ καὶ δῖος Ὀδυσσεύς,
πάντα μάλ' ἐν μεγάροις ἠκούομεν ὡς ἐπέτελλεν.
Πηλεῖος δ' ἰκόμεσθα δόμοις ἐν κραιπνάωντας 770
λαὸν ἀγείροντες κατ' Ἀχαιίδα πολυβότειραν.
ἔνθα δ' ἔπειθ' ἤρωα Μενότιον εἴρομεν ἔνδον
ἰδὲ σέ, παρ' δ' Ἀχιλλῆα. γέρον δ' ὑππηλάτα Πηλεὺς
πίονα μηρία καῖε βοῶς Διὶ τεροπικροῦνῳ

754 διὰ σπιδέος] Zenod. Amerias Herod. ACm¹, δι' ἀσπιδέος Crates Ptolem. Ascal. DC m. rec., utramque lectionem novit Aristarch., probasse fertur Alexio 755 λέγοντες] ἐλόγτες (corr. Ludwichius I 336, λέγοντες cod. A) ἐν ἄλλω] schol. A 757 Ἀλεισίου] C Strab. VIII 342, 352 Etym. M. 61, 37, Ἀλισίου Aristarch. AD, Ἀλησίου Steph. Byz. 72, 17 762 εἴ ποτ' ἦ ποτ' Curtius ἔον γε] codd. aliquot, ἔην γε melior.; post γε interpunxit Bekkerus 763 ἔης] Hartelius, τῆς libri 767-785] damnarunt Aristoph. et Aristarch. 767 δέ τ'] edd. vett., δέ AC, δ' D 768 ἐπέτελλεν] ἐκέλευε C 770 πολυβότειραν] ἐν ἄλλω 'καλλιγύραινα' A (cf. Eust. 875, 52) 773 μηρία καῖε] Aristarch. (quem μηρί' ἔκαιε scripsisse perperam suspicatus est M. Schmidtus), μηρί' ἔκαιε libri melior.

XI αὐλῆς ἐν χόρτῳ· ἔχε δὲ χούσειον ἄλλισον,
 σπένδων αἶθοπα οἶνον ἐπ' αἰθουμένοις ἱεροῖσιν. 775
 σφῶι μὲν ἀμφὶ βοῶς ἔπειτον κρέα, νῶι δ' ἔπειτα
 στῆμεν ἐνὶ προθύροισι· ταφῶν δ' ἀνόρουσεν Ἀχιλλεύς,
 ἐς δ' ἄγε χειρὸς ἐλών, κατὰ δ' ἐδορίασθαι ἄνωγεν
 ξεινὰ τ' εὖ παρέδηκεν, ἅ τε ξείνοισ θεῖμυς ἐστίν.
 αὐτὰρ ἐπεὶ τάρπημεν ἐδητύος ἠδὲ ποτῆτος, 780
 ἦρχον ἐγὼ μύθοιο, κελεύων ἔμυ' ἔμ' ἔπεσθαι·
 σφῶ δὲ μάλ' ἠθέλετον, τῷ δ' ἄμφω πόλλ' ἐπέτελλον.
 Πηλεὺς μὲν ᾧ παιδὶ γέρον ἐπέτελλ' Ἀχιλλῆι
 αἰὲν ἀριστεύειν καὶ ὑπείροχον ἔμμεναι ἄλλων·
 σοὶ δ' αἶθ' ᾧδ' ἐπέτελλε Μενότιος, Ἄκτορος υἱός· 785
 ἔκνον ἐμόν, γενεῇ μὲν ὑπέρτερός ἐστιν Ἀχιλλεύς,
 προσβύτερος δὲ σὺ ἐσσι· βίη δ' ὁ γε πολλὸν ἀμείνων.
 ἀλλ' ἐὺ οἱ φάσθαι πυκινὸν ἔπος ἠδ' ἔποθέσθαι
 καὶ οἱ σημαίνειν· ὃ δὲ πείσεται εἰς ἀγαθὸν περ·
 ὧς ἐπέτελλ' ὁ γέρον, σὺ δὲ λήθαι. ἀλλ' ἔτι καὶ νῦν 790
 ταῦτ' εἶποις Ἀχιλλῆι δαΐφροσι, αἶ γε πίθηται.
 τίς δ' οἶδ' εἴ κέν οἱ σὺν δαίμοσι θυμὸν ὀρίναις
 παρειπών; ἀγαθῆ δὲ παραίφασίς ἐστιν ἑταίρου.
 εἰ δέ τινα φρεσὶ ἦσι θεοπροπίην ἀλείνει
 καὶ τινὰ οἱ παρ Ζητῆος ἐπέφραδε πότνια μήτηρ, 795
 ἀλλὰ σέ περ προέτω, ἅμα δ' ἄλλος λαὸς ἐπέσθω
 Μυρμιδόνων, αἶ κέν τι φῶως Δαναοῖσι γένηαι.
 καὶ τοι τεύχεα καλὰ δότω πόλεμόνδε φέρεσθαι,
 αἶ κέ σε τῷ ἴσχυοντες ἀπόσχωνται πολέμοιο
 Τροῶες, ἀναπνεύσωσι δ' ἀρήιοι υἱέες Ἀχαιῶν 800

776 ἔπειτον] ἐπέτην Zenodotum scripsisse suspicatur Cobetus 781 μύ-
 θοιο] μύθοιοι D 782 σφῶ] σφῶ Cobetus ἠθέλετον] ἠθέλετην Zenod.
 τῷ] οἱ Eust. 788 ἔποθέσθαι] sic et ἐπακοῦσαι Eust. 792 τίς δ'] δ'
 om. Bekkerus 794 sq.] damnavit Zenod. 797 φῶως] φάως Eust. 1060, 45
 γένηαι] sic et γέροισθε Eust., γέροιο idem 1060, 45; 1128, 55 799
 ἴσχυοντες] Zenod. Alexio Herodian. ACDm¹, γ' ἴσχυοντες schol. BL ad Γ 166,
 εἴσχυοντες Aristarch., εἴσχυοντες D ex corr.

XI τειρόμενοι· ὀλίγη δέ τ' ἐνάπνευσις πολέμοιο.
 ῥεῖα δέ κ' ἀκυήτες κεκηρότας ἔνδρας ἀντῆ
 ὤσαισθε προτὶ ἔστν κέων ἔπο καὶ κλισιάων.
 ὧς φάτο, τῷ δ' ἔρα θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ὄρηνεν,
 βῆ δὲ θέειν παρὰ νῆας ἐπ' Αἰσκίδην Ἀχιλῆα. 805
 ἀλλ' ὅτε δὴ κατὰ νῆας Ὀδυσσεύς θείοιο
 ἴξε θεῶν Πάτροκλος, ἵνα σφ' ἀγορή τε θέμις τε
 ἦεν, τῆ δὴ καὶ σφι θεῶν ἔτετεύχαστο βωμοί,
 ἔνθα οἱ Εὐρύπυλος βεβλημένος ἀντεβόλησεν,
 διογενὴς Ἐναιμονίδης, κατὰ μηρὸν διστῶ, 810
 σκάζων ἐκ πολέμου· κατὰ δὲ νότιος ῥέειν ἰδρῶς
 ὤμων καὶ κεφαλῆς, ἀπὸ δ' ἔλκεος ἀργαλέοιο
 αἷμα μέλαν κελάρυξε· νόσος γε μὲν ἔμπεδος ἦεν.
 τὸν δὲ ἰδὼν ὄκτειρε Μενoitίου ἄλκιμος υἱός,
 καὶ ὃ ὀλοφνυρόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα· 815
 ἔ δειλοί, Δαναῶν ἡγήτορες ἠδὲ μέδοτες,
 ὧς ἔφ' ἐμέλλετε τῆλε φίλων καὶ πατρίδος αἷης
 ἀσέμεν ἐν Τροίῃ ταχέας κίνας ἀργεῖι δημῶ.
 ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπέ, διοτρεφεὲς Εὐρύπυλ' ἦρώς,
 ἦ ὃ ἔτι που σχήσουσι πελώριον Ἔκτορ' Ἀχαιοί, 820
 ἦ ἦδ' ἤδη φθίσονται ἐπ' αὐτοῦ δουρὶ δαμέντες.
 τὸν δ' αὖτ' Εὐρύπυλος βεβλημένος ἀντίον ἤϊδα·
 οὐκ ἔτι, διογενὲς Πατρόκλεες, ἔλκεα Ἀχαιῶν
 ἔσσεται, ἀλλ' ἐν νησὶ μελαίνῃσιν πεσέονται.
 οἱ μὲν γὰρ δὴ πάντες, ὅσοι πάρος ἦσαν ἔριστοι, 825
 ἐν νησὶν κέσται βεβλημένοι οὐτάμενοί τε
 χερσὶν ἔπο Τρώων· τῶν δὲ σθένος ὄρνυται αἰεὶ.
 ἀλλ' ἐμὲ μὲν σὲ σώσωσιν ἔργων ἐπὶ νῆα μέλαινα,

802 sq.] ἀθετοῦνται Ariston. κεκηρότας] κεκηρότας A 803 ὤσαισθε] ὤσαισθε C
 808 ἦεν] Nauckius, ἦην libri melior. 814 ὄκτειρε] ὄκτειρε? Nauckius
 815 ὃ'] s' Leeuwenius 818 ἀσέμεν] Nauckius, ἀσειν libri
 ἀργεῖι δημῶ] γρ. ἠδ' οἰωνοῦς A 822 βεβλημένος] AD, πεπνυμένος C, ἐν ἄλλω A
 823 Πατρόκλεες] Πατρόκλειες libri 827 αἰεὶ] αἰέν libri 828 νῆα μέλαιναν] νῆας Ἀχαιῶν D

- XI
 μηροῦ δ' ἔταμ' οἰστόν, ἀπ' αὐτοῦ δ' αἷμα κελαινὸν
 νῆξ' ἔδατι λιαροῦ, ἐπὶ δ' ἦπια φάρμακα πάσσε 830
 ἔσθλα, τὰ σε προτί φασιν Ἀχιλλῆος δεδιδάχθαι,
 ὃν Χείρων ἐδίδαξε, δικαιοτάτος Κενταύρων.
 ἰητροὶ μὲν γὰρ Ποδαλείριος ἰδὲ Μαχάων,
 τὸν μὲν ἐνὶ κλισίῃσιν οἶομαι ἔλκος ἔχοντα,
 χορῆζοντα καὶ αὐτὸν ἀνύμοῖος ἰητῆρος, 835
 καῖσθαι· ὃ δ' ἐν πεδίῳ Τρώων μένει ὄξιν Ἴσθηα.
 τὸν δ' αἶτε προσέειπε Μαιριτίου ἔλκιμος νῖος·
 πῶς τ' ἔο' ἔοι τάδε ἔργα; τί ῥέξομεν, Εὐρύπυλ' ἦρος;
 ἔρχομαι, ὄφρ' Ἀχιλλῆι δαΐφροσι μῦθον ἐρίσπω,
 ὃν Νέστωρ ἐπέτελλε Γερόμιος, οἶστος Ἀχαιῶν· 840
 ἀλλ' οὐδ' ὡς περ σεῖο μεθήσω τειρομένοιο.
 ἦ, καὶ ἐπὶ στέροιο λαβὼν ἔγε ποιμένα λαῶν
 ἔς κλισίην· θεράπων δὲ ἰδὼν ἐπέχευε βοείας.
 ἔνθα μιν ἐκτανύσας ἐκ μηροῦ τάμνε μαχαίρῃ
 ὄξυν βέλος περιπειζές, ἀπ' αὐτοῦ δ' αἷμα κελαινὸν 845
 νῆξ' ἔδατι λιαροῦ, ἐπὶ δὲ ῥίξαν βάλε πιζοῖν
 χερσὶ διατρίψας, ὀδονήσατον, ἣ οἱ ἀπάσας
 ἔσχ' ὀδύνας· τὸ μὲν ἔλκος ἐτέρσετο, παύσατο δ' αἷμα.

831 δεδιδάχθαι] δεδάσθαι Zenod. 838 τ' ἔο] κεν Cram. Epim.
 367, 29 (schol. M ad Ω 22) ἔοι] ἔην Zenod. 841 σεῖο μεθήσω] σεῖ'
 (δὲ cod. A, corr. Villoisonus, σεῦ Nauckius) ἀμελήσω Zenod.

ΙΛΙΑΔΟΣ Μ

ΤΕΙΧΟΜΑΧΙΑ

XII Ὡς δὲ μὲν ἐν κλισίῃσι Μενoitίου ἔλκιμος υἱὸς
 ἰᾶτ' Εὐρύπυλον βεβλημένον· οἳ δὲ μάχοντο
 Ἀργεῖοι καὶ Τρῶες διηλαδόν. οὐδ' ἄρ' ἔμελλεν
 τάφρος ἔτι σχῆσειν Δαναῶν καὶ τεῖχος ὑπερθεῖν
 εὐρύ, τὸ ποιήσαντο νεῶν ὑπερ, ἀμφὶ δὲ τάφρον 5
 ἦλθασαν· οὐδὲ θεοῖσι δόσαν κλειτὰς ἐκατόμβας,
 ὄφρα σφιν νῆας τε θοὰς καὶ ληίδα πολλήν
 ἐντὸς ἔχον ῥύοιτο· θεῶν δ' ἀέκητι τέτυκτο
 ἀθανάτων· τὸ καὶ οὐ τι πολὺν χρόνον ἔμπεδον ἦεν.
 ὄφρα μὲν Ἐκτωρ ζῶος ἔην καὶ μῆνι' Ἀχιλλεύς 10
 καὶ Πριάμοιο ἕνακτος ἀπόρθητος πόλις ἔπλεν,
 τόφρα δὲ καὶ μέγα τεῖχος Ἀχαιῶν ἔμπεδον ἦεν.
 αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ μὲν Τρώων θάναον ὅσσοι ἄριστοι,
 πολλοὶ δ' Ἀργεῖων οἳ μὲν δάμεν, οἳ δὲ λίποντο,
 πέρθετο δὲ Πριάμοιο πόλις δεκάτῳ ἐνιαυτῷ, 15
 Ἀργεῖοι δ' ἐν νηυσὶ φίλην ἐς πατρίδ' ἔβησαν,
 δὴ τότε μητιώωντο Ποσειδάων καὶ Ἀπόλλων
 τεῖχος ἀμαλδῦναι, ποταμῶν μένος εἰσαγαγόντες,
 ὅσσοι ἀπ' Ἰδαίων ὀρέων ἔλαδε προρέουσι,
 Ῥῆσός θ' Ἐπτάπορος τε Κάρησός τε Ῥοδῖός τε 20

5 ἀμφὶ δέ] ἀμφὶ τε Ambr. m¹ 11 ἔπλεν] Aristarch., ἔπλε Zenod. ἀπο-
 ζοπῆ (cod. ἀποκοπῆ. corr. Ludwich.) τοῦ ἔπλετο' secundum schol. V, sic AC
 Ambr., ἔπλεν D 17 μητιώωντο] δηριώωντο Etym. M. 266, 40 Ποσειδάων]
 Ποσιδάων A (sic saepius) 20 Κάρησος] Aristarch. libri, Καρησός Tyrannio
 ὅπως γὰρ ὑπὸ Κυζικηνῶν ἐνομαζέσθαι τὸν ποταμὸν Herodian.

XII Γοργυκός τε καὶ Αἴσιρος διός τε Σκάμανδρος
καὶ Σιμόεις, ὄθι πολλὰ βοάγρια καὶ τρυφάλεια
κάππεσον ἐν κοίῃσι καὶ ἡμιθέων γένος ἀνδρῶν.
τῶν πάντων ἠμόσε στόματ' ἔτραπε Φοῖβος Ἀπόλλων,
ἐνῆμαρ δ' ἐς τεῖχος ἴει ὄσον· ἔε δ' ἔρα Ζεὺς 25
συνεχές, ἔρα καὶ θᾶσσον ἀλίπλοα τεῖχεα θείη.
αὐτὸς δ' ἐννοσίγαιος ἔχων χεῖρεσσι τρίαίαν
ἰρηϊτ', ἐκ δ' ἔρα πάντα θεμεῖλια κύμασι πέμπεν
φιτροῶν καὶ λάων, τὰ θέσαν μογέοντες Ἀχαιοί,
λεῖα δ' ἐποίησεν περ' ἀγάρροον Ἑλλήσποντον, 30
αἷτις δ' ἠῖονα μεγάλῃν ψαμάθοισι κάλυπεν,
τεῖχος ἀμαλδύνας· ποταμοὺς δ' ἔτραψε νέεσθαι
καὶ ὄσον, ἧ περ' πρόσθεν ἴεν καλλίροον ἔδωρ.
ὣς ἔρ' ἔμελλον ὕπισθε Ποσειδάων καὶ Ἀπόλλων
θησέμενοι· τότε δ' ἀμφὶ μάχῃ ἐνοπή τε δεδίει 35
τεῖχος εὐδυητον, κανάχιζε δὲ δοῦρατα πύργων
βαλλόμεν'. Ἀργεῖοι δὲ Διὸς μάλιστα δαμέντες
νησὶν ἔπι γλαφυρῆσιν ἐελμένοι ἰσχερόωντο,
Ἐκτορα δειδιότες, κρατερόν μίστωρα φόβοιο·
αὐτὰρ ὁ γ', ὡς τὸ πρόσθεν, ἐμάρατο ἴσος ἀέλλη. 40
ὡς δ' ὀπότεν ἐν τε κύεσσι καὶ ἀνδράσι θρηνητῆρσιν
κάποιος ἰὲ λέων στρέφεται σθένει βλεμεαίνων·
οἳ δέ τε πυργηδὸν σφείας αἰτοὺς ἐρτύναντες

25 ἐνῆμαρ] ἐν δ' ἡμαρ Callistratus teste Porphyrio p. 174, 27 Schrad.,
idemque Crates videtur scripsisse (v. Eust. 890, 35), quem Ludwichius ἐν
ἡμαρ δ' dedisse suspicatur; ἐν ἡμαρ quidam cf. schol. A et Porphyr. p. 174, 33
Schrad. 26 συνεχές] Aristoph. Aristarch. CD, συνεχές A 28 θεμεῖλια-
πέμπεν] θεμεθλια χεῖρε θύραζε Cornut. c. 22 p. 127 30 ἐποίησεν] Aristarch.
libri melior., ἐποίησαν alii videntur scripsisse 32 ἔτραψε] ἔστρεψε schol.
ad M 33 33 ἴεν] ἴη γο. καὶ ἴεν A, ἴεν D; hac scriptura (IEN) reiecta
ἴει (τὴν κοίην) praefert Herodian. 34 ἔρ' ἔμελλον] ἡμελλον Zenod.
38 ἐελμένοι] ἐεργμένοι C (utrumque Eust. 891, 24 et 29) 40 πρόσθεν]
πρώτον C ἐμάρατο] ἐμαίρετο Aristoph. 41 ὡς δ' ὀπότεν] Paechius et
Curtius coll. A 492. ὡς δ' ἔτ' ἐν libri θρηνητῆρσιν] sic ἔν τισὶ fuisse testis
est Didym., cf. M 170, θρηνητῆσι codd.

XII

ἀντίοι ἴστανται καὶ ἀκοντίζουσι θαμείας
 αἰχμᾶς ἐκ χειρῶν· τοῦ δ' οὐ ποτε κυδάλμιον κῆρ 45
 ταρβέει οὐδὲ φοβεῖται, ἀγρηγορή δέ μιν ἔκτα·
 ταρφέα τε στρέφεται στίχας ἀνδρῶν πειορητίζων·
 ἔπη τ' ἰθύση, τῇ εἴκουσιν στίχας ἀνδρῶν·
 ὧς Ἐκτωρ ἀν' ὁμιλον ἰὼν εἰλίσσεθ' ἑταίρων,
 τάφρον ἐποτρύνων διαβαινέμεν. οὐδέ τῳ ἵπποι 50
 τόλμων ὠκύποδες, μᾶλα δὲ χρομέτιζον ἐπ' ἔκρω
 χεῖλει ἐφεσταότες· ἀπὸ γὰρ δειδίσσετο τάφρος
 εὐρεῖ, οὐτ' ἄρ' ὑπερθορέειν σχεδὸν οἴτε περῆσαι
 ῥηιδίη· κορηνοὶ γὰρ ἐπηρεφέες περὶ πᾶσαν 55
 ἔστασαν ἀμφοτέρωθεν, ὑπερθεν δὲ σκολόπεσσιν
 ὀξέσιν ῥήρει, τοὺς ἴστασαν νῆες Ἀχαιῶν
 πικνοὺς καὶ μεγάλους, δήγων ἀνδρῶν ἀλεωρήν.
 ἔνθ' οὐ κεν ῥέα ἵππος ἐντροχον ἔομα τιταίνων
 ἔσβαίη, πεζοὶ δὲ μενοίνεον, εἰ τελέουσιν.
 δὴ τότε Πουλιδάμας θρασὺν Ἐκτορα εἶπε παραστάς· 60
 Ἐκτορ τ' ἦδ' ἄλλοι Τρώων ἀγοὶ ἦδ' ἐπιζούρων,
 ἀφραδέως διὰ τάφρον ἐλαύνομεν ὠκέας ἵππους.
 ἦ δὲ μάλ' ἀργαλήη περῶαν· σκόλοπες γὰρ ἐν αὐτῇ

44 ἀντίοι] ἀντίον Aristarch. ἴστανται] ἀίσσονται Aristarchum scrip-
 sisse falso tradit schol. V θαμείας] cf. ad A 52 46 ταρβέει] Nauckius,
 ταρβεῖ codd. ἀγρηγορή] Aristarch. libri, ἀγρηγορή alii 48 ἔπη] A, ἔπη
 cet. ἰθύση] ἰθύσει CD τῇ] Hoffmannus, τῇ τ' libri 49 εἰλίσσεθ']
 Aelian. Nat. An. VI 6, cf. M 467, ἐ-εἰλίσσεθ' Cobetus; ἐλλίσσεθ' AD, ἐλί-
 σσεθ' C; cf. schol. Nicanoris et Eust. 892, 23 ἑταίρων] Gerhardus, ἑταίρους
 libri 50 διαβαινέμεν] διαβήμεναι Aelian. l. c. τῳ] Weilius (cf. 53 sqq.),
 οἱ libri 52 χεῖλει ἐφεσταότες] χεῖλεῖ ἔσταότες Aelian. l. c., utrumque (et
 χεῖλει ἔσταότες) novit Eust. 892, 26 53 οὐτ' ἄρ'] οὐ γὰρ Aelian. l. c. γρ. C
 54 περὶ] διὰ Aristoph. 55 ἔστασαν] Aristarch. Ptolem. Ascal. Herod.
 libri melior. 56 ῥήρει, τοὺς] ῥήρειστ', οὖς; Pseudoplut. vit. Hom. c. 195
 ἴστασαν] Spitznerus, ἔστασαν (ἰσοδυναμεῖ γὰρ τῷ ἔστησαν' Herod.) Ari-
 starch. Ptolem. Ascal. Herod. libri 58 ἐντροχον] sic et ἐξορον Eust.
 59 ἔσβαίη] καββαίη Zenod. Aristoph. 61 ἐπιζούρων] supra ων scr. οἱ A
 62 διὰ] γρ. περὶ A ἐλαύνομεν ὠκέας] ἐλαύνετε μώνυχας quidam teste Eust.
 892, 55 63 ἐν αὐτῇ] ἀν' αὐτήν C

- XII ὀξείες ἐστᾶσιν, προτὶ δ' αὐτοὺς τεῖχος Ἀχαιῶν.
 ἐνθ' οὐ πως ἔστιν καταβήμεναι οὐδὲ μάχεσθαι 65
 ἱππεῦσιν· στεῖνος γάρ, ὅθι τρώσεσθαι δίω.
 εἰ μὲν γὰρ τοὺς πάγχυ κατὰ φρονέων ἀλαπάξει
 Ζεὺς ὑψιβρεμέτης, Τρώεσσι δὲ ἔειτ' ἀρήγειν,
 ἦ τ' ἂν ἐγὼ γ' ἐθέλοιμι καὶ αὐτίκα τοῦτο γενέσθαι,
 νωνύμους ἀπολέσθαι ἀπ' Ἀργεος ἐνθάδ' Ἀχαιοὺς· 70
 εἰ δέ χ' ὑποστρέψωσι, παλίωξις δὲ γένηται
 ἐκ νηῶν καὶ τάφρω ἐνπλήξωμεν ὄρνυτι,
 οὐκέτ' ἔπειτ' δίω οὐδ' ἄγγελον ἀπονέεσθαι
 ἄφορον προτὶ ἄστρ' ἐλιχθέντων ἔπ' Ἀχαιῶν.
 ἀλλ' ἄγεθ', ὡς ἂν ἐγὼ εἶπω, παιδῶμεθα πάντες. 75
 ἵππους μὲν θεράποντες ἐρυζόντων ἐπὶ τάφρω,
 αὐτοὶ δὲ προλέες σὺν τεύχεσι θωρηχθέντες
 Ἐκτορι πάντες ἐπώμεθ' ἀολλέες· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
 οὐ μενέουσ', εἰ δὴ σφιν δλέθρου πείρατ' ἐφῆπται.
 ὣς φάτο Πουλυδάμας, ἔδε δ' Ἐκτορι μῦθος ἀπήμων, 80
 αὐτίκα δ' ἐξ ὀχέων σὺν τεύχεσιν ἄλτο χαμᾶζε.
 οὐδὲ μὲν ἄλλοι Τρῶες ἐφ' ἵππων ἠγερέθοντο,
 ἀλλ' ἀπὸ πάντες ὄρουσαν, ἐπεὶ ἴδον Ἐκτορα δῖον.
 ἠριόχῳ μὲν ἔπειτα ἐῷ ἐπέτελλε ἕκαστος
 ἵππους εὖ κατὰ κόσμον ἐρυζέμεν αὖθ' ἐπὶ τάφρω· 85
 οὐ δὲ διαστάντες, σφέας αὐτοὺς ἀρτύναντες,
 πένταχα κοσμηθέντες αἰὲτ' ἠγεμόνεσσιν ἔποντο.
 οὐ μὲν εἰμ' Ἐκτορ' ἴσαν καὶ ἀμύμονι Πουλυδάμαντι,
 οὐ πλείστοι καὶ ἄριστοι ἔσαν, μέμασαν δὲ μάλιστα

64 προτὶ] D schol. V, ποτὶ A, περὶ C 66 ἱππεῦσιν] ἱππῆας Zenod.
 Aristoph. 67 γὰρ τοὺς] Aristoph. teste Didym. (falso Aristarcho tribuit hanc
 scripturam schol. V), γὰρ δὴ libri 68 ἔειτ' ἀρήγειν] οὕτως πᾶσαι Didym.,
 βούλειτ' ἀρήγειν libri (βούλειτ' ἀρήγειν et βούλετο νίκην Eust. 893, 5) 75
 ἄγεθ', ὡς] ἄγε, τῶς Zenod. 79 πείρατ'] πείραρ Zenod. Aristoph. 80 ἔδε]
 ἔδε CD Eust. 85 αὖθ'] τινές' teste schol. V, libri; αὖτε schol. A 86
 ἀρτύναντες] Aristarch. teste Didym. (schol. V), ἀρτύναντο alii 87 ἔποντο]
 ἕκαστοι quidam teste Nican., ἕκαστος γρ. A

XII

τεῖχος ῥιζάμενοι κοίλης ἐπὶ νησὶ μάχεσθαι. 90
 καὶ σφιν Κεβριόνης τρίτος εἶπετο· παρ' δ' ἄρ' ὄχεσφιν
 ἄλλον Κεβριόναο χειρίονα κάλλιπεν Ἐπτωρ.
 τῶν δ' ἐτέρων Πάρις ἦρχε καὶ Ἀλκάθοος καὶ Ἀρήτωρ,
 τῶν δὲ τρίτων Ἐλενος καὶ Δηίφοβος Θεοειδής, 95
 εἴτε δὴ Πριάμοιο· τρίτος δ' ἦν Ἄσιος ἦρωσ,
 Ἄσιος Ὑστακίδης, δὴν Ἀρίσβηθεν φέρον ἵπποι
 αἰθωνες μεγάλοι, ποταμοῦ ἄπο Σελλήεντος.
 τῶν δὲ τετάρτων ἦρχεν εἰς πάς Ἀρχίσαιο.
 Αἰνεΐας, ἕμα τῷ γε δὴν Ἀντήρορος εἴτε, 100
 Ἀρχέλοχος τ' Ἀκάμας τε, μάχης ἐν εἰδότε πάσης.
 Σαρπηθὸν δ' ἠγήσατ' ἀγακλειῶν ἐπικούρων,
 πρὸς δ' ἔλετο Γλαῦζον καὶ ἐρήμιον Ἀστεροπαῖον·
 οἳ γὰρ οἳ εἶσαντο διακροιδὸν εἶναι ἄριστοι 105
 τῶν ἄλλων μετὰ γ' αὐτόν· δ' δ' ἔπρεπε καὶ διὰ πάντων.
 οἳ δ' ἐπεὶ ἀλλήλους ἔραρον τυκτῆσι βόεσσιν,
 βάν ῥ' ἰθὺς Δαναῶν λελιγμένοι, οὐδ' ἔτ' ἔφατο
 σχήσεσθ', ἀλλ' ἐν νησὶ μελαίνῃσιν πεσέεσθαι.
 ἐνθ' ἄλλοι Τρῶες τηλεκλειτοὶ τ' ἐπίκουροι
 βουλῇ Πουλυδάμαντος ἐμωμήτοιο πίθοιτο· 110
 ἀλλ' οὐχ' Ὑστακίδης ἔθειλ' Ἄσιος, ὄρχαμος ἀνδρῶν,
 αἰεθὶ λιπεῖν ἵππους τε καὶ ἠγίοχον θεράποντα,
 ἀλλὰ σὺν αὐτοῖσιν πέλασεν νήεσσι θοῆσιν,
 νήπιος, οὐδ' ἄρ' ἔμελλε κακὰς ἐπὶ κῆρας ἀλύξας
 ἵπποισιν καὶ ὄχεσφιν ἀγαλλόμενος παρὰ νηῶν
 ἄψ ἀπονοστήσειν προτὶ Ἴλιον ἠρεμύεσσαν· 115
 πρόσθεν γὰρ μιν μοῖρα δυσώνυμος ἐμπεζάλιψεν
 ἔγχει Ἰδομενεὺς, ἀγανοῦ Δευκαλίδεο.

90] τεῖχος τε ῥιζάειν καὶ ἐπιπρόσειν πρὸς νῆας dett. pars (= M 198)

95 δὴν] δύο CD Πριάμοιο· τρίτος] Πριάμοιο· τρίτατος D, Πριάμον
 τρίτατος dett. pars 96 δρ[τὸν C 101 ἠγήσατ'] ἠγεῖτο cod. unus, quod
 suasit Ahrensius 106 οὐδ' ἔτ'] Barnesius, οὐδέ τ' libri, οὐ γὰρ Eust.
 116 δυσώνυμος] δυσώνυμον A

- XII εἶσατο γὰρ νηῶν ἐπ' ἀριστερά, τῇ περὶ Ἀχαιοὶ
 ἐκ πεδίου νίσσοντο σὺν ἵπποισιν καὶ ὄχεσφιν·
 τῇ δ' ἵππους τε καὶ ἄρμα διήλασεν, οὐδὲ πύλῃσιν 120
 εἶθ' ἐπικεκλιμένας σανίδας καὶ μακρὸν ὄχηα,
 ἀλλ' ἀναπεπταμένους ἔχον ἀνέρες, εἴ τιν' ἑταίρων
 ἐκ πολέμου φεύγοντα σωῶσειαν μετὰ νῆας.
 τῇ δ' ἰθὺς φρονέων ἵππους ἔχε, τοὶ δ' ἔμ' ἔποντο
 ὄξεα κεκλήγοντες· ἔφαντο γὰρ οὐκέτ' Ἀχαιοὺς 125
 σήσσεσθ', ἀλλ' ἐν νησὶ μελαίνῃσιν πεσέεσθαι,
 νήπιοι, ἐν δὲ πύλῃσι δὴ ἀνέρας εἶρον ἀρίστους,
 νῆας ὑπερθύμους Λαπιθάων αἰχμητῶν,
 τὸν μὲν Πειριθόου νῆα, κρατερόν Πολυποίτην,
 τὸν δὲ Λεοντία, βροτολοιγῶ ἴσον Ἄρηι. 130
 τὼ μὲν ἔρα προπάροιθε πυλάων ὑψηλῶν
 ἕστασαν ὡς ὅτε τε δούεες οἴρεσιν ὑψιζάρονται,
 αἶ τ' ἔρεμον μίμνουσι καὶ ἕτερόν ἕματα πάντα,
 ὀΐησιν μεγάλῃσι διηγεζέεσθ' ἀραρυῖαι·
 ὧς ἔρα τὼ χεῖρεσσι πεποιθότες ἠδὲ βίησιν 135
 μίμνον ἔπερχόμενον μέγαν Ἄσιον οὐδὲ φέβοντο.
 οἱ δ' ἰθὺς πρὸς τεῖχος ἐύδητον, βόας αἶψα
 ἔψουσ' ἀνασχόμενοι, ἔκιοι μὲν ἄλαλκτῶ
 Ἄσιον ἀμφὶ ἄνακτα καὶ Ἰαμενὸν καὶ Ὀρέστην
 Ἀσιάδην τ' Ἀδάμαντα Θώονά τε Οἰνόμαόν τε. 140
 οἱ δ' ἦ τοι τῆος μὲν ἐννεμήιδας Ἀχαιοὺς

118 εἶσατο] ἦσατο Wackernagelius Bezzemb. Beitr. III 269 119 νίσ-
 σοντο] νείσοντο D, νίσσοντο superscr. εἰ C 125 κεκλήγοντες] Herod. libri
 melior., κεκλήγοντες alii grammatici videntur scripsisse 127 δὴ ἀνέρας εἶρον
 ἀρίστους] δὴ ἀνέρας εἶρον ἀρίστῳ Zenod. Aristoph. 128 νῆας ὑπερθύμους]
 νῆε ὑπερθύμῳ Zenod. Aristoph. 130] fuisse qui adderent νῆον ὑπερθύμοιο
 Κορωνοῦ Καυεΐδαο (= B 746) dicit schol. V 131 sqq.] aut 131—140
 aut 141—153 damnandos esse dixit Hephaestio teste Porphyrio p. 177, 31
 Schrad. 131 πυλάων] θυράων A, γο. καὶ πυλάων schol. A 135 τὼ] τοὶ
 Eust. 137 αἶψα] Ptolem. Ascal. Herod., ἀνὰς Nicias 138 ἔκιοι] κίετην
 Zenod. Aristoph. (Didym. ad 127) 139 Ἰαμενὸν] cf. ad 193 141 τῆος]
 Nauckius, εἰως libri

XII

ὄρνον ἔρδον ἐόντες ἀμύνεσθαι περὶ νῆων·
 αἰτὰρ ἐπεὶ δὴ τεῖχος ἐπεσσυμένοις ἐνόησαν
 Τρῶας, ἀτὰρ Δαναῶν γένετο ἰαχὴ τε φόβος τε,
 ἐκ δὲ τῷ αἰξάντε πηλάων πρόσθε μαχέσθην, 145
 ἀγροτέροισι σίεσσι ζοιζότε, τῷ τ' ἐν ὄρεσσιν
 ἀνδρῶν ἰδὲ κινῶν δέχεται ζολοσυροτὸν ἰόντα,
 δοχμῷ τ' αἰσσοῦντε περὶ σφίσι ἔργητον ἔλην,
 πομπὴν ἐκτάμνοντε, ὑπαὶ δέ τε κόμπτος ὁδόντων
 γίγνεται, εἷς δ' κε τίς τε βαλὼν ἐκ θυμὸν ἔληται· 150
 ὅς τῶν κόμπει χαλκὸς ἐπὶ στήθεσσι φασινὸς
 ἄντην βαλλομένων· μάλα γὰρ κρατεροῶς ἐμάχοντο,
 λαοῖσιν καθύπερθε πεποιθότες ἰδὲ βίηφιν.
 οἳ δ' ἄρα χερσαδίοισιν ἐνδμήτων ἀπὸ πύργων
 βάλλον, ἀμυνόμενοι σφῶν τ' αὐτῶν καὶ κλισιάων 155
 νῆων τ' ὠκυπόρων, κφάδες δ' ὡς πίπτον ἔραζε,
 εἰς τ' ἄνεμος ζαῖς, κέφα σσιόεντα δονήσας,
 ταρφείας κατέχειεν ἐπὶ χθορὶ πολυβοτείῃ·
 ὅς τῶν ἐκ χειρῶν βέλεα ῥέον ἤμην Ἀχαιῶν
 ἰδὲ καὶ ἐκ Τρῶων· κόρυθες δ' ἀμφ' αὐτῶν ἀύτεν 160
 βαλλόμεναι μυλᾶκασσι καὶ ἀσπίδες θυφαλόεσσαι.
 δὴ ῥα τότε θυμῶξέν τε καὶ ὦ πεπλήγεται μῆρῷ
 Ἄσιος Ὑρκαλίδης, καὶ ἀλαστήσας ἔπος ἤδα·
 Ζεῦ πάτερ, ἦ ῥά νη καὶ σὺ φιλοφειδῆς ἐτέτυξο
 πάγχυ μάλ'· οὐ γὰρ ἐγὼ γε φάμην ἦρωας Ἀχαιοῖς 165
 σχησέμεν ἡμέτερόν γε μένος καὶ χεῖρας ἀάπτους.

142 ὄρνον] ὠρνον C Eust. ἔόντες] Aristarch. ACD, ἐόντας alii Ambr.
 ἀμύνεσθαι] ἀμύρασθαι Eust. 147 δέχεται] (Aristarch.) ἔν ἀπάσαις
 Didym. ACD, δέχεται alii Ambr. 149 ἐκτάμνοντε] C, ἐκτάμνοντες cet.
 151 κόμπει] κόμπει? Nauckius στήθεσσι] στήθεσσι D 153 λαοῖσιν]
 λάεσσιν (sic schol. A, λάοισιν corr. Lehrsius) Zenod. 158 ταρφείας] Dionys.
 Thrax, ταρφείας Aristarch. libri 159 ῥέον] Aristarch. libri, ῥέεν alii
 161 βαλλόμεναι] Zenod. alii que, sic etiam libri praeter A, qui habet βαλλό-
 αιναι supra scr. ων, βαλλομένων Aristarch. 162 τε καὶ ὦ] καὶ ἐὼ Nauckius,
 καὶ ὦ Hoffmannus 166 σχησέμεν] Nauckius, σχήσειν libri

XII

οἳ δ', ὡς τε σφῆγες μέσον αἰόλοι ἢ ἐ μέλισσαι
οἰκία ποιήσονται ὁδῶ ἔπι παιπαλοέσση,
οὐδ' ἀπολείπουσιν κόilon δόμον, ἀλλὰ μένοντες
ἄνδρας θηρητῆρας ἀμύνονται περὶ τέκνων, 170
ὡς οἳ γ' οὐκ ἐθέλουσι πύλων καὶ δὴ ἔοντε
χάσασθαι, πρὶν γ' ἢ κατακτάμεν ἢ ἄλῶναι.

ὡς ἔφατ', οὐδὲ Διὸς πεῖθεν φρένα ταῦτ' ἀγορεύων·
Ἔκτορι γάρ οἱ θυμὸς ἐβούλετο κῦδος ὀρέξαι.

[ἄλλοι δ' ἀμφ' Ἑλλησι μάχην ἐμάχοντο πύλῃσιν, 175
ἀργαλέον δέ με ταῦτα θεὸν ὡς πάντ' ἀγορεύσαι.
πάντη γὰρ περὶ τεῖχος ὀρώρει θεσπιδαῆς πῦρ
λαῖνον· Ἀργεῖοι δὲ καὶ ἀχνύμενοί περ ἀνάγκη
νῆων ἡμύνοντο· θεοὶ δ' ἀκαχήατο θυμὸν
πάντες, ὅσοι Δαναοῖσι μάχης ἐπιτάροθοι ἦσαν. 180
σὺν δ' ἔβαλον Λαπίθαι πόλεμον καὶ δημοτῆτα.]

ἔνθ' αὖ Πειριθόον νῖός, κρατερὸς Πολυποίτης,
δοῦρὶ βάλεν Δάμασον κενέης διὰ χαλκοπαρήου·
οὐδ' ἄρα χαλκείη κόρυς ἔσχεθεν, ἀλλὰ διαπρὸ
αἰχμῇ χαλκείῃ ῥήξ' ὀστέον, ἐγκέφαλος δέ 185
ἔνδον ἔπασ πεπάλακτο· δάμασσε δέ μιν μεμαῶτα.
αὐτὰρ ἔπειτα Πύλωνα καὶ Ὀρμενον ἐξενάριξεν.
εἶόν δ' Ἀντιμάχοιο Λεοντεύς, ὄζος Ἄρης,
Ἰπτόμαχον βάλε δοῦρὶ, κατὰ ζωστήρα τυχήσας.
αὐτὶς δ' ἐκ κολεοῖο ἐρουσάμενος ξίφος ὄξυ 190
Ἀντιγάτην μὲν πρῶτον, ἐπαΐξας δι' ὀμίλον,
πλήξ' αὐτοσχεδίην· δ δ' ἄρ' ἔπτιος οὐδεὶ ἐρεῖσθη.
αὐτὰρ ἔπειτα Μένωνα καὶ Ἰαμενὸν καὶ Ὀρέστην

168 ποιήσονται] ποιήσονται C, quod praefert Christius 171 οἳ γ' οὐδ'
Aristarch. D ἔοντε] ἔοντες D 175-180 (181?)] omisit Zenod., damnarunt
Aristoph. Aristarch. 176 ἀγορεύσαι] supra scr. εἰν A 179 ἀκαχήατο]
dett. pars, ἀκαχέατο melior. θυμὸν] θυμῶ ἔν ἄλλῳ A 185 χαλκείῃ]
ἐμμένη libri dett. 187 Ὀρμενον] Ὀρμενον C, spiritu om. A 192 οὐδεὶ
ἐρεῖσθη] cf. ad A 144 193 Ἰαμενὸν] Aristarch. Herod. libri, Ἰαμενόν et
Ἰαμενόν Ptolem. Ascal.

XII πάντας ἐπεσσιτέροισι πέλασεν χθοὶ πολυβοτείρη.
 ὄφρ' οὐ τοὺς ἐνάριζον ἀπ' ἔντεα μαρμαίροντα, 195
 τόφρ' οὐ Ποιλυδάμαντι καὶ Ἐκτορι κοῦροι ἔπορτο,
 οὐ πλεῖστοι καὶ ἄριστοι ἔσαν, μέμασαν δὲ μάλιστα
 τεῖχος τε ὀΐξιν καὶ ἐμπρήσειν πρὸς νῆας,
 οἳ δ' ἔτι μερμηρήριζον ἐφεσταότες παρὰ τάφρω.
 ὄφρις γὰρ σφιν ἐπῆλθε περισέμεναι μεμαῶσιν, 200
 αἰετὸς ὑσιπέτης ἐπ' ἀριστερὰ λαὸν ἔεργων,
 φοινίηεντα δράζοντα φέρον ὀνύχεσσι πέλωρον
 ζῶον, ἔτ' ἀσπαίροντα· καὶ οὐ πω λήθειτο χάρις.
 κόψε γὰρ αὐτὸν ἔχοντα κατὰ στήθος παρὰ δεξιῶν
 ἰδρωθεὶς ὀπίσω· δ' δ' ἀπὸ ἔθεν ἔχε χαμᾶζε 205
 ἀλγῆσας ὀδύνησι, μέσῳ δ' ἐνὶ κάρβαλ' οὐκίλω,
 αὐτὸς δὲ κλάγξας πέτετο προῆς ἀνέμοιο.
 Τρωῆες δ' ἐρρήγησαν, ὅπως ἴδον αἰόλον ὄφιν
 κείμενον ἐν μέσσοισι, Διὸς τέρας αἰγιόχοιο.
 δὴ τότε Ποιλυδάμας θρασὺν Ἐκτορα εἶπε παρεστάς· 210
 Ἐκτορ, αἰεὶ μὲν πῶς μοι ἐπιπλήσσεις ἀγορήσιν
 ἐσθλὰ φραζομένῳ, ἐπεὶ οὐδὲ μὲν οὐδὲ ἔοικεν
 δῆμον ἐόντα παρῆξ ἀγορευέμεν, οἷτ' ἐνὶ βουλῇ
 οὔτε ποτ' ἐν πολέμῳ, σὸν δὲ κράτος αἰὲν ἀέξειν·
 νῦν αἰτ' ἐξερέω ὧς μοι δοκεῖ εἶναι ἄριστα. 215
 μὴ ἴομεν Δαναοῖσι μαχεσσόμενοι περὶ νηῶν.
 ὦδε γὰρ ἐκτελέεσθαι δίομαι, εἰ ἔτεόν γε

197] in textu om. A 198 ὀΐξιν-ἐμπρήσειν] ὀΐξαι-ἐμπρήσαι D
 199 τάφρω] τάφρον D 201 ὑσιπέτης] Aristarch. libri, ὑσιπετής (= ὑσιπετήεις) alii 203 καὶ] δ δ' Origen. c. Cels. III 224 205 ἰδρωθεὶς] Alexio libri, ἰδρωθεὶς alii 206 ἐνὶ κάρβαλ'] ἐγκάρβαλ' Plat. Ion. p. 539 C Orig. l. c. 207 πέτετο] ἔπετο Plat. l. c. 208 ὄφρις] ἐπεὶ Draco de metr. VI 24 ὄφρι] ὄφριν aliquot dett., quam scripturam affert Eust. 900, 12; cf. Antimach. fr. 78 K. Τήρον ὀφιοέσσης et quae seite disputavit Hartel. Hom. Stud. I² 65 211 ἐπιπλήσσεις] Aristarch. libri, ἐπιπλήσσεις alii 213 δῆμον ἐόντα] cf. Mangold. Curt. Stud. VI 412; δῆμον Bentleius, vel idem vel δῆμο' Herwerdenus 214 κράτος] κλέος 'ἐν ἄλλῳ' A 215 ἀριστα] sic vel ἀριστον Eust. 216 μαχεσσόμενοι] Nauckius, μαχησόμενοι AC, μαχησόμενοι D

XII

Τρωσὶν ὄσ' ὄρνις ἦλθε περησέμεναι μεμαῶσιν,
 [αἰετὸς ὑψιπέτης ἐπ' ἀριστερὰ λαὸν ἐέργων,]
 φρονήντα δράκοντα φέρων δνύχεσσι πέλωρον 220
 ζῶν· ἄφαρ δ' ἀφέηκε, πάρος φίλα οἰκί' ἰκέσθαι,
 οὐδ' ἐτέλεσσε φέρων δόμεναι τεκέεσσιν ἑοῖσιν.
 ὧς ἡμεῖς, εἴ περ τε πύλας καὶ τεῖχος Ἀχαιῶν
 ῥηξόμεθα σθένει μεγάλῳ, εἴξωσι δ' Ἀχαιοί,
 οὐ κόσμῳ παρὰ ναῦφιν ἔλευσόμεθ' αὐτὰ κέλευθα· 225
 πολλοὺς γὰρ Τρώων καταλείψομεν, οὓς κεν Ἀχαιοὶ
 χαλκῷ δηρώσωσιν, ἀμννόμενοι περὶ νηῶν.
 ὧδέ γ' ὑποκρίναιτο θεοπρόπος, δς σάφα θυμῷ
 εἰδείη τεράων καὶ οἱ πειθοίαιτο λαοί.

τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη χορυθαίολος Ἔκτωρ· 230
 Πουλυδάμα, σὺ μὲν οὐκέτ' ἔμοι φίλα ταῦτ' ἀγορεύεις·
 οἴσθα καὶ ἄλλον μῦθον ἀμείνονα τοῦδε νοῆσαι·
 εἰ δ' εἰτεὸν δὴ τοῦτον ἀπὸ σπουδῆς ἀγορεύεις,
 ἐξ ἄρα δὴ τοι ἔπειτα θεοὶ φρένας ὤλεσαν αὐτοί,
 δς κέλευα Ζητὸς μὲν ἐριγδοῦποιο λαθέσθαι 235
 βουλέων, ἕς τέ μοι αὐτὸς ἐπέσχετο καὶ κατένευσεν·
 τὴν γ' ὀϊωνοῖσι τανυπτερόγεσσι κελεύεις
 πείθεσθαι, τῶν οὐ τι μετατρέπομ' οὐδ' ἀλεγίζω,
 εἴ τ' ἐπὶ δεξιῷ ἴωσι πρὸς ἡῶ τ' ἠέλιόν τε,
 εἴ τ' ἐπ' ἀριστερὰ τοί γε ποτὶ ζόφον ἠερόεντα. 240
 ἡμεῖς δὲ μέγαλοιο Διὸς πειθώμεθα βουλήν,
 δς πᾶσιν θνητοῖσι καὶ ἀθανάτοισι ἀνάσσει.
 εἷς οἰωνὸς ἄριστος ἀμύνεσθαι περὶ πάρος.
 τίπτε σὺ δειδοικας πόλεμον καὶ δημοτῆτα;

218 ὄρνις ἦλθε] Aristarch. cf. Hartel. Hom. Stud. I² 105; ὄρνις ἐπῆλθε
 libri 219] om. A in textu CD 224 εἴξωσι] εἴξουσι C 227 δηρώσωσιν]
 δηρώσωσιν C 229 πειθοίαιτο] ΠΕΠΙΘΟΙΑΤΟ Ambr. 230 τὸν-προσέφη]
 Aristarch. libri, τὸν δ' ἡμεῖς βετ' ἔπειτα μέγας Zenod. 231 Πουλυδάμα] Ari-
 starch. libri, qui vocativus ex analogia stirpium, quae in -a exeunt, fictus est
 (cf. Θόαν accusat. Hesiod. fr. 144 R.); Πουλυδάμαν Zenod. Chamaeleo
 239 ἡῶ] ἡῶ Nauckius 243 ἀμύνεσθαι] ἀμύνασθαι Eust. al.

XII εἴ περ γάρ τ' ἄλλοι γε περὶ κτεινώμεθα πάντες 245
 νηυσὶν ἐπ' Ἀργείων, σοὶ δ' οὐ δέος ἔστι' ἀπολέσθαι·
 οὐ γάρ τοι κραδίη μενεδήμιος οὐδὲ μαχίμων.
 εἰ δέ σὺ δημοτῆτος ἀφέξεαι ἤε τιν' ἄλλον
 παρφάμενος ἐπέεσσιν ἀποτρέψεις πολέμοιο,
 αὐτίκ' ἐμῶ ὑπὸ δουρὶ τυπείς ἀπὸ θυμὸν δλέσσεις. 250
 ὣς ἄρα φωνήσας ἠγήσατο, τοῖ δ' ἔμ' ἔποντο
 ἠχῆ θεσπεσίῃ· ἐπὶ δὲ Ζεὺς τεροπιζέραντος
 ὤρσεν ἀπ' Ἰδαίων ὀρέων ἀνέμοιο θύελλαν,
 ἣ δ' ἰθὺς νηῶν ζονίην φέρον· αὐτὰρ Ἀχαιῶν
 θέλγε νόον, Τρωσὶν δὲ καὶ Ἐκτορι κῦδος ὄπαζεν. 255
 τοῦ περ δὴ τεράεσσι πεποιθότες ἠδὲ βίηφι
 ῥήγνυσθαι μέγα τεῖχος Ἀχαιῶν πειροῖτιζον.
 κρόσσας μὲν πύργων ἔρον καὶ ἔρειπον ἐπάλξις
 στήλας τε προβλήτας ἐμόχλεον, ὃς ἔρ' Ἀχαιοὶ
 πρῶτας ἐν γαίῃ θέσαν ἔμμεναι ἔχμιατα πύργων. 260
 τὰς οἳ γ' ἀέρον, ἔλποντο δὲ τεῖχος Ἀχαιῶν
 ῥήξέμεν. οὐδέ νῦ πω Δαναοὶ χάζοντο κελεύθου,
 ἀλλ' οἳ γε ῥινοῖσι βοῶν φράξαντες ἐπάλξις
 βάλλον ἀπ' αὐτῶν δήριους ὑπὸ τεῖχος ἴοντας.
 ἀμφοτέρω δ' Αἴαντε κελεντιβῶντ' ἐπὶ πύργων 265
 πάντοσε φοιτήτην, μένος ὀτρύνοντες Ἀχαιῶν.
 ἄλλον μειλίχοις, ἄλλον στερεοῖσι ἔτεσσιν
 νεΐκεον, ὃν τινα πάγχυ μάχης μεθιέντα ἴδοιεν·
 ὦ φίλοι, Ἀργείων ὃς τ' ἔξοχος ὃς τε μεσίχης
 ὃς τε χειριότερος, ἐπεὶ οὐ πω πάντες ὁμοῖοι 270

245 περὶ κτεινώμεθα] περικτεινώμεθα libri melior. 246 ἐπ' ἐπ' Zenod.
 248 ἠέ] εἴ τε C 249 ἀποτρέψεις] ἀποστρέψεις CD 258 ἐπάλξις]
 Bekkerus, ἐπάλξεις libri, ἐπάλξιας Sitzlerus (sic etiam v. 263, 308, 375)
 259 ἐμόχλεον] ἐμόχλεον dett. pars Apoll. lex. 134, 33 261 ἀέρον] αὐ
 ἔρον CD 262 ῥήξέμεν] Nauckius, ῥήξειν libri 263 ἐπάλξις] Bekkerus.
 ἐπάλξεις libri 265 ἐπὶ πύργων] ἐπὶ πύργῳ schol. BLV ad N 125 266
 φοιτήτην] γρ. φοιτήτην Eust. 267 στερεοῖσι ἔτεσσιν] Bekkerus (Sitzl.).
 στερεοῖς ἐπέεσσιν libri

XII

ἀνέρες ἐν πολέμῳ, νῦν ἔπλετο ἔργον ἔπασιν·
καὶ δ' αὐτοὶ τόδε που γιγνώσκετε. μὴ τις ὀπίσσω
τετράφθω ποτὶ νῆας δημοκλιτῆρος ἀκούσας,
ἀλλὰ πρόσω ἴεσθε καὶ ἀλλήλοισι κέλεσθε,
αἶ' κεν Ζεὺς δώσῃν Ὀλύμπιος ἀστεροπητῆς
ρεῖχος ἀπωσαμένους δηῖους προτὶ ἔστυ διέσθαι.

275

ὣς τῷ γε προβοῶντε μάρην ὄτρυνον Ἀχαιῶν.
τῶν δ', ὣς τε νηάδες χιόνος πίπτωσι θαμείαι
ἴματι χειμερίῳ, ὅτε τ' ὄρετο μητίετα Ζεὺς
νηέμεν, ἀνθρώποισι πιφασκόμενος τὰ δ' αἰ κῆλα·
κοιμήσας δ' ἀνέμους χέει ἔμπεδον, ὄφρα καλύψῃ
ἑψηλῶν ὀρέων κόρυφάς καὶ πρόοντας ἔκρους
καὶ πεδία λωτεῦντα καὶ ἀνδρῶν πίονα ἔργα,
καὶ τ' ἐφ' ἑλὸς πολυῆς κέχνηται λιμέσιν τε καὶ ἀκτῆς,
κῆμα δέ μιν προσπλάζον ἐρύκεται· ἄλλα τε πάντα

280

285

εἴλνται καθύπερθ', ὅτ' ἐπιβρίση Διὸς ὕμβρος·
ὣς τῶν ἀμφοτέρωσε λίθοι πωτῶντο θαμείαι,
αἶ' μὲν ἕρ' ἐς Τρωῶας, αἶ' δ' ἐκ Τρωῶων ἐς Ἀχαιοὺς,
βαλλομένων· τὸ δὲ τεῖχος ἔπερ πᾶν δοῦπος ὀρώρει.

οὐδ' ἔν πω τότε γε Τρωῶες καὶ φαιδιμος Ἐκτωρ
τείχεος ἐρρήξαντο πύλας καὶ μακρὸν ὄχηα,
εἰ μὴ ἕρ' υἱὸν ἔδν Σαρπηδόνα μητίετα Ζεὺς
ὄρσεν ἐπ' Ἀργεῖοισι, λέονθ' ὣς βοῦσὶ ἐλιξιν.

290

273 ποτὶ] AC, προτὶ D Syr. ἀκούσας] ἀκούων CD Syr., γρ. A
274 πρόσω ἴεσθε] Syr., cf. L. Meyerum Bezzemb. Beitr. I 306, πρόσω ἴεσθε
(vel ἴεσθε) cett. libri melior., ἴεσθε πρόσω Herwerdenus 276 ρεῖχος] ρῖκος
Aristarch. C 277 προβοῶντε] κατ' ἔνια τῶν ἐπομνημάτων 'προβάοντε'. .
διχῶς οὖν Didym. ὄτρυνον] ὄτρυνεν D 278 πίπτωσι] πίπτουσι D
θαμείαι] cf. ad A 52 281 ἔμπεδον] Aristarch. libri, ἄσπετον ed. Mas-
siliensis 283 λωτεῦντα] ed. Massil. teste Eust. 905, 16, libri, λωτοῦντα
Aristarch. teste Didym. (sec. schol. A); de schol. VL cf. Ludwich. I 343
284 ἀκτῆς] ἀκταις libri omnes, ἀκτῆ Christius 285 ἄλλα τε] ἀλλὰ δὲ Heynius
286 εἴλνται] Dm², εἴλνται ADm¹, εἴλνται quosdam scripsisse testatur
schol. V, idem C γρ. A; εἴλνται ἢ εἴλνται Eust. 904, 55 ἐπιβρίση] ἐπι-
βρίσει C 287 ἀμφοτέρωσε] sic et ἀμφοτέρωθε Eust. θαμείαι] cf. ad A 52

XII

αὐτίκα δ' ἄσπιδα μὲν πρόσθ' ἔσχετο πάντοσ' εἴσην,
 καλὴν χαλκείην ἐξήλατον, ἦν ἄρα χαλκαῖς 295
 ἦλασεν, ἔντοσθεν δὲ βοείας ῥάψε θαμείας
 χουσεῖης ῥάβδοισι διηγελέσιν περὶ κύκλον·
 τὴν ἄρ' ὃ γε πρόσθεν σχόμενος, δύο δοῖρε τιπέσσων,
 βῆ δ' ἕμεν ὣς τε λέων ὄρεσίτροφος, ὅς τ' ἐπιδευῆς
 δηρὸν ἔη κρεάων, κέλεται δέ ε' θυμὸς ἀγήρω 300
 μῆλων περιήσοντα καὶ ἐς πυκινὸν δόμον ἐλθεῖν·
 εἴ περ γὰρ χ' εἴρησι παρ' αὐτόφι βώτορας ἄνδρας
 σὶν κισὶ καὶ δοῖρεσσι φιλάσσοντας περὶ μῆλα,
 οὐδ' ἄε τ' ἀπείρητος μέμονεν σταθμοῖο δῖεσθαι,
 ἀλλ' ὃ γ' ἄρ' ἦ ἤρπαξε μετάλμενος ἦε καὶ αὐτὸς 305
 ἐβλήτ' ἐν πρότοισι θοῆς ἀπὸ χειρὸς ἄκοιτι·
 ὣς ἄε τότ' ἀντίθεον Σαρπηδόνα θυμὸς ἀνῆκεν
 τεῖχος ἐπαῖξαι διὰ τε ῥήξασθαι ἐπάλξις.
 αὐτίκα δὲ Γλαῦκον προσέφη, παῖδ' Ἰππολόχοιο·
 Γλαῦκε, τίη δὴ νῶϊ τετιμῆμεσθα μάλιστα 310
 ἔδογ' τε κρεάσιν τε ἰδὲ πλείοισι δέπασσιν
 ἐν Αντίῃ, πάντες δὲ θεοῖς ὣς εἰσορόοισιν;
 καὶ τέμενος νεμόμεσθα μέγα Ξάνθοιο παρ' ὄχθας,
 καλὸν φεταλιῆς καὶ ἐροῖοης πυροφόροιο.
 τῷ νῦν χοῖ Αντίοισι μέτε πρότοισιν ἐόντας 315
 ἐστάμεν ἠδὲ μάχης κενστειοῆς ἀντιβολῆσαι,
 ὄφρα τις ὄδ' εἴπη Αντίων πύκα θωρηκτέων·
 οὐ μὰν ἀλλήεῖς Αντίην γάτα κοιρανέουσιν

295 ἐξήλατον] Zenod. Nicanor libri, ἐξήλειον Aristarch. 296 ἦλασεν] ἐξέλασ' Zenod. θαμείας] cf. ad A 52 297] cf. de hoc loco Helbig. d. hom. Epos a. d. Denkmälern erl. 280 sq. χουσεῖης] χουσεῖαις D περὶ κύκλον] Ptolem. Ascal. Herod. libri, περικύκλον alii 300 κρεάων] Nauckius, κρεῖων codd., cf. ad A 51 301 ἐς] εἰς γὰρ, ἐς A 302 παρ' αὐτόφι] παρατίθη Bekkerus 305 ἤρπαξε] ἤρπαξε D 308 ἐπάλξις] Bekkerus, ἐπέλξις codd. 310 δὴ] om. A, δὲ Syr. 311 πλείοισι δέπασσιν] Nauckius, πλείοις δέπασσιν libri 316 κενστειοῆς] κενστειοῆς D 317 ὄδ'] ὡς Bentleius 318 ἀλλήεῖς] AD (ἀλλήεις Syr.), ἀλλεῖς C, ἀλλεῖσι Eust; AK ILLΣ (accent. om. schol A, ἀλλεῖς schol. V) Aristarch. et al. χαριέστεραι teste Didymo, unde

XII

ἡμέτεροι βασιλῆες, ἔδουσί τε πίονα μῆλα
 οἶνον τ' ἔξαιτον μελιθδέα· ἀλλ' ἄρα καὶ ἴς 320
 ἐσθλί, ἐπεὶ Λυκίοισι μέγα πρότοισι μάχονται.²
 ὦ πέπον, εἰ μὲν γὰρ πόλεμον περὶ τόνδε φηγόντε
 αἰεὶ δὴ μέλλοιμεν ἀγῆρω τ' ἀθανάτω τε
 ἔσσεσθ', οὔτε ζεν αὐτὸς ἐνὶ πρότοισι μαχοίμην
 οὔτε νε σὲ στέλλοιμι μάχην ἕξ κυδιάνειραν· 325
 ῥῆν δ' - ἔμπης γὰρ κῆρες ἐφροσῶσιν θανάτοιο
 μυρία. ἔς οὐκ ἔστι φηγεῖν βροτὸν οὐδ' ἐπαλύξαι -
 ἴομεν, ἡέ τω εἶχος ὀρέξομεν ἡέ τις ἡμῖν.
 ὧς ἔφατ', οὐδὲ Γλαῦκος ἀπειράπετ' οὐδ' ἀπίθρησεν·
 τὼ δ' ἰθὺς βίητην Λυκίων μέγα ἔθνος ἄγοντε. 330
 τοῖς δὲ ἰδὼν ῥίγησ' υἷος Πετεῶο Μενεσθεύς·
 τοῦ γὰρ δὴ πρὸς πύργον ἴσαν κακότητα φέροντες.
 πάπτηεν δ' ἀνὰ πύργον Ἀχαιῶν, εἴ τιν' ἴδοιτο
 ἡγεμόνων, ὅς τις οἱ ἀοῖν ἐτάροισιν ἀμύναι·
 ἔς δ' ἐνόησ' Αἴαντε δύω, πολέμου ἀκορήτω, 335
 ἔσταότας, Τειχρόν τε, κέον κλισίηθεν ἰόντα,
 ἐγγύθεν· ἀλλ' οὐ πῶς οἱ ἔην βώσαντι γεγωνεῖν·
 τόσσος γὰρ κτύπος ἦεν, αὐτῆ δ' οὐρανὸν ἴκεν
 βαλλομένων σακέων τε καὶ ἵπποκόμων τρυφαλειῶν
 καὶ πυλέων· πᾶσαι γὰρ ἐπώχαστο, τοὶ δὲ κατ' αὐτὰς 340

Lobeckius (Pathol. elem. II 53) ἀκλεῖες (coll. ἐνκλεῖας K 281) Aristarchum dedisse existimavit; Ludwichius vero in Aristarchi editionibus fortasse οὐ μὲν ἀκλεῖς, οἱ Λυκίην κτλ. fuisse suspicatur (I 344); ἀκλεῖες Herwerdenus et Nauckius 322 φηγόντε] φηγόντες D Syr. 323 ἀγῆρω τ'] ἀγηράω Fickius 325 ἔς] ἀνὰ C 328] addidisse quosdam versum 'δώσει ἀποκτάμενος κλυτὰ τεύχεα καὶ δόρυ μακρόν' tradit schol. Ariston. 330 ἰθὺς] γρ. εἰθὺς schol. Lips. ἄγοντε] Aristarch. libri, ἄγοντες alii 331 ῥίγησ'] ῥίγησεν Cm¹ 333 πύργον] τεῖχος Bekkerus 337 γεγωνεῖν] Aristarch. libri, γεγώνειν Ptolem. Ascal., quod praetulit Christius; sed cf. praeter alias formas Homericas γεγωνέοιτες particip. praes., quod legitur in titulo Chio I. G. A. ed. Roehl. 381 b 12 340 πᾶσαι γὰρ ἐπώχαστο] Aristarch. (schol. A Didymi πάσας, quod iam Spitznerus et Duentzerus correxerunt) A; cf. quae exposuit Ludwichius I 344 sq.: πᾶσαι γὰρ ἐπώχαστο Apoll. lex. 75, 16; πάσας γὰρ

XII

ἰστάμενοι πειρῶντο βίη ὀήξαντες ἐσελθεῖν.
αἴψα δ' ἐπ' Αἴαντα προΐει κήρυκα Θωώτην·
ἔρχεο, διε Θωῶτα, θεῶν Αἴαντα κάλεσσον,
ἀμφοτέρω μὲν μᾶλλον· ὃ γὰρ κ' ὄχ' ἄριστον ἐπάντων
εἶη, ἐπεὶ τάχα τῆδε τετεύχεται αἰπὺς ὄλεθρος.

345

ᾧδε γὰρ ἔβρισαν Ἀγκίων ἀγοί, οἳ τὸ πάρος περ
Ἰαχορεῖς τελέθουσι κατὰ κρατερὰς ὑσμίνας.
εἰ δέ σφιν καὶ κείθι πόνοσ καὶ νεῖκος ὄρωρεν,
ἀλλὰ περ οἷος ἴτω Τελαμώνιος ἔλκιμος Αἴας,
καὶ οἳ Τεῦχος ἔμ' ἐσπέσθω τόξων ἐν εἰδώσ.

350

ὣς ἔφατ', οὐδ' ἄρα οἳ κήρυξ ἀπίθρησεν ἀκούσας,
βῆ δὲ θέειν παρὰ τεῖχος Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων,
στῆ δὲ παρ' Αἰάντεσσι κίων, εἶθαρ δὲ προσήδα·
Αἴαντ', Ἀργείων ἡγήτορε χαλκοχιτώνων,
ἠνώγει Πεπεῶο διοτρεφέος φίλος υἱὸς

355

κεῖσ' ἴμεν, ὄφρα πόνοιο μίνυθ' ἀ περ ἀντιόσθητον,
ἀμφοτέρω μὲν μᾶλλον· ὃ γὰρ κ' ὄχ' ἄριστον ἐπάντων
εἶη, ἐπεὶ τάχα κείθι τετεύχεται αἰπὺς ὄλεθρος·
ᾧδε γὰρ ἔβρισαν Ἀγκίων ἀγοί, οἳ τὸ πάρος περ
Ἰαχορεῖς τελέθουσι κατὰ κρατερὰς ὑσμίνας.

360

εἰ δὲ καὶ ἐνθάδε περ πόλεμος καὶ νεῖκος ὄρωρεν,
ἀλλὰ περ οἷος ἴτω Τελαμώνιος ἔλκιμος Αἴας,
καὶ οἳ Τεῦχος ἔμ' ἐσπέσθω τόξων ἐν εἰδώσ.

ὣς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθρησε μέγας Τελαμώνιος Αἴας.
αὐτίκ' Ὀϊλιάδην ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

365

ἐπώχστο Zenod. CD Syr. 342 sq. Αἴαντα] Αἴαντε in utroque versu Zenod. Syr. 348 καὶ κείθι] (Aristarch.) ἔκ πλήρους Didym. AC, καέκείθι alii (schol. V) D Syr., καέκείσε Zenod. 350] damnarunt Aristoph. et Aristarch. ἔμ' ἐσπέσθω] A, ἔμ' ἐπέσθω CD, ἔμα σπέσθω Syr. 352 θέειν] θεῶν D παρὰ] AD, κατὰ C Syr. γρ. A 353 δὲ παρ'] δ' ἀρ' ἐπ' Eust. (γρ. δὲ παρ' Eust. 905, 35) 359 ᾧδε] Aristarch. libri, κείσε Zenod. 360 κρατερὰς ὑσμίνας] κρατερῆν ὑσμίνην Syr. 363] ἀθρεῖται Ariston. ἔμ' ἐσπέσθω] A, ἔμ' ἐπέσθω CD, ἔμα σπέσθω Syr. 365 Ὀϊλιάδην] ἀρ' Ἰλιάδην Zenod., Ὀϊλεῖδην suspicatur Nauckius

XII

Αἶαν, σφῶι μὲν αἶθι, σὺ καὶ κρατερός Ανχομήδης,
 ἔσταότες Δαναοὺς δτρύνετον ἴφι μάχεσθαι·
 αὐτὰρ ἐγὼ κείσ' εἶμι καὶ ἀντιῶ πολέμοιο.

αἶψα δ' ἐλείσομαι αἶτις, ἐπὶν ἐν τοῖς ἐπαμύνω.

ὣς ἄρα φωνήσας ἀπέβη Τελαμώνιος Αἴας, 370
 καὶ οἱ Τεῦκρος ἐμ' ἦε κασίγνητος καὶ ὄπατρος·
 τοῖς δ' ἄμα Πανδίων Τεύκρου φέρε κερπύλα τόξα.

εἶτε Μενεσθῆος μεγαθύμου πύργον ἴκοντο 375
 τείχεος ἐντὸς ἰόντες, - ἐπειγομένοισι δ' ἴκοντο -
 οἳ δ' ἐπ' ἐπάλξις βαῖνον ἐρεμνῇ λαίλαπι ἴσοι,
 ἴφθιμοι Ανκίων ἡγήτορες ἠδὲ μέδορες·

σὺν δ' ἐβάλλοντο μάχεσθαι ἐναντίον, ὦρο δ' αὐτή.

Αἴας δὲ πρῶτος Τελαμώνιος ἄνδρα κατέκτα,
 Σαρπηδοτος εἰταῖρον, Ἐπικλῆα μέγανθυμον,
 μαρμαῶφ ὀχοῖόντι βαλὼν, δ' ἄα τείχεος ἐντὸς 380

κεῖτο μέγας παρ' ἐπαλξιν ὑπέρτατος· οὐδέ κέ μιν ῥέα
 χεῖρεσσ' ἀμφοτέρης ἔχοι ἀνῆρ, οὐδέ μάλ' ἠβῶν,
 οἷοι νῦν βροτοὶ εἰσ'· δ' δ' ἄρ' ὑψόθεν ἔμβαλ' ἀείρας,
 θλάσσε δὲ τετράφαλον κνήμην, σὺν δ' ὄστε' ἄραξεν 385
 πάντ' ἄμυνδης κεφαλῆς. δ' δ' ἄρ' ἀρνευτῆρι εἰοικῶς
 κάππεσ' ἀφ' ὑψηλοῦ πύργου, λίπε δ' ὄστέα θυμῶς.

Τεῦκρος δὲ Γλαῦζον, κρατερόν παῖδ' Ἴππολόχοιο,
 ἰὼ ἐπεσσύμενον βάλε τείχεος ὑψηλοῖο,
 ἧ ἴδε γυμνωθέντα βραχίονα, παῖσε δὲ χάρις.

366 σφῶι] σφῶε Zenod. 367 δτρύνετον] δτρύνετε Bentleius 368 κείσ']
 κείθι Zenod. 369 ἐπαμύνω] ἐπιτείλω ἢ ἐπαμύνω Eust. 371] ἐῖρηται.
 διτι διεσχεύασται' schol. Ariston. (εἰρηται ὅτι ἐκ τούτου) διεσχεύασται (δ' ἐπάνω
 δις κείμενος 350, 363) Friedlaenderus) 372] ἀθειτεῖται Ariston. (schol. V)
 373 εἶτε] οἶτε Syr. 374] om. Syr. 375 ἐπάλξις] Bekkerus, ἐπάλξεις
 libri 379 Ἐπικλῆα] Ὀικλῆα Apoll. lex. 140, 20 382 χεῖρεσσ' ἀμφοτέρης]
 Aristarch. et αἱ πλείους (cf. Ludwich. I 346) A marg. C, χεῖρεσσιν ἀμφοτέ-
 ροισιν D; χειρὶ γε τῇ ἐτέρῃ 'αἱ κοινότεραι' teste Didymo, sic A in textu
 ἔχοι] φέροι A (ἔχοι A marg.) 383 δ' δ' - ἀείρας] δ' δέ μιν ῥέα πάλτε καὶ οἷος
 'ἐν ἄλλω' A 384 θλάσσει] θραῦσε ἢ θλάσσει Eust. 386 ἀφ' ὑψηλοῦ] γρ.
 ἀπ' ἐδεργέας schol. A (cf. II 743) 389 ἧ ἴδε] Hoffmannus, ἧ ὄ' ἴδε libri

XII ἄψ δ' ἀπὸ τείχεος ἔλιτο λαθῶν, ἵνα μὴ τις Ἀχαιῶν 390
 βλήμενον ἀθρήσειε καὶ εἰχετόφωτο ἔπεσσιν.
 Σαρπηθῶντι δ' ἄχος γένετο Γλαύκου ἀπιόντος,
 αὐτίκ' ἐπεὶ τ' ἐνόησεν· ὄμως δ' οὐ λήθετο χάριτος,
 ἀλλ' ὃ γε Θεστορίδην Ἀλκμάονα δουρὶ τυχήσας 395
 νύξ', ἐκ δ' ἔσπασεν ἔγχος· ὃ δ' ἐσπόμενος πέσε δουρὶ
 προγῆς, ἀμφὶ δέ οἱ βράχε τεύχεα ποικίλα χαλκῶ.
 Σαρπηθῶν δ' ἄρ' ἔπαλξιν ἑλὼν χερσὶν στιβεροῦσιν
 ἔλχ'· ἧ δ' ἔσπετο πᾶσα διαμπερές, αὐτὰρ ὑπεροθεν
 τεῖχος ἐρμυνώθη, πολέεσσι δὲ θῆκε κέλευθον.
 τὸν δ' Αἴας καὶ Τεῦχος ἠμαρτήσανθ' ὃ μὲν ἰῶ 400
 βεβλήκει τελαμῶνα περὶ στήθεσσι φασινὸν
 ἀσπίδος ἀμφιβρότης· ἀλλὰ Ζεὺς κῆρας ἔμυεν
 παιδὸς ἐοῦ, μὴ νηυσὶν ἔπι προμηθεῖσι δαμείη·
 Αἴας δ' ἀσπίδα νύξεν ἐπάλμενος, οὐδὲ διαπρὸ
 ἦλυθεν ἐγγεῖν, στιφέλιξε δὲ μιν μεμαῶτα. 405
 χώρησεν δ' ἄρα τυτθὸν ἐπάλξιος· οὐδ' ὃ γε πάμπαν
 χάζετ', ἐπεὶ οἱ θυμὸς ἐέλπετο κῆδος ἀρέσθαι.
 κέκλετο δ' ἀντιθέοισι ἐλιζάμενος Ἀνκίοισιν·
 ὦ Ἀνκιοί, τί τ' ἄρ' ὧδε μεθίετε θούριδος ἀλκῆς;
 ἀργαλέον δέ μοι ἐστί, καὶ ἰφθίμω περ ἐόντι, 410
 μούνω ὀήξαμένω θέσθαι παρὰ νηυσὶ κέλευθον·
 ἀλλ' ἐφομαρτεῖτε· πλεόνων δέ τοι ἔργον ἄμεινον.
 ὣς ἔφαθ', οἳ δὲ ἄνακτος ἐποδείσαντες ὁμοκλήρ
 μᾶλλον ἐπέβρισαν βουληφόρον ἀμφὶ ἄνακτα.

390 δ'] om. D 391 εἰχετόφωτο ἔπεσσιν] Hoffmannus, εἰχετόφωτ' ἐπέσσειν
 codd. melior. 393 ἔμως δ' οὐ] ὃ δ' οὐδ' ὧς Lehrsius 395 ὃ δ' ἐσπόμε-
 νος] ὃ δὲ σπόμενος Bekkerus, ὃ δὲ σχόμενος Hesych. πᾶσει] περὶ Hesych.
 l. c. 401 στήθεσσι] στήθεσσι C 404 οὐδὲ] Aristarch. CDm¹, ἧ δὲ ἡ
 κοινή] teste Didym., ἧ δὲ supra ἡ ser. ou A, ἧ δὲ D e corr. et γα. C 406
 χώρησεν] χώρησαν Cm¹D 407 ἐέλπετο] Aristarch. D, ἐέλετο alii Cm³,
 ἐέλπετο supra π ser. δ A 412 ἐφομαρτεῖτε] gramm. quidam teste Didymo
 Syr. Eust., ἐφομαρτεῖτε Aristarch., ἐφομαρτεῖτον alii ACD δέ τοι] δέ τε
 Hermannus, τοι Hoffmannus 413 ἐποδείσαντες] ἐποδδίσαντες codd. melior.

- XII Ἀργεῖοι δ' ἑτέρωθεν ἐκαρτύναντο φάλαγγας 415
 τείχεος ἔντοσθεν, μέγα δέ σφισι φαίνεται ἔργον·
 οὔτε γὰρ ἵφθιμοὶ Λύκιοι Δαναῶν ἐδύναντο
 τεῖχος ῥηξάμενοι θέσθαι παρὰ νηυσὶ κέλευθον,
 οὔτε ποτ' αἰχμηταὶ Δαναοὶ Λυκίους ἐδύναντο
 τείχεος ἄψ ὤσασθαι, ἐπεὶ τὰ πρῶτα πέλασθεν. 420
 ἀλλ' ὡς τ' ἀμφ' οὔροισι δὴ ἀνέρεθ' ἀνέρεθ' ἀνέρεθ' ἀνέρεθ' ἀνέρεθ'
 μέτρον ἐν χερσὶν ἔχοντες, ἐπιξύνω ἐν ἀρούρη,
 ὡς τ' ὀλίγω ἐνὶ χώρῳ ἐρίζητον περὶ ἴσης,
 ὡς ἄρα τοὺς διέεργον ἐπάλξιες· οἳ δ' ὑπὲρ αὐτέων
 δηῖον ἀλλήλων ἀμφὶ στήθεσσι βοείας 425
 ἀσπίδας ἐκνέκλους λαισῆρά τε πτερόεντα.
 πολλοὶ δ' οὐτάζοντο κατὰ χροῖα νηλεὲς χαλκῶ,
 ἡμὲν ὅτεω στρεφθέντι μετάρφρα γυμνωθείη
 μαρναμένων, πολλοὶ δὲ διαμπερές ἀσπίδος αὐτῆς.
 πάντη δὲ πύργοι καὶ ἐπάλξιες αἵματι φωτῶν 430
 ἐροάδατ' ἀμφοτέρωθεν ἀπὸ Τρώων καὶ Ἀχαιῶν.
 ἀλλ' οὐδ' ὡς ἐδύναντο φόβον ποιῆσαι Ἀχαιῶν,
 ἀλλ' ἔχον ὡς τε τάλαντα γυνὴ χερσητὶς ἀληθείης,
 ἣ τε σταθμὸν ἔχουσα καὶ εἴριον ἀμφὶς ἀνέλκει
 ἰσάζουσα, ἵνα παισὶν ἀεικέα μισθὸν ἄρῃται· 435
 ὡς μὲν τῶν ἐπὶ ἴσα μάχῃ τέτατο πτόλεμός τε,
 πρὶν γ' ὅτε δὴ Ζεὺς κῦδος ὑπέστερον Ἑκτορι δῶκεν
 Πριαμίδῃ, ὃς πρῶτος ἐσήλατο τεῖχος Ἀχαιῶν.
 ἦρσεν δὲ διαπρύσιον Τρώεσσι γεγωνῶς·

420 πρῶτα πέλασθεν] Aristarch. libri, πρῶτ' ἐπέλασθεν alii 421 ἀλλ' οἱ
 Apoll. lex. 125, 3 423 ὀλίγω ἐνὶ χώρῳ] ὀλίγη ἐνὶ χώρῳ Zenod. ἴσης] νίκης
 Apoll. lex. 169, 34 428 ὅτεω] Zenod., ὅτω alii (Aristarch.?), libri melior.
 430 δὴ] Aristarch. libri, δ' ἢ Tyrannio 433 ὡς τε] ὅτε Herodian. (II 610, 20
 L.) ἀληθείης] ἀλητὶς Apoll. lex. 24, 9 435 ἀεικέα] libri; hanc lectionem
 quamquam pro meliore habuit Aristarch., tamen ipse ἀνεικέα edidit et prae-
 terea ἐν τῷ πρὸς τὸ Ξένονος παράδοξον protulit ἀμεικέα teste Didymo
 ἄρῃται] ἔληται schol. BLV ad II 7, ἄροιο Dionys. Hal. V 21 R. 437 ὑπέ-
 στερον] ὑπέφρατον Ambr.

- XII ὄρουσθ', ἰππόδαμοι Τρωῆες, ῥήγνυσθε δὲ τεῖχος 440
 Ἀργείων καὶ νησὶν ἐνίετε θεσπιδαῖς πῦρ.
 ὧς φάτ' ἐποτρύνων, οἳ δ' οἴεσι πάντες ἄκουον,
 ἴθυσαν δ' ἐπὶ τεῖχος ἀολλέες. οἳ μὲν ἔπειτα
 κροσσάων ἐπέβαινον ἀναχμένα δοῦρατ' ἔχοντες,
 Ἔκτωρ δ' ἀρπάξας ἴκταν φέρειν, ὅς ῥα πύλων 445
 ἐστήκει πρόσθεν, προμνὸς παχὺς, αὐτὰρ ἕπερθεν
 δξὺς ἔην· τὸν δ' οὔ γε δὴ ἀνέρε δῆμιον εὐρίστω
 ῥηιδίως ἐπ' ἄμαξαν ἀπ' οὔδεος ὀχλίσειαν,
 οἴοι νῦν βροτοὶ εἶσ'· ὃ δέ μιν ῥέα πάλλε καὶ οἶος.
 [τὸν οἱ ἐλαφρὸν ἔθιγε Κρόνου πῦς ἀγκυλομήτεω.] 450
 ὧς δ' ὅτε ποιμῆν ῥεῖα φέρει πόζον ἄρσενος οἴδ'·
 χειρὶ λαβὼν ἑτέρῃ, ὀλίγον τέ μιν ἔχθος ἐπέγει,
 ὧς Ἔκτωρ ἴθης σανίδων φέρε ἴκταν ἀείρας,
 αἷ ῥα πύλας εἴρυντο πύκα στιβαρῶς ἀραρυίας,
 δικλίδας ὑψηλάς· δοιοὶ δ' ἔντοσθεν ὀχῆες 455
 εἶχον ἐπημοιβοί, μία δὲ κληῖς ἐπαοῖρει.
 στή δὲ μάλ' ἐγγὺς ἰών, καὶ ῥοεισάμενος βάλε μέσσας,
 εἶ διαβάς, ἵνα μὴ οἱ ἀφανώτερον βέλος εἴη,
 ῥῆξε δ' ἀπ' ἀμφοτέρους θειρούς· πέσε δὲ λίθος εἴσω
 βριθοσύνη, μέγα δ' ἀμφὶ πύλαι μύκρον, οὔδ' ἔρ' ὀχῆες 460
 ἐσχεθέτην, σανίδες δὲ διέτμαγεν ἄλλυδις ἄλλη
 ἴκτος ὑπὸ ῥιπῆς. ὃ δ' ἔρ' ἔσθορε φαιδίμος Ἔκτωρ
 νηκτὶ θοῆ ἀτάλατος ὑπώπια· λάμπε δὲ χαλκῶ
 σμερδαλέῳ, τὸν ἔεστο περὶ χροῖ, δοιὰ δὲ χερσὶν
 δοῖο ἔχεν. οἳ κέν τις μιν ἐρύκαζεν ἀντιβολήσας 465

444 ἀναχμένα - ἔχοντες] ἐπεὶ θεοῦ ἔκλυον ἀνδρῶν (cf. O 270) Zenod.

446 ἐστήκει] Aristarch. C, εἰστήκει alii AD 448 ἐπ' ἄμαξαν] ἐφ' ἄμα-
 ξαν C 450] omisit Zenod., damnarunt Aristoph. Aristarch. 451 φέρει] Ari-
 starch. libri, φέροι alios scripsisse suspicari licet 457 στή-ἰών] στή δ'
 ἄρ' ἐπ' οὔδον ἰών ἔν ἄλλῳ A 459 ἀπ'] om. D, ἐπ' C Syr. 461 διέ-
 τμαγεν] διέτμαγον D 462 ὑπὸ] ὑπαι C, utrumque Eust. 464 ἔεστο]
 ἔεστο CD 465 οἳ κέν τις μιν ἐρύκαζεν] Aristarch., οὐκ ἂν τις μιν ἐρύκαζεν
 libri melior.

XII νόσφι θεῶν, ὅτ' ἐσῆλτο πύλας. πρὸ δ' ὅσσε δεδήει.
 κέλετο δὲ Τρῶεσσι ἐλιξάμενος κατ' ὄμιλον
 τεῖχος ὑπερβαίνειν· τοὶ δ' ὀτρύνοντι πίθοντο·
 αὐτίκα δ' οἱ μὲν τεῖχος ὑπέρβασαν, οἳ δὲ κατ' αὐτὰς
 ποιητὰς ἐσέχοντο πύλας. Δαναοὶ δὲ φόβηθεν
 νῆας ἐπὶ γλαφυράς, ὄμαδος δ' ἀλίσστος ἐτύχθη.

470

468 ὀτρύνοντι] Aristarch. libri, ὀτρύναντι alios dedisse (cf. K 356 O 744)
 e schol. collegit Spitznerus ὀτρύνοντι πίθοντο] ὀτρύνοντος ἄκουσαν Por-
 phyr., p. 171, 29 Schrad.

ADDENDA ET CORRIGENDA

In textu:

- Γ 187 et Δ 378 fortasse scribendum erat 'ἐστρατόοντο' pro 'ἐστρατόωντο',
Α 713 'ἀμφεστρατόοντο' pro 'ἀμφεστρατόωντο'
E 566 lege 'βῆ' pro 'βῆ'
E 689 lege 'προσέφη' pro 'προσέφη'

in adnotationibus:

- p. 4 ad Α 86: post lemma *Κάλλαν* excidit 'Aristarch.'
p. 41 ad Β 423 dele 'κνίσση Aristarch. (οὐδ'ετέρωσ)', cf. Porphy. p. 253 Schrad.
p. 58 ad Β 852 lege 'Φενειῶν' pro 'Εενειῶν'
p. 67 ad Γ 206: post σεί' supple 'Lugebilius et'
p. 123 ad Ε 744: post πόλεων supple 'Ptolem. Ascal.'
p. 222 ad Κ 26 lege 'ἐπιπτεν' pro 'ἐπιπτε'
p. 250 ad Α 153 adde: 'δηιόωντες libri melior.'
-

LGr
H766iRz

Homer. Iliad

Iliadis carmina; ed. by Rzach.

Vol.1.

116885

**University of Toronto
Library**

**DO NOT
REMOVE
THE
CARD
FROM
THIS
POCKET**

Acme Library Card Pocket
LOWE-MARTIN CO. LIMITED

